کتابخانه آستان قدس

اسم کتاب جمال الصالحین / عربی - فارسی
مصنف / مؤلف حسن بن عبدالرزاق لاهیجانی
خطی / چاپی نسخ و نستعلیق ۲۲ سطری
سال چاپ یا تحریر — عدد اوراق ۱۵۲
جزء کتاب ... شماره ۱ دعیه
شماره عمومی ۱۱۲۸۴ شماره قبض
واقف مرحوم شیخ محمد صالح علامه حائری تاریخ وقف مرداد ۵۱ / ۱
طول ۲۶/۵ عرض ۱۶

صحافی
جواد رفوگران

[illegible]

[illegible]

مهدی بای پول گرفته

ما علی ابراهیم گرفته ابراهیم گرفته عبدا گرفته قولی حسن گرفته

اعب اعب اعب

بسم الله الرحمن الرحیم وبه نستعین

الحمد لله رب العالمین حق حمده وصلی الله علی محمد وآله الطاهرین [illegible]

چنین گوید احوج عباد الله الی فضل ربه حسن بن عبد الرزاق جعلهما الله من التوابین المتطهرین وجعلهما آمن

[illegible] القیامه این که این مجموعه ایست موسوم بمجال الصالحین در بیان فضایل آداب

واعمال ومحاسن اخلاق وافعال که مومنان را در اکثر اوقات واحوال مراعات

آن باید نمود واز مواظبت آن غافل نباید بود بتوفیق الله تعالی مجموعه نوشته میشود

برای جمعی از مومنان که زبان عربی ندانند واستنباط آثار از کتب اخبار نتوانند تا

ان شاء الله از فضایل آن محروم نمانند وهمه آنها را از اصول احادیث واخبار وکتب آداب

وآثار اهل بیت اطهار صلوات الله علیهم اجمعین صلوات باقیات الی یوم الدین [illegible]

میشود ومجهت آنکه معونت بسیاری فواید بی معونت تطویل کلام نرواید اعتبار شود در اکثر

مواضع تصریح بلفظ حدیث وروایات واتصال آن ناموده اکتفا بترجمه آن [illegible]

[illegible] ان شاء الله در مقدمه ودوازده باب وخاتمه بیان شود وتفصیل آن برین [illegible]

مقدمه در ذکر احادیث واخبار ونکات واسرار چند که بر سبیل اجمال باعث رغبت [illegible]

[illegible] اعمال وموجب کراهت معاصی ورذایل افعال گردد باب اول

[illegible] مکارم اخلاق وصفات ورذایل مناهی [illegible] ذنوب

[illegible] در چهارده فصل بیان شود فصل اول در فضایل عقل وعلم فصل [illegible]

[illegible] فصل سیم در مکارم اخلاق [illegible] فصل چهارم در [illegible]

[illegible] فصل [illegible] در الفت [illegible]

نمره ۱۱۵

فصل یازدهم در سرور مؤمنان و قضای حاجت ایشان فصل دوازدهم در رذایل معاصی و مناهی
بر سبیل اجمال فصل سیزدهم در رذایل بعضی معاصی و مناهی بر سبیل التفصیل فصل چهاردهم در دوای
معاصی و سیئات باب دویم در تنظیف بدن و جامه از کثافات و احداث
ظاهری و تطهیر جسد و دل از کدورات و احداث باطنی و این مجموع ان شاء الله در ده فصل
بیان شود فصل اول در فضیلت نظافت فصل دویم در آداب حمام رفتن و آنکه در آنجا بجای
آوردن فصل سیم در فضیلت شارب گرفتن و ناخن چیدن و آداب آن فصل چهارم
در فضایل خضاب و آنچه متعلق است بآن از آداب فصل پنجم در فضایل موی شانه کردن
و آداب آن فصل ششم در فضایل سرمه کشیدن و آینه گرفتن و آداب آن فصل هفتم
در بیان قضای حاجت و آداب آن فصل هشتم در فضایل مسواک کردن و آداب آن فصل نهم
در فضایل وضو و غسل و آداب آن فصل دهم در فضایل بوی خوش و آداب استعمال آن
باب سیوم در فضایل نماز و متعلقات آن و ذکر بعضی ادعیه مخصوص بساعات
و فضایل قرآن و این مجموع ان شاء الله در پانزده فصل بیان شود فصل اول در فضایل نماز
فریضه یومیه و ذکر جماعت و فضایل این سنت سنیه فصل دویم در ذکر نوافل و فضایل [illegible]
سنت سنیه فصل سیوم در اوقات نمازهای فضایل آن و احکام متعلق بآن فصل چهارم در [illegible]
مسجد و آداب آن فصل پنجم در کیفیت توجه بنماز و فضایل اذان و اقامت و احکام متعلق بآن
فصل ششم در کیفیت اشتغال بنماز و آداب آن فصل هفتم در اشاره باسرار مقدمات
افعال نماز و ذکر بقیه آداب و افعال آن فصل هشتم در فضایل تعقیب و کیفیت آن فصل نهم
[illegible] و ذکر ساعات شبانه روزی و اوراد صبح و شام و ذکر فضایل شب‌ها و روزها و ادعیه
مخصوص بآن [illegible] لیالی و ایام فصل دهم در نوافل یومیه بر سبیل تفصیل [illegible]
متعلق بآن فصل یازدهم در ذکر بعضی افعال [illegible]
فصل سیزدهم در [illegible]
[illegible] فصل پانزدهم [illegible]

در فضایل ذکر و دعا و احکام متعلقه بآنها و این مجموع انشاء الله در ده فصل بیان شود فصل اول در فضایل ذکر
فصل دویم در فضایل بعضی اذکار مخصوصه فصل سیم در فضایل ذکر اهل بیت و صلوات بر ایشان و بعضی
از امور مناسب آن صلوات الله علیهم اجمعین فصل چهارم در فضایل دعا و بعضی از امور متعلق بآن
فصل پنجم در اسباب اجابت دعا و بعضی احکام متعلق بآن فصل ششم در ذکر جمعی که دعای ایشان مستجاب میشود و
جمعی که مستجاب نمیشود فصل هفتم در فضایل دعا از برای مؤمنان فصل هشتم در ذکر بعضی ادعیه و وسایل حاجات
فصل نهم در تعویذ و حرز از مخاوف و مکاره فصل دهم در بعضی ادعیه معتبره که مأثوره باب پنجم
در آداب عادات و مجاری احوال و سایر جزئیات و سوانح احوال و این مجموع انشاء الله در دوازده فصل
بیان شود فصل اول در انواع لباس و آداب پوشیدن آن فصل دویم در قدر طعام خوردن فصل سیم
در اوقات طعام خوردن و آداب متعلق بآن فصل چهارم در فضایل آب و آنچه متعلق است بآن
و آداب فصل پنجم در فضایل ضیافت کردن و احکام متعلق بآن فصل ششم در آداب جماع کردن و احکام
متعلق بآن فصل هفتم در وظایف شب و آداب خواب و بیداری فصل نهم در آداب بیرون رفتن
از خانه و در راه رفتن و سوار شدن و در فضایل آداب و حقوق ایشان فصل دهم در فضایل و آداب
مکاسب و معاملات فصل یازدهم در فضایل مرض و عیادت مریض و معالجات امراض فصل دوازدهم
در سایر جزئیات عادات باب ششم در حقوق اموال و رعایت احوال عیال و این مجموع
انشاء الله در ده فصل بیان شود فصل اول در جود و بخل فصل دویم در فضایل زکات و عقوبت ترک آن
...مؤمنین سلام الله علیهم اجمعین فصل چهارم در فضایل معروف و احسان فصل پنجم در فضایل صدقه
...ل ششم در مذمت سوال و رد سائل فصل هفتم در رعایت حال عیال فصل هشتم در احسان بمؤمنین
بطعام و جامه فصل نهم در فضایل قرض دادن و احکام متعلق بآن فصل دهم در سایر وجوه خیر ...
...ب هفتم در فضایل روزه و احکام متعلق بآن از آداب فضل افطار و اعتکاف
...و آداب و این مجموع انشاء الله در ده فصل بیان شود فصل اول
...ماه رجب فصل سیم در فضایل روزه ماه شعبان
...در آداب صائم فصل ششم ...

فصل هفتم در افطار فصل هشتم در تطفیر صائم فصل نهم در فضل افطار کردن برای یکدیگر و مؤمن فصل دهم
در اعتکاف باب هشتم در اعمال شهور و اعوام و لیالی و ایام و مقصود ازین باب ان شاء الله
در دوازده فصل بیان شود فصل اول در اعمال روز نوروز و فضایل آن فصل دوم در اعمال هر ماه
که اختصاصی بماهی ندارد فصل سیم در اعمال ماه محرم الحرام فصل چهارم در اعمال ماه صفر فصل پنجم در
اعمال ماه ربیع الاول فصل ششم در اعمال ماه رجب المرجب فصل هفتم در اعمال شهر شعبان المعظم
فصل هشتم در اعمال ماه مبارک رمضان فصل نهم در اعمال شب و روز عید فطر فصل دهم در اعمال شهر
ذی القعدة الحرام فصل یازدهم در اعمال شهر ذی حجة الحرام فصل دوازدهم در ذکر حدیثی در فضایل اعمال شهور
و اعوام و لیالی و ایام بر سبیل اجمال باب نهم در تزویج و احکام متعلق بآن و مقصود
ازین باب ان شاء الله در دوازده فصل بیان شود فصل اول در فضایل تزویج و کراهت [illegible]
فصل دوم در فضایل منکوحه و سریه فصل سیم در اختیار زوجه و صفات زنان فصل چهارم در اوقات تزویج و آداب
آن فصل پنجم در آداب زفاف فصل ششم در ثواب مباشرت و آداب و اوقات آن فصل هفتم
در طلب فرزند فصل هشتم در فضایل حمل و ولادت و احکام متعلق بآن فصل نهم در آداب [illegible]
و نام کذاشتن و عقیقه و ختنه کردن فصل دهم در فضایل اولاد و تربیت ایشان فصل یازدهم
در حقوق زوجین بر یکدیگر فصل دوازدهم در بعضی فواید مناسب این باب باب دهم
در آداب سفر و احکام متعلق بآن و این مجموع ان شاء الله در ده فصل بیان شود فصل اول در بعضی
مقدمات سفر فصل دوم در اختیار ساعات برای سفر فصل سیم در تحصیل رفیق و تهیه اسباب
و بعضی مناسبات این باب فصل چهارم در افتتاح سفر بدعا و صدقه فصل پنجم در وداع [illegible]
فصل ششم در آداب سوار شدن و راه رفتن فصل هفتم در آداب متعلق بمنزل فصل هشتم
در آداب سفر دریا فصل نهم در مکارم اخلاق و آداب رفاقت در سفر فصل دهم در رجوع از سفر
باب یازدهم در فضایل حج و عمره و زیارات و مقصود ازین باب ان شاء الله در ده
فصل بیان شود فصل اول در فضایل حج و عمره [illegible]

امیر المؤمنین **فصل پنجم** در فضایل زیارت حضرت امام حسین علیه السلام **فصل ششم** در زیارت حضرت
امام رضا علیه السلام **فصل هفتم** در آداب و کیفیت زیارت اهل بیت طاهرین صلوات الله علیهم **فصل هشتم**
در نیابت و شراکت در حج و عمره و زیارت **فصل نهم** در فضایل اماکن متبرکه که در ان حدود و واقع است
فصل دهم در فضایل زیارت طیبات و طاهرین و صلحا و مؤمنین **باب دوازدهم** در احکام
متعلق باموات و زیارت قبور مؤمنین بعد از وفات و این مجموع ان شاء الله در ده فصل بیان شود **فصل اول**
در وصیت و صحیفه شهادت **فصل دوم** در آداب حالت احتضار و فضایل بعضی اوقات و احوال که
وفات در ان اتفاق افتد **فصل سیم** در تجهیز میت **فصل چهارم** در شنیدن خبر وفات و دیدن جنازه
و تشییع و تربیع ان **فصل پنجم** در نماز میت و در مکان قبر و آداب دفن **فصل هفتم** در ثواب
و آداب مصیبت و عزا **فصل هشتم** در ثواب و آداب و تعزیه و اکرام یتیم **فصل نهم** در هدیه جزای میت نماز
و اعمال که باو نفع رساند **فصل دهم** در زیارت قبور **خاتمه** در مواعظ و نصایح و فواید متفرقه **مقدمه**
در ذکر احادیث و اخبار و نکات و اسرار چند که بر سبیل اجمال باعث رغبت بطاعت و فضایل و اعمال
و موجب کراهت معاصی و رذایل افعال گردد بدانکه در احادیث اهل بیت طاهرین صلوات الله علیهم اجمعین
ثابت ... که حق عز و جل ایمان را بر اعضای انسان قسمت نموده و بهر عضوی جزوی از ان
احسان فرموده مثلا بر دل واجب گردانیده یقین کردن و اعتقاد نمودن باینکه خدای تعالی منزه است از
انکه او را شریک و نظیر و شبیه و وزیر باشد یا احدی را در مملکت سلطنت او دخلی و تصرفی و تدبیری
و تکلفی تواند بود یا اراده او مقدس از آنست که عیب و عار و قصور و انکسار بجناب جلالش راه تواند
تواند نمود و غنی تر از انکه احتیاج و افتقار بمعاونت اغیار بیرامون عظمت و جبروت او گردد
و رفیعتر از انکه مکان و زمان و حرکت و انتقال و تغیر احوال نزدیک حوالی کبریائی او شود و نمونه
تر از انکه ظلم و زور و عجز و قصور ... قدرت او از دور نیز هم عبور نماید و اعتقاد نمودن باینکه حضرت
رسول صلی الله علیه و آله خاتم ... پیغمبران و افضل اولین و آخرین است و هر چه گفته از جلال
خدای گفته و همه حق و صدق است و باینکه اهل بیت طاهرین

واشرف کافهٔ نوع بنی آدم‌اند و ایشان وسیلهٔ فیض رحمت و واسطهٔ فضل و نعمت خدااند در دنیا و آخرت
و هر کس انکار ایشان کرده و غصب حق ایشان نموده و هر کس اجابت آن نکرده و راضی بآن بوده کافر و ملعون
و منافق و مطعون است و واجب است بغض او و برائت از او و نیز بر دل واجب گردانیده راضی بودن و
تسلیم نمودن بهرچه خدای تعالی و پیغمبر و خلفای او صلی الله علیهم گفته و کرده و خواسته‌اند و بر زبان واجب
گردانیده اقرار کردن و اعتراف نمودن بهرچه دل بآن اعتقاد کرده و همچنین بر چشم و گوش و دست و پا
و دیگر اعضا طاعتی واجب کرده و هریک را از منهی فرموده و بر هریک از اعضای
و هر یک از اعضا آفریده چند حرام کرده و از آن نهی فرموده که مجملی تفصیل آنها ان شاء الله در تضاعیف
این مجموعه بیان شود و نیز اخبار بسیار از ائمهٔ اطهار علیهم السلام روایت شده که صفات حسنه را علامات
اسلام و ایمان و صفات ذمیمه را بعضی علامت نفاق و بعضی علامت کفر و بعضی علامت ضلال شمرده‌اند
و هم از ایشان علیهم السلام مرویست که ایمان بر سه قسم است تام و ناقص و زاید ایمان تام آنست که از جمیع
محرمات و معاصی اجتناب نماید و جمیع فرایض و واجبات را بعمل آورد بحیثیتی که هیچ معصیتی صادر نشود
و هیچ فریضه ترک نکرده و ایمان ناقص آنکه بعضی معاصی بعمل آید یا بعضی واجبات ترک شود و بقدر آنکه
واجبات ترک و معاصی بیشتر باشد نقصان ایمان بیشتر بود و ایمان زاید آنکه زیاده بر واجبات و مستحبات
و ... نیز صادر شود و زیاده بر محرمات و مکروهات و مذمومات نیز صادر نشود و هر قدر مستحبات
بیشتر و مکروهات کمتر ایمان زیاده‌تر باشد و هم از ایشان صلوات الله علیهم السلام مرویست که چون کسی
مرتکب معصیتی شود یا ترک فریضه نماید و آنرا حلال نداند از ایمان بیرون رود و اسم مؤمن بر و صادق نباشد
اما از اسلام بیرون نرود و اگر حلال نیز داند از اسلام نیز بیرون رود و کافر باشد و هم از ایشان
علیهم السلام اخبار بسیار آمده که اگر کسی ترک فریضه نماید که در آن لذتی و شهوتی نبود مانند ترک نماز
کافر شود چرا که سبب ترک در این صورت بغیر استخفاف چیزی نمی‌باشد بخلاف چیز دیگر نباشد و هر کسی
استخفاف بفریضه نماید کافر باشد و از امام همام محمد بن علی الباقر علیهما السلام مرویست که فرمود ای جابر
آیا بس است کسی را که دعوی تشیع نماید و تشیع را بر خود می‌بندد همین که بگوید من دوست‌دار اهل بیتم
والله که شیعهٔ ما نیست مگر کسی که از معصیت خدای بپرهیزد ...
نتوان شناخت مگر بتواضع و خشوع و امانت و ذکر خدا ... بسیار

وسوای افعال و نماز گذارند و روزه گیرند و اطاعت والدین نمایند و رضاء ایشان جویند و تعهد احوال همسایگان
و فقرا و مساکین و قرض داران و ایتام نمایند و اعانت ایشان کنند و دین ایشان را ادا نمایند و حاجت ایشان
برآرند و راست گوی باشند و تلاوت قرآن نمایند و زبان از مردمان باز دارند مگر بخیر و امین قبیله خود باشند
پس جابر گفت یا ابن رسول الله باین صفات کسی که متصف باشد در نظر و کار نمی‌شناسم پس آنحضرت صلوات الله علیه و آله
فرمود ای جابر خیالهای بیفایده مکن و راههای بیمنفعت مرو آیا بس است همین که کسی گوید علی را دوست میدارم
و تولا باو می نمایم و حال آنکه اطاعت او نکند و فرمان او نبرد پس اگر گوید رسول الله را دوست میدارم و حال آنکه
رسول الله صلی الله علیه و آله بهتر از علی بوده و پیروی او نکند و طریقه او نه پیماید و عمل بسنت او ننماید محبت او آنکس را
هیچ سود ندهد پس از خدای بپرهیزید و اطاعت خدا نمائید تا بکرامت و فضل و ثواب او فایز شوید میان خدا و هیچ
یک از بندگان نسبت خویشی و قرابتی نیست که اعتماد کنند بر آن و توسل بآن جویند دوسترین مردمان نزد خدا
آنانند که پرهیزکارتر باشند و عمل بطاعت او بیشتر نمایند ای جابر والله که نزدیکی بخدا حاصل نشود مگر بطاعت
و برات کسی از آتش با ما نیست و کسی را بر خدای حجتی نه هر کس مطیع خداست دوست ماست و هر کس
[…]امی خدا باشد دشمن ماست و هیچ کس را بدوستی ما دست رس نبود مگر بطاعت خدای و فرمان بری او و ورع از
معصیت خدا و نافرمانی او و از امام همام جعفر بن محمد الصادق علیهما السلام مرویست که فرمود ما اهل خیریم و فرع ماست هر
نیکوئی و از آنجمله است توحید خدای عزوجل و نماز و روزه و خشم فرو بردن و عفو نمودن از کسی که بدی نسبت باو کرده
باشد و ترحم بر فقرا و تعهد احوال همسایگان و اقرار نمودن برای هر صاحب فضلی حقی و فضل او و دشمنان ما ایند
اصل هر شری و فرع ایشانست هر قبیحی و از آنجمله است دروغگوئی و سخن چینی و بخیلی و ارتکاب فواحش و معاصی ظاهری
و پنهانی و زنا و دزدی و هرچه مانند این باشد از قبایح و مناهی پس کسی که دعوی محبت و ولایت ما کند و متعلق بفروع
عدو ما باشد در دعوی خویش کاذب باشد پس از مجموع این احادیث و اخبار و مانند این روایات بسیار است
که ذکر آن هم در حوصله این مقدمه نگنجد واضح و محقق و ظاهر و مبین است که هر کسی بقدر آنکه ورع و طاعت و تقوی و طهارتش
بیشتر باشد نسبتش با اهل بیت طهارت و عصمت بیشتر و درجه اش بایشان نزدیکتر بود و هر کس بقدر آنکه معصیت و فجور
[…]ر داوت […] شر و رش بیشتر و از ایشان […] دورتر و بدشمنان ایشان مناسبتش بیشتر و مرتبه اش نزدیکتر بود
[…]چون […] عدل الهی خیر و شر و خبیث و طیب […] دیگر جدا کند و تمیز فرماید نعوذ بالله و بفضله اگر رحمت الهی و شفقت نامتناهی

مانند ما و امثال ایشان را بهمراهی نماید هر فرعی با اصل خویش ملحق گردد و لا عصمة الا باللّه و صلی اللّه علی محمد و آله الطاهرین

و لعن اللّه اعداءهم اجمعین و جعلنا معهم و لا فرّق بیننا و بینهم بفضله و منّه **باب اول** در فضایل

عقل و علم و مکارم اخلاق و رذایل مناهی و معاصی و دوای ذنوب و سیئات و این مجموع ان شاء اللّه تعالی

در چهارده فصل بیان شود **فصل اول در فضایل عقل و علم** از اهل بیت حکمت و نبوت صلوات اللّه علیهم

مرویست که افضل عطایا و اشرف مواهب الهی عقل است اگر عقل نبودی دین تمام نشدی و اوامر و نواهی

و مقدار ثواب و عقاب و فضایل و کمالات و ارتفاع درجات در جنات عالیات و منازل سامی

و مراتب رامی و کرامات نامتناهی در قرب و لقاء جناب الهی است متحقق نگشتی جبرئیل برسالت

عقل و دین و حیا را [illegible] آورد و گفت [illegible] اختیار کن عقل را اختیار کرد پس جبرئیل

بدین و حیا گفت شما براه خود بروید گفتند خدا تعالی ما را رخصت [illegible] عقل نداده هر جا عقل باشد

ما ملازم باشیم هر کس را عقل بیشتر مرتبه بیشتر چون یک عمل را مثل نماز و روزه و غیر آن چند کس کنند با آنکه

عمل یکیست فضل و ثواب بقدر تفاوت عقول متفاوت باشد عابدی مدتها در جزیره عبادت

میکرد فرشته را نظر بر او افتاده از کثرت عبادت او تعجب نموده از جناب الهی خواست که منزلت

و ثوابش را به بیند چون باو نمودند در برابر آن عبادت قلیل بنظر آمد پس خطاب رسید که

نزول نموده عقلش را امتحان نمای پس با او صحبت آغاز کرده گفت خوب جایی و خوش مکانی داری

عابد گفت بلی کاش خدا را الاغی بودی تا درین جزیره رعایت کردی و آب و علف باین لطافت ضایع نگشتی چون ملک این مکالمه دید

رجوع نموده گفت این مرتبه و فضل نه درخور حوصله این عقلست همانست که لطف و رحمت الهی بمقتضای وسعت خود با عباد معامله

کند کسی را بکثرت عبادت ستایش مینمودند حضرت امام علیه السلام فرمود عقلش چونست گفتند آن قدری نیست فرمود از آن عبادت

نیز آن قدر بهره نیست و امثال این احادیث و اخبار بسیار است و از حضرت امام علیه السلام پرسیدند که عقل کدامست فرمود آنکه در

امور دین [illegible] در کار عقبی بینا باشد و بآن اکتساب جنان و اجتناب از نیران حاصل شود گفتند پس آنچه معاویه داشت چه بود فرمود مکر و شیطنت

و هم از ایشان علیهم السلام مرویست که طلب [illegible] فرض است بر هر مسلم و عالمی که مردم از علمش منتفع شوند بهتر است از هفتاد هزار عابد و فضل عالم بر عابد مثل

ماه چهارده است بر سایر کواکب روز قیامت مداد علما را با [illegible] شهدا وزن کنند مداد علما راجح [illegible] شود و از حضرت امام همام جعفر بن محمد الصادق

علیهما السلام مرویست که فرمود که علمای شیعه ما مرابطند فی سبیل اللّه در حد [illegible] کسی [illegible] از ایشان [illegible] از آنکه بر شیعه ما خروج کنند بر ایشان مسلط

[illegible] پس بر کسی [illegible] تا که خود را برین [illegible] دوستان ما را تعلیم علوم و آداب دین کند و ارشاد و هدایت و موعظه و نصیحت [illegible]

و منها از فضلها بهتر افضلست از کسی که با روم و ترک هزار هزار بار جهاد کند چه او دفع از دین دوستان ما میکند و این از

بدنهای ایشان و چون کسی که راهی راست و عملی خیر تعلیم کسی کند اگر آن در تمام عالم منتشر شود و همه خلایق تا روز قیامت

بآن عمل کنند مثل ثواب همه ایشان برای او ثبت گردد بی آنکه از ایشان چیزی کم شود و همچنین اگر راهی باطل و عمل

شر تعلیم کند و علم راه بهشت راست تا بهشت و مونس است در وحشت و مصاحب در غربت و همنشین صحبت

و همزبان خلوت و زینت احباب و سلاح اعدا و نور چشم و قوت بدن و حیات دل و فکر در علم برابر است با [illegible] و مدارسه اش با قیام و تعلیمش صدقه است

و تعلمش حسنه و مذاکره اش تسبیح و عمل بمقتضای آن جهاد اکبر و ملائکه با علما محبت نمایند و برای ایشان دعا کنند و همه خلایق برای ایشان استغفار کنند

حتی ماهیان دریا و سباع صحرا و خوابشان عبادت است [illegible] هفتاد ساله عبادت و دو رکعت نماز عالم افضل است از

هفتاد رکعت عابد یکساعت پیش او نشستن افضل است از هزار [illegible] و نظر بروی عالم افضل است از یکسال اعتکاف در

مسجد الحرام و زیارتش افضل است از هفتاد [illegible] اعلا [illegible] الیش بلند کنند و حق تعالی بر او رحمت فرستند

و بهشت واجب گرداند و چون کسی بطلب علم رود [illegible] تا بهشت [illegible] ملائکه بال گشایند تا بر آن پا گذارد و اهل

آسمان و زمین حتی ماهی دریا برایش استغفار [illegible] و [illegible] ورق میان او و آتش حجابی باشد و [illegible]

حرف از آن خدای تعالی در بهشت مدینه عطا کند هفت مرتبه [illegible] از تمام دنیا [illegible] و بقاع زمین که در آن [illegible]

میگردد و درهای آسمان که اعمالش بالا میرفت همه بر او بگریند و رخنه در دین پیدا شود که هیچ چیز علاج آن نکند و علم را لوازم [illegible]

چند است از انجمله تقوی و ورع و صلاح و طاعت و عمل کردن بمقتضای آن که علم بی عمل وزر و وبالست همچنانکه عمل بی علم حیرت و ضلال

عظیمترین حسرتها در روز قیامت حسرت عالمیست که دیگران بعلم او عمل نموده و او خود محروم مانده [illegible] گناه [illegible] جاهل [illegible]

تا یکی [illegible] آمرزیده شود و از حضرت امام جعفر علیه السلام تفسیر آیه فلله الحجة البالغة پرسیدند فرمود روز قیامت خدای

از بندگان سوال کند که خیر و حق را میدانستید یا نه اگر گویند میدانستیم گوید چرا عمل نکردید و اگر گویند نمیدانستیم گوید چرا تحصیل علم

نکردید تا عمل نمائید پس ایشان را ملزم گرداند و از انجمله خضوع و خشوع و خشیت و زهد در دنیا و رغبت بآخرت [illegible]

[illegible] از باطل و تجلی بمکارم از رذایل مرویست که عالم آنست که فعلش [illegible] کنند و کسی چنین نباشد عالم [illegible]

و از انجمله است [illegible] نفس و تواضع هر چند علم بیشتر آید [illegible] و علامات در روش حضرت عیسی [illegible] با حواریین گفت مرا با شما

حاجتی است [illegible]

این کار بجانب بود فرمود سزاوارترین مردم بخدمت و تواضع علمایند و این [illegible] مرتبه تواضع [illegible] چندین کرد [illegible] تا

تا چه حد تواضع باید کرد و علم را حقوق چند نیز هست اما حقوقها بر عالم آنکه هرچه نداند نگوید که اگر داننده گوید [illegible] جمعت و

عذاب همه بر و لعنت کنند و هرکس بقولش عمل کند در درس شریک باشد و آنچه داند در مقام لایق و از اهل دریغ ندارد و اگر نه [illegible]

کرده باشد و چون کسی دوای جراحتی تواند و نکند چنانست که خود جراحت کرده باشد و هرکس یکنفس را زنده کند چنانست

که همه ناس را زنده کرده باشد و زنده کردن بعلم افضل است از هر زنده کردنی چه علم حیوة دل و جان و بقای جاوید و جاوید

در جهان و رواج دین و قوت مؤمنین و از غیر اهل پنهان دارد که هرکس سر از بیگانه نکند مستحق حرمان زیادی شود و

موجب درد عظیم و ضلالت ضعفا باشد و هرکس یکنفس را بکشد چنانست که همه ناس را کشته باشد و کشتن بضلالت [illegible]

[illegible] از حضرت امام علیه السلام پرسید که بر ما [illegible] است که هرچه ندانیم سؤال کنیم فرمود بلی گفت [illegible] واجب است

که هرچه سؤال کنیم جواب گوید فرمود نه [illegible] مثل طبیب حاذق است دوا را در موضع مناسب استعمال کند و

از غیر آن نگاه دارد و حق عالم بر مردم آنست [illegible] باشد [illegible] سلام کند و عالم را بزیادتی تحیت و

اکرام اختصاص دهد و برابر رویش نشیند [illegible] و اشاره بجانبش نکند و سؤال بسیار ننماید

و خلاف قول او نگوید که فلان و فلان چنین گفته اند [illegible] کند و حق متعلم بر عالم آنکه با او مهربان باشد

و هرچه مناسب او داند از او دریغ ندارد و از جواب و مسائلش [illegible] نکند و در تعلیم میان تلامذه تفاوت نگذارد و بجای همه

مقتضای شفقت باشد رعایت کند [illegible] در صفات مؤمن بر سبیل اجمال مرویست از اهل بیت طاهرین علیهم السلام

که مؤمن کسی است که در دین خدا بینا و بمراسم آن دانا باشد و در دین [illegible] تر از کوه گران و در طاعت خدا سخت تر از

سنگ و [illegible] کوه را با تیشه توان شکافت و دستی بر دین مؤمن نتوان یافت رویش شکفته و خندان و [illegible]

[illegible] از قبایح گریزان خاطرش منزه از حسد و کینه با خلق و صاف دل بهم چو آینه نه غیبت [illegible]

و نه غیبت [illegible] نه طالب شهوت [illegible] و نه خواهان صیت [illegible] زبان از فضول بسته و در غم خود [illegible]

و در نعمت شکور و در مصیبت صبور نه نعمت او را مورث فرح و غفلت و نه مصیبت باعث جزع و وحشت در فکر خود مغموم و بفقر

خود مسرور خلقش موافق و طبعش ملایم و وفایش ثابت و جفایش زایل نه در کلامش کذب راه گذری و نه از [illegible] عرضش در

[illegible] اگر بخندد غافل نشود و اگر بگرید طیش نکند ضحکش نه تبسم و سؤال [illegible]

و [illegible] شیرین ترا زشهد نه در نعمت حریص نه در فقر جزوع نه مدعی لاف و نه دعوی گزاف نه عهدش شکن قصور و نه شرطش را
گرد فتور با مردم وصول و مهربان و متحمل مکاره از ایشان رحمتش کثیر و فضولش قلیل راضی بقضای خدا مخالف نفس و هوا
از غلظت و درشتی منزه و از خوض در مالایعنی مقدس ناصر دین و حامی مؤمنین و پناه مسلمین نه مدح و ثنا را در نظرش عیاری
و نه از طمع دنیا دلش بکاری و نه لهو را در حکمتش اثری و نه جاهل را از علمش خبری قولش دلیل فعل و فعلش مصدق قول علمش وافر
و [illegible] و دلش آگاه و بینا با مؤمنان وصول و با فقرا بذول نه در وصلش را عنف و خلاف و نه در بذلش بخل و اسراف
نه معامله اش را عیب خدعه و غدر و نه مخالطه اش را ننگ حیله و مکر نه [illegible] عیوب مؤمنان و نه راضی بمضرت ایشان [illegible]
ضعفا و دستگیر درماندگان شیوه اش وسعت خلق [illegible] اش سعی در حوایج خلق نه هتک ستر عیب فعالش و نه کشف
ستر قصور کمالش بانواع بلا مبتلا و زبان [illegible] [illegible] ستر عیب اندیشه اش عذرخواه [illegible]
و از عفو و بخشش ناگزیر تو خیرخواهی مؤمنان کارش و برآوردن حاجت [illegible] مدارش با مردم خوش کلام و نیکوکردار
ذکر ایشان امین قوم و قبیله [illegible] دوستیش برای خدا از روی [illegible]
و دشمنیش برای او از راه اندیشه [illegible] نه کسی [illegible] شدت و نه اندیشه تعب و مشقت همه کس در
نظرش از و بهتر و او در پیش خود از همه بدتر [illegible] معین غربا و مددکار اهل حق یتیمان را [illegible]
نیکو کار [illegible] مهربان با مساکین و غمخوار مؤمنین در هر بلیه امید با و در هر حادثه توقع از و با مردمان خندان [illegible]
و غم و اندوه در دلش نهفته فارغ از جستجوی عیب کسی و مشغول بعیب خود در هر نفسی با مردم پاکیزه اختلاط در کار [illegible]
و احتیاط [illegible] بقسمت خود قانع و از خلق مستغنی حیایش غالب بر شهوت و مودتش زاید بر حسد و عفوش بیشتر و بر حقد
سخن نگوید مگر بخیر و چشم بپوشد از معاصی [illegible] رفتارش متواضع و در طاعت حق خاشع و خاضع از خدا راضی در همه احوال
و برضای خدا [illegible] افعال نظرش بعبرت و سکوتش فکرت و کلامش حکمت [illegible] خیرخواه و از غش و خدعه در پناه نه از
مؤمنان هجرت کند و نه ایشان از [illegible] کنند نه او را از نعمت [illegible] فرح و سرور نه از فقدان تاسف و فتور نه محزون از [illegible]
ایام و نه او را رغبتی بحرام علمش ممزوج بحلم عقلش مقرون بصبر بعید الکسل قریب الامل دائم النشاط قلیل [illegible] همت
منتظر اجل دلش دایم در ذکر خدا [illegible] نفسش بقلیلی قانع کار دنیایش سهل و خفیف و از بیم گناه دل محزون [illegible]
[illegible]

نزدیکیش از روی رحمت نه در دوریش جبروت و کبر و در نزدیکیش حیله و مکر پیروی نیکان گذشته و مقتدای خوبان آینده نفسش
و در تعب و مردم ازو در راحت علم خلیلش و حلم وزیرش و صبر امیر عسکرش و لین رفیق پدر و برادرش نه دانیش برخلی
همه و ریا و نه مانعش از خیر [illegible] و حیا اگر بخیر مذکور شود بترسد که ایشان مغرور شود اگر چنانست که ایشان گویند خدا را از آن شکر
دارد و گرنه چنانست استغفار کند و از خجلت آن سر برنیاورد و اگر بشر مذکور گردد از گفته ایشان آشفته نگردد اگر چنانست
استغفار کند و گرنه چنانست شاکر باشد [illegible] مرویست از اهل بیت طاهرین
علیهم السلام که راس هر طاعت صبر و رضاست در قضای الهی و حکم او خواه موافق خواهش بنده باشد و خواه نه چون سر
از بدن برخیزد بدن بمیرد همچنین چون صبر از ایمان برخیزد ایمان زایل شود و صبر سه قسم است یکی در بلیه و محنت دوم در مشقت
[illegible] سیوم در ترک معصیت هر کس در بلیه صبر کند خدا برای او سیصد درجه بلند گرداند که مابین هر دو درجه مثل
مابین آسمان و زمین باشد و هر کس در طاعت صبر کند ششصد درجه برای او بلند گرداند که مابین هر دو درجه از اطراف زمین باشد
تا ابتدای عرش و هر کس در ترک معصیت صبر کند نهصد درجه بلند کند که مابین هر دو درجه از اطراف زمین باشد تا منتهای
عرش و بهشت محفوف است بمکاره و صبر و دوزخ محفوف [illegible] و شهوات هر کس بر مکاره صبر کند داخل بهشت شود هر کس
روی بشهوات نماید لایق دوزخ بود چون مؤمن داخل قبر شود نماز [illegible] زکوة در دست چپ و بر بر سرش
سایه کند و صبر در کنار ایستاده گوید شما در جواب منکر و نکیر [illegible] کنید اگر عاجز آیید من او را دریابم و هر کس
[illegible] و بقضای خدا در نفع و ضر و خیر و شر رضا دهد و غیر از رضا و تسلیم چیزی بخاطرش خطور نکند خدای تعالی برای او بغیر
راضی نشود و [illegible] نخواهد مگر آنکه مستجاب شود خدای تعالی برای عباد خود نخواهد مگر خیر اگر یکی را بالوان بلاها زند
بس در آن باشد و دیگری را پادشاه مغرب و مشرق گرداند مصلحتش در آن بود و فرموده هر کس بقضای من راضی [illegible]
بلای من صبر کند و نعمای مرا شکر کند در نزد من از جمله صدیقین باشد و هر کس بقضای خدا رضا دهد و قضا بر او بگذرد
خشنود بود و اگر بقضا راضی نشود قضا خود بگذرد و اجرش باطل شود و فرموده هر کس از همه خلق قطع امید کند و طمع برگیرد
و اعتماد بر من کند و پناه بمن آرد و در یقین و نیتش صادق باشد و اگر تمام سموات و ارض و اهل آن در صدد کید و مکر
او باشند من او را از ایشان حفظ کنم و هیچ ضرر باو نرسد و اگر اعتماد بر خلق کند و تکیه بر ایشان نماید اسباب
[illegible] او را قطع کنم و هر چه بر سرش آید پروا نکنم و حضرت صادق علیه السلام فرمود هر کس خواهد که [illegible] از خدا سؤال
نکند مگر آنکه عطا فرماید باید قطع امید از هر کسی نماید و امیدی بغیر خدا نداشته باشد و چون خدای تعالی [illegible]

هرچه سؤال کنند عطا فرماید و معنی توکل نه اینست که ترک سعی و کسب و کار کند که چنانچه کسی اگر دعا کند مستجاب نشود چنانکه از ائمه
بیاید بلکه اینست که مکاسب و معاملات و هرچه مقدور باشد از طریقهٔ حلال میکرده باشد اما اعتماد بر آنها و بر هیچ چیز غیر خدا
نداشته و غیر از او هیچ چیز و هیچکس را کارساز نداند و سعی و معاملات و غیر از اینها همه واسطه و وسیله چند دانند که خدا این وسیله
برای مصلحت حال نظام خلق مقدر فرموده تا هرکس حکم و رضای او در آن رعایت کند و بامر او عمل نماید مستحق فضل و ثواب
و نعیم بی‌حساب شود و هرکس مخالفت آن کند و متابعت نفس و هوا و اطاعت شیطان نماید و به حلال اکتفا ننموده دست
در حرام زند مستوجب زجر و عقاب گردد و حضرت امام علیه السلام بکسی گفت همیشه دعا کن که خدای تعالی ترا از جملهٔ معارین
نگرداند و از حد تقصیر بیرون نیارد آنکس گفت معارین میدانم آنها اند که ایمان مدتی بپیش ایشان عاریه است بعد از آن
مسلوب شود اما معنی خروج از حد تقصیر چیست فرمود آنکه هرچند عبادت بیشتر کنی مقصر دانی که حق عبادت خدا را
نتوانی گذارد و خدای تعالی فرموده که بر عبادت خود تکیه مکنید که اگر کسی تمام عمر در عبادت من گذراند و لمحه‌ای غافل نشود
هنوز مقصر باشد و حق بندگی بجای نیاورده بود بلکه اعتماد برحمت من کنید و امید بفضل من دارید و بحسن ظن با من
معامله نمائید که من پیش [illegible] هر [illegible] امید داشته باشد با ایشان چنان معامله نمایم
آنقدر امید برحمت خدا باید داشت که اگر با ذنوب [illegible] آئی بر تو رحم نماید و آنقدر نیز خوف از عقوبتش باید
داشت که اگر با حسنات ثقلین آئی قبول ننماید [illegible] در دل مؤمن دو سطر از نور نوشته یکی خوف و دیگری رجا که اگر با هم
سنجیده شوند هیچکدام بقدر ذره‌ای زیادتی نکنند و بحضرت صادق علیه السلام گفتند که جمعی از موالی شما معاصی میکنند و میگویند
امید برحمت خدا داریم فرمود دروغ میگویند نه موالی مایند و نه رجا دارند هرکرا امید بچیزی باشد طالب آن بود و هرکرا
خوف از چیزی باشد از آن بگریزد والله که شیعهٔ ما نیست مگر کسی که اطاعت خدا کند و از معصیت او اجتناب نماید حضرت
پیغمبر صلی الله علیه و آله روزی فرمود ای بنی عبد المطلب مگوئید که محمد از ماست هرجا او باشد ما نیز باشیم بخدا که اولیای من نیستند
مگر متقیان من عذری شما [illegible] از عهدهٔ آن بیرون آمده ام چون روز قیامت شما دنیا و دیگران آخرت بر دوش خود
بار کرده آیند شما را نشناسم و خویشی شما سود ندهد و حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه روزی خطبه خواند فرمود
ای مردمان والله که من یکدرهم از حق شما نقصان نکنم عقیل برادر آن حضرت [illegible] گفت تو مرا و سیاه حبشی را برابر میدانی
فرمود خاموش باش چه امتیاز ترا از سیاه حبشی هرکس تقوایش بیشتر درجه اش بلندتر است از حضرت صادق علیه السلام سؤال نمودند
از تفسیر آیهٔ وقدمنا الی ما عملوا من عمل فجعلناه هباء منثورا یعنی روز قیامت متوجه اعمال ایشان شدیم [illegible]

[illegible] نفیسی
۱۲۶[illegible]

شویم و چون غبار بر باد دهیم فرمود والله که ایشان جمعی اند که اعمال و عبادتشان در خوبی بکمال رسیده اما چون مانع
از میان ایشان بمعصیت برخیزد اجتناب نمایند پس اعمالشان سود ندهد و از ایشان علیهم السلم مرویست
که از [illegible] نیست کسی که هر روز محاسبه نفس خود نکند و ملاحظه اعمال خود ننماید و نه بیند که چه کرده و چه میکند روز قیامت
پنجاه موقف برای حساب مقرر است که هر کدام مقام هزار سال است هر کس در دنیا محاسبه خود کند بقدر
آن از مواقف حساب قیامت خلاص باشد و هر چند بیشتر بغفلت گذراند در آن روز برای حساب بیشتر بعد از
بر او توقف باید پس محاسبه خود کنید پیش از آنکه برای حساب توقف فرمایند و معنی محاسبه نفس آنست که
چنانکه با شریک و تحویلدار در هر [illegible] دینار معامله کنی حساب هر ساعت و هر دقیقه عمر خود از خود طلب نمائی هر لحظه را
ملاحظه کنی اگر در طاعت خیر گذرانیده خدا را شکر کنی و توفیق زیادی طلب نمای و اگر در باطل و معصیت گذشته
خود را بر آن توبیخ و عتاب کنی و استغفار نمائی [illegible] آن باشی و نگذاری که شری در دیوان
عملت ثابت ماند [illegible] یا حقی از آن فوت شود و هر کاری که خواهی اول تأمل کنی که نفع آخرت یا دنیا [illegible] که با آخرت
مضرت نکند در او باشد متوجه آن شوی [illegible] بگذری عمر را مشغول آن
نسازی که شغل بی منفعت اگر چه در او عذاب نباشد [illegible] که مانع خیر و منفعت شود که روز قیامت
هیچ کس از حسرت و ندامت خالی نباشد خوبان از حسرت آنکه چرا [illegible] از حسرت آنکه چرا بد کرده اند مگر کسی که [illegible]
و توفیق الهی ضبط ساعات عمر عزیز کرده و آنرا در صرف [illegible] و بی فایده محافظت نموده در طاعت و عبادت گذرانیده باشد
پس خود را از امثال این امور باید فارغ سازی و مشغول عبادت و طاعت و مجملا هر چه رضای خدا در آن نبینی [illegible]
هر کس خود را از باطل و بیفایده برای عبادت و طاعت خدا فارغ گرداند و این را مانع هر کاری داند خدا تعالی دلش را
از خوف خود لبریز و سینه اش از خلق مملو گرداند و متکفل حوایج و مطالب او شود و کار او را بدیگری نگذارد و هر کس برای طلب باطل
و شغل بیحاصل ترک عبادت کند و آن را مانع این داند خدای تعالی دلش را مشغول [illegible] آن گرداند و او را از
کفالت رحمت خود بخود وا گذارد و نعوذ بالله چون کسی را خدا بخود وا گذارد از جمیع خیرات و کرامات بی نصیب شود
و اگر در این حال بماند عاقبت در دوزخ منزل گردد مرویست که حضرت یونس را بقدر یک چشم زدن وا گذاشت
طعمه ماهی گشت و نیت عبادت و هر کار که کنی باید از ریا و [illegible] های باطل دنیا برای خدا و رضای او و توقع
رحمت و ثواب او خالص گردانی که جزای هر عمل بمقتضای نیت [illegible] خیر [illegible]

خیر و رضای خدا بود و اگر بنیت شر و باطل باشد اطاعت شیطان و جزایش مثل آن بود و هر کس عملی برای خدا کند اجر

و ثوابش برند ا باشد و اگر برای غیر خدا کند خدای تعالی او را بآنکه عمل برایش کرده واگذارد و از فضل و رحمت خود محروم

گرداند حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم فرموده زمانی بیاید که مردم عبادت و طاعت را برای ریا و اغراض دنیا کنند

پس خدای تعالی ایشانرا بعقوبت و بلا مبتلا گرداند و هر چند مثل غریق دست دیا زنند و تضرع و دعا کنند مستجاب نشود

و مرویست که نگاه داشتن عمل مشکل تر است از عمل کردن که چون کسی عمل صالحی مثل تصدق و صله و غیر آن پنهانی برای

خدا کند ثوابش را پنهانی یعنی هفتاد مرتبه مضاعف نویسند و اگر بعد از ان ذکر آن کند محو کنند و علانیه یعنی یک مرتبه

نویسند و چون مرتبه دیگر مذکور گرداند محو کنند و ریا نویسند و هر کس خود را برای خدا کند و کارهای خود را برای

او خالص گرداند خدا هم برای او باشد و او را برای خود خالص دارد و دلش را از معرفت و حکمت لبریز سازد چون

اراده عمل خیر کنی در ان تعجیل نمای که بعد از ان [illegible] چه [illegible] دهد و هر کار که در آن تاخیر شود شیطانرا در آن

فرصتی باشد که شاید حیله کند و مانع آن شود و بسا باشد بنده [illegible] رکعت نماز کند یا یک روز روزه بگیرد یا تصدق کند

و بجا عمل صالح کند که خدا [illegible] [illegible] آن [illegible] نفس بیامرزد و گوید بعد از ین هرگز گناه بر تو ننویسند

و اگر عمل خیر بخاطر رسد ترک کن [illegible] [illegible] [illegible] ان کام خود بگیرد و بسا باشد که بنده عملی کند که خدای تعالی را

ازان بد آید و فرماید بعزت و جلال [illegible] که [illegible] هرگز [illegible] زم و خدای تعالی فرموده هر بنده که اطاعت من کند

و رضای من جوید من او را بدیگری نگذارم و رضای او جویم و هر بنده که مرا معصیت کند و مخالفت رضای من نماید او را بخود

واگذارم و پروا نکنم بهر جا که هلاک شود و حضرت امام محمد باقر علیه السلام فرموده ای مدعیان محبت و ولایت ما فریفته

مشوید و [illegible] خدا کنید والله که میان ما و خدا قرابتی نیست و ما را بر خدا حجتی نی و تقرب بخدا حاصل نشود مگر بطاعت او

پس هر کس مطیع خدا باشد ولایت ما او را نافع بود و هر کس معصیت خدا کند ولایت ما او را سود ندهد کسی از حضرت

صادق علیه السلام پرسید که از شما حدیثی روایت کنند که هر کس شیعه ما باشد هر چه خواهد کند فرمود بلی چنین است

لعنت هر چه زنا و دزدی و شرب خمر کند فرمود انا لله و انا الیه راجعون مردم انصاف ندارند ما خود بطاعت

و عبادت امید نجات و بهشت داریم چون دیگرانرا رخصت معصیت دهیم که بی طاعت بمحض محبت ما نجات یابند

بلکه معنی آن حدیث اینست که هر کس مومن باشد [illegible] اعمال خیر خواه بسیار کند و خواه کم که داخل بهشت شود و نیز فرمود خدای تعالی

[illegible] [illegible] که دعوی محبت [illegible] [illegible] کنند [illegible] [illegible] ایشان باشند روز قیامت ایشانرا با هم [illegible]

نزول فرماید بخدای کعبه قسم که هرگز نشود و نیز از یکی از ایشان علیهم السلام مرویست که فرمود اگر شیعیان را غربال کنم و نیک و بد ایشانرا از هم جدا سازم از هزار کس یکی خالص نباشد که اکثر ایشان اهل قولند نه اهل عمل در میان کار نادر است همه بر مسندها تکیه کنند و براحت و تن پروری بر آیند و گویند ما شیعه علیئیم شیعه علی نیست کرسی که اطاعت علی نماید و فعلش تصدیق قولش کند و هم از ایشان علیه السلام مرویست که افضل عبادات تفکر است و تفکر دو قسم است یکی تفکر در معرفت خدا و علم و فضایل این قسم از حد شرح بیرون است و شمه از آن در فصل اول گذشت دوم تفکر در احوال دنیا و بی اعتباری آن و بیحاصلی لذات آن و یکساعت این تفکر افضل است از یکشب عبادت که سبب زهد در دنیا و بی رغبتی بآن شود و عیوب و قصور آنرا ظاهر کند و محبت را از دل بیرون برد و دلرا مشتاق آخرت گرداند و موجب طاعت و عبادت و ترک متابعت هوا و هوس و شهوت و معصیت باشد و هرکس از دنیا بی رغبت [illegible] دلش [illegible] از نور حکمت و معرفت مملو گرداند و از دنیا سلامت رفته بدار السلام که منزل امن [illegible] و راحت جاودانیست رود و حرام است بر مردی که حلاوت ایمان دریابد تا محبت دنیا از [illegible] فرموده کسی از هیچ در طلب حق نکند افضل از زهد در دنیا و ترک محبت آن [illegible] و اولاد و اهل بیت او علیهم السلام افضل از بغض دنیا نبود که چون محبت مؤمن [illegible] خدا پر شود و التفات بهیچ چیز غیر خدا و بجز رضای خدا در آن نیابد نکند تا حدی که اهل دنیا گویند دیوانه گشته و جن در او اثر کرده و حال آنکه محبت خدا در او اثر کرده باشد و هم آنحضرت علیه السلام فرمود که از جمله مواعظ لقمان با پسرش این بود که تو در دنیا بنده اجیری علی بتو فرموده اند و اجری وعده نموده بعمل خود وفا کن تا باجر خود وفا کنند و در دنیا مثل گوسفندی مباش که در سبزه چرا کند و همین که فربه شود وقت کشتنش باشد بلکه دنیا مثل پلی دان بر سر نهری که از آن بگذری و هرگز بآن رجوع نکنی و بدانکه روز قیامت در پیش خدا ایستاده باشی و چهار چیز از تو سؤال کنند که جوانی بچه بپیری رساندی و عمر بچه چیز گذراندی و مال از کجا کسب کردی و کجا صرف کردی پس مهیای جواب باش و از غم دنیا فارغ باش و کمال زهد آنست که ترک حرام کنند از خوف [illegible] و ترک حلال از بیم حساب مگر بقدر ضرورت و از آن بکمرتبه پست تر آنکه دست از حرام باز دارد و هر یک را بقدر عمل درجات بلند شود و با مردم بقدر عقل سعی نمایند و هرکس از خدا بقلیلی روزی راضی شود خدا [illegible] و بقلیلی عمل راضی گردد و هرکس [illegible]

عمل نیز بسیار باید کرد و فرموده شیعیان خالص ما در زمان دولت باطل هرچند بمشرق و مغرب روند زیاده از
قوتی نصیب نباشد و هرچند کسی را ایمان زیادتر بمعیشت تنگ‌تر که اگر تمام دنیا در پیش خدا اعتبار بال مگسی میداشت
شربتی آب بکافر نمیچشانید فقرای مومنان چهل خریف پیشتر از اغنیای ایشان در ریاض بهشت مشغول
صحبت و نعمت باشند و اغنیا در موقف گرفتار حساب و مرویست که یک خریف هزار عام است و یک عام هزار سال
و هم از ایشان علیهم السلام مرویست که دو مومن را با هم بحساب آرند یکی غنی و دیگری فقیر فقیر گوید خداوندا تو میدانی
که نه منصبی بمن دادی که عدل یا جور کرده و نه مالی دادی که جود و بخل ورزیده باشم فرماید راست میگوید دست
از و بدارید پس خلاص گشته داخل بهشت شود و غنی مشغول حساب گردد و آنقدر توقف کند که از عرقش
چهل شتر سیراب توانند شد پس چون داخل بهشت شود رفیق فقیرش او را ببیند گوید این همه چرا دیر کردی
گوید طول حساب گرفتارم داشت خدا از [illegible] وعمل دیگر پیش می آمد تا آخر همه را بخشید
و رحمت را فرمود که نجات یافتم و مرویست که چون روز قیامت [illegible] درجات فقرا مشاهده شود هر کس
آرزو کند که کاش در دنیا زیاده از قوتی نمیداشت و هم از ایشان علیهم السلام مرویست که فقرا امانتی است
از خدا در پیش بندگان هر کس آنرا پنهان دارد مثل اجر صایم قایم یابد و هر کس اظهار کند که قادر بر قضای
حاجتش باشد و نکند چنانست که او را کشته باشد [illegible] خدای تعالی مثل کسی که از دوستی عذر خواهی کند
بفقرای مومنین گوید بعزت خود که من در دنیا شما را از روی حقارت فقیر نکردم بلکه برای فضل و ثواب و درجات
بهشت کردم امروز ببینید که چون تلافی آن کنم هر یک از شما را هفتاد مثل آنکه از ابتدای دنیا تا انقضای آن
باهل دنیا داده ام عطا فرمایم و هر کس در دنیا بشما مهربانی و احسانی کرده باشد دستش را گرفته بهر جای بهشت
خواهید ببرید و هم از ایشان علیهم السلام مرویست که کاملترین مومنان در ایمان کسیست که
بهتر باشد و بعد از فرایض هیچ عملی بهتر از خلق خوب نیست و صاحب خلق خوش درجه صایم قائم و اجر مجاهد یابد
و اکثر امت بد خصلت داخل بهشت شوند بتقوی و حسن خلق خطیه را بگدازد چنانکه آفتاب یخ را و حسن خلق در
موجب درازی عمر و معموری بلاد باشد [illegible] هر کس باشد اسلامش کامل و از گناه خالص گردد
اگر چه سر تا پا گناه باشد و خدا از و راضی باشد [illegible] ند و راست گو باشد و از قبایح در پیش خدا و مردم
اکند و با اهل خود و سایر ناس خوش خلق باشد [illegible] بدخلق عمل را فاسد کند چنانکه سرکه عسل را و هیچ جرمه پیش

خدا دوست‌تر از دو جرعه نباشد یکی جرعهٔ خشمی که بحلم رد کنی و دیگر جرعهٔ جزعی که بصبر دفع نمائی و هیچکس خشم فرو
نبرد مگر آنکه خدای تعالی اجر شهیدی عطا فرماید و روز قیامت دلش را از امن و امان و رضا مملو گرداند و هر کس
غضب خود را حفظ کند خدای تعالی عذاب روز قیامت از او برگیرد و عیوبش بپوشد و خدای تعالی در مناجات
بحضرت موسی علیه السلام فرمود در حال غضب مرا یاد کن تا من نیز در حال غضب ترا یاد کنم و غضب کلید هر
شر است و ایمان را فاسد کند چنانکه سرکه عسل را و چون دو کس با هم منازعه کنند دو ملک نازل شوند و هر کدام
از ایشان سفاهت و ناخوشی بیشتر کند با او گویند هر چه گفتی خود لایق آنی و زود باشد که جزایش بیابی و بآن
دیگر که صبر و حلم ورزد گویند زود باشد که گناهت آمرزیده شود و اگر حلم خود را تمام کنی و تو نیز مثل او سفاهت نکنی و
دشمنان و جهال را هیچ مکافات بهتر از این نباشد که ایشان معصیت کنند و تو صبر و طاعت نمائی و بهترین اخلاق
دنیا و آخرت اینست که چون کسی بر تو ظلم کند تو عفو نمائی و اگر از تو قطع و دوری کند تو وصل و نزدیکی نمائی و اگر ترا از
خیر و نعمت محروم سازد و بخل کند تو جود و عطا کنی و اگر با تو بدی کند تو نیکوئی و احسان فرمائی و چون باین صفات
آراسته باشی خدای تعالی عزتت زیاده گرداند [illegible] منقول است که در هر کس نباشد عقل و طاعتش تمام نبود ورعی که
او را از معصیت باز دارد و خلقی که با مردم مدارا کند و حلمی که جهل جاهل را از او دفع نماید و مدارا با مردم نصف ایمانست
و ملایمت با ایشان نصف زندگانی و هر کس [illegible] و هیچکس را ملایمت نصیب نباشد
مگر آنکه زندگیش باشد و هیچکس از آن محروم نگردد مگر آنکه عار و ننگش بود و جمعی را که ملایمت روزی شود در زندگانی
وسیع شود و چون از آن بی نصیب باشند خیر از ایشان بی نصیب باشد و چون دو کس با هم مصاحبت کنند آنکه
مدارا و ملایمتش بیشتر بود اجرش عظیم‌تر بود و مرویست که اگر ملایمت خلقی میبود که دیده میشد هیچ خلقی احسن از او نمیبود و
هر کس درشتی نصیبش شود ایمان از او محجوب گردد و اگر درشتی مخلوقی میبود که دیده شود هیچ چیز از او قبیح‌تر نمیبود و هر کس
برای خدای تعالی تواضع کند خدا او را بلند گرداند و هر کس تکبر کند او را پست گرداند و نزدیکترین مردم بخدا متواضعانند
و دورترین متکبرانند پرسیدند که حد تواضع چیست امام علیه السلام فرمود درجات بسیار است از آن جمله اینکه کسی
قدر خود بشناسد زیاده از مرتبهٔ خود توقع نکند و با مردم چنان کند که میخواهد با او چنان کنند و چون با او بدی کنند بدی
دفع کند و خشم فرو برد و عفو کننده باشد و مرویست که از جمله تواضع آنست که در مجلس پایین‌تر از مرتبهٔ خود نشینی و بهر کس رسی
سلام کنی و ترک خصومت کنی اگر چه حق با تو باشد و نخواهی که ترا مدح و ثنا کنند و روزی حضرت امام رضا علیه السلام طعامی طلبید

و غلامان سیاه و سفید را جمع فرموده با هم در یک خوان نشستند کسی گفت بفرمای تا برای ایشان طعام جدا کنند فرمود خدا یکست و دین یکی و پدر و مادر یکی و جزای هر کس بقدر عملش باشد و حضرت امام جعفر علیه السلام فرمود کیست که چهار صفت از من ضامن شود تا من برای او چهار خانه در بهشت ضامن شوم عطا کند و از فقر نترسد و افشای سلام کند در عالم و ترک خصومت کند اگرچه محق باشد و از انصاف نگذرد و هر کس با انصاف باشد و با فقرا در مال مواساة کند بحقیقت مؤمن باشد و خدای تعالی عزیزش گرداند و نیز فرموده سید اعمال سه خصلت است انصاف و مواساة و ذکر خدا در همه حال نه همین تنها سبحان الله والحمد لله ولا اله الا الله والله اکبر بلکه در احوال و افعال خدا را یاد آرد اگر رضای خدا در آن باشد کند و اگر نه از آن بگذرد و هر کس منصف باشد و عیب مردم نکند در چیزی تا آن را اول از خود سلب نکند و کسی را در پیشوای تقدیم و تاخیر نکند تا رضای خدا در آن نداند در سایهٔ عرش خدا باشد در روزی که هیچکس را پناهی نبود و [illegible] در روز قیامت کسی که در حال غضب بی اختیار نشود تا بر زیردست ظلم کند و کسی که [illegible] معامله میان دو کس [illegible] طرف میل نکند و کسی که چون در معامله و منازعه از انصاف و حق نگذرد و خدا را [illegible] که [illegible] بر نفس خود حکم بحق کند و هر کس ایمان بخدا و روز آخرت دارد می‌باید که بوعده وفا کند که [illegible] مکر و فا با آن هر کس خلف وعده کند اول با خدا خلف کرده و متعرض سخط او گشته باشد و حضرت [illegible] از ما نیست کسی که امانت را خلاف کند و امانت جلب رزق و خیانت جلب فقر نماید و از حضرت سجاد علیه السلام فرموده اگر قاتل پدرم شمشیری که آنحضرت را بآن شهید کرده بمن امانت سپارد هر آینه آنرا ادا کنم و حضرت صادق علیه السلام فرمود اگر قاتل علی بن ابی طالب با من مشورت کند و خیر جوید و شمشیر بمن امانت دهد و من قبول کرده باشم هر آینه ادای امانتش کنم و چهار صفت است که در هر مؤمن باشد خدای تعالی او را در اعلی علیین در بالاترین غرفهای شرف و کرامت ساکن گرداند کسی که یتیم را در پناه خود دارد و برای او بمنزلهٔ پدر باشد و بر ضعفا رحم کند و اعانت حوایج ایشان نماید و والدین را نفقه دهد و با ایشان ملایمت و ملاطفت کند و خدمتی که بمملوک خود رجوع کند خود نیز مدد و اعانتش نماید [illegible] مرویست از اهل بیت و طاهرین علیهم السلام که بر والدین و صلهٔ رحم سکرات موت آسان گرداند و در تمام عمر پریشانی رفع کند و بر والدین روز قیامت آید یعقوب [illegible] قدرت تمام فرزند [illegible] بر رابر داشته داخل بهشت کند روزی جوانی بخدمت حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله آمده گفت جوان و توانایم و شوق جهاد دارم فرمود جهاد کن که اگر کشته شوی در پیش خدا زنده و [illegible]

بهشت منعم باشی و اگر بمیری اجر و ثواب بر خدا باشد و اگر باز گردی از گناهان پاک گردی چنانکه از مادر متولد گشته بودی
پس گفت یا رسول الله اما والدین من بمن انس دارند و میخواهند در پیش ایشان باشم فرمود باش که یک شب انس
ایشان با تو بهتر است از یکسال جهاد در راه خدا و نیز آنحضرت را خواهری صلی الله علیه و آله همشیره بود رضاعی روزی بخدمت
آنحضرت آمد چون او را دید شکفته گشت و لحاف خود را انداخت تا بر آن نشست پس متوجه او گشت ملاطفت و سخن گفتن
میفرمود و چون او رفت برادرش آمد حضرت آن مهربانی با او نفرمود از سبب آن سؤال کردند فرمود آن زن بپدرش
با والدین خود بیشتر از اینست و کسی بحضرت امام جعفر صادق علیه السلام معروض داشت که پدرم بسیار پیر شده و چون
قضای حاجت خواهد کسی باید بر دوشش گیرد فرمود اگر توانی خود مباشر این خدمت باش که فردا سپری تو گردد از
آتش و دیگری از آن حضرت سؤال کرد که والدین من مخالف مذهب اند با ایشان چون کنم فرمود نیکی کن چنانکه
با دوستان و موالی ما میکنی هر کس با بر و الدین باشد از دوزخ ایمن باشد و در بهشت مسکن کند و هر کس عاق باشد
از بهشت ناامید شود و در دوزخ ماوا نماید و هر کس نگاه خشمناک بوالدین کند و حال آنکه ایشان بر او ظالم باشند نمازش
مقبول نشود و چهار کس بوی بهشت نشنوند با آنکه بوی بهشت از هزار ساله راه توان شنید عاق و قاطع رحم
و پیری که زنا کند و متکبر و حضرت سجاد علیه السلام مردی را دید که بر پسر خود تکیه کرده راه میرفت بر او غضب فرمود
و با او حرف نزد تا از دنیا رفت و هم از آنحضرت [illegible] مرویست که از جمله حقوق والدین آنست که مصاحبت ایشان را
نیکو کنی و نگذاری که از تو چیزی سؤال کنند اگر چه مستغنی باشد بلکه مترصد احوال ایشان باشی و همین که گمان کنی
چیزی میخواهند پیش از سؤال مهیا کرده دانی و اگر ترا برنجانند اف نگوئی و اگر بزنند نرنجانی بلکه دعا کنی و برای ایشان
آمرزش طلبی و بسیار نگاه بر روی ایشان نکنی مگر از روی رحمت و مهربانی و آواز بر ایشان بلند نکنی و دست بالای دست
ایشان نداری و پیش روی ایشان نروی و ننشینی و ایشان را بنام نخوانی و برای ایشان دشنام حاصل نکنی و در همه حال
اطاعتشان کنی مگر در معصیت خدا و درین حال نیز مدارا و ملایمت کنی و اگر ترا امر کنند که از اهل و مال بیرون روی بروی و اگر
از دنیا رفته باشند نماز و روزه و حج و صدقه و غیر آن از وجوه خیرات برای ایشان بکنی و ثوابش را بایشان هدیه کنی و هر چه
کنی آن نیز برای او ثبت شود و کسی از حضرت امام محمد باقر علیه السلام پرسید که آیا هیچ چیز جزای حق والد باشد فرمود
هیچ چیز جزای آن نباشد مگر آنکه اگر بنده باشد بخری و آزاد کنی و اگر دین داشته باشد ادا نمائی و هم آنحضرت علیه السلام
فرمود گاه باشد که کسی در ایام حیوة والدین با ایشان بار باشد و بعد از مردن ایشان [illegible] کند برای ایشان

استغفار ننماید خدای تعالی او را عاق نویسد و گاه باشد که در حیوتشان عاق باشد چون بعد از وفات دینشان ادا کند و استغفار نماید بار نوشته شود و کسی بحضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم معروض داشت که پیش از آنکه باسلام مشرف شوم دختری داشتم چون بحد بلوغ رسید روزی او را زینت کرده بسر چاهی بردم و در چاهش افکندم آیا کفارهٔ داشته باشد فرمود مادرت زنده است گفت نه فرمود خالهٔ ت زنده است گفت بلی فرمود با او نیکی کن که بمنزلهٔ مادر است تا کفارهٔ آن شود و هم از ایشان علیهم السلام مرویست که هرچه از بر والدین بر ولد لازم است بر ایشان نیز لازم است باید با فرزند چنان سلوک کنند که باعث بر او باشد با ایشان و چنان نکنند که سبب عقوق شود رحمت خدای بر والدین که فرزند را بر بر خود دارند و لعنت خدای بر والدین که فرزند را بر عقوق خود دارند

فصل پنجم در صلهٔ رحم

مرویست از اهل بیت طاهرین علیهم السلام که از جملهٔ حقوق دین صلهٔ رحم است اگرچه یکساله راه باید رفت و اگرچه بشربت آبی یا بسلامی باشد و هر کس چیزی برداشته برود تا صلهٔ رحم کند بهر گامی چهل هزار حسنه نویسند و چهل هزار سیئه محو کنند و چهل هزار درجه بلند گردانند و اجر صد شهید نویسند و چنان باشد که صد سال عبادت کرده باشد و صلهٔ رحم دفع بلاها کند و حساب قیامت آسان گرداند و خلق نیک کند و بخیل را سخی گرداند و روزی بیفزاید و مال زیاد کند و اعمال را پاکیزه کند و سبب معموری دیار و زیادتی عمر باشد تا آنکه گاهی که عمر کسی سه سال باشد چون صلهٔ رحم کند سی سال شود و گاه باشد سی سال باشد چون قطع رحم کند سه سال شود رحم بعرش آویخته میگوید خدایا وصل کن برحمت خود هر کس مرا وصل کند و قطع کن از رحمت خود هر کس مرا قطع کند و روز قیامت رحم و امانت در دو جانب صراط ایستند و چون واصل رحم و مؤدی امانت بگذرد داخل بهشتش کنند و چون قاطع رحم و خاین امانت بگذرد سرازیرش در جهنم افکنند و باشد که جمعی همه فاجر باشند چون با هم مواسات و مواصلت کنند مالشان بسیار و رزقشان وسیع شود و اگر همه نیکان باشند چون از هم مفارقت کنند و ضرر بیکدیگر نمایند پریشان گردند و بلا در میانشان شایع شود کسی بخدمت حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله رفته گفت خویشان من بسیار بدی و مخالفت میکنند و دشنام میدهند من هم میخواهم ترک ایشان کنم فرمود اگر این کار کنی خدای تعالی همه شما را ترک کند و از رحمت خود قطع نماید و کسی بحضرت امام جعفر علیه السلام از اقربای خود شکایت کرد فرمود که مدارا و مواصلت کن گفت هر چند مدارا و مهربانی میکنم ایشان همان بدی میکنند فرمود پس میخواهی تو مثل ایشان باشی تا خدای تعالی بر هیچکدام نظر نکند و دیگری بخدمت آنحضرت رفته از برادران و عموزادگان شکایت کرد و گفت خانه را بر من تنگ کرده اند فرمود صبر کن که خدای تعالی ترا از ایشان نجات دهد راوی گوید وبائی حادثه شد که همه ایشان هلاک شدند پس بخدمت حضرت رفته حکایت واقعه نمود فرمود چه حالت است که با تو میکردند حالا راضی هستی که زنده بودند و همان سلوک میکردند گفتم بلی والله و نیز مرویست

آسان

که هیچ گامی برداشته نشود دوست تر پیش خدا از دو گام یکی بصفی که در راه خدا آراسته و یکی برحم که قطع رحم کرده باشد
[illegible] مرویست از اهل و بیت اطهار علیهم السّلام که از ما نیست کسی که همسایگی را خوب نکند
خوب کردن همسایگی عمر زیاد کند و رزق بیفزاید و سبب معموری دیار باشد و هر کس ایمان بخدا و آخرت دارد باید همسایه را
نرنجاند و مهمان را گرامی دارد و چون تکلم کند خیر گوید یا ساکت باشد و هر کس همسایه را نرنجاند خدای تعالی روز قیامت
عثرات و خطاهای او را عفو فرماید و حضرت پیغمبر صلّی اللّه علیه و آله فرموده که جبرئیل آنقدر مرا بهمسایه وصیت نمود که گمان کردم
که او را وارث من خواهد گردانید و نیز فرموده که ایمان بمن ندارد کسی که شب سیر بخوابد و همسایه اش گرسنه باشد
در روز قیامت خدای تعالی نظر نکند باهل قریه که در میان ایشان خانه گرسنه باشد و حضرت یعقوب علیه السلام مناجات
نمود و گفت خدایا بر من رحم نمیکنی چشمم را گرفتی و دو پسرم بردی خدای تعالی وحی نمود اگر ایشان مرده بودند برای
تو زنده میکردم امّا تو بیاد نمی آری که فلان روز گوسفندی ذبح کردی و بریان نمودی تناول کردی و فلان همسایه ات
صایم بود باو بخش ندادی و بعد از این هر چاشت و شام منادی حضرت یعقوب علیه السلام تا یک فرسخ راه ندا میکرد که هر کس گرسنه
باشد بخانه یعقوب بیاید و حضرت امام موسی علیه السلام فرمود نیکی بهمسایگی همین نیست که همسایه را آزار نکنی بلکه
تحمل آزار از ایشان کنی و هر کس یکوجب زمین همسایه را غصب کند خدای تعالی آنرا تا زمین هفتم در روز قیامت
طوق گردنش کند و هر کس همسایه را برنجاند بوی بهشت براو حرام شود و هر کس در مایحتاج خانه همسایه مضایقه کند خدای تعالی
خیر و فضل خود در روز قیامت از و منع کند و او را بخود واگذارد و هیچ عذر از و قبول نکند مگر آنکه همسایه چیزی که بعاریه
میگیرد ضایع کند که درینوقت میتواند از و منع نمود [illegible] مرویست
از اهل و بیت طاهرین علیهم السّلام که ای معاشر مؤمنان با یکدیگر الفت و محبت کنید خیر نیست در کسی که الفت نکند و با او
الفت نکنند و جمعی که برای خدا با هم دوستی کنند روز قیامت در زمین از زبرجد سبز در سایه عرش در جانب راست
بر منابر نور بنشینند و روی ایشان از آفتاب روشنتر باشد و هر کس محبت و بغض و عطا و منعش برای خدا باشد از جمله
اصفیا او باشد روزی حضرت پیغمبر صلّی اللّه علیه و آله و سلّم از اصحاب پرسید که محکمترین عروه های ایمان کدام است
بعضی گفتند نماز و بعضی روزه و بعضی زکوة و بعضی حج و عمره و بعضی جهاد فرمود هر یک از اینها را فضلی عظیم است
امّا نه آنست که پرسیدم بلکه آن محبت و بغض است برای خدا و تولّا باولیاء اللّه و تبرّا از اعداء اللّه و چون دو مؤمن با هم
ملاقات کنند آنکه محبتش بیشتر قدرش عظیمتر بود و هم از ایشان علیهم السّلام فرمودند که ای مؤمنان با هم الفت کنید و یکدیگر را

زیارت کنید ذکر خدا و ذکر فضایل ما کنید و با احادیث ما صحبت دارید که موجب حیوة دین و دل شماست و هیچ چیز دل ابلیس و
جنودش را آنقدر جراحت نکند که زیارت مؤمنان چون سه مؤمن یا بیشتر با هم اجتماع کنند بالعدد ملایکه با ایشان حاضر شوند
پس اگر دعا کنند آمین گویند و اگر از شرّی استعاذه کنند دعا کنند و اگر حاجتی مسئلت نمایند شفیع باشند و چون مؤمنی
برای خدا نه از برای غرض دنیا برای زیارت مؤمنی از خانه بیرون رود و حق و حرمت او بشناسد بهر گامی که بردارد خدای تعالی
برایش حسنه نویسد و سیئه محو فرماید و درجه بلند گرداند و هفتاد هزار ملک بر و موکل گرداند تا بخانه خود مراجعت کند اگرچه
یکساله راه باشد و گویند خوش باشی و خوشت باشد بهشت و چون در خانه بکوبد درهای آسمان برایش گشوده شود
و چون ملاقات و مصافحه و معانقه کنند خدای تعالی متوجه ایشان شود و بایشان بر ملایکه مباهات فرماید و گوید ای
ملایکه به بینید این دو بنده مرا که برای من چون با هم محبت میکنند لازم شد بر من که بعد از این ایشان را بآتش عذاب
نکنم و چون بخانه داخل شود فرماید ای بنده [illegible] سنت پیغمبر من کردی اگر سوال کنی عطا نمایم و اگر دعا
کنی اجابت فرمایم و اگر ساکت باشی [illegible] کنم و چون مراجعت [illegible] که کشیده و گامی که برداشته و کلمه که گفته
ملایکه با او مشایعت کنند و تا آن روز [illegible] نمایند و اگر در این سال بمیرد از حساب
فارغ باشد و چون داخل خانه خود شود خدای تعالی [illegible] بهشت بر تو واجب گردانیدم و ترا
شفیع بندگان خود کردم و اگر آنکس [illegible] مثل اجر ثبت شود و خدای تعالی بهشتی است
که هیچ کس داخل بهشت نشود مگر سه کس یکی که از خود انصاف دهد و کسی که زیارت برادر مؤمن کند برای خدا و کسی که برادر
مؤمن در خیر بر خود اختیار کند و زیارت یک مؤمن برای خدا بهتر است از آنکه ده بنده مؤمن آزاد کند حضرت امام جعفر علیه السلام
از کسی پرسید که میان شما و بصره چند روز راهست گفت از دریا اگر باد موافق باشد ۲ و از خشکی هشت روز فرمود چه نزدیک پنج روز هم
بوده برادران مؤمن یکدیگر را به بینید و عهد تازه کنید که روز قیامت هر کس را گواهی در کار است که شهادت بر دینش دهد
و اگر مؤمنی بقصد زیارت یا برای حاجت بخانه کسی رود و او در خانه باشد و اذن ندهد در لعنت خدا باشد تا وقتی که با هم
ملاقات کنند و هر کس میان خود حجابی و مانعی گذارد خدای تعالی میان او و بهشت هفتاد هزار باره نصب کند که میان هر دو
باره هزار ساله راه باشد و حضرت امام محمد باقر علیه السلام فرمود شیطان میان مؤمنان × انزاع و ف دمیکند پس خدا
رحمت کند بر کسی که میان دو دوست ما الفت و اصلاح کند و حضرت صادق علیه السلام فرمود میان دو کس اصلاح کنم دوستر
دارم که دو دینار طلا تصدّق کنم و فرمود چون دو کس از هم برنجش مفارقت و هجرت کنند یکی از ایشان که باشد هر دو

مستوجب لعنت و برائت دین شوند کسی گفت جعلنی الله فداک شاید یکی مظلوم باشد فرمود باید تقصیر را
بخود نسبت دهد و عذرخواهی کند و نکذارد که مهاجرت واقع شود هر هفته دو روز مقرر است که اعمال عباد را بخدای
عرض کنند چون میان دو کس رنجش و عداوت باشد اعمال ایشان را واکذارند تا وقتی که صلح کنند و چون دو کس از هم زیاده
سه روز هجرت کنند و صلح نکنند ولایت اسلام در میان ایشان منقطع شود و در روایت دیگر آمده که هر کس بیشتر از سه روز
هجرت کند دوزخ باو اولی باشد و هر کدام سبقت بصلح کنند سبقت بجنت کنند و هر کس اصلاح میان مرد و زن
سعی کند اجر هزار شهید یابد و بهر کامی که بردارد و کلمه که کوید یک ساله عبادت نویسند با روزه روزها و قیام شبها
[illegible] مرویست از اهل بیت طاهرین علیهم السلام که شما بوسعت
مال بر مردم نمیرسید بشکفتگی و طلاقت وجه ملاقات کنید سه صفت است که هر کس یکی از آن متصف باشد بهشت او را
واجب شود طلاقت وجه و انصاف وجود در ایشان و نیز روایت که اصطناع معروف و حسن بشر موجب دخول بهشت
و محبت و بخل و عبوس موجب دخول نار و دوری از خداست و اول ملاقات سلام است مرویست که اگر کسی پیش از سلام
حرف زند جوابش مکوئید و چون دو کس بر هم سلام کنند میان ایشان هفتاد حسنه قسمت شود شصت و نه حسنه
از آنکه ابتدا کند و یکی از آنکه جواب کوید اکر کسی بر دیکری سلام کند ثواب آن ندیدست که بنده آزاد کند و سنت است
افشای سلام یعنی بهر کس که رسد سلام کند اکر ظاهر نشد که اسلام ندارد از ظالمان ترسد بخیل ترین مردم کسی است که
در سلام بخل کند مرویست که شبها مردم در خوابند برخواسته نماز کنید و با مردم بملایمت کفتکو کنید و افشای سلام
کنید تا بسلامت به بهشت روید و هر کس در سلام غنی را بر فقیر امتیاز دهد مستوجب غضب خدا باشد و سلام را بلند باید کفت تا
بشنوند و مبادا بکوید که سلام کردم جواب نکفتی شاید که نشنوانیده باشد و چون جواب کوید بلند کوید تا نکوید که جواب سلام
نکفتی و بهتر سلام علیکم کوید ده حسنه باشد اکر و رحمة الله نیز اضافه کند بیست حسنه و اکر و برکاته نیز اضافه کند
سی حسنه و مرویست که سلام و دعاء عطسه و دعاء که کسی را کنید بصیغه جمع بکوئید اکرچه یک کس باشد که با هر کس جمعی از ملائکه باشند
و چون بر ملائکه سلام کنید ایشان جواب کویند و کسی که ملک برو سلام کند از عذاب خدا سلامت باشد مثل سلام
علیکم و یرحمکم الله و عافاکم الله بکوئید و ادب اینست که سواره بر پیاده و اسب سوار بر استر سوار و استر سوار بر
الاغ سوار و ایستاده بر نشسته و صغیر بر کبیر و قلیل بر کثیر سلام کند و بر چند کس سلام نباید کرد شراب خوار و صاحب شطرنج و نرد
و مشاهیر بفسق و مخنث و شاعری که زنان عفیفه را هجو کند و رباخوار و کسی که مشغول قضای حاجت باشد و نمازی و کسی که

در نماز باشد و یا در حمام باشد و چون سلام یا تحیتی دیگر کنند مستحب است که تلافی آن احسن از آن باشد و اقلّش آنکه بهمان قدر
تلافی کند و چون کسی سلام علیکم گوید احسن آنست که ورحمة الله اضافه کنند و اگر آنرا نیز گفته باشد وبرکاته نیز اضافه کنند
و اگر این را نیز بگوید همین را تمام بگوید و روایتی دیگر آمده که در این صورت وعلیک تنها اکتفا نمود امّا زیاده از این مخالف سنت است
مرویست که کسی بحضرت امیر المؤمنین علیه السّلام سلام کرد لفظ مغفرته و رضوانه افزود حضرت او را نهی فرمود و اگر از کسی سلام رسانند
جواب بگوید علیک السّلام و اکتفا به علیه السلام نیز مجزی بود و مرویست که جواب کتابت نیز مثل جواب سلام واجب است
و معنی سلام و جوابش اینست که تو از من بسلامتی و با خدای تعالی عهد کردم که غیبت تو نکنم و عیب تو نگویم و چون دو مؤمن با هم
ملاقات کنند و مصافحه نمایند گناهان هر دو بریزد مثل برگ از درخت تا آنکه هیچ نماند و خدای تعالی بایشان نظر کند تا آنکه
از هم جدا شوند و صد رحمت بر ایشان فرستد نود و نه از آن باشد که محبتش بیشتر باشد و خدای تعالی باو مصافحه فرماید
و آنکه ملک بیشتر کند و دست بیشتر نگاه دارد اجرش از آن دیگری بیشتر باشد و حد سلام و مصافحه هر اوّل ملاقاتست بعد از
هر غیبتی اگرچه بر دور درختی بگردد یا چندگامی از هم جدا شوند و مرویست که تمام تحیت برای مقیم مصافحه و تمام تسلیم بر مسافر
معانقه است و چون دو مؤمن معانقه کنند رحمت ایشانرا فرو گیرد و چون در آن هم توقف کنند و بنشینند و غرض دنیوی
در میانشان نباشد ملکی ندا کند که گناهان شما آمرزیده شد اعمال از سر گیرید و چون شروع در گفتگو کنند ملائکه حفظه با هم گویند
بیائید بکناری رویم که شاید ایشانرا با هم سرّی باشد [illegible] و مؤمنان یکدیگر را بوسه کنند باید روی هم
ببوسند و بوسه بر لب نشاید مگر زوجه و طفل صغیر را و دست بوسیدن نشاید مگر پیغمبر یا وصیّ او را و روایتی دیگر آمده که دست
کسی را بوسیدن چنانست که نماز برای او کرده باشد یعنی بندگی او کرده باشد و هر کس در مجلس بمکانی کمتر از رتبه شرف خود
راضی شود خدا و ملائکه بر و صلوات فرستند تا وقتی که برخیزند و مرویست که چون خانه کسی روید هر اکرامی که کند قبول کنید
مگر بالا نشستن و روایت دیگر آمده که هر جا صاحب خانه گوید بنشینید که او عیوب خانه خود را بهتر میداند و توفیق میان این
دو حدیث والله اعلم ثمّ الرّاسخون فی العلم باین توان کرد که اگر معلوم باشد که غرض صاحب خانه محض تکلّف است
قبول نباید کرد و اگر نه اطاعت باید نمود چنانکه لفظ اکرام و عیوب مشعر است بر آن و بهترین مجالس آنست که روی بقبله
باشد و مرویست که حضرت پیغمبر صلّی الله علیه و آله بسه هیئت می نشسته یکی دو زانو دویم آنکه ساقها را از زمین بردارد و دستها را
از پیش ساق گذرانیده بر ساعد گیرد سیم آنکه یکپا بر سر پای دیگر گذارد و احادیث متعدّد آمده که بعضی ائمه طاهرین علیهم السّلام
باین هیئت نشسته بودند کسی گفت این وضع نشستن مکروهست فرمودند این قول یهودست که میگویند خدای تعالی چون

از خلق سموات و ارض فارغ شد چنین نشست که استراحت کند من برای ملالت چنین ننشسته‌ام و خدای تعالی را
ملالت نمیباشد و مرویست که حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله هرگز مربع ننشسته و خدای تعالی مربع نشین را دشمن دارد
و مرویست که اگر با یهودی نشسته [illegible] را نیکو کنید و چون کسی داخل مجلس شود تعظیم کنید و جا بگشایید که تعظیم
در مجلس برکت است و در وقت رفتن تعظیم مکنید مثل عجم و در تابستان میان هر دو کس در نشستن مقدار یک ذراع فاصله
باید گذاشت [illegible] کلمه و اگر در اثنای حرف مؤمنی در آید خیانت است که روی او را خراشیده باشد و هر کس که در وقت
نشستن بگوید بسم الله الرحمن الرحیم و صلی الله علی محمد و آله خدای تعالی ملکی بر او موکل گرداند
که در آن مجلس او را از غیبت کردن حفظ کند و اگر وقت برخاستن بگوید بر اهل مجلس موکل فرماید که ایشان را از
غیبت او منع کنند و هر کس وقت برخاستن از مجلس بگوید سبحان ربک رب العزة عما یصفون و
سلام علی المرسلین والحمد لله رب العالمین کفاره آن مجلس باشد و بعد از هر سلامی او را حسنه باشد
و خدای تعالی به بیشترین کیلها ثوابش را کیل کند [illegible] و مرویست از اهل بیت طاهرین
علیهم السلام که سکوت بابیست از ابواب حکمت [illegible] محبت [illegible] دلیل هر خیر است و شیعیان ما همه لال شده‌اند
و کسی حقیقت ایمان نشناسد تا زبان از غیر [illegible] نگاه دارد [illegible] حفظ زبانست و زبان کلید هر خیر و شر است
پس زبان را مهر کنید همچنانکه زر و مال را مهر میکنید [illegible] حسنه نوشته شود و چون تکلم [illegible] محسن باشد
یا سیئه و هر کس کلام را از جمله اعمال خود نشمرد در اعمال خطا بسیار باشد و عذابش مهیا بود و هر کس کلام خود را از جمله
اعمال شناسد تکلم نکند مگر آنچه نافع باشد و حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه بمردی گذشت که حرف بیجای لغو بیهوده
میگفت فرمود ای مرد هر چه میگوئی کتابت میکنند و بر خدای تعالی عرض میکنند ترک بیهوده گوئی کن و سخنی گوی که
نفعی در آن باشد و شرم دار از این که چون نامه اعمال تو بر خدا عرض شود این نوع سخنان در او باشد و حضرت پیغمبر
صلی الله علیه و آله و سلم بکسی گفت میخواهی چیزی تعلیمت کنم که بآن داخل بهشت شوی گفت بلی فرمود سخاوت پیشه کن
گفت شاید من محتاج تر باشم فرمود مظلوم را نصرت کن گفت شاید عاجزتر باشم فرمود جاهل را هدایت کن گفت
شاید جاهلتر باشم فرمود زبان ببند مگر از خیر بعد از آن فرمود نمیخواهی یکی از این صفات در تو باشد که ترا به بهشت برد
و هم آنحضرت صلی الله علیه و آله و سلم فرموده خدای تعالی زبان را عذابی کند که هیچ عضوی را نکند [illegible] باشد که کلمه از زبان بیرون
آید که در مشرق و مغرب پهن شود و خونها از آن ریخته شود و فرجها حرام [illegible] کرده [illegible] سکوت [illegible]

وهر کس راست گو باشد عملش پاکیزه شود و مروی است که بنماز و روزه و طول رکوع و سجود مردم فریفته مشوید که بسا باشد
که آن عادتی باشد که ترکش موجب وحشت باشد بلکه تدبر عقل و صدق کلام و ادای امانتش را نظر کنید و مرویست
که بنده که آنقدر راست گوید که خدای تعالی او را از جمله صدیقان نویسد و بسا بنده که آنقدر دروغ گوید که از جمله
کذابین نوشته شود و هیچ بنده لذت ایمان نیابد تا دروغ را مطلقا عمدا و هزلش را ترک نکند و کذب ایمان را خراب
کند خدای تعالی بر هر شری قفلی زده و کلید همه آنها را شراب گردانیده و کذب بدتر است از شراب و روز قیامت از هر
کذب سوال کنند مگر سه کذب یکی آنکه در معرکه جهاد با خصم گویند دویم آنکه برای اصلاح میان دو کس گفته شود سیوم آنکه
کسی با اهل خود وعده کند و اراده کردن آن نداشته باشد و چون کسی گوید والله که خدا فلانی را بیامرزد خدای
فرماید کیست که از جانب من قسم میخورد که او را بیامرزم او را آمرزیدم و عمل این را باطل کردم و اگر کسی را لعنت کند
یا شهادت بر کفرش دهد اگر چنان باشد ... برگردد و اگر مؤمنی را فحش گوید خدا برکت از رزق
بر گیرد و معیشتش را فاسد گرداند و نظر رحمت و تربیت از او بردارد ... مؤمنی طعن کند به بدترین وجهی بمیرد
و سزاوار آن باشد که هر کس ... بر هر فحاشی بیحیا که پروا نکند از هرچه گوید ...
و مرویست که چنین کسی را اگر تفتیش کنی ... باشد و خدای تعالی دشمن دارد فحاش ...
بدترین مردم کسی است که از ترس زبانش ... خوش دارند و هر کس از زبانش بترسند ...
آتش باشد و بدترین مردم کسی است که طعام خود تنها خورد و عطایش را منع کند و مملوکش را بسیار زند و بدتر از او کسی است
که بخیرش امیدوار و از شرش ایمن نباشی و بدتر از فحاش که چون اگر کسی پیش او مذکور شود لعن کند و چون از او پیش مردم
مذکور شود لعنش کنند و حضرت صادق علیه السلام را دوستی بود که هرگز از خدمتش مفارقت نمینمود روزی ...
براهی میرفت و غلامی همراه داشت چند مرتبه نگاه کرد او را ندید مرتبه دیگر نگاه کرد آمده بود گفت یا ابن الفاعله کجا بودی
پس حضرت دست بر روی مبارک زده فرمود سبحان الله مادرش را دشنام میدهی تو خود را متورع مینمودی معلوم شد
که ورعی نداشته گفت جعلت فداک مادرش مشرکست فرمود نمیدانی که هر قومی در میان خود نکاحی دارند که خود را از زنا
باز دارند دور شو از من راوی گوید دیگر او را در خدمت آنحضرت ندیدم تا از دنیا رفت و خدای تعالی دوست دارد مزاح را
که فحشی در آن نباشد و مزاح از حسن خلق است و سبب سرور مؤمنان شود و کثرت مزاح با آنکه متضمن فحش نباشد یا کذب
یا استهزاء و مجالست قبیح و باطلی باشد وقار را ببرد و نور ایمان ببرد و موجب استخفاف و ذلت باشد و سبب بغض ... شود

وگاه باشد که کسی کلمه گوید که مردم را بخنداند بقدر مابین زمین و آسمان او را از بهشت دور گرداند و در دوزخ افکند و حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله فرمود وای بر کسی که دروغ گوید تا مردم را بخنداند بعد از آن سه مرتبه فرمود وای برو و کثرت ضحک دین را بگداز چنانکه آب نمک را و آب رو ببرد و در روایت دیگر آمده که هر کس یکمرتبه خنده کند یک [آن] از عقلش تف کند و حضرت امام جعفر صادق علیه السلام فرمود بسا کسی که خنده و لعبش بسیار باشد و روز قیامت گریه اش بسیار باشد و بسا کسی که از بیم گناهان گریه اش بسیار بود در بهشت خنده و سرورش بسیار بود و فرمود ای صاحب عملهای رسوا شرم دار از خنده دندان نما وای که بسیار کرده سیئات ایمن مباش از کمین حادثات

فصل در بیان اکرام مؤمن مرویست از اهل بیت طاهرین علیهم السلام که هر کس مؤمنی را اکرام کند او خدا را اکرام کرده باشد و روی شیطان خراشیده و دلش جراحت شود و هر کس بروی مؤمن تبسم کند برایش حسنه ثبت شود و اگر کثافتی از رویش بردارد ده حسنه ثبت شود و اگر بمؤمنی بگوید مرحبا خدای تعالی تا روز قیامت برایش رحمت بفرستد و اگر با او بجهتی از انجا ملاطفت کند او را داخل جنت فرماید و اگر کلمه گوید که موجب شکفتگی مؤمنی باشد در سایه رحمت خدا باشد و اگر کثافتی از [illegible] مؤمن بردارد اجر قرائت چهار صد آیه از قرآن یابد که هر حرف از آن ده حسنه است و اگر مؤمن را بمجلس یا متکا یا طعام یا جامه یا سلام یا غیر آن ملاطفت و اکرام کند بهشت از جا در آید که مکافات آن مؤمن خدای تعالی فرماید بنعمتهای تو را بر اهل دنیا تمام اکرام نمودم مگر بر نبی یا وصی و چون روز قیامت شود فرماید امروز اولیاء مرا مکافات کن پس حور و غلمان از بهشت بیرون آیند در دست طبقها پر از نعمتهای گوناگون سرهای آن بار و پوششهای لؤلؤ و جواهر پوشیده و چون بهشت و نعمتهای آن ببینند عقلشان پرواز کند و چون جهنم را ببینند از هول آن دست نتوانند داد که در پس از جانب عرش ندا آید که بگویید که هر کس طعام بهشت بخورد دوزخ بروی حرام شود پس دست دراز کرده تناول کنند و هر کس جمعی مؤمنان را خدمت کند بآن عدد از خدم جنت عطا فرماید و خادم مؤمنان در ساعت خدا از وحشت را در قبر نگذارند بلکه پیش خدای تعالی برند و انجا باشد تا روز قیامت و هر کس مؤمن محاسن سفید را تعظیم و توقیر کند از فزع روز قیامت ایمن گردد و اگر با او استخفاف کند خدای تعالی کسی را برو مسلط گرداند که با او استخفاف کند و حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله فرمود از ما نیست کسی که کبیر ما را توقیر و بر صغیر ما ترحم نکند و هر کس مؤمن فقیر یا غیر فقیر را تحقیر کند خدای تعالی او را دشمن دارد و تحقیر کننده تا از آن توبه نکرده برگردد و ملامت کند و هر کس مؤمن فقیر را بسبب فقرش تحقیر کند خدای تعالی

حرام کرد

[illegible] مرویست

روز قیامت او در میان خلایق رسوا کند

از اهل بیت طاهرین علیهم السلام که هیچکس عبادت خدا نکرده بچیزی افضل از سرور مؤمن که ادای دینش کند یا گرسنه اش را

سیر کند یا غیر آن و هرچند عظیم تر بود ثواب اش عظیمتر بود و هرکس مؤمنی را مسرور کند خدای تعالی روز قیامت او را مسرور

گرداند و خدا و پیغمبر خدا و ائمه هدی صلوات الله علیهم را مسرور کرده باشد و همچنین اگر مؤمنی را آزرده کند ایشان را آزرده

کرده باشد و سرور مؤمن هزار هزار حسنه باشد خدای تعالی در مناجات بحضرت موسی علیه السلام فرمود هرکس مومنی را مسرور

کند در بهشت او را امیر و حاکم گردانم و حضرت پیغمبر صلی الله علیه وآله فرموده دل مؤمن عرش خداست هرکس دل مؤمن را

خوش کند خدای تعالی فرشته خلق کند که هزار بدن داشته باشد در هر بدن هزار سر در هر سری هزار دهان در هر دهنی

هزار زبان با هر زبانی بهزار لغت برای آنکس خدای تعالی را تسبیح کند و استغفار نماید تا روز قیامت و مرویست که مؤمنی در

مملکت جباری بود از جور و ظلم او گریخته بزیر [illegible] و او را بخانه برده مهمانی کرد چون از دنیا رفت خدای

تعالی فرمود اگر تو مشرک نبودی ترا در بهشت جا میدادم اما بهشت بر مشرکان حرام است پس با آتش دوزخ امر فرماید

که بلرزان و بترسان اما مسوزان و هر صبح و شام رزقش را [illegible] گوید پرسیدم که رزقش از بهشت [illegible]

امام علیه السلام فرمود از هرجا خدا خواهد [illegible] آتشی از مومنان کند بهشت او را واجب شود

و هرکس غمی و شدتی از مومن بردارد خدای تعالی هفتاد و دو رحمت برایش نویسد یکی را در دنیا تعجیل کند که امر معیشتش را

بآن اصلاح نماید و هفتاد و یکی برای اهوال روز قیامت ذخیره فرماید و روز قیامت مطمئن خاطر محشور گردد و هرکس

عورت و عیب مؤمن بپوشد خدای تعالی هفتاد عیب در دنیا و آخرت بر وی بپوشد و هرکس قضای حاجت مؤمنی کند

خدای تعالی روز قیامت هزار حاجتش را برآرد که اول آنها این باشد که او و اقربا و دوستانش [illegible]

برد اگر ناصبی باشند و قضای حاجت مؤمن بهتر است از آنکه ده بنده آزاد کند و هزار اسب در راه خدا [illegible]

و افضل است از بیست حج که در هر حج هزار درهم صرف کند و در روایات دیگر آمده یک طواف کعبه شش هزار حسنه است و شش

هزار سیئه محو شود و شش هزار درجه بلند گردد و در روایات دیگر شش هزار حاجتش برآورده شود و چون [illegible]

هفت در از درهای بهشت برایش گشوده گردد و قضای حاجت مؤمن افضل است از ده چنین طواف و هرکس حاجت مؤمنی

باو رسد [illegible] بر قضای آن بنا شد و از جهت دلگیر شود خدای تعالی بسبب آن دلگیری او را بهشت عطا فرماید و هرکه

سعی در [illegible] هزار هزار حسنه برایش نوشته شود که در آن میان اقربا و همسایگان و اخوان [illegible]

شوند و بهر گامی که کسی در حاجت مؤمن بردارد حسنه نوشته شود و سیئه محو گردد و درجه بلند شود و اگر آن حاجت بر دست
او بر آید ثواب یک حج و یک عمره و دو ماه روزه و اعتکاف در مسجد الحرام داشته باشد و اگر بر نیاید ثواب یک حج و یک عمره
داشته باشد روزی حضرت امام حسن علیه السلام در اعتکاف بود شخصی آمد و از کسی شکایت کرد و التماس نمود که در باره من
با او گفتگو کن حضرت برخاسته روانه گشت کسی گفت یا ابن رسول الله مگر فراموش کردی که اعتکاف داری فرمود فراموش
نکردم اما کسی که سعی در حاجت مؤمن کند همچنانست که نه هزار سال عبادت کرده که روزها روزه داشته و شبها بیدار بخواب نرفته
باشد و هر کس اعانت مؤمنی کند خدای تعالی هفتاد و سه غم و غصه از او بر گیرد یکی در دنیا و هفتاد و دو در روز قیامت که
هر کس بحال خود در مانده باشد و هر کس دست عاجزی گرفته بخانه برد یا بمسجد یا حاجتی دیگر ببرد بهر گامی که بردارد و بگذارد عتق
رقبه نوشته شود و ملائکه بر وی صلوات فرستند و هر کس حاجت عاجزی را کفایت کند خدای تعالی او را برائت از نفاق
و از آتش عطا فرماید و هفتاد هزار حاجت او بر آورد و مستغرق رحمت گرداند تا از آن کار فارغ شود و هر کس قادر بر قضای حاجت
مؤمن باشد و نکند خدای تعالی در قبر مار عظیم بر او مسلط گرداند که او را میگزیده باشد تا روز قیامت بعد از آن اگر خواهد بخشد
و گرنه عذابش کند و اگر صاحب حاجت او را دوست دارد حسرتش بدتر باشد و روایت دیگر آمده که هر کس حاجت مؤمنی را
از خود یا از دیگری منع کند و قادر بر آن باشد روز قیامت روسیاه ازرق چشم دستها بر گردن بسته محشور شود پس حق تعالی
او را ببیند گویند اینست که با خدا و رسول خیانت کرده پس او را باتش اندازند و هر کس قادر بر اعانت مؤمن باشد و
نکند مبتلا باعانت دشمنان خدا شود و روز قیامت بر آن معذب باشد و هر کس را خانه باشد و از مؤمنی محتاج
مضایقه کند خدای تعالی فرماید ای ملائکه ببینید که بنده من چون از خانه با بنده من بخل ورزید بعزت و جلال خودم که هرگز
در بهشت مسکن نکند مرویست از اهل بیت
عصمت صلوات الله علیهم اجمعین که هر کس با حکم و امر خدا استخفاف و بی اعتنائی نماید و خدای تعالی در هر دل نوری آفریده
چون کسی گناهی کند ظلمتی در دلش بهم رسد اگر توبه کند آن ظلمت زایل شود و همان نور عود کند و اگر همچنان معصیت
میکرده باشد مرتبه مرتبه ظلمت زیاده شود تا نور را بپوشد و تمام دل سیاه و ظلمانی گردد و چون نعوذ بالله چنین شود
هرگز اصلاح نپذیرد و نجات نیابد و بسا باشد که بنده گناهی کند که خدای تعالی فرماید بعزت خودم که بعد از این هرگز ترا نیامرزم
و بسا باشد که روز قیامت بنده را بر یک گناه صد سال حبس کنند و اهل و عیال و دوستان خود را ببیند که در روضهای
جنات مشغول نعمت و عشرتند و هر کس ترک فریضه یا ارتکاب کبیره کند از طاعت شیطان کرده باشد و با او در جهنم باشد

و هر کس حکم حلال و حرام قرآن داند و برای محبت و شهوت دنیا مخالفت آن کند مستوجب سخط الهی گردد و به یهود و نصاری
در یک درجه باشد و خانه که در آن معصیت کنند لازم است بر خدای تعالی که آنرا خراب کند و معاصی مورث فقر و حاجت و حرمان
رزق و زوال نعمت و کوتاهی عمر و خرابی بلاد و زلزله و طاعون و قحط و انقطاع باران و ظلمت هوا و سائر مکاره و بلایا شود
و موجب علل و امراض و اوجاع و اسقام و حسرت و ندامت و تسلط اعدا و کم آبی رودها و چشمها و آفات مزارع و باغها
و زیان تجارات و معاملات گردد و رد دعا کند و بسا باشد که بنده دعا کند خدای تعالی تقدیر اجابت آن فرماید پس بنده
معصیتی کند و خدای تعالی فرماید بنده من متعرض غضب من گشت و مستوجب حرمان شد محرومش کنید و قضای حاجتش
مکنید و اگر معاصی شایع شود ابرار و اخیار دعا کنند و مستجاب نگردد و هر بلیه و مصیبت و کدورت و مشقت که بآدمی
رسد بعقوبت گناهانش باشد حتی اگر خاری در پا رود یا رگی در بدن جهد با آنکه اکثر گناهان بفضل و رحمت الهی عفو
شود مگر اولیاء الله که بلایای ایشان برای زیادتی ثواب [illegible] درجات است و چون خدای تعالی با بنده اراده خیر و رحمت داشته
باشد هر گاه گناهی کند در عقب آن او را بعقوبتی و بلیه خبردار گرداند تا توبه و استغفار نماید و گناهش بیامرزد و اگر با بنده
اراده غضب و عذاب داشته باشد او را استدراج کند یعنی نعمتهای پی در پی نوازش نماید تا درجه درجه و مرتبه
مرتبه گناهش زیاد شود و مغرور گردد [illegible] و کسی بحضرت صادق علیه السلم معروض داشت که
چند مرتبه از خدای تعالی مسئلت [illegible] میترسم استدراج باشد فرمود که اگر حمد و شکر کنی
استدراج نبود و چون خدای تعالی با بنده نظر رحمت داشته باشد عقوبات گناهانش در دنیا یا در سکرات موت
یا در قبر و عالم برزخ بحسب تفاوت مراتب گناهانش کند تا روز قیامت از گناهان پاک شده باشد حتی آنکه غم و هم و کدورت
و اندوهی او را رسد یا خوابی بیند که از آن غمگین شود گناهانش را بیامرزد و اگر با کسی نظر غضب داشته باشد
که کرده باشد در دنیا بنعمت و صحت و غیر آن از نیکی مکافات فرماید و عقوبات گناهش را بقیامت گذارد پس با
که مؤمنی گناهی عظیم کند که مستوجب عقوبت دنیا و آخرت شود خدای تعالی برای مصلحت او عقوبت آخرت را نیز در دنیا
کند و گاه باشد که در دنیا تقدیر مصایب و بلایا نموده باشد و چون کثرت عبادت و طاعتش را بیند بر او رحم فرموده مصائب
و بلایا را بعد از آنکه مقدر شده دفع فرماید و ثواب آن بلایا را نیز ذخیره فرماید روز قیامت کند و هیچ گناه را سهل و حقیر
انگاشت مثل آنکه گوید گناه میکنم بعد از آن استغفار خواهم کرد یا گوید کاش غیر ازین گناه نمیداشتم یا کاش همه گناهان
من مثل این میبود و یا غیر آن که گناه که حقیر شمرده شود آمرزیده نشود و هیچ طاعتی مقبول نشود از کسی که اصرار بر معصیت کند

و هر صغیره که بر آن اصرار کنند کبیره شود و خدای تعالی بر هر بنده چهل پرده از رحمت پوشیده که کسی بر گناهان و عیوبش

اطلاع نیابد چون چهل کبیره کنند پردها همه برخواسته شود پس خدای تعالی ملائکه را فرماید که ببالهای خود آنرا بپوشند

و اگر همان معاصی و قبایح میکرده باشد تا حدی که فعل قبیح کند و او را حسن پندارد و توقع مدح داشته باشد فرماید تا ملائکه

بالهای خود را از و بردارند پس بعد از آن شروع در بغض و عداوت اهل و بیت علیهم السلم کند و گناه سه قسمت یکی آنکه البته

آمرزیده شود و آن گناهیست که خدای تعالی در دنیا عقوبت آن کرده و کریمتر از آنست که یک گناه را دو مرتبه عقوبت کند

پس در آخرت آنرا بیامرزد دویم مظالم عباد اگرچه کسی بظلم دستی بر کسی زند یا حیوان شاخ دار بر حیوان بیشاخ کله

زند که خدای تعالی البته انتقام آن بکشد سیوم گناهی که کسی کند و از آن توبه نماید و ترسان باشد و امید عفو و مغفرت

داشته باشد حضرت امام علیه السلم فرمود ما نیز مثل خود ترسیم و امید مغفرت داریم و با اهل معاصی در مجلس ایشان

که قادر بر دفع آن نباشد نباید نشست که [illegible] عذاب بر ایشان نازل شود و او را نیز در آنمیان فرو گیرد

حضرت امام علیه السلم یکی از اصحاب فرمود ترا در پیش فلانی دیدم [illegible] گفت او خالوی منست فرمود او معصیت

خدا میکند یا باید ترک ما کنی و پیش او [illegible] گفت هرگاه آنچه او میکند من نکنم چه ضرر دارد

فرمود نمیترسی که بر او غضبی نازل شود و ترا با او بگیرد [illegible] از اصحاب موسی که پدرش از قوم فرعون بود چون

فرعونیان بموسی رسیدند آنمرد ایستاد [illegible] در پیش موسی برد چون بدریا رسیدند آب همه را گرفت

و غرق شدند حتی آنکه خدای تعالی جعل [illegible] در سوراخهاش عذاب کند که چرا از محله اهل معاصی بیرون نمیرود

مرویست از اهل و بیت عصمت صلوات الله علیهم

اجمعین که هر گاه آخرت و دنیائی میسر شود اگر اختیار آخرت کند خدا از و راضی شود و سیئات عملش بیامرزد و اگر

اختیار [illegible] نماید هیچ حسنه او را نباشد که حجاب او از آتش شود و اول چیزی که سبب معصیت خدا باشد شش

چیز است [illegible] و حب ریاست و حب طعام و حب خواب و خواب راحت و حب نسا [illegible] درنده در گله بی

راعی آنقدر ضرر نکند [illegible] دنیا و جاه و شرف و بزرگی دنیا در دین مؤمن ملعون [illegible] ریاست دنیا کند و هر کس

اراده آن کند و هر کس آنرا بخاطر گذراند و هرچه از دنیا زیاده بقدر کفاف باشد ملعونست حضرت [illegible] علیه السلم

بقریه گذشت که همه اهل آن و دواب و طیورش هلاک گشته و دفن نکرده افتاده بود بر بلندی بر آمده ایشانرا آوا

کرد یکی از ایشان جواب گفت فرمود عمل شما چه بود که چنین مبتلا شدید گفت اطاعت اهل معاصی و حب دنیا

وطول امل وخوف قلیل وغفلت از خدا وشغل لهو ولعب فرمود عاقبت شما چون شد گفت در عین نعمت وعافیت بودیم
ناگاه خود را در هاویه دیدیم فرمود هاویه چیست گفت کوههای آتش بر ما افروخته اند و هر چند تضرع میکنیم که یکبار دیگر
ما را به دنیا برید تا زهد ورزیم وطاعت کنیم میگویند دروغ میگوئید فرمود چرا دیگری غیر تو جواب نگفت گفت ایشانرا
همه با آتش لجام کرده اند که تکلم نتوانند کرد و من درمیان ایشان بودم اما از ایشان نبودم مرا بموی در کنار جهنم آویخته اند
نمیدانم در جهنم خواهم افتاد یا نجات خواهم یافت و هر کس مال حرام کسب کند یا لقمهٔ حرام بخورد یا جامهٔ حرام بپوشد هیچ طاعت او
قبول نشود نه فریضه و نه نافله و بقدر آن وزر بر او نویسند و چیزی از آن مال بعد از او بماند توشهٔ جهنمش باشد و هر کس پروا
نکند که مال را از کجا تحصیل میکند خدا نیز پروا نکند از هر جا که بجهنم رود و هر کس را مقدور باشد و از ترس خدا دست بر دارد
خدای تعالی او را دوست دارد و رحمت خود شامل او کند و از اهل بهشت گرداند و ترک یک لقمهٔ حرام بهتر است از دو هزار رکعت نماز
و در دیگر آنکه مال حرام برابر است با هفتاد حج مقبول و [illegible] کسی را که ربا دهد و کسی که گیرد و کسی که آنرا نویسد
و کسی که شاهد بر آن باشد و ربا هفتاد جزو است سهل ترین آن مثل آنست که کسی با مادر خود در خانهٔ خدا زنا کند و یک درهم
ربا عظیمتر است از هفتاد زنا که همه با خویشان [illegible] باشد هیچ عبادت افضل از عفت بطن و فرج نیست که از
حرام حفظ کنند و هر کس از مال یتیم چیزی بخورد [illegible] در دنیا که خدای تعالی ظالمی را بر او مسلط گرداند
دوم در آخرت با آتش جهنم و در هیچ خانهٔ خیانت یا دزدی [illegible] راه نیابد مگر آنکه برکت از آنخانه زایل گردد و خراب
شود و هر کس یک شربت مسکری بیاشامد چهل روز نمازش مقبول نشود و اگر درین ترک نماز کند عذابش مضاعف گردد و درین
ایام توبه اش مقبول نشود و اگر بمیرد کافر باشد و اگر یکبار دیگر بیاشامد خدای تعالی از چرک و ریمی که در جهنم از فرج زنان [illegible]
می آید باو بیاشاماند و اگر بر آن کند مثل بت پرست باشد و شراب خوار روز قیامت [illegible]
لعاب از دهنش روان گشته پیشانی بر انگشت پا بسته بمحشر آید بهیاتی که اهل محشر [illegible] و حضرت پیغمبر
صلی الله علیه و آله ده کس را در شراب لعن فرموده کسی که تاکش را بنشاند و کسی که محافظتش کند و کسی که بفشرد و کسی که بیاشامد
و کسی که ساقیش باشد و کسی که برای کسی ببرد و کسی که برایش ببرند و بایع و مشتری و کسی که [illegible] را بخورد و فرموده با شرابخوار
مجالست مکنید و دختر باو مدهید و از و مخواهید و امانت باو مسپارید و عیادتش مکنید و بر جنازه اش حاضر مشوید یکی از
حضرت امام جعفر صادق علیه السلام پرسید که مردی از محبان شما و موالی شماست اما شراب میخورد فرمود اگر بمیرد بر او نماز
مگذارید و هر کس شراب یا مسکر دیگر داخل عرقی از عروقش شود خدای تعالی آن عرق را سیصد و شصت نوع عذاب کند و هر کس

یکقطرهٔ شراب یا مسکری دیگر بکودکی دهد خدای تعالی او را از حمیم جهنم بیاشامد و حمیم آبیست در جهنم که چون نزدیک آورند
هنوز بر لب نگذاشته از شدت حرارتش رو و پوست انداز و هر کس یک میل سرمه که شراب یا مسکر دیگر در آن باشد در
چشم کشد روز قیامت میلی از آتش در چشمش کشند و هر کس ترک شراب کند نه برای خدا بلکه همین برای مصلحت خود
خدای تعالی او را شکر کند و از رحیق مختوم بنوشاند که شرابی است خاصه از شرابهای بهشت که خدای تعالی سرش را با مشک
مختوم ساخته و برای خواص خود مقرر فرموده و از حضرت امام رضا علیه السلام مرویست که چون سر مبارک امام حسین
علیه السلم را بشام بردند یزید علیه اللعنة والعذاب فرمود که آنرا در طشتی گذاشته روپوشی بر آن انداختند و بر روی
آن شطرنج میباخت و فقاع می آشامید و در دجام او پیش طشت بر زمین میریخت پس هر کس شیعهٔ ما باشد باید
از فقاع و شطرنج اجتناب کند و هر کس که چون نظرش بر فقاع و شطرنج افتد بر یزید و آل یزید لعنت کند گناهانش
همه آمرزیده شود اگرچه مثل ستارهٔ آسمان باشد [illegible] در روایت است که هر شب در ماه مبارک رمضان خدای تعالی جمعی بسیار را
از آتش آزاد کند مگر کسی که افطار بر مسکری کند یا صاحب شطرنج یا صاحب [illegible] باشد و هرچه بآن قمار کنند مثل آنست
و شیخ صدوق رحمه الله در کتاب من لا یحضره الفقیه [illegible] است از شطرنج و داشتن شطرنج کفر است
و بازیش شرک و تعلیمش کبیره موبقه [illegible] بر آن بازی کند [illegible] نظر بر آلات آن مثل نظر بر فرج مادر و خواهر
بآن قمار کنند مثل این باشد حتی بازی [illegible] صبح بزند شیطان با او رفیق شود و ملائکه
بگریزند و از حضرت امام محمد باقر علیه السلم مرویست که وقتی [illegible] رحلت نمود ابلیس و قابیل بموت او
شماتت نموده با هم اسباب لهو و لعب اختراع کردند بعد از آن فرمود هرچه ازین قبیل چیزها باشد که مردم ازو ملتذ
شوند مثل آن لهو [illegible] خانه کسی که چهل روز بربط نوازند شیطانی قفندر نام برو مسلط گردد که هر عضو خود را بر عضوی
از او گذارد [illegible] غیرت [illegible] ازو زایل شود تا حدی که زنانش زنا کنند و پروا نکند و نواختن عود و
امثال آن نفاق در دل رویاند چنانکه آب گیاه را اما حدیث دیگر روایت شده که نکاح را علانیه کنید و در آن دف
بزنید و شنیدن لهو و غنا نیز نفاق رویاند چنانکه آب گیاه را و اهل این مجالس [illegible] باشند و دعای ایشان
مستجاب نشود و خدای بر ایشان نظر نکند و فرشته داخل نشود و غنا از جملهٔ چیزهاییست که خدای تعالی فرموده که برای اهل
آن عذاب مهین مهیاست و در بهشت درختی است که خدای تعالی بادها را امر کند که از او صوت دهد بنغمهٔ که هیچ گوشی
مثل آن نشنیده باشد مترنم شود برای جمعی که در دنیا از غنا متنزه باشند و کسی که از آن اجتناب نکرده باشد [illegible]

آن محروم باشند ونیز مرویست که کنیزکان مغنیه ملعونند وملعونست کسی که از کسب ایشان بخورد وبیعشان حرام وشری شان حرام
وتعلیمشان کفر است وشنیدن از ایشان نفاق وقیمتشان سحت است وحضرت امام محمد باقر علیه السلام فرمود که گوش بهر
کس کنی عبادت او کرده باشی پس اگر حق گوید واز خدا گوید عبادت خدا کرده باشی واگر باطل گوید واز شیطان گوید
عبادت شیطان واحادیث بسیار نیز در مدح صوت حسن وترتیل قرآن بصوت خوش ورخصت ترنم وارد شده
مثل آنکه خوب نعمتیست صوت حسن وهیچ پیغمبری مبعوث نشد مگر باواز خوش ومثل آنکه ائمه علیهم السلام از همه ناس خوش
آوازتر بودند واگر امام اندکی از حسن صوت خود اظهار کند هیچکس تاب نمی آرد وحضرت سجاد علیه السلام چون تلاوت
قرآن میفرمود مترددین از حسن صوتش بیهوش می افتادند ومثل آنکه قرآن بحزن نازل گشته بحزن تلاوت کنید
ودر قراءت قرآن ترجیع صوت کنید که خدای تعالی دوست میدارد صوت حسن را که ترجیع کنند وحضرت پیغمبر صلی الله علیه وآله
فرمود قرآن را بالحان عرب بخوانید وبالحان اهل فسوق وکبایر مخوانید وبعد از من جمعی بیایند که قرآن را بترجیع غنا ونوحه ترجیع
کنند دلهای ایشان وجمعی که ایشان را خوش آید برگشته است وکسی از حضرت سجاد علیه السلام سوال نمود از خریدن
جاریه خوش آواز فرمود قصوری ندارد اگر بخری وقرآن یا بهشت را بیاد آرد ونیز اخبار بسیار وارد شده که باکی نیست
در کسب مغنیه که در عروسیها باشد نه مثل زنانی که مردان بر ایشان داخل شوند پس از مجموع این احادیث معلوم است
که غنا دو قسم است یکی مذموم وحرام که غنا است دلهو ولهو است ووعیدات بر آن وارد شده دویم ممدوح وحلال که مدایح
ورخصت درشان آمده اما در تحقیق معیار حلال وحرام اقوال مختلفه گفته اند اما آنچه این حقیر از ظاهر قرآن مجید
ومجموع احادیث وارده درین باب استنباط نموده اینست که معیار حل وحرمت حق وباطل است اعنی هر نغمه وصوت
وتسنیع وتصرفی که سبب دوری وغفلت از خدا ورغبت بدنیا وهیجان شهوات ولذات دنیوی وآرزوهای باطل
وخیالهای فاسد ومجملا سبب باطلی باشد مذموم وحرامست وهرچه منشا رقت قلب واشک چشم ودل سردی از دنیا
وشهوات وشوق بآخرت وباقیات صالحات ومجملا سبب حقی باشد ممدوح وحلالست چنانکه بعضی از احادیث
مذکوره مثل امر بتلاوت قرآن بحزن وبیهوش گشتن مردم از صوت امام علیه السلام وامر بالحان عرب ونهی از الحان اهل
فسوق ویاد آوردن بهشت ورخصت کسب مغنیه در عرایس وظاهر قرآن وسایر احادیث واخبار نیز غیر آنها مشعر است
بر آن از آنجمله تعبیر از غنای حرام بلفظ لهو ولعب وقول زور که در قرآن واحادیث بسیار واقع شده واز آنجمله اخبار بسیار
از ائمه اطهار علیهم السلام سوال کردند از غنا فرمودند روز قیامت که خدای تعالی حق وباطل را از هم جدا کند غنا در کدام طرف باشد

سایل گفت در طرف باطل فرمودند خود محاکمه نمودی و از آنجمله که جمعی از امام علیه السلام از غنا سؤال نمودند فرمودند یا الفقیاء
کرام باشید شما را با باطل چکار است والله اعلم ثم الراسخون فی العلم چون این جمله دانستی بدانکه آنچه در غنا
گفته شد در نتوان گفت چنانکه بعضی ناقصان توهم میکنند زیرا که اهل ساز مطلقا در دین مبین حرام است
و هیچیک از انواع آن از رخصتی نیست بخلاف آواز خوش که اصل آن مطلقا حرمتش ثابت نیست بلکه در اصل آن حلال
و حرام هر دو هست چنانکه احادیث مذکوره صریحست در آن پس فرق میان حلال و حرام بآنچه گفته شد توان نمود و ایضا
بباید دانست که صوتی که اصلش حلال است گاهی بالعرض حرام شود مثل آنکه مقرون بلهو و ساز باشد و نظیر آن طعامیست
که اصلش حلالست و بالعرض حرمت ماخوذه حرام گشته و ایضا بدانکه معیار شناختن صوت حلال و حرام اینست که در اکثر
طبایع اول مرتبه تهییج حقی یا باطلی کند اگرچه گاهی در بعض طبایع یا بسبب عادت و ریاضت خلاف آن باشد چنانکه معیار
خوبی و بدی در طعوم و روایح اینست که اکثر طبایع را اول وهله خوش آید یا بد آید و اگر گاهی بعضی طبایع را بسبیل ندرت
یا بعد از عادت از طعمی بد را آنچه خوش آید یا بد آید معتبر نباشد والحمد لله رب العالمین و چون شایع شود
موت فجات و اوجاع غریب که قبل از این در میان ایشان نبوده شایع شود و زانی را خدای تعالی شش عقوبت
کند سه در دنیا که نور از رویش برود و ... مبتلا شود ... و سه در آخرت غضب خدا و سختی
حساب و خلود در آتش و نیز مرویست که سه هزار در از جهنم بر او گشوده شود که شعلهای آتش و عقارب و حیات از دوزخ
آیند و عذابش کنند تا روز قیامت و بعد از آن بدوزخ برند و چون روز قیامت زانیان محشور شوند بوی در غایت عفونت
از فرج ایشان آید که همه اهل محشر متاذی شوند و هیچ کس نماند مگر آنکه ایشان را لعن کند و هر کس با زن نامحرم مکالمه کند
بهر یک کلمه که گوید هزار سال در دوزخ محبوس گردد و اگر زن برغبت خود اطاعت کند هرچه در میان ایشان گذرد گناهش
مثل گناه مرد باشد و اگر مجبور باشد گناه او نیز بر مرد نوشته شود و هر کس چشم از نگاه حرام بر کند خدای تعالی این چشم را
از آتش برکند و هر کس بزن نامحرم در آویزد او را با شیطان در زنجیر آتش کنند پس در آتش اندازند و هر که از زنان مردم
عفیف باشد مردم نیز از زنان او عفیف باشند و هر کس از عقب زنان مردم رود مردم نیز از عقب زنان او روند
و بهر نحو با مردم معامله کند با او چنان معامله کنند حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله فرمود با فلان طائفه تزویج کنید که مردان ایشان
نیز عفیفند زنانشان نیز عفیفند و با فلان طائفه تزویج مکنید که مردانشان عفیف نیستند زنانشان نیز چنین اند
و هر کس را نظر بر زن نامحرم افتد و چشم از وی گرداند هنوز چشم بر هم نزده باشد که خدای تعالی او را ایمانی عطا فرماید

نشود
که لذتش در نیابد و از حور العین برایش تزویج نماید و هر کس لواطه کند با زنی حرام یا با مردی هیچ فریضه و نافله از و مقبول
و از عفونت رایحهٔ او اهل محشر متاذی باشند و کافر باشد و بر استبرق و حریر بهشت ننشیند کسی که با او لواطه
کنند و هر کس یک کس را عمداً بناحق بکشد چنانست که جمیع ناس را کشته باشد و جزایش جهنم بود و خدای تعالی مقتول را
از همه گناهانش پاک کند و همه را بر قاتل نویسد و سرکش ترین مردم از خدای تعالی کسیست که کسی را بناحق بکشد یا بزند
و اگر اهل سموات و ارض در قتل مسلمی شریک باشند و بآن راضی باشند خدای تعالی همه را سر از بر در دوزخ افکند و هر کس
بکلمهٔ اعانت قتل مسلمی کند روز قیامت مقتول از و مطالب خون خود کند و هر کس با مؤمنی در حاجتش رفاقت کند و خیر او را
در آن ملاحظه نکند با خدا و رسول و ائمه اطهار صلوات الله علیهم خیانت کرده باشد و ایشان روز قیامت با او
مخاصمت کنند و هر کس مباشر کاری برای مومن شود و آنرا ضایع کند خدای تعالی او را ضایع کند و هر کس والی و امیر جمعی
شود اگر چه همین ده کس باشند و میان ایشان عدالت نکند روز قیامت سر و دست و پا بسته در سوراخ فاسی کرده
بمحشر آرند و هر والی که از رعیت حوایج ایشان را بپوشاند خدای تعالی روز قیامت نزد و از حوایجش اعراض کند
و اگر در کارسازی ایشان هدیه بگیرد خیانت کرده باشد و اگر در حکم میان ایشان رشوه بگیرد مشرک باشد و اول
کسی که داخل جهنم شود پادشاهی باشد که با رعیت عدالت نکند و مقربی که فاجر باشد و هر کس بر کسی ظلم کند خدای تعالی
بر آن در نفس یا در مال یا در ولد یا در والد ولذتش ... نماید در دنیا ظلماتست در آخرت و بر صراط میلی است
که هیچ کس با مظلمه از آن نتواند گذشت و هر کس مال کسی را بظلم و غصب بگیرد خدای تعالی از و روی رحمت بگرداند و
هیچ طاعت و حسنه از و قبول نفرماید و در نامهٔ عملش ثبت نکند تا آنکه توبه کند و هر کس ظالمی را در ظلم معذور دارد
و حمایت کند خدای تعالی ظالمی بر و مسلط گرداند و در حالی که مظلوم باشد دعایش مستجاب نشود و در آن ظلم که بر و شود
اجر نداشته باشد و هر کس اعانت ظالمی کند در گناهش شریک باشد و با او محشور شود حتی لیقهٔ زر دواتش کند یا قلمی
برایش نویسد یا کیسه ببندد و کسی که راضی بظلم باشد مثل ظالم بود خدای تعالی در زمان پادشاهی به پیغمبری وحی فرمود
که این پادشاه بگو که من ترا پادشاه نکرده ام که خون مردم بریزی و مالشان بگیری بلکه ملک بتو داده ام که بداد مظلومان
برسی و من از مظالم ایشان نخواهم گذشت اگر چه کافر باشند و هر کس سلطانی بر جور دلالت کند یا ظالمی را متولی ظلم گرداند
در دوزخ قرین هامان باشد و هر کس صبح برخیزد و ظلم کسی در خاطر نداشته باشد گناهان آن روزش آمرزیده شود و هر کسی
با حق تعالی نفس و ظالمین مخالفت کند و ملازمت ایشان نماید از حق تعالی دور شود و هر چند با ایشان نزدیکتر از خدا دورتر باشد

وخدای تعالی ورع از دلش بیرون برد و خیرانش گرداند و حضرت صادق علیه السلام فرمود حق است بر خدای تعالی که شما را در آخرت
با کسی رفیق گرداند که زندگانی با او کرده آید و کسی از آنحضرت علیه السلام پرسید که شیعیان از پریشانی گاهی کار از قبیل
بناء عمارت و حفر نهر و باغبانی برای مخالفین میکنند فرمود اگر تمام مدینه را بمن دهند که برای ایشان سرکیسه
نبندم و مدّ قلمی ننویسم که اعوان ظالمین روز قیامت در سراپرده‌ای آتش باشند تا وقتی که خدای تعالی میان
عباد حکم کند و هر کس صاحب سلطنتی را برای طمعی مدح کند در جهنم قرین او باشد و هر کس پیش صاحب سلطنتی یا مخالفی
در دین برای طمعی تذلّل و افتادگی کند خدای تعالی او را ذلیل گرداند و برکت از او بردارد و اگر با آن مال حج یا عتق رقبه
یا سایر وجوه برّ کند اجر نیابد اما از ایشان علیه السلام روایت آمده که اگر از مخالفین و اهل جور مالی بکسی رسد
بی او در آن سعی و تذلّلی کند حلال باشد و روایت دیگر آمده که مال از ایشان بهر نحو بدست آید خمس آن را بفقرا و شیعه
بدهید تتمّه بر شما حلال باشد و کسی بخدمت حضرت امام محمد باقر علیه السلام معروض داشت که مدتی در زمان ظلمه
حکومت کرده‌ام هیچ کفاره داشته باشد فرمود نه تا حق هر کس را بصاحبش نرسانی و کسی بحضرت صادق علیه السلام
عرض نمود که من در دیوان بنی امیه مدتی نویسنده بوده‌ام و مال بسیار از ایشان بدستم آمده که چشم از مأخذش پوشیده‌ام
فرمود اگر ایشان نویسنده بجهت خود و خدم و حشم نیابند بر ما دست نیابند و حق ما را غصب کنند گفت از آنچه کرده‌ام مخرجی
داشته باشم فرمود اگر بگویم میکنی گفت بلی فرمود از هر چه از آن مال تحصیل کرده بیرون آی و هر کس را میشناسی حقش را
بده و هر کس را نمیشناسی برایش تصدق کن من برای تو ضامن بهشت شوم پس آن مرد رفت و چنان کرد حتی لباسی که
در بدن داشت بیرون کرد تا آنکه آشنایان در میان خود برایش قوت و لباس توجیه کردند و اندک وقتی بعد از آن
بیمار شد یکی از اصحاب آنحضرت گوید بعیادتش رفتم چشم باز کرد و گفت والله که آنحضرت بوعده خود وفا نمود و رحلت کرد
پس بخدمت آنحضرت رفتم همین که مرا دید فرمود والله که بوعده فلانی وفا کردم و هم از ایشان علیهم السلام روایات آمده که اگر
کسی بملازمت مخالفین و ظالمین مبتلا شود کفاره اش اینست که قضای حوایج مؤمنین و رفع ظلم از ایشان و احسان و نفع با ایشان
کند تا حسنه در برابر سیئه باشد و چون ترک امر معروف و نهی منکر شایع شود خدای تعالی با ایشان محاربه کند و چون کیل
و وزن نقصان کنند بفقر و جور و قحط و جور سلطان مبتلا شوند و چون منع زکوة کنند زمین منع خیرات و برکات خود
مثل زرع و ثمار و معادن کند و چون منع ارحام کنند اموال بدست اشرار منتقل شود و هر کس صورت حیوانی بسازد
روز قیامت خدای تعالی عذابش فرماید که در آن صورت روح بدمد و نتواند و فرقی که در میان سایه دار و غیر آن

مشهور است اصلش از حدیث معلوم نیست و هر کس که غضب بر او مستولی باشد ربقهٔ اسلام از او منخلع بود و با اعراب جاهلیت
محشور شود و هر کس نگاهی از روی غضب بمؤمنی نگاه کند که او را بترساند خدای تعالی بغضب خود او را بترساند و هر کس یکذره
کبر در دلش باشد داخل بهشت نشود و متکبران روز قیامت بصورت مور محشور شوند و اهل محشر پا بر ایشان گذارند و پایمال باشند
تا خدای تعالی از حساب خلایق فارغ شود و در جهنم موضعیست برای متکبران که سقر نام آنست از شدت حرارت شکایت
کرد و اذن خواست نفسی کشید از نفس او تمام جهنم بسوخت و بغی و سرکشی صاحب خود را میکشد تا جهنم ابلیس بخود حسد
گفت بغی و حسد در میان انسان افکنید که برابر است با ترک و هیچ چیز بغی و زیادی بر چیزی نکند مگر آنکه خدای تعالی
ذلیلش گرداند و حسد ایمان را بسوزد چنانکه آتش هیمه را و هر کس بقدر خردلی عصبیت در دلش باشد با کفار جاهلیت
محشور شود و هر کس تعصب کند ربقه ایمان از گردنش منخلع شود و آفت حسب افتخار است روزی کسی در خدمت حضرت
امام محمد باقر علیه السلام میگفت من فلان ام و حسب و نسب عالی در قوم خود بزرگ و عزیزم فرمود چه حسب منت بر ما مینهی
خدای تعالی با ایمان بلند گردانیده هر که مؤمن باشد و بکفر ذلیل گردانیده هر که کافر باشد و هیچکس را بر کسی فضلی نبود مگر بتقوی
و هر کس با مردم بدو رو و دو زبان معاشرت کند روز قیامت او را دو زبان از آتش باشد و حضرت امیرالمؤمنین صلوات الله
علیه فرمود اگر نه مکر و خدعه در جهنم بود من از همه کس مکارتر بودم و مرویست که همین عیب بس است آدمی را که عیوب
مردم را ببیند و از عیوب خود چشم بپوشد و عیب کند دیگری را بچیزی که خود ترک آن نتواند و همنشین را بی سبب برنجاند
و نزدیکترین صفات بکفر آنست که عیوب و خطاهای مؤمن را شمرده نگاه داری تا روزی بر آن سرزنش و تعییرش کنی و هر کس در پی عیوب مسلمین
باشد خدای تعالی در پی عیوب او باشد تا رسوایش کند و حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله فرموده جمعی عیوب بسیار داشتند چون
از عیوب مردم خاموش بودند خدای تعالی مردم را از عیوب ایشان خاموش گردانید تا آنکه مردند و عیبی از ایشان در میان مردم نبود
و جمعی دیگر هیچ عیب نداشتند عیب گوئی مردم کردند تا خدای تعالی عیب چند از ایشان اظهار فرمود که بر زبانهای مردم
افتاد تا از دنیا رفتند و هر کس بدی و معصیتی از کسی افشا کند چنانست که خود آنرا کرده باشد و هر کس مؤمنی را بر عیبی سرزنش
کند از دنیا نرود تا خود بآن مبتلا شود و خدا او را در دنیا و آخرت او را سرزنش کند و مرویست که مؤمن از نور عظمت و جلال خدا
مخلوق گشته هر کس بر او طعن و رد کند بر خدا کرده باشد و شریک شیطان باشد و مرویست که اگر کسی غیر مؤمن را طعن کند
بدترین وجهی بمیرد و هر کس از مؤمن چیزی روایت کند که باعث خفت او باشد در نظرها خدای تعالی او را از ولایت خود بیرون
کند بولایت شیطان رود و شیطان نیز قبولش نکند و هر کس در معصیت با مؤمن ... شماتت کند از دنیا نرود تا بآن مبتلا شود

وهر کس مؤمنی را غیبت کند چنانست که گوشت میته او را بخورد و روز قیامت از دهنش بوی آید بدتر از بوی جیفه که اهل محشر
همه از آن متأذی شوند و از جملهٔ آنان باشد که خدای تعالی فرموده جمعی که میخواهند معصیت در میان مؤمنان شایع شود
بعذاب الیم معذب باشند و هر کس غیبت مؤمن را بشنود و قادر بر اعانت آن باشد و نکند خدای تعالی در دنیا و آخرت
ذلیلش گرداند و اعانتش نکند و گناهش هفتاد مرتبه مثل کسی باشد که غیبت کرده و اگر اعانتش کند و غیبت را از و دفع کند
خدای تعالی هزار نوع بدی در دنیا و آخرت از و دفع نماید و از آتش آزادش گرداند و غیبت آنست که صفتی را که در او باشد
و او خود پنهان دارد و مردم ندانند ذکر کنند و اگر خود پنهان ندارد غیبت نباشد و اگر آن صفت در او نباشد بهتان باشد
و هر کس مؤمن یا مؤمنه را بهتان کند روز قیامت بر سر تلی از آتش نگاهش دارند آنقدر که از گناه پاک شود و بهشت
حرامست بر کسی که عیب مؤمنان گوید و سخن چینی کند تا میان ایشان فتنه افکند چهار کس را بجهنم برند و از حمیم جهنم بیاشامند
که اهل جهنم از ناله و فغان ایشان زاری کنند و گویند [illegible] چه [illegible] که ما را با این همه عذاب آزار میکنند پس با ایشان
گویند اینکه در تابوت آتش آویخته کسی است که اموال مردم بر گردنش بود [illegible] و اراده ادا کردن هم نداشته و آنکه
رودهایش گداخته و روان گشته [illegible] العذاب [illegible] نمیکرد و آنکه [illegible] و خون از دهنش روانست سخن مردم
حکایت میکرد و میان ایشان فتنه [illegible] و آنکه [illegible] غیبت و نمامی میکرد و هر کس با مؤمن بدگمان
باشد ایمان در دلش بگدازد مثل نمک [illegible] و هر کس [illegible] از [illegible] بترساند و از آن حاکم ضرری باو نرسد جزایش
جهنم باشد و اگر ضرر رسد با فرعون و آل فرعون در جهنم باشد و اگر تازیانه بر مؤمنی زند خدای تعالی تازیانه از آتش بر او زند
و اگر طپانچه زند روز قیامت اعضایش از هم جدا گشته غل بر دستهایش گذاشته محشور شود تا بجهنم رود مگر آنکه توبه کند
و هر کس تازیانه یا چوبی در دست گیرد و پیش حاکم جابر بایستد خدای تعالی آن را اژدهایی کند که طولش هفتاد ذرع باشد
و روز قیامت بر او مسلط گرداند و خدای تعالی فرموده هر کس متعرض قسمهای دروغ شود از رحمت من بی نصیب باشد
و هیچکس را نرسد که قسم بغیر خدای تعالی خورد و قسم بخدای تعالی برای هر مطلب سهل اگرچه راست باشد نشاید خورد که
موجب استخفاف و عظمت آن جناب است تعالی عن ذلک و هر کس حق مؤمنی را حبس کند و بی عذر تأخیر نماید برکت رزق
بر او حرام شود و هر یک روز که تأخیر کند مثل وزر عشاری بر او نویسند و روز قیامت پانصد سال او را برپای دارند تا دود
از عرقش [illegible] شود منادی ندا کند که اینست ظالمی که حق مؤمن را حبس کرده پس چهل روز [illegible] کنند پس بآتش امر فرمایند
و هر کس نیت ادای دین نداشته باشد مثل دزد حرامی بود و همچنین کسی که ترک زکوة کند و کسی که مهر زن را ببرد و کسی که

نیت ادای دین داشته باشد دو ملکین از جانب خدای بر او موکل شوند که محافظتش کنند و اعانتش نمایند و اگر نیتش از ادای
دین کوتاهی کند ملکین نیز بقدر آن در اعانتش کوتاهی کنند و چون کسی در راه خدا کشته شود قطره اول که از خونش
بریزد کفاره همه گناهانش باشد مگر دین که کفاره ندارد مگر ادای آن یا آنکه صاحب حق حلال کند یا کسی بعهده خود گیرد و صاحب
حق راضی بآن شود و هر صاحب دینی که طلبکارش از پیش او راضی برگردد و آب زمین و ماهی دریا بر و صلوات فرستند
و اگر آزرده برگردد و حال آنکه قادر باشد هر شبانه روز که حق او را حبس کند ظلمی بر و نوشته شود و رضای طلبکار اینست
که اگر مقدور باشد حقش ادا کنند و اگر مقدور نباشد بملایمت و همواری عذرخواهی کنند و هر کس بر اجیر در اجرتش ظلم کند
بوی بهشت بر و حرام شود و هر کس اجیر را از نماز جمعه منع کند گناهش بر و باشد و اگر مانعش نشود در ثوابش شریک باشد و در
دادن اجرة اجیر تعجیل باید نمود مرویست که هنوز عرقش خشک نشده باشد که اجرتش را بدهید و پیش از آنکه اجرتش را معامله
کنند کار نباید فرمود هر چند گوید هر چه بدهید [illegible] و تاکید بلیغ درین وارد شده و هر کس شهادت [illegible]
دهد با منافقین در درک اسفل جهنم بزبانش بر آویزند و هر کس [illegible] کند خدای تعالی در میان اهل محشر گوشتش را
باو بخوراند و زبان خود را [illegible] باشد [illegible] خوردن [illegible] است و تسبیح سود اکند و قوت ساق و قدم
ببرد و از عبادتی که پیش ازین [illegible] وقت [illegible] نقصان یابد بر آن حساب و عذاب کنند
و هر کس در معصیت خالق اطاعت مخلوق کند و رضای [illegible] از دین خدا بیرون رود و خدای تعالی چنان کند که هر کس
مدحش میکرده مذمتش کند و مؤمن گناه کند بهتر است از آنکه بعمل و عبادت عجب ورزد و گرنه چنین بودی خدای تعالی هرگز
مؤمن را بگناه مبتلا نکردی و حضرت امام علیه السلام فرمود عابدی و فاسقی با هم بمسجد رفتند چون بیرون آمدند عابد
فاسق و فاسق صدیق بود زیرا که عابد بعبادت خود مغرور و معجب و فاسق از معصیت خود ترسان و پشیمان بود و استغفار
بلنمود و نیز فرمود عالمی از عابدی پرسید که عبادت تو چونست گفت کسی از مثل منی سؤال عبادت کند من چندین سال است
عبادت میکنم پرسید گریه ات چونست گفت اشک از چشمم روانست عالم گفت اگر خندان و ترسان می بودی از آن
بهتر بود که مشعوف و گریان باشی که چون کسی بعمل خود مشعوف و از خود راضی باشد هیچ عمل ازو مقبول نشود این بود ذکر
بعضی معاصی و رذایل آن و بعضی نیز در فصول و بعضی سابقه گذشت و بعضی نیز در مباحث خود آید ان شاء الله بیاید نعوذ
مرویست از اهل بیت طاهرین
برحمة الله من جميعها [illegible]
علیهم السلام که هر علتی را دوائیست و دوای ذنوب استغفار است و استغفار بهترین دعاست گناهان را بریزد مثل برگ

از درخت بهر کس استغفار بسیار کند نامهٔ عملش را نورانی و درخشان بالا برند خوشا کسی که روز قیامت در نامهٔ عملش در پای هر گناهی
استغفاری باشد کسی بحضرت امام محمد باقر علیه السلام عرض نمود که مرا چیزی تعلیم فرمای که چون بآن عمل کنم در دنیا و آخرت
با شما باشم فرمود انا انزلناه بسیار بخوان و لبت را باستغفار تر و تازه دار و نیز از ایشان علیهم السلام مرویست
که هیچ شفیعی بهتر از توبه نیست کسی که از گناه توبه کند چنانست که گناه نکرده باشد و کسی که توبه کند یعنی بعد از توبه
دیگر رجوع بگناه نکند و اگر نادر خطائی ازو در شود باز توبه کند و بر گناه مصر نباشد خدای تعالی او را دوست دارد و برحمت خود
بپوشد و گناهش را از یاد ملکین بیرون برد و باعضایش و بمکانی که گناه کرده امر فرماید تا گناهانش را پوشیده دارند
تا روز قیامت هیچ چیز شهادت بر گناه او ندهد و اگر بر گناه مصر باشد و ترک نکند و استغفار میکرده باشد چنانست
که بخدای تعالی استهزا کند و خدای تعالی سه نعمت بتوبه کنندگان عطا فرموده که اگر یکی از آنرا بتمام اهل آسمان و زمین
عطا فرمودی همه نجات می یافتند یکی آنکه [illegible] دوست دارد عذاب نکند دویم ملائکه و حمله عرش را
فرموده برای ایشان استغفار کنند و دعاء ایشانرا البته اجابت فرماید سیوم آنکه وعده فرموده که سیآتش را
بحسنات بدل فرماید و هم از ایشان علیهم السلام مرویست که هر کس [illegible] مقدور شود پس خدا ابا دارد و از ملائکه
کاتبین شرم کند و آنرا ترک کند گناهش آمرزیده شود [illegible] باشد و هر کس معصیتی کند پس در دل از خدای
تعالی بترسد و بداند که خدا قادر است بر عقوبت گناهش [illegible] از آنکه استغفار کند و چون مؤمن گناه کند آنرا
فراموش نکند اگر چه بعد از بیست سال بیاد آرد و استغفار کند آمرزیده شود و چون کافر گناه کند پروا از آن نکند و فراموش
کند حضرت علیه السلام فرمود گاه باشد که خدای تعالی بگناه بنده را ببهشت ببرد کسی پرسید یا حضرت چون شود که گناه موجب
بهشت باشد فرمود گناه کند و پشیمان شود و همیشه ترسان باشد و با خود دشمن شود و خود را عتاب و توبیخ کند پس
خدای تعالی برو ترحم فرماید و ببهشت برد و هم از ایشان علیهم السلام مرویست که هر چیز کیل و وزن دارد مگر گریه که یکقطره
[illegible] دریاهای آتش را فرو نشاند و اگر کسی برامتی گریه کند خدای تعالی بگریهٔ او بر آن امت رحمت فرماید و اگر اشک در چشم
پر شود غبار ذلت بر آن رو ننشیند و اگر روان شود خدای تعالی بدنش را بر آتش حرام کند و بهر یکقطره مثل کوه احد اجر
کرامت فرماید و بهر قطره در بهشت چشمهٔ آب عطا فرماید که در اطراف آن شهرها و قصرها باشد که هیچ چشمی ندیده و هیچ گوشی
نشنیده و بخاطر هیچ کس نرسیده و هیچ قطره پیش خدا بهتر از دو قطره نیست قطرهٔ خونی که در راه خدا بریزد و قطرهٔ اشکی
که در شب تاریک از ترس او بچکد هر چشمی روز قیامت گریان باشد مگر سه چشم چشمی که از ترس خدا گریسته و چشمی که [illegible]

بخوابی کشیده و چشمی که از حرام پوشیده باشد جمعی که از ترس خدا بگریند مقامشان در رفیع اعلی است که هیچ کس با ایشان شریک نبود
حضرت پیغمبر صلی الله بحضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیهما و آلهما الطاهرین فرمود یا علی چند چیز ترا وصیت میکنم محافظت
نمای و از انجمله فرمود از ترس خدا بسیار گریه کن و بهر قطره هزار خانه در بهشت عطا فرماید و هم از ایشان علیهم السلام مرویست
که اگر کسی شبانه روزی چهل کبیره از او صادر شود چون پشیمان شود و بگوید أَسْتَغْفِرُ اللهَ الَّذِي لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ
الْقَيُّومُ بَدِيعُ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ وَأَسْئَلُهُ أَنْ يُصَلِّيَ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ
مُحَمَّدٍ وَأَنْ يَتُوبَ عَلَيَّ همه گناهانش آمرزیده شود و خیری نیست در کسی که بیک روز زیاده از چهل کبیره کند و اگر کسی هر روز بعد
مرتبه استغفر الله بگوید هفتصد گناهش آمرزیده شود و کسی که هر روز زیاده از هفتصد گناه کند خیری در او نبود و نیز مرویست
که هر کس بگوید أَسْتَغْفِرُ اللهَ الَّذِي لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ گناهانش آمرزیده شود اگر چه فرار
از زحف نموده باشد یعنی از جهاد گریخته [illegible] و نیز مرویست که هر کس بگوید اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِي
إِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ خدای تعالی فرماید ملائکه را که بنده من دانست که گناهانش را غیر من کسی نیامرزد گواه
باشید که او را آمرزیدم و کسی بخدمت حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله از بسیاری گناه شکایت کرد فرمود سجده بسیار
کن که سجده گناه را بریزد چنانکه باد برگ را از درخت و در روایت دیگر آمده که بیک سجده خطیئه محو شود و درجه بلند گردد
و مرویست که کسی در حضور حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه گفت استغفر الله آنحضرت فرمود مادرت بر تو بگرید هیچ
میدانی استغفار کدام است استغفار شش شرط دارد اول آنکه از کرده پشیمان باشی دویم آنکه عزم داشته باشی که دیگر
رجوع نکنی سیوم آنکه حقوق مردم را ادا نمای تا هیچکس را بر تو مظلمه نباشد چهارم آنکه هر فریضه که در آن تقصیر کرده
تلافی کنی پنجم آنکه گوشتی که از حرام در بدنت رسته بغم و اندوه بگدازی تا پوست بر استخوان چسبد و در آن میان گوشت
تازه بروید ششم آنکه بدن را الم و مشقت طاعت بچشانی چنانکه لذت و راحت معصیت چشانیده بودی پس بعد از آن
عمل کنی استغفار کرده باشی و باید دانست که اگر گناه حق الناس باشد استغفار و توبه تنها کافی نبود چنانکه حدیث
باین معنی در فصل سابق گذشت که فرمود اموال مردم کفاره ندارد مگر آنکه هر کس را میشناسی حقش را برسانی و هر کرا نمی
شناسی از جانب او تصدق کنی و نیز کسی از حضرت صادق علیه السلام پرسید که اگر کسی با جاریه دیگری زنا کند توبه اش
چیست فرمود آنکه دیگر این عمل نکند و از صاحب جاریه معذرت خواهد و التماس نماید که او را حلال کند گفت اگر حلال نکند
چون باشد فرمود زانی و خاین باشد گفت پس بجهنم خواهد رفت فرمود شفاعت پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم و شفاعت ما

بهمه گناهان شما وفا کند اما تکیه بر شفاعت مکنید که چون کسی اینعمل کند والله که تا الم عذاب و هول جهنم نبیند شفاعت او را
در نیابد وامثال این احادیث بسیار وارد شده ونیز مرویست که اگر کسی تلافی ظلم که کرده نتواند برای مظلوم استغفار
کند وطلب آمرزش کند کفارهٔ آن باشد واگر کسی را غیبت کرده باشد هر مرتبه که بخاطر رسد برای او استغفار کند کفارهٔ
آن باشد وحضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه فرمود بسا کسی که طلب توبه کند ودستش بآن نرسد بهتر آنست
که ترک گناه کنی واز بیم رد توبه فارغ باشی وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيْمِ [illegible]

[illegible]

[illegible]

واین مجموع انشاء الله در ده فصل بیان شود [illegible]

[illegible] از حضرت امیر المؤمنین صلوات الله مرویست که فرمود پاک کنید بدن وجامه را
از بویهای بد که خدای تعالی دشمن دارد کثافت [illegible] جامه دگیری میبرد وجامه را
برای نماز پاک میکند واز اهل بیت طهارت صلوات الله علیهم [illegible] مرویست که پاک کردن جامه وبدن از کثافت
از جملهٔ اخلاق انبیا است [illegible]

از اهل بیت عصمت علیهم السلام مرویست که [illegible] داخل حمام شوی پای چپ پیش گذار وبسم الله بگو وبگوی
اَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنَ الرِّجْسِ النِّجْسِ الْخَبِيْثِ الْمُخْبِثِ الشَّيْطَانِ الرَّجِيْمِ وهر کاری که در حمام یا غیر حمام کنی از نشستن المخبث
وبرخواستن وغیر آن هرچه باشد بسم الله بگوی تا از شر شیطان ایمن شوی و در وقت غروب آفتاب ومیان
نماز شام وخفتن در حمام نباید رفت که شیاطین در این وقت در زمین متفرق باشند وچون خواهی جامه بیرون کنی
بگوی اَللّٰهُمَّ انْزِعْ عَنِّيْ رِبْقَةَ النِّفَاقِ وَثَبِّتْنِيْ عَلَى الْاِيْمَانِ وباید ازار بستن تا عورت پوشیده
باشد از حضرت رسالت پناه صلی الله علیه وآله وسلم مرویست که هر کس ایمان بخدا وروز آخرت دارد باید بی ازار
داخل حمام نشود واز حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه روایت شده که چون برهنه شوید عورت را بپوشید تا شیطان
نظر نکند وطمع ننماید وچون بخانهٔ اول حمام روی بگوی اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَعُوْذُ بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِيْ وَاَسْتَعِيْذُ
بِكَ مِنْ اَذَاهُ وچون بخانهٔ دویم روی بگوی اَللّٰهُمَّ اَذْهِبْ عَنِّي الرِّجْسَ النِّجْسَ وَطَهِّرْ جَسَدِيْ وَ
قَلْبِيْ وپارهٔ آب گرم بر سر ریزد وقدری نیز بر پای ریزد واگر تواند جرعهٔ بنوشد که مثانه را پاک میسازد وحرارت
جمیع [illegible] والم از بدن بیرون برد ودر این خانه اندکی توقف کند وچون بخانهٔ سیم روی بگوی نعوذ بالله

فاسد گرداند

مِنَ النَّارِ وَنَسْئَلُهُ الْجَنَّةَ و تا هنگامی که در حمام باشی مگر همین را بگوی و در حمام آب بر دست ریختن که معده را
و سفال بر بدن نمالد که پیسی می آرد و بر پای نمالد که مورث جذام باشد و فوطه حمام بر روی نمالد که آب رو میبرد
و گل مصر بر سر نمالد که بی غیرت و دیوث کند و در حوض که مظنه آمدن مخالفین مذهب و زنا کنندگان و امثال ایشان
باشد نرود که باعث جذام شود و شانه بر موی نزند که موی تنک شود و بدن را بکیسه و مانند آن پاک کند و کرد
در میان بحمام رفتن بدن را فربه کند و هر روز رفتن مورث سل باشد و بی فوطه قرآن نخواند اما اگر عورت پوشیده
باشد قصوری نباشد و بی فوطه باب نرود که در آب ملائکه باشند و چون خواهد بحمام رود اندکی چیزی تناول کند
صفرا و حرارت غلبه نکند اما شکم پر نباشد که مزاج و بدن ضعیف شود و گاه باشد که هم هلاک باشد و نظر بر عورت
مسلمانان نکند و فرو نشاید که مردم عورت او را ببینند که این هر دو ملعون باشند و هر کس نظر بر عورت مسلم کند
هفتاد هزار ملک لعنتش کنند و فرزند باید ... عورت او را ببیند و در حمام مسواک نکند که دندان
ضعیف و بی قوت شود و مستحب است نوره زدن و تاکید بسیار ... وارد شده شیطان را دور کند و آفات و
امراض دفع ... بدن از کثافت و ... پاک شود و از جمله اخلاق انبیاست علیهم السلام و سنت آنست که هر هفته
نوره بکار برد و یکهفته ... روایات بسیار ... نکذرد و پول نداشته باشد قرض کند
که ادای آن قرض بر خدای تعالی است و زیاده ... باید کرد که فضل و ثواب نماز بسیار کم شود تا آنکه
گویا نماز نکرده باشد و روایت شده که هر کس ایمان بخدا و روز قیامت دارد موی زهار را یکهفته بیشتر نگذارد و روایت
دیگر آمده که هر کس ایمان بخدا و روز قیامت دارد بیشتر از چهل روز و زنان زیاده از بیست روز نگذارند و زیر بغل هر ...
و اگر نوره گذارد افضل باشد و کندن آن چشم و شانه را ضعیف کند و موی بغل را دراز نکند که شیطان در آن پنهان
شود و چون خواهد نوره بکار برد اول انگشت بردارد و ببوید و بر سر بینی گذارد و بگوید اَللّٰهُمَّ ارْحَمْ سُلَيْمٰنَ
بْنَ دَاوُدَ كَمَا اَمَرَ بِالنُّوْرَةِ تا بدن را نوراند و چون نوره گذارد و بگوید اَللّٰهُمَّ طَيِّبْ مَا طَهُرَ مِنِّيْ وَ
طَهِّرْ مَا طَابَ مِنِّيْ وَاَبْدِلْنِيْ شَعْرًا لَا يَعْصِيْكَ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ تَطَهَّرْتُ ابْتِغَاءَ سُنَّةِ الْمُرْسَلِيْنَ وَ
ابْتِغَاءَ رِضْوَانِكَ وَمَغْفِرَتِكَ فَحَرِّمْ شَعْرِيْ وَبَشَرِيْ عَلَى النَّارِ وَطَهِّرْ خَلْقِيْ وَطَيِّبْ خُلُقِيْ وَزَكِّ
عَمَلِيْ وَاجْعَلْنِيْ مِمَّنْ يَلْقَاكَ عَلَى الْحَنِيْفِيَّةِ السَّمْحَةِ مِلَّةِ اِبْرَاهِيْمَ خَلِيْلِكَ وَدِيْنِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ
عَلَيْهِ وَاٰلِهِ وَسَلَّمَ حَبِيْبِكَ وَرَسُوْلِكَ عَامِلًا بِشَرَائِعِكَ تَابِعًا لِلسُّنَّةِ نَبِيِّكَ اٰخِذًا بِهِ مُتَاَدِّبًا

بِحُسْنِ تَأْدِيبِكَ وَتَأْدِيبِ أَوْلِيَائِكَ الَّذِينَ غَذَوْتَهُمْ بِأَدَبِكَ وَزَرَعْتَ الْحِكْمَةَ فِي صُدُورِهِمْ وَجَعَلْتَهُمْ
مَعَادِنَ لِحِكْمَتِكَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِمْ چون این دعا بخواند پاک گرداند خدای تعالی او را از کدورتها و عیبها و گناهها و
بدل کند موی او را بموی که گناه نکند و بعد هر موی که در بدن او باشد فرشته بیافریند که خدا را تسبیح کنند تا روز قیامت
و ثواب آن همه از آنکس باشد هر یک تسبیح ملائکه برابر است با هزار تسبیح اهل زمین و تا مدتی که نوره در بدن باشد
بسیار بگوید لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللهِ که بدن نسوزد و روز چهارشنبه نوره نگذارد که روز نحس است و بیم برص باشد
و روز جمعه نیز در حدیث آمده که نوره گذاشتن موجب پیسی شود اما حدیث دیگر آمده که روز جمعه روز طهور است و کدام
طهور بهتر از نوره است و حدیث دیگر آمده که بعد از نوره حنا بر بدن بمالد دفع مضرت آن کند و چون نوره در بدن باشد
نشاید نشستن که علت فتق بهم رسد و بعد از نوره تمام بدن را حنا بمالد و ابتدا از سر نماید که حنا بعد از نوره دفع پریشانی
و دیوانگی و پیسی و جذام کند و بوی عرق ببرد [illegible] علت [illegible] نماید [illegible] در هر عضو که حادث شود گوشت
آن عضو را بخورد و بکر الف خاریدن [illegible] بگوید و [illegible] علیه السلام داند [illegible] کدام مراد باشد و مستحب است در هر هفته
سر تراشیدن و موی را از بیخ باید [illegible] شیدن [illegible] قوی گردد و چشم جلا یابد [illegible] اندو
از پیش سر از جانب راست نماید و بگوید بِسْمِ [illegible] رَسُولِ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ اَللّٰهُمَّ
أَعْطِنِي بِكُلِّ شَعْرَةٍ نُوراً يَوْمَ الْقِيٰمَةِ و چون [illegible] فارغ شود بگوید اَللّٰهُمَّ زَيِّنِّي بِالتَّقْوىٰ وَجَنِّبْنِي الرَّدىٰ و هر
هفته [illegible] برلب شود که امانت از پیسی و دیوانگی و دفع پریشانی کند و روزی زیاد شود و کثافت پاک کند و رویت
که هر کس در روز جمعه شارب بگیرد و ناخن بچیند و برخطمی بشوید همچنانست که بنده آزاد کرده باشد و با برگ سدر بشوید
که دلگیری ببرد و روزی بیفزاید و خدای تعالی هفتاد روز وسوسه شیطان از او دور کند که گناه نکند و هر کسی گناه
نکند بهشت رود و چون از حمام بیرون آید آب سرد بر پای ریزد که کوفت و ماندگی را از بدن بیرون کند و سر را
بپوشد خواه زمستان و خواه تابستان که امانت از درد سر و چون جامه پوشد بگوید اَللّٰهُمَّ أَلْبِسْنِي التَّقْوىٰ وَجَنِّبْنِي
الرَّدىٰ و اول پیراهن بپوشد و بعد زیر جامه بپوشد بگوید اَللّٰهُمَّ اسْتُرْ عَوْرَتِي وَأَعِفَّ فَرْجِي وَلَا تَجْعَلْ
لِلشَّيْطَانِ فِي ذٰلِكَ نَصِيباً وَلَا لَهُ إِلىٰ ذٰلِكَ وُصُولاً فَيَصْنَعَ فِي الْمَكَائِدِ وَيُهَيِّجَنِي لِارْتِكَابِ
مَحَارِمِكَ و ایستاده زیر جامه نپوشد که وارث غم باشد و رو بقبله و رو بآدم نپوشد و چون عمامه بر سر نهد بایستد
و در دست گیرد بگوید اَللّٰهُمَّ سَوِّمْنِي بِسِيمَاءِ الْإِيمَانِ وَتَوِّجْنِي بِتَاجِ الْكَرَامَةِ وَقَلِّدْنِي حَبْلَ الْإِسْلَامِ

وَلَا تَخْلَعْ رِبْقَةَ الْاِيْمَانِ مِنْ عُنُقِي و چون کسی را که از حمام بر آمده باشد تحیت کنی بگوی طَهُرَ مَا طَابَ مِنْكَ وَطَابَ مَا طَهُرَ مِنْكَ و اگر کسی ترا تحیت کند بگوی اَنْعَمَ اللّٰهُ بَالَكَ [illegible]

مأثور است از اهل و بیت طهارت علیهم السلام که هر جمعه شارب گرفتن و ناخن چیدن امانست از دیوانگی و پیسی و جذام و دفع پریشانی کند و روزی بیفزاید و تا جمعهٔ دیگر پاکیزه باشد و اگر ناخن دراز نباشد بدم کارد بساید روایت شده که شخصی بحضرت امام جعفر علیه السلام گفت مردم روایت میکنند که بعد از نماز صبح برجای نماز نشستن تا طلوع آفتاب بهتر است برای زیادتی روزی او مسافرت و تجارت نمودن فرمود ناخن و شارب گرفتن در هر جمعه بهتر از این است مرویست که چند روز وحی بر حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله نمی آمد اصحاب از سبب آن سوال کردند فرمود چون وحی از من محبوس نشود و حال آنکه شما ناخن نمیگیرید و بندهای انگشتان [illegible] پاک نمیکنید [illegible] روایت شده که پنهان ترین جاها که شیطان در آن پنهان شود و آدمی را وسوسه کند زیر ناخنهاست و ناخن [illegible] فراموشی آرد و [illegible] حضرت پیغمبر صلی الله علیه [illegible] مرویست که هر کس شارب [illegible] [illegible] که شیطان در آن پنهان شود و ناخن و شارب گرفتن در روز پنجشنبه [illegible] درد چشم و ناخن چیدن در روز جمعه امانست از ریش شدن پشت ناخن و در روز پنجشنبه امانست [illegible] و اگر روز پنجشنبه ناخن بگیرد و یک ناخن برای روز جمعه بگذارد خدای تعالی پریشانی از و رفع نماید و روایتی آمده که روز شنبه ناخن بچینید و چهارشنبه بحمام بروید و پنجشنبه حجامت کنید و جمعه بوی خوش بکار برید کسی پرسید از حضرت صادق صلوات الله علیه که مردم میگویند ناخن و شارب در غیر جمعه نباید گرفت فرمود سبحان الله هر روز که دراز شود بگیرید جمعه باشد یا روز دیگر و مردان ناخن از بیخ بگیرند و زنان اندکی بگذارند روایت شده که برای زینت ایشان بهتر است و هر کس روز جمعه ناخن و شارب بگیرد و بگوید بِسْمِ اللّٰهِ وَبِاللّٰهِ وَعَلٰى سُنَّةِ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتُ اللّٰهِ عَلَيْهِمْ هر ریزهٔ ناخن و موی که جدا شود همچنانست که بنده آزاد کرده باشد و هیچ بیماری نکشد مگر بیماری که در آن موت او مقدر شده باشد و هر کس روز چهارشنبه ناخن بگیرد و ابتدا از انگشت کوچک راست و اختتام بانگشت کوچک چپ نماید چشمش درد نکند از حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله مرویست که در ناخن چیدن ابتدا از انگشت سبابه راست کنید و بعد از آن انگشت میان [illegible] کوچک چپ پهلوی او و همچنین بترتیب تا ختم بانگشت بزرگ راست شود و از حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه

مرویست اول انگشت کوچک راست بعد از آن انگشت میان بعد از آن انگشت بزرگ بعد از آن پهلوی کوچک بعد از آن سبابه بعد از آن پهلوی کوچک و سنت است شارب را بسیار گرفتن تا آنکه برابر لب شود و ریش را بسیار نگرفتن مرد که مجوسان شارب را دراز کنند و ریش را بسیار بگیرند شما عکس آن کنید تا بایشان شبیه نشوید و آنچه مشهور است استحباب یکقبضه برای ریش اصل این از احادیث معلوم نیست بلکه در حدیث همین قدر هست که زیاده از قبضه نباشد که زیادتی در آتش باشد و موی سفید از ریش کندن مکروه است روایت شده که موی سفید در اسلام نور است در روز قیامت و گرفتن موی بینی جمال بیفزاید و کندن چشم را ضعیف کند و مستحب است دفن کردن ناخن و موی از هر جا که باشد و خون در خاک

[illegible] در فضایل خضاب و آنچه متعلق است بآن از آداب اهل بیت طاهرین صلوات الله علیهم اجمعین مرویست که یک درهم که صرف خضاب شود افضل است از هزار درهم که در راه خدای صرف شود و چهارده خصلت در خضاب است بوی دماغ ببرد و پرده چشم جلا دهد و دماغ [illegible] و بوی دهن [illegible] و گوشت دندان سخت کند و بیماری [illegible] ببرد و وسوسه شیطان کم کند و ملائکه خوشحال شوند و مومنان را خوش آید و کافران را غمناک کند و زینت بیفزاید و خوشبوی باشد و امان از عذاب قبر [illegible] و در روایت دیگر آمده که آب رو بیفزاید و باه را قوت دهد و فرزند را نیکو کند و خضاب کردن [illegible] سیاهی نور و اسلام و ایمان و موجب رعب دشمنان و محبت زنان باشد و مستحب است [illegible] بسته [illegible] دست ایشان باید از حنا خالی نباشد اگرچه همین بمالیدن تنها باشد اگر شوهر داشته باشند برای زینت و اگر نداشته باشند باز باشند برای آنکه دست ایشان شبیه بدست مردان نشود اما استحباب خضاب دست برای مردان چنانکه مشهور است از احادیث معلوم نیست بلکه از بعضی احادیث استشمام کراهت آن میشود چنانکه از احادیث مذکور و حدیثی دیگر روایت شده که مردی دست را خضاب کرده بخدمت یکی از ائمه طاهرین علیهم السلام رفت حضرت فرمود اگر خدای تعالی دست ترا باین رنگ خلق میکرد ترا خوش می آمد گفت نه فرمود پس آن چه عیب داشت که چنین کردی و جنب و حایض نشاید که خضاب کنند تا شیطان بدیشان دست نیابد

[illegible] از اهل بیت طاهرین علیهم السلام مرویست که موی را [illegible] یا پاکیزه نگاه دارید و هر وقت نماز مستحب است شانه کردن و شانه کردن ریش دندان را محکم کند و بسیار شانه کردن سر تب ببرد و روزی بیفزاید و قوت مباشرت زیاده کند و بشانه [illegible] شانه کردن تب ببرد و سر را [illegible] شانه کردن موی سر برویاند و کرم دماغ ببرد و نشسته شانه [illegible]

وایستاده نباشد که ضعف دل آرد و شانه کردن بعد از هر وضو پریشانی ببرد و چون بر ریش شانه کند و شانه بسینه
فرود آرد دلگیری و تب ببرد و چون هفتاد مرتبه شانه بر ریش زند و یکیک بشمرد چهل روز شیطان نزدیک او نشود و شانه را
بدست راست گیرد و بگوید اللّهمّ سرّح عنّی الهموم والغموم ووحشة الصّدور ووسوسة الشّیطان
و سوره الم نشرح و قل هو الله احد بخواند و چون فارغ شود بگوید سبحان من زیّن الرّجال باللّحی والنّساء
بالذّوائب فصل در فضایل سرمه کشیدن و آئینه گرفتن و آداب آن از اهل بیت طاهرین علیهم السّلام
مرویست که سرمه کشیدن در روز زینت است و در شب چشم را نافع باشد و در وقت خواب مانع است از نزول آب چشم
و دهن را خوشبو کند و نفعش تا چهل روز باند و هرکه ایمان بخدا و روز قیامت دارد سرمه بکشد و سنگ سرمه چشم را جلا دهد
و موی مژگان برویاند و قدری [illegible] بهد و اعانت طول سجود نماید و دهن خوشبوی کند و قوت باه بیفزاید و چشمی که ضعیف باشد
در وقت خواب هفت میل سرمه بکشد چهار میل در چشم راست و سه میل در چپ و چون سرمه کشد بسم الله بگوید و این دعا بخواند
اللّهمّ انّی اسئلک بحقّ محمّد وآل محمّد ان تصلّی علی محمّد وآل محمّد ان تجعل النّور فی بصری و
البصیرة فی دینی والیقین فی قلبی والاخلاص فی عملی والسّرور فی نفسی والسّعة فی رزقی والشّکر
لک ابدا ما ابقیتنی و مستحب است نظر در آئینه کردن که اگر [illegible] در روی باشد دفع کند تا در نظر مؤمنان مکروه
نماید و چون آئینه بدست گیرد بسم الله بگوید [illegible] و چون نظر در آئینه کند دست راست بر روی بکشد
و بگوید الحمد لله الّذی خلقنی فاحسن خلقی وصوّرنی فاحسن صورتی الحمد لله الّذی زان منّی ما شان من
غیری واکرمنی بالاسلام و اگر خواهد بگوید اللّهمّ کما حسّنت خلقی فحسّن خلقی ورزقی و چون آئینه را
بگذارد بگوید اللّهمّ لا تغیّر ما بنا من نعمک واجعلنا لانعمک من الشّاکرین فصل در بیان
تقاضای حاجت و آداب آن چون تقاضای بول و غایط شود باید آنرا نگاه داشتن از اهل بیت طهارت علیهم السّلام
مرویست که اگر کسی احتباس بول و غایط کند نمازش مقبول نباشد و چنان باشد که در دامن داشته باشد و چون اراده
آن کند جای اختیار نماید که کسی او را نه بیند و بول بر زمین سخت نکند و در سایه‌ها و جایهائی که مردم نشینند و قافله فرود
آیند ننشیند که ملعون باشد و در کنار نهرها و راههای که مردم تردد نمایند و بر در مسجدها و خانها نشاید نشست و در پای درختی
در وقتی که میوه در او باشد ننشیند که ملائکه در آنجا باشند و در قبرستان و آب خواه ایستاده [illegible]
بود و در آب ملائکه ساکن باشند و در آب ایستاده بول کردن فراموشی آرد و چون بمکان [illegible] خواهد داخل شود

آب ح

پای چپ پیش گذارد و بگوید بسم الله وبالله اعوذ بالله من الرجس النجس الخبیث المخبث الشیطان الرجیم
وچون عورت را برهنه کند بسم الله بگوید تا شیطان نگاه نکند و رو و پشت بقبله و باد و آفتاب و ماه بحیثیتی که بر عورت
بتابد ننشیند و اگر سهوا روی بقبله نشسته باشد و در آن اثنا خبردار شود برای تعظیم قبله روی بگرداند هنوز از جای برنخواسته باشد
گناهانش آمرزیده شود و ایستاده بول کردن بیم دیوانگی بود و چون نشیند بگوید اللهم کما اطعمتنیه طیبا
فی عافیة فاخرجه منی خبیثا فی عافیة و بر هر کسی ملکی موکل است و بروایت دیگر دو ملک وارد شده که گردن اورا کج
میکنند تا نگاه بعایت خود کند و میگویند ای آدمی این رزق تست که بمشقت تحصیل نمودی ملاحظه کن تا از کجا
بهم میرسانی و آخرش چه میشود پس چون نگاه بر آن کند بگوید اللهم ارزقنی الحلال وجنبنی الحرام و چون برخیزد
دست راست بر شکم بمالد و بگوید الحمد لله الذی اماط عنی الاذی وهنانی طعامی وشرابی وعافانی من
البلوی و در خلا بسیار توقف نماید که موجب علت بواسیر باشد و در روایت بکراهت بجای کواسیر وارد شده
برهنه نباشد و انگشتری یا درهمی که بر آن نام خدا نقش باشد یا بیرون کند مادامی که در خلا باشد بیضرورت
با کسی سخن نگوید که هر کس در خلا حاجتش بر نیاید و در حال قرآن نباید خواند بغیر آیة الکرسی و آیه الحمد لله رب العالمین و اگر
آواز اذان بشنود حکایت آن توان نمود و ذکر خدا کند و در هر حال و مسواک نکند که مورث بوی دهن باشد
و چون نظر بر آب کند بگوید الحمد لله الذی جعل الماء طهورا و لم یجعله نجسا و چون خواهد استنجا
کند اول استبرا نماید باین طریق که از پیش مقعد تا عضو و از آنجا تا سر عضو سه مرتبه دست بمالد و سه مرتبه عضو را بیفشرد تا قطرات
بول هرچه مانده باشد بریزد که چون استبرا کند بعد از آن اگر رطوبتی ببیند هرچند بسیار باشد بول نباشد و نباید شست و اعاده
وضو نباید کرد و در وقت استنجا بگوید اللهم حصن فرجی واعفه واستر عورتی وحرمنی علی النار
و استنجا بدست راست نکند و دست راست بر عورت نزند و در دست چپ اگر انگشتری باشد که نام خدا بر او نقش باشد بیرون
کند و چون خواهد بیرون آید پای راست پیش گذارد و بگوید بسم الله والحمد لله الذی عافانی من الخبیث
المخبث وأماط عنی الاذی در مسواک کردن و آداب آن از اهل بیت طاهرین صلوات الله
علیهم اجمعین مرویست که در مسواک دوازده خصلت سنت انبیاست علیهم السلام دهن را پاک کند و چشم را جلا دهد
و خدای راضی شود و دندان سفید کند و بیخ دندان محکم سازد و گوشت آنرا قوت دهد و اشتها آورد و بلغم دفع کند و قوت
حافظه بیفزاید و حسنات مضاعف شود و ملائکه را خوش آید و مستحب است هر وقت بوضو و نماز مسواک کردن الا آنکه

که دو رکعت نماز با مسواک افضل است از هفتاد رکعت بی آن و مسواک پیش از وضو باید کرد و اگر بعد از آن کند سه مرتبه دهان بشوید
و حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله هر شب سه مرتبه مسواک میفرموده وقت خوابیدن و چون از خواب بیدار میشده برای عبادت
و وقت نماز صبح و فرموده اگر بدانند چه قدر منفعت در مسواک است در وقت خوابیدن نیز از خود جدا نکنند و مسواک را بعرض دندان
استعمال نمایند و در حمام و بیت الخلا مسواک کردن مورث بوی دهن باشد [illegible] در فضایل وضو و غسل و آداب آن
از اهل بیت طاهرین علیهم الصلوة والسلام مرویست که استعمال طهور بسیار کنید که عمر را دراز کند و اگر توانید روز و شب
همیشه با طهارت باشید که اگر کسی بطهارت بمیرد شهید باشد و چون خواهید وضو کنید بسم الله بگوئید که تمام بدن
طاهر شود همچنانکه گویا غسل کرده و اگر بسم الله نگوئید همان اعضا که آب رسیده پاک شود و چون دست بر آن گذارد
و بسم الله بگوید گناهان که با دست کرده همه فرو ریزد و شیطان دور شود و چون مضمضه نماید خدای تعالی دل و
زبان او را بحکمت منور گرداند و چون استنشاق نماید بوی آتش دوزخ نشنود و چون روی بشوید گناهانی که با چشم و
دهن کرده همه بریزد و در روز قیامت روسفید باشد و چون ساعدین بشوید گناهان از راست و چپ بریزد و غلهای آتش
برو حرام شود و چون مسح سر کند خدای تعالی [illegible] پاک کند و چون مسح پا کند گناهان پا همه بریزد و از صراط بگذرد
در روزی که قدمها در آن بلغزد و چون برای نماز صبح وضو کند کفاره گناهان باشد که در آن شب کرده غیر از کبایر و چون برای
نماز شام وضو کند کفاره گناهان آن روز باشد سوی کبایر [illegible] باشد و اگر حدثی رو دهد تجدید وضو کند
خدای تعالی او را بتجدید کردن بی استغفار و وضو بر وضو نور است بر سر نور و ده حسنه دارد و هر گاه خواهد وضو کند چون نظر
بر آب کند بگوید الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي جَعَلَ الْمَاءَ طَهُورًا وَلَمْ يَجْعَلْهُ نَجِسًا و چون دست بر آب گذارد بگوید بسم الله
وَبِاللّٰهِ اللّٰهُمَّ اجْعَلْنِي مِنَ التَّوَّابِينَ وَاجْعَلْنِي مِنَ الْمُتَطَهِّرِينَ و اگر در مثل طشت یا کاسه وضو کند مستحب است
که آب را بجانب راست گذارد و اول دستها را آب بشوید اگر بعد از خواب یا بول باشد یکمرتبه و بعد از غایط دو مرتبه
و بعد از جنابت سه مرتبه و چون مضمضه کند بگوید اللّٰهُمَّ لَقِّنِّي حُجَّتِي يَوْمَ أَلْقَاكَ وَأَطْلِقْ لِسَانِي بِذِكْرِكَ و چون
استنشاق کند بگوید اللّٰهُمَّ لَا تُحَرِّمْ مِنِّي طَيِّبَاتِ الْجِنَانِ وَاجْعَلْنِي مِمَّنْ يَشَمُّ رِيحَهَا وَطِيبَهَا وَرَوْحَهَا
و چون رو بشوید بگوید اللّٰهُمَّ بَيِّضْ وَجْهِي يَوْمَ تَسْوَدُّ فِيهِ الْوُجُوهُ وَلَا تُسَوِّدْ وَجْهِي يَوْمَ تَبْيَضُّ فِيهِ الْوُجُوهُ و در
شستن رو چشمها را بگشاید که آب وضو بچشم برسد تا آتش دوزخ نبیند و چون دست راست شوید بگوید اللّٰهُمَّ أَعْطِنِي
كِتَابِي بِيَمِينِي وَالْخُلْدَ فِي الْجِنَانِ بِيَسَارِي و چون دست چپ بشوید بگوید اللّٰهُمَّ لَا تُعْطِنِي كِتَابِي بِشِمَالِي وَلَا

تجعلها مغلولة الى عنقي واعوذ بك من مقطعات النيران و مردان آب را بر پشت دست ريزند و زنان
بر روي دست و چون مسح سر كند بگويد اللهم غشني برحمتك وبركاتك وعفوك و چون مسح پا كند بگويد
اللهم ثبت قدمي على الصراط يوم تزل فيه الاقدام واجعل سعيي فيما يرضيك عني يا ذا
الجلال والاكرام و چون باين طريق وضو كند و اين دعاها بخواند از هر قطره آب فرشته خلق شود كه خدا را تسبيح و تقديس
و تهليل و تكبير گويد و ثواب آن همه براي آنكس نوشته شود و چون از وضو فارغ شود الحمد لله رب العالمين بگويد و هر كس
بعد از وضو و بعد از غسل جنابت بگويد سبحانك اللهم وبحمدك اشهد ان لا اله الا انت استغفرك واتوب
اليك واشهد ان محمدا عبدك ورسولك واشهد ان عليا وليك وخليفتك بعد نبيك على خليقتك
وان اولاده خلفاؤك واوصياؤك گناهانش همه فرو ريزد مانند برگ از درخت و بعدد هر قطره از آب وضو و غسل
ملكي خلق شود كه خدا را تسبيح و تقديس و تهليل و تكبير گويند و صلوات بر محمد و آل محمد بفرستند و ثواب آن همه از او باشد
بعد از آن خداي تعالى امر فرمايد كه آن وضو و غسل را بخاتم رب العزة ختم كردانند بعد از آن ببرند بزير عرش بجايي كه دست
دزدان و دشمنان و شيطان بآن نرسد تا آنكه روز قيامت باو تسليم كنند و در بهشت آنقدر ثواب بدهند كه حساب آنرا
بغير از خداي تعالى كسي نداند و گناهانش همه آمرزيده شود تا آنكه نمازش نيز و هم پذيرفته شود و آب وضو را اگر خشك كنند يك حسنه داشته باشد
و اگر خشك نكنند سي حسنه و چون غسل جنابت را خلال كند بعدد هر قطره خانه در بهشت براي او بنا كنند و در وقت غسل جنابت گويد
اللهم طهر قلبي وزك عملي وتقبل سعيي واجعل ما عندك خيرا لي و بعد از غسل دعايي كه بعد از وضو
ذكر شد بخواند و در غسل جنابت جمعه تاكيد بسيار وارد شده براي هر كس مرد و زن آزاد و بنده در حضر و سفر مگر آنكه [illegible]
يا مانعي باشد و در سفر زنان را رخصت ترك آن داده اند و كفاره گناهيست كه از جمعه پيشين تا اين جمعه كرده باشد و سهو و
نسيان و نقصاني كه در وضوي فريضه شده باشد خداي تعالى آنرا بغسل جمعه تمام نمايد و اگر بعد از غسل بگويد اشهد ان لا
اله الا الله وحده لا شريك له وان محمدا عبده ورسوله اللهم صل على محمد وآل محمد
واجعلني من التوابين واجعلني من المتطهرين طهارت آن غسل تا جمعه ديگر باقي باشد و در جاي كه احتمال
آب در روز جمعه نباشد در پنجشنبه براي جمعه غسل كند و اگر روز جمعه غسل نكرده نماز كرده باشد استغفار كند و ديگر اين كار نكند
و غسل را قضا كند و اگر وقت نماز باقي باشد اعاده كند و اگر ترك غسل عمدا كرده باشد نمازش تمام بود و اگر روز جمعه غسل مقدور
نشود در روز شنبه قضا نمايد و اگر چند غسل داشته باشد خواه واجب و خواه سنت مثل جنابت و جمعه و زيارت و طواف

وحیض و نفاس و غیر آن چون یک غسل کند بنیت هر کدام که باشد برای همه مجزی بود خواه آن تیمم بخاطر باشد و خواه نه و اگر همه را نیز قصد کند و یک غسل کند برای همه مجزی باشد و حایض را مستحب است که در ایام حیض وقت نماز وضو کند و در موضعی پاک نشسته ذکر خدا کند و مستحب است که وضو و غسل سیر آب باشد آب وضو تخمینا بقدر یکچارک و آب غسل بقدر یکمن تبریز باشد و نیز مستحب است که آب پاکیزه باشد و متعفن و کثیف نباشد [illegible] در فضایل بوی خوش و آداب استعمال آن از اهل و بیت طاهرین صلوات الله علیهم اجمعین مرویست که دو رکعت نماز با بوی خوش افضل است از هفتاد رکعت بی آن و دل را قوت دهد و قوت مباشرت افزاید و قوت بر صوم دهد باید کسی که هر روز استعمال بوی خوش کند و گلاب بر روی زیاد کند و پریشانی ببرد و چون گلاب استعمال نماید بر روی و دست بمالد و صلوات بر پیغمبر و اهل بیتش صلی الله علیهم بفرستد و سنت است هر روز استعمال بوی خوش کردن و اگر [illegible] یک روز در میان و یک هفته بیشتر تاخیر نباید کرد و حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله را مشکدانی بود که بعد از هر وضو از آن استعمال میفرموده و اگر بوی خوش نمیداشته مقنعه زنان را با آب تر میکرده و بر روی مبارک میمالیده و فرموده هر کس خواهد بوی مرا بشنود گل سرخ ببوید و نیز فرموده گل سفید از عرق من روئیده و گل سرخ از عرق جبرئیل و گل زرد از عرق براق و در روایتی دیگر آمده که در شب معراج عرق آنحضرت بر زمین چکید گل سرخ از آن روئید و چون کسی را تکلیف بوی خوش کنند رد نباید کرد زیرا که بوی خوش اگر اهانت و رد اکرام ننماید مگر حمار و اگر گلی یا ریحانی بکسی دهند بگیرد و ببوید و بر چشم گذارد و صلوات فرستد بعد ریگ بیابان عالج خدای تعالی برای او حسنات ثبت نماید و سیئات محو فرماید و عالج بیابانیست که ریگش نهایت دارد

[illegible]

واین مجموع انشاء الله در یازده فصل بیان شود [illegible] در فضایل نمازهای فریضه یومیه و ذکر جماعت و فضایل این سنت سنیه از اهل و بیت طاهرین صلی الله علیهم اجمعین ماثور است که بعد از ایمان و معرفت هیچ عملی و عبادتی بهتر از نماز نیست و چون مومن مشغول نماز شود خدای تعالی متوجه جانب او شود و از اطراف آسمان تا اطراف زمین رحمت بر و نازل شود و اطراف او را از پیش قدمش تا اطراف آسمان ملائکه فرو گیرند و ملکی ندا کند و گوید ای بنده مومن که مشغول نماز گشته اگر بدانی که کیست متوجه تو شده و با که در گفتگوی هرگز از اینجا بجای دیگر نروی و یک نماز بهتر است از هزار حج و هر حجی بهتر است از تمام دنیا و ما فیها از نعمتها و راحتها و نماز در میان عبادتها مانند ستون خیمه است که اگر محکم و برجای باشد پردها و طنابها و میخها همه برقرار و خیمه برپای باشد هر چند کهنه و زبون باشد و اگر ستون برجای نباشد قصور و شکستگی یابد و خیمه از هم

بریزد و قرار گیرد هر چند پاکیزه و نو باشد و هر مؤمن که نماز فریضه را بجای آرد بعد مخالفان شیعه ملائکه در پشت او نماز کنند
و برای او دعا کنند تا از نماز فارغ شود و خدای تعالی را فرشته‌ایست که هر وقت نماز از خدای تعالی برات میگیرد برای نماز کنندگان
پس چون وقت صبح شود و مؤمنان برخیزند و وضو سازند و نماز صبح گذارند از خدا برات ایشان گیرد و در برات نوشته است
که منم خدای پاینده ای بندگان من شما در پناه منید و شما را در حفظ و حمایت خود دارم و وانگذارم و گناه شما آمرزیده
باشم تا وقت ظهر و چون وقت ظهر شود برخیزند و وضو سازند و نماز ظهر گذارند برات ایشان گیرد با این مضمون که منم خدای
توانا ای بندگان من سیئات شما را آمرزیدم و بدل بحسنات نمودم و شما را در دار جلال جای دادم و چون وقت
عصر رسد و وضو کنند و نماز عصر گذارند برات ایشان با این مضمون گیرد که منم خدای بزرگوار ای بندگان من جسد شما را
بر آتش حرام کردم و شما را در مسکن نیکان ساکن گردانیدم و شر بدان را از شما دور نمودم و چون وقت شام رسد
و وضو کنند و نماز شام گذارند برات ایشان با این مضمون گیرد که منم خدای جبار بزرگ متعال ای بندگان من فرشتگان
از پیش شما راضی آمدند حقیقت بر من که شما را راضی گردانم و روز قیامت آرزوهای شما را بشما رسانم و چون وقت خفتن
درآید و وضو سازند و نماز خفتن گذارند برات ایشان با این مضمون گیرد که منم خدائی که معبودی غیر من نیست و پروردگاری
سوای من نه ای بندگان من در خانهای خود ذکر کردید و بخانه من آمدید و مشغول ذکر من شدید و حق مرا شناختید و فرایض
من بجای آوردید ای ملک تو و سایر ملائکه همه گواه باشید که من از ایشان راضی شدم و هر مؤمن که نماز فریضه را بجای آرد بعد از آن
او را دعا مستجابی باشد و هر وقت نماز فرشته ندا کند و گوید ای مردمان برخیزید و بنماز بنشانید آتشهای را که از گناهان
بر دوش خود افروخته اید و چون پنج وقت نماز گذارند گناهان پاک شوند و هر کس پنج نماز را در وقت خود گذارد و محافظت
شروط و ارکان آن نماید آن نماز را روشن و نورانی باسمان برند و او دعا کند و گوید همچنانکه تو مرا محافظت نمودی و
ضایع نگردانیدی خدای تعالی ترا محافظت کند و ضایع نگرداند و اگر بی وقت گذارد و محافظت آن نکند سیاه و ظلمانی برگردد
و گوید مرا ضایع کردی خدا ترا ضایع کند و هر کس استخفاف بنماز کند و حدود و ارکان آنرا ضایع گرداند از حوض کوثر بی نصیب
و از شفاعت اهل بیت علیهم السلام محروم باشد و حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله روزی در مسجد بود مردی آمد نماز بشتاب
گذارد و در رکوع و سجود بی تأنی کرد حضرت فرمود این مرد مثل کلاغ دانه میچیند اگر با این نماز بمیرد بر دین من نباشد و هر کس
نماز را بی تأنی و بشتاب گذارد خدای تعالی گوید ای ملائکه ببینید این بنده مرا گمان دارد که حاجتهای او در دست
دیگریست غیر من که باین شتاب عبادت من میکند نمیداند که حاجتش را غیر من کسی نتواند برآورد و هر که شغل از ترک نماز کند

کافر باشد و ملت اسلام از وی بیزار شود و افضل همه نمازها نماز جمعه است و بر هر مسلمی واجب است مگر بر پنج کس مریض و مسافر و مملوک
و زنان و اطفال نابالغ و در بعضی روایات زیاده برین چهار کس دیگر نیز مذکور است اعمی و مجنون و پیر عاجز و کسی که منزلش
زیاده از دو فرسخ دور باشد و حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله فرموده خدای تعالی نماز جمعه را بر شما فرض گردانیده پس هر کس
آن را از روی انکار یا استخفاف ترک کند و امام عادل داشته باشد در ایام حیوة من یا بعد از وفات من خدای تعالی
جمعیتش را پریشان کند و احوالش را انتظام ندهد و کارهایش را مبارک نگرداند و نماز و روزه و زکوة و حج و هیچ کار
از و مقبول نباشد تا آنکه توبه کند و هر کس سه جمعه را پی در پی بی علتی ترک کند خدای تعالی دلش را بخاتم نفاق مهر کند
و روز جمعه ملائکه مقربین از آسمان نزول نمایند با قلمهای طلا و لوحهای نقره و بر در مسجدها بر کرسیهای نور نشینند و نام
جماعتی که بنماز جمعه حاضر شوند نویسند بترتیب [illegible] پیشتر نویسند و هر کس دیرتر آید آخرتر نویسند و روز جمعه بهشت را
آیین بندند و زینت کنند برای جمعی که بنماز جمعه روند و هر کس [illegible] داخل بهشت شود و هر کس بنماز جمعه رود از گناهان
پاک شود و هر قدمی که بنماز جمعه حرکت کند خدا [illegible] آتش حرام کند و کسی در خدمت حضرت پیغمبر صلی الله
علیه و آله شکایت کرد و گفت چند [illegible] مقدور [illegible] جمعه بگذار که حج مساکین است و هم از آنحضرت صلی الله
علیه و آله مرویست که هر کس غسل جمعه کند و [illegible] امام نشیند و خاموش باشد و لغو نکند بهر گامی که بر دارد
و بگذارد اجر عبادت یکساله یابد که همه روزها روزه باشد و همه شبها عبادت کند و مسافر اگر نماز جمعه بگذارد بسبب رغبت و محبتش
بآن ثواب صد نماز جمعه مقیم باو عطا فرمایند و کسی که وضوی نیکو بسازد و نزدیک بامام نشیند و گوش بخطبه دارد و خاموش باشد
از آن روز تا جمعه دیگر و سه روز زیاده بر آن گناهش آمرزیده شود و خدای دو کفل ثواب باو دهد و اگر دور از امام نشیند
و خاموش باشد و گوش کند یک کفل ثواب دهد و اگر نزدیک نشیند و حرف زند و گوش نکند دو کفل وزر داشته باشد و اگر
بکسی گوید خاموش باش حرف زده باشد و هر کس حرف زند نماز جمعه اش مقبول نباشد و اما اینکه مشهور شده که ظهور امام معصوم
شرطست در اقامت جمعه و سبب حرمان کافه اهل اسلام گشته از فضایل این فریضه عظمی تهمتیست که از تقیه شیعیان
در زمان غلبه جور و طغیان ارباب نفاق و عدوان ناشی شده و در حدیث و قرآن بهیچ وجه اصلی ندارد بلکه در قرآن
و حدیث همه جا امر فرموده اند و هیچکس را بغیر آنکس که مذکور شد با آنکه محل تقیه باشد رخصت ترک نداده اند بلی در احادیث
امام عادل وارد شده همچنانکه در نماز جماعت نیز وارد گشته و سنت مؤکد است که نماز را بجماعت گذاردن یک رکعت با جماعت
بهتر است از بیست و چهار رکعت بی جماعت که هر رکعتی بهتر است از چهل ساله عبادت و هر کس بمسجد رود برای آنکه نماز بجماعت گذارد

هر کامی که بردارد هفتاد هزار حسنه برای او ثبت نمایند و هفتاد هزار سیئه از او محو کنند و اگر در ان حالت بمیرد خدای تعالی هفتاد هزار فرشته
بر او موکل گرداند که او را در قبر عبادت کنند و بشارت دهند و با او موانست نمایند و برای او استغفار کنند تا آنکه از قبر بیرون آید و هر کس نماز
صبح و خفتن را بجماعت گذارد در امان خدای تعالی باشد پس هر کس بر و ظلم کند بر خدای تعالی ظلم کرده باشد و هر کس او را حقیر شمارد تحقیر خدای
کرده باشد و هر کس نماز صبح را بجماعت گذارد و در جای نماز بنشیند و ذکر خدا کند تا طلوع آفتاب او را در جنت فردوس هفتاد درجه باشد
که میان هر دو درجه آنقدر مسافت باشد که اسب دونده راهوار هفتاد سال طی کند و اگر نماز ظهر بجماعت گذارد در جنات عدن پنجاه
درجه باشد او را که مابین هر دو درجه پنجاه سال راه اسب دونده راهوار باشد و اگر نماز عصر بجماعت گذارد اجر آن داشته باشد
که هشتاد بنده از اولاد اسمعیل پیغمبر آزاد کرده باشد که همه صاحب خانه و عیال باشند و اگر نماز شام بجماعت گذارد ثواب یک حج و یک عمره مقبول
داشته باشد و اگر نماز خفتن بجماعت گذارد همچنان باشد که در لیلة القدر عبادت کرده باشد و هر کس نماز مغرب و عشا و صبح را در
مسجد بجماعت گذارد چنانست که آن شب احیا داشته باشد و بهترین [illegible] اول است و بهترین مواضع آنکه با امام نزدیکتر بود
و نماز در صف اول مثل جهاد است در راه خدا [illegible] که محافظت صف اول و تکبیر اول [illegible] که آزار مؤمنی نکند ثواب [illegible]
داشته باشد در دنیا و آخرت و ثواب [illegible] بهتر [illegible] جانب راست هر صف بر جانب چپ
مثل فضل جماعت باشد بر انفراد [illegible] در ذکر نوافل [illegible] سنت سنیه از اهل بیت طاهرین صلوات الله
علیهم اجمعین ماثور است که خدای تعالی [illegible] از عبادت [illegible] کمتر از ثلث را قبول نماید باین سبب حضرت پیغمبر
صلی الله علیه و آله در شبانروزی سی و چهار رکعت نماز سنت گردانید که دو برابر فرایض یومیه است تا اگر در فرایض سهو و
نقصانی باشد خدای تعالی آن را بنوافل تمام نماید و ترک آن بی‌ضرورت و عذری معصیت باشد همچنانکه ترک فریضه کفر است
و نماز شب کفاره گناهان روز و صحت بدن و موجب وسعت رزق است و شرف و عزت مؤمن است در دنیا و آخرت و هر کس
عملش بنماز شب ختم گردد از اهل بهشت باشد و نماز شب موجب رضای خداست و چشم را جلا دهد و رو را نورانی کند و هر کس
شب عبادت کند برای رضای خدا و امید ثواب خدای تعالی گوید ای ملائکه حسنات بنویسید برای این بنده من بعدد هر دانه
و برگ درختی و گیاهی و هر چه از زمین روید در شب و هر کس نه شب عبادت نماید خدای تعالی ده دعای او را اجابت فرماید و روز
قیامت نامه اعمالش بدست راستش دهند و اگر هشت شب عبادت کند خدای تعالی اجر شهیدی که در راه خدا صبر بر مشقتها و تعبها
نموده و به نیت صادق خالص جهاد کرده باشد باو عطا فرماید و او را شفیع اهل بیت خود گرداند و اگر هفت شب عبادت کند روز
قیامت چون از قبر بیرون آید رویش مثل ماه شب چهارده باشد و همراه مؤمنانی که ایمنند از اهوال آن روز از صراط بگذرد

زمین کرد

واکر سدس شب عبادت کند از جمله اوابین نوشته شود و کناهان کذشته اش همه آمرزیده کردد واکر خمس شب عبادت کند با ابراهیم
خلیل علی نبینا واله وعلیه السلم در بهشت همدوشی کند واکر ربع شب عبادت نماید در اول صف فائزین باشد وچون باد تند از صراط بکذرد
وبی حساب داخل بهشت شود واکر ثلث شب عبادت کند هیچ فرشته نماند مکر آنکه رشک برد بمنزلت او واز هر در بهشت که خواهد
درون رود واکر نصف شب عبادت کند هفتاد هزار برابر تمام روی زمین طلا برابر ثواب او نشود وافضل از آن باشد که هفتاد
بنده از اولاد اسمعیل آزاد کند واکر دو ثلث شب عبادت کند بعدد ریک بیابان عالج حسنات باو دهند که کوچک ترین
آن حسنات ده مرتبه بزرکتر از کوه احد باشد واکر یک شب تمام عبادت کند آنقدر ثواب باو دهند که کمترین آن این باشد
که از کناهان پاک شود همچنان روزی که از مادر متولد شده و بعدد هر چیزی که خدای تعالی آفریده حسنات برای او نویسند
ودرجات بلند کنند وکناه وحسد از دلش بیرون رود وقبرش نورانی باشد واز عذاب قبر ایمن باشد واز آتش
دوزخ خلاص بود ودر زمرهٔ آمنان در بهشت کردد وخدای کوید ای ملائکه ببینید این بنده مرا این شب را برای رضای من احیا
داشته او را در جنت فردوس جای دهید ودر آن جنت هزار شهر باو دهند که در هر شهری هر چه دل خواهد وچشم را از دیدن
آن خوش آید وانچه بخاطر هیچکس نکذشته باشد مهیا است ... سوای کرامت ومزید قربتی است که برای او مهیا کشته
وخانه که در آن نماز شب کذارند برای ملائکه آسمان درخشان باشد چنانکه ستارکان برای اهل زمین وهر کس شب برخیزد
ووضوی کامل بسازد وبنیت صادق ودل سلیم ... خاشع ... این نماز کذارد نه صف ملائکه پشت سر او نماز کذارند
که یکطرف هر صفی در مشرق وطرف دیکر در مغرب باشد وعددایشان را هیچکس نداند بغیر از خدای وچون از نماز فارغ شود
بعدد آن ملائکه درجات برای او بلند کنند وکسی که بنماز شب برخیزد وخواب برو غلبه کند بحیثیتی که براست وچپ افتد وقلبش
بسینه آید خدای تعالی امر فرماید که درهای آسمان بکشایند پس کوید ای ملائکه ببینید این بنده مرا که بچه مشقت عبادتی که
من برو فرض نکرده ام میکند بامید اینکه کناهانش را بیامرزم یا تجدید توبه اش کنم یا بر روزیش بیفزایم کواه باشید که
همه را باو عطا فرمودم وهر کس بعد از نماز شام بنشیند وتعقیبی بخواند وبا کسی سخن نکوید تا آنکه دو رکعت بکذارد آن
نافله را برای او در علیین ثبت نمایند واکر چهار رکعت بکذارد حج مبروری برای او نویسند واکر نافله فوت شود قضای آن
باید کرد که خدا را خوش آید ومباهات کند بآن بنده وکوید ای ملائکه ببینید بنده مرا عبادتی که من برو فرض نکرده ام قضا
میکند کواه باشید که کناهانش را آمرزیدم واکر کسی را خواب غلبه کند وبجای نافله شب بیدار نشود چون نوافل را قضا کند
واهتمام بقضای آن داشته باشد خدای تعالی بعد از این او را بیدار کند وعدد نوافل یومیه سی وچهار رکعت دو رکعت صبح

و هشت رکعت از ظهر و هشت رکعت از عصر و این هیجده رکعت بیشتر از فریضه گذارده شود و چهار رکعت نافلهٔ شام و دو رکعت نشسته

و تیرهٔ خفتن که یک رکعت ایستاده حساب شود و ایستاده افضل باشد و اگر ایستاده گذارند همان دو رکعت گذارند و این پنج رکعت

بعد از فریضه گذارده شود و هشت رکعت نافلهٔ شب و سه رکعت نافلهٔ وتر که دو رکعت را شفع و یک رکعت را ایضا وتر گویند و شانزده

رکعت نافلهٔ ظهر و عصر در سفر ساقط شود اما سایر نوافل در سفر و حضر همیشه بحال خود باشد و نوافل را در اثناء راه پیاده و سواره

توان گذارد اگر ضرورتی نباشد و رکوع و سجود در البر ایماء کند و ایماء سجود بیشتر از رکوع باشد و نشسته نیز از روی اختیار توان

گذارد و اگر خواهد فضیلت ایستاده را یابد قراءت را نشسته کند چون بآخر سوره رسد برخیزد و سوره را ایستاده تمام کند پس رکوع

کند همان فضل ایستاده داشته باشد [illegible] در اوقات نمازها و فضایل آن و احکام متعلق بآن از اهل و بیت

طاهرین صلی الله علیهم اجمعین مرویست که هر نمازی را دو وقت است و وقت اول افضل است از وقت دوم آنقدر که آخرت

افضل است از دنیا و بهتر است برای مؤمن از فرزند و زر [illegible] اول وقت رضای خداست و آخر وقت عفو او و عفو نباشد

مگر از گناهی یعنی کسی که از اول وقت بی عذری تأخیر کند گناهی کرده باشد پس اگر در آخر وقت بگذارد گناه عفو شود

و هیچکس را رخصت نیست که بی ضرورتی تأخیر نماز کند که موجب غضب الهی باشد و کار خیر هر چند زود تر کرده شود خدا را

خوشتر آید و وقت هر نماز درهای آسمان گشوده شود تا [illegible] کارها را بالا برند و حضرت امام علیه السلام فرمود که نمی‌خواهم

عملها کسی پیش از عمل من بالا رود و نام دیگری پیش از نام من [illegible] ثبت شود و وقت ظهر درهای آسمان گشوده

شود و دعا مستجاب گردد پس خوشا کسی که در آن وقت از وی عمل صالحی بالا برند و اول طلوع صبح وقتی است که ملائکهٔ شب

بآسمان روند و ملائکهٔ روز بزمین آیند پس کسی که نماز صبح را در آن وقت گذارد دو طائفه ملائکه شاهد باشند

و آن نماز را دو مرتبه ثبت نمایند و هر کس تأخیر نماز صبح کند تا آنکه ستارها نماید ملعون باشد و هر کس تأخیر نماز عصر کند

تا آنکه آفتاب زرد شود یا غروب کند در بهشت موتور باشد یعنی اهل و مال اندهشته باشد و هر کس نماز شام را تأخیر کند

بگمان فضیلت تا آنکه ستاره بسیار شود و دست بهم دهد اهل و بیت علیهم السلام از وی بیزار باشند و هر کس بخواهد و نماز

خفتن را تأخیر کند تا آنکه نصف شب شود ملکی موکل است که نفرینش کند و گوید خواب نصیب چشمت نشود و چون بیدار شود

باید نماز را قضا کند و آن روز روزه دارد بعقوبت این عمل اما بیان [illegible] اینکه اول نماز صبح از طلوع صبح صادق است

تا آنکه روشنی صبح در آسمان پهن شود و وقت دومش تا آنکه بقدر چهار رکعت نماز از آفتاب بماند و وقت اول عصر بعد از قدر

چهار رکعت از اول زوال است تا آنکه سایه چهار قدم زیاد شود و اگر شش قدم تأخیر کند تضییع نماز کرده باشد و وقت

[illegible] تا طلوع [illegible] وقت [illegible] اول ظهر از زوال [illegible] نماز [illegible]

و نوافل عصر بعد از نماز ظهر تا آنکه [illegible] عصر ... نماز خود کند

دویمش تا غروب آفتاب و وقت اوّل شام از غروب آفتابست تا آنکه سرخی شفق مغرب زایل شود و اگر از غروب آفتاب اندکی تاخیر کند تا آنکه سرخی مشرق زایل شود افضل باشد و وقت دویمش تا آنکه ربع شب بگذرد و تا ثلث شب و نصف شب نیز روایات وارد شده و وقت اوّل خفتن از زوال سرخی مغرب است تا ثلث شب و وقت دویمش تا نصف شب و هر چند نمازها باوّل وقت نزدیکتر باشند افضل باشد و وقت نوافل شب از نصف شب است تا طلوع صبح صادق و هر چند بسحر نزدیکتر باشد افضل است و نافلهٔ صبح بعد از نماز شب تا آنکه سرخی صبح نمایان شود و نوافل ظهر از اوّل زوال تا آنکه دو قدم سایه زیاد شود و نوافل شام تا آنکه سرخی مغرب زایل شود و در روز جمعه چهار رکعت بر نوافل ظهر و عصر بیفزاید و مجموع بیست رکعت را پیش از ظهر بگذارد بایند ترتیب چون آفتاب پهن شود شش رکعت و چون بلند شود و نزدیک بوقت چاشت شش رکعت و نزدیک بظهر شش رکعت و وقت زوال دو رکعت و اگر همه را پی در پی یکمرتبه نیز بگذارد مجزی بود و هر یک از نوافل همین که وقتش بگذرد دیگر ابتدا بفریضه باید کرد و نافله را بعد از آن قضا کنند و اگر از نوافل ظهر و عصر یک رکعت ... وقت خود گذارده باشد و صبح بسیار نزدیک باشد اوّل نماز شفع و وتر بگذارد پس اگر ... صبح طلوع نکرده باشد نماز شب را بگذارد و اگر طلوع کرده باشد نافلهٔ صبح را بگذارد و نماز شب را بعد از فریضه قضا کند و اگر چهار رکعت از نماز شب گذارده باشد که صبح طلوع کند بقیهٔ نماز را زود زود تمام کند و افضل اینست که نافلهٔ صبح بگذارد و تتمه را قضا کند ... در شناختن ظهر و عصر و نوافل آنچنانست که چوب راستی بر زمین مستوی هموار نصب کنند و مقدار ... بر روی زمین هفت قسمت نمایند و هر قسمتی را یکقدم گویند و آفتاب چون طلوع کند سایهٔ چیزها در کمال درازی باشد و آهسته آهسته کم شود تا وقت ظهر بحدّی رسد که از آن کمتر نباشد آن حد را نشان کنند همین که از آن حد شروع بزیادتی کند اوّل ظهر باشد پس آنچه زیاد میشود بقدر دو قدم چون رسد وقت ظهر و نافله اش باشد و چون بقدر چهار قدم رسد وقت عصر و نافله اش باشد و سایهٔ اوّل ظهر که نهایت حدّ کوتاهی بود داخل حساب نباشد

فصل چهارم در فضایل مسجد و آداب آن از اهل بیت پیغمبر صلّی الله علیهم اجمعین مرویست که یکنماز در مسجد جامع برابر است با صد نماز و در مسجد محلّه با بیست و پنج نماز و در مسجد بازار دوازده نماز و چون کسی بمسجد رود بر هیچ موضع قدم نگذارد مگر اینکه آن موضع تا زمین هفتم برای او تسبیح کند و کسی که در خانهٔ خود طهارت بگیرد و بمسجد رود از گناهان پاک شود و زیارت خدای کرده باشد و حقست بر مزور که اکرام زایر نماید و هر کس بمسجد تردد نماید خدای تعالی یکی از هشت نعمت باو عطا فرماید یا برادر مؤمنی یا علمی تازه یا آیهٔ محکمه یا کلمه براه راستی او را هدایت کند یا رحمت تازه که پیش از آن نبوده باشد یا کلمه که او را از مهلکه نجات دهد یا ترک گناهی کند از ترس خدا یا از شرم ...

وبهترین خانها مساجد است وبهترین اهل مساجد آنانکه پیشتر داخل شوند وپستر بیرون آیند ومرویست که هرکس آواز اذان در مسجد
بشنود ونماز نگذارده بیرون رود منافق باشد مگر آنکه اراده رجوع داشته باشد وبهترین مساجد برای زنان خانهای
ایشانست وپسینه خانه افضل از صحن خانه وصحن خانه افضل است از ایوان وایوان افضل است از صحن خانه وصحن افضل است از بام
وچون متوجه مسجد شود واز خانه بیرون آید بگوید بِسْمِ اللهِ الَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يَهْدِينِ وَالَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي وَ
يَسْقِينِ وَاِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ وَالَّذِي يُمِيتُنِي ثُمَّ يُحْيِينِ وَالَّذِي اَطْمَعُ اَنْ يَغْفِرَ لِي خَطِيئَتِي
يَوْمَ الدِّينِ رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا وَاَلْحِقْنِي بِالصَّالِحِينَ وَاجْعَلْ لِي لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ
وَاجْعَلْنِي مِنْ وَرَثَةِ جَنَّةِ النَّعِيمِ وَاغْفِرْ لِاَبِي که چون این بگوید خدای تعالی اورا بایمان وحق هدایت کند
واز اطعمه واشربه بهشت سیر گرداند وکفاره گناهانش باشد وخدای تعالی موتش را مثل موت شهدا وحیاتش را مثل حیوة
سعدا گرداند وهر خطیئه که کرده باشد بیامرزد اگر چه بیشتر از کف دریا باشد وحکمت وعلم باو عطا فرماید وبصلحای گذشته
وآینده ملحقش سازد واورا از جمله صادقان حشر نماید ومنازل کریم در جنت نعیم باو کرامت فرماید وگناهان پدر و
مادرش را بیامرزد وچون خواهد داخل مسجد شود کفشش ملاحظه نماید که نجاستی [illegible] نداشته باشد وپای راست
پیش گذارد وبگوید بِسْمِ اللهِ وَبِاللهِ وَمِنَ اللهِ وَاِلَى اللهِ وَخَيْرُ الْاَسْمَاءِ كُلُّهَا لِلّٰهِ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللهِ لَا حَوْلَ
وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللهِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَافْتَحْ لِي اَبْوَابَ رَحْمَتِكَ وَتَوْبَتِكَ وَ
اَغْلِقْ عَنِّي اَبْوَابَ مَعْصِيَتِكَ وَاجْعَلْنِي مِنْ زُوَّارِكَ وَعُمَّارِ مَسَاجِدِكَ وَمِمَّنْ يُنَاجِيكَ فِي اللَّيْلِ
وَالنَّهَارِ وَمِنَ الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَوتِهِمْ خَاشِعُونَ وَادْحَرْ عَنِّي الشَّيْطَانَ الرَّجِيمَ وَجُنُودَ اِبْلِيسَ
اَجْمَعِينَ وچون داخل مسجد شود بگوید اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ
وَاللهُ اَكْبَرُ كَبِيرًا وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ كَثِيرًا وَسُبْحَانَ اللهِ بُكْرَةً وَاَصِيلًا وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللهِ
الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ وَصَلَّى اللهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ برابر است با یک حج مقبول واگر اراده نشستن داشته
باشد بی طهارت داخل نشود ودر مسجد شعر نباید خواند که اگر کسی در مسجد شعر بخواند روایت شده که باو بگویند فَضَّ اللهُ فَاكَ
یعنی خدای تعالی دهنت را بشکند وآب دهن انداختن در مسجد خطیئه است وکفاره اش آنست که دفنش کنند واگر برای تعظیم مسجد
آب دهن ودماغ را فرو برد خدای تعالی برای او حسنه ثبت نماید وسیئه محو فرماید وقوت بدنش بیفزاید وهیچ کوفتی وعلتی باو
نرسد مگر اینکه آنرا زایل گرداند وروز قیامت خوشحال وخندان مبعوث شود ونامه عملش را بدست راستش دهند وحرف ابلی

وگفتگوی دنیا نکند که مسجد جای عبادت است و جستجوی گم شده نکند و باید گوید لا ردّ الله علیک یعنی خدای گم شده را
بتو نرساند و آواز بلند نکند و اطفال و دیوانگان و بیع و شری از مسجد دور کنند و اگر کسی در مسجد گفتگوی تجارت کند بگوید لا
اربح الله تجارتک یعنی خدای تجارت ترا سود ندهد و هر کس چراغ در مسجد روشن کند تا روشنی از ان باقی باشد حامله
عرش و ملائکه برای او استغفار کنند و هر کس مسجد را جاروب کند ثواب آن دارد که بنده آزاد کند و اگر بقدر ذره که در چشم
افتد کثافتی بیرون برد خدای تعالی دو کفل از رحمت باو دهد و اگر روز پنجشنبه و شب جمعه جاروب کند و بقدر سرمه که در چشم
کنند کثافت بیرون برد گناهانش آمرزیده شود و چون خواهد از مسجد بیرون آید بر در بایستد و بگوید اللّهمّ دعوتنی
فاجبت دعوتک و صلّیت مکتوبتک و انتشرت فی ارضک کما امرتنی فاسئلک من
فضلک العمل بطاعتک و اجتناب سخطک و الکفاف من الرزق برحمتک و در بیرون آمدن
پای چپ پیش گذارد و بسم الله بگوید و صلوات بر پیغمبر و اهل بیتش علیهم السّلام بفرستد و بگوید اللّهمّ اغفر
لی و افتح لی ابواب فضلک

در کیفیت توجه به نماز و فضایل اذان و اقامت و احکام متعلق بان

از اهل بیت طاهرین صلّی الله علیهم اجمعین مرویست که چون برای تهجّد نماز برخیزی بگوی الحمد لله نور السّموات
والارض و من فیهنّ و انّ امر الحقّ و قولک الحقّ و الجنّة حقّ و النّار حقّ و السّاعة
حقّ اللّهمّ لک اسلمت و بک امنت و علیک توکّلت و الیک انبت و بک خاصمت
و الیک حاکمت فاغفر لی ما قدّمت و ما اخّرت و ما اسررت و ما اعلنت انت الهی لا اله
الّا انت و چون برخیزی و خواهی مشغول نماز شوی بگوی اللّهمّ انّی اقدّم الیک محمّدا صلّی الله علیه
و آله بین یدی حاجتی و اتوجّه به الیک فاجعلنی به وجیها عندک فی الدّنیا و الآخرة و من
المقرّبین و اجعل صلاتی به مقبولة و ذنبی به مغفورا و دعائی به مستجابا انّک انت
الغفور الرّحیم و اگر بنماز شب برخیزی بگوی اللّهمّ انّی اتوجّه الیک بنبیّک نبیّ الرّحمة
و آله و اقدّمهم بین یدی حوائجی فاجعلنی بهم وجیها فی الدّنیا و الآخرة و من المقرّبین اللّهمّ
ارحمنی بهم و لا تعذّبنی بهم و اهدنی بهم و لا تضلّنی بهم و ارزقنی بهم و لا تحرمنی بهم
و اقض لی حوائجی للدّنیا و الآخرة انّک علی کلّ شیء قدیر و چون روی بقبله کنی بگوی اللّهمّ
الیک توجّهت و مرضاتک طلبت و ثوابک ابتغیت و بک امنت و علیک توکّلت اللّهمّ

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَافْتَحْ مَسَامِعَ قَلْبِي لِذِكْرِكَ وَثَبِّتْنِي عَلَى دِينِكَ وَدِينِ نَبِيِّكَ وَلَا تُزِغْ قَلْبِي
بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنِي وَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ وچون خواهي شروع در نماز كني براي نماز
فريضه اذان واقامت بگوي كه اگر كسي اذان واقامت هر دو بگويد دو صف ملائكه در پشت او نماز كنند واگر اقامت تنها
بگويد يكصف كه هر صفي از مشرق باشد تا مغرب و مؤذن كه براي خدا اذان بگويد نه براي اجرت و ريا روز قيامت در بهشت
بر بالاي تل مشك باايستند و درميان اذان واقامت اجر شهيدي كه در راه خدا در خون خود غلطيده باشد خداي تعالی
باو دهد كسي گفت يا رسول الله مردم در اذان پيش دستي ميكنند و فرصت نميدهند حضرت رسول صلى الله عليه وآله فرمود
زماني بيايد كه اذان گفتن را از روي تكبر بضعفا واگذارند گوشت ايشان را خداي تعالى بر آتش حرام گردانيده و كسي كه
براي خدا اذان گويد خداي تعالى ثواب چهل هزار شهيد و چهل هزار صديق باو عطا فرمايد و چهل هزار گناه كار را بشفاعت
او ببهشت برد و چون گويد أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا [illegible] هزار فرشته براي او دعا كنند و استغفار نمايند و
روز قيامت در سايه عرش خدا باشد [illegible] مردم تمام شود و چون گويد أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّداً رَسُولُ اللهِ چهل هزار
فرشته ثواب آنرا بنويسند و اگر يكسال [illegible] شهري [illegible] اذان [illegible] همه آمرزيده شود و اگر مثل كوه احد
باشد و بهشت او را واجب شود و اذان [illegible] هر خشك و تري كه برسد براي او شهادت
دهد و هر قدر بلند شود آن قدر گناهانش آمرزيده [illegible] ثواب او شريك باشد و نعود هر كس آواز
او نماز گذارد براي او حسنه ثبت شود و خداي تعالى بادي بر اذان موكل گردانيده كه آواز او را بر آسمان برد چون ملائكه
بشنوند گويند اين آواز امت محمد است صلى الله عليه وآله كه توحيد خدا ميكنند پس براي ايشان استغفار كنند تا آنكه از
نماز فارغ شوند و اگر در خانه اذان بلند گويند شيطان را دور كنند و براي اطفال نيكو باشد كه صداي اذان و صيت ايمان
هميشه بشنوند و بيماري و بي برکتي زايل كند راوي گويد من و اهل خانه هميشه بيمار و عليل ميبوديم و گاه ميشد كه هيچ كس نبود كه
كه خدمت كند تا اين حديث را شنيدم و بآن عمل نمودم بيماري و كوفت از خانه من زايل شد و ديگري از بيماري و بي
فرزندي بخدمت حضرت امام رضا صلوات الله عليه شكايت كرد فرمودند در خانه خود اذان بلند بگوي چنين كرد بيماريش
زايل گشت و اولادش بسيار شدند و اقامت را آهسته تر و روان تر گويند و هر مرتبه كه نام حضرت پيغمبر صلى الله عليه وآله
بگويد گوينده و شنونده صلوات بفرستند و اذان را نشسته و سواره و در راه و بي طهارت و غير قبله اگر
رو بقبله باشد توان گفت اما اقامت را بشرايط و هيئات نماز بگويد و در اثناي اذان و اقامه بايد

اما ترکش افضل است بتخصیص در اثنای اقامت وچون قد قامت الصلوة گفته شود احادیث وارد شده که حرف زدن
حرام شود بر مؤذن وسایر جماعت همه مگر آنکه برای امامت کسی را گویند پیش بایست وبعضی از علما تجویز حرف زدن برای
سایر چیزها که متعلق بنماز باشد نیز نموده اند واگر حرف زند اقامت را اعاده کند واگر چیزی از اذان یا اقامت را
فراموش کند رجوع نماید واز آن کلمه بگوید تا آخر واگر داخل نماز شده باشد بخاطرش رسد که اقامت نگفته صلوات بر پیغمبر
صلی الله علیه وآله بفرستد واقامت بگوید بعد از آن نماز کند اگر هنوز شروع در قراءت نکرده باشد وروایت دیگر آمده
که اگر رکوع نکرده باشد رجوع نماید واذان واقامت بگوید وبرای زنان اذان واقامت آنقدر تأکید ندارد اما افضل
آنست که بگویند ومیان اذان واقامت لحظه فاصله کند اقلش اینکه نفسی بکشد یا الحمد لله یا سبحان الله بگوید یا
بنشیند یا سجده کند اگر بنشیند بگوید اللّهمّ اجْعَلْ قَلْبِي بارًّا وَرِزْقِي دارًّا واجْعَلْ لِي عِنْدَ قَبْرِ نَبِيِّكَ
صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ مُسْتَقَرًّا وقَرارًا واگر سجده کند بگوید لا اِلهَ اِلّا انْتَ رَبِّي سَجَدْتُ
لَكَ خاضِعًا خاشِعًا ذَلِيلًا فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ واغْفِرْ لِي وارْحَمْنِي وَتُبْ عَلَيَّ اِنَّكَ انْتَ
التَّوّابُ الرَّحِيمُ خدای تعالی همه گناهان او را بیامرزد واگر میان اذان واقامت شام بنشیند همچنانست که در راه
خدای تعالی در خون غلطیده باشد ودر نماز ظهر شش رکعت نافله پیش از اذان بگذارد ودو رکعت میان اذان
واقامت واگر در جماعتی باشد که مؤذن اذان گوید جماعت همه بنشینند وچون قد قامت الصلوة گوید همه برخیزند وبایستند
وچون مؤذن اذان گوید کسی که بشنود هرچه مؤذن گوید آهسته بگوید روزیش زیاد شود وچون مؤذن شهادتین گوید شنونده
بگوید از روی تصدیق واقرار وَانا اَشْهَدُ اَنْ لا اِلهَ اِلّا اللهُ واَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللهِ اَكْتَفِي بِها
عَمَّنْ اَبَى وَجَحَدَ واُعِينُ بِها مَنْ اَقَرَّ وَشَهِدَ بعدد هر کس که شهادت داده وایمان آورده وهر آنکس که انکار
کرده وایمان نیاورده اجر وثواب داشته باشد وروایتی آمده که چون مؤذن حی علی گوید شنونده [illegible] گوید
وچون اذان صبح وشام شنود بگوید اللّهمّ اِنِّي اَسْئَلُكَ بِاِقْبالِ نَهارِكَ وَاِدْبارِ لَيْلِكَ وَحُضُورِ صَلَواتِكَ
وَاَصْواتِ دُعائِكَ وَتَسْبِيحِ مَلائِكَتِكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَتُوبَ عَلَيَّ اِنَّكَ
اَنْتَ التَّوّابُ الرَّحِيمُ ودر شام بجای اقبال نهارک وادبار لیلک بگوید بِاِقْبالِ لَيْلِكَ
وَاِدْبارِ نَهارِكَ واگر در آن روز یا در آن شب بمیرد تایب وشهید باشد

در کیفیت اشتغال بنماز و

آن از اهل بیت نبوت صلی الله علیهم اجمعین مرویست که هر کس پیش از آنکه داخل نماز شود بگوید اللّهمّ اِنِّي اَتَوَجَّهُ

اليك بمحمد وآل محمد واقدمهم بين يدي صلواتي واتقرب بهم اليك فاجعلني بهم وجيها
في الدنيا والآخرة ومن المقربين مننت علي بمعرفتهم فاختم لي بطاعتهم ومعرفتهم وولايتهم
فانها السعادة اختم لي بها انك على كل شيء قدير وبعد از نماز بگويد اللهم اجعلني
مع محمد وآل محمد في كل عافية وبلاء تا آخر دعا كه در فصل تعقيب ان شاء الله بيايد با محمد وآل محمد باشد صلى الله
عليهم وافتتاح نماز بيك تكبير واجبست وبسه تكبير افضل وبه پنج تكبير افضل از ان وبهفت افضل از همه ويكى ازين جمله تكبيرة الاحرام
واجبست وباقى مستحب وبعد از تكبير سيوم بگويد اللهم انت الملك الحق لا اله الا انت سبحانك وبحمدك
عملت سوءا وظلمت نفسي فاغفر لي انه لا يغفر الذنوب الا انت وبعد از تكبير پنجم بگويد
لبيك وسعديك والخير في يديك والشر ليس اليك والمهدي من هديت عبدك وابن عبديك
ذليل وضعيف بين يديك لا ملجا ولا منجى ولا مفر منك الا اليك تباركت وتعاليت سبحانك
وحنانيك سبحانك رب البيت و[illegible] بعد از تكبير [illegible] بگويد يا محسن قد اتاك المسيء
وقد امرت المحسن ان يتجاوز عن المسيء وانت المحسن وانا المسيء بحق محمد وآل محمد صل على محمد وآل
محمد وتجاوز عن قبيح ما تعلم مني [illegible] هر كس [illegible] اعفو فرمودم وهر كس [illegible]
او حقى يا مظلمه داشت از و راضى نمودم پس [illegible] بعد از تكبير هفتم بگويد
وجهت وجهي للذي فطر السماوات والارض على ملة ابراهيم ودين محمد ومنهاج علي و
الائتمام بالائمة من آل محمد عليهم الصلوة والسلام حنيفا مسلما وما انا من المشركين ان
صلوتي ونسكي ومحياي ومماتي لله رب العالمين لا شريك له وبذلك امرت وانا من المسلمين
اللهم اجعلني من المسلمين ودر حال ايستادن وركوع كردن پايها را از هم بگشايند بقدر سه انگشت
يا يك وجب وزنان در هر دو حال بهم نزديك گذارند تا فاصله نباشد بعد از ان از شيطان رجيم پناه بخداي برده بگويد
اعوذ بالله السميع العليم من الشيطان الرجيم بعد از ان الحمد وسوره در دو ركعت اول هر نماز بخوانند وافضل
آنست كه در ركعت اول نماز عصر ومغرب سورهاى كوتاه بخوانند مثل اذا جاء والهيكم التكاثر ودر نماز ظهر وخفتن
سورهاى متوسط مثل والشمس وسبح اسم ودر نماز صبح ازين دراز تر مثل عم يتساءلون وهل اتيك حديث الغاشيه
وهل اتى على الانسان ودر ركعتهاى دويم قنوت [illegible] زيرا كه بعد از او خوانده ميشود ودعا بعد از خواندن قل هو الله

مستحب است و در نماز شام و صبح جمعه سورهٔ جمعه و قل هو الله و در نماز خفتن آن جمعه و سبح اسم و در نماز جمعه با ظهر آن
جمعه و منافقین و در نماز عصر آن جمعه و قل هو الله و مرویست که هر سوره که برای فضل و ثوابش خواهند بخوانند بجای آن
اگر انا انزلناه و قل هو الله بخوانند همان ثواب داشته باشد با ثواب این دو سوره اما در نماز جمعه و ظهر آن سورهٔ جمعه و
منافقین باید خواند که افضل است و بعضی از مشایخ رحمهم الله واجب دانسته اند و اگر پنج نماز بگذارد که قل هو الله نخواند
فرشته ندا کند و گوید ای بندهٔ خدا تو از جملهٔ نماز کنندگان نیستی و مردان باید دو رکعت اول نماز شام و خفتن و نماز صبح را
بلند قراءت نمایند و همچنین نماز جمعه و دو رکعت اول ظهر جمعه را اگرچه منفرد باشد و باقی رکعتها و نمازها آهسته و اگر عمداً نماز
جهری را اخفات یا اخفاتی را جهر کنند باطل باشد و اعاده باید کرد و حد آهستگی آنست که خود بشنود و اگر آهسته تر
از آن باشد مجزی نبود و حد بلندی آنکه بسیار بلند و آواز شدید نبود بلکه حد وسط باشد و چون نمازهای جهری را بلند
بخوانند آنقدر که آوازش برسد آتش دوزخ از او دور شود و بر صراط بگذرد و در روز قیامت مسرور و خوشحال باشد تا آنکه داخل
بهشت شود و بعد از تمام شدن الحمد و همچنین بعد از سوره بقدر نفس کشیدن توان کشید ساکت شود و چون از قراءت
فارغ شود ایستاده تکبیر گوید و رکوع کند دستها را بر زانو گذارد و انگشتان را بگشاید چنانکه زانو را در مشت گیرد
و زانو را به عقب میل دهد و پشت را [illegible] و گردن را
دراز کند و سر را راست بگیرد و بالها را از هم بگشاید [illegible] و زنان دستها را بالاتر از زانو بگذارند تا بسیار
خم نشوند و اعضایشان بهم جمعتر باشند و سه مرتبه بتانی بگوید سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ وَبِحَمْدِهِ اگر تسبیح رکوع و سجود را
یک مرتبه گوید یک ثلث نماز کرده باشد و اگر دو مرتبه دو ثلث و اگر هیچ نگوید هیچ نماز نکرده باشد و پنج مرتبه [illegible]
افضل از آن و هرچند بیشتر گوید افضل بود و مرویست که هر کس رکوع تمام کند از وحشت قبر ایمن باشد و چون سر از رکوع بردارد راست
بایستد که هر کس بعد از رکوع پشت راست نکند نماز نکرده باشد و ایستاده بگوید سَمِعَ اللهُ لِمَنْ حَمِدَهُ الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ
الْعَالَمِينَ أَهْلِ الْجَبَرُوتِ وَالْكِبْرِيَاءِ وَالْعَظَمَةِ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ پس همچنان ایستاده تکبیر گوید و سر از زیر
بسجود رود و هر دو دست را باهم پیشتر از زانو بر زمین نهد چنانکه برابر رو و زانو باشد و انگشتان بهم چسبیده برابر قبله
باشند و ساعدها را از زمین بردارد و بالها بگشاید چنانکه هیچ عضو بر عضو دیگر تکیه نکند و زنان اول بنشینند و زانو را پیشتر
از دست بر زمین گذارند بعد از آن سجده کنند و اعضا را مجتمع دارند و ساعدها بر زمین بخوابانند و سجده بر هفت عضو باید کرد
پیشانی و دو کف دست و دو زانو و انگشت پا و سر بینی و هفت اول واجبات و آخر سنت و مرویست که هر کس بینی را بر زمین نچسباند

میگذارد نگذارد نماز نکرده باشد و مستحب است کف دستها را بر چیزی گذاشتن که سجده بر آن صحیح باشد تا روز قیامت
غل بر گردن نگذارند و در سجده سه مرتبه یا پنج مرتبه یا هفت یا بیشتر بگوید سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى وَبِحَمْدِهِ و کسی که
سجده را طول دهد ابلیس فریاد کند و گوید ای وای او اطاعت کرد و من معصیت نمودم او سجده کرد و من سرکشی نمودم
و مستحب است که سجده بر تربت امام حسین علیه السلام باشد که در میان بنده و خدای تعالی حجابها بشکافد و تا زمین
هفتم را نورانی کند و چون سر از سجده بردارد پشت راست کند و بر جانب چپ بنشیند چنانکه هر دو پا از جانب راست
بیرون آید و پشت پای راست بر کف پای چپ باشد و نشسته تکبیر بگوید و سجده دیگر بهمان دستور بکند و چون سر بر دارد
تکبیر بگوید و بنشیند پس برکعت دیگر برخیزد و از سجده راست بر پا نخیزد که آن بدعت جبّاران است و در وقت برخاستن
هر دو کف دست بر زمین گذارد و بگوید بِحَوْلِ اللّٰهِ وَقُوَّتِهِ أَقُومُ وَأَقْعُدُ و اگر خواهد بگوید اللّٰهُمَّ رَبِّي
بِحَوْلِكَ وَقُوَّتِكَ أَقُومُ وَأَقْعُدُ و اگر خواهد وَأَرْكَعُ وَأَسْجُدُ نیز یاد کند و چون از قرائت رکعت دوم
فارغ شود تکبیر بگوید و دستها برداشته قنوت بخواند هر ذکر و دعائی که خواهد بخواند و اقلّش آنکه سه مرتبه سبحان الله
بگوید و هر چند طول بیشتر دهد روز قیامت راحتش بیشتر [illegible] آنست که قنوتش طویل‌تر باشد و از جملهٔ ذکرها کلمات
فرج فضل بسیار دارد و آن کلمات اینست لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ
سُبْحَانَ اللّٰهِ رَبِّ السَّمٰوَاتِ السَّبْعِ وَرَبِّ الْأَرَضِينَ السَّبْعِ وَمَا فِيهِنَّ وَمَا بَيْنَهُنَّ
وَرَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ بعد از آن صلوات بر پیغمبر و آلش بفرستد و هر حاجت
و مطلب دنیوی و اخروی و رحمت و مغفرت برای خود و دیگران که خواهد بطلبد و از جملهٔ ادعیه مأثوره که متضمن همهٔ
آنها باشد اینست اللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِوُلْدِي وَأَهْلِ بَيْتِي وَلِإِخْوَانِي الْمُؤْمِنِينَ
فِيكَ الْيَقِينَ وَالْعَفْوَ وَالْمُعَافَاةَ وَالرَّحْمَةَ وَالْمَغْفِرَةَ وَالْعَافِيَةَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ و در نماز صبح
این قنوت مستحب است خواندن اللّٰهُمَّ مَنْ كَانَ أَصْبَحَ وَلَهُ ثِقَةٌ أَوْ رَجَاءٌ غَيْرُكَ فَأَنْتَ ثِقَتِي وَرَجَائِي
يَا أَجْوَدَ مَنْ سُئِلَ وَيَا أَرْحَمَ مَنِ اسْتُرْحِمَ ارْحَمْ ضَعْفِي وَمَسْكَنَتِي وَقِلَّةَ حِيلَتِي وَامْنُنْ عَلَيَّ بِالْجَنَّةِ
وَفُكَّ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ وَعَافِنِي فِي نَفْسِي وَفِي جَمِيعِ أُمُورِي بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ و در نماز
جمعه دو قنوت بخوانند در رکعت اوّل پیش از رکوع و در رکعت دویم بعد از رکوع در قنوت اوّل کلمات فرج بخوانند و بعد از آن بگوید
اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَمَا هَدَيْتَنَا بِهِ اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَمَا أَكْرَمْتَنَا بِهِ اللّٰهُمَّ

اجعلنا ممن اخترته لدينك وخلقته لجنتك اللهم لا تزغ قلوبنا بعد اذ هديتنا
وهب لنا من لدنك رحمة انك انت الوهاب و در قنوت دویم بگوید اللهم تم نورك فهديت
فلك الحمد ربنا وبسطت يدك فاعطيت فلك الحمد ربنا وعظم حلمك فعفوت
فلك الحمد ربنا وجهك اكرم الوجوه وجهتك خير الجهات وعطيتك افضل العطيات واهناها ۲
تطاع ربنا فتشكر وتعصى ربنا فتغفر لمن شئت تجيب المضطر وتكشف الضر وتشفي السقيم
وتنجي من الكرب العظيم لا يجزي بآلائك احد ولا يحصي نعماءك قول قائل اللهم اليك
رفعت الابصار ونقلت الاقدام ومدت الاعناق ورفعت الايدي وانت دعيت بالالسن
واليك سرهم ونجواهم في الاعمال ربنا اغفر لنا وارحمنا وافتح بيننا وبين قومنا بالحق
وانت خير الفاتحين اللهم انا نشكو اليك غيبة نبينا وشدة الزمان علينا ووقوع
الفتن بنا وتظاهر الاعداء وكثرة عدونا وقلة عددنا فافرج ذلك يا رب بفتح منك
تعجله ونصر منك تعزه وامام عدل تظهره اله الحق رب العالمين و از حضرت امام علی
بن موسی الرضا علیهما السلام مرویست اگر میسر گردد در نماز جمعه قنوت میخوانی گفت اگر مردم میخوانند
حضرت فرمود این قنوت بخوان اللهم اصلح عبدك وخليفتك بما اصلحت به انبياءك و
رسلك وحفه بملائكتك وايده بروح القدس من عندك واسلكه من بين يديه ومن
خلفه رصدا يحفظونه من كل سوء وابدله من بعد خوفه امنا يعبدك لا يشرك بك
شيئا ولا تجعل لاحد من خلقك على وليك سلطانا واذن له في جهاد عدوك وعدوه
واجعلنا من انصاره انك على كل شيء قدير و بعضی از مشایخ رحمهم الله نقل کرده که در قنوت دستها را
برابر رو بگیرد چنانکه انگشتان برابر قبله و بهم چسبیده باشد و چون از قنوت فارغ شود تکبیر رکوع بگوید
و بعد از سجود دویم ثانی که قبل ازین مذکور شد بنشیند و تشهد باین طریق بخواند بسم الله وبالله والحمد لله
وخير الاسماء لله اشهد ان لا اله الا الله وحده لا شريك له واشهد ان محمدا عبده
ورسوله ارسله بالحق بشيرا ونذيرا بين يدي الساعة واشهد ان ربي نعم الرب وان
محمدا نعم الرسول اللهم صل على محمد وآل محمد وتقبل شفاعته في امته وارفع درجته

وبعد از آن دو مرتبه یا سه مرتبه اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ بگوید و چون خواهد برخیزد کف دستها را بر زمین گذارد و بگوید بِحَوْلِکَ
وَقُوَّتِکَ اَقُوْمُ وَاَقْعُدُ یا بگوید بِحَوْلِ اللّٰهِ وَقُوَّتِهِ اَقُوْمُ وَاَقْعُدُ و در رکعت سیوم و چهارم بسیار وارد شده
که تسبیح والحمد هر کدام را که خواهند بخوانند اما از حضرت صاحب الزمان صلوات الله علیه مرویست که قرائت الحمد در
دو رکعت تسبیح را نسخ کرد مگر برای بیمار یا کسی که بسیار سهو کند پس بنابرین حدیث احتیاط اینست که بی ضرورت تسبیح
نخوانند و چون خواهد سلام بگوید چنین بگوید اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ اَیُّهَا النَّبِیُّ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَکَاتُهُ اَلسَّلَامُ
عَلٰی اَنْبِیَاءِ اللّٰهِ وَرُسُلِهِ اَلسَّلَامُ عَلٰی جَبْرَئِیْلَ وَمِیْکَائِیْلَ وَالْمَلَائِکَةِ الْمُقَرَّبِیْنَ اَلسَّلَامُ عَلٰی
مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللّٰهِ خَاتَمِ النَّبِیِّیْنَ لَا نَبِیَّ بَعْدَهُ اَلسَّلَامُ عَلَی [الْاَئِمَّةِ] الْهَادِیْنَ الْمَهْدِیِّیْنَ اَلسَّلَامُ عَلَیْنَا وَ
عَلٰی عِبَادِ اللّٰهِ الصَّالِحِیْنَ وسلامی که نماز بآن تمام شود سلام آخر است خواه امام باشد و خواه ماموم و خواه
منفرد و باین سلام حضرت پیغمبر و ائمه طاهرین صلوات الله علیهم اجمعین را قصد کند و سلامهای دیگر مستحب است و اگر امام باشد
بعد از سلام نماز خطاب به مأمومین کند و بگوید اَلسَّلَامُ عَلَیْکُمْ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَکَاتُهُ و ماموم بعد از سلام نماز
دو سلام بگوید یکی جواب امام و اگر در جانب راستش کسی باشد اینجانب او را نیز قصد کند و یکی بجانب چپ اگر در آنجا
کسی باشد و اگر نباشد این سلام در کار نیست در اشاره باسرار مقدمات و اعمال نماز و ذکر بعضی آداب
وافعال آن از اهل بیت طاهرین صلوات الله علیهم اجمعین مرویست که بهترین جامه و بازینت ترین لباسها برای
مؤمنان لباس تقوی و پرهیزکاریست از هرچه خدای تعالی حرام گردانیده و آنرا مکروه داشته و لباس ظاهری نعمتیست
کرامت فرموده تا عورات بدن و اعضا و عیوب و قبایح آن بآن پوشیده شود و مستور گردد و توبه و تقوی کرامتیست
که احسان فرموده تا گناهان باطن و مساوی اخلاق و هوسهای فاسد و آرزوهای باطل بآن پنهان گردد و مخفی
ماند پس عورات و عیوب ظاهر را از خلق پوشیده داری و پیش کسی اظهار آن نیاری شرم داری از آنکه امراض و ذنوب
باطن را در پیش خدای جلوه دهی و از آن هیچ آزرم نداری و مستراح را از آنجهت مستراح گفتند که بدن در آنجا از
ثقل نجاسات راحت یابد و از کدورت کثافات استراحت نماید پس مؤمن چون بیند که لطیفترین نعمتهای دنیا
ولذیذترین لذتهای آن باین زودی عاقبتش چه میشود باید عبرت از آن گیرد و دست از جمع کردن آن باز دارد
و دل از تشویش آن فارغ سازد تا بجمعیت خاطر مشغول عبادت خدای شود و تحصیل سعادت باقی نماید چه حالتست
که شکم را از نجاست دنیا خالی کنی و بدن را از گرانی آن راحت دهی و دل را از وسواس آن لبریز سازی و از تشویش

اندیشهٔ آن نپردازی و خدای تعالی آب را طهور گردانیده تا فضلات و نجاسات بآن بشوئی و از کدورت احداث
و کثافات تنزه یابی و جدول توبه و استغفار جاری ساخته تا نجاست ذنوب و سیئات بآن تطهیر دهی و از شناعت
آثام و خطیئات وارهی و هیچ نیندیشی که تا ازالهٔ نجاسات ظاهر نکنی و دست و رو در وضو نشوئی قابل آن نباشد که روی
بدن گردانی و با عضای طاهر داخل مسجد شوی و بر سجاده نشینی و با زبان و دل تسبیح و مناجات نمائی پس از ازالهٔ نجاسات
باطن نانموده و خاطر از حدث محبت باطل نشسته و شوی نداده و نیت را برای خدا خالص نگردانیده چگونه لایق آن باشی
که روی دل سوی خدا کنی و بر بساط قرب و کرامت تکیه نمائی و در حضرت عزت حدیث اسرار سرائی و بمسواک دندان را از
کثافت آثار طعام جلا دهی و دهان را از کراهت بوی آن صفا دهی چگونه جوارح را از نجاست عصیان و مخالفت خدا و دل را
از اطاعت شیطان و محبت دنیا بتضرع و خشوع و انابت و خضوع طهارت ندهی چون دل متوجه قبله شوی و برپای ایستی
روی از جمیع چیزها بگردانی و روی دل از وسوسه دنیا بگردانی و ایستادن موقف عرض اعمال و هول گشتن
خفیات خفیات اسرار یاد نکنی چون اذان نماز شنوی از ندای روز قیامت یاد آر و چون روی بقبله کنی روی
دل از هرچه غیر خداست باز آر و چون [illegible] از روی کمال خضوع و خشوع بایست و هرچه غیر خداست چنان
پندار که نیست در خدمت خدا ایستاده [illegible] بایست که بهر ظاهر و پنهان داند و تو بایست که
هرچه بخاطر گذرانی تو اند پادشاهی است که آسمان و زمین در قبضه مملکت او ذره ایست و هر دو جهان از بحار
خزاین رحمت او قطره در خدمت او چنان بایست که ضعیفترین بندها در خدمت عظیم ترین پادشاهان اگر شرم [illegible]
نگاه دار و اگر دلش بدر آید نگرید کاهل و خواب آلود و سنگین بنماز برمخیز که این جمله از صفات [illegible]
و با ریش دست بازی مکن و انگشتان در میان یکدیگر میار که این همه از نماز نقصانست و دستها بر [illegible]
که این عمل شیوهٔ مجوسانست و خمیازه با [illegible] و اعضا مکن که از جملهٔ اعمال شیطانست و گر کسی در نماز [illegible]
بشکند نصیبش از نماز همان باشد و چون تکبیر گوئی بزرگی و عظمت خدا بیاد آر و هرچه غیر اوست در نظر
بزرگی او ذلیل و خوار شمار که اگر دل با دیگری داری و دیگری را بزرگتر شماری خدای تعالی گوید ای دروغ گوی برای فریبی
بزبان الله اکبر میگوئی و دل بدیگری میدهی بعزت و جلال خودم که از شیرینی ذکر خویش محرومت سازم و از نزدیکی
جناب خود دورت و از لذت مناجات بی نصیب و مهجور گردانم و در نماز دستها را بر روی ران بینداز و انگشتان بهم
چسبیده باشد و سر و گردن و کمر راست بگیر و بطرفی میل و بچیزی تکیه مکن و زنان دستها را بسینه بچسبانند تا پستان

متصل شود و بلندی پستان نماید و در اثنای نماز آب دهن و دماغ میفکن که هر کس برای تعظیم خدا در نماز دفع آن کند خدای
تعالی او را تا وقت ممات صحت بدن کرامت فرماید و پاها را برابر هم بگذار که بیش و پس نباشد و بضرورت چیزی بر دهن
مبند که نقصان نماز بود و نظر از موضع سجده بر مدار و باطراف التفات مکن که هر کس در نماز باطراف نگاه کند خدای تعالی
گوید ای بندهٔ من بکجا نگاه میکنی و کرا میطلبی آیا خدای غیر من میخواهی یا وجودی سوای من میجویی منم اکرم الاکرمین و منم
اجود الاجودین و منم بهترین معطین منم که آنقدر ثواب دهم ترا که هیچ کس قدر آن نداند روی بجانب من کن که من
روی با تو دارم و ملائکه من روی با تو دارند پس اگر روی بگرداند و متوجه نماز شود گناه آنچه کرده بود زایل شود و اگر باز
التفات بطرفی نماید خدای تعالی همان مکالمه فرماید و همچنین تا چهار مرتبه مرتبهٔ چهارم خدای تعالی روا ز و بگرداند و ملائکه
رو از و بگردانند و فرماید ای بندهٔ من واگذاشتم ترا با آنچه میخواهی و در روایت دیگر آمده که در مرتبهٔ سیوم خدای تعالی
رو بگرداند و بعد از آن هرگز باو نظر نکند نعوذ بالله من ذلک و در نماز دل با خدای دار و خیال غیر نماز بخاطر میار که دو رکعت
نماز با تفکر بهتر است از قیام لیل و هر کس دو رکعت نماز گذارد و بداند که چه میگوید میان او و خدا هیچ گناه نماند مگر اینکه آمرزیده
شود و هر قدر از نماز که دل با آن باشد حساب شود و هر چه را [illegible] نباشد بر هم پیچند و بر روی صاحبش زنند و در رکوع چشم را
بپوش یا نظر در میان هر دو پای بدار و در از کردن گردن معنیش اینست که گردن از بندگی خدا نکشم و سر از اطاعت او نپیچم
اگرچه گردنم بزنند و هیچ بنده رکوعی بحقیقت نکرده مگر اینکه خدای تعالی او را بنور بهاء خویش مزین گردانیده در سایهٔ کبریای
خود پناهش داده و خلعت اصفیا بر او پوشانیده در رکوع ادبست و در اطاعت و سجود قربت و عزت کسی که ادب ضایع کند حلیت
قرب نداشته باشد و سر بسجده گذاشتن معنیش اینست که خدایا اصل من همین خاک ذلیل است که هر کسی پا بر او گذارد
و چون سر بردارد یعنی از این خاک آفریده و از خاک برداشته و چون سجدهٔ دویم کند یعنی بار دیگر بمیرانی و با خاک یکسان
گردانی و چون سر بردارد یعنی مرتبهٔ دیگر زنده سازی مرویست که والله که زیان نکرده کسی که سجودی بحقیقت کرده
اگرچه در تمام عمر یک مرتبه باشد و سود ننموده کسی که حق آن ضایع نموده و مانند فریبندگان غافل از رتبهٔ ساجدان با خدا خلوت
نموده هرگز از خدا دور نشود کسی که در سجود دل بکلی دست از خود بردارد و خود را یکبارگی بخدا سپارد و هرگز بخدا نزدیک نشود
کسی که حرمت سجود ضایع کند و در آن حال دل بغیر خدا دهد عارفی گفته رکوع دعوی بندگیست و دو سجده بعد از آن دو شاهد بر آن
و چون قنوت بخوانی و ادب آن رعایت نمای و بدانی که چه میگویی و با که در گفتگوی شنود هر چه بر زبان رانی به بیند
هر چه در دل گذرانی پس نیک احتیاط کن تا آنچه میطلبی خیر و نجات باشد و زبان در دعا و دل با خدا نباشد که دعا و دل از غافل

مستجاب نگردد و چون تشهد خوانی اقرار بپادشاهی و یگانگی خدا کنی و اعتراف برسالت و نبوت پیغمبر او نمائی و عهد بندگی
و طاعت خود تجدید سازی و چون صلوات بر پیغمبر و آلش فرستی ایشان را شفیع خویش گردانی پس چنانکه بزبان اقرار میکنی دل را
نیز با زبان موافق دار و آنچه میگوئی غافل مدار تا مانند فریبندگان باطنت تکذیب ظاهرت ننماید و درین مقام ذکر حدیث
دیگر کنیم که مشتمل است بر فضایل افعال نماز با آداب اسرار آن مرویست از حضرت امام همام حسن بن علی العسکری از آباء کرام خود
از حضرت پیغمبر علیه و علیهم الصلوة والسلام که فرمود چون بنده مؤمن متوجه مصلاء خود شود و نماز گذارد خدای تعالی
گوید ای ملائکه ببینید این بندهٔ مرا که از همه خلایق بریده و بامید رحمت و شفقت من روی نیاز بمن آورده گواه باشید
که او را برحمت و کرامت خویش مخصوص گردانیدم و چون دست بردارد و الله اکبر گوید فرماید ببینید چون تبرا و بیزاری
مینماید از نسبت شریک و شبیه و نظیر برای من چنانکه اعداء من نسبت میکنند و مرا بزرگ و منزه میدارد ~~گواه باشید~~ گواه باشید
که او را از آثار گناهان پاک سازم و در مملکت بزرگی خود بزرگوار گردانم و از عذاب جهنم نجات دهم و چون الحمد و سورهٔ
دیگر بخواند فرماید ببینید بندهٔ مرا چون از قرائت کلام من لذت می یابد گواه باشید که روز قیامت باو گویم که بخوان
در بهشت کلام مرا و بالا رو در درجات بهشت پس بعدد هر حرفی که خوانده درجهٔ از طلا و درجهٔ از نقره و درجهٔ از لؤلؤ و درجهٔ از
گوهر و درجهٔ از زبرجد سبز و درجهٔ از زمرد سبز و درجهٔ از نور رب العزة بالا رود و چون رکوع کند فرماید ببینید که
چون تواضع میکند در پیش جلال و عظمت من گواه باشید که او را در دنیا بجلال و کبریاء خود بزرگ گردانم و چون سر از
رکوع بردارد فرماید ببینید چون بر اعداء من ترفع میکند هم چنانکه برای من تواضع مینماید و در خدمت من راست می ایستد
گواه باشید که عاقبتش را بهترین عاقبتها گردانم و در بهشت خویش ماوی عطا فرمایم و چون سجده نماید فرماید ببینید
که چون تواضع میکند و میگوید اگرچه در دنیا مکین و جلیلم اما چون حق و عظمت بر من ظاهر شود حقیر و ذلیلم گواه باشید که او را
بحق بلند نمایم و باطل را باو دفع گردانم و چون سر از سجدهٔ اول بردارد فرماید ببینید چون میگوید که هم چنانکه در پیش
عظمت تو تواضع نمودم در حضرت خدمت تو برای بندگی و طاعت بحقارت و ذلت راست گشتم و درین مقام ظاهرا
عبارتی از نسخهای این حدیث افتاده و گویا باین مضمون باشد که او را عزیز گردانم و برحمت خویش اختصاص دهم و چون
سجدهٔ دویم کند فرماید ببینید بندهٔ مرا چون بتواضع من عود نمود گواه باشید که رحمت خود را باو اعاده فرمایم و چون
برای رکعت دیگر از جای برخیزد فرماید ای ملائکه ببینید چون برخواست بنماز او را از مذلت بردارم و بعزت بلند گردانم
و هر رکعتی که گذارد خدای تعالی همچنان فرماید تا آنکه بتشهد نشیند خدای تعالی فرماید ای ملائکه بندهٔ من خدمت و عبادت

مرا بجاي آورد و اکنون نشسته و مرا ثنا میکوید و بر پیغمبر من صلوات میفرستد من نیز در ملکوت سموات و ارض او را
ثنا کویم و بر روح در میان ارواح صلوات فرستم و چون بر امیر المؤمنین در نماز صلوات فرستد فرماید من بر تو
صلوات فرستم همچنانکه تو برو صلوات فرستادي و او را شفیع تو کردانم همچنانکه تو او را شفیع خود ساختی و چون
سلام نماز دهد خداي تعالی و ملائکه برو سلام کنند و در روایت دیکر آمده که سلام بعد از هر نماز امانت یعنی هر کس
فرمان خداي و سنت پیغمبر صلی الله علیه و آله را بخضوع و خشوع بجاي آرد امانت او را از بلاي دنیا و آخرت و مخفی
نماند که مراد از صلوات بر امیر المؤمنین صلوات الله علیه آنست که بعد از صلوات بر پیغمبر بر آل او نیز فرستد زیرا
که آل او امیر المؤمنین و فاطمه و یازده امام دیکر صلوات الله علیهم و احادیث دیکر وارد شده که سلمان فارسي
و سایر شیعیان نیز از جمله آل آنحضرت اند و در تعزیت بر ایشان شیعیان نیز باید قصد نمود فصل
[illegible] از اهل بیت طاهرین علیهم السلام مرویست که هر کس بعد از نماز
فریضه تا وقت نماز دیکر تعقیب بخواند مهمان خداي باشد و حق است بر خداي تعالی که مهمان خود را اکرام فرماید
و تعقیب خواندن بعد از هر نماز و لیه از نماز [illegible] آفتاب براي وسعت رزق بهتر است از مسافرت و
تجارت نمودن با اینکه احادیث دیکر آمده که نه جزو رزق در تجارت است و یکجزو در غیر آن و تعقیب خواندن
بعد از فریضه افضل است از نافله کذاردن [illegible] نافله نوافل یومیه باشد و هر کس بعد از نماز صبح
برجاي نماز بنشیند تا طلوع آفتاب تعقیب بخواند خداي تعالی او را از آتش دوزخ مستور کرداند و کناهان کذشته اش
آمرزیده شود و ثواب حجی داشته باشد و اکر بعد از نماز شام تعقیب بخواند و حرف نزند تا آنکه دو رکعت نافله
بکذارد آن نافله را در علیین ثبت نمایند و اکر چهار رکعت بکذارد حج مقبولي براي او ثبت کنند و فضل تعقیب
فضل
بعد از فرایض بر تعقیب بعد از نافله مثل فضل فریضه است بر نافله و در وقت تعقیب روي بقبله باشد و حرف
نزند که هر چه بنماز ضرر کند بتعقیب نیز ضرر کند مکر ضرورت و حرکتي رو دهد پس تا با وضو باشد در تعقیب باشد
این بود بیان فضایل تعقیب بر سبیل اجمال و آداب آن اما تفصیل و کیفیت آن چنانست که مرویست از اهل بیت
طاهرین صلوات الله علیهم اجمعین که هر کس بعد از سلام نماز دست بردارد و سه مرتبه الله اکبر بکوید و بعد از ان بکوید
لا اِلهَ اِلَّا اللهُ وَحدَهُ اَنجَزَ وَعدَهُ وَنَصَرَ عَبدَهُ وَاَعَزَّ جُندَهُ وَهَزَمَ الاَحزابَ وَحدَهُ فَلَهُ المُلکُ
وَلَهُ الحَمدُ یُحیِي وَیُمیتُ وَهُوَ عَلی کُلِّ شَيءٍ قَدیرٌ شکري که واجبست بر و بسبب [illegible]

آن بجای آورده باشد و هر کس بعد از نماز فریضه تسبیح حضرت فاطمه زهرا صلوات الله علیها بگوید و بعد از آن یکمرتبه لا اله الا الله بگوید
گناهانش همه آمرزیده شود و در روایت دیگر آمده که پیشتر از آنکه پای را از وضعی که در نماز نشسته بگرداند تسبیح بگوید و
بعد از هر نماز هر روز گفتن این تسبیح بهتر است از آنکه هر روز هزار رکعت نماز گذارد و هر کس این تسبیح را بر خود لازم گرداند هرگز شقی
نگردد و مرویست که اگر ذکری بهتر ازین تسبیح میبود پیغمبر صلی الله علیه و آله آنرا بحضرت فاطمه تعلیم میفرمود و مستحب است
که تسبیح از خاک مقدس امام حسین علیه السلام باشد که زینت شیعیانست و اگر با ذکر بگردانند بعدد هر دانه چهل حسنه داشته
باشد و اگر عبث و بیکار بگردانند بعدد هر دانه بیست حسنه دارد و اگر در اثنای ذکر ذکر را فراموش کند و همان تسبیح میگرداند
باشد ثواب آن ذکر داشته باشد و در روایت دیگر آمده که اگر با تسبیحی از آن تربت مبارک استغفار کند هر
استغفاری هفتاد مرتبه مضاعف شود و اگر در دست گیرد و تسبیح نکند هر دانه هفت مرتبه و در روایت دیگر آمده که هر کس
این تربت مقدسه تسبیح کند چهار صد حسنه برایش نوشته شود و چهار صد سیئه محو شود و چهار صد درجه بلند گرداند و چهار صد
حاجتش بر آرند و نیز مرویست که هر کس با این تربت مطهر تسبیحات اربع بگوید بهر دانه شش هزار حسنه ثبت کنند
و آنقدر سیئه محو نمایند و آنقدر درجه بلند گردانند و آنقدر شفاعت یابد و مرویست که شیعیان ما از چهار چیز
مستغنی نباشند حصیری که جای نماز باشد و انگشتری و مسواکی و تسبیحی از خاک قبر امام حسین علیه السلام که سی و سه
باشد و در روایت دیگر سی و چهار دانه دارد [illegible] که با دانه مؤذن مراد باشد و هر کس پیشتر از آنکه پا را
از وضعی که نشسته بگرداند سه مرتبه بگوید أَسْتَغْفِرُ اللهَ الَّذِي لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ ذُو الْجَلَالِ وَ
الْإِكْرَامِ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ خدای تعالی گناهانش را بیامرزد اگرچه مثل کف دریا باشد و اگر پیش از آنکه زانو را از وضع
خود تغییر دهد ده مرتبه بگوید أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلٰهَ إِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ إِلٰهًا وَاحِدًا أَحَدًا صَمَدًا
لَمْ يَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا چهل هزار حسنه برای او ثبت شود و چهل هزار سیئه از او محو گردد و چنان باشد
که دوازده مرتبه ختم قرآن نموده باشد و اگر بعد از هر نماز بگوید أَعُوذُ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ وَعِزَّتِكَ الَّتِي لَا تُرَامُ
وَقُدْرَتِكَ الَّتِي لَا يَمْتَنِعُ مِنْهَا شَيْءٌ مِنْ شَرِّ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَشَرِّ الْأَوْجَاعِ كُلِّهَا وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا
بِاللهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ خدای تعالی خیر دنیا و آخرت برای او جمع نماید و اگر الحمد و شهد الله انه لا اله الا هو تا سریع
[illegible] آیة الکرسی و قل اللهم مالک الملک تا بغیر حساب بخواند خدای تعالی فرماید بعزت و جلال خود که هر روز
[illegible]اد مرتبه بر او نظر کنم و هر مرتبه هفتاد حاجت او را برآرم و او را با هر قدر گناه که دارد قبول نمایم

و در روایت دیگر آمده که هر روز هفتاد حاجتش برآرم که کمترین آنها مغفرت گناهانش باشد و در حظیرهٔ قدس خوابش
جایش دهم و بر دشمنان نصرتش دهم و از ایشان بسلامتش دارم و هیچ چیز مانع بهشت رفتنش نباشد مگر موت
یعنی اگرچه موت مقدر همچنانکه هست به بهشتش میبردم و در روایت دیگر شده که هر کس بعد از هر فریضه آیة الکرسی بخواند
از شر حیوانات زهردار ایمن باشد و هیچ چیز مانع بهشت رفتن او نباشد مگر موت و هیچکس مواظبت بر آن
نکند مگر صدیقی یا عابدی و هر کس ایمان بخدا و روز قیامت دارد ترک خواندن قل هو الله احد بعد از هر فریضه نکند
که خدای تعالی خیر دنیا و آخرت برای او جمع فرماید و گناهان او و والدین و برادران و خواهرانش را بیامرزد
هر کس بعد از هر نماز فریضه دوازده مرتبه قل هو الله احد بخواند و بعد از آن دست بردارد و بگوید اللّهمّ انّی
اسئلك باسمك المكنون المخزون الطاهر الطهر المبارك واسئلك باسمك العظيم
وسلطانك القديم ان تصلي على محمد وآل محمد يا واهب العطايا يا مطلق الاسارى
يا فكاك الرقاب من النار اسئلك ان تصلي على محمد وآل محمد وان تعتق رقبتي
من النار وتخرجني من الدنيا آمنا وتدخلني الجنة آمنا وان تجعل دعائي اوله فلاحا و
اوسطه نجاحا وآخره صلاحا انك انت علام الغيوب چون از دنیا بیرون رود از گناهان
خالص باشد مانند طلای بیغش و هیچکس برا او مطالبه نباشد و بعد از هر نماز فریضه این دعا بخواند اللهم انی
ببرك القديم ورأفتك ببريتك اللطيفة وشفقتك بصنعتك المحكمة وقدرتك بسترك
الجميل صل على محمد وآل محمد واحي قلوبنا بذكرك واجعل ذنوبنا مغفورة وعيوبنا مستورة
وفرائضنا مشكورة ونوافلنا مبرورة وقلوبنا بذكرك معمورة ونفوسنا بطاعتك
مسرورة وعقولنا على توحيدك مجبورة وارواحنا على دينك مفطورة وجوارحنا
على خدمتك مقهورة واسمائنا في خواصك مشهورة وحوائجنا لديك ميسورة وارزاقنا
من خزائنك مدرورة انت الله لا اله الا انت لقد فاز من والاك وسعد من ناجاك
وعز من ناداك وظفر من رجاك وغنم من قصدك وربح من تاجرك و هر کس بعد از
هر نماز ها بگوید یا من لا يشغله سمع عن سمع يا من لا يغلطه السائلون يا من لا يبرمه الحاح
الملحين اذقني برد عفوك وحلاوة رحمتك گناهانش آمرزیده شود اگرچه بعدد ستارهٔ آسمان

وقطره باران وخاک زمین وریگ بیابان باشد وهر کس بعد از هر نماز فریضه بگوید اُجیر نفسی ومالی وولدی
واهلی وداری وکلما هو منی بالله الواحد الاحد الصمد الذی لم یلد ولم یولد ولم یکن له
کفوا احد واجیر نفسی ومالی وولدی وکلما هو منی برب الفلق من شر ما خلق تا آخر سوره
وبرب الناس تا آخر سوره وبالله لا اله الا هو الحی القیوم تا آخر آیة الکرسی وخانه واهل ومال
واولادش از آفات محفوظ گردد ونیز بعد از نماز فریضه باید گفت رضیت بالله ربا وبمحمد نبیا
وبالاسلام دینا وبالقرآن کتابا وبعلی والحسن والحسین وعلی ومحمد وجعفر وموسی وعلی و
محمد وعلی والحسن ومحمد ائمة اللهم ولیک محمد بن الحسن فاحفظه من بین یدیه ومن
خلفه وعن یمینه وعن شماله ومن فوقه ومن تحته وامدد له فی عمره واجعله القائم بامرک
والمنتصر لدینک وأره ما یحب وتقر به عینه فی نفسه وذریته وفی اهله وماله وفی شیعته
وفی عدوه وأرهم منه ما یحذرون وأره فیهم ما یحب وتقر به عینه واشف به صدورنا
وصدور قوم مؤمنین وهر کس [illegible] از آنکه [illegible] شود بگوید اللهم انی اتوجه الیک
بمحمد وآل محمد تا آخر [illegible] گذشت وبعد از نماز بگوید اللهم
اجعلنی مع محمد وآل محمد فی العافیة والبلاء واجعلنی مع محمد وآل محمد فی کل [illegible] ومثل
اللهم اجعل محیای محیاهم ومماتی مماتهم واجعلنی معهم فی المواطن کلها ولا تفرق
بینی وبینهم انک علی کل شیء قدیر یا محمد وآل محمد صلی الله علیهم باشد وهر کس بعد از فریضه
بگوید رضیت بالله ربا وبمحمد نبیا وبالاسلام دینا وبالقرآن کتابا وبالکعبة قبلة وبعلی
ولیا واماما وبالحسن والحسین وعلی ومحمد وجعفر وموسی وعلی ومحمد وعلی والحسن
والحجة القائم الخلف صلوات الله علیهم ائمة اللهم انی رضیت بهم فارضنی لهم انک
علی کل شیء قدیر از دنیا بیرون رود واگر بعد از هر نماز بگوید اللهم اهدنی من عندک وافض علی
من فضلک وانشر علی من رحمتک وانزل علی من برکاتک روز قیامت هشت در بهشت بر وی گشوده شود
تا از هر کدام در که خواهد داخل بهشت شود وحضرت صادق صلوات الله علیه فرموده از جمله بر دوستان
وشیعیان ما آنست که چون از نماز فارغ شوند برخیزند تا این دعا بخوانند اللهم انی اسئلک باسمک العظیم

وَبِحَقِّكَ الْعَظِيمِ اَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الطَّاهِرِينَ وَاَنْ تُصَلِّيَ عَلَيْهِمْ صَلَوةً تَامَّةً دَائِمَةً
وَاَنْ تُدْخِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَوْلِيَائِهِمْ حَيْثُ كَانُوا وَاَيْنَ كَانُوا فِي سَهْلٍ اَوْ جَبَلٍ اَوْ بَرٍّ
اَوْ بَحْرٍ مِنْ بَرَكَةِ دُعَائِي مَا تَقَرُّ بِهِ عُيُونُهُمْ اِحْفَظْ يَا مَوْلَايَ الْغَائِبِينَ مِنْهُمْ وَارْدُدْهُمْ
اِلَى اَهَالِيهِمْ سَالِمِينَ وَنَفِّسْ عَنِ الْمَهْمُومِينَ وَفَرِّجْ عَنِ الْمَكْرُوبِينَ وَاكْسُ الْعَارِينَ بالمرضا
وَاَشْبِعِ الْجَائِعِينَ وَاَرْوِ الظَّامِئِينَ وَاقْضِ دَيْنَ الْغَارِمِينَ وَزَوِّجِ الْعَازِبِينَ وَاشْفِ
الْمَرْضَى وَاَدْخِلْ عَلَى الْاَمْوَاتِ عُيُونَهُمْ وَانْصُرِ الْمَظْلُومِينَ مِنْ اَوْلِيَاءِ آلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ
وَاَطْفِ نَائِرَةَ الْمُخَالِفِينَ اَللّٰهُمَّ وَضَاعِفْ لَعْنَتَكَ وَبَأْسَكَ وَنَكَالَكَ وَعَذَابَكَ عَلَى
الَّذِينَ كَفَرُوا نِعْمَتَكَ وَخَوَّنُوا رَسُولَكَ وَاتَّهَمُوا نَبِيَّكَ وَبَايَنُوهُ وَحَلُّوا عَقْدَهُ فِي وَصِيِّهِ
وَنَبَذُوا عَهْدَهُ فِي خَلِيفَتِهِ مِنْ بَعْدِهِ وَادَّعَوْا [illegible] وَغَيَّرُوا اَحْكَامَهُ وَبَدَّلُوا سُنَّتَهُ وَ
قَلَبُوا دِينَهُ وَصَغَّرُوا قَدْرَ حُجَجِكَ وَبَدَؤُوا بِظُلْمِهِمْ وَطَرَّقُوا طَرِيقَ الْغَدْرِ عَلَيْهِمْ وَالْخِلَافِ عَنْ
اَمْرِهِمْ وَالْقَتْلِ لَهُمْ وَارْتِهَاجِ [illegible] مِنْ خَلِيفَتِكَ مِنْ سَدِّ الثُّلَمِ وَتَقْوِيمِ
الْعِوَجِ وَتَثْقِيفِ الْاَوَدِ وَاِمْضَاءِ الْاَحْكَامِ [illegible] الْاِسْلَامِ وَاِقَامَةِ حُدُودِ الْقُرْآنِ
وَالْعَنْهُمَا وَابْنَتَيْهِمَا وَكُلَّ مَنْ [illegible] وَهُمْ وَسَلَكَ طَرِيقَهُمْ وَتَصَدَّى
بِبِدْعَتِهِمْ لَعْنًا لَا يَخْطُرُ بِبَالٍ وَيَسْتَعِيذُ مِنْهُ اَهْلُ النَّارِ اَللّٰهُمَّ الْعَنْ مَنْ دَانَ بِقَوْلِهِمْ
وَاتَّبَعَ اَمْرَهُمْ وَدَعَا اِلَى وِلَايَتِهِمْ وَشَكَّ فِي كُفْرِهِمْ مِنَ الْاَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ وهم از حضرت
صلوات الله علیه مرویست که از جمله حقوق ما بر شیعیان اینست که بعد از فریضه دست بر زنخ بگیرند و سه مرتبه
بگویند یَا رَبَّ مُحَمَّدٍ اِحْفَظْ عَجِّلْ فَرَجَ آلِ مُحَمَّدٍ اِحْفَظْ غَيْبَةَ مُحَمَّدٍ يَا رَبَّ مُحَمَّدٍ اِنْتَقِمْ لِاِبْنَةِ مُحَمَّدٍ يَا رَبَّ مُحَمَّدٍ
مؤلف این مجموعه گوید همچنانکه از قرآن مبین و احادیث اهل بیت طاهرین علیهم السّلام معلوم است
و هیچ شکی در آن نیست اینست که این دو دعا و هر دو دعائی که باین مضمون باشد یعنی مشتمل باشد بر ولایت
اهل البیت علیهم السلام و دعای ایشان و شیعیان و براءت و لعنت بر اعدا و عاصیان حق ایشان
افضل است از همه ادعیه و اذکار و اجل است از جمیع افعال و اعمال زیرا که ایمان باین تمام است و اگر نعوذ بالله
درین قصوری باشد هیچ عبادتی بقدر ذره سود ندهد و مرویست که حضرت صادق صلوات الله علیه بعد از

هر فریضه چهار کس از مردان ابو بکر و عمر و عثمان و معاویه و چهار کس از زنان عایشه و حفصه و هند و ام الحکم
خواهر معاویه بخصوص لعن میفرموده و مرویست که چون از فریضه فارغ شوید تا بنی امیه را لعن نکنید بجای نروید و
مرویست که در آسمان فرشته ایست که هزار هزار سر دارد و در هر سری هزار هزار دهن و در هر دهنی هزار
هزار زبان بهزار هزار لغت خدا را تسبیح میکند وقتی از جناب الهی سؤال نمود آیا کسی از بندگان تو باشد ن م
که مثل من عبادت کند از آنجناب جواب رسید که در زمین مرا بنده ایست که تسبیحش بیشتر است و ثوابش
عظیمتر آن فرشته رخصت دیدن آن بنده یافته آمد و سه روز با او بوده زیاده برین عبادتی از او ندید
که بعد از هر فریضه این تسبیح میگفت سُبْحَانَ اللّٰهِ كَمَا سَبَّحَ اللّٰهَ شَيْءٌ وَكَمَا يُحِبُّ اللّٰهُ أَنْ يُسَبَّحَ
وَكَمَا هُوَ أَهْلُهُ وَكَمَا هُوَ يَنْبَغِي لِكَرَمِ وَجْهِهِ وَعِزِّ جَلَالِهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ كَمَا حَمِدَ اللّٰهَ شَيْءٌ وَكَمَا
يُحِبُّ اللّٰهُ أَنْ يُحْمَدَ وَكَمَا هُوَ أَهْلُهُ وَكَمَا يَنْبَغِي لِكَرَمِ وَجْهِهِ وَعِزِّ جَلَالِهِ وَلَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ كَمَا هَلَّلَ
اللّٰهَ شَيْءٌ وَكَمَا يُحِبُّ اللّٰهُ أَنْ يُهَلَّلَ وَكَمَا هُوَ أَهْلُهُ وَكَمَا يَنْبَغِي لِكَرَمِ وَجْهِهِ وَعِزِّ جَلَالِهِ
وَاللّٰهُ أَكْبَرُ كَمَا كَبَّرَ اللّٰهَ شَيْءٌ وَكَمَا يُحِبُّ اللّٰهُ أَنْ يُكَبَّرَ وَكَمَا هُوَ أَهْلُهُ وَكَمَا يَنْبَغِي لِكَرَمِ
وَجْهِهِ وَعِزِّ جَلَالِهِ سُبْحَانَ اللّٰهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ وَاللّٰهُ أَكْبَرُ عَلَى كُلِّ نِعْمَةٍ أَنْعَمَ
بِهَا عَلَيَّ وَعَلَى كُلِّ أَحَدٍ مِنْ خَلْقِهِ مِمَّنْ كَانَ أَوْ يَكُونُ إِلَى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ اللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَسْأَلُكَ خَيْرَ مَا أَرْجُو وَخَيْرَ مَا لَا أَرْجُو وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ
شَرِّ مَا أَحْذَرُ وَمِنْ شَرِّ مَا لَا أَحْذَرُ و هر کس بعد از هر نماز سی مرتبه گوید سُبْحَانَ اللّٰهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلَا
إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ وَاللّٰهُ أَكْبَرُ از سوختن و غرق شدن و خراب ماندن و خوردن جانوران درنده و مردن
بوجهی بد و بلیه که در آن روز نازل شود ایمن باشد و مرویست که مسافر این تسبیحات را بعد از هر نمازی که
که قصر میکند سی مرتبه بخواند نمازش با آن تمام شود و هر کس بعد از نماز صبح و شام پیش از آنکه حرفی زند و
پا را از وضعی که نشسته تغییر دهد صد مرتبه بگوید بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللّٰهِ
الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ صد نوع بلا از و دفع شود که سهل ترین آن برص و جذام و شیطان و سلطان باشد و اگر هفت
مرتبه بگوید هفتاد نوع بلا دفع شود که سهل ترین آن جنون و جذام و برص باشد و اگر شقی باشد از دیوان اشقیا
محو گردد و در زمره سعدا اثبات شود و اگر بعد از نماز صبح صد مرتبه بگوید [illegible]

واسم اعظم در آن داخل باشد واگر بعد از نماز صبح وشام پیش از آنکه حرف زند با کسی یا پا بگرداند بگوید انّ
الله وملائکته یصلّون علی النبیّ یا ایها الذین آمنوا صلّوا علیه وسلّموا تسلیما اللهم
صلّ علی محمد وذریته خدای تعالی صد حاجت او برآرد هفتاد در دنیا وسی در آخرت واگر بعد از نماز
صبح وشام بگوید اللهم انی اسئلک بحق محمد وآل محمد علیک صلّ علی محمد وآل محمد
واجعل النور فی بصری والبصیرة فی دینی والیقین فی قلبی والاخلاص فی عملی والسعة
فی رزقی والسلامة فی نفسی والشکر لک ابدا ما ابقیتنی از درد چشم ایمن باشد وخیر
دنیا وآخرت برای او جمع شود واگر بعد از نماز صبح وظهر بگوید اللهم اجعل صلواتک وصلوة
ملائکتک ورسلک علی محمد وآل محمد یکسال گناه بر او ننویسند واگر بعد ازین دو نماز بگوید
اللهم صلّ علی محمد وآل محمد وعجّل فرجهم از دنیا نرود تا بخدمت حضرت صاحب الزمان صلوات
الله علیه برسد واگر بعد از نماز صبح پیش از آنکه با کسی حرف زند رب صلّ علی محمد واهل بیته خدای تعالی
روی او را از تابش آتش نگاه دارد واگر بعد از نماز صبح ده مرتبه بگوید سبحان الله العظیم وبحمده لا
حول ولا قوة الا بالله العلی العظیم از کوری ودیوانگی وجذام وپریشانی وضعف پیری ایمن گردد واگر
بعد از نماز صبح این دعا بخواند هر حاجتی که خواهد برآورده شود وخدای تعالی کفایت مهمات‌ش فرماید بسم الله
وصلی الله علی محمد وآله وافوض امری الی الله ان الله بصیر بالعباد فوقیه الله سیئات
ما مکروا لا اله الا انت سبحانک انی کنت من الظالمین فاستجبنا له ونجیناه من
الغم وکذلک ننجی المؤمنین حسبنا الله ونعم الوکیل فانقلبوا بنعمة من الله وفضل لم
یمسسهم سوء ما شاء الله لا حول ولا قوة الا بالله العلی العظیم ما شاء الله ما شاء الناس
ما شاء الله وان کره الناس حسبی الرب من المربوبین حسبی الخالق من المخلوقین حسبی
الرازق من المرزوقین حسبی الذی لم یزل حسبی حسبی من کان مذ کنت حسبی حسبی الله
الذی لا اله الا هو علیه توکلت وهو رب العرش العظیم وهر کس هر روز بعد از نماز عصر بگوید استغفر
الله الذی لا اله الا هو الحی القیوم الرحمن الرحیم ذا الجلال والاکرام واسئله ان یتوب علی
توبة عبد ذلیل خاضع فقیر بائس مسکین مستجیر لا یملک لنفسه نفعا ولا ضرا ولا موتا ولا حیوة

و لا تنشور را خدای تعالی ملکین را فرماید تا نامه گناهان او را هر چه باشد در آتش بسوزانند و هرکس بعد از نماز عصر هفتاد
مرتبه استغفار کند هفتصد گناهش در آن روز آمرزیده شود و اگر او را اینقدر گناه نباشد از گناه پدرش آمرزیده شود
و اگر او را نباشد از مادرش و اگر او را نباشد از برادرش و اگر او را نبود از خواهرش و اگر او را نبود از خویشانش الی الاقرب
فالاقرب و هرکس بعد از نماز عصر ده مرتبه انا انزلناه بخواند بعدد هرکس که نماز عصر گذارده برای او حسنه ثبت
نمایند و روایت دیگر آمده که مثل اعمال همه خلایق برای او ثبت نمایند و روایت شده که دو آیه سوره بقره آمن الرسول
بما انزل تا آخر سوره را خدای تعالی از گنجهای بهشت فرستاده و دو هزار سال پیش از آنکه خلایق را بیافریند بدست قدرت
خود نوشته. هرکس بعد از نماز خفتن بخواند مجزی باشد او را از قیام لیل و هرکس روز جمعه بعد از نماز صبح پیش از آنکه
حرف زند بگوید اللهم ما قلت فی جمعتی هذه من قول ما حلفت فیها من حلف او نذرت
فیها من نذر فمشیتک بین یدی ذلک کله فما شئت منه ان یکون کان و ما لم تشاء ان
لم یکن اللهم اغفر لی و تجاوز عنی اللهم من صلیت علیه فصلواتی علیه و من لعنته
فلعنتی علیه کفاره گناهانی باشد که در آن هفته کرده باشد و هرکس بعد از عصر روز جمعه هفت مرتبه بگوید اللهم
صل علی محمد و آل محمد الاوصیاء المرضیین بافضل صلواتک و بارک علیهم بافضل برکاتک
والسلام علیه و علیهم و رحمة الله و برکاته خدای تعالی برای او صد هزار حسنه ثبت نماید و صد هزار
سیئه از او محو فرماید و صد هزار درجه بلند گرداند و صد هزار حاجتش را برآورد و بعدد هرکسی او را حسنه باشد
و اعمالش در آن روز قبول گردد و چون روز قیامت بیاید میان هر دو چشمش نور درخشان باشد و چون از نماز
و تعقیبات آن فارغ شوند سنت مؤکد لازم است سجده شکر کردن که نماز آن تمام شود و موجب رضای خدا باشد
و ملائکه را از آن خوش آید و خدای تعالی حجاب از میان او و ملائکه بردارد و گوید به بینید بنده مرا عبادت من بجای آورد
و اکنون سجده میکند مرا شکرانه اینکه توفیقش داده ام پس جزای آن چه باشد ملائکه گویند خدایا رحمت باید دیگر
چه گویند بهشت گوید دیگر چه گویند کفایت مهماتش و همچنین خدای تعالی سؤال کند و ملائکه جواب گویند تا آنکه
هیچ چیز نماند مگر آنکه گفته شود و باز سؤال فرماید گویند خدایا پیش از این علم ما وفا نکند پس خدای تعالی فرماید
شکر او کنم همچنانکه او شکر من میکند و بفضل خویش روی باو کنم و جمال خود را باو نمایم و نیز مرویست که خدای تعالی
حضرت موسی علی نبینا و آله و علیه السلام وحی فرموده و گفت میدانی بچه سبب ترا بمناجات و کلام خود اختیار کرده ام

کفت خدایا ندانم فرمود همه بندکان خود را تجسّس کردم وامتحان فرمودم هیچکس متواضع تر و ذلیل نفس تر از تو نیافتم
زیرا که چون نماز کذاری هر دو روی خود بر خاک نهی و سجدهٔ شکر چنین کند که هر دو ساعد و سینه و شکم ملاصق زمین
باشد و در سجدهٔ اول صد مرتبه بکوید الحمد لله شکراً و هر ده مرتبه یکبار بکوید شکراً للمجیب و چون صد مرتبه
بکوید یا ذا المنّ الذي لا ینقطع ابداً ولا یحصیه غیره ویا ذا المعروف الذي لا ینفد ابداً یا کریم
یا کریم یا کریم پس حاجتی که خواهد بطلبد بعد از ان بکوید لك الحمد ان اطعتك ولك الحجة ان اعصيتك
عصيتك لا صنع لي ولا لغيري في احسان منك الي في حال الحسنة يا كريم يا كريم يا كريم
صلّ علی محمّد واهل بیته وصل بجمیع ما سألتك من في مشارق الارض ومغاربها من
المؤمنین والمؤمنات وابدأ بهم وثنّ بي برحمتك و چون روی راست بر زمین کذارد بکوید اللهمّ
لا تسلبني ما انعمت به عليّ من [illegible] محمّد وآل محمّد علیهم السلام پس روی چپ
بر زمین کذارد و همین را بکوید پس [illegible] دیکر سجده کند و صد مرتبه بکوید [illegible] شکراً طریقهٔ دیکر اینکه در سجدهٔ اول
بکوید اسألك بحق حبيبك محمّد صلّی [illegible] وآله الا [illegible] سیّاتی حسنات وحاسبتني
حساباً یسیراً و چون روی راست بر زمین کذارد [illegible] بحق حبيبك محمّد صلواتك عليه وآله
الا كفيتني مؤنة الدنيا وكل هول [illegible] و چون [illegible] چپ بر زمین کذارد بکوید اسألك بحق
حبيبك محمّد صلواتك عليه وآله لمّا غفرت لي الكثير من الذنوب والقليل وقبلت
من عملي اليسير و چون مرتبهٔ دیکر سجده کند بکوید اسألك بحق حبيبك محمّد صلواتك عليه وآله
لمّا ادخلتني الجنة وجعلتني من سكانها ولمّا نجيتني من سفعات النار برحمتك واول
سجده [illegible] آنست که سه مرتبه بکوید شکراً لله شکراً لله و چون سر از سجده بردارد سه مرتبه بکوید بسم الله
الذي لا اله الا هو عالم الغیب والشهادة الرحمن الرحيم اللهمّ اذهب عنّي الهمّ والحزن و هر مرتبه
دست راست بر موضع سجده بمالد پس بر روی بکشد تا جانب راست که همّ و حزن را زایل کند و چون از جای نماز
[illegible] سبحان ربك رب العزة عما يصفون وسلام على المرسلين والحمد لله رب العالمين

از اهل و بیت طاهرین صلی [illegible]

علیهم اجمعین مرویست که هیچ روز بر بنی آدم وارد نشود مگر آنکه گوید ای آدمی زاد من روز تازه‌ام و شاهد اعمال توام پس تا من با توام هرچه گوئی خیر گوی و هرچه کنی خیر کن تا روز قیامت شاهد تو باشم و چون از تو جدا شوم دیگر تا ابر من دست رس نباشد و هم از ایشان علیهم السلام مرویست که شیطان لعنه الله هر روز از طلوع صبح تا طلوع آفتاب و از غروب آفتاب تا ذهاب شفق مغرب جنود و اتباع خود را در زمین منتشر سازد برای اضلال مردمان پس در این دو وقت ذکر خدای بسیار کنید و خود و کودکان [illegible] استعاذه نمائید تا از کید و شر شیطان محافظت فرماید که این دو ساعت غفلتند و هم از ایشان [illegible] روایت که که خدای تعالی فرماید یکساعت بعد از صبح و یکساعت بعد از عصر ذکر من کنید تا من کفایت مهمات شما کنم [illegible] فرموده‌اند چون آفتاب زرد شود ذکر خدا کنید [illegible] نداز میان ایشان برخیزید و مشغول ذکر و دعا شوید

وقت صبح بگوید اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ فالِقِ الْاِصْباحِ سُبْحانَ رَبِّ [illegible] وَالصَّباحِ اَللّٰهُمَّ صَبِّحْ آلَ مُحَمَّدٍ بِبَرَكَةٍ وَعافِيَةٍ وَسُرُورٍ وَقُرَّةِ [illegible] اَللّٰهُمَّ [illegible] بِاللَّيْلِ وَالنَّهارِ ما تَشاءُ فَأَنْزِلْ عَلَيَّ وَعَلَى اَهْلِ بَيْتِي مِنْ بَرَكَةِ السَّمٰواتِ وَالْاَرْضِ [illegible] طَيِّباً تُغْنِينِي بِهِ عَنْ جَمِيعِ خَلْقِكَ و از جمله ادعیه مخصوص صبح دعائیست [illegible] شریف المضامین منسوب بحضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه اَللّٰهُمَّ يا مَنْ دَلَعَ لِسانَ الصَّباحِ بِنُطْقِ تَبَلُّجِهِ وَسَرَّحَ قِطَعَ اللَّيْلِ الْمُظْلِمِ بِغَياهِبِ تَلَجْلُجِهِ وَاَتْقَنَ صُنْعَ الْفَلَكِ الدَّوّارِ فِي مَقادِيرِ تَبَرُّجِهِ وَشَعْشَعَ ضِياءَ الشَّمْسِ بِنُورِ تَأَجُّجِهِ يا مَنْ دَلَّ عَلَى ذاتِهِ بِذاتِهِ وَتَنَزَّهَ عَنْ مُجانَسَةِ مَخْلُوقاتِهِ وَجَلَّ عَنْ مُلائَمَةِ كَيْفِيّاتِهِ يا مَنْ قَرُبَ مِنْ [illegible] الظُّنُونِ وَبَعُدَ عَنْ مُلاحَظَةِ الْعُيُونِ وَعَلِمَ بِما كانَ قَبْلَ اَنْ يَكُونَ يا مَنْ اَرْقَدَنِي فِي مِهادِ اَمْنِهِ وَاَمانِهِ وَاَيْقَظَنِي اِلَى ما مَنَحَنِي بِهِ مِنْ مِنَنِهِ وَاِحْسانِهِ وَكَفَّ اَكُفَّ السُّوءِ عَنِّي بِيَدِهِ وَسُلْطانِهِ صَلِّ اَللّٰهُمَّ عَلَى الدَّلِيلِ اِلَيْكَ فِي اللَّيْلِ الْاَلْيَلِ وَالْمُتَمَسِّكِ مِنْ اَسْبابِكَ بِحَبْلِ الشَّرَفِ الْاَطْوَلِ وَالنّاصِعِ الْحَسَبِ فِي ذِرْوَةِ الْكاهِلِ الْاَعْبَلِ وَالثّابِتِ الْقَدَمِ عَلَى زَحالِيفِها فِي الزَّمَنِ الْاَوَّلِ وَعَلَى آلِهِ الْاَخْيارِ الْمُصْطَفَيْنَ [illegible]

اللهم اللهم

وَاجر لهيبتك من اماقي زفرات الدموع وادب بنزق الخرق مني بازمة القنوع الهي ان لم
تبتدئني الرحمة منك بحسن التوفيق فمن السالك بي اليك في واضح الطريق وان اسلمتني
اناتك لقائد الامل والمنى فمن المقيل عثراتي من كبوات الهوى وان خذلني نصرك عند
محاربة النفس والشيطان فقد وكلني خذلانك الى حيث النصب والحرمان الهي اتراني ما اتيتك
من حيث الامال ام علقت حبالك حين باعدتني ذنوبي في دار الوصال فبئس المطية التي
امتطت نفسي من هواها وواها لها لما سولت لها ظنونها ومناها وتبا لها لجرأتها على سيدها
ومولاها الهي قرعت باب رحمتك بيد رجائي وهربت اليك لاجئا من فرط اهوائي وعلقت باطراف
حبالك انامل ولائي فاصفح اللهم عما كان من زللي وخطائي واقلني من صرعة ردائي فانك اللهم
سيدي ومولاي ومعتمدي ورجائي في منقلبي ومثواي وانت غاية مناي الهي كيف تطرد
مسكينا التجا اليك من الذنوب هاربا ام كيف تخيب مسترشدا قصد الى جنابك ساعيا ام كيف
ترد ظمآنا ورد الى حياضك شاربا كلا وحياضك مترعة في ضنك المحول وبابك مفتوح للطلب
والوغول وانت غاية السؤول ونهاية المأمول الهي هذه ازمة عقلتها بعقال مشيتك نفسي
وهذه اعباء ذنوبي درأتها برحمتك وهذه اهوائي المضلة وكلتها الى جناب لطفك فاجعل
اللهم صباحي هذا نازلا علي بضياء الهدى والسلامة في الدين والدنيا ومسائي جنة من
كيد العدى ووقاية من مرديات الهوى انك على كل شيء قدير وبالاجابة جدير اللهم مالك
الملك تؤتي الملك من تشاء وتنزع الملك ممن تشاء وتعز من تشاء وتذل من تشاء بيدك الخير انك
على كل شيء قدير تولج الليل في النهار وتولج النهار في الليل وتخرج الحي من الميت وتخرج الميت
من الحي وترزق من تشاء بغير حساب الهي من ذا يعرف قدرك فلا يخافك ومن ذا يعلم ما انت
فلا يهابك الفت بقدرتك الفرق وفلقت بلطفك الفلق وانرت بكرمك دياجي الغسق و
انهرت المياه من الصم الصياخيد عذبا واجاجا وانزلت من المعصرات ماء ثجاجا وجعلت الشمس
والقمر للبرية سراجا وهاجا من غير ان تمارس فيما ابتدأت لغوبا ولا علاجا فيا من توحد بالعز
والبقاء وقهر عباده بالموت والفناء صل على محمد وآله الاتقياء واستمع ندائي واستجب دعائي

بفضلك املي ورجائي يا خير من دعي لكشف الضر والمأمول في كل عسر ويسر بك انزلت حاجتي
فلا تردني من سني مواهبك خائبا يا كريم يا كريم برحمتك يا ارحم الراحمين وصلى الله على
خير خلقه ومظهر لطفه محمد وآله اجمعين وسلم تسليما كثيرا ونيز اين دعا از صحيفه كامله هر صبح بخوانند
كه فضايل بيحد و فواضل بيعد دارد الحمد لله الذي خلق الليل بقدرته تا آخر و نيز هر صباح اين دعا بخوانند كه مرويست
از امامين همامين موسى بن جعفر الكاظم و علي بن موسى الرضا عليهم السلام بسم الله الرحمن الرحيم اللهم
ان ذنوبي وكثرتها قد اخلقت وجهي عندك وحجبتني عن استيهال رحمتك وباعدتني عن
استيجاب مغفرتك ولولا تعلقي بآلائك وتمسكي بالرجاء لما وعدت امثالي من المسرفين واشباهي
من الخاطئين بقولك يا عبادي الذين اسرفوا على انفسهم لا تقنطوا من رحمة الله ان الله يغفر الذنوب
جميعا انه هو الغفور الرحيم وحذرت القانطين من رحمتك فقلت ومن يقنط من رحمة ربه الا الضالون
ثم ندبتنا برحمتك الى دعائك فقلت ادعوني استجب لكم ان الذين يستكبرون عن عبادتي
سيدخلون جهنم داخرين لكان ذل الاياس علي مشتملا والقنوط من رحمتك ملتحفا الهي قد
وعدت المحسن ظنه بك ثوابا واوعدت المسيء ظنه بك عقابا اللهم وقد امسك رمقي حسن
الظن بك في عتق رقبتي من النار وتغمد زللي واقالة عثرتي وقلت وقولك الحق الذي لا خلف له ولا
تبديل يوم ندعو كل اناس بامامهم ذلك يوم النشور اذا نفخ في الصور وبعثرت القبور اللهم
اني اقر واشهد واعترف ولا اجحد واسر واظهر واعلن وابطن بانك انت الله لا اله الا انت
وحدك لا شريك لك وان محمدا عبدك ورسولك وان عليا امير المؤمنين وسيد الوصيين و
وارث علم النبيين وقاتل المشركين وامام المتقين ومجاهد الناكثين والقاسطين والمارقين امامي
وحجتي وعروتي وصراطي ودليلي ومحجتي ومن لا اثق بالاعمال وان زكت ولا اراها منجية لي ولا
صالحة الا بولايته والائتمام به والاقرار بفضائله والقبول من حملتها والتسليم لرواتها اللهم
واقر باوصيائه من ابنائه ائمة وحججا وادلة وسرجا واعلاما ومنارا وسادة وابرارا واؤمن بسرهم
وجهرهم وظاهرهم وباطنهم وحيهم وميتهم وشاهدهم وغائبهم لا شك في ذلك ولا ارتياب
ولا تحولي عنه ولا انقلاب اللهم فادعني يوم حشري وحين نشري بامامتهم واحشرني في زمرتهم

واكتبني في اصحابهم واجعلني من اخوانهم وانقذني من حر النيران وان لم ترزقني روح الجنان
فانك ان اعتقتني من النار كنت من الفائزين اللهم وقد اصبحت في يومي هذا ولا ثقة لي ولا
رجاء ولا مفزع ولا ملجا ولا ملتجى غير من توسلت بهم اليك وهم رسولك واله علي امير المؤمنين
وسيدتي فاطمة الزهراء سيدة النساء والحسن والحسين وعلي ومحمد وجعفر وموسى و
علي ومحمد وعلي والحسن ومقيم الحجة من بعدهم الحجة المستورة من ولدهم والمرجو للامة من
ذريتهم صلوات عليهم اللهم فاجعلهم في هذا اليوم وما بعده حصني من المكاره ومعقلي
من المخاوف ونجني بهم من كل عدو طاغ وفاسق وباق ومن شر ما اعرف وما انكر وما استتر
علي وما ابصر ومن شر كل دابة ربي اخذ بناصيتها ان ربي على صراط مستقيم اللهم افتح وتو سلي
بهم اليك وتقربي بمحبتهم وتحصني بامامتهم علي في هذا اليوم ابواب رزقك وانشر علي
رحمتك ومغفرتك وحببني الى خلقك وجنبني عداوتهم وبغضهم انك على كل شيء قدير
اللهم لكل متوسل ثواب ولكل ذي شفاعة حق فاسألك بمن جعلتهم اليك سببي و
قدمتهم امام طلبتي ان تعرفني بركة يومي هذا وشهري هذا وعامي هذا اللهم فهم
مفزعي ومعولي في شدتي ورخائي وعافيتي وبلائي ونومي ويقظتي وظعني واقامتي و
عسري ويسري وعلانيتي وسري وصباحي ومسائي ومنقلبي ومثواي اللهم فلا تخيبني بهم
من نائلك ولا تخلني بهم من نعمتك ولا تقطع رجائي من رحمتك ولا تؤيسني من روحك ولا تفتني
بانغلاق ابواب الرزق وانسداد مسالكها وارتتاج مذاهبها وافتح لي من لدنك فتحا يسيرا واجعل لي من
لدنك كل ضنك مخرجا والى كل سعة منهجا برحمتك يا ارحم الراحمين اللهم واجعل الليل والنهار مختلفين
علي برحمتك ومعافاتك ومنك وفضلك ولا تفقرني الى احد من خلقك برحمتك برحمتك يا ارحم
الراحمين انك على كل شيء قدير وبكل شيء محيط. پوشیده نباشد که برای شیعیان و دوستان اهل بیت علیهم السلام
این دعا و امثال این افضل همه ادعیه و اوراد و اکمل همه وسایل و اذکار است بسبب اشتمال آن بر توسل بحبل المتین ولایت
و تمسک بعروة الوثقی امامت ایشان که معیار هر شرف و سعادت و مدار قبول عبادات و هر کس چهل روز بعد از
نماز صبح این دعا بخواند از جمله انصار حضرت صاحب الزمان صلوات الله علیه و علی آبائه الطاهرین باشد و [illegible]

بفضلك املي ورجائي يا خير من دعي لكشف الضر والمأمول في كل عسر ويسر بك انزلت حاجتي
فلا تردني من سني مواهبك خائبا يا كريم يا كريم يا كريم برحمتك يا ارحم الراحمين وصلى الله على
خير خلقه ومظهر لطفه محمد وآله اجمعين وسلم تسليما كثيرا ونيز اين دعا از صحيفه كامله هر صبح خوانند
كه فضايل بيحد وفواضل بيعد دارد الحمد لله الذي خلق الليل بقدرته تا آخر ونيز هر صباح اين دعا بخوانند كه مروي است
از امامين همامين موسى بن جعفر الكاظم وعلى بن موسى الرضا عليهم السلام بسم الله الرحمن الرحيم اللهم
ان ذنوبي وكثرتها قد اخلقت وجهي عندك وحجبتني عن استيهال رحمتك وباعدتني عن
استيجاب مغفرتك ولولا تعلقي بآلائك وتمسكي بالرجاء لما وعدت امثالي من المسرفين واشباهي
من الخاطئين بقولك يا عبادي الذين اسرفوا على انفسهم لا تقنطوا من رحمة الله ان الله يغفر الذنوب
جميعا انه هو الغفور الرحيم وحذرت القانطين من رحمتك فقلت ومن يقنط من رحمة ربه الا الضالون
ثم ندبتنا برحمتك الى دعائك فقلت ادعوني استجب لكم ان الذين يستكبرون عن عبادتي
سيدخلون جهنم داخرين لكان ذل الاياس علي مشتملا والقنوط من رحمتك ملتحفا الهي قد
وعدت المحسن ظنه بك ثوابا واوعدت المسيء ظنه بك عقابا اللهم وقد امسك رمقي حسن
الظن بك في عتق رقبتي من النار وتغمد زللي واقالة عثرتي وقلت وقولك الحق الذي لا خلف له ولا
تبديل يوم ندعو كل اناس بامامهم ذلك يوم النشور اذا نفخ في الصور وبعثر ما في القبور اللهم
اني اقر واشهد واعترف ولا اجحد واسر واظهر واعلن وابطن بانك انت الله لا اله الا انت
وحدك لا شريك لك وان محمدا عبدك ورسولك وان عليا امير المؤمنين وسيد الوصيين و
وارث علم النبيين وقاتل المشركين وامام المتقين ومجاهد الناكثين والقاسطين والمارقين امامي
وحجتي وعروتي وصراطي ودليلي ومحجتي ومن اثق بالاعمال وان زكت ولا اراها منجية لي ولا
صالحة الا بولايته والايتمام به والاقرار بفضائله والقبول من حملتها والتسليم لرواتها اللهم
واقر باوصيائه من ابنائه ائمة وحججا وادلة وسرجا واعلاما ومنارا وسادة وابرارا واومن بسرهم
وجهرهم وظاهرهم وباطنهم وحيهم وميتهم وشاهدهم وغائبهم لا شك في ذلك ولا ارتياب
ولا تحول عنه ولا انقلاب اللهم فادعني يوم حشري وحين نشري بامامتهم واحشرني في زمرتهم

واكتبني في اصحابهم واجعلني من اخوانهم وانقذني من حرّ النيران وان لم ترزقني روح الجنان
فانك ان اعتقتني من النار كنت من الفائزين اللهم وقد اصبحت في يومي هذا ولا ثقة لي ولا
رجاء ولا مفزع ولا ملجأ ولا ملتجى غير من توسلت بهم اليك وهم رسولك واله علي امير المؤمنين
وسيدتي فاطمة الزهراء سيدة النساء والحسن والحسين وعلي ومحمد وجعفر وموسى و
علي ومحمد وعلي والحسن ومقيم الحجة من بعدهم الحجة المستورة من ولدهم والمرجو للامة من
ذريتهم صلوات الله عليهم اللهم فاجعلهم في هذا اليوم وما بعده حصني من المكاره ومعقلي
من المخاوف ونجني بهم من كل عدو طاغ وفاسق وباغ ومن شر ما اعرف وما انكر وما استتر
علي وما ابصر ومن شر كل دابة ربي آخذ بناصيتها ان ربي على صراط مستقيم اللهم افتح وتو سلي
بهم اليك وتقربي بمحبتهم وتحصني [illegible] في هذا اليوم ابواب رزقك وانشر علي
رحمتك ومغفرتك وحببني [illegible] خلقك وجنبني عداوة [illegible] وبغضهم انك على كل شيء قدير
اللهم لكل متوسل ثواب [illegible] الذي [illegible] بمن جعلتهم اليك سببي و
قدمتهم امام طلبتي ان [illegible] في يومي هذا وشهري وهذا عامي هذا اللهم فهم
مفزعي ومعولي في شدتي ورخائي [illegible] ونومي ويقظتي وظعني واقامتي و
عسري ويسري وعلانيتي وسري وصباحي ومسائي ومنقلبي ومثواي اللهم فلا تخيبني بهم
من نائلك ولا تخلني بهم من نعمتك ولا تقطع رجائي من رحمتك ولا تؤيسني من روحك ولا تفتني
بانغلاق ابواب الرزق وانسداد مسالكها وارتتاج مذاهبها وافتح لي من لدنك فتحا يسيرا واجعل لي من
لدنك كل ضنك مخرجا والى كل سعة منهجا برحمتك يا ارحم الراحمين اللهم واجعل الليل والنهار مختلفين
علي برحمتك ومعافاتك ومنك وفضلك ولا تفقرني الى احد من خلقك برحمتك برحمتك يا ارحم
الراحمين انك على كل شيء قدير وبكل شيء محيط. پوشیده نباشد که برای شیعیان و دوستان اهل بیت علیهم السلام
این دعا و امثال این افضل همه ادعیه و اوراد و اکمل همه وسایل و اذکار است بسبب اشتمال آن بر توسل بحبل المتین ولایت
و تمسک بعروة الوثقی امامت ایشان که معیار هر شرف و سعادت و مدار قبول عبادت است و هر کس چهل روز بعد از
نماز صبح این دعا بخواند از جمله انصار حضرت صاحب الزمان صلوات الله علیه و علی آبائه الطاهرین باشد و [illegible]

آنحضرت بمیرد در آن زمان خدای تعالی زنده گرداندش و بعد د هر کلمه هزار حسنه عطا فرماید و هزار سیئه محو نماید دعا اینست

بسم الله الرحمن الرحيم اللهم رب النور العظيم ورب الكرسي الرفيع ورب البحر المسجور و
منزل التورية والانجيل والزبور ورب الظل والحرور ومنزل القرآن العظيم ورب الملائكة
المقربين والانبياء والمرسلين اللهم اني اسئلك بوجهك الكريم وبنور وجهك المنير
وملكك القديم يا حي يا قيوم اسئلك باسمك الذي اشرقت به السموات والارضون و
باسمك الذي يصلح به الاولون والآخرون يا حي حين لا حي يا محيي الموتى ومميت الاحياء
يا حي لا اله الا انت صل على محمد وآل محمد وعجل اللهم فرجهم اللهم بلغ مولانا
الامام الهادي المهدي الحجة القائم بامرك عن جميع المؤمنين والمؤمنات في مشارق
الارض ومغاربها وسهلها وجبلها وبرها وبحرها حيهم وميتهم وعني وعن والدي و
اهلي واخواني وولدي من الصلوات والتحيات زنة عرش الله ومداد كلماته وما احصاه
كتابه واحاط به علمه اللهم اني اجدد له في صبيحة يومي هذا وما عشت فيه من ايامي
عهدا وعقدا وبيعة له في عنقي لا احول عنها ولا ازول ابدا اللهم اجعلني من انصاره
واعوانه والذابين عنه والمسارعين اليه في قضاء حوائجه والممتثلين لاوامره ونواهيه والسابقين
الى ارادته والمجاهدين معه والحامين عنه والمستشهدين بين يديه اللهم فان حال
بيني وبينه الموت الذي جعلته على عبادك حتما مقضيا فاخرجني من قبري مؤتزرا كفني شاهرا
سيفي مجردا قناتي ملبيا دعوة الداعي في الحاضر والبادي اللهم ارني الطلعة الرشيدة
والغرة الحميدة واكحل مرهي بنظرة مني اليه وعجل فرجه وسهل مخرجه واوسع منهجه واسلكني
محجته وانفذ امره واشدد ازره وقو ظهره وطول عمره واعمر اللهم به بلادك واحي به عبادك
فانك قلت وقولك الحق ظهر الفساد في البر والبحر بما كسبت ايدي الناس فاظهر اللهم لنا وليك وابن
بنت نبيك المسمى باسم رسولك صلواتك عليه في الدنيا والآخرة حتى لا يظفر بشيء من الباطل الا مزقه ابن نبيه وابن بنته
ويحق الله به الحق ويحققه اللهم واجعله مفزعا للمظلوم من عبادك وناصرا لمن لا يجد له ناصرا غيرك
ومجددا لما عطل من احكام كتابك ومشيدا لما ورد من اعلام دينك وسنن نبيك محمد صلى الله عليه وآله

واجعله اللهم ممن حصنته من بأس المعتدين اللهم وسر نبيك محمدا صلواتك عليه وآله برؤيته
ومن تبعه على دعوته وارحم استكانتنا من بعده اللهم اكشف هذه الغمة عن هذه الامة بحضوره
وعجل اللهم لنا ظهوره انهم يرونه بعيدا ونريه قريبا برحمتك يا ارحم الراحمين بعد از ان سه مرتبه
دست بر زانوي راست زند و بگويد العجل العجل العجل يا مولاي يا صاحب الزمان الغوث الغوث
الغوث صلوات الله عليك انا منتظر اليك حتى يمكنني الله من دولتك وسعادتك ويمنك وبركتك
يا مولاي العجل العجل العجل الساعة الساعة الساعة بعد از ان بسيار بگويد يا صاحب الزمان الامان
الامان الامان الغوث الغوث الغوث ادركني بحقك وبحق آبائك الطيبين الطاهرين المعصومين
المكرمين واز اهل بيت طاهرين عليهم السلام مرويست كه سه چيز است كه همه پيغمبران از آدم تا حضرت خاتم صلى الله
عليه وآله وعليهم وسلم از يكديگر ميراث گرفته اند و آن ميراث كه هر روز صبح ميگويند اللهم اني اسئلك ايمانا تباشر
به قلبي ويقينا حتى اعلم انه لا يصيبني الا ما كتبت لي ورضا بما قسمت لي و در بعضي روايات ابن عباس
نيز زياده بر ان آمده حتى لا احب تعجيل ما اخرت ولا تاخير ما عجلت يا حي يا قيوم برحمتك استغيث
اصلح لي شاني كله ولا تكلني الى نفسي طرفة عين ابدا وصل الله على محمد وآله وهر كس هر روز پيش از
طلوع آفتاب بگويد الله اكبر الله اكبر كبيرا وسبحان الله بكرة واصيلا والحمد لله رب العالمين كثيرا
لا شريك له وصلى الله على محمد وآله فرشته آن را بگيرد و در ميان بال خود گذاشته باسمان رود وچون باسمان
دنيا رسد ملائكه گويند با خود چه داري گويد اين كلمات را كه مؤمني گفته پس ملائكه دعا كنند و گويند خداي تعالى بر آن مؤمن رحمت
كند و گناهانش بيامرزد وهمچنين بهر آسمان كه رسد ملائكه آن آسمان همين دعا كنند تا آنكه بحاملان عرش رسد ايشان نيز
اين دعا كنند و گويند ببر اين كلمات را بخزينه داران اقوال مؤمنان بسپار تا در ديوان خزينه ثبت نمايند كه اين از كلمات
خزينه است وهر كس هر صبح و عصر سه مرتبه بگويد اللهم صل على محمد وآل محمد في الاولين وصل على محمد وآل
محمد في الآخرين وصل على محمد وآل محمد في الملأ الاعلى وصل على محمد وآل محمد في المرسلين اللهم اعط
محمدا الوسيلة والفضيلة والشرف والرفعة والدرجة الكبيرة اللهم اني آمنت بمحمد ولم اره فلا
تحرمني يوم القيمة رؤيته وارزقني صحبته وتوفني على ملته واسقني من حوضه مشربا رويا
سائغا هنيئا لا اظمأ بعده ابدا انك على كل شيء قدير اللهم وقد آمنت بمحمد ولم اره فعرفني في الجنان

وَجَهْدَهُ اللّٰهُمَّ بَلِّغْ رُوحَ مُحَمَّدٍ عَنِّي تَحِيَّةً كَثِيرَةً وَسَلاماً گناهانش فرو ریزد و خطاهایش محو گردد و سرورش دایم شود
و بر دشمنان نصرت یابد و اسباب خیرات برای او مهیا شود و آرزویش برآید و روزیش وسیع گردد و در بهشت
از رفقای محمد و آل محمد صلی الله علیهم باشد و از حضرت امام جعفر بن محمد الصادق علیهما السلام روایت که سنتی واجبست
پیش از طلوع و پیش از غروب آفتاب ده مرتبه خواندن این تهلیل لَا إِلٰهَ إِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ
الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ و بعد از ان ده
مرتبه این استعاذه بگوید أَعُوذُ بِاللهِ السَّمِيعِ الْعَلِيمِ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ وَأَعُوذُ بِاللهِ أَنْ يَحْضُرُونِ
إِنَّ اللهَ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ و اگر فراموش شود قضا کنند هم چنانکه نماز را قضا کنند و در روایت دیگر آمده که هر کس
این تهلیل را ده مرتبه پیش از طلوع آفتاب و غروب آفتاب بگوید کفاره گناهان آن روزش باشد و هر کس پیش از
طلوع و غروب آفتاب صد مرتبه اللهُ أَكْبَرُ بگوید چنانست که صد بنده آزاد کند و هر کس هر صبح و شام سه مرتبه
بگوید سُبْحَانَ اللهِ حِينَ تُمْسُونَ وَحِينَ تُصْبِحُونَ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَعَشِيّاً وَحِينَ تُظْهِرُونَ
در آن شبانه روز هیچ خیری از او فوت نشود و هیچ شری باو نرسد و هر کس هر صبح و شام سه بار بگوید الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ
الصُّبْحِ الْمُبِينِ شکر آن شبانه روز بجای آورده باشد و در روایت آمده که با ابو دردا گفت آتش افتاد و خانهات سوخت
گفت خانه من نسوخته دیگری آمد و همین خبر آورد و دیگری خبر آورد ... خبر آورد در هر سه همین جواب شنیدند چون
معلوم شد خانهای حوالی خانه او همه سوخته بود و خانه او در میان سالم مانده پرسیدند چون دانستی که خانهات
نسوخته گفت از حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله شنیدم که هر کس صبح و شام بگوید اللّٰهُمَّ أَنْتَ رَبِّي لَا إِلٰهَ إِلَّا
أَنْتَ عَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ وَأَنْتَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ مَا شَاءَ اللهُ
كَانَ وَمَا لَمْ يَشَأْ لَمْ يَكُنْ أَعْلَمُ أَنَّ اللهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ اللهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْماً اللّٰهُمَّ
إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِي وَمِنْ شَرِّ كُلِّ دَابَّةٍ أَنْتَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ
در آن شبانه روز هیچ آفت باو نرسد و من این را گفته بودم و نیز هر صبح و شام این دعا سه مرتبه بخواند أَصْبَحْتُ
اللّٰهُمَّ مُعْتَصِماً بِذِمَامِكَ الْمَنِيعِ الَّذِي لَا يُطَاوَلُ وَلَا يُحَاوَلُ مِنْ شَرِّ كُلِّ غَاشِمٍ وَطَارِقٍ مِنْ سَائِرِ
مَنْ خَلَقْتَ وَمَا خَلَقْتَ مِنْ خَلْقِكَ الصَّامِتِ وَالنَّاطِقِ فِي جُنَّةٍ مِنْ كُلِّ مَخُوفٍ بِلِبَاسٍ سَابِغَةٍ وَلَاءِ
أَهْلِ بَيْتِ نَبِيِّكَ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمُ السَّلَامُ مُحْتَجِباً مِنْ كُلِّ قَاصِدٍ لِي إِلَى أَذِيَّةٍ بِجِدَارٍ حَصِينِ الْإِخْلَاصِ

في الاعتراف بحقهم والتمسك بحبلهم موقنا ان الحق معهم وفيهم وبهم اوالي من والوا واجانب
من جانبوا فصل على محمد وآل محمد واعذني اللهم بهم من شر كل ما اتقيه يا عظيم حجزت الاعادي
عني ببديع السموات والارض انا جعلنا في اعناقهم اغلالا فهي الى الاذقان فهم مقمحون و
جعلنا من بين ايديهم سدا ومن خلفهم سدا فاغشيناهم فهم لا يبصرون و در وقت شام بجاي اصبحت
امسيت بگوید از همه مخاوف و مکاره ایمن شود ان شاء الله تعالی و از حضرت امام جعفر بن محمد الصادق
علیهم السلام مرویست که اگر همه چیز ترک کنی این دعا را هر صبح و شام ترک مکن اللهم اني اصبحت استغفرك
في هذا الصباح وفي هذا اليوم لاهل رحمتك وابرأ اليك من اهل لعنتك اللهم اني اصبحت
ابرأ اليك في هذا اليوم وفي هذا الصباح ممن نحن بين ظهرانيهم من المشركين ومما كانوا يعبدون ان
انهم كانوا قوم سوء فاسقين اللهم اجعل ما انزلت من السماء الى الارض في هذا الصباح
وفي هذا اليوم بركة على اوليائك وعقابا على اعدائك اللهم وال من والاك وعاد من
عاداك اللهم اختم لي بالامن والايمان كلما طلعت شمس او غربت اللهم اغفر لي ولوالدي
وارحمهما كما ربياني صغيرا اللهم اغفر للمؤمنين والمؤمنات والمسلمين والمسلمات
الاحياء منهم والاموات انك تعلم متقلبهم ومثواهم اللهم احفظ امام المسلمين بحفظ
الايمان وانصره نصرا عزيزا وافتح له فتحا يسيرا قريبا واجعل له ولنا من لدنك سلطانا نصيرا
اللهم العن ابا بكر وعمر والفرق المختلفة على رسولك وولاة الامر بعد رسولك والائمة
من بعده وشيعتهم واسئلك الزيادة من فضلك والاقرار بما جاء من عندك والتسليم لامرك
والمحافظة على ما امرت به لا ابتغي به بدلا ولا اشتري به ثمنا قليلا اللهم اهدني فيمن
هديت وقني شر ما قضيت انك تقضي ولا يقضى عليك ولا يذل من واليت تباركت و
تعاليت سبحانك رب البيت تقبل مني دعائي وما تقربت به اليك من خير فضاعفه لي
اضعافا كثيرة وآتنا من لدنك اجرا عظيما رب ما احسن ما ابليتني واعظم ما اعطيتني و
اطول ما عافيتني واكثر ما سترت علي فلك الحمد [illegible] كثيرا طيبا مباركا عليه ملء السموات
والارض وملء ما شاء ربي وكما يحب ربي ويرضى وكما ينبغي لوجه ربي ذي الجلال والاكرام

المساء

و چون این دعا را در وقت شام بخوانند در همه مواضع بجای أَصْبَحْتُ أَمْسَيْتُ و بجای هٰذَا الصَّبَاحَ هٰذَا ا
و بجای هذا اليوم هذا الليل و بجای طَلَعَتْ شَمْسٌ غَرَبَتْ بگوید و نیز هر صبح و شام بگوید الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ
وَلَا يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ غَيْرُهُ الْحَمْدُ لِلّٰهِ كَمَا يُحِبُّ اللّٰهُ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ هُوَ أَهْلُهُ اللّٰهُمَّ أَدْخِلْنِي فِي كُلِّ خَيْرٍ أَدْخَلْتَ
فِيهِ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ وَأَخْرِجْنِي مِنْ كُلِّ سُوءٍ أَخْرَجْتَ مِنْهُ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
و مرویست که حضرت [illegible] صلی الله علیه و آله چون آفتاب [illegible] بر کوه دیدی که زرد شده آب از چشم مبارکش روان شدی
و گفتی أَمْسَى ظُلْمِي مُسْتَجِيرًا بِعَفْوِكَ وَأَمْسَتْ ذُنُوبِي مُسْتَجِيرَةً ~~بِعِزَّتِكَ وَأَمْسَى فَقْرِي مُسْتَجِيرًا~~ بِمَغْفِرَتِكَ
وَأَمْسَى خَوْفِي مُسْتَجِيرًا بِأَمَانِكَ وَأَمْسَى ذُلِّي مُسْتَجِيرًا بِعِزِّكَ وَأَمْسَى فَقْرِي مُسْتَجِيرًا بِغِنَاكَ وَأَمْسَى
وَجْهِيَ الْفَانِي الْبَالِي مُسْتَجِيرًا بِوَجْهِكَ الدَّائِمِ الْبَاقِي اللّٰهُمَّ أَلْبِسْنِي عَافِيَتَكَ وَغَشِّنِي بِرَحْمَتِكَ
وَجَلِّلْنِي كَرَامَتَكَ وَقِنِي شَرَّ خَلْقِكَ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ يَا اللّٰهُ يَا رَحْمٰنُ يَا رَحِيمُ و مرویست که در وقت
ظهر گفتن این تسبیح را محافظت نماید چنانکه چشم خود را محافظت نماید سُبْحَانَ اللّٰهِ وَلَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ
الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذُّلِّ وَكَبِّرْهُ تَكْبِيرًا [illegible]

فضیلت شب و روز جمعه و اوراد آن مرویست [illegible] اهل بیت [illegible] صلوات الله علیهم اجمعین که هیچ روزی آفتاب طلوع
نکند افضل از روز جمعه و سید روزهاست [illegible] در روز جمعه [illegible] مضاعف کند و سیئات محو نماید و درجات بلند
گرداند و دعوات اجابت فرماید و بلیات دفع کند و حاجات عظیم بر آورد و رحمت [illegible] زیاده گرداند و هیچکس درین
روز دعا نکند و طلب مغفرت ننماید و حال آنکه حق و حرمت این روز را شناسد مگر اینکه برخدا لازم باشد که او را از آتش
آزاد گرداند پس اگر در روز جمعه یا شب آن بمیرد شهید باشد و از عذاب قبر و آتش دوزخ ایمن باشد و هر قدر توانند
درین روز طاعات و عبادات و سایر خیرات زیاده کنند که ثواب حسنات مضاعف باشد و ترک معاصی و مناهی
و جمیع ملاهی نمایند که عقوبت سیئات مضاعف گردد و بسا باشد که مؤمنی دعا کند و خدای تعالی تاخیر اجابت آن کند
تا روز جمعه برای فضیلت آن روز و شب جمعه نیز در فضل و شرف مثل روزش باشد و خدای تعالی هر شب جمعه از اول شب
تا طلوع صبح از بالای عرش ندا فرماید و گوید ای بندهٔ مؤمن هر حاجتی که داری برای آخرت یا دنیا طلب نما
تا مرا اجابت کنم و اگر گناهی کرده استغفار نمای تا قبول نمایم و اگر معاشت تنگ است سؤال نمای تا زیاده گردانم و اگر
بیمار باشی سؤال نمای تا شفا دهم و اگر محبوس یا مغموم باشی استغاثه نمای تا نجات دهم و اگر مظلوم باشی استعانت نمای

تا نصرت دهم و در ثلث آخر هر شب و در شب جمعه از اول شب تا طلوع صبح ملکی را فرستد تا از جانب جناب او ندا کند
و گوید هر کس را حاجتی باشد بخواهد تا اجابت شود و اگر گناهی کرده توبه نمای تا مقبول گردد ای طالبان خیر مشغول خیر شوید
و ای طالبان شر ترک شر نمائید و چون صبح طلوع کند بمقام خود در ملکوت سماء رجوع نماید و مستحب است در روز جمعه تحفه
عیال و اطفال میوه و تحفه تازه که در روزهای دیگر نبوده باشد آوردن تا در این روز شاد و خوشحال باشند و محبتشان
با آن روز زیاده گردد و هر کس استخفاف نماید بحرمت این روز و حق آنرا ضایع گرداند بر خدا لازم باشد که او را بجهنم برد
مگر آنکه توبه کند و اگر در این روز یک بیت شعر بخواند نصیبش از فضایل آن همان باشد و افضل اعمال در شبانه روز جمعه
صلوات فرستادن است بر پیغمبر و آلش صلی الله علیهم چون عصر پنجشنبه شود ملائکه از آسمان نازل شوند بعدد مور با قلمهای
طلا و لوحهای نقره و تا شب شنبه کارشان همین باشد که هر کس صلوات فرستد نویسند و این ملائکه در روزهای دیگر نازل
نشوند و سنت است روز جمعه هزار مرتبه و سایر روزها صد مرتبه صلوات فرستادن و هر کس هر شب جمعه سوره بنی اسرائیل
بخواند از اصحاب حضرت صاحب الزمان صلوات الله علیه گردد و هر کس در شب جمعه یا روز جمعه بعد از عصر سوره کهف بخواند
تا جمعه دیگر محفوظ باشد و اگر هر شب جمعه بخواند در میان شهدا با ایشان در زمره ایشان محشور شود و کفاره گناهانش باشد
و از جمعه سابق تا این جمعه و هر کس هر شب جمعه یا هر شب [illegible] ده مرتبه بگوید اللَّهُمَّ یا دائِمَ الْفَضْلِ
عَلَی الْبَرِیَّةِ یا باسِطَ الْیَدَیْنِ بِالْعَطِیَّةِ یا صاحِبَ الْمَواهِبِ السَّنِیَّةِ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
خَیْرِ الْوَری سَجِیَّةً وَاغْفِرْ لَنا یا ذَا الْعُلی فی هذِهِ الْعَشِیَّةِ راضِیَةً مَرْضِیَّةً وَاحْفَظْنا مِنْ
جَمیعِ الْآفاتِ وَالْعاهاتِ وَالْبَلِیَّةِ بِرَحْمَتِکَ یا أَرْحَمَ الرّاحِمینَ هزار هزار حسنه برای او
ثبت نمایند و هزار هزار سیئه محو فرمایند و هزار هزار درجه بلند گردانند روز قیامت با ابراهیم خلیل علیه السلام
در مجلس مزاحمت نماید و روزه این روز برابر است با ده روز نورانی درخشان که بروزهای دنیا شبیه نبود
و مستحب است روز جمعه زیارت حضرت پیغمبر و اهل بیتش صلی الله علیهم و چون خواهد زیارت کند غسل کند و جامهای
پاکیزه بپوشد و بصحرا بیرون رود و در روایت دیگر بام خانه نیز آمده و چهار رکعت نماز بگذارد و رو بقبله بایستد
و بگوید اَلسَّلامُ عَلَیْکَ أَیُّهَا النَّبِیُّ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَکاتُهُ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ أَیُّهَا النَّبِیُّ الْمُرْسَلُ وَالْوَصِیُّ الْمُرْتَضی
وَالسَّیِّدَةُ الْکُبْری وَالسَّیِّدَةُ الزَّهْراءُ وَالسِّبْطانِ الْمُنْتَجَبانِ وَالْأَوْلادُ الْأَعْلامُ وَالْأُمَناءُ
الْمُنْتَجَبُونَ جِئْتُ انْقِطاعاً إِلَیْکُمْ وَإِلی آبائِکُمْ وَوَلَدِکُمُ الْخَلَفِ عَلی بَرَکَةِ الْحَقِّ فَقَلْبی لَکُمْ مُسَلِّمٌ

وَنُصْرَتِي لَكُمْ مُعَدَّةٌ حَتَّى يَحْكُمَ اللّٰهُ لِدِينِهِ فَمَعَكُمْ مَعَكُمْ لَا مَعَ عَدُوِّكُمْ اِنِّي لَمِنَ الْقَائِلِينَ
بِفَضْلِكُمْ مُقِرٌّ بِرَجْعَتِكُمْ لَا اُنْكِرُ لِلّٰهِ قُدْرَةً وَلَا اَزْعَمُ اِلَّا مَا شَاءَ اللّٰهُ سُبْحَانَ اللّٰهِ ذِي الْمُلْكِ وَ
الْمَلَكُوتِ يُسَبِّحُ اللّٰهَ بِاَسْمَائِهِ جَمِيعُ خَلْقِهِ وَالسَّلَامُ عَلَى اَرْوَاحِكُمْ وَاَجْسَادِكُمْ وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ
وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ ومستحب است روز جمعه انواع تطهیر و تنظیف و تعطیر چنانکه در باب دویم بیان شده و بهترین
جامها که مقدور باشد پوشیدن و با سکینه و وقار متوجه مسجد شدن و چون تهیه نماز کرده متوجه مسجد شود
اَللّٰهُمَّ مَنْ تَهَيَّأَ وَتَعَبَّأَ وَاَعَدَّ وَاسْتَعَدَّ لِوِفَادَةٍ اِلَى مَخْلُوقٍ رَجَاءَ رِفْدِهِ وَطَلَبَ نَا[illegible] ئِزِهِ
وَفَوَاضِلِهِ فَاِلَيْكَ يَا سَيِّدِي وِفَادَتِي وَتَهْيِئَتِي وَاِعْدَادِي وَاسْتِعْدَادِي رَجَاءَ رِفْـ[illegible] ـوَائِزِكَ
وَنَوَافِلِكَ فَلَا تُخَيِّبِ الْيَوْمَ رَجَائِي يَا [illegible] سَائِلٌ وَلَا يَنْقُصُهُ نَائِلٌ فَا[illegible] ـكَ الْيَوْمَ
بِعَمَلٍ صَالِحٍ قَدَّمْتُهُ وَلَا شَفَاعَةِ مَخْلُوقٍ رَجَوْتُهُ وَلٰكِنْ اَتَيْتُكَ مُقِرًّا بِالظُّلْـ[illegible] ـاءَةِ لَا حُجَّةَ لِي وَلَا
عُذْرَ فَاَسْئَلُكَ يَا رَبِّ اَنْ تُعْطِيَنِي [illegible] وَتَقْلِبَنِي بِرَغْبَتِي وَلَا تَرُدَّنِي [illegible] ـهَا وَلَا خَائِبًا يَا عَظِيمُ
يَا عَظِيمُ يَا عَظِيمُ اَرْجُوكَ لِلْعَظِيمِ اَسْئَلُكَ يَا [illegible] اِلَّا اَنْتَ اَللّٰهُمَّ
صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْزُقْنِي [illegible] ـهُ وَعَظَمَتَهُ وَاغْسِلْنِي فِيهِ مِنْ جَمِيعِ
ذُنُوبِي وَخَطَايَايَ وَزِدْنِي مِنْ فَضْلِكَ اِنَّكَ اَنْتَ الْوَهَّابُ و در روز جمعه دو ساعت است که دعا در آن
البته مستجاب شود یکی وقت زوال و دویم آخر روز تا آنکه آفتاب غروب کند و مستحب است در ساعت آخر این روز
خواندن دعاء سمات مرویست از حضرت امام همام محمد بن علی الباقر علیهما السلام که این دعا از علم مکنون و مخزون است
پس برای حاجات و هلاک دشمنان بخوانید و با طفال و سفها و ظالمان و منافقان اظهار آن مکنید و اگر قسم یاد
کنم که اسم اعظم درین دعاست گفته باشم و دعا اینست اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الْعَظِيمِ الْاَعْظَمِ الْاَعَزِّ الْاَجَلِّ
الْاَكْرَمِ الَّذِي اِذَا دُعِيتَ بِهِ عَلَى مَغَالِقِ اَبْوَابِ السَّمَاءِ لِلْفَتْحِ انْفَتَحَتْ وَاِذَا دُعِيتَ بِهِ عَلَى مَضَائِقِ
اَبْوَابِ الْاَرْضِ لِلْفَرَجِ انْفَرَجَتْ وَاِذَا دُعِيتَ بِهِ عَلَى الْعُسْرِ لِلْيُسْرِ تَيَسَّرَتْ وَاِذَا دُعِيتَ بِهِ عَلَى الْاَمْوَاتِ
لِلنُّشُورِ انْتَشَرَتْ وَاِذَا دُعِيتَ بِهِ عَلَى كَشْفِ الْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ انْكَشَفَتْ وَبِجَلَالِ وَجْهِكَ الْكَرِيمِ
اَكْرَمِ الْوُجُوهِ وَاَعَزِّ الْوُجُوهِ الَّذِي عَنَتْ لَهُ الْوُجُوهُ وَخَضَعَتْ لَهُ الرِّقَابُ وَخَشَعَتْ لَهُ الْاَصْوَاتُ وَ
وَجِلَتْ لَهُ الْقُلُوبُ مِنْ مَخَافَتِكَ [illegible] الَّتِي تُمْسِكُ بِهِ السَّمَاءَ اَنْ تَقَعَ عَلَى الْاَرْضِ اِلَّا بِاِذْنِكَ وَتُمْسِكُ السَّمٰوَاتِ

والارض ان تزولا وبمشيتك التي دان لها العالمون وبكلمتك التي خلقت بها السموات والارض وبحكمتك
التي صنعت بها العجائب وخلقت بها الظلمة وجعلتها ليلا وجعلت الليل سكنا وخلقت بها النور
وجعلته نهارا وجعلت النهار نشورا مبصرا وخلقت بها الشمس وجعلت الشمس ضياء وخلقت
بها القمر وجعلت القمر نورا وخلقت بها الكواكب وجعلتها نجوما وبروجا ومصابيح وزينة و
رجوما وجعلت لها مشارق ومغارب وجعلت لها مطالع ومجاري وجعلت لها فلكا ومسابح و
قدرتها في السماء منازل فاحسنت تقديرها وصورتها فاحسنت تصويرها واحصيتها باسمائك
احصاء ودبرتها بحكمتك تدبيرا فاحسنت تدبيرها وسخرتها بسلطان الليل وسلطان النهار
وعرفت بها عدد السنين والحساب وجعلت رؤيتها لجميع الناس مرءا واحدا واسئلك اللهم
بمجدك الذي كلمت به عبدك ورسولك موسى بن عمران عليه السلام في المقدسين فوق احساس
الكروبين فوق غمائم النور فوق تابوت الشهادة في عمود النار وفي طور سيناء وفي جبل حوريث
في الواد المقدس في البقعة المباركة من جانب الطور الايمن من الشجرة وفي ارض مصر بتسع ايات بينات
ويوم فرقت لبني اسرائيل البحر وفي المنبجسات التي صنعت بها العجائب في بحر سوف وعقدت ماء
البحر في قلب الغمر كالحجارة وجاوزت ببني اسرائيل البحر وتمت كلمتك الحسنى عليهم بما صبروا واورثتهم مشارق
الارض ومغاربها التي باركت فيها للعالمين واغرقت فرعون وجنوده ومراكبه في اليم وباسمك
العظيم الاعظم الاعز الاجل الاكرم وبمجدك الذي تجليت به لموسى كليمك عليه السلام في طور سيناء
ولابراهيم خليلك عليه السلام من قبل في مسجد الخيف ولاسحق صفيك عليه السلام في بئر شيع وليعقوب
نبيك عليه السلام في بيت ايل واوفيت لابراهيم عليه السلام بميثاقك ولاسحق عليه السلام بحلفك
وليعقوب عليه السلام بشهادتك وللمؤمنين بوعدك وللداعين باسمائك فاجبت وبمجدك الذي
ظهر لموسى بن عمران على قبة الرمان وبآياتك التي وقعت على ارض مصر بمجد العزة والغلبة بآيات
عزيزة وبسلطان القوة وبعزة القدرة وبشأن الكلمة التامة وبكلماتك التي تفضلت بها على اهل السموات
والارض واهل الدنيا والاخرة وبرحمتك التي مننت بها على جميع خلقك وباستطاعتك التي اقمت
بها على العالمين وبنورك الذي قد خر من فزعه طور سيناء وبعلمك وجلالك وكبريائك وعزتك

البحار

وجبروتك التي لم تستقلها الارض وانخفضت له السموات وانزجر لها العمق الاكبر وركدت لها ح
والانهار وخضعت لها الجبال وسكنت لها الارض بمناكبها واستسلمت لها الخلائق وخفقت لها الرياح
في جريانها وخمدت لها النيران في اوطانها وبسلطانك الذي عرفت لك به الغلبة دهر الدهور وحمدت
به في السموات والارضين وبكلمتك كلمة الصدق التي سبقت لابينا آدم وذريته بالرحمة واسألك
بكلمتك التي غلبت كل شيء وبنور وجهك الذي تجليت به للجبل فجعله دكا وخر موسى صعقا وبمجدك
الذي ظهر على طور سيناء فكلمت به عبدك ورسولك موسى بن عمران وبطلعتك في ساعير وظهورك
في جبل فاران بربوات المقدسين وجنود الملائكة الصافين وخشوع الملائكة المسبحين وبركاتك التي
باركت فيها على ابراهيم خليلك في امة محمد صلى الله عليه وآله باركت لاسحق صفيك في امة عيسى عليه
السلام وباركت ليعقوب اسرائيلك في امة موسى عليه السلام وباركت لحبيبك محمد صلواتك عليه وآله في
عترته وذريته وامته اللهم كما غبنا عن ذلك ولم نشهده وامنا به ولم نره صدقا وعدلا ان تصلي
على محمد وآل محمد وان تبارك على محمد وآل محمد وترحم على محمد وآل محمد كافضل ما صليت وباركت وترحمت
على ابراهيم وآل ابراهيم انك حميد مجيد فعال لما تريد وانت على كل شيء قدير وبعد از ان بكويد اللهم اني اسألك شهيد ل
بحرمة هذا الدعاء وبما فات منه من الاسماء وبما يشتمل عليه من التفسير والتدبير الذي لا يحيط به الا انت ان
تصلي على محمد وآل محمد وان تعجل فرجهم في عافية وتهلك اعداءهم في الدنيا والآخرة وان ترزقنا بهم خير ما نرجو
وخير ما لا نرجو وتصرف بهم عنا شر ما نحذر وشر ما لا نحذر انك على كل شيء قدير وانت اكرم الاكرمين

مرویست از اهل بیت طاهرین

صلوات الله علیهم اجمعین که افتتاح نوافل بهفت تکبیر وادعیه آن در سه موضع باید نمود اول نوافل ظهر و اول نوافل شب و یک رکعت وتر
و در نوافل بعد از الحمد هر سوره که خواهد بخوانند اما افضل اینست که در رکعت اول نوافل ظهر قل هو الله و در دویم قل یا ایها الکافرون
بخوانند و در اول نوافل عصر اذا جاء نصر الله یا الهیکم التکاثر یا مثل آن سورهای کوتاه و در اول نوافل مغرب قل هو الله و در دویم
قل یا ایها الکافرون و روایت دیگر آمده در اول سه قل هو الله و در دویم یک انا انزلناه و در رکعت سیوم اول سوره حدید تا و هو
علیم بذات الصدور و در چهارم آخر سوره حشر لو انزلنا هذا القرآن تا آخر و در رکعت اول وتر سوره الملک یا سوره الواقعه
و در دویم قل هو الله و در اول نوافل شب قل هو الله و دویم قل یا ایها الکافرون و روایت دیگر آمده که هر کس در دو رکعت اول قل

شب در هر رکعتی سی مرتبه قل هو الله بخواند میان او و خدای تعالی هیچ گناهی نماند مگر آنکه آمرزیده شود و در رکعتهای دیگر مستحب است
خواندن سورهای طویل مثل کهف و یس و مانند آن اگر وقت وفا کند و اگر تنگ شده در هم قل هو الله کافی بود و در رکعت شفع
معوذتین و در رکعت وتر قل هو الله که هر کس در این سه رکعت این سه سوره بخواند فرشته ندا کند که ای بنده خدا [illegible]
باد ترا که وتر تو [illegible] و روایات دیگر آمده که در هر سه رکعت قل هو الله بخواند تا در سه رکعت وتر ختم قرآن شده باشد مقدار و
که قل هو الله ثلث قرآنست و روایات دیگر آمده که حضرت امام رضا علیه السلام در هر یک از این سه رکعت سه مرتبه قل هو الله
و در رکعت سیم بعد از قل هو الله یکمرتبه معوذتین میخوانده و در رکعت اول نافله صبح قل یا ایها الکافرون و در دویم قل هو الله و معوذتین صبح
مرویست که هر کس سوره اذا زلزلت در نوافل میخوانده باشد هرگز بزلزله مبتلا نشود و بزلزله و صاعقه و بهیچ آفتی از آفات
نمیرد تا [illegible] رود و چون وقت موتش رسد فرشته کرمی از پیش خدای تعالی آید و بر بالینش نشیند
و گوید ای ملک الموت با ولی خدا ملایمت و مدارا نمای که مرا بسیار یاد میکرد و سوره اذا زلزله بسیار میخوانده و سوره نیز
[illegible] نماید پس ملک الموت گوید [illegible] و تا اذن ندهد قبض روحش نکنم پس
حجاب از پیش نظرش برگیرند تا منزل خویش را در بهشت ببیند [illegible] پس از آن [illegible] قبض روحش نماید با کمال ملایمت
پس هفتاد هزار فرشته مشایعتش نمایند تا داخل بهشت شود و هر کس سوره والعصر در نوافل بخواند رویش در روز
قیامت نورانی باشد و با خنده و شادمان به بهشت رود و هر کس سوره انا اعطیناک در فرایض و نوافل بسیار بخواند
خدای تعالی از کوثر آبش و مقامش در سایه طوبی بخشد در پیش حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله باشد و فضایل بعضی دیگر از سوره قرآن
در فرایض و نوافل ان شاء الله بعد از این بیاید و در همه اکتفا بالحمد تنها مجزی بود و تخفیف اگر وقت تنگ باشد یا شغلی ضرور
باشد اما تعقیبات و اذکار نوافل بیانش اینکه بعد از هر دو رکعت نوافل ظهر بگوید اللّهمّ انّي ضعيف فقوّ في رضاك
ضعفي وخذ الى الخير بناصيتي واجعل الايمان منتهى رضاي وبارك لي فيما قسمت لي وبلّغني برحمتك
كلّ الذي ارجو منك واجعل لي ودّا وسرورا للمؤمنين وعهدا عندك واگر در سجده آخر نوافل مغرب هر شب
بخصوص در شب جمعه هفت مرتبه بگوید اللّهمّ انّي اسئلك بوجهك الكريم واسمك العظيم ان تصلّي على
محمّد وآل محمّد وان تغفر لي ذنبي العظيم گناهانش آمرزیده شود و بعد از هر دو رکعت نوافل شب بگوید اللّهمّ انّي
اسئلك ولم يسئل مثلك انت موضع مسئلة السائلين ومنتهى رغبة الراغبين ادعوك ولم
يدع الى مثلك وارغب اليك ولم يرغب الى مثلك انت دعوة المضطرّين وارحم الراحمين اسئلك

بِاَفْضَلِ الْمَسَائِلِ وَاَنْجَحِهَا وَاَعْظَمِهَا يَا اَللهُ يَا رَحْمٰنُ يَا رَحِيمُ وَبِاَسْمَائِكَ الْحُسْنٰى وَاَمْثَالِكَ الْعُلْيَا وَنِعَمِكَ الَّتِي لَا تُحْصٰى
وَبِاَكْرَمِ اَسْمَائِكَ عَلَيْكَ وَاَحَبِّهَا اِلَيْكَ وَاَقْرَبِهَا مِنْكَ وَسِيلَةً وَاَشْرَفِهَا عِنْدَكَ مَنْزِلَةً وَاَجْزَلِهَا لَدَيْكَ ثَوَابًا
وَاَسْرَعِهَا فِي الْاُمُورِ اِجَابَةً وَبِاسْمِكَ الْمَكْنُونِ الْاَكْبَرِ الْاَعَزِّ الْاَجَلِّ الْاَكْرَمِ الَّذِي تُحِبُّهُ وَتَهْوَاهُ وَ
تَرْضٰى بِهِ عَمَّنْ دَعَاكَ فَاسْتَجَبْتَ لَهُ دُعَاءَهُ وَحَقٌّ عَلَيْكَ اَنْ لَا تَحْرِمَ سَائِلَكَ وَلَا تَرُدَّهُ وَبِكُلِّ اِسْمٍ
دَعَاكَ بِهِ حَمَلَةُ عَرْشِكَ هُوَ لَكَ فِي التَّوْرٰيةِ وَالْاِنْجِيلِ وَالزَّبُورِ وَالْفُرْقَانِ الْعَظِيمِ وَبِكُلِّ اِسْمٍ دَعَاكَ بِهِ حَمَلَةُ عَرْشِكَ
وَمَلَائِكَتُكَ وَاَنْبِيَاؤُكَ وَرُسُلُكَ وَاَهْلُ طَاعَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تُعَجِّلَ
فَرَجَ وَلِيِّكَ وَابْنِ وَلِيِّكَ وَتُعَجِّلَ خِزْيَ اَعْدَائِهِ وَتَجْعَلَنَا مِنْ اَصْحَابِهِ وَاَنْصَارِهِ وَتَرْزُقَنَا بِهِ [illegible] وَتَسْتَجِيبَ
بِهِ دُعَاءَنَا وبعد از رکعت هشتم بگوید اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ بِحُرْمَةِ مَنْ عَاذَ بِكَ وَلَجَاَ اِلٰى عِزِّكَ وَاسْتَظَلَّ
بِفَيْئِكَ وَاعْتَصَمَ بِحَبْلِكَ وَلَمْ يَثِقْ اِلَّا بِكَ يَا جَزِيلَ الْعَطَايَا يَا مُطْلِقَ الْاُسَارٰى يَا مَنْ سَمّٰى نَفْسَهُ مِنْ جُودِهِ وَهَّابًا
اَدْعُوكَ رَغَبًا وَرَهَبًا وَخَوْفًا وَطَمَعًا وَاِلْحَاحًا وَتَضَرُّعًا وَتَمَلُّقًا وَقَائِمًا وَقَاعِدًا وَرَاكِعًا وَسَاجِدًا وَرَاكِبًا وَمَاشِيًا
وَذَاهِبًا وَجَائِيًا وَفِي كُلِّ حَالَاتِي وَاَسْئَلُكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَرْزُقَنِي مِنْ فَضْلِكَ خَيْرَ مَا سَاَلَكَ
سَائِلٌ وَاَغِثْنِي بِرَحْمَتِكَ مِمَّا اسْتَغَثْتُكَ مِنْهُ [illegible] وبعد از رکعت شفع بگوید اِلٰهِي تَعَرَّضَ لَكَ فِي هٰذَا اللَّيْلِ
الْمُتَعَرِّضُونَ وَقَصَدَكَ فِيهِ الْقَاصِدُونَ وَاَمَّلَ فَضْلَكَ وَمَعْرُوفَكَ الطَّالِبُونَ وَلَكَ فِي هٰذَا اللَّيْلِ نَفَحَاتٌ
وَجَوَائِزُ وَعَطَايَا وَمَوَاهِبُ تَمُنُّ بِهَا عَلٰى مَنْ تَشَاءُ مِنْ عِبَادِكَ وَتَمْنَعُهَا مَنْ لَمْ تَسْبِقْ لَهُ الْعِنَايَةُ مِنْكَ وَهَا اَنَا ذَا
عَبْدُكَ الْفَقِيرُ اِلَيْكَ الْمُؤَمِّلُ فَضْلَكَ وَمَعْرُوفَكَ فَاِنْ كُنْتَ يَا مَوْلَايَ تَفَضَّلْتَ عَلٰى اَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ وَعُدْتَ
عَلَيْهِ بِعَائِدَةٍ مِنْ عَطْفِكَ فَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ الْخَيِّرِينَ الْفَاضِلِينَ وَجُدْ عَلَيَّ بِفَضْلِكَ
وَمَعْرُوفِكَ وَكَرَمِكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ وَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ الَّذِينَ اَذْهَبْتَ عَنْهُمُ
الرِّجْسَ وَطَهَّرْتَهُمْ تَطْهِيرًا اِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَدْعُوكَ كَمَا اَمَرْتَنِي فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي
اِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ ودر وقت قنوت وتر بگوید لَا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ لَا اِلٰهَ اِلَّا
اللهُ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ سُبْحَانَ اللهِ رَبِّ السَّمٰوَاتِ السَّبْعِ وَرَبِّ الْاَرَضِينَ السَّبْعِ وَمَا فِيهِنَّ وَمَا بَيْنَهُنَّ
وَرَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ اَللّٰهُمَّ اَنْتَ اللهُ نُورُ السَّمٰوَاتِ وَاَنْتَ اللهُ زَيْنُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَاَنْتَ اللهُ
جَمَالُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَاَنْتَ اللهُ عِمَادُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَاَنْتَ اللهُ قِوَامُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَاَنْتَ اللهُ

بنـ

صريخ المستصرخين وانت الله غياث المستغيثين وانت الله المفرج عن المكروبين وانت الله المروح
عن المغمومين وانت الله مجيب دعوة المضطرين وانت اله العالمين وانت الله الرحمن الرحيم وانت
الله كاشف السوء وانت الله بك تنزل كل حاجة يا الله ليس يرد غضبك الا حلمك ولا ينجي من عذا بك
الا رحمتك ولا ينجي منك الا التضرع اليك فهب لي من لدنك يا الهي رحمة تغنيني بها عن رحمة من
سواك بالقدرة التي بها احييت جميع ما في البلاد وبها تنشر ميت العباد ولا تهلكني غما حتى تغفر لي
وترحمني وتعرفني الاستجابة في دعائي وترزقني العافية الى منتهى واقلني عثرتي ولا تشمت بي عدوي اجلي
ولا تمكنه من رقبتي اللهم ان رفعتني فمن ذا الذي يضعني وان وضعتني فمن ذا الذي يرفعني
وان اهلكتني فمن ذا الذي يحول بينك وبيني او يتعرض لك في شيء من امري وقد علمت ان ليس
في حكمك ظلم ولا في نقمتك عجلة انما يعجل من يخاف الفوت وانما يحتاج الى الظلم الضعيف وقد تعاليت
عن ذلك يا الهي فلا تجعلني للبلاء غرضا ولا لنقمتك نصبا ومهلني ونفسني واقلني عثرتي ولا تتبعني
ببلاء على اثر بلاء فقد ترى ضعفي وقلة حيلتي وتضرعي اليك اعوذ بك الليلة فاعذني واستجير بك من النار
فاجرني واسألك الجنة فلا تحرمني بعد از ان دستها را بلند کند وبگوید وجهت
وجهي للذي فطر السموات والارض حنيفا مسلما وما انا من المشركين ان صلوتي ونسكي ومحياي و
مماتي لله رب العالمين لا شريك له وبذلك امرت وانا من المسلمين اللهم صل على محمد وآل محمد
وصل على ملائكتك المقربين واولي العزم من المرسلين والانبياء المنتجبين والائمة الراشدين
اولهم وآخرهم اللهم عذب كفرة اهل الكتاب وجميع المشركين ومن ضارعهم من المنافقين
فانهم يتقلبون في نعمتك ويجعلون الحمد لغيرك فتعاليت عما يقولون وعما يصفون علوا كبيرا
اللهم العن الرؤساء والقادة والاتباع من الاولين والآخرين الذين صدوا عن سبيلك اللهم
انزل بهم باسك ونقمتك فانهم كذبوا على رسولك وبدلوا نعمتك وافسدوا عبادك وحرفوا كتابك
وغيروا سنة نبيك اللهم العنهم واتباعهم واولياءهم واعوانهم ومحبيهم واحشرهم واتباعهم
الى جهنم زرقا اللهم صل على محمد عبدك ورسولك بافضل صلواتك وعلى ائمة الهدى الراشدين
المهديين بعد از ان براي چهل کس از مؤمنان دعا کند بعربي يا فارسي هرچه داند مجزي است بعد از ان

چهل مؤمن دعائی که برای خود کند مستجاب شود بعد از آن دست چپ را همچنان بقنوت باز دارد
وبا دست راست تسبیح بشمرد و هفتاد مرتبه بگوید اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ وَاَتُوبُ اِلَیْهِ که هر کس یکسال در قنوت وتر هفتاد استغفار
مداومت نماید از جناب الهی مغفرت گناهانش واجب شود و از جمله مؤمنانی باشد که خدای تعالی در قرآن مجید وصف
نموده و فرموده وَالْمُسْتَغْفِرِینَ بِالْاَسْحَارِ و چون سر از رکوع بردارد ایستاده بگوید هٰذَا مَقَامُ مَنْ حَسَنَاتُهُ
نِعْمَةٌ مِنْكَ وَسَيِّئَاتُهُ بِعَمَلِهِ وَذَنْبُهُ عَظِيمٌ وَشُكْرُهُ قَلِيلٌ وَلَيْسَ لِذٰلِكَ اِلَّا عَفْوُكَ وَرَحْمَتُكَ
اِلٰهِي طُمُوحُ الْاٰمَالِ قَدْ خَابَتْ اِلَّا لَدَيْكَ وَمَعَاكِفُ الْهِمَمِ قَدْ تَعَطَّلَتْ اِلَّا عَلَيْكَ وَمَذَاهِبُ الْعُقُولِ
قَدْ سَمَتْ اِلَّا اِلَيْكَ فَاَنْتَ الرَّجَاءُ وَاِلَيْكَ الْمُلْتَجَا يَا اَكْرَمَ مَقْصُودٍ وَيَا اَجْوَدَ مَسْئُولٍ هَرَبْتُ اِلَيْكَ بِنَفْسِي
يَا مَلْجَاَ الْهَارِبِينَ بِاَثْقَالِ الذُّنُوبِ اَحْمِلُهَا عَلٰى ظَهْرِي لَا اَجِدُ لِي اِلَيْكَ شَافِعًا سِوٰى مَعْرِفَتِي اَنَّكَ اَقْرَبُ
مَنْ لَجَاَ اِلَيْهِ الْمُضْطَرُّونَ وَاَمَّلَ مَا لَدَيْهِ الرَّاغِبُونَ يَا مَنْ فَتَقَ الْعُقُولَ بِمَعْرِفَتِهِ وَاَطْلَقَ الْاَلْسُنَ
بِحَمْدِهِ وَجَعَلَ مَا امْتَنَّ بِهِ عَلٰى خَلْقِهِ كِفَاءً لِتَاْدِيَةِ حَقِّهِ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَلَا تَجْعَلْ لِلْهُمُومِ عَلٰى عَقْلِي
سَبِيلًا وَلَا لِلْبَاطِلِ عَلٰى عَمَلِي دَلِيلًا اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ قُلْتَ فِي مُحْكَمِ كِتَابِكَ الْمُنْزَلِ عَلٰى لِسَانِ نَبِيِّكَ الْمُرْسَلِ
عَلَيْهِ وَآلِهِ السَّلَامُ كَانُوا قَلِيلًا مِنَ اللَّيْلِ مَا يَهْجَعُونَ وَبِالْاَسْحَارِ هُمْ يَسْتَغْفِرُونَ طَالَ هُجُوعِي وَقَلَّ قِيَامِي
وَهٰذَا السَّحَرُ وَاَنَا اَسْتَغْفِرُكَ لِذُنُوبِي اِسْتِغْفَارَ مَنْ لَا يَمْلِكُ لِنَفْسِهِ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا وَلَا مَوْتًا وَلَا حَيٰوةً
وَلَا نُشُورًا و بعد از آنکه سلام دهد بگوید اُنَادِيكَ يَا مَوْجُودُ فِي كُلِّ مَكَانٍ لَعَلَّكَ تَسْمَعُ نِدَائِي فَقَدْ عَظُمَ جُرْمِي
وَقَلَّ حَيَائِي يَا مَوْلَايَ اَيَّ الْاَهْوَالِ اَتَذَكَّرُ وَاَيَّهَا اَنْسٰى وَلَوْ لَمْ يَكُنْ اِلَّا الْمَوْتُ لَكَفٰى كَيْفَ وَمَا بَعْدَ الْمَوْتِ
اَعْظَمُ وَاَدْهٰى مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ حَتّٰى مَتٰى وَاِلٰى مَتٰى اَقُولُ لَكَ الْعُتْبٰى مَرَّةً بَعْدَ اُخْرٰى ثُمَّ لَا تَجِدُ عِنْدِي
صِدْقًا وَلَا وَفَاءً فَيَا غَوْثَاهُ ثُمَّ وَاغَوْثَاهُ بِكَ يَا اَللّٰهُ مِنْ هَوًى قَدْ غَلَبَنِي وَمِنْ عَدُوٍّ قَدِ اسْتَكْلَبَ عَلَيَّ وَمِنْ
دُنْيَا قَدْ تَزَيَّنَتْ لِي وَمِنْ نَفْسٍ اَمَّارَةٍ بِالسُّوءِ اِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّي مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ اِنْ كُنْتَ رَحِمْتَ مِثْلِي
فَارْحَمْنِي وَاِنْ كُنْتَ قَبِلْتَ مِثْلِي فَاقْبَلْنِي يَا قَابِلَ السَّحَرَةِ اقْبَلْنِي يَا مَنْ لَمْ اَزَلْ اَتَعَرَّفُ مِنْهُ الْحُسْنٰى
يَا مَنْ يُغَذِّينِي بِالنِّعَمِ صَبَاحًا وَمَسَاءً ارْحَمْنِي يَوْمَ اٰتِيكَ فَرْدًا شَاخِصًا اِلَيْكَ بَصَرِي مُقَلَّدًا عَمَلِي قَدْ
تَبَرَّاَ جَمِيعُ الْخَلْقِ مِنِّي نَعَمْ اَبِي وَاُمِّي وَمَنْ كَانَ لَهُ كَدِّي وَسَعْيِي فَاِنْ لَمْ تَرْحَمْنِي فَمَنْ يَرْحَمُنِي وَمَنْ يُؤْنِسُ فِي الْقَبْرِ
وَحْشَتِي وَمَنْ يُنْطِقُ لِسَانِي اِذَا خَلَوْتُ بِعَمَلِي وَسَاَلْتَنِي عَمَّا اَنْتَ اَعْلَمُ بِهِ مِنِّي فَاِنْ قُلْتُ نَعَمْ فَاَيْنَ الْمَهْرَبُ مِنْ عَدْلِكَ

وان

وان قلت لم افعل قلت لم اکن الشاهد علیک فعفوک عفوک یا مولای قبل ان تلبس الابدان
سرابیل القطران عفوک عفوک یا مولای قبل ان تغل الایدی الی الاعناق یا ارحم وخیر الغافرین
وبعد از نافله صبح مستحب است که بر جانب روی راست بقبله تکیه کند چنانکه میت در لحد بخوابد و دست
راست بزیر روی بگذارد و پنج آیه از سوره آل عمران ان فی خلق السموات والارض تا انک لا تخلف
المیعاد بخواند پس بگوید استمسکت بعروة الله الوثقی لا انفصام لها واعتصمت بحبل المتین و الله
اعوذ بالله من شر فسقة العرب والعجم ومن فسقة الجن والانس ربی الله ربی الله آمنت بالله
توکلت علی الله لا حول ولا قوة الا بالله ومن یتوکل علی الله فهو حسبه ان الله بالغ امره قد جعل
الله لکل شیء قدرا حسبی الله ونعم الوکیل اللهم من اصبح وله حاجة الی المخلوق فان حاجتی ورغبتی
الیک وحدک لا شریک لک الحمد لرب الصباح الحمد لفالق الاصباح الحمد لناشر الارواح الحمد لقاسم
المعاش الحمد لله جاعل اللیل سکنا والشمس والقمر حسبانا ذلک تقدیر العزیز العلیم اللهم صل علی
محمد وآل محمد واجعل فی قلبی نورا وفی بصری نورا وعلی لسانی نورا ومن بین یدی نورا ومن خلفی نورا
وعن یمینی نورا وعن شمالی نورا ومن فوقی نورا ومن تحتی نورا وعظم لی النور واجعل لی نورا
امشی به فی الناس ولا تحرمنی نورک یوم القاک وهر کس بعد از نافله صبح صد مرتبه صلوات
بر پیغمبر و آل فرستد خدای تعالی روی او را از حرارت دوزخ نگاه دارد وهر کس صد مرتبه بگوید
سبحان ربی العظیم وبحمده استغفر الله ربی واتوب الیه خانه در بهشت بنا کنند واگر بیست
یک مرتبه قل هو الله بخواند خانه دیگر بنا کند واگر چهل مرتبه بخواند گناهانش بیامرزد وچون از همه
سیزده رکعت شب فارغ شود این دعا از صحیفه کامله بخواند اللهم یا ذا الملک المتابد بالخلود
والسلطان تا آخر دعا [illegible] مرویست از
اهل بیت طاهرین علیهم السلام که در اثنای نماز در هر مقامش که باشد هر چه دعا و مناجات با خدا و ذکر حضرت پیغمبر صلی الله
علیه وآله باشد توان کرد و از نماز خارج نباشد و هر کس در اثنای هر فعل از افعال نماز مثل رکوع [illegible] بعد از آن بگوید صلی الله
علی محمد وآل محمد آن فعل مضاعف نوشته شود واگر در نماز ذکر آن حضرت بگذرد و صلوات فرستد [illegible]
شود و سجده فرشته موکلند که هر کس در اثنای نماز صلوات فرستد بجانب او بشتابند تا هر کدام را نصیب باشد

ثبت کنند و هر حاجت که خواهد برای دنیا و آخرت در نماز توان خواست خصوصا در سجده که بنده در سجده نزدیکترست بخدای تعالی
از جمیع احوال و گریه کردن در نماز از ترس خدای و برای شوق جنت و خوف نار نور چشم مؤمن افضل اعمال است و اما برای ذکر
اموات نماز را قطع کند و اگر در اثنای نماز عطسه کند یا عطسهٔ دیگری بشنود حمد و صلوات فرستد و اگر کسی برو سلام کند
جواب بگوید بهمان لفظ که گفت سَلَامٌ عَلَیْکُمْ یا اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ و آواز بلند نکند بلکه اگر تواند آهسته و بجانب
او بانگشت اشاره کند اما روایات آمده که چون کسی در نماز باشد برو سلام مکنید [illegible] وان دو قسمت
یکی آداب متعلق بامام دویم آداب متعلق بماموم و چون امام بآداب خود اعرف است از آنکه درین مجموعه حاجت بذکر
باشد اکتفا بذکر آداب ماموم نموده گوئیم مرویست از اهل بیت طاهرین علیهم السلام که اگر کسی نماز بانفراد کرده باشد
بعد از آن جماعتی رو دهد افضل اینست که اعاده کند که خدای هرکدام را دوست تر دارد بقبول نماید و آن دیگر را بنافله حساب
کند و اگر دو رکعت بانفراد گذارده بود نیت [illegible] بجماعت بگذارد و اگر یک رکعت گذارده باشد نیت
نافله نموده یک رکعت دیگر با آن ضم کند و سلام دهد و اگر ماموم یک مرد باشد در پهلوی راست امام بایستد و اگر یک زن باشد
در پشت سر بایستد بجانب راست و اگر یک مرد باشد و زنی خواه یکی و خواه بیشتر مرد در پهلوی راست و زن در عقب بایستد
و اگر زیاده از یک مرد باشد همه در عقب [illegible] و اگر ماموم [illegible] امام ایستاده باشد و در اثنای نماز دیگری برسد
یا امام پیشتر رود یا ماموم پس تر آید و اگر این مرد [illegible] برسد نه امام پیش رود و نه ماموم پس آید بلکه این نیز در
پشت امام بنشیند و چون امام سلام دهد پس برخاسته نماز خود را تمام کند و میان امام و صف اول و همچنین میان
هر دو صف فاصله زیاده از آنکه سجده توان کرد نباشد مرویست که اگر فاصله بیشتر باشد آن امام برای ایشان امام نباشد
و اهل هر صف دوش بدوش بایستند پیش و پس نباشد و در میان فرجه خالی نگذارند تا شیطان برایشان دست نیابد
و اگر در صف پیشتر موضعی خالی ببیند برود تا آن موضع را بگیرد اگرچه در اثنای نماز باشد مرویست که هیچ گامی پیش خدای دوست
تر از گامی نیست که برداری تا صف خالی را پر کنی اما در اثنای نماز بصف عقب نتوان رفت مگر آنکه جای تنگی کند که در آن وقت
به پیش و پس هر جا وسعتی گمان کند تواند حرکت کرد و یک کس تنها در صفی نایستد مگر آنکه در صفوف جا نیابد که در آن وقت تواند تنها
ایستاد اما چنان بایستد که محاذی امام باشد و اگر امام در زمین پست بایستد ماموم در موضعی بلند مثل بام یا سکوی بایستد
جایز بود اما عکس آن جایز نبود مگر آنکه زمین سرازیر باشد که بعضی موضعش بقدر یک انگشت یا کمتر یا بیشتر پست تر باشد که در آن وقت جایز است
که امام در موضع بلند بایستد و میان امام و ماموم اگر پرده یا دیوار حایل باشد نماز ماموم جایز نباشد مگر کسی که در برابر در باشد اما ستونها

که در مساجد میان صفوف واقع میشود ضرر ندارد و چون امام قراءت کند ماموم را جایز نباشد قراءت کردن مروی است
که اگر کسی با امامی که باو راضی باشد و اقتدا میکند قراءت کند چون بمیرد بر غیر فطرت اسلام محشور شود بلکه در نماز اخفاتی
باشد ماموم برای خود ذکر کند و اگر جهری باشد و صدای امام شنود اگر چه همین همهمه را بشنود و کلمات تمیز نکند گوش کند
و اگر جهری باشد و صدای امام حتی همهمه نرسد افضل اینست که ماموم خود آهسته قراءت کند و اگر اکتفا بقراءت
امام نیز کند مجزی بود و سایر اذکار و افعال را خود بجا بیارد و باید در همه افعال قیام و قعود و رکوع و سجود تابع امام باشد
پیشتر نکند و پیشتر سر بر ندارد مگر در تشهد که اگر امام تشهد را طول دهد و ماموم را ضرورتی باشد تواند که پیش از امام
سلام دهد و برود و ماموم باید ادعیه و اذکار را آهسته گوید و صدای خود با امام نرساند و چون امام از قراءت حمد
فارغ شود و همچنین چون بعد از رکوع سَمِعَ اللّٰهُ لِمَنْ حَمِدَهُ ماموم بگوید اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِینَ و ماموم سمع الله
لمن حمده نگوید و اگر ماموم در اثنای نماز با امام رسد تکبیر احرام بگوید و داخل نماز شود هر جای نماز که باشد پس اگر رکوع را
با امام دریابد آن رکعت را حساب کند و اگر بعد از رکوع امام در تشهد داخل شود و آن فعل را با امام بجا بیارد اگر چه سجده
آخر یا تشهد آخر نماز باشد که فضل جماعت بیابد و دریابد اما آنرا رکعتی حساب نکند و آن زیادتی بنمازش ضرر نکند و چون
امام سلام دهد او سلام ندهد برخیزد و هر چه از نمازش مانده تمام کند و اگر سهواً سلام دهد ضرر ندارد برخیزد و
نماز را تمام کند گرچه بعد از سلام عمداً حرف زده باشد ... ضرر ندارد و بعد از نماز سجده
سهو کند و اگر تکبیر رکوع را از امام نشنیده باشد ... در آن رکوع داخل نشود بلکه چون امام سر بردارد
و داخل شود و هرگاه امام تشهد بخواند او نیز بخواند اگر چه موضع تشهد خودش نباشد که تشهد برکت است اما در این
صورت ... بنشیند و دست بر زمین ننشیند و چون موضع تشهد خودش رسد نشسته تشهد بخواند و رود و برخیزد
تا با امام ملحق شود و اگر در رکعت دویم امام برسد با امام قنوت بخواند و همین قنوت از قنوت خودش مجزی بود و اگر رکعت
سیوم و چهارم امام اول و دویم او باشد پس اگر امام تسبیح گوید او خود الحمد و سوره بخواند و اگر امام رکوع کند و فرصت
سوره خواندن نشود همان الحمد مجزی بود اما اگر امام قراءت کند و نماز اخفاتی باشد او قراءت نکند و اگر جهری باشد
چون قراءت امام را نشنود خود قراءت کند و اگر کسی از دور رسد و بیند که امام در رکوع است یا برکوع میرود و دور رسد
که تا بصف رسیدن امام سر بردارد در همانجا که باشد رکوع کند و اگر خواهد سجود نیز بکند بعد از آن برخواسته
بصف ملحق شود پس ایستاده باشند بایستد و اگر نشسته باشند بنشیند و اگر خواهد همچنان در رکوع برود تا ملحق شود

واگر پیش از آنکه امام سر ~~بردارد~~ از رکوع یا سجود بردارد ماموم سر بردارد باز سر را بگذارد تا با امام برخیزد و اگر کسی با امام رکوع کند و بسبب کثرت و ازدحام سجود نتواند کرد تا آنکه امام داخل رکعت دیگر شود درین رکعت با امام رکوع نکند و به نیت رکعت سابق سجود با امام کند که آن رکوع با این سجود مجموع یک رکعت شود و اگر سجده به نیت همین رکعت نکرده باشد این سجده بهیچ رکعت حساب نمی‌شود بلکه سجدهٔ دیگر به نیت رکعت سابق کند تا آن تمام شود و اگر بسبب ازدحام رکوع نیز از و فوت شود تنها رکوع و سجود کند بعد از آن با امام ملحق شود و اگر در نماز جمعه یک رکعت را با امام دریابد چون امام سلام دهد یک رکعت دیگر را تنها بگذارد و اگر بعد از رکوع آخر با امام رسد چهار رکعت نماز ظهر گذارد [illegible]

[illegible] بدانکه احادیث اهل بیت علیهم السلام و اقوال علمای کرام درین احکام اختلاف عظیم دارد و انشاءالله تعالی آنچه باصول احادیث انسب و باحتیاط اقرب باشد درین فصل بیان نمائیم و پیش از شروع در مطلب شرح این الفاظ نموده گوئیم [illegible] آنست که یقین [illegible] که چیزی را زیاد یا کم کرده آنست که خاطر متردد باشد میان دو چیز یا بیشتر بنحوی که هیچ کدام را بر دیگری ترجیح نتواند داد آنست که بعضی را رجحانی دهد کانش آن بیشتر باشد اما یقین نداند و ظن در جمیع احکامی که [illegible] خواهد شد حکم یقین دارد باین معنی که هر جا یقین داشته باشد چه باید کرد اگر ظن داشته باشد همان کند [illegible] بدان که سهو و شک در نماز یا متعلق است بعدد رکعات یا باجزاء اما اگر در عدد رکعات باشد پس اگر کم کرده یا بیشتر از نماز نقصان کرده باشد خواه نماز دو رکعتی و [illegible] باشد خواه بیشتر اگر هنوز رو از قبله نگردانیده باشد همچنانچه نقصان شده بجا بیارد تا نمازش تمام شود اگر چه [illegible] شده باشد و اگر چه حرف زده باشد بعد از نماز سجدهٔ سهو کند و اگر حدث کرده باشد و [illegible] و اگر رو از قبله گردانیده باشد احتیاط آنست که نماز را اعاده کند و اگر یک رکعت یا بیشتر در نماز زیاد کند که زیاد شده هر نمازی که باشد [illegible] که سلام بایست داد تشهد خوانده باشد نمازش تمام بود و چیزی بر او لازم نباشد [illegible] دیگر [illegible] تا نافله شود و اگر در آن رکعت تشهد نخوانده باشد بلکه رکعت زیادی [illegible] نماز را اعاده کند و اگر نداند که تشهد خوانده یا نه بنشیند تشهد و سلام بگوید بعد از آن دو رکعت نشسته بگذارد و [illegible] تا نافله شود و همه این شقوق در صورتیست که [illegible] بعد از تمام شدن رکعت زاید بخاطر رسد [illegible] احتیاط آنست که بهمین تفصیل عمل نماید و اگر بعد از رکوع یا پیش از آن بخاطر رسد سلام دهد و احتیاطا سجدهٔ سهو کند و اگر شک کند که نماز کم یا زیاد [illegible] شده یا شک کند که تمام یا زیاد یا کم شده و هیچ کدام [illegible] نداند سلام دهد و سجدهٔ سهو کند

واگر در نماز دو رکعتی خواه صبح و خواه جمعه و خواه نماز سفر و همچنین در نماز شام و همچنین دو رکعت اول نماز چهار رکعتی شک کند
بحیثیتی که ایشان ندانند که دو رکعت تمام کرده افضل و اقرب باحتیاط آنست که نماز را اعاده کند اما اگر در نماز چهار رکعتی
دو رکعت تمام یقین داند و شک کند میان دو و سه باین معنی که رکعتی که تمام شده نداند که دویم بوده یا سیوم یا میان
سه و چهار یا میان دو و چهار یا میان دو و سه و چهار شک کند بنا بر اکثر گذارد و تا چهار رکعت تمام کند و سلام دهد
بعد از آن اگر شک میان دو و سه یا میان دو و چهار باشد دو رکعت احتیاط ایستاده بگذارد و اگر میان سه و چهار باشد
دو رکعت نشسته و اگر میان دو و سه و چهار باشد دو رکعت ایستاده و دو رکعت نشسته پس اگر نماز تمام باشد رکعتهای
احتیاط نافله حساب شود و اگر کم باشد برکعت احتیاط تمام شود و در رکعتهای احتیاط همه تکبیر احرام بگوید و الحمد تنها بخواند
و در هیچکدام ازین شقوق سجده سهو نباید و اگر سهو و شک در افعال نماز باشد پس در هر فعل که سهو یا شک کند
و محل آن فعل نگذشته باشد آن فعل را بجا بیاورد و اگر بعد از آن بخاطر رسد که آن فعل را کرده بوده است این زیادتی ضرر نکند
و بیهوده نباشد و محل تکبیر احرام تا وقتی است که شروع در قراءت کند و محل قراءت و قنوت تا وقتی که برای رکوع
دستها بزانو رسد و اگر هنوز دست بزانو نرسیده باشد اگر چه خم شده باشد محل باقی بوده و محل رکوع تا آنکه
برای سجده سر از زیر شود اگر چه هنوز بسجده نرسیده باشد [illegible] تا آنکه برکعت دیگر برخیزد و اگر چه قراءت
و قنوت کرده باشد و در شک تا آنکه راست بایستد [illegible] باشد و اگر محل فعل گذشته باشد و شک کند
اعتبار ندارد و همچنانکه است نماز را تمام کند و اگر بعد از آن چیزی بخاطر رسد حکم سهو دارد چنانکه بیان میشود اما اگر سهو
کرده باشد و بعد از گذشتن محل بخاطر رسد پس اگر سهو در نیت یا تکبیر احرام یا رکوع یا در سجده با هم در یک رکعت کند
نماز را اعاده کند و اگر در قراءت حمد یا سوره یا جزو باشد و بعد از رکوع بخاطر رسد نماز صحیح بود و تلافی ندارد و اگر بعد از
سوره پیش از رکوع بخاطر رسد که حمد نخوانده بخواند و ظاهر آنست که بعد از آن سوره را اعاده باید کرد و اگر کلمه یا آیه از سوره
فراموش کند پس اگر خواهد بهمانچه خوانده اکتفا نماید و اگر خواهد آنرا که فراموش کرده در میان بگذارد و تتمه تمام کند
و اگر خواهد رجوع بسوره دیگر کند هر سه شق صحیح بود و اگر قنوت را فراموش کند بعد از رکوع بخواند و رکوع را اعاده
نباید کرد و اگر بعد از نماز بخاطر رسد اگر چه از جای خود برخاسته و رفته باشد هر جا که بخاطر رسد رو بقبله نموده قنوت
بخواند و اگر در رکعتی یک سجده را سهو کند و محلش گذشته باشد آن سجده را قضا کند و اگر تشهد را سهو کند در رکعت
دویم بعد از نماز سجده سهو کند و ظاهر احادیث آنست که همین تشهدی که در سجده سهو خوانده میشود کافی باشد [illegible]

تشهد دیگر نباشد اگرچه اکثر علما قضا را او احتیاط دانسته اند و اگر تشهد رکعت آخر را سهو کند در همان مکان اگر نزدیک باشد
وگرنه در مکان پاکی هرجا باشد نشسته تشهد بخواند و درین صورت سجدهٔ سهو باید کرد و اگر در اثنای نماز سهواً کلمه غیر ذکر
و دعا بگوید سجدهٔ سهو کند اما در سایر افعال نماز مثل ذکر رکوع و سجود و سلام و غیر آن اگر سهوی شود حکمی ندارد و نماز صحیح بود
در روایتی دیگر آمده که هر زیاده و نقصانی که در نماز واقع شود مثل نشستن و برخاستن و قراءت کردن و غیر آن سجدهٔ سهو کند
و این روایت اگرچه ضعیف است اما چون صریح معارضی ندارد اگر بآن عمل نمایند قصوری ندارد و اما اینکه در میان فقها مشهور گشته
که زیادی و نقصان در رکن سهواً و عمداً مبطل نماز و موجب اعاده است اصلش در احادیث و اخبار اهل بیت صلوات الله
علیهم معلوم نیست بلکه حقیقت آن بر وجه موافقت اخبار و رعایت احتیاط نحویست که بتفصیل مذکور شد والله اعلم بالصواب
عمداً نماز را تمام [illegible] نمازش صحیح بود و اگر دانسته باشد اعاده کند خواه وقت
باقی باشد و خواه نه و اگر سهواً اتمام کند پس اگر وقت باشد اعاده کند و اگر گذشته باشد صحیح باشد و در نوافل رکعت احتیاط
[illegible] کسی که شک بسیار کند التفات بآن نکند و آنچه را
سهو شک اعتبار ندارد و [illegible] شک از شیطانست و شیطان خبیث را بخود راه مدهید
شک کرده درست حساب کند اگرچه [illegible]
و وسوسه خود را عادت مدهید که هرچند بیشتر اطاعتش کنید بیشتر جرأت کند و وسوسه نماید و چون بیند که مخالفتش میکنید
و اطاعتش نمیکنید دست از شما بر دارد و کسی از بسیاری شک بحضرت رسول الله صلی الله علیه و آله شکایت نمود فرمود چون
داخل نماز شوی با انگشت شهادت ران راست بفشار و بگوی بسم الله و بالله و توکلت علی الله اعوذ بالله السمیع
العلیم من الشیطان الرجیم شیطان دور شود و از وسوسه او ایمن گردی ان شاء الله و کسی دیگر بامام جعفر صادق
علیه السلام شکایت کرد از سهو در نماز مغرب فرمود بعد از حمد قل هو الله و قل یا ایها الکافرون بخوان چنان کرد نیافت
و کیفیت سجدهٔ سهو آنست که دو سجده کند در هر سجده بگوید بسم الله و بالله صل علی محمد و آل محمد
اللهم
یا بگوید بسم الله و بالله السلام علیک ایها النبی و رحمة الله و برکاته و بعد از هر دو
تشهد خفیف باین طریق بخواند اشهد ان لا اله الا الله و اشهد ان محمداً رسول الله اللهم صل
علی محمد و آل محمد و سلام دهد و اگر امام باشد چون سر بسجده گذارد و چون بردارد تکبیر بگوید تا مأموم بداند که
سهو کرده و وقت سجدهٔ سهو بعد از نماز است بفاصله پیش از حرف زدن و اگر فراموش شود هر گاه بخاطر رسد
احکام حوادث در نماز اگر در اثنای نماز حدثی سانح شود که وضو را باطل کند یا خون از دماغ یا از عضوی دیگر آید

باقی آید پس اگر پی آنکه عمداً حرف زند یا بتمام بدن رو از قبله بگرداند تو زو ضو یا ازاله نجاست کند و تتمه نماز هرچه مانده تمام کند و اگر عمداً حرف زند یا روی از قبله بتمام بدن بگرداند نماز را از سر گیرد و اگر درین عرض سهوا حرف زند سجدهٔ سهو کند و دیگر سر نباید گرفت و اگر خون کم باشد و باقی نبود محتاج شستن نباشد بلکه بخرقه یا چیزی دیگر پاک کند و نماز را تمام کند والحمد لله [illegible]

[illegible] اول نماز کسوف و خسوف و زلزله و آیات مثل بادهای عظیم و ظلمتهای شدید و غیر آن که سبب خوف اکثر مردم شود و این نماز دو رکعت است بیک تشهد و سلام در هر رکعت پنج رکوع و دو سجده و در هر دو رکوع یک قنوت که در مجموع ده رکوع و پنج قنوت باشد و قراءت آن بدو وجه جایز است یکی آنکه در هر رکعت یک الحمد بخواند و بعد از آن یک سوره را پنج حصه کند پیش از هر رکوع یک حصه را بخواند که در مجموع نماز دو الحمد و دو سوره خوانده شود و به دویم آنکه پیش از هر رکوع یک الحمد و یک سوره خوانده شود تمام بخواند که مجموع ده الحمد و ده سوره باشد و هر بار که برکوع رود و هر بار که سر بردارد تکبیر بگوید و بعد از رکوع سمع الله لمن حمده نباید گفت مگر در رکوع پنجم و دهم که بعد از این رکوع تکبیر نباید گفت و سمع الله لمن حمده باید گفت و چون بسجده رود تکبیر بگوید مستحب است این نماز را در زیر آسمان گذاردن که سقف نباشد و بجماعت گذاردن و طول دادن بقدر آنکه آیه منجلی شود و اگر زودتر از نماز فارغ شود مستحب است اعاده کردن تا آنکه منجلی شود و مستحب است که قدر رکوع و سجود و قراءت باهم مساوی باشند و در کسوف و خسوف اگر نماز نکرده باشد تا آنکه قرص منجلی شود پس اگر تمام قرص گرفته باشد و خبردار باشد و در نماز تقصیر کرده باشد بکفارهٔ آن غسل کند و نماز را قضا کند و اگر خبر نداشته باشد نماز را قضا کند و غسل نباید کرد اما اگر بعضی قرص گرفته باشد و تقصیر کند نماز را قضا کند و اگر خبر نداشته باشد قضا ندارد و اگر این نماز در وقت فریضه واقع شود پس اگر وقت فضیلت فریضه تنگ نشده باشد اول این نماز را بگذارد و اگر در اثنای نماز باشد که وقت فریضه تنگ شود نماز را قطع کند و فریضه را بگذارد و بعد از آن هرچه از آن نماز مانده تمام کند و از سر نباید گرفت و چون برای زلزله گذارد بعد از سجده کند و در سجده بگوید یَا مَنْ يُمْسِكُ السَّمٰوٰاتِ وَالْأَرْضَ أَنْ تَزُولَا وَلَئِنْ زَالَتَا إِنْ أَمْسَكَهُمَا مِنْ أَحَدٍ مِنْ بَعْدِهِ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا يَا مَنْ يُمْسِكُ السَّمَاءَ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِ أَمْسِكْ عَنَّا السُّوءَ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

نماز امیرالمؤمنین صلوات الله علیه هر که این نماز بگذارد از گناه پاک شود چنانکه از مادر متولد شده و حوایج برآورده شود و آن چهار رکعت است در هر رکوع

بعد از الحمد قل هو الله پنجاه مرتبه و مستحب است تعقیب این نماز بان تسبیح که مرویست از آنحضرت علیه السلام سُبْحَانَ
مَنْ لَا تَبِيدُ مَعَالِمُهُ سُبْحَانَ مَنْ لَا تَنْقُصُ خَزَائِنُهُ سُبْحَانَ مَنْ لَا اضْمِحْلَالَ لِفَخْرِهِ سُبْحَانَ مَنْ لَا
يَنْفَدُ مَا عِنْدَهُ سُبْحَانَ مَنْ لَا يُشَارِكُهُ أَحَدٌ فِي أَمْرِهِ سُبْحَانَ مَنْ لَا إِلَهَ غَيْرُهُ و این نماز هر وقت
خواهند توان گذارد و افضل اوقات شبانه روز جمعه و ماه مبارک رمضان که حسنات مضاعف باشد

نماز حضرت فاطمه صلوات الله علیها هر کس این نماز را بگذارد میان او و خدای تعالی هیچ گناه نماند مگر که آمرزیده
شود و آن دو رکعت است در اول بعد از الحمد صد مرتبه انا انزلناه و در دویم صد مرتبه قل هو الله و بعد از
نماز تسبیح آن حضرت علیها السلام بگوید

نماز تسبیح و این نمازیست که حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله جعفر بن
ابی طالب عطا فرمود و فرمود اگر این نماز را هر روز یا هر شب یا هر دو روز یا هر هفته یا هر ماه یا هر سال یا هر وقتی که
خواهی بگذاری هر گناهی که [illegible] کرده باشی همه آمرزیده شود و هر کس این نماز را بگذارد گناهش همه آمرزیده
شود اگر چه مثل ریگ بیابان عالج یا مثل کف دریا باشد و [illegible] حسنه برایش نویسند که کمترین [illegible]
باشد و آن چهار رکعت است [illegible] در رکعت اول بعد از الحمد اذا زلزلت و در دویم والعادیات و در
سیوم اذا جاء و در [illegible] بعد از [illegible] پانزده مرتبه سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ
إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ و در رکوع [illegible] ایستاده و در هر سجده و بعد از هر سجده نشسته ده مرتبه
ده مرتبه بگوید که در رکعتی هفتاد و پنج مرتبه و در تمام نماز سیصد مرتبه باشد و اگر خواهد این نماز را بگذارد در نوافل
شبانه روز حساب کند و اگر دو رکعت گذارده باشد که حاجتی یا [illegible] سانح شود برود و چون فارغ شود دو
رکعت دیگر بگذارد و اگر شتابی داشته باشد نماز را بی تسبیحات بگذارد و تسبیحات را بعد از آن بگوید و مستحب است
که سجده آخر این نماز بعد از تسبیحات بگوید سُبْحَانَ مَنْ لَبِسَ الْعِزَّ وَالْوَقَارَ سُبْحَانَ مَنْ تَعَطَّفَ بِالْمَجْدِ وَ
تَكَرَّمَ بِهِ سُبْحَانَ مَنْ لَا يَنْبَغِي التَّسْبِيحُ إِلَّا لَهُ سُبْحَانَ مَنْ أَحْصَى كُلَّ شَيْءٍ عِلْمُهُ سُبْحَانَ ذِي الْمَنِّ
وَالنِّعَمِ سُبْحَانَ ذِي الْقُدْرَةِ وَالْكَرَمِ سُبْحَانَ ذِي الْعِزَّةِ وَالْفَضْلِ سُبْحَانَ ذِي الْقُوَّةِ وَالطَّوْلِ
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَعَاقِدِ الْعِزِّ مِنْ عَرْشِكَ وَمُنْتَهَى الرَّحْمَةِ مِنْ كِتَابِكَ وَبِاسْمِكَ الْأَعْظَمِ
وَكَلِمَاتِكَ التَّامَّاتِ الَّتِي تَمَّتْ صِدْقًا وَعَدْلًا أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَفْعَلَ مَا أَنْتَ أَهْلُهُ
و هر حاجت که خواهد بخواهد و مستحب است بعد از این نماز خواندن این دعا سُبْحَانَ مَنْ لَبِسَ الْعِزَّ دِثَارًا

سبحان من تعطف بالمجد وتكرم به سبحان من لا ينبغي التسبيح الا له سبحان من احصى كل
شيء بعلمه وخلقه بقدرته سبحان ذي المن والنعم سبحان ذي القدرة والكرم اللهم اني
اسئلك بمعاقد العز من عرشك ومنتهى الرحمة من كتابك وباسمك الاعظم وكلماتك
التامات تمت صدقا وعدلا ان تصلي على محمد وآل محمد الطيبين وان تجمع لي خير
الدنيا والآخرة بعد عمر طويل اللهم انت الحي القيوم العلي العظيم الخالق الرازق المحيي
المميت البديء البديع لك الكرم ولك المجد ولك المن ولك الجود ولك الامر وحدك
لا شريك لك يا واحد يا احد يا صمد يا من لم يلد ولم يولد ولم يكن له كفوا احد يا اهل
التقوى ويا اهل المغفرة يا ارحم الراحمين يا عفو يا غفور يا ودود يا شكور انت ابر
بي من ابي وامي ومن الناس اجمعين الكريم يا ابن المولا اللهم اني صليت هذه الصلاة
ابتغاء مرضاتك وطلب نائلك ومعروفك ورجاء رفدك وجائزتك وعظيم عفوك
وقديم غفرانك اللهم فصل على محمد وآل محمد وارفعها الى عليين وتقبلها
مني واجعل لي بها اثرة عندك وذخرا وعتقا لرقبتي من النار والفوز بالجنة
وما جمعت فيها من النعيم ومن حسن الحور العين واجعلها وسيلة الى العتق من النار وتغفرن
ذنوبي وذنوب والدي وما ولدا وجميع اخواني واخواتي المؤمنين والمؤمنات والمسلمين
والمسلمات الاحياء منهم والاموات ان تستجيب دعائي مغفورا وترحم تضرعي وندائي
ولا تردني خائبا خاسرا واقلبني مفلحا منجحا مرحوما مستجابا دعائي مغفورا لي يا ارحم الراحمين.
يا عظيم يا عظيم تعاظمه الذنب من عبدك فليحسن العفو منك يا حسن البلاء وزيا واسع
المغفرة يا باسط اليدين بالرحمة يا نفاحا بالخيرات يا معطي السؤلات يا فكاك الرقاب من
النار صل على محمد وآل محمد وفك رقبتي من النار واعطني سؤلي واستجب دعائي وارحم
تضرعي وتضرعي وندائي ما ذكرت منها وما لم اذكر واجعل لي في ذلك الخيرة ولا تردني خائبا
خاسرا واقلبني مفلحا منجحا مستجابا لي دعائي مغفورا لي مرحوما لي يا ارحم الراحمين
يا محمد يا ابا القاسم يا رسول الله يا علي يا ابا الحسن يا امير المؤمنين انا عبدكما ومولاكما غير

مُسْتَنْكِفٍ وَلَا مُسْتَكْبِرٍ بَلْ خَاضِعٌ ذَلِيلٌ عَبْدٌ فَقِيرٌ مُتَمَسِّكٌ بِحَبْلِكُمَا مُعْتَصِمٌ مِنْ ذُنُوبِي بِوِلَايَتِكُمَا أَتَقَرَّبُ
إِلَى اللهِ تَعَالَى بِكُمَا وَأَتَوَسَّلُ إِلَى اللهِ بِكُمَا وَأُقَدِّمُكُمَا بَيْنَ يَدَيْ حَوَائِجِي إِلَى اللهِ عَزَّ وَجَلَّ فَاشْفَعَا لِي فِي فَكَاكِ
رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ وَغُفْرَانِ ذُنُوبِي وَإِجَابَةِ دُعَائِي اَللّٰهُمَّ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَتَقَبَّلْ دُعَائِي يَا
أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ نمازی که حضرت پیغمبر صلی الله علیه وآله باعرابی عطا فرموده و فرمود هر مؤمن و مؤمنه که
این نماز بگذارد من برای او ضامن بهشت شوم و هنوز از جای برنخواسته باشد که گناهان او و والدینش همه
آمرزیده شود و آن ده رکعت است چون روز بلند شود اول دو رکعت بیک سلام گذارد در رکعت اول بعد از الحمد قل اعوذ
برب الفلق هفت مرتبه و در رکعت دویم قل اعوذ برب الناس هفت مرتبه و بعد از سلام هفت مرتبه آیة الکرسی بخواند
بعد از آن هشت رکعت بدو سلام بهیأت نماز ظهر و عصر در هر رکعت بعد از الحمد اذا جاء نصر الله یکمرتبه و قل هو الله
بیست و پنج مرتبه بخواند و چون از نماز فارغ شود ده مرتبه بگوید سُبْحَانَ اللهِ رَبِّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ وَلَا حَوْلَ وَلَا
قُوَّةَ إِلَّا بِاللهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ نماز غفیله و آن دو رکعت است در ساعت غفلت میان نماز شام و خفتن سنت
که درین ساعت دو رکعت نماز را ترک نکند که اوقات ... در رکعت اول بعد از الحمد آیه وَذَا النُّونِ إِذْ
ذَهَبَ مُغَاضِبًا فَظَنَّ أَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادَى فِي الظُّلُمَاتِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ
مِنَ الظَّالِمِينَ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْغَمِّ وَكَذَلِكَ نُنْجِي الْمُؤْمِنِينَ و در رکعت دویم این آیه وَعِنْدَهُ
مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا
حَبَّةٍ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٍ وَلَا يَابِسٍ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ و در قنوت بگوید اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
بِمَفَاتِحِ الْغَيْبِ الَّتِي لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا أَنْتَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَجْمَعَ لِي خَيْرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
و اگر خواهد بجای این فقره بعد از صلوة بر پیغمبر و آلش هر حاجت که خواهد بطلبد بعد از آن بگوید اَللّٰهُمَّ أَنْتَ
وَلِيُّ نِعْمَتِي وَالْقَادِرُ عَلَى طَلِبَتِي تَعْلَمُ حَاجَتِي فَأَسْأَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِهِ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِمْ
لَمَّا قَضَيْتَهَا لِي و هرچه خواهد سؤال کند که مستجاب شود نماز وصیت مرویست که حضرت پیغمبر صلی الله علیه وآله
فرمود وصیت میکنم شما را بدو رکعت نماز در میان شام و خفتن در رکعت اول بعد از الحمد اذا زلزلت سیزده مرتبه
و در دویم قل هو الله پانزده مرتبه که هر کس این نماز را در سالی یکمرتبه بگزارد از جمله محسنین نوشته شود و اگر در ماهی
یکمرتبه بگزارد از جمله متقین و اگر در هفته یکمرتبه از جمله مصلین و اگر در هر شب بگزارد در بهشت با من مزاحمت کند

و ثواب آنرا هیچکس نداند بجز خدای تعالی هر کس میان نماز شام و خفتن در شب پنجشنبه نماز بگذارد و در هر رکعت
بعد از الحمد آیة الکرسی و قل یا ایها الکافرون و قل هو الله و معوذتین هر یکرا پنج مرتبه بخواند و بعد از نماز پانزده مرتبه
استغفار کند و ثوابش را بوالدین هدیه کند حق ایشانرا بجای آورده باشد مرویست که هر کس وقت
خوابیدن وضو کند و ذکر خدا کند چنانست که تا وقت بیدار شدن در عبادت باشد پس اگر در اثنای شب برخیزد و ذکر خدا
کند خطایایش همه بریزد چنانکه برگ درخت بریزد و اگر آخر شب برخیزد و دو رکعت نماز کند پس حمد و ثنای خدا کند و صلوات بر پیغمبر و
آلش فرستد هیچ چیز از خدا سؤال نکند مگر آنکه عطا فرماید یا همان را بعینه یا بهتر از آن در بهشت عوض دهد هر کس
دو رکعت نماز گزارد در هر وقت که باشد در هر رکعت شصت مرتبه قل هو الله بخواند در هر رکعت یکمرتبه وارد شده و بعضی
دیگر نمازهای مخصوص هر یک در جای خود انشاء الله مذکور شود [illegible]
[illegible] مرویست از اهل بیت طاهرین صلوات الله علیهم اجمعین که چون روز قیامت خلایق همه صف بسته ایستاده
باشند قرآن با بهترین صورت بمحشر آید چون بر صف مسلمین گذرد ایشان او را ببینند گویند این مرد را بصورت و صفت
میشناسیم و میدانیم که از جمله مسلمین است اما عبادت و طاعتش بیشتر بوده که این نور و جمال او را عطا شده و ما را
نصیب نگشته پس بر صف شهدا گذرد گویند این را میشناسیم که از شهدا است اما مصیبتش عظیمتر بود که این نور بهاء
و جمال کرامت یافته همچنین بر صف انبیا و مرسلین گذرد و مثل این گفتگو کنند پس همه صفوف مجتمع گشته بخدمت حضرت
پیغمبر صلی الله علیه و آله آمده گویند این کیست که ما او را نمی شناسیم بخدمت حضرت پیغمبر گویند این حجت خداست بر بندگانش پس سلام دهد
و از آنجا گذشته بر صف ملائکه بصورت ملک مقرب گذرد ملائکه نیز چنین گفتگو نمایند پس از آنجا گذشته تا پایه عرش
رسیده بسجده درآید پس خدای تعالی گوید ای حجت من در زمین و کلام ناطق صادق من سر بردار و هر چه خواهی سؤال نمای و هر کرا
خواهی شفاعت کن که هر چه کنی اجابت مقرونست پس سر برداشته گوید خدایا بندگان تو بعضی مرا محافظت نمودند و بعد
طاعت تو حرمت من داشتند و حق من رعایت کردند و بعضی حرمت من نداشتند و حق مرا ضایع کردند پس خدای تعالی
فرماید بعزت و جلال خودم که هر کس ترا از او راضی باشی جزای رضای تو با او رسانم داد او را از تو راضی گردانم و هر کس
که ترا از او راضی نباشی انتقام ترا از او بکشم پس بصورت جوانی که اهل محشر نشناسند به پیش شیعیان آید و گوید منم
آنکه شما بشغل تلاوت شبها بیداری کشیده و روزها بعوض آب تشنگی چشیده اید و در دنیا
بسبب من شفقتها دیده و از دشمنان مصیبتها رسیده پس ایشانرا برداشته به پیش خدای تعالی برد و گوید خدایا اینان

بندکان تواند وثوابش را بهتر شناسی و دانی که ز من حفظ و رعایت من چها کشیده اند پس فرماید تا ایشان را به بهشت برده

حلّهای بهشت در ایشان پوشند و تاجهای کرامت بر سر شان نهند پس بقرآن نمایند و کویند ازین اکرام که با اولیای

تو کردیم راضی کشتی کوید خدایا مرا بایشان بیش ازین توقع احسانست خدای تعالی فرماید بعزت و جلال خودم که احسان

بسیار بایشان کنم و ترا از خود راضی کردانم پس هر یک از ایشان دست راستش حلّهٔ امان و رضوان و دست چپش را

مملوّ جنت و خلود در جنان کردانند و والدینش را بازای تعلیم قرآن که بفرزند خود کرده اند و حلّه از بهشت پوشانند

و هم از ایشان علیهم السلام مرویست که هر کس در نماز نشسته قرآن بخواند بعدد هر حرف برایش پنجاه حسنه نوشته

شود و پنجاه سیّئه محو کردد و پنجاه درجه بلند شود کردانند و اکر در غیر نماز بخواند بهر حرف ده شود و اکر ایستاده بخواند

بعدد هر حرف صد حسنه نویسند و صد سیّئه محو کنند و صد درجه بلند کردانند و اکر در غیر نماز بخواند بهر حرف ده حسنه نویسند

و ده سیّئه محو کنند و ده درجه بلند کردانند و اکر خود تلاوت نکند و کوش بتلاوت دیکری دارد بهر حرف یک حسنه عطا فرماید

و یک سیّئه محو نمایند و یک درجه بلند کردانند و چون قرآن ختم کنند او را دعا مستجاب شود و اکر ختم در روز واقع شود تا شب

و اکر در شب واقع شود تا روز ملائکه بر وی صلوات فرستند و از حضرت امام علیه السّلام پرسیدند که این فضایل برای کیست

که قرآن داند فرمود خدای تعالی کریمست هر کس آنچه داند هر کاه ختم نماید چنانست که ختم قرآن کرده باشد و این فضایل باو

عطا فرمایند و هر کس در مکّه معظمه از جمعه تا جمعه یا کمتر یا بیشتر ختم نماید ... روز جمعه واقع شود و از جمعهٔ اوّل دنیا تا جمعهٔ

آخر آن برای او ثواب و حسنات نویسند و همچنان اکر در روز دیکر باشد از مثل آن تا مثل آن و هم از ایشان علیهم السلام

مرویست که هر کس در شبی ده آیه بخواند او را از جملهٔ غافلین ننویسند و اکر پنجاه آیه بخواند از جملهٔ ذاکرین نوشته شود

و اکر صد آیه بخواند از جملهٔ قانتین و اکر دویست آیه بخواند از خاشعین و قرآن در روز قیامت با او مخاصمت نکند و اکر

سیصد آیه بخواند از فائزین و اکر پانصد آیه بخواند از عابدین و اکر هزار آیه بخواند یکقنطار ثواب برایش نویسند

و قنطار پانزده هزار مثقال و یکمثقال بیست و چهار قیراط و کوچکترین قیراط مثل کوه احد است و بزرکترش از زمین تا

آسمان و کسی که قرآن بمشقت بیاموزد ثوابش مضاعف باشد و در خانه که قرآن خوانند و ذکر خدا کنند ملائکه حاضر شوند

و شیاطین دور شوند و برکت زیاد شود و آن خانه برای اهل آسمان نورانی باشد مثل ستاره برای اهل زمین و خانه که قرآن

نخوانند و ذکر خدا نکنند ملائکه بیرون روند و شیاطین حاضر شوند و برکت کم شود و سه چیز از اهل خود بخدا شکایت

کنند مسجدی که در آن نماز نکنند و عالمی که قدرش ندانند و قرآن در خانه که تلاوت نکنند تا غبار کیرد این بود بعضی از فضایل

جزء

قرآن و هر یک از سوره و آیات را فضایل بی نهایت روایت شده که این رساله اگر چه وسعت حکایت همه آن ندارد
اما چون همه آن محرومیت نتوان گذاشت بروایت بعضی مشرف گردانیم و گوئیم هر مؤمن که بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بگوید بعدد هر حرف از او را حسنه عطا فرماید که هر حسنه بهتر باشد از تمام دنیا و نعمتهای آن و خدای تعالی کارهایش را
مبارک و تمام گرداند و اگر کوشش کند که دیگری بخواند ثلث ثواب خواننده داشته باشد اَلْحَمْدُ هر کس از روی اقرار
و اعتراف بخواند خدای تعالی نعمتهای آخرت را برای او اضافه نعمتهای دنیا گرداند و بلاهای آخرت را با اضافه بلاهای
دنیا دفع کند و رحمت وافر و عطیه کامل احسان فرماید و روز قیامت حسابش را آسان کند و حسناتش را
قبول فرماید و سیئاتش را محو فرماید و ثوابی کرامت فرماید که همه متغافلین بر آن حسرت برند و در شدائد کار
معین و دستگیرش باشد و براه راست و طریقه اهل بیت علیهم السلام هدایتش کند و چنانست که دو ثلث
قرآن خوانده و بهر مؤمن و مؤمنه صدقه داده باشد [illegible] هر کس بخواند روز قیامت مثل دو پاره ابر از
حرارت آفتاب بر سرش سایه کند [illegible] هر کس بخواند گناهانش آمرزیده شود و چنانست که دوازده مرتبه ختم قرآن
کرده باشد و اگر [illegible] تا شب محفوظ [illegible] بخواند هزار ملک بر او موکل
شوند که از شیاطین و آفات محافظتش کنند و اگر [illegible] هزار ملک در غسلش حاضر شوند و برای
او استغفار کنند و تا قبر مشایعتش نمایند [illegible] عبادت خدا کنند و ثوابش برای او
نوشته شود و تا چشم کار کند قبرش را وسیع کنند و از فشار قبر ایمن شود و تا روز قیامت نوری از قبرش بیرون
آید ملائکه با او مشایعت نمایند و مژده خیر و رحمت دهند تا از میزان و صراط بگذرد و پس پیش خدای تعالی در مقامی
باز دارند که هیچکس نزدیکتر از او بخدا نباشد مگر ملائکه مقربین و انبیاء مرسلین و ائمه طاهرین علیهم السلام
و با ایشان از هر خوف و حزن ایمن باشد پس خدای تعالی گوید ای بنده من هر چه خواهی سؤال کن تا عطا فرمایم
و هر که را خواهی شفاعت نمای تا اجابت فرمایم و از موقف ایمن باشد و بر هیچ خطیئه ملامت نه بیند تا آنکه هر کس گویند
سبحان الله این بنده خدا هیچ خطای نداشته پس از جمله رفقای حضرت محمد صلی الله علیه و آله باشد و روایت
دیگر آمده که هر کس در مدت عمر یکمرتبه این سوره بخواند بعدد هر خلقی در دنیا و آخرت برایش دو هزار هزار حسنه
نویسند و دو هزار هزار سیئه محو کنند و از جنون و جذام و آفات و آلام ایمن گردد و سکرات موت
شود و خدای تعالی خود متوجه قبض روحش شود و وسعت معیشتش دهد و روز قیامت خوشنما

باو دهد که راضی گردد پس بجمیع ملائکه آسمان و زمین گوید برای این بندهٔ من استغفار کنید که من از و راضی گشتم

[illegible] هر کس بخواند خدای تعالی بوزن هر کوهی که مسخر حضرت داود کرده بود حسنات عطا فرماید و هر کس

شب جمعه بخواند آنقدر خیر دنیا و آخرت باو دهد که بهیچ کس نداده باشد مگر نبی مرسل و ملک مقرّب و او را

و هر کرا که او خواهد از اهل بیتش حتی خادمش اگرچه از عیال و اهل شفاعت او نباشند به بهشت برد [illegible]

سوره حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه است هر کس هر شب جمعه بخواند از رفقای آنحضرت باشد و از

آفات و مکاره دنیا ایمن گردد و هر کس هر شب بخواند پیش از آنکه بخوابد رویش در روز قیامت مثل بدر تمام باشد

[illegible] هر کس بخواند حضرت عیسی علیه السلام او را دعا کند و برایش استغفار نماید تا در دنیا باشد و روز

قیامت رفیق آنحضرت باشد و هر کس باین سوره در فرایض و نوافل مداومت کند در صف ملائکه و انبیاء

مرسلین باشد [illegible] هر کس بخواند جزایش بهشت [illegible] بهشت باشد و اگر در نماز صبح دوشنبه بخواند از شرور

ایمن گردد و اگر صبح پنجشنبه بخواند [illegible] حضرت پیغمبر [illegible] علیه و آله باشد و هشت هزار و چهار هزار

ثیّب از حور العین باو [illegible] هر کس بخواند بعد [illegible] هر کس که بنماز جمعه آید و هر کس نیاید در دیار اهل

اسلام ده حسنه باو عطا کنند [illegible] هر کس [illegible] از نفاق بری شود [illegible] هر کس بخواند بعدد هر حرف

که بر حضرت ابراهیم و موسی و محمد صلی الله علیه و آله [illegible] نازل گشته ده حسنه عطا فرمایند هر کس دنائه یا فزلیئه بخواند

روز قیامت گویند ابهرو که خواهی داخل بهشت شو و حضرت امام علیه السلام فرموده بر شیعه ما واجب و لازم است

که شب جمعه نماز بسوره جمعه و سبّح اسم و ظهر جمعه بجمعه و منافقین گذارند و هر کس چنین کند چنانست که عمل رسول الله

صلی الله علیه و آله کرده باشد و جزایش بهشت شود [illegible] برای معاملهٔ امیر المؤمنین صلوات الله علیه و معاویه

لعنه الله نازل گشته هر کس در فرایض و نوافل بسیار بخواند ایمان از و مسلوب نشود [illegible] هر کس بخواند از فشار

قبر ایمن شود و اگر در نماز خفتن بخواند در امان خدای تعالی باشد تا صبح و روز قیامت تا آنکه داخل بهشت شود [illegible]

سورهٔ حضرت امام حسین علیه السلام است هر کس در فرایض و نوافل بخواند با آنحضرت در یک درجه از بهشت باشد و هر کس

[illegible] در ده شب ذی الحجه بخواند گناهانش آمرزیده شود ۱۰۱۱۰۱۸ [illegible] سورهٔ اهل بیت طاهرین علیهم السلام است هر کس بخواند

چنانست که روزهٔ ماه مبارک رمضان را گرفته و لیلة القدر را احیا داشته باشد و هر کس یکمرتبه آهسته بخواند چنانست

در راه خدا در خون خود غلطیده باشد و هر یکمرتبه بلند بخواند چنانست که در راه خدا شمشیر از غلاف کشیده باشد و اگر ده مرتبه

بخواند هزار گناهش آمرزیده شود و اگر در نماز فریضه بخواند منادی ندا کند که اعمال را از سر گیر که گناهت آمرزیده گشت
و فضایل این سوره زیاده از آنست که در حوصلهٔ این رساله گنجد و بعضی از آن جمله نیز در مباحث سابقه گذشت
و بعضی نیز در جای خود انشاء الله بیاید هر کس بخواند خدای تعالی در دنیا عافیت و یقین و در آخرت
بعد د هر کس که این سوره را خوانده ثواب یکروز روزه با و عطا فرماید و هر کس در فرایض و نوافل بخواند هر جای
بهشت که خواهد با و عطا کنند سورهٔ حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه است هر کس
بخواندن آن مداومت کند از رفقای آنحضرت و در پناه او باشد هر کس بخواند چنانست
که هزار آیه از قرآن خوانده باشد و خدای تعالی بر نعمتهای که در دنیا باو داده او را محاسبه نفرماید و اگر در فریضه
بخواند چهل صف ملائکه باو اقتدا کنند و اجر صد شهید داشته باشد و اگر در نافله بخواند اجر پنجاه شهید
هر کس بخواند چنانست که ربع قرآن خوانده باشد و از شر شیاطین دور شود و از شرک بری گردد و از فزع اکبر
ایمن گردد و هر کس سورهٔ جحد و توحید در رکعتی از فرایض بخواند گناه او و والدین و اولاد ایشان همه آمرزیده
شود و اگر شقی باشد از دیوان اشقیا محو شود و در دیوان سعدا ثبت گردد و در زمرهٔ ایشان محشور شود
هر کس یکمرتبه بخواند چنانست که ثلث قرآن خوانده باشد و به هر مؤمنی ده حسنه عطا کنند و چون
سه مرتبه بخواند ختم قرآن کرده باشد و هر که یکمرتبه بخواند خدای تعالی بر او برکت و رحمت زیاد کند و اگر دو
مرتبه بخواند بر او و اهل بیتش و اگر سه مرتبه بخواند بر او و همسایگانش و اگر دوازده مرتبه بخواند
دوازده قصر در بهشت عطا فرماید و چون حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله بر سعد بن معاذ نماز گذارد دید
که هفتاد هزار ملک که جبرئیل از آنجمله بود بر او نماز گذاردند از جبرئیل پرسید که سعد بچه چیز مستحق این کرامت
گشته گفت باینکه در جمیع احوال نشستن و برخواستن و آمدن و رفتن و سواره و پیاده همیشه قل هو الله
احد میخواند هر کس بخواند چنانست که با حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله در فتح مکه حاضر شده باشد
و اگر در فریضه یا نافله بخواند بر همه دشمنان نصرت یابد و نورانی از قبر بیرون آید و از جسر جهنم و اهوال آن
ایمن گردد و در دنیا آنقدر ابواب خیر بر او مفتوح شود که بخاطرش گذشته و آرزویش نداشته باشد و چون
روز قیامت محشور شود بر هیچ چیز نگذرد مگر که او را مژده خیر دهد تا داخل بهشت شود هر کس
بخواند چنانست که جمیع کتابهای که بر انبیاء علیهم السلام نازل گشته خوانده باشد هر کس

یکمرتبه بخواند خدای تعالی هزار مکروه در دنیا که سهل ترین آن فقر و هزار مکروه در آخرت که سهل ترین آن عذاب قبر باشد ازو رفع فرماید و این بود مجملی از فضایل بعضی سُوَر و آیات قرآن عظیم و بسیاری نیز در مباحث سابقه گذشت و بعضی نیز در مباحث مناسب انشاء الله بیاید اما ذکر همه آن در حوصلهٔ این رساله در نیاید

و بعضی دیگر از احکام متعلق بآن آنکه چون کسی آیه یا سوره از قرآن بیاموزد و یاد گیرد باید مداومت بآن بکند تا فراموش نشود پس اگر فراموش شود آن سوره و آیه خود را در بهشت بصورت جمیل و درجهٔ رفیع باو نماید و برو سلام کند پس او گوید چه خوب نعمتی تو چیستی و از کیستی کاش از آن من میبودی گوید گوید من فلان سوره یا آیه ام اگر فراموش نمیکردی باین درجات میرسانیدم و مخفی نماند که ظاهر این حدیث اعم است از یاد گرفتن حکمش یا لفظش یا بخاطر گرفتنش و هر سه معنی حق و صحیح است و درجه اش در رفعت و عظمت مختلف و هر کدام درجه اش رفیع‌تر [illegible] حسرت نسیانش عظیم‌تر و هم از ایشان علیهم السلام مرویست که مؤمن را سزاوار است که هر روز [illegible] بعد از فراغ از تعقیب وردی از قرآن تلاوت کند اقلا پنجاه آیه و افضل اعمال آنست که کسی قرآن را ختم کند باز از سر گیرد و [illegible] ست که مدت ختم قرآن کمتر از یکماه نباشد تا بتدبر و تفکر تواند خواند اما در ماه مبارک رمضان [illegible] در سه روز یا هر چه مقدور شود رخصت شده و فضایل تلاوت بحزن و حسن صوت [illegible] قرآن بشتاب و بی تأنی نشاید خواند و مقصود نباید آخر سوره و جزو باشد بلکه بترتیل و تأنی و تفکر و تأمل باید تلاوت نمود مرویست که آیات قرآن خزاین جواهر معرفت و حکمت هر خزینه را که بگشایند از جواهر آن غافل نگذرید و نیز مرویست که بسا کسی که قرآن خواند و قرآن ازو بیزاری کند بلکه با دل آگاه و از روی خضوع و خشوع تلاوت باید نمود چون بآیهٔ رحمت و مغفرت و ذکر نعیم جنت رسی بآن رغبت نموده از روی شوق از خدا مسئلت کنی و چون بآیه عذاب و ذکر عقوبت و حساب رسی اندیشه کنی و از آن استعاذه نمائی و از مناهی و معاصی توبه و استغفار کنی و چون بمواعظ و نصایح مرور کنی موعظه و نصیحت گیری و چون بحکایات و قصص بگذری از آن عبرت گیری و برین قیاس بهر آیه که رسی مناسب آن حالت عمل نمائی و اگر مقدور باشد الفاظ قرآن را درست ادا کند مرویست که قرآن را چنان بخوانید که عرب میخوانند و اگر مقدور نباشد آنچه تواند ترک نکند مرویست که عجمان قرآن را عجمی خوانند و ملائکه آنرا عربی بالا برند و از جملهٔ آداب اینکه با طهارت و مکان خلوت و اطمینان خاطر و روی بقبله بدو زانو نشسته تلاوت کند و در اثنا تلاوت

باکسی گفتگو نکنند و افضل اینست که از روی مصحف تلاوت کنند که عذاب والدین تخفیف یابد اگرچه کافر باشند
ونظر بر خط قرآن عبادتست و اگر در جای تلاوت کنند باید ساکت بود و گوش داشت وچون قرآنرا برای تلاوت
برگیرد بگوید اللّهمّ انّي اشهدك انّ هذا كتابك المنزل من عندك على رسولك محمّد بن عبد الله
كلامك الناطق على لسان نبيّك جعلته هاديا منك الى خلقك وحبلا متّصلا فيما بينك و
بين عبادك اللّهمّ انّي نشرت عهدك وكتابك اللّهمّ فاجعل نظري فيه عبادة وقرائتي
فيه ذكرا وفكري فيه اعتبارا واجعلني ممّن يتّعظ ببيان مواعظك فيه ويجتنب
معاصيك ولا تطبع عند قرائتي على قلبي ولا على سمعي ولا تجعل على بصري غشاوة ولا
تجعل قرائتي قراءة لا تدبّر فيها بل اجعلني اتدبّر آياته واحكامه اخذا بشرايع دينك
ولا تجعل نظري فيه غفلة ولا قرائتي [illegible] انّك انت الرؤف الرّحيم وچون خواهد شروع در
تلاوت کند از وساوس شیطان و [illegible] وقساوت [illegible] تعالی برده بگوید اعوذ بالله
السّميع العليم من الشّيطان الرّجيم چون [illegible] از [illegible] سجده کند و در سجده بگوید لا
اله الّا الله حقّا حقّا لا اله الّا الله [illegible] لا اله الّا الله عبوديّة ورقّا سجدت
لك يا ربّ تعبّدا لا مستنكفا ولا مستكبرا بل انا [illegible] ذليل خائف مستجير وبعد از فراغ
از تلاوت بگوید اللّهمّ انّي قد قرأت ما قضيته من كتابك الّذي انزلته على نبيّك الصّادق
صلّى الله عليه وآله فلك الحمد ربّنا اللّهمّ اجعلني ممّن يحلّ حلاله ويحرّم حرامه ويؤمن بمتشابهه
واجعله انسا في حشري واجعلني ممّن ترقّيه بكلّ آية درجة في اعلى علّيّين آمين ربّ
العالمين وچون ختم کند این دعا از صحیفه کامله بخواند اللّهمّ انّك اعنتني على ختم كتابك تا آخر دعا

[illegible] واین مجموع ان شاء الله در فصل
بیان شود [illegible] مرویست از اهل بیت طاهرین علیهم السّلام که هرکس ذکر خدا بسیار کند
از نفاق و از آتش دوزخ ایمن گردد و حضرت امام جعفر علیه السّلام فرمود دلهای خود را رعایت کنید و بذکر خدا
زنده دارید و بترسید از آنکه غافل نقض عهد ایمان در دل شما راه یابد که چون دل از ذکر و یاد خدا غافل شود
نه مؤمن باشد و نه کافر مثل جامه کهنه یا استخوان پوسیده باشد پس در این حالت خدا را یاد کن [illegible] و از نقض عهد

بترسید که چون دل را چنین حالتی رو دهد پس اگر خدا با آن بنده ارادهٔ خیر داشته باشد ایمان در دلش اندازد و گرنه کفر
و خدای تعالی فرموده ای بنی آدم تو در دل خود مرا یاد کن تا من در دل خود ترا یاد کنم و تو در مجالس خود مرا یاد کن تا من
در مجالس ملائکه ترا یاد کنم و خانه که در آن ذکر خدای تعالی و تلاوت قرآن کنند برکت بسیار و ملائکه نزدیک و شیاطین
دور شوند و آن خانه برای اهل آسمان نورانی باشد چنانکه ستاره بر اهل زمین و شیطان بهر دلی آویخته
چون ذکر خدا کند از او دور شود و چون ترک ذکر کند گمراهش کند و خدای تعالی فرموده مال بسیار گناه را فراموش
کند و ترک ذکر من قساوت دل آورد و هر کس خدا را در دل یاد کند ثواب آن را غیر خدا کسی نداند و هر کس در میان غافلان
و مشغولان دنیا ذکر خدا کند خدای تعالی هزار حسنه برایش نویسد و روز قیامت بیامرزدش آمرزشی که بخاطر
هیچکس نگذرد و چنانست که در معرکه که همه گریخته باشند ثابت قدم ایستاده با اعداء خدا مقاتله کند و بهشت
او را واجب شود و مؤمن بهر بلیه مبتلا شود و کسی که مشغول ذکر باشد بصاعقه مبتلا نشود و هیچ جمعی در مجلسی مشغول
ذکر نشوند مگر آنکه جمعی ملائکه با ایشان هم نشسته شریک شوند و بگریه ایشان گریه کنند و دعاشان را آمین گویند و منادی
از آسمان ندا کند که سیئات شما همه آمرزیده شد و بحسنات بدل گشت و اگر کسی در میان ایشان باشد و ذکر نکند
او نیز بسبب مجالست با ایشان آمرزیده شود و حضرت موسی علیه السلام سؤال نمود و گفت خدایا آیا نزدیکی تا مناجات
کنم یا دوری تا آواز رسانم فرمود من همنشینم با کسی که ذکر من کند و هم آنحضرت مناجات نموده گفت
روزی که هیچکس را پناهی نباشد در پناه رحمت تو که باشند فرمود آنانکه ذکر من کنند و من ذکر ایشان کنم و برای
من با هم محبت کنند و من با ایشان محبت کنم ایشانند که اگر خواهم بر اهل زمین عذاب فرستم چون ایشان را
بیاد آرم عذاب برگیرم و نیز مناجات نموده گفت خدایا در بعضی احوال مرا شرم آید که ذکر تو کنم فرمود در هیچ حال
بی ذکر من مباش که ذکر من در همه حال خوبست و بباید دانست که ذکر بر سه قسم است ذکر با دل که بمعنی خدا را یاد
داشتن و دل را با خدا داشتن است و با زبان مثل تهلیل و تسبیح و تلاوت قرآن و مذاکرهٔ مسائل دین
و امر معروف و نهی منکر و غیر آن هر چه خدا را بیاد آرد و با اعضا و ارکان مثل عبادات و طاعات و ترک مناهی
و سیئات و افضل همه ذکر با دلست که معنی نیت شعبه ایست از آن و ذکر با دل بمنزله روح است و ذکر با زبان
و ارکان بمنزلهٔ بدن که چون قول و فعل بی نیت خدا و یاد او باشد مثل صورتی باشد بی جان و ازینجهت که اعمال
ریا و اغراض دنیا و همچنین عبادات مخالفین و غافلین مثل مستان و اطفال مقبول نباشد و خدای تعالی فرموده

اهدائی کتابخانه آیت الله شیخ محمد صالح
علامه حائری بکتابخانه آستان قدس رضوی
تیرماه ۱۳۵۱ ۵۹۰

من هر کلام حکمت را قبول نکنم بلکه نظر بر دلش کنم اگر برای من و بیاد من کرده اجر دهم و گرنه بآن واگذارم که برای او کرده
و حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله فرمود نیت مؤمن بهتر است از عملش که عمل بی نیت مقبول نبود و با نیت اگر عمل نشود بما شد
همان اجر یابد چنانکه مرویست که وقتی در مدینه قحط شد کسی روزی در صحرا به تل خاکی گذشت گفت کاش این گندم بودی
تا بمردم دادمی این خبر بحضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله رسید فرمود همان ثواب یابد و وجوه دیگر نیز برای بهتری نیت روایت
شده که این مقام ذکر آنها نیست و نیز در باب سابق گذشت که هر قدر از نماز که با آگاهی دل باشد بالا برند و هر چه بی آن باشد
بر هم پیچند و بر روی صاحبش زنند و نیز در محبت ورع و تقوی گذشت که ذکر خدا همین سبحان الله و الحمد لله نیست بلکه
اصل ذکر آنست در افعال و اعمال هر چه رو دهد خدا را یاد کنی اگر رضای خدا باشد ارتکاب کنی و گرنه اجتناب نمائی و امثال
این اخبار و احادیث بسیار است و بعضی از آن گذشته و بعضی نیز در مباحث خود انشاء الله بیاید و فضل همه اذکار آنست
که ذکر دل و زبان و ارکان همه با هم جمع شود بحیثیتی که [illegible] باشد و برضای او شود و این جمله که
گفته شد بحمد الله بسیار واضح است و توقفی که [illegible] در این مقام باشد [illegible] باز و معاصی کند و باین
مغرور باشد که هر روز هفتاد هزار تهلیل میگوید [illegible] شود در نهایت سخافت است چنانکه از این احادیث
که در محبت ورع و غیر آن مذکور شد در غایت [illegible]
مرویست از اهل بیت طاهرین علیهم السلام که جماعت [illegible] صلی الله علیه و آله رفته معروض داشتند
که اغنیا حج گذارند و بندگان آزاد کنند و صدقات دهند و جهاد کنند و ما ازین جمله محرومیم فرمود کسی که صد مرتبه الله اکبر
بگوید افضل است از آنکه صد بنده آزاد کند و اگر صد مرتبه سبحان الله بگوید افضل است از آنکه صد شتر در مکه قربان کند
و اگر صد مرتبه الحمد لله بگوید افضل است از آنکه صد اسب با زین و لجام و مردان بر آن سوار بجهاد فرستد و اگر صد مرتبه
لا اله الا الله بگوید عملش در آن روز افضل از جمیع ناس باشد مگر کسی که بیشتر گوید و هم آنحضرت صلی الله علیه و آله فرموده
هر کس تسبیحات اربع بگوید بعوض هر یک درختی در بهشت برایش نشانده شود کسی گفت یا رسول الله درخت بسیار
در بهشت داریم فرمود بلی اما آتشی مفرستید که همه را بسوزد و هر کس را که از چیزی تعجب کند سبحان الله بگوید
مرغی ازان مخلوق شود و خدا را تسبیح کند و ثواب آن همه از او باشد و همچنین اگر لا اله الا الله یا الحمد لله یا الله اکبر تا روز قیامت [illegible]
گوید و هر کس لا اله الا الله باخلاص بگوید بهشت او را واجب شود و اخلاصش آنست که او را باز دارد از معاصی و سبحان الله
نصف میزان را پر کند و الحمد لله تمام میزان را و لا اله الا الله مابین زمین و آسمان را و هر کس لا اله الا الله بگوید

۱۵۶۱

برابرش در بهشت بنا نهند در زمینی سفیدتر از برف و شیرین‌تر از شهد و خوشبوی‌تر از مشک که بار آن مثل پستان دختران
بکر باشد در هر یک از آن هفتاد حلّه از حلّهای بهشت و هر کس بگوید اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ کَمَا هُوَ اَهْلُهُ کتّاب آسمان دست از
نوشتن باز دارند و گویند خدایا ما ندانیم که ثواب این را چه قدر نویسیم خدای تعالی فرماید بنویسید آنچه او گفته و از بنویسید
من دانم چه قدر ثواب دهم و هر کس بگوید سُبْحَانَ اللّٰهِ وَبِحَمْدِهِ سُبْحَانَ اللّٰهِ الْعَظِیمِ وَبِحَمْدِهِ سه هزار حسنه نویسند و سه هزار
سیّئه محو کنند و سه هزار درجه بلند گردانند و طایری در بهشت خلق شود که خدا را تسبیح کند و ثوابش از او باشد و
هر کس روزی ده مرتبه بگوید اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لَا شَرِیکَ لَهُ اِلٰهًا وَاحِدًا اَحَدًا صَمَدًا
لَمْ یَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا چهل و پنج هزار حسنه نوشته شود و چهل و پنج هزار سیّئه محو گردد و چهل و پنج هزار درجه
بلند شود و در آن روز حرز او باشد از شیطان و سلطان و کبیره دامن گیر نشود و چنانست که در آن روز دوازده مرتبه
ختم قرآن کرده باشد و خانه در بهشت برایش بنا کنند و هر کس هر روز بگوید لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ حَقًّا
حَقًّا لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ عُبُودِیَّةً وَرِقًّا لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ اِیمَانًا وَتَصْدِیقًا خدای تعالی از روی کرم متوجّه
او شود و هرگز روی از او نگرداند تا داخل بهشت شود و هر کس بگوید لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ خدای تعالی
فرماید ای ملائکه بندهٔ من کار را به خود در من واگذاشت به اعتراف بعجز و ناتوانی خود نمود حاجتش را برآرید
و هر کس سه مرتبه بگوید بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیمِ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِیِّ الْعَظِیمِ نود و نه
نوع بلا از او رفع شود که سهل‌ترین او مرض جنون باشد و هر کس بگوید اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَ
اَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللّٰهِ ده هزار حسنه ثبت شود

مرویست که هرکس

از ایشان صلّی الله علیهم که هیچ مجلس نیست که جمعی بنشینند و ذکر خدای تعالی و ذکر ما نکرده و صلوات بر پیغمبر صلّی الله
علیه و آله نفرستاده برخیزند مگر آنکه آن مجلس روز قیامت برایشان حسرت باشد و نیز فرموده اند که ذکر ما ذکر
خداست و ذکر اعدای ما ذکر شیطان که دشمن خداست و چون دو مؤمن با هم ملاقات نمایند و ذکر خدا و ذکر فضایل
ما کنند هر گوشت که در روی ابلیس است بگدازد تا آنکه روحش از شدّت الم بناله آید و ملائکه آسمان و خزان بهشت
از آن مطلع گشته و همه ملائکه تبرّا و لعنت کنند و حضرت امام رضا صلوات الله علیه فرمود هر کس در مجلسی بنشیند
که فضایل و اخبار ما مذکور شود و ولایت و حق ما در آن مجلس زنده باشد دلش نمیرد در روزی که دلها همه مرده باشند و حضرت

پیغمبر صلی الله علیه و آله فرمود هر کس ذکر فضیلتی از فضایل علی بن ابی طالب او کند و اقرار بآن داشته باشد گناه گذشته
و آینده اش آمرزیده شود اگرچه مثل گناه جن و انس باشد و هر کس فضیلتی از فضایل او را بنویسد تا اثری از آن باقی باشد
ملائکه برایش استغفار کنند و هر کس فضیلتی از فضایل او را بشنود گناهانی که باگوش کرده آمرزیده شود و هر کس
نگاه بر نوشته فضیلتی از او کند گناهانی که بچشم کرده آمرزیده شود بعد از آن فرمود نظر بر علی بن ابیطالب عبادتست
و ذکر او عبادتست و ایمان هیچ بنده مقبول نشود مگر بولایت او و برائت از اعدای او و حضرت امام حسن علیه السلام فرمود
هر کس در دل ما را محبت دارد و با دست و زبان نصرت ما کند با ما در غرفه ما باشد و هر کس در دل ما محبت دارد و با زبان
نصرت کند یک درجه از آن پست تر باشد و هر کس محبت دارد و با دست و زبان نصرت نکند در بهشت باشد و حضرت امام جعفر
علیه السلام فرمود هر کس با زبان اعانت ما کند خدای تعالی روز قیامت زبانش را بحجتش گویا کند و هم از ایشان علیهم السلام
مرویست که هر کس یکمرتبه صلوات بر حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله فرستد خدای تعالی با هزار صف ملائکه هر یک هزار صلوات
برو فرستند بعد از آن هیچ مخلوقی نماند مگر [illegible] پس هر [illegible] باین نعمت رغبت نکند جاهل و مغرور
باشد و خدا و رسول و اهل بیتش [illegible] از و بیزار باشند و هیچ چیز در میزان قیامت سنگین تر از صلوات
بر آنحضرت [illegible] اعمال مؤمنان را در میزان [illegible] اگر [illegible] سیئات سنگین باشد آن حضرت صلی الله
علیه و آله [illegible] صلوات بر و فرستاده باشند [illegible] حسنات زیادتی کند پس به بهشتش برد صلوات
بر آنحضرت صلی الله علیه و آله گناهان را بیشتر محو کند [illegible] و نیز روایتست که هر کس قادر بر کفاره گناهان نباشد
صلوات بر آنحضرت و آلش صلی الله علیهم فرستد که صلوات بر ایشان گناه را میریزد و صلوات برابر است با تهلیل
و تسبیح و تکبیر و هر کس که اسم آنحضرت در پیشش مذکور شود و صلوات نفرستد راه بهشت بر و خطا شود و هر کس دعا
کند دعایش محجوب ماند و بالا نرود تا صلوات فرستد و آنحضرت صلی الله علیه و آله فرمود در وقت دعا مرا مثل کوزه مسافر مگردانید
که چون همه اسباب راست کند بعد از همه کوزه را در عقب بار آویزد که هرگاه تشنه شود بردارد بلکه مرا در اول و میان و آخر
دعا یاد کنید و نیز فرموده که هر کس بر من صلوات بیشتر فرستد روز قیامت بمن نزدیکتر باشد و هر کس از خدای تعالی
حاجتی طلبد اگر بعوض آن صلوات فرستد حاجتش اجابت شود و ثواب آن صلوات نیز داشته باشد که حضرت
امام جعفر علیه السلام گفت چون از خانه بیرون می آیم دعائی طلب [illegible] غیر صلوات بر پیغمبر صلی الله علیه و آله فرمود
هیچکس بخوبی تو بیرون نیامده و هر کس صلوات بر آنحضرت فرستد و آلش را با او شریک گرداند درهای آسمان برو گشوده

وگناهش مثل برگ از درخت بریزد و ملائکه هفتاد صلوات بر و فرستند و خدای تعالی فرماید اگر شما هفتاد صلوات برین بندهٔ من فرستادید من هفتصد صلوات بر و فرستم و اگر بر آنحضرت نفرستد بوی بهشت نشنود و حال آنکه بوی بهشت را از پانصد سال راه توان شنید و میان او و آسمان هفتاد حجاب نصب شود خدای تعالی فرماید ای ملائکه دعای بنده را بالا میارید تا بر عترت پیغمبر من صلوات نفرستد و مرویست که هر کس بگوید صلّی الله علی محمد و علی اهل بیته هزار حسنه نوشته شود و فضایل دیگر برای صلوات و بعضی صلوات مخصوصه در مباحث تعقیب و اعمال جمعه و غیر آن گذشت

مرویست از اهل بیت طاهرین صلوات الله علیهم اجمعین که دعا افضل عبادات است و خدای تعالی هیچ چیز دوست ندارد که بنده از و مسئلت حاجت کند و هیچ چیز بدتر ازان ندارد که استکبار کند و ترک مسئلت نماید و در قرآن مجید فرموده که اگر نه این بود که شما دعا میکنید خدا هیچ اعتنا بشما نمیکرد و دعا سلاح مؤمن و عمود دین و نور سموات و ارضین و قضای مبرم بدعا رد شود و تاثیر دعا در قضای حاجت بیشتر است از تاثیر سنان از گوشت از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام پرسیدند که دو کس با هم شروع در نماز کردند و با هم فارغ شدند یکی دعا بیشتر کرد و دیگری قرائت فرمود آنکه دعا بیشتر کرد فضیلت و هر بلیه که بر کسی نازل شود و خدای تعالی در دلش اندازد که دعا کند آن بلیه زود زایل گردد و اگر دعا تاخیر شود بلیه طول کشد و چون بنده دست بدعا بردارد خدا را شرم آید که آن را خالی رد کند و دعا ... که پنهان کند هفتاد مثل آن است که علانیه کند

مرویست از اهل بیت طاهرین علیهم السلام که اسباب اجابت دعا سه قسم است حالات و صفات داعی مرویست که جمعی بخدمت یکی از ائمه طاهرین علیهم السلام رفته گفتند یا بن رسول الله خدای تعالی فرموده دعا کنید که من اجابت میکنم و ما دعا میکنیم و مستجاب نمیشود فرمود دلهای شما بسبب ده چیز مرده است دعوی خدا شناسی میکنید و اطاعت خدا نمیکنید و دعوی محبت رسول الله میکنید و با اولادش عداوت میکنید و قرآن میخوانید و عمل بحکم آن نمیکنید و دعوی عداوت شیطان میکنید و پیرویش میکنید و دعوی محبت بهشت میکنید و برای آن سعی نمیکنید و دعوی خوف دوزخ میکنید و خود را در آن می افکنید و مشغول عیب دیگران میشوید و از عیوب خود چشم می پوشید و دعوی بغض دنیا میکنید و دست ازان نمیکشید و اقرار بموت میکنید و تهیهٔ این سفر نمیکنید و اموات خود را دفن میکنید و ازان عبرت نمیگیرید از اینست که دعای شما مستجاب نمیشود و در روایت دیگر آمده که کسی در احوالی

کنید تا دعای شما مستجاب شود که چون کسی یک لقمه حرام خورد تا چهل روز دعایش مستجاب نشود و خدای تعالی فرموده دعای هیچکس
از من محجوب نماند مگر کسی که لقمهٔ حرام خورد و اجابت نکنم دعای کسی که مظلمه یکی از بندگان من پیش او باشد و تا رد آن مظلمه نکند
داخل خانهٔ من نشود و مادامی که در نماز باشد او را لعنت کنم و کسی از بنی اسرائیل سه سال دعائی کرده مستجاب نشد آخر
مناجات کرده گفت خدایا من از تو دورم که آوازم نمیرسد یا نزدیکی و اجابت نمیکنی خدای تعالی کسی فرستاده با او
گفت با زبان فاحش و دل آلودهٔ سرکش و نیت مغشوش دعا میکنی مستجاب نمیشود و نیز مرویست که با تقوی و نیکی القدر
دعا کافیست که نمک در طعام و اوقات مخصوصه که دعا را در آن غنیمت باید دانست و فرصت باید شمرد از آنجمله وقت
زوال در هر روز و حضور صادر روز جمعه تا وقتی که امام از منبر فرود آید و ساعت آخر روز جمعه و تمام شب جمعه و از نصف
هر شب تا ثلث آخر شب و در این ساعت هیچ مؤمنی دعا نکند مگر آنکه البته مستجاب شود و وقت سحر تا طلوع آفتاب در این
ساعت درهای آسمان گشوده میشود و رزقها در میان مردم قسمت [illegible] عظیم مستجاب شود و میان اذان و اقامت
و بعد از هر فریضه خصوصا بعد از نماز صبح و ظهر و مغرب و در قنوت نماز وتر و بعد از تلاوت قرآن و وقت وزیدن باد
و نزول باران و غیر آن از اوقات که بعضی به تقریبات گذشته و بعضی در مقام خود انشاء الله بیاید
اموری چندی که در حال اشتغال به دعا و بعد از فراغ رعایت باید نمود از آنجمله وضو یا غسل داشتن و جامهای پاک
پوشیدن و بوی خوش بکار بردن و صدقه دادن [illegible] مکانی متبرک مثل مسجد یا غیر آن اختیار کردن
و دست بجانب آسمان برداشتن که خدای تعالی کریم است که دست مؤمن را خالی رد کند و حاجت خود را بخصوص نام بردن
که خدا را خوش آید اگرچه حاجات همه کس را میداند و در دعا اجتماع نمودن که هرگز چهل مؤمن در دعا اجتماع
نکنند مگر آنکه البته مستجاب شود و اگر چهل نباشد یک کس چهل مرتبه دعا کند و روایت دیگر آمده که هرگز چهار مؤمن
در دعا اجتماع نکنند مگر آنکه باجابت مقرون شود و کسی که آمین گوید در دعا شریک باشد و از جملهٔ اسباب آنکه
ابتدا بمدح و ثنای خدا کند کسی بحضرت امام جعفر صادق علیه السلام معروض داشت که خدای تعالی فرموده که دعا کنید
که من اجابت میکنم ما دعا میکنیم و مستجاب نمیشود فرمود گمان دارید که خدای تعالی خلاف وعده کند گفت نه فرمود پس چرا
مستجاب نمیشود گفت راهش کدام است فرمود اول ذکر خدا و ذکر نعمتهای او کند و خدا را بدان شکر کند پس صلوات
بر پیغمبر و آلش فرستد و گناهان خود را مذکور سازد و اقرار بآن و استغفار از آن کند بعد از آن حاجت بخواهد
مستجاب شود و سید اسباب توسل جستن است بحضرت پیغمبر و آلش صلی الله علیهم اجمعین مرویست که کسی هفتاد خریف

در دوزخ بماند بعد از آن مناجات نموده گوید خدایا بحق محمد و اهل بیتش که بر من رحم کن پس خدای تعالی جبرئیل را فرماید
که او را از آتش بیرون آرد و گوید بعزت خودم که اگر بحق ایشان سؤال نمیکردی بسیار در آتش میماندی اما من بر خود
واجب گردانیده ام که هر کس بحق ایشان سؤال کند اجابت فرمایم و این مضمون در احادیث بسیار آمده و مرویست
که هر دعا از آسمان محجوبست تا صلوات بر آنحضرت و آلش صلی الله علیهم فرستد و نیز مرویست که صلوات بر ایشان رد نشود
پس چون در اول و آخر دعا صلوات فرستد خدا را شرم آید که اول و آخر را قبول فرماید و میان رد کند و از جمله
اسباب آنست که دعا را عام کند و دیگران را در آنچه میطلبد با خود شریک گرداند بلکه ایشان را مقدم دارد که برای
ایشان و برای خودش هر دو مستجاب شود و بعضی علما درین معنی نکته گفته اند که ذکرش مناسب مقام است اینکه خدای تعالی
بندگان خود را نهی فرموده که چون چند جنس را باهم بیک بیع بیع کنند و بعضی را نگاه دارند و بعضی را رد نمایند و دعا
برای مؤمن غایبانه البته مستجابست چنانکه گذشت پس چون دعا با دیگری در دعا جمع کند لایق بجلال آنجناب نشود که چیزی که
بندگان را ازان منع فرموده خود آنرا بکند و از جمله اسباب اینکه در وقت دعا دل خبردار و رقیق و محزون باشد که دعای دل
غافل و سخت و فرحناک مستجاب نشود و خدای تعالی دل محزون را دوست دارد و چشم گریان باشد و اگر گریه نیاید سعی کند
و خود را بگریه دارد و چون اشک آید دعا را غنیمت باید دانست اگرچه بقدر سر مگسی باشد که خدای تعالی چشم گریان را
دوست دارد و بگریه یک کس بر امتی رحم فرماید و از جمله آنکه از روی ادب و انصاف سؤال کند مثل رتبه انبیا و ائمه
علیهم السلام سؤال نکند و چیزی که از حوصله و مرتبه او بیرون است طمع نکند که مستحق حرمان شود و از جمله آنکه اطمینان و
حسن ظن باجابت داشته باشد چنان گمان کند و مرویست که چون دعا کردی حاجت را بر در خانه دان و از جمله اینکه
پیش از وقت در حال عافیت و رفاهیت همیشه دعا میکرده باشد تا چون در بلیه و شدت دعا کند مستجاب شود
و از آسمان محجوب نماند و گرنه ملائکه که بر اجابت دعوات موکلند گویند این چه آوازیست که نمیشناسیم و این
کیست و پیش ازین کجا بود که بدرگاه الهی رجوع نمینمود و از جمله اینکه در آخر دعا بگوید ما شاء الله لا حول
و لا قوة الا بالله که خدای تعالی فرماید ای ملائکه این بنده مراد دریابید و اعانت کنید و حاجتش بر آرید
که کارهای خود بمن و خواهش من تسلیم کرد و اعتراف نمود که هیچکس غیر من اجابت حاجتش نتواند و چون از دعا فارغ
شود هر دو دست بر سر و روی و بروایت دیگر بر روی و سینه بمالد که دست بدعا برخاسته از رحمت خالی نباشد
و از جمله اینکه در دعا الحاح کند که خدا را خوش آید و البته اجابت فرماید و نیز مرویست که بسا باشد که بنده دعا کند

وخداي تعالی از واعراض فرماید پس در مرتبه چهارم و بروایت دیگر در مرتبه سیم فرماید ای ملائکه بندهٔ من مکرر دعا کرد
و اعراض نمودم همان دعا میکند میداند که گناهش را غیر من کسی نیامرزد گواه باشید که او را آمرزیدم واگر در
اجابت تاخیر شود مأیوس و نومید نباید شد که خداي تعالی فرموده از رحمت من نومید نباشند مگر کفار
و گمراهان و بسا باشد که بندهٔ دعا کند و خداي تعالی براي آنکه دعا و مناجات او را دوست دارد در اجابت
تأخیر فرماید تا بیشتر دعا و تضرع کند و دعاي مؤمن البته اجابت شود واگر همانچه خواسته مصلحت باشد همان را
عطا کنند واگر بلیهٔ مقدّر باشد که رفع آن ضرور تر بود و خود از آن خبر ندارد آنرا رفع فرماید واگر هیچکدام
نباشد در بهشت اضعاف مضاعفه عوض دهد و روایت دیگر آمده که اگر در آنچه خواسته مصلحت نباشد
کفارهٔ گناهش شود واگر دعا زود تر مستجاب شود مشعوف و مغرور نباید گشت که شاید استدراج باشد
چنانکه در باب گذشت و بسا باشد که بنده دعا کند و خداي براي اینکه آواز او را بد دارد زود اجابت فرماید
تا الحاح او را نشنود بلکه اگر زود شود شکر و حمد واگر دیر شود صبر و توکل باید کرد و در همه حال تضرع و انابت
و تملق و اطاعت باید نمود [illegible]

[illegible]

[illegible] مرویست از اهل بیت طاهرین صلوات الله علیهم اجمعین که چند کس اند که دعاشان مستجاب
شود و از خداي تعالی محجوب نماند و درهاي آسمان برایش گشوده شود تا بعرش رسد اهل حج و عمره و جهاد پس تا برگردند
بحوال عیال ایشان باشید و سعی در حوایج ایشان نمائید و مریض پس مرنجانید و امام عادل و والد [illegible]
براي ولد و صایم تا وقتي که افطار کند و مؤمني غایبانه دعا کند مرویست که هیچ دعا بسرعت اجابت این دعا نیست
و دعاء مظلوم بر ظالم که خداي تعالی فرماید دعایش را بالا بیارید تا اجابت فرمایم و گوید انتقام تو بکشم اگرچه
بعد از مدتي باشد و دعاء والد بر ولد که برنده تر است از شمشیر و چند کس اند که دعاشان مستجاب نشود کسي که دست
[illegible] کسب و سعي کشیده در خانه نشیند و دعا کند خداي تعالی فرماید من راه سعي تحصیل براي او گشوده ام راه سرکرد
سعي نماي تا حاجتت برآرم و کسي که خداي تعالی مالی باو داده و در باطل صرف کرده چون دعا کند فرماید روزیت
دادم و ضایع کردي و کسي که زن یا بنده یا همسایه را نفرین کند فرماید راه خلاصي نموده ام زن را طلاق گوي
و بنده را بفروش و از جوار همسایه نقل کن و کسي که بي شاهد و بیّنه بکسي قرض دهد فرماید بایست شاهد و بیّنه
بگیري تا باطل نشود و کسي که از زیر دیوار بشتاب نرود یا در مهلکه احتیاط نکند فرماید گفته بود که خود را در مهلکه میندازي

[illegible] مرویست از اهل بیت طاهرین علیهم السلام که چون کسی

مؤمنی را غایبانه ذکر خیر و مدح و دعا کند ملائکه گویند چه خوب برادری تو که برادر خود را غایبانه دعا میکنی خدای تعالی

دو برابر آن ترا عطا کند و دو مثل آن ترا مدح فرماید و اگر دعاء بد و ذکر شر فرماید گویند چه بد برادری تو

بر خود رحم کن و ترک این گفتگوی کیر و نیز مرویست که دعاء مؤمن برای خود یکدعاست و چون برای مؤمنی

غایبانه دعا کند از آسمان اول ملکی ندا کند که صد هزار و مثل آن ترا باشد و از آسمان دویم ندا کند

که ترا دویست هزار مثل آن بود و همچنین تا آسمان هفتم صد هزار صد هزار بیفزایند بعد از آن خدای تعالی

فرماید منم غنی که هرگز فقیر نشود ترا هزار هزار مثل آن عطا فرمایم و هر مؤمنی که برای مؤمنین و مؤمنات و مسلمین

و مسلمات احیا و اموات ایشان دعا کند خدای تعالی بعدد هر مؤمنی و مؤمنه از اول دنیا تا آخر دنیا حسنه

برایش ثبت کند و بعدد هر کس مثل آنرا دعا کرده باشد عطا فرماید و اگر روز قیامت او را بدوزخ امر کنند و

میکشیده باشند تا بدوزخ برند مؤمنین و مؤمنات جمع شده گویند خدایا اینکس در دنیا ما را دعا میکرد

امروز ما را شفیع او گردان خدای تعالی شفاعت ایشان را قبول فرموده او را نجات دهد و هر کس هر روز بیست و

پنج مرتبه بگوید اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُسْلِمِيْنَ وَالْمُسْلِمَاتِ بعدد هر مؤمنی

گذشته و آینده تا روز قیامت برایش حسنه ثبت کنند و سیئه محو نمایند و درجه بلند گردانند [illegible]

[illegible] مرویست که کسی بخدمت حضرت امیر المؤمنین

صلوات الله علیه شکایت نمود که اجابت دعایم دیر میشود فرمود چرا دعاء سریع الاجابة نمیخوانی گفت نمیدانم

کدامست فرمود اینست اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الْاَعْظَمِ الْاَجَلِّ الْاَكْرَمِ الْمَخْزُوْنِ

الْمَكْنُوْنِ النُّوْرِ الْحَقِّ الْبُرْهَانِ الْمُبِيْنِ الَّذِيْ هُوَ نُوْرٌ مَعَ نُوْرٍ وَنُوْرٌ مِنْ نُوْرٍ وَنُوْرٌ فِيْ

نُوْرٍ وَنُوْرٌ عَلٰى نُوْرٍ وَنُوْرٌ تُضِيْءُ بِهٖ كُلُّ ظُلْمَةٍ وَيُكْسَرُ بِهٖ كُلُّ شِدَّةٍ وَكُلُّ شَيْطَانٍ مَرِيْدٍ وَكُلُّ

جَبَّارٍ عَنِيْدٍ وَلَا تَقَرُّ بِهٖ اَرْضٌ وَلَا تَقُوْمُ بِهٖ سَمَاءٌ وَيَأْمَنُ بِهٖ كُلُّ خَائِفٍ وَيَبْطُلُ بِهٖ سِحْرُ كُلِّ سَاحِرٍ

وَبَغْيُ كُلِّ بَاغٍ وَحَسَدُ كُلِّ حَاسِدٍ وَيَتَصَدَّعُ لِعَظَمَتِهِ الْبَرُّ وَالْبَحْرُ وَيَسْتَقِلُّ بِهِ الْفُلْكُ حِيْنَ يَتَكَلَّمُ

بِهِ الْمَلَكُ فَلَا يَكُوْنُ لِلْمَوْجِ عَلَيْهِ سَبِيْلٌ وَهُوَ اسْمُكَ الْاَعْظَمُ الْاَجَلُّ الْاَجَلُّ النُّوْرُ الْاَكْبَرُ

الَّذِيْ بِهٖ سَمَّيْتَ نَفْسَكَ وَاسْتَوَيْتَ بِهٖ عَلٰى عَرْشِكَ وَاَتَوَجَّهُ اِلَيْكَ بِمُحَمَّدٍ وَاَهْلِ بَيْتِهٖ

اَسْئَلُكَ بِكَ وَبِهِمْ اَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ و حاجتی که داری طلب نمای و مرویست از حضرت امام جعفر علیه السلام که چون کسی را حاجتی رو دهد پناه بحضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله برده غسل کند و دو رکعت نماز کند و مثل نماز فریضه افتتاح کند و تشهد خواند و بعد از سلام ثواب آنرا بروح مقدس آنحضرت صلی الله علیه و آله هدیه نموده گوید اَنْتَ السَّلَامُ وَمِنْكَ السَّلَامُ وَاِلَيْكَ يَرْجِعُ السَّلَامُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَبَلِّغْ رُوحَ مُحَمَّدٍ مِنِّي السَّلَامَ وَاَرْوَاحَ الْاَئِمَّةِ الصَّادِقِينَ سَلَامِي وَارْدُدْ عَلَيَّ مِنْهُمُ السَّلَامَ وَالسَّلَامُ عَلَيْهِمْ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ اَللّٰهُمَّ اِنَّ هَاتَيْنِ الرَّكْعَتَيْنِ هَدِيَّةٌ مِنِّي اِلَى رَسُولِ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فَاَثِبْنِي عَلَيْهِمَا مَا اَمَّلْتُ وَرَجَوْتُ فِيكَ وَفِي رَسُولِكَ يَا وَلِيَّ الْمُؤْمِنِينَ بعد از آن سجده کند و چهل مرتبه بگوید يَا حَيُّ يَا قَيُّومُ يَا حَيُّ لَا يَمُوتُ يَا حَيُّ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ بعد از آن روی راست را بگذارد و همین را چهل مرتبه گوید و بعد از آن روی چپ بگذارد و چهل مرتبه بگوید بعد از آن سر برداشته دستها بردارد و چهل مرتبه بگوید بعد از آن دستها را تا بدن گردن بیارد و انگشت سبابه را بنحوی که بچیزی اشارت کنند از روی تضرع نگاه دارد و چهل مرتبه بگوید بعد از آن محاسن را بدست چپ گرفته گریه کند و اگر [illegible] خود را چنان سازد بگوید يَا مُحَمَّدُ يَا رَسُولَ اللهِ اَشْكُو اِلَى اللهِ وَاِلَيْكَ حَاجَتِي وَاِلَى اَهْلِ بَيْتِكَ [illegible] حَاجَتِي وَبِكُمْ اَتَوَجَّهُ اِلَى اللهِ فِي حَاجَتِي بعد از آن سجده کند و بگوید يَا اَللهُ يَا اَللهُ تا نفس تنگ شود صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاقْضِ حَاجَتِي و حاجت بخواهد من ضامنم که هنوز از جای خود برنخواسته باشد که حاجتش برآورده شود و هم از آنحضرت علیه السلام مرویست که فرمود شما را چون مرضی عارض شود بطبیب رجوع کنید و با و تکلفات نمائید و چون حاجتی باشد بخانهٔ سلاطین روید و بملازمان ایشان رشوه دهید پس اگر مرضی یا حاجتی یا شدتی سانح شود پناه بخدای تعالی برده طهارت بسازید و چیزی تصدق کنید هرچه مقدور شود پس بمسجد رفته دو رکعت نماز گذارید بعد از آن حمد و ثنای خدا گوئید و صلوات بر پیغمبر و اهل بیتش صلی الله علیهم فرستید و حاجت خود یاد کنید البته مستجاب شود و این یمینی است که بر خدای تعالی واجبست اجابت آن و هم از آنحضرت علیه السلام مرویست که هرکس را شدتی و حاجتی باشد غسل کند و دو رکعت نماز گذارد پس دست راست بزیر روی راست گرفته بخوابد و بگوید يَا مُعِزَّ كُلِّ ذَلِيلٍ وَيَا مُذِلَّ كُلِّ عَزِيزٍ وَحَقِّ

لقد شق علیّ کذا و حاجت را مذکور سازد مستجاب شود و از حضرت صاحب الزمان صلوات الله علیه مرویست
که هر کس را حاجتی باشد شب جمعه بعد از نصف شب غسل کند و بمصلای خود رفته دو رکعت نماز گذارد و در هر رکعتی
الحمد بخواند و چون بإيّاك نعبد وإيّاك نستعين رسد این آیه را صد مرتبه تکرار کند و در مرتبه آخر سوره را
تمام کند بعد از آن قل هو الله بخواند و تسبیح در رکوع و سجود را هفت هفت بگوید و چون سلام دهد بگوید اللّهمّ
إن أطعتك فالمحمدة لك وإن عصيتك فالحجّة لك منك الرّوح ومنك الفرج وسبحان
من أنعم وشكر سبحان من قدر وغفر اللّهمّ إن كنت قد عصيتك فقد
أطعتك في أحبّ الأشياء وهو الإيمان بك لم أتّخذ لك ولداً ولم أدع لك شريكاً منّاً منك
به عليّ لا منّاً منّي به عليك وقد عصيتك يا إلهي على غير وجه المكابرة والخروج عن عبوديّتك
ولا الجحود لربوبيّتك ولكن أطعت هواي وأزلّني الشيطان فلك الحجّة عليّ والبيان فإن
تعذّبني فبذنوبي غير ظالم وإن تغفر لي وترحمني فإنّك جواد كريم يا كريم يا كريم تا نفس تمام شود
يا آمناً من كلّ شيء وخوف كلّ شيء منك أن تصلّي على محمّد وآل محمّد وأن تعطيني أماناً لنفسي
وأهلي وولدي وسائر ما أنعمت به عليّ حتّى لا أخاف أحداً ولا أحذر من شيء أبداً إنّك على كلّ شيء
قدير وحسبنا الله ونعم الوكيل يا كافي إبراهيم نمرود يا كافي موسى فرعون أسئلك أن
تصلّي على محمّد وآل محمّد وأن تكفيني شرّ فلان بن فلان و کسی که از و خوف داشته باشد نام
ببرد بعد از آن سجده کند و از روی تضرع حاجت بطلبد که هیچ مؤمن و مؤمنه باین طریقه با خلاص عمل نکند مگر که درهای
آسمان برای اجابتش گشوده شود و همان وقت مستجاب شود هرچه طلب کند بعد از آن فرمود این از فضل
خداست بر ما و بر شیعیان ما و هر کس در یک مجلس هزار مرتبه بگوید ما شاء الله توفیق حج بیابد مرویست که ابو القاسم
مردی بوده بیطالع هرگز بکاری نمیرفته که از آن خیر ببیند بحضرت امام موسی علیه السلام شکایت نمود فرمود بعد از نماز
صبح ده مرتبه بگوی سبحان الله العظيم وبحمده أستغفر الله وأسأله من فضله گوید اندک
زمانی بیش نگذشت که از جایی که هیچ گمان نداشتم خدای تعالی مرا غنی گردانید یکی از اصحاب حضرت پیغمبر
صلی الله علیه مدتی بخدمت آنحضرت نرفت بعد از آن که رفت پرسید چه مانع است که پیش ما نمی آیی گفت
بیماری و پریشانی فرمود این کلمات را بگوی که هر دو زایل شود لا حول ولا قوّة إلّا بالله توكّلت

علی الحی الذی لایموت والحمد لله الذی لم یتخذ ولدا ولم یکن له شریک فی الملک ولم یکن له
ولی من الذل وکبره تکبیرا کسی ازحضرت امام جعفر علیه السلام دعای خواست برای وسعت رزق
فرمود بکوی اللهم ارزقنی من فضلک الحلال الطیب رزقا واسعا حلالا طیبا
بلاغا للدنیا والآخرة صبا صبا هنیئا مریئا من غیر کد ولا من من احد من خلقک الا سعة
من فضلک الواسع فانک قلت واسئلوا الله من فضله فمن فضلک الواسع اسأل ومن
یدک الملئ اسأل راوی کوید برای مطلب هیچ جز مثل این دعا ندیدم وحضرت پیغمبر صلی الله علیه وآله بحضرت
امیرالمؤمنین صلوات الله علیه کفت برای ادای دین بکوی اللهم اغننی بحلالک عن حرامک و
بفضلک عمن سواک که اکر مثل صبیر دین داشته باشی صبیر کوهیست دریمن که در آن بلاد اعظم ازان
کوهی نیست وهم آنحضرت صلی الله علیه به دیکری فرمود وکفت نماز بکذار وبعد ازان آیة الملک بخوان
بعد ازان بکوی یا رحمن الدنیا والآخرة ورحیمهما تعطی منهما ما تشاء وتمنع ما تشاء
اقض عنی دینی که اکر مثل روی زمین طلا دین داشته باشی ادا شود وکسی بحضرت امام جعفر علیه السلام
شکایت نمود که دین چند بر مردم دارم ووصول نمیشود فرمود بکوی اللهم لحظة من لحظاتک
تیسر علی غرمائی بها القضاء وتیسر لی بها الاقتضاء انک علی کل شیء قدیر وهم
ازآنحضرت علیه السلام مرویست که هرکس دو ماه متوالی هر روز چهار صد مرتبه بکوید استغفر الله الذی
لا اله الا هو الرحمن الرحیم الحی القیوم بدیع السموات والارض ذا الجلال والاکرام لجمیع
ظلمی وجرمی واسرافی علی نفسی واتوب الیه خدای تعالی مال بسیار یا علم بسیار عطا فرماید وهم ازآنحضرت
علیه السلام مرویست که هر پیغمبری با اهل بیت خود دعائی مستجابی عطا کرد وبرای شداید امور وآن اینست
یا دائما لم یزل یا الهی واله آبائی یا حی یا قیوم صل علی محمد وآل محمد وافعل بی کذا دویم برای
حوائج وقضای دین وآن اینست یا من یکفی من کل شیء ولا یکفی منه شیء یا الله یا رب صل علی
محمد وآل محمد واقض عنی الدین وافعل بی کذا وهم ازآنحضرت علیه السلام مرویست که هرکس را معیشت
تنک شود یا حاجتی از حوایج دنیا وآخرت باشد این رقعه را بر کاغذ سفید بنویسد چنانکه اسمها اسمها
یکسطر باشد وبر دور صفحه باین شکل 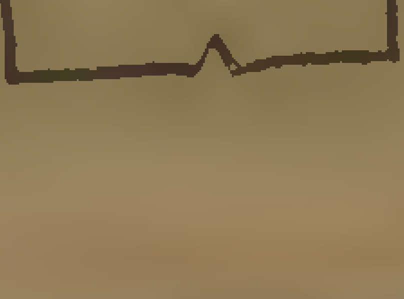 خطی بکشد ودر وقت طلوع آفتاب در آب

بسم الله الرحمن الرحيم الملك الحقّ الجليل المبين من عبد الذّليل الى المولى الجليل سلام على محمّد وعليّ وفاطمة والحسن
والحسين وعليّ ومحمّد وجعفر وموسى وعليّ ومحمّد وعليّ والحسن والقائم سيّدنا ومولانا صلوات
الله عليهم ربّ انّي مسّني الضرّ والخوف فاكشف ضرّي وآمن خوفي بحقّ محمّد وآل محمّد وبكلّ نبيّ ووصيّ
وصدّيق وشهيد ان تصلّي على محمّد وآل محمّد يا ارحم الرّاحمين اشفعوا لي يا ساداتي بالشّأن الّذي
لكم عند الله فانّ لكم عند الله شأنا من الشّأن فقد مسّني الضرّ يا ساداتي والله ارحم الرّاحمين
فافعل بي يا ربّ كذا وكذا ونيز مرويست كه چون كسي را حاجتي باشد بحضرت صاحب الزّمان صلوات الله عليه پناه
برده اين عريضه را نوشته بر قبر يكى از ائمه طاهرين صلوات الله عليهم بگذارد يا پيچيده وسرش را مختوم ساخته در گلي پاک
گرفته در نهري يا چاه عميق يا آب بسياري اندازد كه بعرض حضرت صاحب الزّمان صلوات الله عليه ميرسد وآن حضرت
خود متوجه قضاي آن ميشود بسم الله الرّحمن الرّحيم كتبت يا مولاي صلوات الله عليك مستغيثا و
شكوت ما نزل بي مستجيرا بالله عزّ وجلّ ثمّ بك من امر قد دهمني وشغل قلبي واطال فكري وسلبني ما نزل
بعض لبّي وغيّر خطير نعمة الله عندي واسلمني عند تخيّل وروده الخليل وتبرّأ منّي عند ترائي اقباله
الى الحميم وعجزت عن دفاعه حيلتي وخانني في تحمّله صبري وقوّتي فلجأت فيه اليك وتوكّلت
في المسئلة لله جلّ ثناؤه عليه وعليك في دفاعه عنّي علما بمكانك من الله ربّ العالمين وليّ
التّدبير ومالك الامور واثقا بك في المسارعة في الشفاعة اليه جلّ ثناؤه في امري متيقّنا لاجابته
تبارك وتعالى ايّاك باعطائي سؤلي وانت يا مولاي جدير بتحقيق ظنّي وتصديق املي فيك في امر
كذا وكذا وحجت ربوبيه فيما لا طاقة لي بحمله ولا صبر لي عليه وان كنت مستحقّا له ولاضعافه بقبيح
افعالي وتفريطي في الواجبات التي عليّ لله تعالى فاغثني يا مولاي صلوات الله عليك عند اللّهف و
قدّم المسئلة لله عزّ وجلّ في امري قبل حلول التّلف وشماتة الاعداء فبك بسطت النّعمة عليّ و
اسأل الله جلّ جلاله لي نصرا عزيزا وفتحا قريبا فيه بلوغ الآمال وخير المبادي وخواتيم الاعمال والامن
من المخاوف كلّها في كلّ حال انّه جلّ ثناؤه لما يشاء فعّال وهو حسبي ونعم الوكيل في المبدأ والمآل
ودر وقت انداختن عريضه يكى از نايبان آن حضرت صلوات الله عليه كه در زمان غيبت صغرى بوده اند كه عثمان
عمرى يا پسرش محمد بن عثمان يا حسين بن روح يا علي بن محمد باشند متوسل شده بگويد يا فلان بن فلان

سلام علیك اشهد ان وفاتك في سبيل الله وانك حيّ عند الله مرزوق وقد خاطبتك في حياتك عند الله عزوجلّ وهذه رقعتي وحاجتي الى مولانا علیه السلام فسلّمها الیه فانت الثقة الامین وبعد از ان عریضه را بیفکنند که ان شاء الله برآورده شود و هم از انحضرت علیه السلام مرویست که چون خواهی بر [illegible] مطلبی وحاجتی بکسی نامه یا رقعه نویسی اوّل با قلم بی مداد بر سر نامه بنویس که بسم الله الرحمن الرحیم انّ الله وعد الصابرین المخرج ممّا یکرهون والرزق من حیث لا یحتسبون جعلنا الله وایّاکم من الذین لا خوف علیهم ولا هم یحزنون راوی گوید بعد از آنکه این حدیث شنیدم هرگز برای مطلبی نامه ننوشتم مگر آنکه باجابت مقرون گشت [illegible]

[illegible] مرویه از اهل بیت اطهار صلوات الله علیهم درین باب چند که اهم باشد ان شاء الله ذکر کنیم [illegible] کسی بحضرت امام جعفر علیه السلام معروض داشت که سلطان مرا طلبیده و من اندیشه دارم فرمود چون از خانه بیرون میروی قل هو الله احد از پیش رو وجانب راست وپشت سر وجانب چپ وبالای سر وزیر پا بخوان که در آن روز خصمان [illegible] برای تو از مردان [illegible] ونیز مرویست که چون بسلاطین ملاقات کنند هفت مرتبه آهسته بگوید [illegible] وتذلّل تحت قدمیك وبالله استعین علیك اللهمّ اکفنیه بما شئت [illegible] لا قوّة الّا بالله [illegible] از غضب ایشان ترسد بگوید الطفات غضبك بلا اله الّا هو حسبی الله لا اله الّا هو علیه توکّلت وهو ربّ العرش العظیم وچون نظر بر ایشان افتد سه مرتبه قل هو الله بخواند و با دست چپ انگشت بشمرد تا وقتی که از آنجا بیرون آید مکرّر میخوانده باشد ونیز مرویست که کسی را سلطان بعتاب طلبید حضرت امام جعفر علیه السلام قدری تربت مقدس امام حسین فرستاد و فرمود با او برسانید که امانست از هر خوف ونیز انحضرت علیه السلام از در خانه سلطانی میگذشت دید که کسی را عقوبت کرده بیرون آمد فرمود اگر انگشتر عقیق با خود میداشت ازین حادثه ایمن میبود

[illegible] امام زین العابدین علیه السلام فرموده اگر تمام جنّ وانس بر من جمع شوند [illegible] کلمات هیچ باک نداشته باشم بسم الله وبالله ومن الله والی الله وفی سبیل الله وعلی ملّة رسول الله اللهمّ اسلمت نفسی والیك وجّهت وجهی والیك الجأت ظهری والیك فوّضت امری اللهمّ احفظنی بحفظ الایمان من بین یدیّ ومن خلفی وعن یمینی وعن شمالی

وَمِنْ فَوْقِي وَمِنْ تَحْتِي وَمَا قِبَلِي وَادْفَعْ عَنِّي بِحَوْلِكَ وَقُوَّتِكَ فَإِنَّهُ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِكَ و نیز از

حضرت امام موسی علیه السلام فرمود که جدّ من امیر المؤمنین صلوات الله علیه این دعا میخواند و هیچ لشکری حمله نمیکرد

مگر آنکه منهزم میساخت و این دعا کفایت بلایاست اَللّٰهُمَّ بِكَ اُسَاوِرُ وَبِكَ اُحَاوِلُ

وَبِكَ اُجَاوِرُ وَبِكَ اَصُولُ وَبِكَ اَنْتَصِرُ وَبِكَ اَحْيَى اَسْلَمْتُ نَفْسِي اِلَيْكَ وَفَوَّضْتُ اَمْرِي اِلَيْكَ

لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ خَلَقْتَنِي وَرَزَقْتَنِي وَسَتَرْتَنِي وَعَنِ

الْعِبَادِ بِلُطْفِ مَا خَوَّلْتَنِي اَغْنَيْتَنِي اِذَا هَوَيْتُ رَدَدْتَنِي اِذَا عَثَرْتُ قَوَّمْتَنِي وَاِذَا مَرِضْتُ

شَفَيْتَنِي وَاِذَا دَعَوْتُ اَجَبْتَنِي يَا سَيِّدِي اِرْضَ عَنِّي فَقَدْ اَرْضَيْتَنِي

بگوید وَقُلْ لِلَّذِينَ آمَنُوا يَغْفِرُوا لِلَّذِينَ لَا يَرْجُونَ اَيَّامَ اللهِ لِيَجْزِيَ قَوْمًا بِمَا كَانُوا

يَكْسِبُونَ وَاِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ حِجَابًا مَسْتُورًا

وَجَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ اَكِنَّةً اَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَاِنْ يَرَوْا كُلَّ آيَةٍ لَا يُؤْمِنُوا بِهَا

حَتَّى اِذَا جَاؤُكَ يُجَادِلُونَكَ يَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا اِنْ هَذَا اِلَّا اَسَاطِيرُ الْاَوَّلِينَ

از حضرت امام جعفر علیه السلام مرویست که چون لسع ملاقات کنی [illegible] پیش آیة الکرسی بخوان و خطاب با او نموده

بگوی عَزَمْتُ لَكَ بِعَزِيمَةِ اللهِ وَعَزِيمَةِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَعَزِيمَةِ سُلَيْمَانَ بْنِ

دَاوُدَ وَعَزِيمَةِ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيِّ بْنِ اَبِيطَالِبٍ وَالْاَئِمَّةِ مِنْ بَعْدِهِ که انشاء الله رو گردانیده

برود راوی گوید چون بیرون آمدم سبعی رو بمن کرد این عزیمت بر او خواندم بعد از آن گفتم اَلَّا تَنَحَّيْتَ

عَنْ طَرِيقِنَا پس دیدم سر بزیر افکنده دنب بمیان پا گرفته رو گردانید و ضرر نرسانید

حضرت امام محمد باقر علیه السلام فرمود هر کس وقت شام بگوید اَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللهِ التَّامَّاتِ الَّتِي

لَا يُجَاوِزُهُنَّ بَرٌّ وَلَا فَاجِرٌ مِنْ شَرِّ مَا ذَرَأَ وَمِنْ شَرِّ مَا بَرَأَ وَمِنْ شَرِّ كُلِّ دَابَّةٍ هُوَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا اِنَّ

اِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ من ضامنم که هیچ عقرب و گزنده او را نگزد تا صبح و نیز مرویست که دو چوب انار

هوام و گزندگان را دفع کند وقت خوابیدن بگوید اَيُّهَا الْاَسْوَدُ الْوَثَّابُ الَّذِي لَا يُبَالِي غَلَقًا

وَلَا بَابًا عَزَمْتُ عَلَيْكَ بِاُمِّ الْكِتَابِ اَنْ لَا يُؤْذِيَنِي وَاَصْحَابِي اِلَى اَنْ يَذْهَبَ اللَّيْلُ وَيَؤُبَ

الصُّبْحُ بِمَا آبَ [illegible] در وقت خوابیدن بر قفلها و حلقها بخوانند قُلِ ادْعُوا اللهَ اَوِ ادْعُوا الرَّحْمٰنَ

أَيًّا مَا تَدْعُوا فَلَهُ تا آخر سورهٔ بنی اسرائیل و اذکار دیگر نیز برای این مطلب در فصل [illegible] خواب ان شاء الله
بیاید [illegible] حضرت امام رضا علیه السلام فرمود هیچکس وقت خوابیدن این آیه نخواند که سقف
فرود آید إِنَّ اللَّهَ يُمْسِكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ أَنْ تَزُولَا وَلَئِنْ زَالَتَا إِنْ أَمْسَكَهُمَا مِنْ
أَحَدٍ مِنْ بَعْدِهِ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا [illegible] حضرت امام جعفر علیه السلام فرمود
هر کس بگوید بِسْمِ اللَّهِ وَبِاللَّهِ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ مَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ إِنَّ اللَّهَ
بَالِغُ أَمْرِهِ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي فِي كَنَفِكَ وَفِي جِوَارِكَ وَاجْعَلْنِي فِي
أَمَانِكَ وَفِي مَنْعِكَ از دشمنی در شب و روز ایمن باشد و فرمود حکایت کنند که مردی سی سال
این را میگفته یک شب ترک کرده عقربش زد [illegible] مرویست که هر کس بسم الله الرحمن
الرحیم بر در بیرون خانه نویسد از هلاکت شدن ایمن باشد هر چند کافر باشد و مرویست که فرعون
بر در خانه خود نوشته بود و چون حضرت موسی برای هلاکت او [illegible] خدای تعالی [illegible]
نظر میکنم و من با آنکه بر در خانه اش نوشته [illegible] از حضرت امام رضا علیه السلام مرویست که هر کس را ایام [illegible]
هر شب سه مرتبه قل اعوذ برب الفلق و سه مرتبه قل اعوذ برب الناس و سه مرتبه قل هو الله و اگر نتواند پنجاه مرتبه بخواند یا دیگری
برای او بخواند از جمیع امراض صبیان [illegible] که [illegible] است که چون عارض شود صاحبش هر چند [illegible]
خورد سیر نشود و از [illegible] و غلبهٔ خون محفوظ گردد مادام که باین مداومت کند تا از دنیا برود [illegible]
از حضرت امام جعفر علیه السلام مرویست که فرمود چون حضرت (جیش) پیغمبر صلی الله علیه و آله منهزم گشت خدای تعالی این
کلمات را فرستاد که در سنان نیزهٔ خود جا دهد بعد از آن هرگز نیامد آنحضرت را هزیمت [illegible] و من دوست
میدارم که مؤمن این را در قایمهٔ شمشیر یا زیر انگشتر یا در عمامهٔ خود داشته باشد تا از حوادث لیل و نهار محفوظ
باشد بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ يَا هُوَ يَا مَنْ هُوَ هُوَ يَا مَنْ لَيْسَ هُوَ إِلَّا هُوَ يَا حَيُّ يَا قَيُّومُ يَا حَيُّ لَا يَمُوتُ يَا
حَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَكُنْ لِفُلَانِ بْنِ فُلَانٍ دِرْعًا حَصِينًا وَحِصْنًا
مَنِيعًا يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ و ادعیه و اذکار برای
امراض و اوجاع در باب عبادات ان شاء الله بیاید
مرویست از حضرت پیغمبر
صلی الله علیه و آله که هر کس این دعا بخواند اکرم ملائکه هفت آسمان در نزد [illegible] جمع شوند تا روز قیامت ثواب آن

نتوانند نوشت و گناهانش آمرزیده گردد و دلش از ایمان پر شود و خدای تعالی فرماید ای ملائکه گواه باشید

که او را و او والدین و برادران و خواهران و اهل بیت و اولاد و همسایگانش همه را از آتش آزاد گردانم و او را

شفیع هزار کس گردانم که همه مستوجب دوزخ باشند و هریک از فقرات این دعا را فضل عظیم روایت شده

که ذکر همه آن در این مختصر نگنجد یا من اظهر الجمیل وستر القبیح یا من لم یؤاخذ بالجریرة و

لم یهتک الستر یا عظیم العفو یا حسن التجاوز یا واسع المغفرة یا باسط الیدین

بالرحمة یا صاحب کل نجوی یا منتهی کل شکوی یا کریم الصفح یا عظیم المن یا مبتدئا

بالنعم قبل استحقاقها یا ربنا ویا سیدنا ویا مولانا ویا غایة رغبتنا اسئلک یا الله

ان لا تشوه خلقی بالنار و هم از آنحضرت صلی الله علیه و آله مرویست که فرمود شبی بمعراج رفتم بر حجاب قدرت

این دعا نوشته دیدم هر کس بخواند درهای آسمان برایش گشوده شود و گناهان او و والدین و همسایگانش آمرزیده

شود و خانه در بهشت از در و یاقوت بنا کنند و خیر دنیا و آخرت برایش جمع فرمایند و اگر بمشک و زعفران بنویسند

و بمریض دهند شفا یابد و اگر بر ظرفها بندند از مار و عقرب و ... محفوظ باشد و اگر کسی نوشته با خود داشته باشد

از اوجاع ایمن شود و اگر برای مطلبی بخوانند آسان شود و اگر جن و انس و ملائکه و هزار مثل ایشان جمع شوند از اول

دنیا تا روز قیامت ثواب آن نتوانند نوشت اللهم انی اسئلک یا من اقر له بالعبودیة کل معبود

یا من یحمده کل محمود یا من یفزع الیه کل مجهود یا من یطلب عنده کل مفقود یا من

سائله غیر مردود یا من بابه عن سؤاله غیر مسدود یا من هو غیر موصوف ولا محدود

یا من عطاؤه غیر ممنوع ولا منکود یا من هو لمن دعاه لیس ببعید وهو نعم المقصود ویا من

ویا من رجاء عباده بحبله مشدود یا من لیس بوالد ولا مولود یا من شبهه ومثله غیر

موجود یا من کرمه وفضله غیر معدود یا من حوض بره للانام مورود یا من لا یوصف بقیام

ولا قعود یا من لا یجری علیه حرکة ولا جمود یا الله یا رحمن یا ودود یا راحم الشیخ الکبیر

یعقوب یا غافر ذنب داود یا من لا یخلف الوعد ویعفو عن الموعود یا من رزقه وستره للعالمین

ممدود یا من هو ملجأ کل مطرود یا من دان له جمیع خلقه بالسجود یا من لیس عن سبیله

وجوده احد مقصود یا من لا یحیف فی حکمه ویحلم عن الظالم العنود ارحم عبدا خاطئا

یقضی

لَمْ يُوفِ بِالْعُهُودِ اِنَّكَ تَعَالُ لِمَا تُرِيدُ يَا بَارُّ يَا وَدُودُ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ خَيْرِ مَبْعُوثٍ دَعَا اِلَى خَيْرِ مَعْبُودٍ وَ
عَلَى آلِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ اَهْلِ الْكَرَمِ وَالْجُودِ وَافْعَلْ بِنَا مَا اَنْتَ اَهْلُهُ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
و هم از آنحضرت صلّی الله علیه و آله مرویست که هر کس این دعا بخواند اگر ملائکه هفت آسمان و زمین جمع شوند
تا روز قیامت ثواب آنرا از هزار جزو یکی نتوانند بیان نمود و از عبدالله بن سلام مرویست که بعضی از فضایل
این دعا که در توریة مذکور است اینست که هر کس خدای تعالی بفضل و منت خود این کلمات را در دلش جا دهد هر روز
دو مرتبه باو بر ملائکه مباهات فرماید و نوری از و تا عرش درخشان شود و از عذاب قبر و فتنهٔ دجّال و فزع اکبر
در روز قیامت ایمنش گرداند و روز قیامت که همه کس ترسان و محزون باشند او از خوف و حزن ایمن باشد
و چون محشور شود دلش ساکن و مطمئن باشد و هر مطلب که باین دعا سؤال کند خدای تعالی عطا فرماید و فضایل
دیگر بسیار که این رساله حوصلهٔ ذکر آن ندارد یَا اَللّٰهُ یَا اَللّٰهُ یَا اَللّٰهُ اَنْتَ الْمَرْهُوبُ مِنْكَ جَمِيعُ خَلْقِكَ يَا
نُورَ النُّورِ اَنْتَ الَّذِي احْتَجَبْتَ دُونَ خَلْقِكَ فَلَا يُدْرِكُ نُورَكَ نُورٌ يَا اَللّٰهُ يَا اَللّٰهُ يَا اَللّٰهُ اَنْتَ
الرَّفِيعُ الَّذِي ارْتَفَعْتَ فَوْقَ عَرْشِكَ مِنْ فَوْقِ سَمَائِكَ فَلَا يَصِفُ عَظَمَتَكَ اَحَدٌ مِنْ خَلْقِكَ
يَا نُورَ النُّورِ قَدِ اسْتَنَارَ بِنُورِكَ اَهْلُ سَمَائِكَ وَاسْتَضَاءَ بِضَوْئِكَ اَهْلُ اَرْضِكَ يَا اَللّٰهُ
يَا اَللّٰهُ يَا اَللّٰهُ اَنْتَ الَّذِي لَا اِلٰهَ غَيْرُكَ تَعَالَيْتَ اَنْ يَكُونَ لَكَ شَرِيكٌ وَتَعَظَّمْتَ وَتَعَظَّمْتَ عَنْ اَنْ
يَكُونَ لَكَ وَلَدٌ وَتَكَرَّمْتَ عَنْ اَنْ يَكُونَ لَكَ شَبِيهٌ وَتَجَبَّرْتَ عَنْ اَنْ يَكُونَ لَكَ ضِدٌّ فَاَنْتَ
اللّٰهُ الْمَحْمُودُ بِكُلِّ لِسَانٍ وَاَنْتَ الْمَعْبُودُ فِي كُلِّ مَكَانٍ وَاَنْتَ الْمَذْكُورُ فِي كُلِّ اٰنٍ وَزَمَانٍ يَا
نُورَ النُّورِ كُلُّ نُورٍ خَامِدٌ لِنُورِكَ يَا مَلِيكُ كُلُّ مَلِيكٍ يَفْنَى غَيْرَكَ يَا دَائِمُ كُلُّ حَيٍّ يَمُوتُ غَيْرَكَ يَا اَللّٰهُ
يَا اَللّٰهُ يَا اَللّٰهُ الرَّحْمٰنُ الرَّحِيمُ ارْحَمْنِي رَحْمَةً تُطْفِي بِهَا غَضَبَكَ وَتَكُفُّ بِهَا عَذَابَكَ وَتَرْزُقُنِي
بِهَا سَعَادَةً مِنْ عِنْدِكَ وَتُحِلُّنِي بِهَا دَارَكَ الَّتِي تُسْكِنُهَا خِيَرَتَكَ مِنْ خَلْقِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
يَا مَنْ اَظْهَرَ الْجَمِيلَ وَسَتَرَ الْقَبِيحَ يَا مَنْ لَمْ يُؤَاخِذْ بِالْجَرِيرَةِ وَلَمْ يَهْتِكِ السِّتْرَ يَا عَظِيمَ الْعَفْوِ
يَا حَسَنَ التَّجَاوُزِ يَا وَاسِعَ الْمَغْفِرَةِ يَا بَاسِطَ الْيَدَيْنِ بِالرَّحْمَةِ يَا صَاحِبَ كُلِّ نَجْوَى يَا مُنْتَهَى كُلِّ شَكْوَى
يَا مُفَرِّجَ كُلِّ كُرْبَةٍ يَا مُقِيلَ الْعَثَرَاتِ يَا كَرِيمَ الصَّفْحِ يَا عَظِيمَ الْمَنِّ يَا مُبْتَدِئَ النِّعَمِ قَبْلَ اسْتِحْقَاقِهَا
يَا رَبَّاهُ يَا سَيِّدَاهُ يَا اَمَلَاهُ يَا غَايَةَ رَغْبَتَاهُ اَسْئَلُكَ بِكَ وَبِمُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ وَفَاطِمَةَ وَالْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ

وعلي ومحمد وجعفر وموسى وعلي ومحمد والحسن والحجة القائم ان تصلي على محمد وآل محمد واسئلك
يا الله يا الله يا الله ان لا تشوه خلقي في النار وان تغفر لي ولوالدي برحمتك يا ارحم الراحمين
وان تعطيني حبوة الدنيا والآخرة انك على كل شيء قدير وصلى الله على محمد وآله وبهم از آنحضرت
صلى الله عليه وآله مرويست كه هركس اين دعا بهر مطلبي بخواند ميان او وخداي تعالى هيچ گناه نماند مگر كه بيامرزد وهركه پيش
سلطان جابر رود وپيش از آنكه داخل شود بخواند خداي تعالى سلطان را باو مشفق ومهربان گرداند ان شاء الله تعالى اللهم
اني اسئلك يا من احتجب بشعاع نوره عن نواظر خلقه يا من تسربل بالجلال والعظمة واشتهر
بالتجبر في قدسه يا من تعالى بالجلال والكبرياء في تفرد مجده يا من انقادت الامور بازمتها
طوعا لامره يا من قامت السموات والارضون مجيبات لدعوته يا من زين السماء بالنجوم
الطالعة وجعلها هادية لخلقه يا من انار القمر المنير في سواد الليل بلطفه يا من انار الشمس
المنيرة وجعلها معاشا لخلقه وجعلها مفرقة بين الليل والنهار بعظمته يا من استوجب الشكر
بنشر سحائب نعمه اسئلك بمعاقد العز من عرشك ومنتهى الرحمة من كتابك وبكل اسم هو لك
سميت به نفسك او استأثرت به في علم الغيب عندك وبكل اسم هو لك انزلته في كتابك
او اثبته في قلوب الصافين الحافين حول عرشك فتراجعت القلوب الى الصدور عن البيان
باخلاص الوحدانية وتحقيق الفردانية مقرة لك بالعبودية وانك انت الله انت الله انت الله
الذي لا اله الا انت واسئلك باسمائك التي تجليت بها للكليم على الجبل العظيم فلما بدا شعاع
نور الحجب من بهاء العظمة خرت الجبال متدكدكة لعظمتك وجلالك وهيبتك وخوفا من سطوتك
راهبة منك فلا اله الا انت فلا اله الا انت فلا اله الا انت واسئلك بالاسم الذي فتقت
به رتق عظيم جفون عيون الناظرين الذي به تدبير حكمتك وشواهد حجج انبيائك يعرفونك
بفطن القلوب وانت في غوامض مسرات سريرات الغيوب اسئلك بعزة ذلك الاسم ان تصلي على
محمد وآل محمد وان تصرف عني جميع الآفات والعاهات والاعراض والامراض والخطايا والذنوب
والشك والشرك والكفر والنفاق والشقاق والجهل والظلام والمقت والغضب والعسر
والضيق وفساد الضمير وحلول النقمة وشماتة الاعداء وغلبة الرجال انك سميع الدعاء لطيف

المظلم

لما تمنّاه و هم از حضرت پیغمبر صلی الله علیه وآله مرویست که هرکس بدعاء امام حسین علیه السلام دعا کند با آنحضرت
محشور شود و آنحضرت شفیعش باشد و خدای تعالی کربتش را فرج دهد و دینش ادا کند و کارش آسان گرداند
و براه راستش هدایت فرماید و بر اعدا نصرتش دهد و هتک سترش نکند و بایمان شرح صدرش نماید و در وقت
بیرون رفتن روح شهادت لا اله الا الله تلقینش کند و این دعا را بعد از نماز باید خواند و هرکس بدعای
علی بن الحسین دعا کند با آنحضرت محشور شود و این ده دعاست منسوب باین ده امام علیهم السلام بترتیب

اللّهمّ انّي اسئلك بكلماتك ومعاقد عرشك وسكّان سمواتك وارضك
وانبيائك ورسلك ان تستجيب لي فقد رهقني من امري عسر فاسئلك ان تصلّي
على محمّد وآل محمّد وان تجعل لي من عسري يسرا يا دائم يا ديموم يا حيّ يا قيّوم يا كاشف
الغمّ يا فارج الهمّ يا باعث الرسل يا صادق الوعد صلّ على محمّد وآل محمّد وافعل
بي ما انت اهله ان كان لي عندك رضوان وودّ فاغفر لي ولمن اتّبعني من
اخواني وشيعتي وطيّب في صلبي برحمتك يا ارحم الراحمين وصلّى الله على محمّد وآل محمّد
يا ديّان غير متوان يا ارحم الراحمين اجعل لشيعتي من النار وقاء ولهم عندك رضاء واغفر ذنوبهم
ويسّر امورهم واقض ديونهم واستر عوراتهم وهب لهم الكبائر التي بينك وبينهم يا من لا
يخاف الضيم ولا تاخذه سنة ولا نوم اجعل لشيعتي من كلّ غمّ فرجا ومخرجا يا خالق الخلق
وباسط الرزق وفالق الحبّ وبارئ النسم ومحيي الموتى ومميت الاحياء ودائم الثبات ومخرج
النبات افعل بي ما انت اهله ولا تفعل بي ما انا اهله فانّك اهل التقوى واهل المغفرة
اللّهمّ اعطني الهدى وثبّتني عليه آمنا امن من لا خوف عليه ولا حزن ولا جزع انّك
اهل التقوى واهل المغفرة اللّهمّ يا من لا شبيه له ولا مثال انت الله لا اله الّا انت
ولا خالق الّا انت تفني المخلوقين وتبقى انت حلمت عمّن عصاك وفي المغفرة رضاك
يا نور يا برهان يا مبين يا متين يا ربّ اكفني شرّ الشرور وآفات الدهور واسئلك النجاة
يوم ينفخ في الصور يا عزيز في عزّه ما اعزّ عزيز العزّ في عزّه يا عزيز اعزّني بعزّك وايّدني
بنصرك واطرد عنّي همزات الشياطين وادفع عنّي بدفعك وامنع عنّي بمنعك واجعلني من خيار

خلقك يا واحد يا احد يا فرد يا صمد يا من لم يلد ولم يولد ولم يكن له كفوا احد
يا مدبر الامور يا باعث من فى القبور صل على محمد وآل محمد واجعل لى ولشيعتى من الضيق فرجا
ومن الهم مخرجا واوسع لنا المنهج واطلق لنا من عندك ما يفرج وافعل بنا ما انت اهله يا
يا كريم ونيز اين دعاء جليل القدر رفيع المنزله مرويست از حضرت صاحب الزمان صلوات الله عليه اللهم
ارزقنا توفيق الطاعة وبعد المعصية وصدق النية وعرفان الحرمة واكرمنا بالهدى والاستقامة
وسدد السنتنا بالصواب والحكمة واملا قلوبنا بالعلم والمعرفة وطهر بطوننا من الحرام والشبهة
وكف ايدينا عن الظلم والسرقة واغضض ابصارنا عن الفجور والخيانة واسدد اسماعنا عن اللغو
والغيبة وتفضل على علمائنا بالزهد والنصيحة وعلى المتعلمين بالجهد والرغبة وعلى المستمعين
بالاتباع والموعظة وعلى مرضى المسلمين بالشفاء والصحة وعلى موتاهم بالرأفة والرحمة وعلى
مشايخنا بالوقار والسكينة وعلى الشباب بالانابة والتوبة وعلى النساء بالحياء والعفة
وعلى الاغنياء بالتواضع والسعة وعلى الفقراء بالصبر والقناعة وعلى الغزاة بالنصر والغلبة
وعلى الاسراء بالخلاص والراحة وعلى الامراء بالعدل والشفقة وعلى الرعية بالانصاف وحسن
السيرة وبارك للحجاج والزوار فى الزاد والنفقة واقض ما اوجبت عليهم من الحج والعمرة بفضلك
يا ارحم الراحمين و از حضرت امير المؤمنين صلوات الله عليه روايت كه اين لعنيه در قنوت ميخوانده فرموده هر كس
اين را بخواند چنانست كه در غزوه بدر وحنين واحد هزار هزار تير بر مشركين انداخته باشد اللهم صل على محمد
وآل محمد والعن صنمى قريش وجبتيهما وطاغوتيهما وافكيهما وابنتيهما اللذين خالفا امرك وانكرا
وحيك وجحدا انعامك وعصيا رسولك وقلبا دينك وحرفا كتابك واحبا اعداءك و
جحدا آلاءك وعطلا احكامك وابطلا فرائضك والحدا فى آياتك وعاديا اولياءك وواليا
اعداءك وخربا بلادك وافسدا عبادك اللهم العنهما واتباعهما واولياءهما واشياعهما
ومحبيهما فقد اخربا بيت النبوة وردما بابه ونقضا سقفه والحقا سماءه بارضه وعاليه
بسافله وظاهره بباطنه واستأصلا اهله وابادا انصاره وقتلا اطفاله واخليا منبره من
وصيه ووارث علمه وجحدا امامته واشركا بربهما فعظم ذنبهما وخلدهما فى سقر وما ادريك

اسقه لا تبقي ولا تذر اللهم العنهم بعدد كل منكر اتوه وحق اخفوه ومنبر علوه ومؤمن
ارجوه ومنافق ولوه وولي اذوه وطريد اووه وصادق طردوه وكافر نصروه وامام قهروه
وفرض غيروه واثر انكروه وشر اثروه ودم اراقوه وخبر بدلوه وكفر نصبوه وارث غصبوه و
فيء اقتطعوه وسحت اكلوه وخمس استحلوه وباطل اسسوه وجور بسطوه ونفاق اسروه و
غدر اضمروه وظلم نشروه ووعد اخلفوه وامان خانوه وعهد نقضوه وحلال حرموه و
حرام احلوه وبطن فتقوه وضلع دقوه وصك مزقوه وشمل بددوه وعزيز اذلوه وذليل
اعزوه وحق منعوه وكذب دلسوه وحكم قلبوه اللهم العنهم بكل آية حرفوها وفريضة تركوها
وسنة غيروها ورسوم منعوها واحكام عطلوها وبيعة نكثوها ودعوى ابطلوها وبينة انكروها
وحيلة احدثوها وخيانة اوردوها وعقبة ارتقوها ودباب دحرجوها وازياف لزموها وشهادات
كتموها ووصية ضيعوها اللهم العنهما في مكنون السر وظاهر العلانية لعنا كثيرا ابدا قائما
دائما دائبا سرمدا لا انقطاع لامده ولا نفاد لعدده لعنا يعود اوله ولا يروح اخره لهم
ولاعوانهم وانصارهم ومحبيهم ومواليهم والمسلمين لهم والمائلين اليهم والناهضين باحتجاجهم
والمقتدين بكلامهم والمصدقين لاحكامهم بعد از ان چهار مرتبه بگويد اللهم عذبهم عذابا يستغيث
منه اهل النار امين رب العالمين [illegible] در آداب عادات ومجاري احوال وساير حرکات
وسوانح افعال واين مجموع ان شاء الله در دوازده فصل بيان شود [illegible]
[illegible] مرويست از اهل بيت طاهرين عليهم السلام كه خداي تعالى جميل است ودوست دارد جمال را وچون
بكسي نعمتي عطا فرمايد دوست دارد كه آثار نعمت ازو ظاهر باشد پس اگر اظهار نعمت كند شكر آن گذارده وگرنه
كفران كرده باشد وبهترين لباسها پنبه است كه لباس حضرت پيغمبر واهل بيت او صلوات الله عليهم وهر
لباسي كه موجب خضوع وتواضع وافتادگي باشد وبدترين لباسها آنکه موجب كبر وعجب بود [illegible] كه حضرت
امام زين العابدين عليه السلام روزي جامهاي فاخر پوشيده از خانه بيرون رفت [illegible] گذشت بسرعت مراجعت
فرموده از بدن بيرون كرده جامه ديگر پوشيده وفرمود گويا من درين جامها علي بن الحسين نبودم وهمان حضرت
عليه السلام فرمود كه چون بدن جامه نو پوشيد سركش شود واز حضرت امام عليه السلام مرويست كه جامه نو را با آب

میکشید تا طراوت نوی زایل شود بعد از ان بپوشید و هر کس جامه برای تکبر و شهرت پوشد روز قیامت خدای تعالی
جامه از آتش در و پوشاند و در جهنم قرین قارون باشد از حضرت امام جعفر علیه السلام پرسیدند که حد تکبر در لباس
کدام است فرمود آنکه چون جامه خوب پوشید خواهید که مردم ببینند و لباس طلا و حریر بر مردان حرام است و هر کس در
دنیا حریر پوشد در آخرت از و محروم بوده باشد و حضرت پیغمبر بحضرت امیر المؤمنین صلی الله علیهما و آلهما الطاهرین
فرمود حریر مپوش که خدای تعالی روز قیامت بدنت را با آتش بسوزد و بهترین رنگها در لباس سفید است
و سیاه لباس بنی عباس است و سیاهی در هر لباس مذموم است مگر در عبا و موزه و در روایت دیگر عمامه نیز وارد
شده و زعفرانی لباس بنی امیه است و قرمز لباس شیطان و معصفر لباس اهل بیت است و کفش زرد
لباس انبیاست علیهم السلام و چشم را قوت دهد و دلگیری ببرد و بعیش و خوشی شود و قوت مباشرت
دهد و کفش سفید هنوز کهنه نشده ... که خدای تعالی ... مالی عطا فرماید و کفش سیاه لباس جبارست
و چشم را ضعیف کند و مودت تخم باشد و مباشرت ضرر کند و آهن لباس اهل نار است نشاید که بپوشد
یا با آن نماز کند و مرویست که پاکیزه باشد دستی که در آن انگشتر آهن باشد و حضرت امام جعفر فرموده که عقیق سرخ
و زرد و سفید سه کانه است در بهشت عقیق سرخ ... بر خانه حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله و سفید بر خانه
امیر المؤمنین علیه السلام و زرد بر خانه ... علیهما السلام ... تسبیح و تقدیس و تحمید میکنند و برای دوستان
اهل بیت علیهم السلام استغفار میکنند هر کس از شیعیان که یکی از ان را انگشتر کند غیر خیر و خوبی و وسعت روزی و
سلامت از انواع بلا نبیند و امانست از سلطان و از جمیع مکاره و مخاوف و دفع پریشانی کند و نفاق زایل
گرداند و هیچ دستی بدعا برداشته نشود دوست تر پیش خدا از دستی که با انگشتر عقیق بردارند و حاجت باجابت
مقرون باشد و خدای تعالی نظر بر زمین جها افکند و از نور جمال خویش عقیق آفرید پس فرمود قسم بذات خودم که عذاب نکنم
دستی را که بولایت علی انگشتر عقیق داشته باشد و روایت دیگر آمده که چون خدای تعالی کوهها را آفرید بر ایشان
عرض فرمود اول عقیق و یاقوت قبول کردند پس ایشان را فضل و شرف عطا فرمود و در روایت دیگر آمده که عقیق سرخ
اول کوهیست که اقرار بوحدانیت خدا و نبوت حضرت پیغمبر و وصیت امیر المؤمنین و اولاد طاهرین صلوات الله
علیهم و بهشت برای شیعیان و جهنم برای اعدا نمود و دو رکعت نماز با عقیق برابر است با هزار رکعت و کسی که
محمد نبی الله و علی ولی الله بر عقیق نقش کرده انگشتر کند از دنیا نرود مگر بر فطره ایمان و جمعی را در سفر حلیه

حرامی زده بود بخدمت حضرت پیغمبر صلی الله علیه وآله رفته شکایت نمودند فرمود بایست انگشتر عقیق با خود دارید که امانست
از جمیع مکاره وحدیث دیگر نزدیک باین در فصل حرز وتعوید گذشت ویکی از مردم زمان امام علی النقی علیه السلام
گوید رفتم بخدمت حضرت که برای زیارت حضرت امام رضا علیه السلام مرخص شوم فرمود انگشتر عقیق زرد با خود دار
که بیکرویش ما شاء الله لا قوة الا بالله استغفر الله وبر روی دیگر محمد وعلی نقش باشد که امانست از راه زدن
وبجهة حفظ دین بهتر وبرای راحت تمامتر وانگشتر دیگر فیروزه بردار بر یکرویش الله الملک وبر روی دیگر الملک
لله الواحد القهار نقش باشد که امانست از سباع وظفر است در جنگها وچون از نیشابور بگذری شیری
سر راه را گرفته قافله را منع کند تو پیش رفته خاتم را باو بنمای وبگوی که مولای من میگوید که از راه من کنار
رو پس من هر دو انگشتر را چنان که فرموده بود برداشتم وحکایت چنانکه فرموده بود گذشت وچون از زیارت
مراجعت نموده بخدمت آنحضرت رفته حکایت واقعه نمودم فرمود دیگر حکایت دیگر مانده گفتم شاید من فراموش
کرده باشم فرمود یکشبی در پیش قبر مقدس آنحضرت خوابیده بودی که طایفهٔ از جن بزیارت آمده بودند چون
انگشتر در دست تو دیدند بیرون کرده شستند وآبش را به بیماری دادند شفا یافت وانگشتر در دست راست
بود ایشان در دست چپ کردند تو چون بیدار شدی تعجب بسیار کردی وثوابش را ندانستی ودر پیش سر خود
پارهٔ یاقوت یافتی که الحال با خود داری هدیهٔ ایشانست برای تو آورده اند آنرا ببازار ببر بهشتاد دینار طلا
میفروشی پس آنرا ببازار برده بهمان قیمت فروختم واز حضرت امام جعفر علیه السلام مرویست که فرمود دوست
دارم که شیعهٔ ما پنج انگشتر داشته باشد یاقوت برای زینت ودفع فقر وعقیق که اخلاص با خدا وبا ما در آن
بیشتر است وفیروزه که مؤمن را خوش آید ومحتاج نشود دستی که فیروزه در آن باشد وچشم ودل را قوت
دهد وخدای تعالی شرم دارد که نومید کند دستی را که با فیروزه بدعا بر خیزد وحدید صینی همیشه در دست نکنند
بلکه با خود دارند که سرکشان جن والنس را دور کند وچون بظالمان واشرار ملاقات کنند در دست کنند
شر ایشانرا دفع کند ودر نجف اشرف که هر کس آنرا انگشتر کند هر نظر که بر آن کند حجی باشد که ثوابش مثل
ثواب انبیا وصلحا بود واگر نه سبب رحمت خدا بر شیعیان میبود که میخواهد اغنیا وفقرا همه را مقدور باشد
قیمت آنرا چنان میکرد که هیچ زر بآن وفا نکند ومرویست که جزع یمانی که فارسیان سلیمانی گویند تسبیح
واستغفار کند وثوابش برای صاحبش باشد ودو رکعت نماز با آن برابر است با هفتاد نماز اما آداب

[illegible] مرویت از اهل بیت طاهرین علیهم السلام که در جامه پوشیدن و کندن و هر کاری
بسم الله باید گفت تا شیطان شریک نشود و هر کس جامهٔ نو پوشد وضو کند و دو رکعت نماز گذارد
و در هر رکعت الحمد و آیة الکرسی و قل هو الله و انا انزلناه بخواند و بگوید اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ كَسَانِيْ
مَا اُوَارِيْ بِهٖ عَوْرَتِيْ وَاَتَجَمَّلُ بِهٖ فِي النَّاسِ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْهُ ثَوْبَ بَرَكَةٍ اَسْعٰى فِيْهِ لِمَرْضَاتِكَ
وَاَعْمُرُ بِهٖ مَسَاجِدَكَ گناهانش آمرزیده شود و در آن جامه مکروهی نبیند و اگر کوزهٔ نوی آب کند و سی
و دو بروایت دیگر سی و پنج انا انزلناه بخواند و بر آن جامه پاشند تا رشتهٔ از آن باقی بود در وسعت و
رفاهت باشد و چون جامه پوشد و فارغ شود بگوید اَللّٰهُمَّ بِكَ اسْتَتَرْتُ وَاِلَيْكَ تَوَجَّهْتُ وَبِكَ
اعْتَصَمْتُ وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ اَنْتَ ثِقَتِيْ وَاَنْتَ رَجَائِيْ اَللّٰهُمَّ اكْفِنِيْ مَا اَهَمَّنِيْ وَمَا لَا اَهْتَمُّ وَمَا
لَمْ اَهْتَمَّ بِهٖ وَمَا اَنْتَ اَعْلَمُ بِهٖ مِنِّيْ عَزَّ جَارُكَ وَجَلَّ ثَنَاؤُكَ وَلَا اِلٰهَ غَيْرُكَ اَللّٰهُمَّ زَوِّدْنِي التَّقْوٰى
وَاغْفِرْ لِيْ ذَنْبِيْ وَوَجِّهْنِيْ لِلْخَيْرِ حَيْثُمَا تَوَجَّهْتُ و چون عمامه بر سر نهد یا انگشتر در دست کند بگوید
اَللّٰهُمَّ سَوِّمْنِيْ تا آخر چنانکه در فصل آداب حمام گذشت و عمامه ایستاده بندد و مرویست که هر کس عمامه بندد و تحت
الحنک نه بندد اگر المی به بیند که دوای نداشته باشد ملامت نکند مگر خود را و حضرت امام جعفر علیه السلام فرموده
عجب دارم از کسی که تحت الحنک بسته بحاجتی رود و چون حاجتش بر نیاید و درین زمانه که بسبب تقیه از ابنای دنیا
تحت الحنک متروک گشته مثل اکثر سنن سنیه اگر در اول عمامه بستن تحت الحنک ببندد چنانکه بعضی میکنند
تا مستاء این سنت بعمل آید مستحسن باشد و چون کفش پوشد ابتدا بپای راست کند و بگوید بِسْمِ اللّٰهِ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَوَطِّئْ قَدَمَيَّ فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ وَثَبِّتْهُمَا عَلَى الصِّرَاطِ يَوْمَ تَزِلُّ
فِيْهِ الْاَقْدَامُ و چون بکشد ابتدا بپای چپ کند و بگوید بِسْمِ اللّٰهِ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ رَزَقَنِيْ مَا اُوَقِّيْ
بِهٖ قَدَمَيَّ مِنَ الْاَذٰى اَللّٰهُمَّ ثَبِّتْهُمَا عَلٰى صِرَاطِكَ وَلَا تُزِلَّهُمَا عَنْ صِرَاطِكَ السَّوِيِّ و با پای بفش راه
نرود که اگر برود [illegible] ن یا شری از اجنه و شیاطین باو برسد زود مفارقت نکند و چون جامه از بدن بیرون کند
ته کند تا از کثافت و کهنگی محفوظ تر باشد و شیطان نپوشد و چون عمامه از سر برگیرد طاق بالا پیش برداشته
[illegible] بس گذارد تا شیطان بر سر ننهد [illegible] مرویست از اهل بیت طاهرین علیهم
السلام که منافق با هفت روده طعام خورد و مومن با یکروده و بسیار خوردن دل را سخت و ظلمانی و بیرحم

واز

وازخدا دور و غافل گرداند و در دین بی پروا کند و شهوت برانگیزد و نفس را سرکش و عقل را تیره و شیطان را
اعانت و دین را فاسد کند و موجب همه امراض باشد و هرکس سیرتر روز قیامت گرسنه‌تر باشد و بر سر سیری
چیزی خوردن مورث برص شود و دشمن‌ترین حالات در نزد خدا آنست که شکم ثقیل باشد و دوسترین آنکه
خفیف و سبک بود و یک لقمه بضرورت خوردن افضل است از بیست شب عبادت کردن و هرکس خدا را بشناسد
دهن از کلام و شکم از طعام منع کند تا ضرور نشود و گرسنگی ادام مؤمن و غذاء روح و قوت دل و صحّت بدنست
و در جمیع آثار بعکس سیرلست و مرویست که یحیی علی نبیّنا و آله و علیه السّلام از ابلیس پرسید که هیچ صفتی بر من
می بینی که ترا خوش آید گفت بلی اینکه چون شب افطار کنی چیزی بیشتر تناول نمائی و باین سبب بعضی عبادات
و طاعات از تو فوت شود فرمود من عهد کرده‌ام با خدا که هرگز سیر نخورم و این با وجود آنست که مرویست که
طعام آنحضرت علف و گیاهی بوده که حیوانات میخورند و اکل خود را از ایشان امتیاز نمیگذاشته و حضرت
پیغمبر صلّی الله علیه و آله فرموده بعد از من جمعی آیند که در نعمت متولد شوند و در نعمت تربیت یابند و همتشان غیر
الوان اطعمه و اشربه نبود و چون در مجلس سخن گویند از هر طرف تحسین شنوند ایشان بدترین امت باشند
و حضرت امیرالمؤمنین صلوات الله علیه فرمود هرکس همتش همانست که داخل شکمش شود قیمتش همانست که داخل
شکمش بیرون میرود و نیز مرویست که ثلث شکم را برای طعام بگذارید و ثلثی را برای آب و ثلث دیگر برای نفس
و خود را فربه مکنید چنانکه خوک را برای ذبح فربه کنند و فضایل تقلیل طعام و رذایل کثرت آن نزد عقلا و شرعا زیاده
از آنست که درین مختصر گنجد [illegible] مرویست از
اهل بیت طاهرین علیهم السّلام که بهترین اوقات برای اکل دو وقت است یکی صبح و مرویست که هرکس عمر دراز
خواهد چاشت را زود بخورد دویم بعد از نماز خفتن که وقت عشاء انبیاست علیهم السّلام و مرویست که خفتن
البته باید چیزی تناول نمود خصوصا پیران را و ترک نباید کرد که اهل خراب بدن و فساد صحت و موجب ضعف
مزاج و قوی است و رگی در بدنست که عرق عثت گویند اگر شب کسی چیزی نخورد [illegible] نفرین کند و گوید
خدای ترا سیر و سیراب نکند چنانکه مرا گرسنه و تشنه گذاشتی و درین میانه دیگر چیزی نشاید خورد که موجب امراض
و اوجاع و فساد بدن باشد و روایات بسیار در مذمت تنها خوردن آمده که شیطان شریک و طعام بی برکت
و دست بسیار بر طعام موجب زیادتی برکت بود و علامت کبر و بخل باشد و گاه باشد که مداومت برین مورث بخل و کبر شود

ودست بسیار بر طعام موجب زیادتی برکت بود جمعی بخدمت پیغمبر صلی الله علیه و آله شکایت کردند که طعام میخوریم
وسیر نمیشویم فرمود شاید طعام میخورید باهم جمع شوید و بسم الله بگوئید تا برکت زیاد شود و در اوانی
طلا و نقره اکل و شرب حرامست که هر کس چنین کند آتش جهنم در شکمش جوش زند و دست شستن پیش از
طعام و بعد از آن پریشانی دفع کند و روزی بیفزاید و عمر دراز کند و چشم جلا دهد و اهل مجلس همه در یک
لگن دست بشویند و تا پر نشود با هم فارغ نشوند لگن را نریزند که خلقشان نیکو شود و جمعیتشان مستدام
گردد و در دست شستن پیش از طعام ابتدا بصاحب مجلس کند و بعد از و از جانب راستش بشویند بترتیب
و بعد از طعام ابتدا بجانب چپ او کنند و باو ختم نمایند یا ابتدا بجانب راست در خانه کنند هر کس باشد و چون
پیش از طعام دست بشویند خشک نکنند تا رطوبت در دست باشد برکت بیفزاید و چون خوان حاضر شود بگویند
بِسْمِ اللّٰهِ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْهَا نِعْمَةً مَشْكُورَةً تَصِلُ بِهَا نِعَمَ الْجَنَّةِ چهار هزار ملک در وقت طعام
حاضر شوند پس اگر در وقت شروع طعام بسم الله بگویند ملائکه گویند خدای تعالی برکت بر شما زیاد کند و شیطان
جنود خود را گوید بیرون روید که شما را نصیبی نیست و اگر بسم الله نگویند گوید بیائید که شما نیز نصیبی دارید
پس بیایند و شریک شوند و اگر بعد از آن بسم الله بگویند شیطان آنچه خورده باشد قی کند یعنی اثر مشارکتش
زایل شود و هر کس طعام حلال خورد و در اول بسم الله و در آخر الحمد لله گوید روز قیامت او را از آن طعام
سوال نکنند و هر کس بگوید بسم الله و الحمد لله رب العالمین هنوز لقمه بدهن نرسیده که گناهانش آمرزیده شود
و اگر چند نوع طعام باشد در هر یک بسم الله بگوید و اگر فراموش کند که در هر یک بگوید در اول بگوید بِسْمِ اللّٰهِ
عَلٰی اَوَّلِهِ وَ اٰخِرِهِ و حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه و آله فرمود بسم الله بگوئید و هر چه خواهید بخورید
من ضامنم که ضرر نکند ملعونی گفت من بسم الله گفته طعام خوردم متضرر شدم فرمود چند نوع طعام خوردی
و در بعضی بسم الله نگفتی گفت بلی فرمود آن ضرر کرد و دیگری نیز گفت من بسم الله گفتم و ضرر یافتم
فرمود در اثنای طعام حرف زدی و بعد از آن بسم الله نگفتی گفت بلی فرمود آن تتمه ضرر کرد و مرویست
که هر کس عیال خود را جمع کند و در اول طعام بسم الله و در آخر الحمد لله بگویند گناهشان آمرزیده شود
و اگر با مجذوم یا صاحب بلیه طعام خورد بگوید بِسْمِ اللّٰهِ ثِقَةً بِاللّٰهِ وَ تَوَكُّلاً عَلَيْهِ و مرویست که
حضرت امیر المؤمنین بحضرت امام حسن صلوات الله علیهما فرمود هیچ لقمه از سرد و هیچ شربت آب

نخوري مكر كه پيش از ان بكوئي اَللّهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ فِي اَكْلي وَشُرْبِي السَّلامَةَ مِنْ وَعْكِهِ وَالْقُوَّةَ
بِهِ عَلي طَاعَتِكَ وَذِكْرِكَ وَشُكْرِكَ فِيمَا بَقَّيْتَهُ مِنْ بَدَني وَاَنْ تُشَجِّعَني بِقُوَّتِهَا عَلي عِبَادَتِكَ
وَاَنْ تُلْهِمَني حُسْنَ التَّحَرُّزِ عَنْ مَعْصِيَتِكَ فَاِنَّكَ اِنْ فَعَلْتَ ذَلِكَ اَمِنْتُ غَمِّكَه وَغَائِلَتَهُ

كه چون اين بكوئي از مضرت آن ايمن كردي و مرويست كه در طعام دوازده خصلت است كه بر هر مسلمي
لازم است دانستن آن چهار فرض است دانستن آنكه اين نعمت از خداي تعالي است و راضي بودن بآن و بسم الله
كفتن و شكر كردن و چهار خصلت سنت دست شستن پيش از طعام و بر جانب چپ نشستن و با سه انكشت خوردن
و انكشتان ليسيدن و چهار خصلت ادب از پيش خود خوردن و لقمه را كوچك كردن و بسيار خائيدن و نكاه
بر روي مردم نكردن و مرويست كه در طعام از روي ادب و تواضع بايد نشست چنانكه بندكان نشينند و هيچ
يكپا بر بالاي پاي ديكر و تكيه كرده چنانكه متكبران نشينند نبايد نشست اما دست بر زمين كذاشتن بر وجهي
كه تكيه و تكبر نباشد قصور ندارد و بعضي از ائمه طاهرين عليهم السلام مرويست كه چنين ميكرده اند و با دو انكشت
نبايد خورد كه شيوه متكبرانست اما با سه انكشت يا زياده قصور ندارد و مرويست كه حضرت امير المؤمنين صلوات الله
عليه چنان ميكرده و با دست چپ نشايد خورد مكر آنكه ضروري باشد و از بالاي طعام نبايد خورد كه بركت از بالا
آيد بلكه از اطراف بايد خورد و مستحب است افتتاح و اختتام بنمك كردن كه هفتاد و دو نوع بلا دفع شود كه از آنجمله
جنون و جذام و برص باشد و اكر بر لقمه اول نمك بپاشد نقطهاي سياه و سفيد كه در رو باشد زايل شود و مرويست
كه اكر مردم بدانند كه در نمك چه قدر منفعت هست محتاج بترياك يعني ترياك فاروق نشوند و روايات ديكر آمده كه
افتتاح و اختتام بسركه مثل نمك است و در روايت ديكر آمده كه ما اهل بيت افتتاح بنمك و اختتام بسركه مينمائيم و مرويست
كه سركه عقل زياد كند و دل زنده كرداند و كوشت دندان محكم كند و صفرا بشكند و نان با سركه خوردن كرم معده
و شهوت زنا قطع كند و مرويست كه سركه در خانه مثل مرد صالح است كه دعا و بركت و وسعت براي اهل آنخانه
كند و مستحب است كه سبزي در سفره باشد كه زينت سفره است و مرويست كه روزي در سفره حضرت امام موسي عليه السلام
سبزي نبود دست بطعام نفرمود تا آنكه سبزي آوردند و فرمود در سفره كه سبزي نباشد من طعام نخورم و در اثناي
طعام حمد و ذكر خدا بسيار كنند و بازي و لغو و بي ادبي نكنند كه هر چه كنند طعام روز قيامت شهادت دهد و طعام
بسيار كرم نباشد كه بي بركت شود و شيطان شريك شود و بر طعام پف نكند كه بركتش برود و نيز از جهة ادب

برطعام و آب و بر روی مصحف و بر موضع سجود نباید کرد و استخوانرا از گوشت بسیار خالی نکند که نصیب اجنه است
و مرویست که هر کس چنین کند بهتر از آن چیزی از خانه اش کم شود و چون جمعی در سفره باشند اگر کسی زودتر سیر شود
دست نکشد مبادا که رفقا خجل شوند و گرسنه بمانند و هر کس قاب را بلیسد چنانست که مثل آنرا تصدق کند و هر کس
انگشتانرا بلیسد خدای تعالی فرماید بارک الله فیک و خوردن ریزهای نان و طعام که از خوان ریخته باشد امانست
از جنون و جذام و برص و صفرا و حمق و دوای هر علت و مهر حور العین است و اولاد بسیار و نفی فقر از او و از
ولد و ولدش تا هفت پشت اما اگر در صحرا و بیرون خانه باشد ریزهای خوانرا نباید برداشت هر چند بسیار باشد
که نصیب طیور و حیوانات است و هر کس پارهٔ نان از سر راه بردارد و بخورد هفتصد حسنه باشد و اگر از میان نجاست
بردارد و بشوید و کناری گذارد هفتاد حسنه بود و اگر بخورد بهشت او را واجب شود و هر کس پارهٔ نان یا خرما
بلکه غیر آن از نعمتها هر چه باشد افتاده ببیند و بردارد و بخورد از شکمش بیرون نرفته باشد که گناهانش آمرزیده شود
و بهشت واجب گردد و چون از طعام فارغ شود بگوید الحمد لله الذي أطعمنا في جائعين وسقانا
في ظمآنين وكسانا في عارين وهدانا في ضالين وحملنا في راجلين وآمننا في خائفين
وفضلنا على كثير من العالمين و هر کس بعد از طعام بگوید الحمد لله الذي أطعمني فيه ورزقنيه من
غير حول مني ولا قوة کفارهٔ شصت ساله گناه باشد و حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله هر گاه شیر تناول فرمودی
گفتی اللهم بارك لنا فيه وزدنا منه و چون ماهی تناول فرمودی گفتی اللهم بارك لنا
فيه وأبدلنا خيرا منه و چون خوان بردارند بگوید الحمد لله رب العالمين اللهم اجعلها نعمة
مشكورة و صاحب طعام را دعا کند و بگوید اللهم بارك لهم فيما رزقتهم واغفر لهم وارحمهم
اللهم أطعم من أطعمني واسق من سقاني و بعد از طعام دسترا از چربی پاک بشوید که اگر چربی در
دست بماند و بخوابد از مکروه اجنه ایمن نبود و چون بعد از طعام دست بشوید دست برابرو بمالد و سه مرتبه
بگوید الحمد لله المحسن المجمل المنعم المفضل از رمد چشم ایمن گردد و اگر دست بر رو بمالد کلف را زایل
کند و سبب زیادتی رزق باشد و چون دست بر رو بمالد بگوید الحمد لله الذي هدانا وأطعمنا وسقانا
وكل بلاء صالح أولانا و اگر میوهٔ نو ببیند ببوید و بر چشم گذارد و بگوید اللهم كما أريتنا أولها
في عافية فأرنا آخرها في عافية و نیز بگوید اللهم بارك لنا في عمرنا وبارك لنا في هديتنا

وَبَارِكْ لَنَا فِي صَاعِنَا وَبَارِكْ لَنَا فِي مُدِّنَا و چون تناول کند بگوید اَللّٰهُمَّ کَمَا اَطْعَمْتَنِي اَوَّلَهَا فَاَطْعِمْنِي اٰخِرَهَا وَبَارِكْ لِي فِيهَا و مستحب است که آنرا بکوچکترین اطفال دهد و مرویست که میوه را بشوئید که هر میوه زهر دارد و بعد از طعام خلال کردن سنت است دهن را خوشبو و دندانرا محکم گرداند و سبب زیادتی روزی باشد و ملائکه را از هیچ چیز آنقدر بد نیاید که از طعام که در دندان مانده بود و بدبوی شده باشد و حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله فرموده که خدای تعالی رحمت کند بر هر کس در وضو و طعام خلال کند از امت من و ملکی از آسمان دعا کند که اَللّٰهُمَّ بَارِكْ فِي الْخَلَّالِينَ وَالْمُتَخَلِّلِينَ خلالین آنانند که سر که در خانه دارند و متخللین آنکه خلال کنند و هر چه با خلال از دندان بیرون آید باید انداخت و اگر با زبان جدا شود فرو برند و با چوب ریحان و انار خلال نکنند که عرق جذام را حرکت آرد و کسی که با نی خلال کند هفت روز دعایش مستجاب نشود

[illegible] مرویست از اهل بیت طاهرین علیهم السلام که ما و شیعه ما از حلاوت مخلوق گشته‌ایم از آنست که حلاوت را دوست داریم و نیز مرویست که مؤمن لذیذ و شیرینست و شیرینی را دوست دارد و مرویست که شکر تمامش دواست و هیچ مضرت در وی نیست و عسل دوای هر علتست و هیچ ضرر نکند اما قدر استعمال آن در احادیث یک انگشت و سه انگشت و گاهی یک لقمه و مثل آن وارد شده نه آنکه هر قدر و هر وقت و در هر حال که خواهند خورند و توقع منفعت داشته باشند و نیز مرویست که عسلی که سبز باشد و بوئیش عطسه آرد با طعمش در ذائقه تند و گزنده باشد زهر قاتلست و غیر آن نافع و دواست و مرویست که ما اهل بیت خرما دوست داریم و شیعیان ما از طینت ما مخلوقند خرما دوست دارند و اعدای ما از طینت آتش مخلوقند آتش دوست دارند و نیز مرویست که اکرام کنید عمه خود نخله را که از بقیه طینت آدم مخلوق گشته و هر کس هر روز هفت دانه عجوه که نوعیست از خرما بخورد در آن روز از سحر و زهر و شیطان ایمن باشد و اگر وقت خوابیدن بخورد کرم معده را بکشد و مرویست که اکرام کنید نانرا که خدای تعالی برکت سموات را برای او انزال فرموده و برکات ارض را بیرون آورده و از عرش تا ارض در آن عمل نموده و از جمله اکرامش آنست که با کارد نبرند و زیر پا نگذارند و چون بر سفره حاضر شود انتظار چیزی دیگر نفرمایند و زیر صحن نگذارند مرویست که دانیال علیه السلام بکشتیبانی نانی داد که او را در کشتی نشاند نانرا بدور انداخت و گفت این را چکنم این در پیش ما در زیر پا افتاده است دانیال دست بر داشته گفت خدایا دیدی که با نان چه کرد و چه گفت نانرا اکرام فرما پس خدای تعالی فرمود که باران از آسمان نیامد و گردید

از زمین نرست و قحط شایع گشت تا حدی که روزی زنی با دیگری گفت بیا تا امروز فرزند مرا با هم بخوریم و فردا
فرزند ترا آن روز آن طفل را با هم بخوردند و روز دیگر مادر طفل دیگر بخوردن فرزند خود راضی نشد محاکمه را بخدمت
دانیال بردند گفت کار شما باینجا رسیده پس دعا کرد که خدایا کودکان و بیگناهان را بگناه گنهکاران مواخذه
مکن برایشان رحم فرمای پس باران آمد و قحط زایل گشت و از ایشان علیهم السلام مرویست که فضل نان جو بر سایر
نانها مثل فضل ماست بر سایر ناس و دوای هر علت است و صاحب سل را هیچ چیز نافع تر از نان برنج نیست
و روایات بسیار آمده که ما اهل بیت گوشت بسیار تناول کنیم و بسیار دوست داریم و دوست داریم کسی را
که گوشت دوست دارد و سید طعامها گوشت است در دنیا و آخرت و هر کس چهل روز گوشت نخورد بدخلق شود
پس در گوشش اذان باید گفت و مستحب است هر سه روز گوشت خوردن و یکروز دو مرتبه نباید خورد و بهترین گوشتها
گوشت گوسفند است و مرویست که اگر بهتر از آن بودی خدای تعالی آنرا فدای اسمعیل فرستادی و گوشت کبک
تب را دفع کند و بهترین اعضای حیوان اعالی بدنست و مذموم ترین اعضا که بموضع بول نزدیکتر است و سید طعام
گوشت برنج است و برنج بواسیر را قطع کند و زحیر را نافع بود و هریسه مائده ایست که بر حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله
نازل گشت و چهل روز قوت عبادت افزاید و عدس دل را رقیق کند و اشک روان گرداند و باقلا دماغ و ساقین را
قوت دهد و قوت فرزند صالح از آن تولد کند و پنیر و گردکان هر یک تنها ضرر کند و با هم نافع باشند و روایت دیگر
آمده که پنیر در روز ضرر کند و شب نافع باشد و از حضرت امام جعفر علیه السلام مرویست که فرمود چه خوب لقمه ایست پنیر
دهن را خوش طعم و خوشبوی کند و طعام هضم نماید و اشتها آورد و هر کس اول ماه پنیر بخورد امیدست که در آن ماه
دعایش رد نشود و خربزه آبش رحمت است و شیرینیش راحت و یک لقمه از آن هفتاد هزار سیئه محو کرد و
ناشتا نباید خورد که مورث فالج است و انگور رازقی از میوه های بهشت است و انگور سیاه غم زایل کند و هر کس
هر روز ناشتا بیست و یکدانه مویز سرخ بخورد از جمیع امراض ایمن گردد مگر مرض الموت مرویست که خدای تعالی
صد و بیست نوع میوه بشما داده و سید همه انار است و فرزند را نیکو کند و اگر گرسنه بخورد سیر شود و اگر بر سر طعام
بخورند هضم کند و در هر انار دانه از بهشت فوت نشود و هر کس یک انار تمام بخورد خدای تعالی چهل روز شیطان را از او دور کند
و اگر دو انار بخورد صد روز و اگر سه انار بخورد یکسال و هر کس یکسال شیطان از او دور شود گناه نکند و هر کس گناه نکند
به بهشت رود و روایت دیگر آمده که هر کس یکدانه انار بخورد دل را نورانی کند و چهل روز شیطان وسوسه را بیمار کند

وهیچ دانهٔ انار داخل شکم مؤمن نشود مگر که دوای چهل کوفت باشد وسیب سحر و زهر و سایر عوارض
وبلغم و وبا و رعاف وتب را دفع کند وحضرت امام جعفر علیه السّلام فرمود ما اهلبیت بیماران خود را سیب و آب
سرد مداوا میکنیم شما نیز بیماران خود را سیب بدهید که هیچ چیز نافع تر از ان نیست راوی گوید اهل بیت من
همه بیمار بودند ایشانرا سیب دادم همه صحّت یافتند وخوردن سیب ناشتا معده را قوّت دهد و زهر جانوران را
هیچ چیز نافع تر از آب سیب نیست که بیاشامند وآشامیدن آب سیب در رعاف نیز روایت شده
وبه معده و دل را قوت دهد و رنگ رو صاف کند و پید لرا دلیر کند و فرزند را جمیل کند خصوصا اگر ناشتا بخورند
غم ببرد وهمچنانکه انگشت عرق پیشانی را پاک کند و دل و چشم را جلا دهد و عقل بیفزاید و محبّت در دل زیاد کند
وهرکس یک به بخورد خدای تعالی چهل روز زبانش را بحکمت جاری گرداند و اگر سه روز ناشتا بخورد ذهن صفا یابد
و دل از علم و عقل مملو گردد و از کید ابلیس و جنودش محفوظ گرداند ... را قوّت دهد و معده را دباغت کند
و ... اندرون تسکین دهد و ... و دلگیری ببرد و ... شبیه ترین میوهاست بمیوهای
بهشت و لواسیر و نفس قطع کند و بوی دهن ... کند ... گرداند و ... را نافع باشد و محتاج هیچ
دوا نباشد و کدو دماغ را قوّت دهد و عقل را زیاد کند و حضرت پیغمبر صلّی الله علیه وآله در خانه اش طعام نخورندی
آردلول فرمودی تا کدو در آن بسیار کنند وچقندر ... روید و برگ آن عرق جذام قطع کند و بسیار مرا
هیچ چیز انفع از ان نبود و بیمار را نافع باشد و موجب خواب و استراحت ایشان بود و هیچ الم در آن نبود واز
بیخ آن احتراز باید نمود که تهییج سودا کند و گزر امانست از قولنج و لواسیر و در مباشرت معین باشد
و بادنجان امانست از برص و آلام را نافع بود و آلی در آن نباشد و در سرما و گرما پیر و جوان را موافق باشد
و پیاز بلغم ببرد و خون صاف کند و دهن خوشبو گرداند و عقل بیفزاید و اعصاب محکم سازد و مجامعت را اعانت
و برسامه کند و گوشت دندان محکم گرداند و مرویست که چون داخل بلدی شوید از پیاز آن بخورید که تغییر آب و هوا را
نافع است و گندنا سید سبزیهاست هر روز هفت قطره از بهشت بر آن ریزد و لواسیر قطع کند و دهن خوشبوی
گرداند و باد هابشکند وامانست از جذام کسی را که بآن مداومت نماید و چون نسیه روز بخورند سبزی را نافع باشد
و کاسنی سید سبزیهاست هر روز از بهشت قطره بر آن ریزد پس نباید آنرا افشاندن و سبزی حضرت پیغمبر است
صلّی الله علیه وآله و اولاد ذکور بسیار کند و مرویست که فضل آن بر سایر سبزیها مثل فضل ماست بر سایر ناس

و دفع ثقل نماید و بوی دهن را [illegible] نیکو کند

جمعه
ودوای هزار علت است و هرکس وقت خوابیدن هفت برک از آن بخورد آن شب از قولنج ایمن باشد و اکر روز
پیش از نماز هفت برک بخورد از اهل بهشت شود و مسموع کشته که اکر تخم کاسنی را بکارند بعد از آن دو مرتبه
دست نشان کنند لطیف و شیرین شود و بادروج که بفارسی بادرنجبویه کویند سبزی حضرت امیر المؤمنین علیه
السلام است و اهل بهشت تزئین خوان بآن نمایند و امانست از جذام و از هر علتی و حضرت امام موسی علیه السلام
فرموده دوست دارم که پیش از طعام بخورم بعد از آن شده بکشاید و اشتها آورد و سل ببرد و چون پیش از طعام
بخورم بعد از آن هرچه بخورم پروا نکنم و اکر بعد از طعام بخورم هضم طعام کند و بادها رفع نماید و بول براند و بخشش بلغم
قطع کند و کسی که در شب جرجیر بخورد که بفارسی تره تیزک کویند از جذام و برص ایمن نباشد و قاووت بوجی
الهی ساخته شده کوشت برویاند و استخوان سخت کند و برص ببرد و بلغم و صفرا قطع کند و هفتاد نوع بلا
دفع نماید و اکر بعد از طعام معین [illegible] بخورند قاووت با شکر بخورند که مضر باشد و اکر هفت
مرتبه با آب بشویند بعد از آن بپزند دیکر ریزند تب ببرد و تقویت ساق و قدم کند و کسی بمرض برسام مبتلا
کشت حضرت امام جعفر علیه السلام فرمود قاووت بدهید باشد و دو مرتبه بیشتر نیاشامید که شفا یافت و قاووت
عدس تشنکی بنشاند و معده را قوت دهد و جوش خون ساکن کرداند و حرارت اندرون بنشاند و دوای
هفتاد علت بود و مرویست که زنی را حیض غالب کردیده بود تا آنکه مشرف بر موت شده بود حضرت امام محمد باقر
علیه السلام فرمود قاووت عدس آشامید صحت یافت و کسی که بتخم مرغ مداومت کند اولادش بسیار شود
و ماهی خوردن بدن را لاغر کند و اکر کسی شب ماهی بخورد و بر سر آن چند دانه خرما یا عسل نخورد بیم فالج بود
و چربی کوشت هر لقمه که داخل بدن شود آنقدر کوفت بیرون کند و روغن دواست و مرویست که چون کسی
به پنجاه سال رسد شب بخوابد و روغن خورده باشد که موافق مزاج ایشان نیست
مرویست از اهل بیت طاهرین علیهم السلام که سید اشربه جنت آبست و هر کس
از آب ملتذ شود خدای تعالی او را از اشربه بهشت ملتذ کرداند و کویا معنی ملتذ شدن از آب اینست که قدر این
نعمت و تفضل الهی را اعتقاد نمایند و یکی از اطبا حضرت امام موسی علیه السلام را از آب خوردن منع کرد آنحضرت
فرمود چرا منع میکنی آب طعام را هضم کند و صفرا بشکند و اطفاء حرارت کند و غضب بنشاند و عقل بیفزاید اما
افراط نباید کرد و ناشتا نباید آشامید مکر در تابستان که مادهٔ علت و بسیار امراض از آن متولد شود

و سؤر مؤمن خواه آب و خواه غیر آن شفاء هفتاد مرض است و هر کس سؤر مؤمن برای تبرک بیاشامد خدای تعالی فرشته
خلق کند که برای ایشان استغفار کند تا روز قیامت و دوای هر مرض است و حضرت امام جعفر صادق علیه السلام
احوال بیماری پرسید که چونست کسی گفت او را بموت گذاشتیم فرمود اگر من بجای شما میبودم آب میزاب یعنی
ناودان کعبه معظمه باو میدادم راوی گوید آب میزاب باو دادیم همان ساعت صحت یافت و آب باران بدن را از
آلام پاک کند و تب و وسوسه شیطان دفع نماید و ایمان را در دل ثابت گرداند و آب فرات دو ناودان از بهشت
بر و میریزد و فرشته هر شب از آسمان آید و سه مثقال از مشک بهشت در آن ریزد و در روی زمین نهری مبارکتر از آن
نیست و آب جوشیده بهر علتی نافعست و بهیچ چیز ضرر نکند و اگر آب را بجوشانند که هفت جوش بزند پس بظرفی دیگر
کنند و بنوشند تب ببرد و ساق و قدم را قوت دهد و بآبهای گرم که بوی کبریت کنند و آب تلخ بد طعم مداوا نباید
کرد که در طوفان اجابت حضرت نوح علیه السلام نکردند پس آنها را لعن فرمود و مردی روزی بمداوا بچنین
آبی بود بحضرت امام حسن و امام حسین علیهما السلام نمود فرمودند گمان نیست که چیزی را که خدای تعالی
لعن کرده شفا در آن گذاشته باشد زیرا که چنین چیزها اجابت حضرت نوح نکردند و ملعون گشتند و تلخ و شور
شدند و بروایت دیگر فرمودند آبی که هر روز سه ساعت ... روایت ... میکنند ... از آن میکنی زیرا که خدای تعالی
ولایت ما را بر آبها عرض فرمود هر کدام که قبول نمودند خوب و طیب شدند و آنکه انکار کرد تلخ و شور گشت
اکثر روز ایستاده آشامیدن افضل است که برای قوت و صحت بدن و هضم طعام بهتر است
و شب نشسته که ایستاده مورث صفرا است و عرق جذام را حرکت دهد و آشامیدن بنحوی مکیدن باشد که بعیر آن
باعث وجع سپرز باشد و به سه نفس آشامیدن افضل است و در روایت دیگر آمده اگر کسی که آب آورده مملوک تو باشد
به سه نفس بیاشام و اگر آزاد باشد بیکنفس و در وقت آشامیدن بسم الله باید گفت تا شیطان شریک نشود
و اگر چنین بگوید افضل است اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ مُنْزِلِ الْمَاءِ مِنَ السَّمَاءِ مُصَرِّفِ الْأَمْرِ كَيْفَ يَشَاءُ بِسْمِ اللّٰهِ خَيْرِ
الْأَسْمَاءِ و اگر در شب آب بنوشد آب را حرکت دهد و سه مرتبه بگوید عَلَيْكَ السَّلَامُ مِنْ مَاءِ زَمْزَمَ
وَمَاءِ الْفُرَاتِ از مضرتش ایمن شود و هر کس به سه نفس آب بیاشامد و در هر نفس بسم الله بگوید و هنوز
سیر نشده سر بردارد و الحمد لله بگوید تا آن آب در شکمش باشد برای او تسبیح کند و بهشت او را واجب شود
و از پیش دسته و جانب شکسته کوزه نیاشامد که هر دو مقام شیطانست و بعد از آب خوردن بگوید اَلْحَمْدُ

ملا قاسم

لِلّهِ الَّذِي سَقَانِي مَاءً عَذْبًا وَلَمْ تَجْعَلْهُ مِلْحًا اُجَاجًا بِذُنُوبِي اَلْحَمْدُ لِلّهِ الَّذِي سَقَانِي فَارْوَانِي وَ
اَعْطَانِي فَارْضَانِي وَعَافَانِي وَكَفَانِي اَللّهُمَّ اجْعَلْنِي مِمَّنْ تَسْقِيهِ فِي الْمَعَادِ مِنْ حَوْضِ
مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَتُسْعِدُهُ بِمُرَافَقَتِهِ بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ ومرویست که
حضرت امام جعفر علیه السلام روزی آب آشامید پس چشم مبارک وی پر اشک گشت و گفت لَعَنَ اللّهُ قَاتِلَ
الْحُسَيْنِ پس فرمود هر کس بعد از آب خوردن حضرت امام حسین و اهل بیتش علیهم السلام را یاد کند
و بر قاتلش لعن کند خدای تعالی برای او صد هزار حسنه نویسد و صد هزار سیئه محو کند و صد هزار درجه
بلند گرداند و چنان باشد که صد هزار بنده آزاد کند و چون روز قیامت محشور شود جانش خنک
باشد و تشنگی و حرارت نداشته باشد و مستحب است سر کوزه را پوشیدن که شیطان کوزه گشوده را
نگشاید اگر از ظرف حضرت ... آب [illegible] مرویست از اهل بیت طاهرین علیهم السلام
که چون میهمان داخل خانه شود رزقش با او از آسمان آید و چون طعام خورد گناه اهل آنخانه آمرزیده شود
و حضرت امام جعفر علیه السلام یکی از اصحاب پرسید که شیعیان را هیچ دعوت میکنی گفت هیچ وقت
طعام نخورم مگر که دو و سه و کمتر و بیشتر از ایشان با من باشند فرمود فضل ایشان بر تو بیشتر است
از فضل تو بر ایشان گفت من ایشان را بخانه میبرم و طعام میدهم و فضل ایشان بیشتر است فرمود بلی
چون داخل خانه تو شوند با مغفرت تو و عیال تو داخل شوند و چون بیرون روند گناهان شما را بیرون برند
هم از ایشان علیهم السلام مرویست که هر کس مؤمنی را سیر کند هیچکس اجر آنرا از او نداند نه ملک مقرب و نه
پیغمبر مرسل مگر خدای تعالی مغفرت گناهانش لازم گردد و بهشت واجب شود و از نعمتهای بهشت عوض یابد
و بهتر است از آنکه یک افق از مردم آزاد کند پرسیدند که افق چه قدر فرمود صد هزار یا بیشتر
و هر کس دهن مؤمنی را بلقمهٔ شیرین کند تلخی روز قیامت نه بیند و فضایل طعام مؤمن بتفصیل در باب دیگر
انشاء الله بیاید و هر کس مؤمن تشنه را آب دهد خدای تعالی او را از رحیق مختوم سیراب گرداند و اگر
در جای آب دهد که آب باشد چنانست که ده بنده از اولاد اسمعیل آزاد کند و نفسی زنده گرداند
و هر کس یکنفس را زنده گرداند چنانست که تمام ناس را زنده کرده باشد و هر کس جگر تشنه را از انسان
یا حیوان آب دهد در سایهٔ عرش خدای باشد در روزی که هیچ کس را پناهی نبود و هم از ایشان علیهم السلام

مرویست که هرکس ایمان بخدا و روز قیامت دارد میهمان را اکرام نماید وچون کسی بخانه کسی وارد شود باید طعام براو عرض کنند اگر میل نکند آب عرض کند اگر رغبت ننماید آب وضو معروض دارد و نباید گذاشت که میهمان متوجه خدمت و کاری شود و مرویست که حضرت امام رضا علیه السلام را میهمان وارد شده در شب خواست که فتیله چراغ را دستی بزند حضرت منع فرمود وخود متوجه آن گشت فرمود ما اهل بیت میهمان را بخدمت نگذاریم و مرویست که چون میهمان داخل شود در آوردن رخوت و اسباب او را مدد کنید وچون بیرون رود مکنید واز جمله اکرام میهمان آنست که خلال برایش مهیا کند و با او در طعام خوردن رفاقت باید نمود و تا او دست نکشد دست نباید کشید واگر میهمان خود وارد شود برایش تکلف نباید کرد بلکه هرچه در خانه باشد اکتفا باید نمود واگر دعوت کرده باشند تکلفی که مقدور باشد باید کرد و مرویست که معلوم نیست که کدام عجیب‌تر باشد میهمانی که میزبان را تکلف دارد یا میزبانی که برای میهمان تکلف کند مرویست که هلاک شود میزبانی که آنچه در خانه دارد برای میهمان حقیر شمارد و میهمانی که آنچه برایش آرند حقیر انگارد و روایات بسیار آمده که محبت دوستان با هم از این توان دانست که طعام یکدیگر را از روی رغبت وانبساط وشگفتگی خورند یا از روی کراهت و دلتنگی ازآنجمله یکی از اصحاب امام جعفر علیه السلام گوید روزی بخدمت آنحضرت رفتم فرمودند طعام آوردند قدری خوردم و دست کشیدم فرمود بخور گفتم خوردم بس است فرمود بخور نمیدانی که محبت دوستان باین معلوم شود که طعام یکدیگر را از روی انبساط و رغبت خورند پس با انگشت مبارک جمع میفرمود ومن میخوردم وامثال این روایات بسیار آمده که اجابت دعوت مؤمن ازجمله حقوق واجبی است که مؤمنان را بر یکدیگر ثابت است وحضرت پیغمبر صلی الله علیه وآله وسلم گفت وصیت میکنم حاضر و غایب امت خود را که اجابت دعوت مسلم کنند اگرچه پنج میل باید رفت که اجابت مسلم ازجمله حقوق دینست اما در مجلسی که معصیت کنند وطعامهای حرام ومشتبه بحرام اجابت نکنند وهمچنان طعامی که اغنیا در آن باشند و فقرا نباشند اجابت نباید کرد که در این نیز اخبار بسیار آمده ونهی بلیغ شده وامثال این مجالس موجب معصیت و دوری از خدا و قساوت قلب ومحبت دنیا باشد واگر کسی نطلبیده چون بشنود که در جائی طعام هست برود هرچه از آن بخورد چنانست که پاره آتش بخورد وچون کسی را طعامی دعوت کنند ودیگری را بی دعوت با خود ببرد غاصب باشد وهرچه خورد حرام باشد مگر جمعی که محبت وانبساط و رابطه در میان ایشان

بیکانکی رسیده باشد و بیکانکی از میان ایشان مرتفع باشد و کمان مانعی و عددی از جانب صاحب طعام نباشد

که درین صورت ایشان را رسد که بی اذن در خانه یکدیگر طعام خورند و بدیکری نیز دهند

مرویست از اهل بیت طاهرین علیهم السلام که در شهر و مکانی که عبادت خدا چنانکه باید مقدور

نباشد توطن و اقامت نباید نمود بلکه سفر نیز چنین موضعی نباید کرد و خدای تعالی در قرآن مجید فرماید چون روز قیامت

بایشان گویند چرا در عبادت تقصیر کردید گویند در مکانی که ما بودیم مقدور نبود پس بر سبیل عتاب و توبیخ فرماید مگر

زمین خدای تنگ بود که نتوانستید نقل نمود پس ماوای ایشان جهنم باشد مگر جمعی که ضعیف و عاجز باشند و قادر

بر نقل و تحویل نباشند که ایشان معذور باشند و باین سبب است که مردم کوهستان و قری و صحرا نشینان و

همچنین مردمی که در بلاد مخالفین توطن کنند و اولاد ایشان و همچنین جمعی که در گوشه نشینند و با علما و اهل دین

تردد نکنند از آثار و مراسم دین و آداب معالم ایشان بیخبر باشند و جهل و حب دنیا و اخلاق و صفات سباع

و حیوانات در ایشان غالب باشد و باین سبب است که این همه تاکید وامر در زیارت و الفت و مخالطت مؤمنان

وارد شده چنانچه شمه از آن در باب اول گذشت و نیز از یکی از ائمه طاهرین علیهم السلام پرسیدند که بعضی مردم

خلوت اختیار کنند و ترک تردد در میان مردم نمایند فرمود پس دین خود را چون بدست می آرند و نیز اخبار بسیار

آمده که چون کسی تنها باشد شیطان بر او دست یابد و شیطان با تنهایان باشد و هم از ایشان علیهم السلام

مرویست که از جمله سعادت مرد وسعت فضای خانه است و خوبی همسایه و شئامت خانه تنگی فضا است و بدی همسایه

و فرمودند اول همسایه اختیار کنید بعد از آن خانه و بنای که زیاده بر کفاف باشد روز قیامت بر صاحبش

وبال بود و هر کس زیاده بر کفاف بنای کند برای مباهات و تفاخر بر همسایگان و مؤمنان روز قیامت آن

خانه را تا زمین هفتم آتش گرداند و شعله ور و طوق گردنش گردانند پس در قعر دوزخش افکنند مگر آنکه توبه کند و هر کس

زکوة مال ندهد یا مالی از حرام کسب کند خدای تعالی آب و گل را برو مسلط گرداند تا بناهای زیاده گذارد پس بمیرد و برو او

وبال شود و فرشته موکل است که هر کس ارتفاع سقف خانه را زیاده از هشت ذراع کند با او گوید ای فاسق بکجا میروی

و هر چه زیاده از هشت ذرع بود شیطان و جن مسکن کند و اگر خانه زیاده ساخته باشد آیة الکرسی بنویسد تا دفع

جن و شیاطین کند و در خانه که سگ یا صورت انسان یا حیوان یا ظرفی که در آن بول کنند باشد ملائکه داخل

نشوند اما اگر صورت که در فرش و چیزهای باشد که بر آن پا گذارند باک نبود و دستمال جیب و خانه عنکبوت

درخانه نگذارند که هردو ماوای شیطان باشد و مرویست که خانه را جاروب کنید تا متشبه بیهود نشوید
و جاروب کردن خانه دفع فقر کند و خاک روبه را در خانه و نزدیک خانه نباید گذاشت که شیاطین جمعیت کنند
و حضرت امام جعفر علیه السلام فرموده خروس سفید دوست من و دوست هر مؤمن است و خروس سفید افرق یعنی
تاجش دو پاره باشد خانهٔ صاحب خود و هفت خانهٔ حوالی آنرا حراست کند و یکسال آفتاب نگذاشتن کبوتر خال دار
بهتر است از هفت خروس افرق و خانه که کبوتر در آن باشد از فرود آمدن ایمن باشد و جن دفع شوند
و اهل آنخانه را از ایشان آفت نرسد و مرویست که کبوتر در خانه نگاه دارید که قاتلان امام حسین علیه السلام را
لعن میکند و در شأن ذکر و تسبیح بیشتر از همه خیر کند و دوست دار اهل بیت است علیهم السلام و صاحب
کنز اللغة گوید در شأن کبوتر صحرائی است و صاحب اختیارات گوید بفارسی مرغ اللهی گویند و فاخته در خانه
نباید داشت که صاحب خانه را نفرین کند و چون کسی خواهد که خانهٔ نو بنا کند مستحب است که گوسفندی ذبح کند
و طعامی ساخته صرف مساکین کند و بگوید اَللّٰهُمَّ ادْحَرْ عَنِّي وَعَنْ اَهْلِي وَوُلْدِي مَرَدَةَ الْجِنِّ
وَالشَّيَاطِيْنِ وَبَارِكْ لِيْ بِنُزُوْلِيْ که آنچه سؤال کرده خدای تعالی عطا فرماید
مرویست از اهل بیت طاهرین علیهم السلام که هنوز
آفتاب غروب نکرده باشد چراغ روشن کنید که دفع فقر کند و چون خواهید خموش کنید و چون وقت سحر
روشن کنید بعد از طلوع آفتاب بردارید و بی چراغ داخل خانهٔ تاریک نباید شد و چون چراغ حاضر شود
بگوید اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ لَنَا نُوْرًا نَمْشِيْ بِهٖ فِي النَّاسِ وَلَا تَحْرِمْنَا نُوْرَكَ يَوْمَ نَلْقَاكَ
اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ لَنَا نُوْرًا اِنَّكَ نُوْرٌ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ و چون خموش کنند بگویند اَللّٰهُمَّ
اَخْرِجْنَا مِنَ الظُّلُمَاتِ اِلَى النُّوْرِ و مرویست که حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله در تابستان روز پنجشنبه
از خانه بیرون میرفته و چون هوا سرد میشده روز جمعه بدرون می آمده و در روایت دیگر هر دو در شب
جمعه وارد شده و هر کس در بامی بخوابد که چهار طرفش محجر نباشد اگر عارضه رو دهد غیر خود را ملامت
نکند و محجر کمتر از سه وجب نباشد و چون کسی در خانه بخوابد باید در آنرا ببوشد یا پرده بیاویزد تا شیطان
داخل نشود و تنها در جائی نخوابد که اکثر جرأت شیطان وقتی است که آدمی را تنها بیند و مرویست که اگر
کسی با دست چپ یا تنها بخوابد یا ایستاده بول کند یا ایستاده در شب آب بیاشامد پس عارضه از اجنه رو دهد

و زود سفارت نکند و اگر کسی در تنها خوابیدن مضطر شود تا تواند ذکر خدا بسیار کند و وقت خواب خود را
از تشویش خلا فارغ سازد که سبب صحت و راحت بدنست و هر کس با وضو بخوابد چنانست که تا وقت بیدار شدن
نماز گذارده باشد و اگر در میان جا بخاطر رسد که وضو ندارد بغباری که در رختها باشد تیمم کند مجزی بود
و خوابیدن چهار قسم است خواب انبیا بر قفا و خواب مؤمنان بر جانب راست و خواب کفار بر جانب چپ
و خواب شیطان بر روی و اگر کسی بر رو خوابیده باشد بایدش بیدار کرد و خوابیدن میان نماز شام و خفتن
موجب حرمان رزقست و بعد از نماز خفتن شب نشینی مکروه و مذموم است و موجب حرمان سحر خیزیست و
گفته اند که سگ اول شب بیدار باشد تا سحر و چون سحر شود بخوابد و حیوانات دیگر همه اول شب خواب کنند
و سحر بیدار شوند حتی آنکه تجربه شده که اطفال در طفولیت تا بر خلقت خود باقی اند اول شب بخوابند و سحر
بیدار شوند و چون بعادات و رسوم اهل دنیا و با طلان بر آیند بصفت سگ بر آیند پس مؤمنان باید اول
شب بخوابند و نصف شب یا اندکی پیشتر یا دیرتر بیدار شوند و روایات بسیار آمده که خدای تعالی اول شب را
برای استراحت آفریده و آخر شب را برای ذکر و عبادت و از طلوع صبح تا طلوع آفتاب ملائکه ارزاق بنی
آدم را قسمت کنند هر کس آن وقت در خواب باشد از نصیب آن روز محروم باشد و من و سلوی بر بنی اسرائیل
درین ساعت هر روز نازل میشده هر کس در خواب میبوده آن روز محتاج بگدائی میبوده و خواب این ساعت
خواب شومی و خواب هر شومیست و رنگ زرد و رو گریه کرداند و خواب اول روز سبب بی نظامی و بی برکتی
کارها شود و بعد از عصر مورث حماقت باشد و خواب قیلوله که پیش از ظهر است مبارکست و اعانت شب خیزی
کند و شیطان را درین خواب نصیب نباشد و سبب زوال نسیان و قوت حافظه باشد و بسیار خوابیدن شب
سبب فقر باشد در روز قیامت و بسیار خوابیدن دین و دنیا را از دست بیرون برد و خدای تعالی دشمن
دارد که کسی بی آنکه بیداری کشیده باشد بخوابد و هر کس وقت خوابیدن دست راست در زیر روی گذارد
و بگوید بِسْمِ اللّٰهِ وَضَعْتُ جَنْبِي لِلّٰهِ عَلٰى مِلَّةِ اِبْرٰاهِيْمَ وَدِيْنِ مُحَمَّدٍ وَوَلَايَةِ مَنِ افْتَرَضَ
اللّٰهُ طَاعَتَهُ مَا شَاءَ اللّٰهُ كَانَ وَمَا لَمْ يَشَأْ لَمْ يَكُنْ از دزد و فرود آمدن خانه محفوظ گردد
و ملائکه برایش استغفار کنند و اگر بگوید بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ
صد هزار حسنه برایش نویسند و صد هزار سیئه محو کنند و صد هزار درجه بلند گردانند و حضرت امام محمد باقر علیه السلام فرمود

چون کسی خواهد بخوابد بگوید بسم الله اللهم انی اسلمت نفسی الیک و وجهت وجهی الیک
و فوضت امری الیک و الجأت ظهری الیک و توکلت علیک رهبة منک و رغبة
الیک لا ملجأ و لا منجی و لا مفر منک الا الیک آمنت بکتابک الذی انزلت و برسولک
الذی ارسلت پس تسبیح حضرت فاطمه زهرا علیها السلام بگوید که هر کس وقت خواب این تسبیح بگوید از جمله جمعی باشد
که خدای تعالی مدح فرموده با اینکه ذکر بسیار کنند و هم از ایشان علیهم السلام مرویست که در وقت خواب گفتن
این تعویذ را ترک مکنید اعیذ نفسی و ذریتی و اهل بیتی و مالی بکلمات الله التامات من
کل شیطان و هامة و من کل عین لامة و هر کس سه مرتبه وقت خواب بگوید یفعل الله
ما یشاء بقدرته و یحکم ما یرید بعزته چنانست که هزار رکعت نماز گذارده باشد و اگر سه مرتبه بگوید
الحمد لله الذی علا فقهر و الحمد لله الذی بطن فخبر و الحمد لله الذی ملک فقدر و الحمد لله الذی
یحیی الموتی و یمیت الاحیاء و هو علی کل شیء قدیر از گناهان پاک شود مثل آن روزی که از مادر متولد شده
و اگر آیة الکرسی بخواند از فالج ایمن گردد و تا وقت بیدار شدن او و همسایه اش محفوظ باشند و مرویست
که دو کس بسفر میرفتند بخدمت حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله رفته تعلیمی خواستند فرمود وقت خوابیدن تسبیح
حضرت فاطمه علیها السلام بگوئید بعد از آن آیة الکرسی بخوانید پس چون از شهر بیرون رفتند جمعی دزدان
ایشان را تعاقب کردند چون در منزلی فرود آمدند دزدان غلامی را بجاسوسی فرستادند تا خبری از ایشان
بیارد غلام مراجعت کرده گفت هیچکس را ندیدم و دو دیوار دیدم هر چند بر دورش گشتم راه درون شدن نیافتم
گفتند ترسیده و دروغ میگوئی خود برخاسته رفتند شنیده موافق دیده یافتند چون صباح شد دزدان پیش
ایشان آمده قضیه شب را نقل کرده از احوال استفسار نمودند ایشان حکایت خود بیان کردند گفتند ببرکت
تعلیم آنحضرت از شر شما ایمن گشتیم دزدان نیز قطع امید نموده براه خود رفتند و اگر در وقت خواب آخر سوره کهف
بخوانند تا مسجد الحرام نوری تابان شود که در میان آن نور ملائکه باشند و برای او استغفار کنند و اگر قل یا ایها الکافرون
و قل هو الله بخواند از شرک بری شود و حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله بحضرت فاطمه علیها السلام فرمود وقت خوابیدن
تا چهار کار نکنی بخوابی ختم قرآن کنی و مرا و جمیع انبیا را شفیع خود گردانی و همه مؤمنان را از خود راضی سازی
و حج و عمره گذاری گفت این همه را در یکساعت چون کنم فرمود سه مرتبه قل هو الله بخوانی ختم قرآن کرده باشی.

وصلوات بر من و بر انبیا بفرست همه شفیع تو باشیم در روز قیامت و برای مؤمنان استغفار کن همه از تو
راضی شوند و سُبْحَانَ اللهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلَا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ بگوی حج و عمره گذارده باشی و اگر قل هو الله
و معوذتین هر یک سه مرتبه بخواند ختم قرآن کرده باشد و بعدد هر آیه از فرقان ثواب پیغمبری یابد و از گناه
پاک شود مثل روزی که از مادر متولد شده و اگر در آن شب بمیرد شهید باشد و اگر پانزده مرتبه انا انزلناه
بخواند نوری خلق شود از زمین تا عرش که عرضش مثل وسعت هوا باشد در هر درجه آن هزار ملک باشد هر یکرا
هزار زبان با هر زبان بهزار لغت برای او استغفار کنند تا نصف شب بعد از آن آن نور را در سینهٔ
او گذارند تا روز قیامت و اگر آیهٔ شهد الله بخواند هفتاد هزار ملک خلق شود که تا روز قیامت برایش استغفار
کنند و اگر الهیکم التکاثر بخواند از عذاب قبر ایمن شود و اگر سه مرتبه بگوید اَسْتَغْفِرُ اللهَ الَّذِي
لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّوْمُ وَاَتُوْبُ اِلَيْهِ گناهانش آمرزیده شود اگرچه مثل ایام دنیا یا کف دریا
یا ریگ صحرا و عالج باشد و اگر بی‌خوابی عارض شود که خواب نبرد بگوید سُبْحَانَ اللهِ ذِي الشَّاْنِ دَائِمِ
السُّلْطَانِ عَظِيْمِ الْبُرْهَانِ كُلَّ يَوْمٍ هُوَ فِيْ شَاْنٍ يَا مُشْبِعَ الْبُطُوْنِ الْجَائِعَةِ يَا كَاسِيَ الْجُسُوْدِ
الْعَارِيَةِ يَا مُسَكِّنَ الْعُرُوْقِ الضَّارِبَةِ يَا مُنَوِّمَ الْعُيُوْنِ السَّاهِرَةِ سَكِّنْ عُرُوْقِيَ الضَّارِبَةَ
وَاْذَنْ لِعَيْنِيْ نَوْمًا عَاجِلًا و اگر خواهد آیة الکرسی بخواند و بگوید وَاِذْ يُغَشِّيْكُمُ النُّعَاسَ اَمَنَةً
مِنْهُ وَجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ سُبَاتًا و اگر در خواب بترسد وقت خوابیدن ده مرتبه بگوید اَعُوْذُ بِكَلِمَاتِ
اللهِ مِنْ غَضَبِهِ وَمِنْ عِقَابِهِ وَمِنْ شَرِّ عِبَادِهِ وَمِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِيْنِ وَاَنْ يَحْضُرُوْنِ
و اگر خواهد معوذتین و آیة الکرسی بخواند و بگوید وَاِذْ يُغَشِّيْكُم تا آخر و اگر از جن بیم کند بگوید اِنَّ رَبَّكُمُ
اللهُ الَّذِيْ خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ فِيْ سِتَّةِ اَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِ يُغْشِي اللَّيْلَ
النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيْثًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُوْمَ مُسَخَّرَاتٍ بِاَمْرِهِ اَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْاَمْرُ
تَبَارَكَ اللهُ رَبُّ الْعَالَمِيْنَ و اگر از احتلام اندیشه کند بگوید اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَعُوْذُ بِكَ
مِنَ الْاِحْتِلَامِ وَمِنْ سُوْءِ الْاَحْلَامِ وَمِنْ اَنْ يَتَلَاعَبَ بِيَ الشَّيْطَانُ فِي الْيَقْظَةِ وَ
الْمَنَامِ و در روایات بسیاری مردم تجربه نموده‌اند که اگر آیه آخر کهف بخواند هر وقت خواهد بیدار شود
و نیز از حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله مرویست که هر کس وقت خواب بگوید اَللّٰهُمَّ لَا تُؤْمِنِّيْ مَكْرَكَ وَلَا

تنسني

تُنْسِنِي ذِكْرَكَ وَلَا تَجْعَلْنِي مِنَ الْغَافِلِينَ أَقُومُ سَاعَةَ كَذَا و هر ساعت که خواهد مذکور از خدای تعالی
ملکی را موکل گرداند که در آنساعت بیدارش کند و مشایخ رحمهم الله در کتب خود ذکر کرده اند که اگر کسی را حاجتی باشد
یا امر مشکلی سانح شود با طهارت در فراش و لحاف پاک بخوابد و زنی با او نباشد و در خواب والشمس و واللیل هر یکرا
هفت مرتبه بخواند بعد از آن بگوید اللّٰهُمَّ اجْعَلْ لِي مِنْ أَمْرِي هٰذَا فَرَجًا وَمَخْرَجًا در شب اول یا سیوم
یا پنجم یا هفتم کسی در خواب بیند که بدر روی از آن برایش بنماید راوی گوید مرا صداع عظیم بود و از علاج آن
عاجز گشته بودم باین عمل نمودم در شب اول دیدم که دو کس آمدند پیش من نشستند یکی از ایشان دست
بر سرم مالید و موضعی را نشان داد که حجامت کن آنموضع را حجامت کردم شفا یافتم و به بسیاری مردم
نیز گفتم همه منتفع شدند و ایضا مشایخ رحمهم الله نقل کرده اند که اگر کسی خواهد یکی از انبیا یا ائمه علیهم السلام
یا سایر مردم را در خواب بیند والشمس و واللیل و قدر و جحد و اخلاص و معوذتین بخواند بعد ازان صد مرتبه
توحید بخواند و صد مرتبه صلوات بر پیغمبر و آلش صلوات الله علیهم اجمعین بفرستد و با وضو بجانب راست بخوابد که هر کس را
خواهد ان شاء الله در خواب بیند و سؤال و جوابی که خواهد میان ایشان مذکور شود و در روایت دیگر آمده که این
طریقه را هفت شب باید عمل نمود بعد از آنکه این دعا خوانده باشد اللّٰهُمَّ أَنْتَ الْحَيُّ الَّذِي لَا يُوصَفُ
وَالْإِيمَانُ يُعْرَفُ مِنْهُ مِنْكَ بَدَأَتِ الْأَشْيَاءُ وَإِلَيْكَ تَعُودُ فَمَا أَقْبَلَ مِنْهَا كُنْتَ مَلْجَأَهُ
وَمَنْجَاهُ وَمَا أَدْبَرَ مِنْهَا لَمْ يَكُنْ لَهُ مَلْجَأٌ وَلَا مَنْجًى مِنْكَ إِلَّا إِلَيْكَ فَأَسْأَلُكَ بِلَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ
وَأَسْأَلُكَ بِبِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ وَبِحَقِّ مُحَمَّدٍ سَيِّدِ النَّبِيِّينَ وَبِحَقِّ عَلِيٍّ خَيْرِ الْوَصِيِّينَ
وَبِحَقِّ فَاطِمَةَ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ وَبِحَقِّ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ اللَّذَيْنِ جَعَلْتَهُمَا سَيِّدَيْ شَبَابِ
أَهْلِ الْجَنَّةِ أَجْمَعِينَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُرِيَنِي فُلَانًا و ایضا روایت کرده اند که اگر
خواهد میتی را در خواب بیند همین دعا را تنها بخواند و در آخرش بگوید أَنْ تُرِيَنِي فِي الْحَالِ الَّتِي هُوَ فِيهَا میّتی
و هر مرتبه در اثنای خواب از پهلو به پهلوی دیگر حرکت کند بگوید لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ الْحَيُّ الْقَيُّومُ وَهُوَ عَلَى
كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ سُبْحَانَ اللّٰهِ رَبِّ النَّبِيِّينَ وَالْمُرْسَلِينَ وَسُبْحَانَ اللّٰهِ رَبِّ السَّمٰوَاتِ وَمَا
فِيهِنَّ وَرَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ و از حضرت امام محمد باقر علیه السلام سؤال کردند
که آنانکه خدای تعالی مدح فرموده که اندکی از شب میخوابند کیستند فرمود جمعی اند که تمام شب نمیخوابند اما هر مرتبه

که حرکت میکنند میکویند الحمد لله ولا اله الا الله والله اکبر وچون خواب بد بیند بکوید انما النجوی
من الشیطان لیحزن الذین امنوا ولیس بضارهم شیئا الا باذن الله عذت به ملائکة
الله المقربون وانبیاؤه المرسلون وعباده الصالحون من شر ما رایت ومن شر الشیطان
الرجیم واز پهلوی که خوابیده بپهلوی دیکر نقل کند وخواب را بکسی نقل نکند از شر آن انشاء الله ایمن
کردد وهم از ایشان علیهم السلام مرویست که خواب خوش از جانب خدای تعالی است پس چون خواب خوش بیند
بکسی که دوست دارید نقل کنید وخواب راست یکجزو از هفتاد جزو نبوت است وبروایت دیکر از چهل جزو و
خواب مؤمن بر بالای عرش مضطرب ومتردد باشد تا انکه تعبیر کنند بهر نحو تعبیر کنند چنان شود پس خواب را بمومن
عاقل مهربان باید کفت تا تعبیر خوب کنند ونیز مرویست که خواب دو وقت راست باشد اکر با طهارت وذکر خدا
خوابیده باشد یکی وقت قیلوله که شیاطین را در آنوقت نصیبی نبود دوم بعد از نصف شب که وقت نزول ملائکه است
وخواب اول شب اعتباری ندارد که وقت هیجان شیاطین است ومناسب اینمقام است ذکر نکته در کیفیت
امر رؤیا بدانکه از بسیاری ائمه طاهرین ودلالت براهین عقل متین ومبین ومحقق است که روح مؤمن از
طینت ملائکه آفریده شده وجوهرش از جنس جوهر ملکوت سماوات مخلوط کشته وبسبب ضرورت معاش و
تحصیل زاد معاد الفت وآشنائی با بدن وقوی واعضای بدن کرفته وشغل تدبیر نظام مملکت بدن
وهمچنین اشتغال احوال دنیا از دیدن وشنیدن وخوردن وسایر واردات حواس وقوی مانع توجه
التفات او بعالم خود شده وسبب غربت درین عالم دنیوی ودامن کیر مراجعت بملکوت سما وملأ اعلی که وطن
اصلی اوست کشته وهر کاه که اندک فرصتی بسبب تخفیف این علایق وموانع او را حاصل شود رجوع بعالم خود نمو
با ابنای جنس خویش از ملائکه واهل ملأ اعلی الفت کیرد ومؤانست نماید واز رشحات علوم ومعارف نامتنا
که از فضل جود ورحمت آلهی بر اهل آن عالم در هر باب بیحساب ریخته بقدر استعداد خود استفاضه نما
وبهرمند کردد واین [illegible] حالت [illegible] اضه از اهل ملکوت سماء اولیا واصفیاء خدا را که از
متابعت دین قویم وکمال امتثال احکام شرع مستقیم وزهد در دنیا وترک پیروی هوس وهوا ور
علایق لذات وشهوات وعوایق تحصیل فضول وتجملات بدن واعضای خود را از ثقل فضلات ماک
مشارب پاکیزه ساخته وآئینه دلشان از زنک کدورت فکرهای باطل وخیالهای فاسد حوایج وما

وجوهر روحشان از تیرگی وظلمت اشتغال باین دنیاء دنی جلا یافته وپرتو نور آن عالم که تمام نور وضیاست
بر صفحهٔ قابلیّتش تافته وکمال التسلّط بر نفس خود وقوی آن بهم رسانیده اند اینحالت همیشه مقدور باشد خواه در
خواب وخواه در بیداری وخواب وبیداری ایشان یکسان باشد چنانکه حضرت پیغمبر صلی الله علیه وآله فرمود تنام
عینی ولا ینام قلبی یعنی اگرچه گاهی چشمم سرمهٔ خواب میکشد اما دلم همیشه بنور خدا بیدار است واز این جهة است
که انبیاء علیهم السّلام بر قفا خوابند زیرا که همیشه منتظر نزول وحی باشند چنانکه در احادیث آمده امّا سایر مؤ منازا
بحسب اختلاف مرتبه وقابلیّت گاه گاه واحیانا که بدن از ثقل فضلات وبخارات غذا خفیف ودل از زنگ
ظلمت خیالهای باطل دنیا خالی وروح از شدّت شغل تدبیر بدن قوی فارغ گشته وآئینهٔ خاطرشان بنور یاد خدا
جلا وصفا یافته باشد چون بخواب روند وحواس را نیز از مشاغل محسوسات فراغ حاصل شود ودلشان از تشویش
وارادات عالم ظاهر خلاصی یافته بکمال خود پرداز د ومتوجه عالم باطن که ملکوت عالم اعلاست شود وروحشان را
با اهل آن عالم که موکّلان تدبیر حال حادثات وبر ترتیب نظام احوال کائنات اند ارتباط واختلاط رو دهد واز نتیجات
علوم ومعارف ایشان که همه صدق وحق است واز خزاین علم الهی بر ایشان احسان شده بر آن روح بحسب مناسبت
حال او فایض گردد واو در آن عالم بچشم وگوش وقوای روحانی مشاهدهٔ آن علم ومعرفت یا خبری که متعلق باحوال
او یا غیر او باشد نماید وچون هنوز روح را از بدن وقوای بدن خلاصی تمام حاصل نگشته بلکه آثار حواس وقوای بدنی
هنوز در جوهر روح راسخ وثابت است مشاهدات روحانی هر یک بصورت وکیفیتی که مناسب او باشد در نظرش جلوه
کند وآن مشاهدهٔ روحانی را چنان پندارد که بحواس ظاهری بدنی واقع شده واین حالت اعنی مشاهدات روحانی
وارتباط با ملائکه واهل ملأ علوی واستفاضه از ایشان بعضی از مؤمنان را نیز گاه باشد که از شدّت زهد وتقوی وورع
وطاعت خدا تسلّطی عظیم بر ضبط حواس وقوی حاصل شده باشد در بیداری نیز احیانا اتفاق افتد امّا اگر دل وروح در زنگ
تشویشات خیالهای باطل وفکرهای فاسد فرو رفته وبظلمت هوسها وآرزوهای بی حاصل ظلمانی گشته وبکدورت
فضلات مآکل ومشارب سیاه وتیره شده باشد هرچند بخواب رود که فراغت وقابلیت آن ندارد که راهی بعالم نور
وصفا وقربی با اهل ملأ اعلی تواند یافت وهمچنین اگر بدن بسبب ثقل وزیادتی غذا محتاج بزیادی تدبیر واصلاح باشد
روح را که مدبّر بدن است مهلت آن ندهد که بعالم دیگر تواند پرداخت اما اگر بعضی اخلاط مثل خون یا صفرا وغیر آن را بخارات
غذا در بدن غالب گشته وهیجان نموده باشد چون بخواب رود آن خلط وبخار بصورتی که مناسب آن باشد در نظر

روح جلوه کند وچنان پندارد که چیزی دیده یا شنیده مثلا خون وصفرا بصورت آتش وشفقهای الوان وسودا وبخار بصورت ابرها وغبارهای سیاه وظلمانی جلوه کند وهمچنین اگر در بیداری فکری وخیالی غالب گشته وتسلط یافته باشد چون بخواب رود همان خیالها در نظرش متمثل گردد واین قسم خواب را که بسبب غلبهٔ اخلاط وبخارات وخیالات باشد اضغاث احلام گویند که مثل مشت خار وخشک امور درهم رفته بی اصل چنداست واعتباری وتعبیری ندارد وقسم اول از عالم ملائکه فایض میشود راست وحق باشد ومحتاج بتعبیر بود ونیز بباید دانست که چون حادثات عالم دنیا دو قسم است یکی آنکه در قضای الهی وقوعش ختم وجزم شده که خلاف آن واقع نتواند شد واین قسم بصورتی که احتمال غیر آن نداشته باشد متمثل گردد دویم آنکه بسبب مصلحتی وقوع وعدم وقوعش هیچکدام هنوز ختم نشده بلکه متردد است وهر دو احتمال درو میرود واین قسم بصوری که مثل خودش متردد ومحتمل باشد متمثل گردد وتوجّه نفوس انسانی را در حدوث حوادث کاهی مدخلیتی باشد پس از این جهت باید معبّر عاقل ومهربان باشد تا صورت متردد را بتعبیری که خیر ومناسب باشد کند چون این جمله دانسته شد رجوع بذکر آداب نموده گوییم چون از خواب بیدار شود بگوید اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ اَحْیَانِیْ بَعْدَ مَا اَمَاتَنِیْ وَاِلَیْهِ النُّشُوْرُ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ رَدَّ عَلَیَّ رُوْحِیْ لِاَحْمَدَهُ وَاَعْبُدَهُ وسجده کند که پیغمبر صلی الله علیه وآله هرگز از خواب بیدار نمیشد مگر آنکه سجده میکرد وچون بیدار شد بسجده بنشیند بگوید حَسْبِیَ الرَّبُّ مِنَ الْعِبَادِ حَسْبِیَ الَّذِیْ هُوَ حَسْبِیْ مُنْذُ کُنْتُ حَسْبِیَ اللّٰهُ وَنِعْمَ الْوَکِیْلُ واز حضرت امام جعفر علیه السلام هر بار که از خواب بیدار میشده باواز بلند چنانکه همه اهل خانه میشنیده اند میگفته اَللّٰهُمَّ اَعِنِّیْ عَلٰی هَوْلِ الْمُطَّلَعِ وَوَسِّعْ عَلَیَّ الْمَضْجَعَ وَارْزُقْنِیْ خَیْرَ مَا قَبْلَ الْمَوْتِ وَارْزُقْنِیْ خَیْرَ مَا بَعْدَ الْمَوْتِ وچون نظر بر اطراف آسمان کند بگوید اَللّٰهُمَّ اِنَّهُ لَا یُوَارِیْ عَنْکَ لَیْلٌ سَاجٍ وَلَا سَمَاءٌ ذَاتُ اَبْرَاجٍ وَلَا اَرْضٌ ذَاتُ مِهَادٍ وَلَا ظُلُمَاتٌ بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ وَلَا بَحْرٌ لُجِّیٌّ تُدْلِجُ بَیْنَ یَدَیِ الْمُدْلِجِ مِنْ خَلْقِکَ تَعْلَمُ خَائِنَةَ الْاَعْیُنِ وَمَا تُخْفِی الصُّدُوْرُ غَارَتِ النُّجُوْمُ وَنَامَتِ الْعُیُوْنُ وَاَنْتَ الْحَیُّ الْقَیُّوْمُ لَا تَاْخُذُکَ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ سُبْحَانَ رَبِّ الْعَالَمِیْنَ اِنَّ فِیْ خَلْقِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّیْلِ وَالنَّهَارِ تا اِنَّکَ لَا تُخْلِفُ الْمِیْعَادَ از سورهٔ عمران وچون از تهیهٔ نماز فارغ شود پس بمصلای خود آمده رو بقبله نشسته این دعا گوید که حضرت امام زین العابدین علیه السلام نصف شب که مردم در خواب میبوده اند میخوانده اِلٰهِیْ غَارَتْ نُجُوْمُ سَمٰوَاتِکَ وَنَامَتْ عُیُوْنُ اَنَامِکَ وَهَدَاَتْ اَصْوَاتُ عِبَادِکَ وَاَنْعَامِکَ وَغَلَّقَتِ الْمُلُوْکُ عَلَیْهَا اَبْوَابَهَا وَطَافَ عَلَیْهَا حُرَّاسُهَا وَاحْتَجَبُوْا عَمَّنْ یَسْاَلُهُمْ حَاجَةً

وابخزانه

وانتجع منهم فائدة وانت الهي حي قيوم لا تاخذك سنة ولا نوم ولا يشغلك شيء عن شيء
ابواب سمواتك لمن دعاك مفتحات وخزائنك غير مغلقات وابواب رحمتك غير محجوبات
وفوائدك لمن سالكها غير محظورات بل هي مبذولات وانت الهي الكريم الذي لا ترد سائلا من
المؤمنين سالك ولا تحتجب عن احد منهم ارادك وعزتك وجلالك لا تختزل حوائجهم دونك
ولا يقضيها احد غيرك الهي وقد ترى وقوفي وذل مقامي بين يديك وتعلم سريرتي وتطلع
على ما في قلبي وما يصلح به امر اخرتي ودنياي الهي ان ذكرت الموت وهول المطلع والوقوف
بين يديك نغصني مطعمي ومشربي واغصني بريقي واقلقني عن وسادتي ومنعني رقادي
وكيف ينام من يخاف بيات ملك الموت في طوارق الليل وطوارق النهار بل كيف ينام العاقل
وملك الموت لاينام لا بالليل ولا بالنهار يطلب ... بالبيات او في اناء الساعات بعد از ان
سجده میکرده وروي مبارک برخاک ... میگفته اسئلك ... والراحة عند الموت والعفو
عني حين القاك بعد از ان مشغول عبادت ... صبح پیش از انکه کسی او را ببیند انگشتر عقیق نگینش
بکف دست بگرداند پس انا انزلناه بخواند و بگوید امنت بالله وحده لا شريك له امنت بسر آل محمد
وعلانيتهم خداي تعالی او را تا شام آن روز ...

مرویست از اهل بیت طاهرین
علیهم السلام که چون کسی خواهد بیرون رود بر در خانه بایستد و بگوید الله اکبر الله اکبر الله اکبر
بالله خرجت وبالله دخلت وعلى الله توكلت ولا حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم و
صلى الله على محمد واله اللهم افتح لي في وجهي هذا بخير واختم لي بخير وقني شر كل دابة
انت اخذ بناصيتها ان ربي على صراط مستقيم در ضمان خدا باشد تا انکه مراجعت کند و هر کس از خانه بیرون
آید شیاطین بر سر راهش آیند پس اگر در وقت بیرون رفتن بگوید بسم الله امنت بالله توکلت على الله
ما شاء الله لا حول ولا قوة الا بالله ملائکه شیاطین را بزنند و دور کنند و گویند شما را بر و دستی نیست
که نام خدا برده و با و ایمان آورده و بر او توکل کرده و خود و کارهای خود را بحول و قوة او سپرده پس شیاطین
دور شوند و با یکدیگر گویند ما با او چه توانیم کرد که خدا کفایت و هدایتش نموده و محافظتش نموده و اگر وقت

بيرون رفتن بگويد أَعُوذُ بِمَا عَاذَتْ بِهِ مَلَائِكَةُ اللَّهِ مِنْ شَرِّ هَذَا الْيَوْمِ الْجَدِيدِ الَّذِي إِذَا غَابَتْ
شَمْسُهُ لَمْ تَعُدْ مِنْ شَرِّ نَفْسِي وَمِنْ شَرِّ غَيْرِي وَمِنْ شَرِّ الشَّيَاطِينِ وَمِنْ شَرِّ مَنْ نَصَبَ لِأَوْلِيَاءِ اللَّهِ
وَمِنْ شَرِّ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ وَمِنْ شَرِّ السِّبَاعِ وَالْهَوَامِّ وَمِنْ شَرِّ رُكُوبِ الْمَحَارِمِ كُلِّهَا أُجِيرُ نَفْسِي بِاللَّهِ
مِنْ كُلِّ شَرٍّ خداي تعالى گناهانش بيامرزد و توبه اش قبول فرمايد و كفايت مهماتش كند و از جميع شرور و مكاره
در پناه خودش دارد و مرويست كه اگر چيزي بر قدر سبقت توانستي يافت اين بود كه در وقت بيرون رفتن از خانه
در حضر و سفر انا انزلناه بخواند كه زود مراجعت نمايد و اگر براي حاجتي و مطلبي بيرون رود صبح شنبه و صبح پنجشنبه
بعد از طلوع آفتاب بيرون رود كه روايات متعدد آمده كه اين دو صبح براي حوايج مبارك است و روز سه شنبه
نيز روايات بسيار آمده كه روز حوايج و آساني كارهاست و خداي تعالى درين روز آهن را براي حضرت داود
عليه السلام نرم كرد كه زره ساخت و در وقت بيرون رفتن پنج آيه از آخر آل عمران إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضِ تا إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ و آية الكرسي و انا انزلناه و الحمد بخواند كه حوايج دنيا
و آخرت درين آيات است و در راه رفتن زنان از كنارهاي راه بروند و ميان جاده براي مردان
بگذارند و مردان از ميان زنان نگذرند و بر سر هر پل شيطاني ايستاده باشد پس چون به پل رسند
بگويند بِسْمِ اللَّهِ أَللَّهُمَّ ادْحَرْ عَنِّي الشَّيْطَانَ الرَّجِيمَ تا شيطان دور شود فضايل و حقوق
دواب و آداب سواري منقولست از اهل بيت طاهرين عليهم السلام كه مركب نگاه داريد كه روزيش بر خداست
و منافع و ثوابش از شما و نه عشر رزق با كسي است كه مركب داشته باشد و هر كس مركبي نگاه دارد كه قضاي
حوايج خود با آن كند يا دفع دشمني نمايد روزي يك سيئه از او محو شود و شش حسنه ثبت گردد و اگر اسب نجيب نگاه
دارد كه با آن جهاد كند و دفع اعداء دين نمايد هر روز سه سيئه محو شود و يازده حسنه ثبت گردد و اگر اسب غير
نجيب نگاه دارد هر روز دو سيئه محو شود و هفت حسنه ثبت گردد و حضرت امام علي النقي از كسي پرسيد كه
چه سواري مينكني گفت الاغي بسيزده دينار خريده ام فرمود اين از جمله اسرافست كه الاغي را باين قيمت بخري چرا
اسب نگرفتي گفت موئنت اسب بيشتر است فرمود كسي كه موئنت الاغ ميدهد موئنت اسب هم ميتواند داد نميداني
كه كسي منسوب بما باشد و اسبي نگاه دارد و منتظر فرج ما باشد و اعداء ما را منكوب سازد و خداي تعالى
روزيش را فراخ گرداند و سينه اش را بايمان صفا دهد و آرزوهايش را بر آرد و معين حوايجش باشد و خير از پيشاني

اسب تابانست تا روز قیامت و هر کس در راه خدا اسب را نفقه دهد چنانست که دست بصدقه گشوده باشد و هرگز
باز نگیرد و مرویست که حضرت امیر المؤمنین علیه السلام چهار اسب از یمن بهدیه بخدمت حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله
آورده بود پرسید که اوصاف آنها را بیان نمای گفت یکی اشقر یکی که روشن است دست و پا سفید فرمود
آنها را بدو پسرت یعنی امام حسن و امام حسین علیهما السلام بده گفت دیگری ادهم یعنی کبود پی نشانست فرمود
آنرا بفروش و نفقه عیال خود کن بعد از آن فرمود میمنت اسب در آنست که رنگ پی غیر رنگ خود داشته باشد
و نیز مرویست که هر کس اسب اشقر که در پیشانیش سفیدی باشد و اگر سفیدی کشیده بهتر بود در دست و پایش
نیز سفیدی باشد نگاه دارد تا آن اسب در ملک او در خانه او باشد فقر و ظلم در آنخانه راه نیابد و نیز مرویست که
دابه را بر صاحبش چند حق است اینکه بر رویش چوب نزنند و داغ نکند که روی دابه حمد و تسبیح خدا میکند و زیاده
از قدر طاقت نرانند و بار نکند و پشتش را مجلس کند و صحبت و بار دار نگاه ندارد و در سفر هر جا که بآب رسد
آب بر او عرض کند و چون در منزل فرود آید اول تهیه آب و علوفه او کند و پا بر گردنش نگذارد و هر دو پا از
یکطرف نیاویزد و تکیه بر یکطرف نکند و بر پشتش خواب نکند و چون سم کنند زنند که جن در نظرات ایشان آید
و در نظر انسان نیاید و اگر بلغزد و سکندری خورد بگوید بسم الله و دشنام ندهد که او گوید میان من
و تو هر کدام معصیت بیشتر کرده چنین باشد و لعنتش نکند که خدای تعالی او را لعنت کند و هر کس دابه بگیرد دعا کند
که خدایا مرا صاحبی مشفق مهربان عطا فرمای که مرا سیر و سیراب دارد و زیاده بر طاقتم بار نکند و مرویست که در
پهنی هر چهار پای شیطانی باشد چون خواهند لجامش کنند بسم الله بگویند و اگر در لجام کردن یا سوار شدن با غیر آن
سرسختی و چالاکی کند این آیه در گوش راستش بخوانند أَفَغَيْرَ دِينِ اللَّهِ يَبْغُونَ وَلَهُ أَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ
وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ و نیز بگویند اللّٰهُمَّ سَخِّرْهَا وَبَارِكْ فِيهَا بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ و انا
انزلناه بخوانند و هر کس در وقت سوار شدن بسم الله بگوید فرشته با او ردیف شود که محافظتش کند تا اگر
فرود آید و اگر بسم الله نگوید شیطان ردیف شود و گوید خوانندگی و غنا کن اگر گوید نمیدانم گوید آرزوهای
باطل کن پس همیشه در آرزوهای باطل باشد تا وقتی که فرود آید و اگر وقت سوار شدن بگوید بِسْمِ اللَّهِ لَا حَوْلَ
وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هٰذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ سُبْحَانَ الَّذِي
سَخَّرَ لَنَا هٰذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ او و مرکبش هر دو محفوظ باشند تا آنکه فرود آید و اگر انا انزلناه بخواند

برمرکب سنگین‌تر از آهن باشد و بسلامت و گناهانش آمرزیده فرود آید و سواره پیاده را نگوید راه بده که از جهال
جورست و زنان بر زین سوار نشوند که زین برای ایشان ملعونست و تهییج زنا کند و اگر چارپا ابکر بزد مکرر بگویید یا عباد الله
احبسوا اکرانت الله بایستد [illegible] مرویست از اهل بیت طاهرین
علیهم السلام که عبادت هفتاد جزو است و افضل اجزایش طلب حلال است و هر کس طلب حلال کند تا از مردم مستغنی باشد
در رعایت احوال همسایگان کند روز قیامت رویش چون ماه شب چهارده باشد و هر کس از ممر حلال کسب کند و تحصیل
معیشت برای عیال خود اجرش عظیم‌تر است از کسی که در راه خدا جهاد کند و از جمله سعادت مردان اینست که قیم عیال
خود باشد و خدای تعالی بحضرت داود علیه السلام فرمود تو خوب بنده اگر کسب کنی و از بیت المال معاش نکنی گفت خداوندا
کسب نمیدانم پس خدای تعالی آهن را نرم گردانید که زره میساخت و میفروخت تا آنکه مستغنی گشت و خدای تعالی
دشمن دارد آدم پرخوار بیکار را و نیز مرویست که خدای تعالی روزی هر کس را از حلال قسمت کرده و تقدیر فرموده نه از
حرام پس هر کس صبر کند و از حرام اجتناب نماید خدای تعالی رزق او را از حلال برساند و تا آنچه برای او مقدر
فرموده تمام نکند از دنیا نرود و اگر هتک حرمت الهی نماید و مرتکب حرام شود هر قدر از حرام تحصیل کند آنقدر از حلال
کم کند و روز قیامت مطالبه و مواخذه نماید و امثال این اخبار در فضایل کسب حلال و احتراز از حرام زیاده از آنست که در این مختصر گنجد
مرویست که نه جزو رزق در تجارتست و یک جزو در سایر کارها و تجارت عقل زیاد کند و ترک آن دو ثلث عقل کم کند و زراعت
کردن کیمیای اکبر است و روز قیامت اهل زراعت نزدیکترین مردم اند بخدای تعالی و مقام ایشان بهترین مقامهاست
و بهترین کارها زراعت است که انسان و حیوان منتفع شوند و نیکان و بدان بهره برند اگر نیکان بخورند برای زارع
استغفار کنند و اگر بدان بخورند هر چه خورند ایشان را لعنت کنند و زارعان اهل توکلند که تخم افشانند و توکل
بر خدا کنند و منتظر فضل و رحمت او باشند [illegible] مرویست که چون کسی خواهد تجارت
کند اول مسایل و آداب آنرا بیاموزد و حلال و حرام بشناسد که ربا در معاملات خفی‌تر است از نقش پای مور بر سنگ خاره
و یک درهم ربا عظیم‌تر است از هفتاد زنا که همه با خویشان محرم باشد و با نوکیسه معامله نباید کرد که دست را تا مرفق
در دهن اژدها کنی بهتر است از آنکه با نوکیسه معامله کنی و اول روز برای معاملات و حاجات مبارکست خصوصا روز شنبه و پنجشنبه
که حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله دعا کرد و گفت خدایا صبح این دو روز را برامت من مبارک گردان اما پیش از طلوع آفتاب
مشغول بکارهای دنیا نباید شد که آن ساعت عبادت و ذکر است و جنود شیطان در اطراف برای ضلال انسان متفرقند

و چون کسی داخل بازار شود بگوید لا اله الا الله وحده لا شریک له له الملک وله الحمد یحیی و
یمیت وهو حیّ لا یموت بیده الخیر وهو علی کل شیء قدیر هزار هزار حسنه ثبت کنند و هزار هزار
سیئه محو کنند و هزار هزار درجه بلند کردانند و اگر بگوید اشهد ان لا اله الا الله تا آخر چنانکه در فضل
دخول مسجد گذشت برابر است با حج و عمره و چون داخل دکّان خود شود بگوید اللهم انی اسئلک
من خیرها وخیر اهلها واعوذ بک من شرها وشر اهلها خدای تعالی فرشته موکّل کرداند که در آن روز
او را از شرّ بازار و اهل بازار محافظت نماید و چون بنشیند بگوید اشهد ان لا اله الا الله وحده
لا شریک له اللهم انی اسئلک من فضلک حلالاً طیباً واعوذ بک من ان اظلم واُظلم
واعوذ بک من صفقة خاسرة ویمین کاذبة فرشته که برو موکّل است گوید مژده باد ترا که امروز درین بازار
هیچکس معامله اش بهتر از تو نباشد که حسنات روبتو آرد و سیّآت محو کردد و نصیب تو حلال و مبارک بتو رسد
و هرکس در بازار ذکر خدا کند و در معاملات هزار از اهویش نکند و از حکم [illegible] تجاوز ننماید بعدد هر انسانی و
حیوانی که در آن بازار باشند گناهان او آمرزیده شود و چون متاعی یا چیزی دیگر بخرد سه مرتبه بگوید
اللهم انی اشتریته التمس فیه من فضلک فصل علی محمد وآله واجعل لی فیه فضلاً و سه
مرتبه بگوید اللهم انی اشتریته التمس فیه من فضلک فاجعل لی فیه رزقاً و بر متاع این کلمه بنویسد
لنا که ان شاء الله از ان منتفع شود و اگر بنده بخرد بگوید اللهم بارک لی فیه واجعله طویل العمر کثیر الرزق
و اگر اراده خریدن دابه کند سه مرتبه بگوید اللهم ان کانت عظیمة البرکة فاضلة المنفعة میمونة
الناصیة فیسّر لی شراءها وان کان غیر ذلک فاصرفنی عنها الی الذی هو خیر لی منها
فانک تعلم ولا اعلم وتقدر ولا اقدر وانت علام الغیوب و چون بخرد در جانب چپ او بایستد
و گاکلش را بدست راست بگیرد و الحمد و قل هو الله و معوّذتین و لو انزلنا تا آخر سوره حشر و قل ادعوا الله او ادعوا
الرحمن تا آخر سوره بنی اسرائیل و آیة الکرسی بر سرش بخواند که ان شاء الله از آفات ایمن گردد و چون کسی خواهد
زراعت کند اوّل یکمشت از آن تخم در دست گیرد و روی بقبله ایستاده سه مرتبه بگوید ءانتم تزرعونه ام
نحن الزارعون بعد از ان سه مرتبه بگوید الله الزارع بعد از ان بگوید اللهم اجعله حبّاً متراکماً
وارزقنا فیه السلامة بعد از ان بیفشاند و هرکس زراعت کند یا درخت بنشاند بر دانه یا بر نهال بگوید سبحان

[illegible] ازاین هیچ یک ازان خطا نکند از حضرت پیغمبر صلی الله علیه وآله مرویست که فرمود برادرم عیسی بر شهری گذشت
که اهل آن شهر شکایت نمودند که میوهای ما همیشه کرم میزند گفت سببش اینست که شما چون درخت مینشانید
اوّل در بیخ درخت خاک میریزید بعد ازان آب میدهید چنین مکنید بلکه اول آب بریزید بعد ازان خاک چنان
کردند ازان علّت نجات یافتند واگر در مزرعه یا بوستان بیم آفت کرم باشد این افسون را بر چهار پاره
کاغذ بنویسند و در میان چهار نی بگذارند و در چهار جانب مزرعه یا بوستان جای دهند از مضرت جانوران
ایمن باشد ایّها الدّوابّ والهوامّ والحیوانات اخرجوا من هذه الارض والزّرع الی الخراب کما خرج
ابن متّی من بطن الحوت وان لم تخرجوا ارسل علیکم شواظ من نار ونحاس فلا تنتصران الم تر
الی الّذین خرجوا من دیارهم وهم الوف حذر الموت فقال لهم الله موتوا فماتوا اخرج منها
فانّک رجیم فخرج منها خائفا یترقّب سبحان الّذی اسری بعبده لیلا من المسجد الحرام الی المسجد
الاقصی کانّهم یوم یرونها لم یلبثوا الّا عشیّة او ضحیها فاخرجناهم من جنّات وعیون وزروع
ومقام کریم ونعمة کانوا فیها فاکهین فما بکت علیهم السّماء والارض وما کانوا منظرین اخرج
منها مذؤما مدحورا فلنأتینّهم بجنود لا قبل لهم بها ولنخرجنّهم منها اذلّة وهم صاغرون
واگر بیم آفت ملخ باشد این عزیمت نوشته در کوزه آب ندیده گذاشته در چهار جانب مزرعه پنهان کند
الملک

چون کسی صاحب سایر ماکولات که عامّه النّاس
در معاش محتاج بآن باشند نشاید که احتکار
کند یعنی بانتظار گرانی نگاه دارد که اگر
دزدی کند بهتر است ازانکه چهل روز احتکار
کند و روایت آمده که ملعونست کسی که در ... [illegible]
وارزانی بیش از چهل روز در تنگی و گرانی
بیش از سه روز احتکار کند

بسم الله الرّحمن الرّحیم بحق لا اله الّا الله محمّد رسول الله
علیّ ولیّ الله عقدت بلاء الملخ وآفته من مزرعة فلان
من ان یعبر حدودها فسیکفیکهم الله وهو السّمیع العلیم انّما
امره اذا اراد شیئا ان یقول له کن فیکون فسبحان الّذی بیده
ملکوت کلّ شیء والیه ترجعون الم تر انّ الله یزجی سحابا
ثمّ یؤلّف بینه ثمّ یجعله رکاما فتری الودق یخرج من خلاله
وینزّل من السّماء من جبال فیها من برد فیصیب به من یشاء
ویصرفه عمّن یشاء یکاد سنا برقه یذهب بالابصار سبحان
ربّک ربّ العزّة عمّا یصفون وسلام علی المرسلین
والحمد لله ربّ العالمین سلام علی نوح
فی العالمین انّا کذلک نجزی المحسنین نوح نوح
اللّهمّ ادفع بلاء الملخ عن هذه المواضع بحرمة محمّد
وآله وبحق جمیع المرسلین والملائکة المقرّبین

امّا فضایل مرض مرویست از اهل بیت طاهرین

علیهم السلام که چون مومن مریض شود ملائکه که موکلند بر نوشتن اعمال هرگاه بر آسمان روند خدای تعالی از ایشان سوال
فرماید که ازین بندهٔ من در ایام مرض چه نوشته اید گویند شکایت فرماید انصاف نباشد که من بندهٔ خود را حبس کنم
پس از شکایت منعش نمایم هرچه از عبادات و طاعات در ایام صحت بجای می آورد برای او مینوشتید در ایام مرض نیز همان را
بنویسید و درین ایام سیئه بر او منویسید و نالهٔ مریض تسبیح و فریادش تهلیل است و غلطیدنش در میان جای چنانست
که در راه خدا شمشیر برند پس چون صحت یابد اگر ترک معاصی کند و بخدای تعالی بازگشت نماید گناهانش آمرزیده شود و اگر نشود
و همان بر حال سابق باشد وای بر او و بر احوالش و نیز مرویست که چون مؤمن یکشب تب کند کفارهٔ همه گناهانش باشد
و برابر است با یکسال عبادت و دو شب با دو سال و سه شب با هفتاد سال و یکشب صداع همه خطایا را بریزد و یکشب
بیخوابی بسبب مرضی یا وجعی اجرش عظیمتر است از یکسال عبادت و خدای تعالی فرموده چون بندهٔ مؤمن را بمرضی یا بلائی
مبتلا کنم و بکسی شکایت نکند هر یک از گوشت و پوست و خون ... بدل نمایم بهتر از آنی که با آن گناه کرده باشد
پس اگر شفایش دهم هیچ گناه بر او نگذارم و اگر قبض روحش کنم بجوار رحمت خود برم و هر مؤمن که یکشبانه روز مریض شود
و شکایت نکند با ابراهیم خلیل مبعوث شود و چون برق از صراط بگذرد و هر کس یکشب مرضی و المی داشته باشد و آنرا
شکر کند و قبول نماید یعنی شکایت نکند شصت ساله عبادت برایش نویسند پرسیدند که حد شکایت کدامست حضرت امام
علیه السلام فرمود اینکه بگوئی بلیه یا آزاری گرفتم که بکسی نرسیده اما اگر بگوئی تب کردم یا بیخوابی کشیدم و مثل این و
راست گوئی شکایت نباشد و چون طفلی مریض شود کفارهٔ گناه والدینش باشد و مستحب است که چون کسی را مرضی
عارض شود دوستان را خبر کند تا عیادتش کنند و اگر چنین کند ده حسنه برایش نویسند و ده سیئه محو کنند و ده درجه
بلند گردانند **فضایل و آداب عیادت مریض و سعی در حوائج او** مرویست که هر کس مؤمنی را عیادت کند داخل
رحمت شود و چون پیش او بنشیند رحمت او را فرو گیرد و چون مراجعت کند خدای تعالی هفتاد هزار ملک بر او موکل
گرداند که مشایعتش کنند و با او رفیق باشند تا آن ساعت از روز دیگر و برای او دعا و استغفار نمایند و گویند خوش
باشی و خوش باد ترا بهشت و مکانی در بهشت عطا فرماید که چهل روز راه سواری باشد و روایت دیگر آمده که هفتاد
هزار ملک فرماید که بخانه اش آیند و تا روز قیامت تسبیح و تقدیس و تهلیل و تکبیر گویند و نصف عبادت ایشان برای
او ثبت شود دیگر ملکی موکل فرماید که او را در قبر عیادت کند و تا روز قیامت برایش استغفار نماید و مستحب است
که چون بعیادت مریض روند سیبی یا بهی و مجملا تحفه برای او ببرند تا با آن تسلی یابد و شکفته شود و در پیش او بسیار

توقف نباید کرد که مبادا بر و دشوار باشد و هر کس بعیادت مریض رود باین کلمات برای او دعا کند مگر آنکه البته شفا یابد

اگر موتش مقدر شده باشد أسْأَلُ اللهَ الْعَظِيمَ رَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ أَنْ يَشْفِيَكَ وچون برخیزد از نزد او

بگوید كَشَفَ اللهُ ضُرَّكَ وَغَفَرَ ذَنْبَكَ وَحَفِظَكَ فِي دِينِكَ وَبَدَنِكَ إِلَى مُنْتَهَى أَجَلِكَ ء

مریض نیز برای ایشان دعا کند که دعاء مریض برای کسی بعیادتش رود مستجابست و هر کس یکشبانروز بیماری داری

کند با ابراهیم خلیل علیه السلام مبعوث شود و چون برق از صراط بگذرد و هر کس در حاجتی برای مریض سعی کند خواه

بر آورده شود و خواه نه از گناه پاک شود مثل روزی که متولد شده کسی پرسید یا رسول الله اگر مزاین

از اهل بیت اینکس باشد ثوابش عظیمتر باشد فرمود بلی معالجات امراض که مرویست از اهل بیت طاهرین

علیهم السلام دو قسم است یکی آنکه تأثیرش از راه توکل و انقطاع بخدا و التجا بمحض لطف او و توسل بولایت

و شفقت اهل بیت علیهم السلام است و از طبیعت و خواص ادویه را درین دخلی نیست و اگر در بعضی از آن اندک

دخلی هم باشد بی اخلاص و یقین تأثیرش مثل سایر ادویه باشد و هر کس را اعتقاد اخلاص و یقین و التجا بحقیقت

باشد ازین قسم معالجات البته منتفع شود چنانکه در زمان حضرت ایشان جمعی که بالمشافهه یا باندک واسطه

میشنیده و عمل مینموده اند از آن عظیم مرضی یافته و کر نفع میشده اند و درین ازمنه که بسبب وفور معاصی و شیوع

مناهی و غلبهٔ حرص و تشویش و بنا در دلها اخلاص مشکوک اکثر و یقین معتوش لیکن کشته تأثیر باشد اگر

مؤمنی از روی خلوص و یقین دعائی کند یا بمعالجه عمل نماید باثر اجابت و صحت مقرون یابد و صدق آنکه گفته شد

از مضامین بسیاری احادیث که ذکر آنها موجب اطناب و خروج ازین بابست و از آنجمله این حدیث که مدعی گوینده

ظاهر و لایحست حضرت صادق علیه السلام فرموده روزی عیسی علیه السلام با یکی از اصحابش در حدمتش برای سیر فتند

بدریا رسیدند عیسی از روی یقین بسم الله گفت و برروی آب روان شد آنمرد نیز از روی یقین

بسم الله گفته برروی آب روان گشته تا با آنحضرت ملحق شد پس بخاطرش رسید که چه تفاوتست میان

من و پیغمبر خدای پس ناگاه بآب فرو رفت حضرت عیسی نگاه کرد و فرمود از آنچه بخاطرت رسیده استغفار کن

استغفار کرد همان برروی آب روان شد آنکه تأثیرش از راه مزاج و طبیعتست و این قسم

لامحاله بحسب اختلاف امراض و امزجه و اماکن و ازمنه مختلف شود و بسیاری مردم بسبب آنکه فرق میان

این دو قسم نکرده اند ادویه را در امراض مخالف و امزجهٔ نامناسب استعمال کرده اند و موجب فساد و هلاک گشته

رضوی
١٢٥١

وباین سبب ما درین مقام اکتفا بذکر اول نمائیم اما ازین جهت که این رساله از شرف روایت قسم دویم محروم
نباشد چند دوا ازان هم بر صفحهٔ روایت نگاریم وعهدهٔ ملاحظه موافقت واحتیاط را بر ذمه کسی کردانیم
که معالجه کند وآن دو نوع است صدقه وادعیه مرویست که بیماران خود را بصدقه معالجه
کنید که صدقه امراض و بلاها را دفع کند ومستحبست که بیمار بدست خود صدقه دهد وبسایل بکوید تا او را دعا
کند که دعای سایل برای معطی مستجابست وتفصیل فضایل صدقه انشاء الله بیاید ادعیه واذکار بسیارست
بذکر شطری ازان اختصار کنیم وَنُنَزِّلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ
لِلْمُؤْمِنِينَ ودست بر آنموضع مالد مرویست که هیچ کس از روی اخلاص چنین نکند مگر آنکه شفا یابد ایضا
بر هر علت ووجع هفتاد مرتبه الحمد بخوانند مرویست که اگر بر میت بخوانند روح ببدنش رجوع کند عجب نباشد
ایضا بعد از نماز صبح چهل مرتبه بگوید بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ حَسْبُنَا
اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ تَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ
ودست بر آنموضع مالد راوی کوید مرا [illegible] اطبا از مداوای آن اعتراف بعجز نموده از مداوا
مأیوس گشتند پس من از غایت حزن [illegible] کتابی بر داشتم که مطالعه کنم در پشت آن کتاب این را
دیدم مروی از حضرت صادق علیه السلام [illegible] کردم باین عمل نمودم هنوز [illegible] آن علت
صحت یافت و میترسیدم که مبادا باز عود کند سه روز صبر کردم وباین عمل نمودم بعد ازان بدر خود را خبر
کردم شکر نموده طبیبی حاذق یهودی آورد و حکایت قضیه باو نقل کرد چون ملاحظه نموده همانساعت ایمان آورد
بند پیراهن بگشاید وسر بدر [illegible] کرده اذان واقامت بگوید وهفت مرتبه الحمد بخواند
راوی کوید من [illegible] داشتم چون چنین کردم کویا از بند [illegible] یافتم اول صبح پیش از آنکه با کسی حرف
زند هفت مرتبه الحمد بخواند واگر صحت نیابد روز دیگر هفتاد مرتبه بخواند حضرت صادق علیه السلام فرمود من [illegible]
ضامن شفای اویم یکصاع گندم که بوزن تبریز تخمینا یکمن است اندکی بیشتر بگیرد وبر پشت بخوابد
گندم را بر روی سینه ریزد بهر نحو که ریخته شود وبگوید اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي إِذَا سَأَلَكَ
بِهِ الْمُضْطَرُّ كَشَفْتَ مَا بِهِ مِنْ ضُرٍّ وَمَكَّنْتَ لَهُ فِي الْأَرْضِ وَجَعَلْتَهُ خَلِيفَتَكَ عَلَى خَلْقِكَ
أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُعَافِيَنِي مِنْ عِلَّتِي پس راست بنشیند وگندم [illegible] جمع کند

و همین دعا بخواند پس چهار قسمت کند و همین دعا بخواند و هر قسمی را به مسکینی دهد راوی گوید چون چنین کردم
گویا از بندی نجات یافتم [illegible] مادر بیمار دو رکعت نماز گذارد و در سجود بگوید اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ وَهَبْتَهُ
لِي وَلَمْ يَكُ شَيْئاً فَهَبْهُ لِي هِبَةً جَدِيْدَةً راوی گوید من بیماری شدید داشتم حضرت صادق بدیدن
من آمد چون جزع مادرم را دید باین طریقه تعلیمش فرمود چون صباح شد هر لیشه بخته بودند من نیز با ایشان
شراکت کردم و این طریقه در روایت چنین آمده که مردم آمده بودند که بر جنازهٔ من حاضر باشند حضرت
صادق علیه السلام بمادرم فرمود که غسل کن و بر بام خانه در زیر آسمان دو رکعت نماز بگذار و بعد از نماز بگوی
اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ وَهَبْتَهُ لِي وَلَمْ يَكُ شَيْئاً اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْتَوْهِبُكَهُ مُبْتَدِئاً فَاَعِرْنِيْهِ
[illegible] مادر بیمار بر بالای بام رفته مقنعه از سر بر دارد و موی سر با آسمان گشوده سجده کند و بگوید
اَللّٰهُمَّ اَنْتَ اَعْطَيْتَنِيْهِ وَاَنْتَ وَهَبْتَنِيْهِ فَاجْعَلْ هِبَتَكَ الْيَوْمَ جَدِيْدَةً اِنَّكَ قَادِرٌ مُقْتَدِرٌ
هنوز سر بر نداشته باشد که فرزندش شفا یابد [illegible] بیمار تب بگوید اَللّٰهُمَّ ارْحَمْ جِلْدِيَ
الرَّقِيْقَ وَعَظْمِيَ الدَّقِيْقَ وَاَعُوْذُ بِكَ مِنْ فَوْرَةِ الْحَرِيْقِ يَا اُمَّ مِلْدَمٍ اِنْ كُنْتِ اٰمَنْتِ بِاللّٰهِ
فَلَا تَاْكُلِ اللَّحْمَ وَلَا تَشْرَبِي الدَّمَ وَلَا تَفُوْرِي مِنَ الْفَمِ وَانْتَقِلِي اِلٰى مَنْ يَزْعُمُ اَنَّ مَعَ اللّٰهِ
اِلٰهاً اٰخَرَ فَاِنِّي اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيْكَ لَهُ وَاَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَرَسُوْلُهُ
حضرت صادق علیه السلام فرمود هرگز باین دعا پناه نبردم مگر که شفا یافتم و مستحبست که مریض در ایام مرض
مکرر بگوید لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيْكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ يُحْيِي وَيُمِيْتُ وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوْتُ
سُبْحَانَ اللّٰهِ رَبِّ الْعِبَادِ وَالْبِلَادِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ حَمْداً كَثِيْراً طَيِّباً مُبَارَكاً فِيْهِ عَلٰى كُلِّ حَالٍ وَاللّٰهُ
اَكْبَرُ كَبِيْراً كِبْرِيَاءُ رَبِّنَا وَجَلَالُهُ وَقُدْرَتُهُ بِكُلِّ مَكَانٍ اَللّٰهُمَّ اِنْ كُنْتَ اَمْرَضْتَنِيْ لِ
قَبْضِ رُوْحِيْ فِيْ اَرْوَاحِ مَنْ سَبَقَتْ لَهُ مِنْكَ الْحُسْنٰى [illegible] بر سه پاره کاغذ بنویسد و هر روز
یکی را شسته بنوشد بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ [illegible] شِفَاءٌ مِنَ
الْعَزِيْزِ الْحَكِيْمِ بِحَقِّ الطط الميط هل ترضى الطط الميط هل ترضى [illegible] هل ترضى الطط ا
ایضا بر سه مغز بادام بنویسد و هر روز سه عدد ناشتا بخورد روز اول بر یکطرف بسم الله و بر طرف
دیگر [illegible] روز دوم الرحمن بر طرفی و اسم ما بر طرف دیگر روز سیوم الرحیم بر با ..

دیگر ایضا بر سه پاره کاغذ بغایت باریک چنانکه بتوان خواند بنویسد بسم الله ذی العزة والکبریاء والنور
و کاغذها را مدور به پیچد و هر روز یکی را ناشتا بخورد سه برگ از درختی بگیرد و بنام مریض بر
یکی بنویسد طیسوما و بر دیگری وحوما و بر دیگری ابراسوما و در آب ریزند بر دست راست
بنویسد بسم الله جبرئیل بر دست چپ بسم الله میکائیل و بر پای راست بسم الله اسرافیل
و بر پای چپ بسم الله لا یرون فیها شمسا ولا زمهریرا و در میان هر دو کتف بسم الله العزیز
الجبار بر کاغذی بنویسد بسم الله الرحمن الرحیم ابجد هوز حطی عن فلان بن فلانه
باذن الله و بر پای آن کاغذ هفت مرتبه بنویسد خاتم سلیمان و کاغذ را بر هم پیچد بعد از ان ریسمانی که آب
و آب دهن هیچیک ندیده باشد کرهی بر آن زند پس بر جانب راستش چهار کره و بر جانب چپ سه کره زند
و هر وقت کره زدن ریسمان را بشر ... قل اعوذ برب الفلق و قل هو الله و آیة الکرسی بخواند
و بر بازوی راست بندد و آیة الکرسی ... آن جا نکند ... باشد بگوید بسم الله و دست بر آن
عضو بمالد بعد از ان هفت مرتبه بگوید اعوذ بعزة الله و اعوذ بقدرة الله و اعوذ بجلال الله و اعوذ
بعظمة الله و اعوذ بجمع الله و اعوذ برسول الله و اعوذ باسماء الله من شر ما احذر
و من شر ما اخاف علی نفسی دست بر آن گذاشته هفت مرتبه بگوید اعوذ بالله
الذی سکن له ما فی السموات و ما فی الارض و هو السمیع العلیم دست بر آن جا گذارد
و سه مرتبه بگوید یا ظاهرا موجودا و یا باطنا غیر مفقود اردد علی عبدک الضعیف ایادیک
الجمیلة و اذهب عنه ما به من اذی انک رحیم قدیر باعتقاد شفا آیة الکرسی
بخواند شفا یابد ایضا آیهٔ نور یا آیهٔ و ان یکاد را با تربت حضرت امام حسین علیه السلام بر آب زمزم بر جامی نویسد و جام را
بشوید و در شیشه کند و با میل در چشم کشد ایضا از بعضی صلحا منقولست که در خواب کسی با و گفته که بگوی اعیذ
نور بصری بنور الله الذی لا یطفی و دست بر چشم بمال و آیة الکرسی بخوان چنین کرد شفا یافت و مکرر تجربه
نیز کرده اند دست بر گوش گذارد و بگوید لو انزلنا هذا القرآن تا آخر سوره حشر
انگشت سبابه بر آن گذارد و بگوید بسم الله و بالله اسئلک بعزتک و جلالک و
قدرتک علی کل شیء قدیر ان مریم لم تلد غیر عیسی روحک و کلمتک ان تکشف ما القی

بسم الله الرحمن الرحيم بگوید و از هر عضو که آید فلان بن فلانة من الضر کله

ما قطعتم من لينة او تركتموها قائمة على اصولها فباذن الله وليخزي الفاسقين و بر آن عضو بعد

دست بر آن گذارد و بگوید بسم الله الرحمن الرحيم بسم الله الذي لا يضر مع اسمه داء اعوذ

بكلمات الله التي لا يضر معها شيء قدوس قدوس قدوس اسالك يا رب باسمك الطاهر المقدس المبارك

الذي من سالك به اعطيته ومن دعاك به اجبته اسئلك يا الله يا الله يا الله ان تصلي على

محمد النبي واهل بيته وان تعافيني مما اجد في فمي وفي راسي وفي سمعي وفي بصري وفي بطني

وفي ظهري وفي رجلي وفي جوارحي كلها از سياق این دعا چنین مفهوم میشود که برای درد هر عضو توان خواند

این آیات را بر آب بخوانند و بیاشامد ولئن انجينا من هذه لنكونن من الشاكرين

سيهزم الجمع ويولون الدبر بل الساعة موعدهم والساعة ادهى وامر ان الله يمسك السموات

والارض ان تزولا ولئن زالتا ان امسكهما من احد من بعده انه كان حليما غفورا

قدری آب گرم بیاشامد بعد از آن بگوید یا الله یا الله یا الله یا رحمن یا رحیم یا رب الارباب یا اله الالهة

یا ملك الملوك یا سید السادات اشفني بشفائك من كل داء وسقم فاني عبدك وابن عبدك

اتقلب في قبضتك دست بر آن بمالد و سه مرتبه بگوید اعوذ بعزة الله وقدرته على ما

يشاء من شر ما اجد ابدا دست بمالد و سه مرتبه بگوید بسم الله وبالله محمد رسول الله ولا حول ولا

قوة الا بالله العلي العظيم اللهم امح عني ما اجد في خاصرتي دست بر آن گذارد و بگوید

وما كان لنفس ان تموت الا باذن الله كتابا موجلا ومن يرد ثواب الدنيا نؤته منها ومن يرد ثواب الآخرة نؤته منها وسنجزي

الشاكرين و هفت مرتبه انا انزلناه بخواند دست بر آن گذارد و سه مرتبه بگوید وانه لكتاب

عزيز لا ياتيه الباطل من بين يديه ولا من خلفه تنزيل من حكيم حميد در آب

گرم بنشیند و دست بر موضع درد گذاشته بگوید اولم ير الذين كفروا ان السموات والارض كانتا

رتقا ففتقناهما وجعلنا من الماء كل شيء حي افلا يؤمنون دست چپ بر آن گذارد و سه مرتبه

بگوید بسم الله وبالله بلى من اسلم وجهه لله وهو محسن فله اجره عند ربه ولا خوف

عليهم ولا هم يحزنون اللهم اني اسلمت وجهي اليك وفوضت امري اليك لا ملجا ولا منجى

اِلَّا اِلَيْكَ وقت خوابيدن سه مرتبه وچون بيدار شود يكمرتبه بكويد اَلَمْ تَعْلَمْ اَنَّ اللّٰهَ لَهُ مُلْكُ
السَّمٰوٰاتِ وَالْاَرْضِ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيْرٍ بكويد بِسْمِ اللّٰهِ الَّذِيْ اتَّخَذَ
اِبْرٰاهِيْمَ خَلِيْلًا وَكَلَّمَ مُوْسٰى تَكْلِيْمًا وَبَعَثَ مُحَمَّدًا بِالْحَقِّ نَبِيًّا بعد ازان سه مرتبه بكويد يا رِيحُ اخْرُجِيْ بِاِذْنِ
اللّٰهِ بعد از نماز شب بكويد اَللّٰهُمَّ مَا كَانَ مِنْ خَيْرٍ فَمِنْكَ لَا لِحَمْدٍ لِيْ فِيْهِ وَمَا كَانَ مِنْ سُوْءٍ فَقَدْ
حَذَّرْتَنِيْهِ لَا عُذْرَ لِيْ فِيْهِ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَعُوْذُ بِكَ اَنْ اَتَّكِلَ عَلٰى مَا لَا حَمْدَ لِيْ فِيْهِ وَاٰمَنَ مَا لَا عُذْرَ لِيْ
فِيْهِ بكويد يَا جَوَادُ يَا مَاجِدُ يَا رَحِيْمُ يَا قَرِيْبُ يَا مُجِيْبُ يَا بَارِئُ يَا رَاحِمُ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِهِ
وَارْدُدْ عَلَيَّ نِعْمَتَكَ وَاكْفِنِيْ اَمْرَ وَجَعِيْ سورهٔ يس با عسل نوشته وشسته بياشامد
در سجدهٔ نماز شب بكويد اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَدْعُوْكَ دُعَاءَ الذَّلِيْلِ الْفَقِيْرِ الْعَلِيْلِ اَدْعُوْكَ دُعَاءَ مَنِ اشْتَدَّتْ
فَاقَتُهُ وَقَلَّتْ حِيْلَتُهُ وَضَعُفَ عَمَلُهُ وَاَلَحَّ عَلَيْهِ الْبَلَاءُ الحمد وقل هو الله ومعوذتين
بر آن بخواند بعد ازان بر استخوان شانه يا بر لوحی بنويسد اَعُوْذُ بِوَجْهِ اللّٰهِ الْعَظِيْمِ وَبِعِزَّتِهِ الَّتِيْ لَا تُرَامُ وَقُدْرَتِهِ
الَّتِيْ لَا يَمْتَنِعُ مِنْهَا شَيْءٌ مِنْ شَرِّ هٰذَا الْوَجَعِ وَمِنْ شَرِّ مَا فِيْهِ وَمِنْ شَرِّ مَا اَحْذَرُ مِنْهُ وبآب باران بشويد وبياشامد
وبخواند سه مرتبه سورهٔ اذا جاء نصر الله و سه مرتبه آية انّا فتحنا فَالُوْا رَبُّنَا اللّٰهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوْا تَتَنَزَّلُ
عَلَيْهِمُ الْمَلٰئِكَةُ اَلَّا تَخَافُوْا وَلَا تَحْزَنُوْا وَاَبْشِرُوْا بِالْجَنَّةِ الَّتِيْ كُنْتُمْ تُوْعَدُوْنَ بر كف دست صاحب سرز
بخواند و هر دو دست را هفت مرتبه بر سرش مالد روز چهارشنبه آخر ماه پيش از طلوع آفتاب بنويسد و بر
بازوی چپ ببندد و بعد از نه روز بكشايد و در آب اندازد و اگر به نشود چهارشنبهٔ ديگر چنين كند انشاء الله شفا يابد

الم الم المص الر الر المر الر حم حم حمعسق حم حم حم كهيعص طه طسم طس طسم الم الم الم الم
يس ص ق ن اِنَّ اللّٰهَ يُمْسِكُ السَّمٰوٰاتِ وَالْاَرْضَ اَنْ تَزُوْلَا وَلَئِنْ زَالَتَا اِنْ اَمْسَكَهُمَا مِنْ اَحَدٍ مِنْ
بَعْدِهِ اِنَّهُ كَانَ حَلِيْمًا غَفُوْرًا وَوُضِعَ الْكِتَابُ فَتَرَى الْمُجْرِمِيْنَ مُشْفِقِيْنَ مِمَّا فِيْهِ اَيُّهَا الطِّحَالُ اِلْى اِرْجِعْ
اِلَى الْمَوْضِعِ بِحُرْمَةِ مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِمْ

	مح رم	ما ز بله و بد	ح ما ح مح
	امر مح	ما و بده و بد	ح ما ح مه
	مح مار	م م د و	سا ما و خا ل
	ما مح	م م ر و	سا ما و ها ا ل

سه مرتبه بر آب بخواند يُرِيْدُ اللّٰهُ بِكُمُ الْيُسْرَ
وَلَا يُرِيْدُ بِكُمُ الْعُسْرَ اَوَلَمْ يَرَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا اَنَّ السَّمٰوٰاتِ وَالْاَرْضَ كَانَتَا رَتْقًا فَفَتَقْنٰهُمَا وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ
كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ اَفَلَا يُؤْمِنُوْنَ وآب را بياشامد ودست بر شكم بمالد هفت مرتبه بر آب بخواند اِنَّا لِلّٰهِ ... لَمُنْقَلِبُوْنَ

الذين لا يعلمون قاعدون فوق عليين يأكلون نوراً طرياً يسألون صاحبهم من النور العلوي كذلك

يشفي فلان بن فلانة بعد ازان روغني بر آب بريزند و چون ممزوج شود بر شكم بمالد و بياشامد هر دو

پا ر الشود و بر ساق چپ بنويسد ففتحنا ابواب السماء بماء منهمر تا لمن كان كفر بگويد

ربنا الله في السماء تقدس اللهم اسمك في السماء والارض اللهم كما رحمتك في السماء اجعل

رحمتك في الارض اغفر لنا حوبنا وخطايانا انت رب المتطيبين انزل رحمة من رحمتك وشفاً

من شفائك على هذا الوجع فليبرء بعد از نماز بگويد يا اجود من اعطى ويا خير من سئل

ويا ارحم من استرحم ضعفي وقلة حيلتي اعفني من وجعي هفت مرتبه بر آن بخواند

اتل ما اوحي اليك من كتاب ربك لا مبدل لكلماته ولن تجد من دونه ملتحداً بر آن

بخواند انا فتحنا عزيزاً حكيما دست بر آن گذارد چنانكه احساس الم كند و بگويد بسم الله وبالله

وما قدروا الله حق قدره والارض جميعاً قبضته يوم القيمة والسموات مطويات بيمينه سبحانه وتعالى

عما يشركون در هر جاي بدن كه باشد چون براي از فريضه وسنت كه بيشتر از نماز و بعد از نماز بر آن بخواند لو انزلنا

هذا القرآن تا آخر سوره حشر دست بر آن گذارد و بگويد بسم الله وبالله اعوذ باسم الله الكبير

واعوذ بالله العظيم من شر كل عرق نعار ومن شر حر النار سه مرتبه بگويد يا الله يا رب الارباب و يا

سيد السادات ويا اله الالهة ويا ملك الملوك ويا جبار السموات والارض اشفني وعافني من دائي

هذا فاني عبدك اتقلب في قبضتك وناصيتي بعد از هر فريضه در سجده بگويد يا رؤف يا رحيم

يا ربي يا سيدي صل على محمد وآل محمد وعافني من علتي دو ركعت نماز گذارد بعد ازان بگويد يا الله

يا رحمن يا رحيم يا سامع الاصوات يا معطي الخيرات اعطني خير الدنيا والاخرة وقني شر الدنيا

والاخرة واذهب عني ما اجد فقد غاظني واحزنني سوره يس با عسل بر جامي نوشته و شسته بياشامد

چون بجامه خواب رود بگويد اعوذ بوجه الله العظيم وكلماته التامات التي لا يجاوزهن

بر ولا فاجر ومن شر كل ذي شر انگشت سبابه خود را بر آن بگذارد و بر دور آن بگرداند و هفت مرتبه بگويد

لا اله الا الله الحليم الكريم و دو انگشت را بر آن بفشرد يكپاره نمك برداشته بر آن بمالد و سه

مرتبه بر آن بخواند لو انزلنا هذا القرآن تا آخر و نمك در تنوري اندازد و سرعت بر گردد چون ماه در تحت الشعاع

باشد هفت دانه جو بردارد و بهر دانه هفت مرتبه بخواند اذا وقعت الواقعة تا هباء منبثا و این آیه
ویسئلونک عن الجبال فقل ینسفها ربی نسفا فیذرها قاعا صفصفا لا تری فیها عوجا ولا
امتا بعد از ان یکیک از ان جوها را بر آن دانها بمالد پس در پارچه نوی بسته بر سنگ بندد و در چاه اذیخانه
اندازد راوی گوید چنین کردم روز هفتم یا هشتم همه مثل کف دست شده بودند [illegible] الحمد و معوذتین بر قدحی
آب بخوانند و بر سر و روی مصروع بپاشند [illegible] بر مصروع بخوانند عزمت علیک یا ریح بالعزیمة
التی عزم بها علی بن ابی طالب رسول الله صلی الله علیه و آله علی جن وادی الصفراء فاجابوا
واطاعوا لما اجبت واطعت وخرجت عن فلان بن فلانة [illegible] که بفارسی رشته گویند
پشم شتر را بی آنکه مقراض کنند یا ببرند بلکه از بدنش بکنند و ریسمانی تابیده هفت گره بر آن بزنند و بر هر گره
سه مرتبه الحمد بخوانند بعد از ان سه مرتبه این دعا را بر آن بخوانند بسم الله الاول الابد المحصی بلا عدد القریب
لا ببعد الطاهر عن الولد العالی عن ان یولد المتعزز لما وجد العزیز بلا عدد القوی بلا مدد
لم یلد ولم یولد ولم یکن له کفوا احد یا خالق الخلق یا عالم السر والخفیة یا من
السموات بقدرته مرضاة یا من الارض بقدرته مدحوة یا من الجبال بارادته مرساة
یا من نجی به صاحب العرق من کل الغم والبلیة صل علی محمد و آله خیر خلقک واشف اللهم فلان
بن فلانة بشفائک وداوه بدوائک وعافه من بلائک انک قادر علی ما تشاء وانت ارحم
الراحمین وصلی الله علی محمد النبی و آله [illegible] چون شروع بخوار بدل کند و هنوز بیرون نیامده باشد
بر آن بنویسد ویسئلونک عن الجبال تا ولا امتا چنانکه قبل ازین گذشت و صبر بر آن بمالند
بر جام نوی بزعفران بنویسد بسم الله الرحمن الرحیم و این آیه را مکرر بنویسد آنقدر که جام پر شود ان الله یمسک
السموات والارض ان تزولا ولئن زالتا ان امسکهما من احد من بعده انه کان حلیما غفورا پس
با آب سرد بشوید و نگاه دارد بعد از ان بر پارچه پوستی با مداد بنویسد همین آیه را و الحمد و سه مرتبه قل هو الله
و معوذتین و آیة الکرسی و لو انزلنا هذا القرآن تا آخر سوره و قل ادعوا الله او ادعوا الرحمن تا آخر سوره
بعد از ان بنویسد بسم الله الرحمن الرحیم ان الله یمسک تا آخر آیه پس بنویسد یا من هو هکذا
ولا هکذا غیره امسک عن فلان بن فلانة ما یجد غلبة البول پس اگر مرد باشد این تعویذ را

آبله بنی

در پشت ظهار بر ذکرش ببندد و اکر زن باشد بر زانویش پس قدری زعفران و دو برابر آن سُعد هر یکرا جدا بکوبد
و سعد را از حریر صاف کند و هر دو را با عسل بی موم معجون ساخته کلولها بسازد و در وقت خوابیدن یک کلوله
ازان معجون و قدری ازان آب بنوشد و درین ایام آب کمتر بخورد و چون علت زایل شود تعویذ را بکشاید که حبس
البول نشود این شکل را بنویسد بر بازویش ببندد و اکر بیرون آمده باشد زیاده ازان بیرون نیاید
در زیر آسمان که سقف نداشته باشد دستها برداشته بکوید اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ عَيَّرْتَ اَقْوَامًا
فِي كِتَابِكَ فَقُلْتَ قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِهِ فَلَا يَمْلِكُونَ كَشْفَ الضُّرِّ عَنْكُمْ وَلَا تَحْوِيلًا فَيَا مَنْ لَا
يَمْلِكُ كَشْفَ ضُرِّي وَلَا تَحْوِيلَهُ عَنِّي اَحَدٌ غَيْرُهُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاكْشِفْ ضُرِّي وَحَوِّلْهُ اِلَى مَنْ
يَدْعُوا مَعَكَ اِلٰهًا آخَرَ فَاِنِّي اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلٰهَ غَيْرُكَ هفت مرتبه الحمد بخواند و حضرت پیغمبر
صلی الله علیه و آله را عقربی کزید چون از نماز فارغ شد عقرب را لعن کرد و فرمود در نماز و غیر نماز کسی را نمیکذارد پس نمک
بر آن مالید و قل یا ایها الکافرون و معوذتین بر آن خواند تکبیر کویان خموش کند و بر آن عضو بکوید اَذْهِبِ
الْبَأْسَ رَبَّ الْبَاسِ اشْفِ اَنْتَ الشَّافِي لَا شَافِيَ اِلَّا اَنْتَ بخواندن این دعا مداومت نماید
و بروایت دیکر آمده که با عسل سفید پاک بنوشد یا با قند پاک بنوشد و با آب باران پیش از آنکه بزمین رسد بشوید
و سه روز ناشتا بیاشامد خدای تعالی شفا دهد فرماید اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ وَلَمْ يَسْئَلِ الْعِبَادُ
مِثْلَكَ اَسْئَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ نَبِيِّكَ وَرَسُولِكَ وَاِبْرَاهِيمَ خَلِيلِكَ وَصَفِيِّكَ وَمُوسَى كَلِيمِكَ وَنَجِيِّكَ
وَعِيسَى كَلِمَتِكَ وَرُوحِكَ وَاَسْئَلُكَ بِصُحُفِ اِبْرَاهِيمَ وَتَوْرٰيةِ مُوسَى وَزَبُورِ دَاوُدَ وَاِنْجِيلِ عِيسَى
وَقُرْآنِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَبِكُلِّ وَحْيٍ اَوْحَيْتَهُ وَقَضَاءٍ اَمْضَيْتَهُ وَحَقٍّ قَضَيْتَهُ وَغَنِيٍّ
اَغْنَيْتَهُ وَضَالٍّ هَدَيْتَهُ وَسَائِلٍ اَعْطَيْتَهُ وَاَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي وَضَعْتَهُ عَلَى اللَّيْلِ فَاَظْلَمَ
وَبِاسْمِكَ الَّذِي وَضَعْتَهُ عَلَى النَّهَارِ فَاسْتَنَارَ وَبِاسْمِكَ الَّذِي وَضَعْتَهُ عَلَى الْاَرْضِ فَاسْتَقَرَّتْ
وَدَعَمْتَ بِهِ السَّمٰوَاتِ فَاسْتَقَلَّتْ وَوَضَعْتَهُ عَلَى الْجِبَالِ فَرَسَتْ وَبِاسْمِكَ الَّذِي بَثَثْتَ
بِهِ الْاَرْزَاقَ وَاَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ عِبَادُكَ الَّذِينَ اسْتَجَبْتَ لَهُمْ وَاَنْبِيَاؤُكَ
فَغَفَرْتَ لَهُمْ وَرَحِمْتَهُمْ وَاَسْئَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ اَنْزَلْتَهُ فِي كُتُبِكَ وَبِاسْمِكَ الَّذِي اسْتَقَرَّ بِهِ
عَرْشُكَ وَبِاسْمِكَ الْوَاحِدِ الْاَحَدِ الْفَرْدِ الْوِتْرِ الْمُتَعَالِ الَّذِي يَمْلَاُ الْاَرْكَانَ كُلَّهَا الطَّاهِرِ

الطهر

الطّهر المبارك المقدّس الحيّ القيّوم نور السّموات والارض الرّحمن الرّحيم الكبير المتعال وكتابك
المنزل بالحقّ وكلماتك التّامّات ونورك التّامّ وبعظمتك واركانك واسئلك بمعاقد العزّ
من عرشك ومنتهى الرّحمة من كتابك ان تصلّي على محمّد وآل محمّد وان ترزقني
حفظ واصناف العلم وان تثبّتها في قلبي وسمعي وبصري وان تخالط بها لحمي ودمي
وعظامي ومخّي وتستعمل بها ليلي ونهاري برحمتك وقدرتك فانّه لا حول ولا قوّة الّا
بك يا حيّ يا قيّوم بقوّة حافظ و زوال نسيان در نافلهٔ صبح بخوانند ربّنا لا تؤاخذنا
تا آخر سوره مواظبت نماید بعد از ان بگوید اللّهمّ لا تنسني ما اقرأني يومي هذا فانّك قلت
سنقرئك فلا تنسى بعد از هر نماز بگوید سبحان من لا يعتدي على اهل مملكته سبحان
من لا يأخذ اهل الارض بالوان العذاب سبحان الرّؤف الرّحيم اللّهمّ اجعل لي في قلبي
نورا وبصرا وفهما وعلما انّك على كلّ شيء قدير هر روز بعد از نماز صبح پیش از انکه حرف
زند بگوید یا حيّ يا قيّوم فلا يفوت شيئا علمه ولا يؤده که عمدهٔ تاثیرشان نه از
جهت مزاج و طبیعت است اگرچه در بعضی از انها اثر مزاج نیز مدخلیتی داشته باشد و از آنجمله چند دوا ذکر نمائیم
تربت مقدّس حضرت امام حسین علیه السّلام مرویست از اهل بیت طاهرین علیهم السّلام که این تربت مقدس دوای
اکبر است و بر هیچ مرضی نگذرد مگر که آنرا دفع کند و دوای هر علّت و حرز از هر خوف است کسی از حضرت امام جعفر علیه السّلام
پرسید که بعضی مردم ازین تربت منتفع می شوند و بعضی منتفع نمی شوند فرمود والله که هیچ کس باعتقاد اینکه خدای تعالی باین
تربت او را شفا میدهد تناول نکند مگر اینکه البتّه شفا یابد دیگری بخدمت آنحضرت صلوات الله علیه معروض داشت که از
شما شنیده ام که تربت مبارک بر هیچ علّتی نگذرد که آنرا هضم و تحلیل کند فرمود بلی چنین است گفت من تناول کردم
و منتفع نگشتم فرمود این تربت دعائی دارد که اگر آنرا نخوانند نتواند بود که اثر نکند چون خواهی تربت مقدس را
برداری بگوی اللّهمّ انّي اسئلك بحقّ الملك الّذي قبضها واسئلك بحقّ النّبيّ الّذي خزنها
واسئلك بحقّ الوصيّ الّذي حلّ فيها ان تصلّي على محمّد وآل محمّد وان تجعله شفاء من كلّ داء
وامانا من كلّ خوف وحفظا من كلّ سوء پس در پارچه ببند و انّا انزلناه بر آن بخوان و چون خواهی تناول نمائی
اوّل بوسه کن و بر هر دو چشم بگذار و بیش از قدر یک نخود تناول مکنی که هر کس بیش از یک نخود بخورد چنانست که از گوشت

[illegible] شکایت کردم از دو علت که هر یک ضد دیگری بود

[illegible] بر اتربت امام حسین علیه السلام نمیخوری گفتم بسیار خوردم و نفع

[illegible]

[illegible] بت مقدس آورده بمن داد و فرمود بخور چون خوردم همان ساعت شفا یافتم فرمود

[illegible] یا مولای بخدا قسم که دروغ نگفتم لیکن مگر شما را از آن

[illegible] ت مقدس را بر داری

[illegible]

[illegible] بسم الله الذی [illegible]

[illegible] فی الارض ولا فی السماء وهو السمیع [illegible]

... شفاءً و رحمةً للمؤمنین و در وقت خوردن تربت بگوید بسم الله و بالله اللهمّ ربّ هذه التربة المبا
رکة و ربّ النور الذی انزل فیه و ربّ الجسد الذی سکن فیه و ربّ الملائکة المقرّبین به اجعله
شفاءً من ... و [illegible] آن علت را نام ببرد پس جرعهٔ آب بر سر آن بیاشامد و بگوید اللهمّ اجعله رزقاً واسعاً
و علماً نافعاً و شفاءً من کلّ داءٍ و سقمٍ که خدای تعالی ببرکت آن تربت هر علت و الم و غم و همی را دفع نماید و روایت
[illegible] دیگر این دعا را سه مرتبه بخوانند و بر تربت بدمند و دو ترا اثر کنند بسم الله و بالله اللهمّ اجعله رزقاً
واسعاً و علماً نافعاً و شفاءً من کلّ آفةٍ انّک علی کلّ شیءٍ قدیر [illegible] همین تربت مقدس و قدری زعفران
و قدری [illegible] با آب باران معجون ساخته در امراض مداوا نمایند [illegible] هفت حب از همین تربت مبارک که هر حب
[illegible] باشد و هفت دانه سیاه دانه [illegible] را در آب یا در روغنی کنند و الحمد و معوّذتین و
قل هو الله و آیة الکرسی و اوّل سورهٔ حدید تا ترجع الامور و لو انزلنا هذا القرآن تا آخر سوره بر آن بخوانند و استعمال
نمایند [illegible] آب نیسان مرویست از حضرت [illegible] علیه السلام که [illegible] دوائی بیاموزم که با وجود آن
محتاج با طبّا نشوید پس حضرت امیر المؤمنین [illegible] و دیگر صحابه پرسیدند که آن کدامست فرمود
آب باران نیسان بگیرید و بر آن [illegible] و قل هو الله و هر یک از معوّذتین و قل یا ایها الکافرون
هر یک را هفتاد مرتبه و بروایت دیگر انا انزلناه و الله اکبر و لا اله الا الله و صلوات بر حضرت پیغمبر و آلش صلی الله
علیهم نیز هر یک [illegible] هفتاد مرتبه و هفت روز پی در پی صبح و شام از آن آب بیاشامد به آن خدای که مرا بحق بنبوّت
فرستاده [illegible] که جبرئیل گفت از جناب الهی که هر علت و مرض که در جمیع رگها و استخوانهای او باشد بیرون
رود و شفا یابد و اگر در لوح محفوظ بنام او علتی ثبت باشد محو شود و اگر فرزند نشود اگرچه عقیم باشد و اگر عنّین باشد
[illegible] یابد و اگر زن [illegible] بخورد پسر آرد و دوای جمیع امراض است در هر عضو که باشد حتی کوری و لالی و شلی
و دیوانگی و [illegible] از همه مکاره و از نزول آب سیاه بچشم و از وساوس جن و شیاطین و دلش پر نور و روشن
گردد و الهام الهی در دلش راه یابد و حکمت از دل بر زبانش جاری شود و هزار رحمت و هزار مغفرت برو فرستد
[illegible] حسد و خیانت و غیبت و کبر و بخل و حرص و غضب و عداوت و ظلم از دلش ببرد [illegible] آب باران هر باران که باشد
[illegible] بگیرند و الحمد و توحید و معوّذتین را هر یک را هفتاد مرتبه بر آن بخوانند و یک قدح صبح و یکی
[illegible] حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله فرمود بخدای که مرا بنبوّت اختصاص فرمود که برای هر علت و هر کم بیاشامند

وخون ماکجورد وایضا دیگری روایت کند که من بحضرت امام محمد باقر علیه السلام شکایت کردم از دو علت که هر یک ضد دیگری بود
و هر یک را که معالجه میکنم بدیگری ضرر میرسد فرمود چرا تربت امام حسین علیه السلام نمیخوری گفتم بسیار خوردم ونفع
نیافتم چون این سخن بگفتم اثر غضب بر آنحضرت مشاهده کردم گفتم اعوذ بالله من غضبک یا ابن رسول الله پس آنحضرت
برخواسته بخانه رفت و بقدر نخودی از تربت مقدس آورده بمن داد و فرمود بخور چون خوردم همانساعت شفا یافتم فرمود
این همانست که گفتی بسیار خوردم و شفا نیافتم پس من گفتم یا مولای بخدا قسم که دروغ نگفتم لیکن مگر شما را در آن
علمی هست اگر بمن احسان فرمای دوست تر دارم از هر چه آفتاب بر آن تابد فرمود چون خواهی تربت مقدس را برداری
باید که در آخر شب غسل کنی و جامه پاک پوشیده بوی خوش بکار بری پس بمشهد مبارک آنحضرت روی و در بالای سر
مبارک چهار رکعت نماز گذاری در رکعت اول بعد از حمد یازده بار قل یا ایها الکافرون و در دویم یکبار انا انزلناه
و این قنوت بخوان لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ حَقًّا حَقًّا لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ تَعَبُّدًا وَرِقًّا لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ وَحْدَهُ
اَنْجَزَ وَعْدَهُ وَنَصَرَ عَبْدَهُ وَهَزَمَ الْاَحْزَابَ وَحْدَهُ سُبْحَانَ اللّٰهِ رَبِّ السَّمٰوَاتِ السَّبْعِ وَرَبِّ الْاَرَضِيْنَ
السَّبْعِ وَمَا فِيْهِنَّ وَمَا سُبْحَانَ اللّٰهِ رَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيْمِ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِهٖ وَسَلَّمَ تَسْلِيْمًا وَسَلَامٌ
عَلَى الْمُرْسَلِيْنَ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ پس دو رکعت را تمام کن و سلام بده و دو رکعت دیگر بگذار اول بعد از حمد
یازده مرتبه قل هو الله و در دویم یازده مرتبه اذا جاء نصر الله و همان قنوت را بخوان و چون سلام دهی سجده
کن و هزار مرتبه بگوی شُكْرًا لِلّٰهِ پس سر بردار و دستها را بر تربت مقدس گذاشته بگوی یَا مَوْلَايَ
يَا ابْنَ رَسُوْلِ اللّٰهِ اِنِّيْ اٰخُذُ مِنْ تُرْبَتِكَ بِاِذْنِكَ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْهَا شِفَاءً مِنْ كُلِّ دَاءٍ وَعِزًّا مِنْ كُلِّ ذُلٍّ
وَاَمَانًا مِنْ كُلِّ خَوْفٍ وَغِنًى مِنْ كُلِّ فَقْرٍ لِيْ وَلِجَمِيْعِ الْمُؤْمِنِيْنَ پس سه مرتبه بخوان و هر مرتبه به سه انگشت از آن
تربت بردار و در خرقه پاک ببند یا در شیشه کن و سر آنرا با خاتمی که نگینش عقیق باشد و این کلمات بر آن نقش باشد
مَا شَاءَ اللّٰهُ لَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ مهر کن و چون خدای تعالی بداند که نیت تو صادقست مجموع آن تربت
که برداشته هفت مثقال باشد نه زیاد و نه کم و چون چنین برداری شفاء جمله امراض باشد در روایت دیگر شده
که اگر این کلمات را با تربت بر کاسه چینی نویسند و با گلاب یا غیر آن شسته بیاشامند باذن الله شفا یابد اگر
شروط مذکوره بعمل نیامده باشد بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ بِسْمِ اللّٰهِ الشَّافِيْ بِسْمِ اللّٰهِ الْكَافِيْ بِسْمِ اللّٰهِ الْمُعَافِيْ بِسْمِ
اللّٰهِ الَّذِيْ لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهٖ شَيْءٌ فِي الْاَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَهُوَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ وَنُنَزِّلُ مِنَ الْقُرْاٰنِ

ركة

ما هو شفاء و رحمة للمؤمنين و در وقت خوردن تربت بگوید بسم الله و بالله اللهم رب هذه التربة المبا
الطاهرة و رب النور الذي انزل فيه و رب الجسد الذي سكن فيه و رب الملائكة الموكلين به اجعله
لي شفاء من داء كذا و آن علت را نام ببرد پس جرعه آب بر سر آن بیاشامد و بگوید اللهم اجعله رزقا واسعا
و علما نافعا و شفاء من كل داء و سقم که خدای تعالی ببرکت آن تربت هر علت و الم و غم و همی را دفع نماید و روایت
دیگر آمده که این دعا را سه مرتبه بخوانند و بر تربت بدمند زود تر اثر کند بسم الله و بالله اللهم اجعله رزقا
واسعا و علما نافعا و شفاء من كل آفة انك على كل شيء قدير همین تربت مقدس و قدری زعفران
و قدری عسل با آب باران معجون ساخته در امراض مداوا نمایند هفت حب از همین تربت مبارک که هر حب
بقدر عدسی باشد و هفت دانه سیاه دانه و هفت [illegible] همه را در آب یا در روغنی کنند و الحمد و معوذتین و
قل هو الله و آیة الکرسی و اول سوره حدید تا ترجع الامور و لو انزلنا هذا القرآن تا آخر سوره بر آن بخوانند و استعمال
نمایند آب نیسان روایت از حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله که فرمود شما را دوائی بیاموزم که با وجود آن
محتاج باطبا نشوید پس حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه و آله و جمعی دیگر از صحابه پرسیدند که آن کدام است فرمود
آب باران نیسان بگیرید و بر آن بخوانید الحمد و آیة الکرسی و قل هو الله و هر یک از معوذتین و قل یا ایها الکافرون
هر یک را هفتاد مرتبه و بروایت دیگر انا انزلناه و الله اکبر و لا اله الا الله و صلوات بر حضرت پیغمبر و آلش صلی الله
علیهم نیز هر یک [illegible] هفتاد مرتبه و هفت روز پی در پی صبح و شام از آن آب بیاشامد بدان خدای که مرا بحق بنبوت
فرستاد [illegible] که جبرئیل گفت از جناب الهی که هر علت و مرض که در جمیع رگها و استخوانهای او باشد بیرون
رود و شفا یابد و اگر در لوح محفوظ بنام او علتی ثبت باشد محو شود و اگر فرزند نشود اگر چه عقیم باشد و اگر عنین باشد
عافیت یابد و اگر زن بقصد پسر بخورد پسر آرد و دوای جمیع امراض است در هر عضو که باشد حتی کوری و لالی و شلی
و دیوانگی و امانست از همه مکاره و از نزول آب سیاه بچشم و از وساوس جن و شیاطین و دلش پر نور و روشن
گردد و الهام الهی در دلش راه یابد و حکمت از دل بر زبانش جاری شود و هزار رحمت و هزار مغفرت برو فرستد
[illegible] نش و حسد و خیانت و غیبت و کبر و بخل و حرص و غضب و عداوت و ظلم از دلش ببرد آب باران هر باران که باشد
پس از آنکه [illegible] بگیرند و الحمد و توحید و معوذتین را هر یک را هفتاد مرتبه بر آن بخوانند و یک قدح صبح و یکی
[illegible] حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله فرمود بخدای که مرا بنبوت اختصاص فرمود که برای هر علتی و هر که بیاشامد منفعت

وخون ما بخورد و ایضا دیگری روایت کند که من بحضرت امام محمد باقر علیه السلام شکایت کردم از دو علت که هر یک ضد دیگری بود
و هر یک را که معالجه میکنم بدیگری ضرر میرسد فرمود چرا تربت امام حسین علیه السلام نمیخوری گفتم بسیار خوردم و نفع
نیافتم چون این سخن بگفتم اثر غضب بر آنحضرت مشاهده کردم گفتم اعوذ بالله من غضبک یا ابن رسول الله پس آنحضرت
برخواسته بخانه رفت و بقدر نخودی از تربت مقدس آورده بمن داد و فرمود بخور چون خوردم همانساعت شفا یافتم فرمود
این همانست که گفتی بسیار خوردم و شفا نیافتم پس من گفتم یا مولای بخدا قسم که دروغ نگفتم لیکن مگر شمارا در آن
علمی هست اگر بمن احسان فرمای دوست تر دارم از هر چه آفتاب بر آن تابد فرمود چون خواهی تربت مقدس را برداری
باید که در آخر شب غسل کنی و جامهٔ پاک پوشیده بوی خوش بکار بری پس بمشهد مبارک آنحضرت روی و در بالای سر
مبارک چهار رکعت نماز گذاری در رکعت اول بعد از حمد یازده بار قل یا ایها الکافرون و در دویم یکبار انا انزلناه
و این قنوت بخوان لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ حَقًّا حَقًّا لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ تَعَبُّدًا وَرِقًّا لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ وَحْدَهُ
اَنْجَزَ وَعْدَهُ وَنَصَرَ عَبْدَهُ وَهَزَمَ الْاَحْزَابَ وَحْدَهُ سُبْحَانَ اللّٰهِ رَبِّ السَّمٰوَاتِ السَّبْعِ وَرَبِّ الْاَرَضِيْنَ
السَّبْعِ وَمَا فِيْهِنَّ وَمَا سُبْحَانَ اللّٰهِ رَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيْمِ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِهٖ وَسَلَّمَ تَسْلِيْمًا وَسَلَامٌ
عَلَى الْمُرْسَلِيْنَ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ پس دو رکعت را تمام کن و سلام بده و دو رکعت دیگر بگذار اول بعد از حمد
یازده مرتبه قل هو الله و در دویم یازده مرتبه اذا جاء نصر الله و همان قنوت را بخوان و چون سلام دهی سجده
کن و هزار مرتبه بگوی شُكْرًا لِلّٰهِ پس سر بردار و دستها را بر تربت مقدس گذاشته بگوی یَا مَوْلَايَ
یَا ابْنَ رَسُوْلِ اللّٰهِ اِنِّيْ اٰخُذُ مِنْ تُرْبَتِكَ بِاِذْنِكَ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْهَا شِفَاءً مِنْ كُلِّ دَاءٍ وَعِزًّا مِنْ كُلِّ ذُلٍّ
وَاَمَانًا مِنْ كُلِّ خَوْفٍ وَغِنًى مِنْ كُلِّ فَقْرٍ لِيْ وَلِجَمِيْعِ الْمُؤْمِنِيْنَ پس سه مرتبه بخوان و هر مرتبه بسه انگشت از آن
تربت بردار و در خرقهٔ پاک ببند یا در شیشه کن و سر آنرا با خاتمی که نگینش عقیق باشد و این کلمات بر آن نقش باشد
مَا شَاءَ اللّٰهُ لَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ مهر کن و چون خدای تعالی بداند که نیت تو صادقست مجموع آن تربت
که برداشته هفت مثقال باشد نه زیاد و نه کم و چون چنین برداری شفاء جمله امراض باشد و در روایت دیگر شد
که اگر این کلمات را با تربت بر کاسهٔ چینی نویسند و با گلاب یا غیر آن شسته بیاشامند باذن الله شفا یابد اگر
شروط مذکوره بعمل نیامده باشد بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ بِسْمِ اللّٰهِ الشَّافِيْ بِسْمِ اللّٰهِ الْكَافِيْ بِسْمِ اللّٰهِ الْمُعَافِيْ بِسْمِ
اللّٰهِ الَّذِيْ لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهٖ شَيْءٌ فِي الْاَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَهُوَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ وَنُنَزِّلُ مِنَ الْقُرْاٰنِ

ما هو

ماهُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنِينَ و در وقت خوردن تربت بگوید بِسْمِ اللّٰهِ وَبِاللّٰهِ اَللّٰهُمَّ رَبَّ هٰذِهِ التُّرْبَةِ الْمُبَارَكَةِ الطَّاهِرَةِ وَرَبَّ النُّورِ الَّذِي اُنْزِلَ فِيهِ وَرَبَّ الْجَسَدِ الَّذِي سَكَنَ فِيهِ وَرَبَّ الْمَلٰئِكَةِ الْمُوَكَّلِينَ بِهِ اِجْعَلْهُ لِي شِفَاءً مِنْ دَاءِ كَذَا و آن علت را نام ببرد پس جرعهٔ آب بر سر آن بیاشامد و بگوید اَللّٰهُمَّ اجْعَلْهُ رِزْقًا وَاسِعًا وَعِلْمًا نَافِعًا وَشِفَاءً مِنْ كُلِّ دَاءٍ وَسُقْمٍ که خدای تعالی ببرکت آن تربت هر علت و الم و غم و همی را دفع نماید و روایت دیگر آمده که این دعا را سه مرتبه بخوانند و بر تربت بدمند و در اثر کنند بِسْمِ اللّٰهِ وَبِاللّٰهِ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْهُ رِزْقًا وَاسِعًا وَعِلْمًا نَافِعًا وَشِفَاءً مِنْ كُلِّ آفَةٍ اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ همین تربت مقدس و قدری زعفران و قدری عسل با آب باران یا آب معجون ساخته در امراض مداوا نمایند هفت حب از همین تربت مبارک که هر حب بقدر عدسی باشد و هفت دانه سیاه دانه و هفت [illegible] همه را در آب یا در روغنی کنند و الحمد و معوذتین و قل هو الله و آیة الکرسی و اول سورهٔ حدید تا ترجع الامور و لو انزلنا هذا القرآن تا آخر سوره بر آن بخوانند و استعمال نمایند [illegible] آب نیسان مروایت از حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله که فرمود شما را دوائی بیاموزم که با وجود آن محتاج باطبا نشوید پس حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه و آله و جمعی دیگر از صحابه پرسیدند که آن کدام است فرمود آب باران نیسان بگیرید و بر آن بخوانید الحمد و آیة الکرسی و قل هو الله و هر یک از معوذتین و قل یا ایها الکافرون هر یک را هفتاد مرتبه و بروایت دیگر انا انزلناه و الله اکبر و لا اله الا الله و صلوات بر حضرت پیغمبر و آلش صلی الله علیهم نیز هر یک [illegible] هفتاد مرتبه و هفت روز پی در پی صبح و شام از آن آب بیاشامد بدان خدای که مرا بحق بنبوت فرستاد [illegible] که جبرئیل گفت از جناب الهی که هر علت و مرض که در جمیع رگها و استخوانهای او باشد بیرون رود و شفا یابد و اگر در لوح محفوظ بنام او علتی ثبت باشد محو شود و اگر فرزند نشود اگر چه عقیم باشد و اگر عنین باشد عافیت یابد و اگر زن بقصد پسر بخورد پسر آرد و دوای جمیع امراض است در هر عضو که باشد حتی کوری و لالی و شلی و دیوانگی و امانست از همه مکاره و از نزول آب سیاه بچشم و از وساوس جن و شیاطین و دلش پر نور و روشن گردد و الهام الهی در دلش راه یابد و حکمت از دل بر زبانش جاری شود و هزار رحمت و هزار مغفرت برو فرستند و آتش حسد و خیانت و غیبت و کبر و بخل و حرص و غضب و عداوت و ظلم از دلش ببرد آب باران هر باران که باشد پس از آنکه [illegible] بگیرند و الحمد و توحید و معوذتین را هر یکرا هفتاد مرتبه بر آن بخوانند و یک قدح صبح و یکی شام [illegible] حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله فرمود بخدای که مرا بنبوت اختصاص فرمود که برای هر علت و [illegible] بیاشامند مفید

خون ظاهر شود خون از بدن بیرون کنید که گاه که غافل طغیان کند و مؤدّی بهلاک شود و نیز مرویست که مردم هیچ چیز مداوا نکنند بهتر از یک حجامت خون یا یک انگشت عسل و حضرت صادق علیه السلام فرموده حجامت سر دوای هر مرض است مگر موت پس از ابروی خود وجب کرده و بآنجا که ابهام رسید فرمود این موضع را حجامت کنید و چون حجامت کنند باید چیزی خورده باشند که خون در موضع حجامت جمع شود و کوفت والم از بدن بیرون رود و اگر چیزی نخورده حجامت کند خون برود و کوفت بماند و بعد از حجامت قند بخورند که خون تازه از آن متولد شود و حجامت روز شنبه و یکشنبه و شب یکشنبه و عصر روز دوشنبه نافع تر باشد و مرویست که در روز یکشنبه شفاء هر علّت است و پنجشنبه پیش از زوال حجامت کنند که خون در موضع حجامت جمع شود و چون زوال شود متفرق گردد و پنجشنبه آخر ماه کوفت را از بیخ بر اندازد و مرویست که روز سه شنبه اگر حجامت کنند خون نایستد تا آنکه بمیرد یا آنچه خدا خواهد شود و روز چهارشنبه حجامت مورث برص باشد و روایت دیگر آمده که این برای کسی است که مادرش در ایام حیض بر و حامله شده باشد و روز جمعه وقت زوال اگر حجامت کند و بعلتی مبتلا شود غیر خود کسی را ملامت نکند و مرویست که حضرت پیغمبر صلّی الله علیه و آله فرمود که از اول ماه تا نصف ماه از حجامت احتراز کنید که هر روز مورث علّتی و مرضی باشد و از روز شانزدهم تا آخر ماه حجامت کنند که هر روز شفا و منفعتی باشد مگر شنبه و چهارشنبه که مورث برص است و روایت دیگر آمده که اگر حجامت در روز سه شنبه هفدهم یا نوزدهم یا بیست و یکم ماه اتفاق افتد دوای امراض باشد تا یکسال و نیز که چون طفل مرویست که آیة الکرسی بخوانید و هر روز خواهید حجامت کنید که ضرر نکند و مرویست که چون طفل چهار ماهه شود هر ماه یکمرتبه حجامت کنید که برای صحتش بهتر است و فصد نیز در اکثر احکام مثل حجامت است و چون حجامت کنید و خون بیرون آید هنوز فارغ نشده بگوید بسم الله الرحمن الرحیم أَعُوذُ بِاللهِ الْكَرِيمِ فِي حِجَامَتِي هٰذِهِ مِنَ الْعَيْنِ فِي الدَّمِ وَمِنْ كُلِّ سُوءٍ این بود اندکی از ادویهٔ طبعیّه که در احادیث مذکور است و بسیار اغذیهٔ دوائیه نیز فصل فضایل مأکولات گذشت و از حضرت امام جعفر علیه السلام مرویست که فرمود هیچ دوائی نیست که تهییج مرضی نکند و هیچ دوائی در بدن انفع از این نیست که دست از خوردن باز داری مگر بقدر ضرورت و هم از آنحضرت علیه السلام مرویست که فرموده تا بدن تاب مرض می آورد استعمال دوا مکنید [illegible] مرویست از اهل بیت طاهرین علیهم السلام بسم الله بگوید تا از شرکت شیطان ایمن شود و در کارهای عظیم و عزیز ابتدا بصدقه و دعا

آنرا از بدن و استخوان و عروق بیرون برد و فضایل آب میزاب و مذمت آب تلخ و گرم قبل ازین گذشت
که تأثیرشان از جهت مزاج و طبیعت است و بحسب اختلاف امزجه و بلاد و فصول لامحاله مختلف شود پس در استعمال آنها
ملاحظه مناسب باید نمود تا مؤدی بفساد و مضرت نشود و از آنجمله چند دوا ذکر کنیم سنا مرویست که اگر چیزی دفع
مرگ تواند کرد سنا باشد و اگر مردم بدانند که چه منفعت در وهست یکمثقال آنرا بدو مثقال طلا بخرند امانست از بهق
و برص و جذام و جنون و فالج و لقوه سنا و مویز سرخ بی دانه و هلیله زرد و سیاه و کابلی اجزاء مساوی معجون ساخته
سه درم ناشتا و سه درم وقت خواب تناول کنند بذر قطونا اگر صاحب تب مقدار دو درم در شب اول تناول کند
در آن کوفت از مرض برسام ایمن باشد سیاه دانه مرویست که دوای هر علت است مگر موت مرگ راوی پرسید
که چون استعمال کنیم فرمود سه شب هر شب بیست و یکدانه در پارچه بسته در آب بخیسانند و در روز اول در سوراخ دماغ
یکقطره بچکان و روز دویم در جانب راست دو قطره و در چپ یکقطره و روز سیوم در راست یکقطره و در چپ دو قطره
اطریفل مرویست از حضرت صادق علیه السلام که موسی بن عمران علیه السلم از رطوبت و بلغم بخدای تعالی شکایت
کرد فرمود هلیله و بلیله و آمله اجزاء مساوی گرفته با روغن گاو چرب کن و با عسل معجون ساز و استعمال نمای پس حضرت صادق
صلوات الله علیه فرمود این همان نسخه است که شما اطریفل صغیر میگوئید شفاء هر علت است مگر موت کسی از تب ربع شکایت
کرد حضرت امام جعفر علیه السلام فرمود قدری قند سایه کرده در آب ریز و بر هم زن تا خوب شربت شود و صبح و شام
بیاشام عسل مرویست که عسل دوای هر کوفت است و اگر کسی ماهی یکمرتبه عسل بخورد از همه امراض ایمن شود
کسی که عطسه بسیار کند روغن مرزنجوش در دماغ بچکاند تخفیف یابد مرویست که عطسه و زکام را معالجه مکنید که
امانست از جذام و از بادی که در سر و رو بهم رسد و نزول آب و موی زاید در چشم و سدهٔ دماغ و نیز مرویست که هر کس را
رگی از جذام در سر و رگی از برص در بدن باشد چون رگ جذام بهیجان آید خدای تعالی زکام را برو مسلط گرداند تا مادهٔ
جذام دفع شود و چون رگ برص هیجان کند دمل را برو گمارد تا مادهٔ برص را دفع کند پس چون زکام یا دمل بهم رسد خدا را
حمد کنید صبر سقوطری و مر و کافور ریاحی مساوی هم کوفته و از حریر بیخته مثل سرمه در چشم کشند رمد و درد چشم و ضعف
[illegible] را نافع باشد و در روایت دیگر همین صبر و مر مذکور است بی کافور و فرمود اگر ماهی یکمرتبه در چشم کشند همه امراض
[illegible]ید مرویست از حضرت امیرالمؤمنین صلوات الله علیه که زعفران و سعد از هر یک قدری با عسل معجون ساخته
هر روز دو مثقال تناول کند از شدت حافظه بیم آن باشد که ساحر شود حجامت و فصد مرویست که چون [illegible]

خون ظاهر شود خون از بدن بیرون کنید که گاه که غافل طغیان کند و مؤدّی بهلاک شود و نیز مرویست که مردم هیچ
چیز مداوا نکنند بهتر از یک حجامت خون یا یک انگشت عسل و حضرت صادق علیه السّلام فرموده حجامت سر دوای
هر مرض است مگر موت پس از ابروی خود وجب کرده و بآنجا که ابهام رسید فرمود این موضع را حجامت کنید و چون
حجامت کنند باید چیزی خورده باشند که خون در موضع حجامت جمع شود و کوفت و الم از بدن بیرون رود و اگر
چیزی نخورده حجامت کند خون برود و کوفت بماند و بعد از حجامت قند بخورند که خون تازه از آن متولد شود
و حجامت روز شنبه و پنجشنبه و شب یکشنبه و عصر روز دوشنبه نافع تر باشد و مرویست که در روز یکشنبه شفاء
هر علّت است و پنجشنبه پیش از زوال حجامت کنند که خون در موضع حجامت جمع شود و چون زوال شود متفرق
گردد و پنجشنبه آخر ماه کوفت را از بیخ بر اندازد و مرویست که روز سه شنبه اگر حجامت کنند خون نایستد تا آنکه
بمیرد یا آنچه خدا خواهد شود و روز چهارشنبه حجامت مورث برص باشد و روایت دیگر آمده که این برای کسی است
که مادرش در ایّام حیض بر و حامله شده باشد و روز جمعه وقت زوال اگر حجامت کند و بعلتی مبتلا شود غیر خود کسی را
ملامت نکند و مرویست که حضرت پیغمبر صلّی الله علیه و آله فرمود که از اوّل ماه تا نصف ماه از حجامت احتراز کنید که هر روز
مورث علّتی و مرضی باشد و از روز شانزدهم تا آخر ماه حجامت کنید که هر روز شفا و منفعتی باشد مگر شنبه و چهارشنبه
که مورث برص است و روایت دیگر آمده که اگر حجامت در روز سه شنبه هفدهم یا نوزدهم یا بیست و یکم ماه اتفاق
افتد دوای امراض باشند تا یکسال و نیز که چون طفل مرویست که آیة الکرسی بخوانید و هر روز خواهید حجامت کنید
که ضرر نکند و مرویست که چون طفل چهار ماهه شود هر ماه یکمرتبه حجامت کنید که برای صحتش بهتر است و فصد نیز
در اکثر احکام مثل حجامت است و چون حجامت کنید و خون بیرون آید هنوز فارغ نشده بگوید بسم الله الرّحمن
الرّحیم اَعُوذُ بِاللهِ الکَرِیمِ فِی حِجَامَتِی هٰذِهِ مِنَ العَیْنِ فِی الدَّمِ وَمِنْ کُلِّ سُوْءٍ این بود اندکی از ادویهٔ
طبعیّه که در احادیث مذکور است و بسیار اغذیهٔ دوائیه نیز فصل فضایل ماکولات گذشت و از حضرت امام جعفر
علیه السلام مرویست که فرمود هیچ دوائی نیست که تهییج مرضی نکند و هیچ دوائی در بدن انفع از این نیست که دست
از خوردن باز داری مگر بقدر ضرورت و هم از آنحضرت علیه السّلام مرویست که فرموده تا بدن تاب مرض می آورد
استعمال دوا مکنید
مرویست از اهل بیت طاهرین علیهم السّلام
بسم الله بگوید تا از شرکت شیطان ایمن شود و در کارهای عظیم و عزیز ابتدا بصدقه و دعا

واستعاذه کند که اگر ضرری در آن باشد رفع گردد و شروع در کارها اول روز بهتر است که احادیث متعدد وارد شده
که اول روز مبارکست و مرویست از حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه که در هر ماه دو روز نحس است که اگر کاری در
آن روز شروع شود یا تمام نرسد و اگر طفلی متولد شود نماند و اگر کسی بجنگ رود ظفر نیابد و اگر درختی بنشانند نمو نکند
باین تفصیل محرم یازدهم و چهاردهم صفر اول و بیستم ربیع الاول دهم و بیستم ربیع الثانی اول و یازدهم جمادی الاول
دهم و یازدهم جمادی الثانی اول و یازدهم رجب یازدهم و سیزدهم شعبان چهاردهم و بیستم رمضان سیوم و بیستم
شوال ششم و هشتم ذوالقعده ششم و بیستم ذوالحجه هشتم و بیستم و از حضرت امام جعفر علیه السلام مرویست که در
هر ماه یک روز نحس است که هر کس از آنها اجتناب کند ایمن باشد و هر کس در آنها کاری کند از مکروهی ایمن نباشد
~~و هر کس در آنها~~ باین تفصیل محرم بیست و دویم صفر دهم ربیع الاول چهارم ربیع الثانی و جمادی الاولی بیست و هشتم
جمادی الثانیه و رجب دوازدهم شعبان بیست و ششم رمضان بیست و چهارم شوال دویم ذوالقعده بیست و هشتم
ذوالحجه هشتم و ایضا از حضرت صادق علیه السلام مرویست که در هر ماه هفت روز نحس است چنانکه مشهور است اما این
حساب در ماه قدیم است که شهر اول سالش نوروز است و هر ماه را سی روز تمام میشمردند تا آخر سال و احادیث بسیار
نیز در نحوست روز عاشورا و دوشنبه و چهارشنبه آمده چنانکه بعد ازین انشاء الله مذکور شود و روایت دیگر آمده
که با روزها دشمنی مکنید تا آنها با شما دشمنی نکنند و از حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله مرویست که هر کس در روز یکشنبه جامه
ببرد مبارک نبود و در آن جامه غمگین شود و در روز دوشنبه مبارک باشد و در روز سه شنبه دزدیده شود یا بسوزد یا در آب
ضایع گردد و چهارشنبه در آن جامه روزی یابد و مکروهی نبیند و بخوشحالی گذراند و پنجشنبه در آن جامه بیمار باشد
مگر آنکه آنرا بکسی دهد اما چنانکه از بسیار احادیث معلوم است اینست که در هر کاری چون توکل بر خدا کنند و متوسل
بدعا و صدقه از همه ضررها ایمن گردد و مناسب این مقام است تحقیق علم نجوم و آن چنانست که احادیث بسیار ذکر همه آنها
درین رساله نگنجد و براهین عقلیه نیز صریحست درین که خدای تعالی بمقتضای حکمت کامله و مصلحت شامله در کارخانه صنعت
خود هر کاری را بکارفرمائی مرجوع ساخته و برای نظام هر امری امیری تعیین فرموده و از آنجمله حوادث و جزئیات
عالم کون و فساد را از خیرات و شرور بملائکه آسمانها که آفتاب و ماه و کواکب و نجوم همه جنود و اعوان و خدام ایشان اند
مرجوع گردانیده و ایشانرا برتق و نظام نشأه دنیا مقرر نموده و هیچ جزئی از جزئیات درین عالم حادث نشود مگر بتأثیر
و امر ایشان باذن الله العزیز الحکیم اما بچند سبب اهل بیت نبوت و حکمت امت را از تعلم و پیروی آن منع فرموده اند

اول

انکه چنانکه منجمین نیز معترفند بآن احکام تاثیرات کواکب و حرکات افلاک و خصوص نسب و اوضاع آنها باهم
معارضه کنند و با یکدیگر مقاومت نمایند چه بسا باشد که نظری و وضعی خاص مقتضی اثری باشد و نظری و وضعی
دیگر مقتضی خلاف آن باشد و با او مقاومت کند بلکه بروز بادتی نماید و همه ملائکه و کواکب حصر و عد و خصوص تاثیرات
و احکام ایشان را از ایشان غیر اهل بیت نبوت دیگری نداند و اطلاع بر حقایق همه آنها غیر ایشان کسی نتواند
و آنچه از اینجمله در نجوم مضبوط است عددی محصور است و آن نیز در عقد رصد و استخراج زیج و صنعت اصطرلاب
و کتاب تقویم از سهو و غلط مصون نیست پس با وجود این همه قصور پیروی آن سوی حسرت و تضییع عمر
حاصلی ندهد و مؤید اینست آنکه کسی از حضرت امام علیه السلام پرسید که عمل نجوم میکنم و مردم مرا منع میکنند
اگر ضرر بدین من دارد ترک کنم فرمود ضرر بدین ندارد اما علمیست که بسیارش را ندانید و کمش نفع ندارد
بعد از آن کوکبی سکینه نام را سؤال نمود و از بعضی احوال آن استفسار فرمود گفت نام این کوکب را هرگز
نشنیده و در کتابی ندیده ام فرمود والله که اگر این حساب را بدانی توانی دانست که نی که در میان نی زار است
کدام است و در هر طرفش چند عددی هست تا اکنون یکی از علم تو بیرون نرود و ایضا مرویست که آنحضرت
علیه السلام بدیگری فرمود که شما یک عدد از حساب میکنید چه قدر حساب از این استنباط توان نمود
و امثال این اخبار بسیار است اگر تاثیرات حرکات افلاک بر کواکب بحسب اختلاف طالع مولود ناس
مختلف شود زیرا که نظری خاص اثری کند و با طالع دیگر تاثیر دیگر کند و گرنه لازم آید که چون چند کس در یکساعت
کاری کنند برای همه یک اثر داشته باشد و حال آنکه تجربه خلاف اینست و مؤید اینست آنکه حضرت امام علیه السلام
بکسی که از نجوم سؤال کرده بود فرمود چه میگوئی چون دو لشکر باهم ملاقات کنند و هر کدام منجمی دارند که برای ایشان
اختیار ساعت سعد میکنند و چون محاربه میکنند یکی منصور و دیگر مقهور گردد پس نحوس در آنوقت کی بود بعد از آن
فرمود این حساب را کسی داند که موالید خلق را داند و این اهم از آن دو است اینکه مقصود اصلی از دین
بنت که روی دل خلق را از هر چه غیر خدا است بخدا باز گرداند و توکل و اعتماد در جمیع احوال بر خدا داشته
باشند و چون آدمی در مجاری احوال از سعد و نحس ساعات خبر نداشته باشد ناچار دست از همه اسباب گسسته
متثبت برحمت خدا شود و از همه چیز نومید گشته و اعتماد بریده توکل برو کند دمبدم و لمحه بلمحه مترصد فضل و منتظر
رحمت او باشد و از هیچ کس غیر او امید و توقعی نداشته باشد و با وجود این که غرض اصلی است متوسل بصدقات

وادعیه واذکار و معترف بقصور و ذنوب و استغفار شود و بفضایل و ثواب آنها فایز گردد پس اگر آنساعت
در واقع سعد باشد و شرّي در آن امر که مقصود اوست مقدّر نباشد با وجود آن همه فضایل کارش نیز بسامان
بلکه بسبب توسّلات بسامان تر و سعادتش بیشتر باشد و اگر آنساعت در واقع نحوستي داشته باشد پس آن
نحوست اگر از امور محتومه لازمه نباشد بصدقات و توسلات مرتفع گردد و بآن فضایل و حصول مطالب نیز فایز
شود و اگر از امور محتومه باشد و البته اثر کند بفضایل توسّلات فایز گردد و شرّي که از نحوست ساعت رود دهد
موجب زیادتي حسنات و محو سیّآت و رفع درجات گردد چنانکه مرویست که خاري بپاي مؤمن نرود مگر آنکه
براي او حسنه ثبت شود یا سیّئه محو گردد و امثال این روایات بسیار است بخلاف آنکه بعضي ناقصان اگر
اطلاع بر سعد و نحس ساعت داشته باشد اعتماد بر آن کرده بقدر آنکه اعتماد کند توکّل و التجایش بجناب الهی نقصان
یابد و قصور پذیرد و گاه باشد بسبب اعتماد بر سعادت ساعت از فضایل صدقه و دعا و سایر وسایل بالکلیه یا بعضی از
آنها محروم گردد و اگر نحوست در ساعت بیند از همه آن فضایل محروم گشته از مطلب و از کرامات اخروي بر تقدیر
نحوست بي نصیب ماند و چون اینها دانسته شد بدانکه نحوست بعضي ایام و ساعات که در احادیث وارد شده
که بعضی از آنها در ینمقام مذکور شد و بعضي نیز در باب ... و باب سفر ان شاء الله مذکور شود دو قسم است یکي
آنکه تأثیرش نه از جهت طبیعت و خاصیت آن وقت است بلکه بسبب وقایعست که در آن وقت شده مثل روز عاشورا
و روز دوشنبه یا بسبب کمال تعظیم آن روز و عمل آن روز است مثل روز جمعه و این قسم در نحوست نظیر تربت مقدس است
در شفا چنانکه گذشت و قسم دویم آنکه نحوستش از جهة طبیعت و خاصیت است مثل غیر آن و تأثیر این مثل تأثیر
ادویهٔ طبیعیه است و مخفي نماند که این وجوه که براي نحو عمل بنجوم مذکور شد درین قسم ساعات نیز جاریست چه تواند
بود که روز چهارشنبه مثلا بحسب طبیعت خود نحس باشد اما اگر با سعادت دعا و صدقه با سعادت فلان روز
چندم فلان ماه یا با سعادت طالع مولودي جمع شود مساوي شود بلکه گاه باشد که سعادتها این غالب شود و باین
سبب است که همه اهل بیت طاهرین علیهم السلام همه امّت را ازین اوقات منحوسه نهی نموده و اهتمام در اجتناب
از آنها نفرموده بلکه همه را امر بدعا و صدقه و بسم الله و توکل بر خدا فرموده و فرموده اند با روزها عداوت مکنید
تا روزها با شما عداوت نکنند و امثال آن که اگر نحوستي باشد برکت این وسایل رفع گردد و گرنه سعادتش
زیاد شود و حرج لازم نیاید بگوید لاحَولَ وَلاقُوَّةَ اِلّا بِاللهِ العَلِيِّ العَظیم که حملهٔ عرش چون ابر داشتن

بر نبود ز جرا که گفته بود بعد از آن سه ماه انگشت حیرت که کاری کو میکنم
یا نکنید موقوف بمشیت الهی ساخته ان شاء الله بگوید
مروی است از حضرت پیغمبر صلی الله علیه وسلم مسئله پرسیدند فرمودند جواب بگویم و ان شاء الله نگفت ده روز وحی از
آنحضرت منقطع شد تا آنکه تکذیب آنحضرت کردند و بعد ملال از بیخ محبت بر خاطر شریف نشست پس از
برای تادیب و تعلیم این آیه نازل شد وَلَا تَقُولَنَّ لِشَيْءٍ إِنِّي فَاعِلٌ ذَٰلِكَ غَدًا إِلَّا أَن يَشَاءَ
اللَّهُ و حضرت سلیمان ع گفت بشصت زن مباشرت کنم و شصت پسر متولد شود که در راه خدا جهاد کنند
و ان شاء الله نگفت هیچکدام حامله نشدند مگر یکی که نصف آدمی آورد و مروی است که اگر گفته بود همه جوان می بودند
بهم رسیدند و در حکایت بنی اسرائیل در آخر گفتند انا ان شاء الله لمهتدون مروی است که اگر نمیگفتند
تا ابد حقیقة الشیء معلوم نمیشد و حضرت امام جعفر صادق علیه السلام باصحاب فرمود که کتابتی برای مطلب بنویسد بگیر
نوشته شد چون معروض آنحضرت رسید فرمودند ان شاء الله بنویسید این چه موقع ریخته شد ان کارها و اراید
پس فرمود در مطلب ان شاء الله نوشته استخاره بی ... کاری مترددشد استخاره کند و در شماره
طرق متعدد روایت شده از آنجمله چند مرتبه ذکر شد اول آنکه با تسبیح ده مرتبه سه مرتبه یک
مرتبه الحمد و ده مرتبه انا انزلناه بخواند و سه مرتبه بگوید اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَخِيرُكَ لِعِلْمِكَ بِعَا
قِبَةِ الْأُمُورِ وَأَسْتَشِيرُكَ لِحُسْنِ ظَنِّي بِكَ فِي الْمَأْمُولِ وَالْمَحْذُورِ اللَّهُمَّ إِنْ
كَانَ الْأَمْرُ الْفُلَانِيُّ مِمَّا قَدْ نِيطَتْ بِالْبَرَكَةِ أَعْجَازُهُ وَبَوَادِيهِ وَحُفَّتْ بِالْكَرَامَةِ
أَيَّامُهُ وَلَيَالِيهِ فَخِرْ لِي فِيهِ خِيَرَةً تَرُدُّ شُمُوسَهُ ذَلُولًا وَتَقْعَصُ أَيَّامَهُ سُرُو
رًا اللَّهُمَّ إِمَّا أَمْرٌ فَأْتَمِرُ وَإِمَّا نَهْيٌ فَأَنْتَهِي اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَخِيرُكَ بِرَ
حْمَتِكَ خِيَرَةً فِي عَافِيَةٍ وحاجت را در دل بگذراند پس یک قبضه از تسبیح بگیرد و بشمرد
از روی جفت بگیرد و اگر فرد باشد ترک کند و اگر تکرار کند این نیز وجه دارد تواند دوم استخاره بقرآن مجید الحمد
و آیة الکرسی و سه مرتبه مفاتح الغیب بخواند و ده مرتبه صلوات بفرستد پس بگوید اللَّهُمَّ إِنِّي تَوَكَّلْتُ

عليكَ وَتقالت بكتابك فارني ما هو المكنونُ في غيبك المخزونُ في علمك اللّهمّ
ارني الحقّ حقاً حتّى اتّبعهُ وارني الباطل باطلاً حتّى اجتنبهُ برحمتك يا ارحم الراحمين
بعد ازان مصحف بكشايد وازصفحات جلاله بشمرد وبعد جلالات ازجانب چپ ورق بشمرد پس بان عدد
سطر ازصفحهٔ چپ بشمرد وبعد ازسطر او مضمون ایه هرچه باشد عمل نماید ششم استخاره ذات الرقاع شش پاره
بنويسد بسم الله الرحمن الرحيم خيرة من الله العزيز الحكيم لفلان بن فلانة بعد ازان برسه پاره
افعل بنويسد وبرسه پاره لا تفعل بنويسد وكاغذها را در زير سجاده گذارد ودو ركعت نماز گزارد
وبعد ازان سجده كند ودر سجده صد مرتبه بگويد استخير الله برحمته خيرة في عافية پس بنشيند و
بگويد اللّهمّ خِر لي واختر لي في جميع اموري في يسرٍ منك وعافية پس كاغذها را بهم زند
ويكي يك كاغذ بيرون آرد [illegible] افعل [illegible] لا تفعل باشد بمقتضاي ان عمل كند واگر مختلف
باشد تا پنج كاغذ بيرون آرد پس [illegible] لا تفعل هر كدام بيشتر باشد چنان كند چهارم ركعه دعا كند
از خدايتعالی دران كار طلب خير كند پس [illegible] شروع دران كند اگر كار سهل باشد مثل بنده خريدن
وفروختن ومثال ان هفت مرتبه كافي باشد واگر كار عظيم باشد صد مرتبه بهر عبارت كه خواهد واگر
ازين عبارت ذات الرقاع گذشت بگويد مستحسن باشد ومرويست كه هر كس باين دعا هفتاد مرتبه طلب خير كند
البته انچه خيرست خدايتعالی براي او اختيار كند يا ابصر الناظرين يا اسمع السامعين ويا اسرع
الحاسبين ويا ارحم الراحمين ويا احكم الحاكمين صلّ علی محمّدٍ وآل بيته
وخِر لي في كذا حضرت امام جعفر صادق عليه السلام فرمود هر كس از خدايتعالی يكمرتبه طلب خير كند
واستخاره نمايد واگر خدايتعالی براي او اختيار نمايد راضي باشد البته انچه خيرست خدايتعالی
براي اختيار فرمايد وهم آنحضرت عليه السلام فرمود چون استخاره كنيد ودعا نيت دل را مطلب كنيد
چه لب باشد خير كسي در قطع بد يا مور شد يا بليه ديگر باشد پنجم مشورت با عقلا مردميست

با عقلا

و بعقل او کار را مشورت کنید و آنچه اختیار کنند خلاف آن کنید که موجب ندامت باشد و در روایت صحیح
مشورت بکنید و کسی که مهر با احمد یا محمود نام داشته باشد با ایشان مشورت کنید مگر آنکه چیز از برای ایشان چیزی بسیار
شود چشم زخم مرویست که الا ...
ایمنی مباش از اثر چشم بر خود و بر دیگری اثر چشم حق است و اگر چیزی بر خود
از پیش دستی تو آید که چشم زد لعنت و همچنین از کسی چیزی پسندیده او را بنظر خوش آید او را
مبارک باد کنید و در روایت دیگر آمده که بگویند ما شاء الله لا قوة الا بالله از ضرر چشم
ایمن باشند و در روایت دیگر آمده که چون از چشم زخم بترسید و آن لفظ را بخوانید ما سه مرتبه بگوئید
ما شاء الله لا قوة الا بالله از ضرر او ایمن شوید و نیز مرویست که چون جامه نو پوشید
که از آن خوش آید وقت بیرون رفتن از خانه معوذتین بخوانید که انشاء الله از چشم زخم ایمن
شوید و حضرت امام رضا علیه السلام ... فرمودند ... برای او ساخت چون بنظر مبارک رسید
از آن خوش آمد فرمودند الحمد لله ... آیة الکرسی ... در غلاف شیشه بگذارد که از چشم
محفوظ باشد لیکن چون ... و در روایت دیگر آمده شکر
چون نعمتی یا دفع مکروه از ... الحمد لله شکر آن گذارده باشد و اگر
مرتبه دوم بگوید ثوابش تجدید شود و چون مرتبه سیم بگوید گناهانش آمرزیده شود
و اگر سجده شکر کند ده حسنه نوشته شود و ده خطیئه عظیم محو شود و ده درجه در بهشت بلند
شود مرویست که چون نعمتی بیشتر شده بیاید اگر در جای باشد که کسی نه بیند سجده کند و اگر در
پیش مردم باشد بهتر آنست که بهانه حاجتی کند و قصد سجده و تواضع خدا کند و اگر سوار باشد
فرود آید و سجده کند و اگر اندیشه شهرت در یابد ... قربوس زین سر بگذارد و اگر نتواند بر کف
دست بگذارد و حمد خدا کند و اگر مکروهی و خلاف ... سانح شود بگوید الحمد
لله علی کل حال و بگوید کاش چنین ... و همچنین اگر از کسی ...

و دفع شود و شکر و ثنا و مدح او باید کرد و حق او باید دانست مروّت آن است که چون شکر مردم کند بیشتر
شکر کند اگر بیشتر کرده است و کسی که شکر مردم نکند شکر خدا نکرده است و نعمت هر چند کم باشد خوار
از جانب خدا و خدا از مردم چون شکران بجا بیارند موجب زیادتی شود و اگر ترک شکر نمایند و کفران کنند
موجب کفران زیاده و سبب سخط و غضب گردد و چون مبتلا به بلیه ببیند مرتبه است که بگوید تا
او نشود و دلگیر نشود بگوید الحمد لله الذی عافانی مما ابتلاک به و
لو شاء فعل هرگز به آن بلا مبتلا نشود و اگر خواهد چنین بگوید الحمد لله الذی عافانی
مما ابتلاک به و فضّلنی علیک و علی کثیر ممن خلق چون
یا صاحب ... در دین ببیند بگوید الحمد لله الذی فضّلنی علیک بالاسلام دیناً
و بالقرآن کتاباً و بمحمد نبیّاً و بعلی اماماً و بالمؤمنین اخواناً و بالکعبة
قبلةً خدای تعالی هرگز او را با او در دوزخ جمع نکند ... چون چیزی ... خوب بداند
توکل بر خدا کند و دل را از ... خالی ... بگوید ... از ... شود و
مروّت افعال بد چنان شود که ... سخت شود و اگر سهل گیرد سهل شود
اگر هیچ نگیرد هیچ نشود و این توکل است غضب چون کسی را غضب مستولی شود بر
زمین بنشیند برخیزد رفع شود و از شیطان استعاذه کند و صلوات بفرستد و بگوید و
یذهب غیظ قلوبهم اللهم اغفر لی ذنبی و اذهب غیظ قلبی و اجرنی
من الشیطان الرجیم و لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظیم و اگر خواهد
این دعا بخواند اللهم اذهب عنی غیظ قلبی و اغفر لی ذنبی و اجرنی
من مضلات الفتن اسألک جنتک و اعوذ بک من نارک
و اسألک الخیر کله و اعوذ بک من الشر کله اللهم ثبتنی علی

الهدی

الهدی و الصواب
واجعلنی راضیا مرضیا غیر ضال و لا مضل
چون صدای خروس بشنود بگوید سبوح قدوس رب الملائکة والروح
سبقت رحمتک غضبک لا اله الا انت وحدک لا شریک لک
عملت سوء وظلمت نفسی فاغفر لی وارحمنی انه لا
یغفر الذنوب الا انت چون صدای سگ و الاغ بشنود از شیطان استعاذه کند
چون خنده قهقهه کند بگوید اللهم لا تمقتنی چون عطسه کند دلالت بر دماغ کند و بگوید
الحمد لله رب العالمین الحمد لله حمدا کثیرا کما هو اهله وصلی الله علی
محمد النبی و اله وسلم طایر کوچکتر از ملخ و بزرگتر از مگس از دماغ خویش بیرون
امده تا زیر عرش پرواز کند و تا روز قیامت برای وی استغفار کند و روایت دیگر امده که
چون کسی عطسه کند و بگوید الحمد لله [illegible] هر او [illegible] گوید رب العالمین کثیرا
لا شریک له و اگر این را [illegible] گوید [illegible] اثنی علیهم و اگر این را هم بگوید
گویند [illegible] و اگر این را هم بگوید [illegible] و اگر بگوید الحمد لله رب
العالمین علی کل حال از درد دندان و گوش ایمن باشد و کسی در خدمت حضرت رسالت
محمد باشد علیه السلام عطسه کرد و الحمد لله گفت و صلوات نفرستاد آنحضرت او را دعا نکرد و
فرمود که ما را ضایع کرد چرا این را نشنید صلوات فرستاد بعد از آن دعا فرمود چون
عطسه دیگری بشنود حمد خدا کند و صلوات فرستد از درد چشم و دندان ایمن شود و او را دعا
کند و بگوید یرحمک الله تا سه مرتبه چنین بگوید و اگر از سه مرتبه بیشتر بگوید شفاک
الله که بیشتر از سه مرتبه از علت است و اگر طفل عطسه کند بگوید بارک الله

و اگر مریض باشد شفاک الله و مرویست که مومن را چند حقوق هست که اگر در آن تقصیر کنند روز
روز قیامت طلب حق خود کند و خدا تعالی برای او حکم فرماید و از جمله دعای عطسه است و جواب
عطسه بگوید یَهدیکُمُ الله وَ یُصلِحُ بالَکُم نسیان چون چیزی را فراموش کند و بیاد نیاید
دست بر پیشانی گذارد و بگوید اللّٰهُمَّ اِنّی اَسئَلُکَ یا مُذَکِّرَ
الخَیرِ وَ فاعِلَهُ وَ الآمِرَ بِهِ اَن تُصَلّیَ عَلی مُحَمَّدٍ وَ آلِ
مُحَمَّدٍ وَ اَن تُذَکِّرَنی ما اَنسانیهِ الشَّیطانُ چون در
در ظلم گرفتار شود و بگوید بِسمِ اللهِ الرَّحمنِ الرَّحیمِ
لا حَولَ وَ لا قُوَّةَ اِلّا بِاللهِ العَلِیِّ العَظیمِ اللّٰهُمَّ اِیّاکَ
نَعبُدُ وَ اِیّاکَ نَستَعینُ خدا تعالی بفضل خود دفع کند غم و مکروه
خوف و غیر آن از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام
که فرمود عجب دارم از چهار کس پناه بچهار چیز نبرند
طلب با حیا
کسی که از چیزی بترسد چرا پناه باین آیه
نبرد که حَسبُنا اللهُ
و نعم الوکیل

وَنِعْمَ الْوَكِيلُ که خدای تعالی بعد از ان وعدهٔ سلامت و سرور و نعمت فرموده و کسی که غمگین باشد چون پناه باین
آیه برد لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ که خدای تعالی بعد از ان وعدهٔ نجات از غم
فرموده و کسی که از مکر و غدر ترسد چون پناه باین آیه برد وَأُفَوِّضُ أَمْرِي إِلَى اللّٰهِ که بعد از ان وعدهٔ امن و سلامت
از مکر فرموده و کسی که مال خواهد چون پناه باین برد مَا شَاءَ اللّٰهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللّٰهِ که بعد [از ا]ن وعدهٔ مال
و فرزند فرموده و در روایت دیگر آمده که برای زوال غم سر سوی آسمان کند و بگوید و سه مرتبه بگوید بِسْمِ اللّٰهِ
الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ که خدای تعالی کربت و غمش را فرج دهد و نیز مرویست که هر کس در غم این دعا بخواند خدای تعالی
غمش بفرح بدل فرماید اَللّٰهُمَّ إِنِّي عَبْدُكَ وَابْنُ عَبْدِكَ وَابْنُ أَمَتِكَ نَاصِيَتِي بِيَدِكَ
مَاضٍ فِيَّ حُكْمُكَ عَدْلٌ فِيَّ قَضَاؤُكَ أَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ سَمَّيْتَ بِهِ نَفْسَكَ أَوْ أَنْزَلْتَهُ
فِي كِتَابِكَ أَوْ عَلَّمْتَهُ أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ أَوِ اسْتَأْثَرْتَ بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ أَنْ تَجْعَلَ الْقُرْآنَ
رَبِيعَ قَلْبِي وَنُورَ بَصَرِي وَشِفَاءَ صَدْرِي وَجِلَاءَ حُزْنِي وَذَهَابَ غَمِّي وَهَمِّي و اگر خواهد
بگوید یَا مَنْ يَكْفِي مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَلَا يَكْفِي مِنْهُ شَيْءٌ اِكْفِنِي مَا أَهَمَّنِي که حضرت صادق علیه السلام
محبوسی [را] بمداومت این امر فرمود اندک زمانی [از ان] نگذشت [که نجات] یافت و اگر خواهد این ابیات را که منسوبست
بحضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه [بخواند که] مکرر مجرب شده وَكَمْ لِلّٰهِ مِنْ لُطْفٍ خَفِيٍّ
يَدِقُّ خَفَاهُ عَنْ فَهْمِ الذَّكِيِّ وَكَمْ يُسْرٍ أَتَى مِنْ بَعْدِ عُسْرٍ وَفَرَّجَ كُرْبَةَ الْقَلْبِ الشَّجِيِّ وَكَمْ أَمْرٍ
تُسَاءُ بِهِ صَبَاحًا وَتَأْتِيكَ الْمَسَرَّةُ بِالْعَشِيِّ إِذَا ضَاقَتْ بِكَ الْأَحْوَالُ يَوْمًا فَثِقْ بِالْوَاحِدِ
الْفَرْدِ الْعَلِيِّ [illegible] مکرر بگوید تَوَكَّلْتُ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي لَمْ
يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذُّلِّ وَكَبِّرْهُ تَكْبِيرًا
حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله گفت کسی صاحب عیال و قرضدار را که از تشویش احوال و پریشانی شکایت
کرده بود باین ورد تعلیم فرمود اندک زمانی بیش نگذشت که حالش برفاهیت و جمعیت خاطر مبدل گشت
[illegible] و بیهوده گوئی با استغفار مداومت نماید [illegible] درکاری باید بگوید عَسَى رَبُّنَا
أَنْ يُبْدِلَنَا خَيْرًا مِنْهَا إِنَّا إِلَى رَبِّنَا رَاغِبُونَ مرویست که اصحاب بستان بتلف شدن بستان مبتلا شدند
چون این را گفتند بهتر از ان خدای تعالی عوض داد [illegible] بگوید اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

ذكر الله من ذكرني چون بشنود که او را مدح میکنند آهسته بگوید انا اعلم بنفسی من غیری وربی
اعلم منی بنفسی اللهم لا تؤاخذنی بما یقولون واجعلنی افضل مما یظنون واغفر لی
ما لا یعلمون چهل رسد بگوید رب اوزعنی ان اشکر نعمتک التی انعمت علی وعلی والدی
وان اعمل صالحا ترضاه واصلح لی فی ذریتی انی تبت الیک وانی من المسلمین خدای تعالی
فرماید اهل بهشتش گردانم و حسناتش قبول نمایم و از سیئاتش تجاوز فرمایم و این وعده صادق است که با ایشان
میکنم چون چیزی گم شود دو رکعت نماز گذارد بعد از آن دستها برداشته بگوید یا عالم الغیب
والسرائر یا مطاع یا عزیز یا عظیم یا الله یا الله یا هازم الاحزاب لمحمد یا کائد فرعون بموسی
یا منجی عیسی من ایدی الناس الظلمة یا مخلص قوم نوح من الغرق یا راحم عبرة یعقوب یا
کاشف ضر ایوب یا منجی ذی النون من الظلمات الثلاث یا فاعل کل خیر یا هادیا الی کل خیر یا دالا
علی کل خیر یا خالق الخیر و یا اهله انت الخیر انت الله رغبت الیک مما قد علمته وانت علام
الغیوب اسئلک ان تصلی علی محمد وآل محمد وان ترد علی ما التی و اگر خواهد بگوید یا من لا یخفی
علیه مکتوم ولا یشذ عنه معلوم ولا یبالی بمن نسی ولا یبالی ولا رفیع اردد بقدرتک
علی ما فی قبضتک انک اهل الخیرات یا ایها العزیز مفاتح الغیب لا یعلمها بخواند بعد از آن
بگوید اللهم انک تهدی من الضلالة وتنجی من العمی وترد الضالة صل علی محمد وآله
وترد ضالتی وصل علی محمد وآله وسلم یا سوره عبس یا والعادیات بخواند چون چیزی با امانت
در جایی گذارد انا انزلناه بر آن بخواند محفوظ ماند ان شاء الله چون باد تند وزد بگوید اللهم انی اسئلک
خیر ما جاءت الریاح وخیر ما فیها واعوذ بک من شرها وشر ما فیها اللهم اجعلها
علینا رحمة وعلی الکافرین عذابا وصلی الله علی محمد وآله و تکبیر بسیار با آواز بلند بگوید ان شاء الله
تسکین یابد معوذتین بخواند بگوید سبحان من یسبح الرعد بحمده والملائکة
من خیفته و نیز بگوید اللهم لا تقتلنا بغضبک ولا تهلکنا بعذابک وعافنا قبل ذلک
بگوید صیبا هنیئا چون از در بیرون خانه داخل شود رب ادخلنی مدخل صدق واخرجنی
مخرج صدق واجعل لی من لدنک سلطانا نصیرا و چون داخل خانه نشیمن شود بگوید بسم الله

الله

وَبِاللّٰهِ اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَاَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ پس اگر
در خانه کسی باشد بر وی سلام کند و اگر کسی نباشد بگوید اَلسَّلَامُ عَلٰى مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللّٰهِ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ اَلسَّلَامُ
عَلَى الْاَئِمَّةِ الْهَادِينَ اَلسَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلٰى عِبَادِ اللّٰهِ الصَّالِحِينَ اگر کاغذی که نامی
از نامهای خدا بر آن نوشته باشد در سر راهی و جای بی‌حرمتی افتاده باشد خدای تعالی هفتاد هزار فرشته بر آن
موکل گرداند که ببالهای خود آنرا محافظت کنند تا آنکه یکی از دوستان خدا آنرا بر دارد خدای تعالی نام او را در علیین
ثبت کند و عذاب از والدینش تخفیف دهد اگر چه کافر باشند

و این مجموع انشاء الله در ده فصل بیان شود خدای تعالی در قرآن مجید فرموده
جمعی که از رذالت بخل منزه اند ایشان رستگار و اهل نجاتند و نیز فرموده کسی که مال در راه خدا صرف کند
مثل دانه ایست که هفت خوشه از آن بروید و در هر خوشه صد دانه باشد و خدای تعالی برای هر که خواهد مضاعف میگرداند
و از اهل بیت طاهرین علیهم السلام روایت است که سخی در آسمان و زمین محبوب است و از طینت پاک و آب چشمش از کوثر مخلوق است
و بخیل در آسمان و زمین مبغوض است و از طینت شوره و آب چشمش از [illegible] مخلوق است و سخی در پناه رحمت خدا
باشد تا آنکه داخل بهشت شود و کسی را که خدای تعالی امید خیر باو ندارد به بخل مبتلا گرداند و سخی نزدیک است
بخدا و نزدیکست به بهشت و سخاوت درختیست در بهشت هر کس شاخی از آن در آویزد داخل بهشت شود و بخدا نزدیک
و از آتش دور گردد و بخل درختیست در دوزخ هر کس شاخی از آن در آویزد تا دوزخش بکشد و هر کس را سخاوت
بیشتر ایمانش بهتر و روز قیامت سخی را بیارند و گویند اگر حجتی داری بگوی گوید خدایا مرا آفریدی و هدایت
نمودی و وسعت عطا فرمودی من نیز نعمت ترا بر عباد تو منتشر ساختم بامید آنکه بر من نشر رحمت فرمائی پس خدای تعالی
فرماید بنده من راست میگوید او را داخل بهشت کنید و جوان سخی مفرط در گناه پیش خدا دوست تر است از پیر عابد
بخیل و بهترین مردم سخیا اند و بدترین بخلاء و از جمله خلوص ایمان بر آوردن حوائج اخوان و سعی در حوائج ایشان است و بر آوردن آن
موجب محبت رحمن و حسرت شیطان و دوری از نیران و دخول جنانست و سخی و متقی که تصدیق باین کند که
خدای تعالی یک درهم را صد هزار و بیشتر عوض میدهد هیچ خیری اراده نکند مگر آنکه خدای تعالی میسرش گرداند و هر کس بخلاف این
باشد هیچ شری اراده نکند مگر آنکه میسرش شود و روز قیامت در دوزخ مقام کند و هر کس در صرف مال برضای
خدا بخل کند مبتلا شود بصرف اضعاف آن در معصیت خدا و از حضرت امام جعفر علیه السلام از تفسیر آیه [illegible]

یریهم الله اعمالهم حسرات سوال کردند فرمود کسی که مال خود را در طاعت خدا صرف نکند و بگذارد تا بعد از او دیگران صرف کنند پس اگر در طاعت صرف کنند حسرت برد که ثواب خود را در میزان ایشان و خود را محروم بیند و اگر در معصیت صرف کنند حسرت برد که خود از ثواب محروم گشته و اعانت معصیت دیگری کرده روزی حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه شنید که مردی میگوید بخیل معذورتر است از ظالم فرمود دروغ میگوی ظالم گاه باشد که توبه و استغفار کند و رد مظالم نماید و نجات یابد و بخیل منع زکوة و صدقه و صلهٔ رحم و ضیافت و سایر حقوق کند کند و حرام است که بخیل داخل بهشت شود

مرویست از اهل بیت طاهرین علیهم السلم که هر کس زکوة مال خود را از روی طوع و رغبت بدهد خدای تعالی در بهشت بعدد هر دانهٔ یک قصر طلا و یکی نقره و یکی لؤلؤ و یکی زبرجد و یکی زمرد و یکی گوهر و یکی نور رب العزة العالمین عطا فرماید و هیچکس زکوة ندهد مگر آنگه مالش زیاد شود و مرویست که هیچ یک از طیور صید نشود مگر آنکه در ذکر تسبیح خود تقصیر کرده باشد و هیچ مالی تلف نشود مگر آنکه در زکوتش تقصیر رفته باشد و بدرستی مالی که زکوة آن ندهند و خدای تعالی فرض زکوة را قرین نماز گردانیده پس هر کس زکوة ندهد نمازش مقبول نشود و هر کس یک قیراط کمی که معظم ربع سدس دینار است از زکوة منع کند نه مؤمن باشد و نه مسلم و چون بمیرد یهودی یا نصرانی باشد و روز قیامت اژدهای از آتش طوق گردنش شود و عذابش کند تا وقتی که از حساب فارغ شود و هر کس زکوة طلا یا نقره را منع کند خدای تعالی روز قیامت او را در بیابانی محبوس سازد و ماری عظیم که از بسیاری زهر موی سرش ریخته باشد برو مسلط گرداند که هر چند گریزد نجات نیابد ناچار دست خود را باو دهد تا با دندان پاره پاره کند پس بر گردنش بپیچد و عذابش کند و هر کس زکوة گوسفند و غیر آن از حیوانات را منع کند در بیابانی محبوس گردد که هر حیوان صاحب سم او را پامال کند و هر حیوان دندان دار با دندان پاره پاره اش کند و هر کس زکوة غله و خرما و مثل آن را منع کند زمین ملکش تا هفت طبقه طوق گردنش شود و مرویست که روز قیامت جمعی از قبر بیرون آیند دستها بر گردن بسته و ملائکه چند بر ایشان موکل باشند و ایشان را سرزنش کنند و گویند اینانند که مال خدا را از مال خود نداده اند و بچیزی قلیل از کثیر محروم گشتند و چون و چون مردم منع زکوة اموال خود کنند زمین بهم بر آید باذن خدا برکات و خیرات منع کند و موجب قحط و تنگی شود و ادای زکوة و سایر فرایض و واجبات علانیه باید و صدقات و سایر مستحبات پنهانی افضل است و ثواب مستحبات پنهانی هفتاد برابر علانیه است

سلام الله علیهم اجمعین مرویست از حضرت پیغمبر صلی الله علیه وآله که فرمود هر کس یکی از اهل بیت من احسان کند من در روز قیامت آنرا مکافات کنم و فرمود من در روز قیامت چهار کس را شفاعت کنم اگرچه با گناه تمام اهل دنیا بیایند کسی که نصرت ذریت من کرده و کسی که مال خود را در وقت تنگی بذل ایشان نموده و کسی که با دل و زبان با ایشان محبت داشته و کسی که در حوایج ایشان سعی کرده و حضرت صادق علیه السلام فرمود روز قیامت منادی ندا کند که خلایق خموش باشید که حضرت محمد صلی الله علیه وآله با شما گفتگو میکند پس آنحضرت برخواسته گوید ای معشر خلایق هر کس را پیش من نعمتی و منتی و احسانی باشد برخیزد تا آنرا تلافی کنم همه گویند پدر و مادر ما فدای تو باد کرا حد آن که نعمت و منت و احسان بر تو داشته باشد بلکه نعمت و منت و احسان و شفقت همه خدا و رسول خدا راست بر جمیع خلایق پس آنحضرت گوید بلی هر کس یکی از اهل بیت مرا پناه داده یا با ایشان نیکی کرده یا برهنه ایشانرا پوشیده یا گرسنه را سیر کرده بیاید تا مکافات آن کنم پس جمعی که این کارها کرده باشند برخیزند پس از جناب الهی ندا آید که ای حبیب من مکافات ایشانرا بتو رجوع داشتم در هر جای بهشت که خواهی ایشانرا جای ده پس ایشانرا در وسیله که درجه ایست مخصوص آنحضرت و آل آنحضرت جای دهد تا در خدمت ایشان باشند و در میان ایشان مانع و حجابی نباشد و هم آنحضرت صلوات الله علیه فرمود که هر کس قادر بر صله ما نباشد بر صلحای شیعه ما صله بجا آرد ثواب صله ما داشته باشد

مرویست از اهل بیت احسان علیهم السلام که بهشت را دریست که آنرا معروف نام است از آن در داخل نشوند مگر اهل معروف در دنیا و اول کسی که داخل بهشت و وارد حوض کوثر شود معروف و اهل معروف اند و سه چیز است که موجب زیادتی عمر و بقای نعمت یکی طول رکوع و سجود دویم طول جلوس بر سفره سیوم اصطناع معروف و احسان و صاحب معروف از مهالک و ورطها محفوظ باشند و چون اهل بهشت داخل بهشت شوند خدای تعالی باد خوشبو را امر فرماید که با اهل معروف ملاصق شود که هر یک از ایشان بجمعی از اهل بهشت گذرد از بویش شناسند که صاحب معروف است و هر کس بمؤمنی احسانی و معروفی کند خدای تعالی روز قیامت بآن مؤمن فرماید برو و هر کس با تو معروفی بجا آورده اگر در دوزخ باشد بیرون آر پس برود و بیرون آرد و دوست‌ترین خلایق پیش بندگان پیش خدا کسی است که معروف را دوست دارد و هیچ چیز بهتر از معروف نیست مگر ثوابش و مرویست که بهر کس باشد اصطناع معروف کنید که اگر اهل آن نباشد شما اهل آن باشید و اگر کسی در جانب راست شما را دشنام دهد و بجانب چپ آمده عذرخواهی کند قبول کنید و در برابر احسان کر

بهمانقدر احسان کنی تلافی کرده باشی واکر زیاده کنی شکر آنرا بجا آورده باشی وچون شکر بجا آری کریم باشی
وهر کس بداند که چون بکسی نیکی واحسان کند در واقع باخود کرده توقع مدح وشکر وزیادتی محبت نداشته
باشد وچه جای توقع که باحسان حفظ عرض خود وتحصیل ثواب وفضایل برای خود نموده وکسی که اعانت
وسعی برای خیری کند مثل فاعل آن خیر است ومرویست که برای یکدیگر هدیه بفرستید که سبب محبت واصلاح رنجش
وعداوت شود کاری که ضررش باینکس بیشتر از نفعش بدیگری باشد نباید کرد وچون بکسی احسانی کنند اکر
تواند تلافی کند وکرنه مدح وشکر کند وکرنه کفران آن کرده باشد وحضرت صادق علیه السلام فرمود خدای تعالی
لعن کرده قاطع سبیل معروف را پرسیدند که کیست او فرمود کسی که با او معروفی کنند وکفران کند که سبب
این شود که دیگری معروف نکنند وباید دانست که هر احسان ونیکوی از مال وغیر مال داخل معروفست
مرویست از اهل بیت طاهرین علیهم السلام که خدای تعالی فرموده که من بهر چیزی ملکی مقرر
فرموده ام بغیر صدقه که آنرا خود بکیرم حتی آنکه اکر کسی خرمائی یا نصف خرمائی صدقه دهد آنرا برای او تربیت کنم وزیاد
کردانم تا روز قیامت مثل کوه احد یا بزرکتر باشد وهفتاد نوع بلا از بلاهای دنیا دفع کند بغیر ثوابی که در آخرت
مهیاست وصدقه از چنک هفتصد شیطان بیرون آید که همه مانع باشند وهیچ چیز بر شیطان کران تر از صدقه نیست
وهر کس اول روز صدقه دهد نحوست وشرور آن روز از او دفع شود واکر اول شب دهد نحوست وشرور آن شب دفع کردد
روزی یهودی بخدمت حضرت پیغمبر صلی الله علیه وآله کذشت حضرت فرمود امروز مار سیاهی قفای این یهودی را
بزند واورا بکشد پس یهودی کذشت وپشته هیمه بر دوش بسته مراجعت کرد حضرت فرمود هیمه را بر زمین کذاشت
مار سیاه بر چوبی پیچیده بود پرسید ای یهودی امروز چه کرده کفت دو نان داشتم یکی را خوردم ویکی را تصدق کردم
پس حضرت فرمود ببرکت این تصدق شر این مار از او دفع شده وحضرت امام جعفر علیه السلام فرمود میان من
ومنجمی قسمت زمینی بود او میخواست که من در ساعت نحس وخود در ساعت سعد بیرون رویم چون رفتیم وتقسیم
کردیم قسمت خوب بمن افتاد منجم دست بر دست زده از روی حیرت وحسرت کفت هرکز چنین چیزی ندیده بودم
من کفتم بلی من وقت بیرون آمدن تصدق کردم وآن بهتر از نجوم تو بود وهم از ایشان علیهم السلام مرویست که
در زمان بنی اسرائیل چند سال قحطی عظیم شد وروزی زنی لقمه نانی داشت در دهن کذاشت که بخورد سایلی
سؤال کرد آن لقمه را از دهن بیرون آورده بسایل داد اتفاقا آن زن طفل صغیر بود در صحرا کرک ورا ربود طفل

[illegible]

فریاد کرد مادرش خبر یافته در پی او دوان گشت جبرئیل آمد و طفل را از دهن گرگ گرفته باو داد و گفت این لقمه
عوض آن لقمه است و هم از ایشان علیهم السلام مرویست که مردی از بنی اسرائیل پسری داشت یکی از اولیا باو خبر داد
که پسرت در شب عروسی وفات خواهد کرد چون شب عروسی رسید پسر پیر عاجزی را دید بر او رحم کرده طعامش داد
پیر گفت مرا زنده کردی خدا ترا زنده دارد پس کسی در خواب بآن مرد گفت که خدای تعالی بسبب آن تصدق
مرگ از پسرت دفع فرمود و نیز مرویست که هیچ کس صدقه را در دنیا خوب نکند مگر که خدای تعالی بعد از او کفالت
اولادش را خوب کند و مرویست که هرچه مقدور شود بتصدق کنید اگرچه نصف خرمائی باشد و از دادن کم شرم مکنید
که هیچ کمتر از کم است و چون بنده بآنچه مقدورش باشد جود کند پیش خدا عظیم بود و اگر هیچ نباشد
بکلمهٔ ملایم و زبان خوش جواب گوید و روز قیامت خدای تعالی فرماید من بشما انعام و احسان نفرمودم و مال
و فرزند ندادم چشم و گوش عطا نکردم گویند بلی [illegible] که برای امروز چه مهیا کرده اید پس هرچند
باطراف نظر کنند چیزی نیابند که آتش را از ایشان دفع کند و زمین قیامت تمام آتش باشد مگر سایهٔ مؤمن که
صدقاتش برایش سایه کند و آتش را دفع نماید و کسی که صدقه را برای خدا [illegible] بیرد مثل ثواب کسی دارد که آن صدقه را
داده و مرویست که آنقدر صدقه بدهید که گویید اسراف کردیم [illegible] اسراف نکرده باشید و نیز مرویست که تا توانید
صدقه بدهید و از پریشانی مترسید که هرگز کسی از صدقه دادن پریشان نشود و صدقه مال زیاد کند و
دین ادا نماید و کسی بحضرت امام موسی علیه السلام شکایت کرد که پریشانی من بحدی رسیده که فلانی دو جامه از
بدن خود بیرون کرده بمن داد فرمود برو روزه بگیر و تصدق کن گفت از آنچه مردم بمن میدهند بدهم فرمود هرچه
مقدور میشود بده اگر خود بآن حاجت داشته باشی و هر احسانی و مهربانی که بکسی کنند صدقه باشد حتی
آنکه با کری سخن گوی حرف را باو بشنوانی چنانکه او را نرنجانی و افضل صدقات آنست که پنهان باشد که صدقهٔ
پنهان آتش غضب خدا بنشاند و صدقهٔ شب شعلهٔ غضب الهی را ساکن کند و گناه عظیم را محو گرداند و حساب
قیامت را آسان کند و صدقه روز مال و عمر زیاد کند و خطاهای عظیم را بگدازد چنانکه آب نمک را و حضرت
عیسی علیه السلام بکنار دریا گذشت قرص نانی در آب انداخت حواریین گفتند یا روح الله این نان قوت تو بود
فرمود حیوانات آب بخورند و ثوابش پیش خدا عظیم است و افضل صدقات آنست که در وقت تنگی و پریشانی
باشد دیگری را بر خود اختیار کند و اگر عیال بعد از آن خویشان بعد از آن همسایگان محتاج باشند صدقه بدیگری

نشاید داد و هرچند کسی نزدیکتر حقش بیشتر و صدقه بر او افضل باشد و مرویست که افضل صدقات آنست
که بخویشی دهند که عداوت ایشان در دل داشته باشد و صدقه یکی بده عوض یابد و صلهٔ دوستان یکی به بیست
و صلهٔ خویشان یکی به بیست و چهار و در صدقه منت نباید گذاشت و سایل را نباید رنجانید که ثوابش باطل شود
و بکلمهٔ خوش جواب گوید بهتر از آنست که صدقه دهند و برنجانند و افضل آنست که آنچه مقدور شود بدهند و ملایمت
و عذرخواهی با آن ضم کنند که این صدقه دیگر است افضل از صدقهٔ اول چه جای منت و رنجانیدن باشد که باندک چیزی
که از مال دنیای دنی دهند منافع بسیار و عافیت از بلاها و ثواب عظیم در بهشت برای خود کسب کنند و حضرت
امیرالمؤمنین صلوات الله علیه فرمود حق فقرا و مساکین بشناسید که اگر ایشان نمیبودند صدقه بکه میدادید
و فضیلت و ثواب صدقه چون می یافتید و رفع بلاها چون میکردید و چون چیزی برای خدا و برای صدقه جدا کنند
آنرا دیگر داخل مال و صرف خود نباید کرد بلکه اگر آن سایل رفته باشد یا قبول نکند بدیگری باید داد مرویست
که کسی که آنچه برای صدقه جدا کرده بمال خود برگرداند مثل کسیست که قی کند و آنرا بخورد [illegible]
[illegible] مرویست که از اهل بیت طاهرین علیهم السلام که سایل را رد مکنید اگرچه بر اسب
سوار باشد که اگر نه آن میبود که سایلان دروغ میگویند نجات نمی یافت کسی که ایشانرا رد کند و اگر چیزی
مقدور نشود بملایمت عذر باید خواست که باشد که ملکی برای امتحان بصورت انسان سؤال کند و هرچه
پیش از سؤال بدهی احسانست اما بعد از آنکه با دل [illegible] لرزان و تشویش میان یأس و امید
آبروی خود بریزد و سؤال کند هرچه دهید عوض آبرو و تشویش او باشد و احتیاج امانتیست از خدا در پیش
بندگان و هرکس آنرا پنهان دارد ثواب آن یابد که عبادت کرده باشد و اگر افشای آن کند هرکس بشنود
لازم است بر او که اعانت نماید و اگر مردم بدانند که عطا چه قدر خوبست هرگز دست سؤال نکنند و اگر بدانند که سؤال
چه قدر بد است هرگز سؤال نکنند و نیز مرویست که از سؤال اجتناب کنید که مذلت است در دنیا و فقر است مهیا
و طول حسابش در قیامت و هرکس قوت سه روزه داشته باشد و سؤال کند روز قیامت گوشت در رویش
نباشد روزی جمعی از حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله التماس کردند که برای ایشان ضامن بهشت شود فرمود
ضامن شدم بشرط آنکه شما از کسی سؤال نکنید ایشان ترک سؤال کردند تا حدی که در اثنای طعام اگر آب بیکی
نزدیکتر میبود نمیطلبیدند و خود برمیخواستند و اگر در سواری تازیانه از دست ایشان می افتاد فرود می آمدند

که بردارند و سؤال نمیکردند [illegible]

مرویست از اهل بیت طاهرین علیهم السلام که چون خدای
تعالی بکسی نعمت دهد واجبست بر او که بر عیال خود توسعه کند و عیال مرد اسیران اویند پس اگر صاحب نعمت بر اسیران
خود توسعه نکند نزدیک باشد که نعمتش زایل شود و چون نعمتی زایل شود زود زود عود نکند و ملعونست کسی که عیال
خود بر دیگری بار کند و ملعونست کسی که عیال را مضطر گذارد تا محتاج بدیگری شود و همین گناه بس است مرد را
که عیال را محتاج گذارد و مؤمن باید چنانکه خدای تعالی با او معامله میکند او نیز با عیال معامله کند هرگاه خدای تعالی
او را وسعت دهد او نیز عیال را وسعت دهد و هرگاه تنگ تر کند او نیز چنین کند و بهترین صدقه و احسان
آنست که بعد از قدر کفاف عیال باشد و هر کس برش کند با اهل خود نیکو باشد و رزقش زیاد شود و حضرت امام
زین العابدین علیه السلام فرمود وقتی عیال من که رغبت بگوشت کنند بیازار روم و گوشت بخرم دوست تر دارم از آنکه
بنده آزاد کنم و کسی دو دینار طلا بخدمت حضرت [illegible] آورده گفت باین میخواهم مرکبی بخرم و بر آن
سوار شوم و در راه خدا جهاد کنم فرمود والدین داری صرف ایشان کن که افضل است رفت و چنان کرد باز
دو دینار دیگر آورده فرمود زن داری صرف او کن که افضل است چنان کرد و دو دینار دیگر آورد فرمود خادم
داری صرف او کن که افضل است چنان کرد و دو دینار دیگر آورده گفت باین مرکب بخرم فرمود بخر اما بدانکه
افضل از آنها نیست و مرویست که مؤمن بخواهش اهل خود [illegible] و منافق بخواهش خود

[illegible]

مرویست از اهل بیت علیهم السلام که هر کس بمؤمنی احسان کند گویا که بحضرت رسول
صلی الله علیه و آله کرده باشد و هر کس مؤمنی را طعام دهد بهتر است از آنکه ده بنده آزاد کند و ده حج گذارد
و اگر یک مؤمن غنی را طعام دهد چنانست که یک بنده از اولاد اسمعیل را از ذبح نجات دهد و اگر مؤمن فقیر را
طعام دهد چنانست که صد کس از اولاد اسمعیل را از ذبح نجات دهد و هر کس یک لقمه بمؤمنی دهد خدای تعالی او را
میوه های بهشت عوض دهد و بهتر از آنست که یک بنده آزاد کند و اگر سه مؤمن را طعام دهد خدای تعالی او را
در ملکوت سموات از سه بهشت فردوس و صوابی و جنت عدن طعام دهد از درختی که در بهشت عدن
بدست خود نشانده و حضرت امام محمد باقر علیه السلام فرمود یک حج گذارم دوستتر دارم از آنکه هفتاد بنده آزاد
کنم و اهل یک خانه از مسلمین را عیال خود کنم که گرسنه ایشان را سیر گردانم و برهنه را بپوشانم و ایشان را
از حاجت مردم برهانم دوست تر دارم از آنکه هفتاد حج گذارم و هر کس مؤمنی را در معیشت اعانت کند یا برهنه اش را

بپوشانند خدای تعالی هفت هزار ملک موکل گرداند که تا وقت صور برای همه گناهان او استغفار کنند و در روایت
دیگر هفتاد هزار ملک و هر کس مؤمنی را جامه بپوشاند خدای تعالی او را از جامهای بهشت بپوشاند
و سکرات موت بر او آسان گرداند و قبرش را وسیع کند و چون از قبر بیرون آید ملائکه استقبالش کنند
و بشارتش دهند و از جامهای خاص بهشت در و پوشند و تا از آن جامه رشته باقی باشد ملائکه برو
صلوات فرستند و در ضمان خدا باشد و نیز مرویست که هر کس مؤمن برهنه را جامه پوشاند خدای تعالی او را
از استبرق بهشت پوشاند و اگر مؤمن غنی را پوشاند در ستر رحمت خدا باشد تا از آن جامه پاره باقی مانده
باشد و مرویست که احسان شایسته نگردد مگر به سه خصلت یکی آنکه او را سهل و حقیر انگاری تا در نظر آنکس عظیم شود
دویم آنکه پنهان داری تا بر او گوارا شود سیوم آنکه در ادای تعجیل کنی تا تمام شود و چون این سه خصلت مراعات
شود احسان در پیش خدا عظیم گردد [illegible] مرویست از
اهل بیت طاهرین علیهم السلام که ثواب صدقه یکی به ده باشد و ثواب قرض دادن یکی به هیجده و هر کس بمؤمنی
قرض دهد تا وقتی که قدرت بر ادای آن یابد با آنکه در نماز باشد و برای او بصدقه حساب شود و نیز مرویست
که هر کس بمؤمنی قرض دهد بهر یک درهم مثل کوه احد و کوه سینا و رضوی که کوهیست در مدینه حسنات عطا
فرمایند و اگر در مطالبه مدارا و ملایمت کند چون برق خاطف از صراط بگذرد و نیز مرویست
که هر کس درمانده را قرض دهد و در مطالبه مدارا کند خدای تعالی بهر یک درهم هزار قنطار از بهشت عطا فرماید و هر کس
بمؤمنی قرض دهد و قضای حاجتش کند و او را مسرور گرداند حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله را مسرور کرده باشد
و جنون و جذام و برص ازو رفع شود و اگر مقدورش باشد و ندهد بوی بهشت بر او حرام شود و مرویست که
قرض دادن خمیر و نان و آتش از جمله مکارم اخلاق است و جلب رزق کند و مضایقه در آن مورث فقر باشد
و هر کس قرض داری را مهلت دهد یا چیزی از حق خود باو بخشد در سایه رحمت خدا باشد روزی که هیچ کس را
سایه و پناهی نباشد و از حرارت و خشم جهنم ایمن باشد و چنانست که هر روز مثل آن تصدق کند و اگر میتی را
حلال کند بهر درهمی ده درهم ثواب یابد [illegible] از آنجمله حق معلوم است و حق معلوم آنست
که کسی از مال خود قدری معین بقدر وسع خود مقرر گرداند که هر روز یا هر هفته یا هر ماه یا هر سال و مجملا مدت معین بفقرا
و مساکین دهد خدای تعالی در قرآن مجید فرموده روز قیامت دوزخ آواز کند و بجانب خود طلبد کسی را که از راه راست

روکردانیده و مالها را بر سر هم جمع نموده و ذخیره کرده مگر چند طایفه را یکی آنکه در مال خود حق معلوم مقرر کرده باشد
و از جملهٔ وجوه خیر بنای مساجد است و مرویست از حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله که هر کس در دنیا مسجدی بنا کند خدای تعالی بقدر
هر یک وجب از آن با یک فراع و تردد از روایت بنا کند در بهشت شهری که چهل هزار ساله راه باشد از طلا و نقره
و در و یاقوت و زمرد و زبرجد و هر شهری چهل هزار هزار قصر در هر قصری چهل هزار هزار سرا در هر سرای چهل هزار
هزار خانه در هر خانه چهل هزار هزار سریر بر سر هر سریری یک حوری و در خانه چهل هزار هزار غلام و چهل هزار هزار
کنیزک هم در او ایل جوانی و کمال خوبی و چهل هزار هزار خوان بر هر خوانی چهل هزار هزار کاسه در هر کاسه چهل هزار
هزار لون از اطعمه و نعیم باشد و احادیث متعدد آمده که گاهی مردم در اطراف جاده سنگچین میکردند برای مسجد
از ائمه طاهرین علیهم السلام میپرسیدند که این نیز از آنجمله است میفرمودند بلی و از آنجمله بنای منازل است در
راهها مرویست از آنحضرت صلی الله علیه و آله که هر کس در سر راهها پناهی و منزلی بسازد که قافله و متردد در آن فرود
آیند چون روز قیامت مبعوث شود بر مرکبی از در سوار باشد و نور رویش بر تمام اهل محشر تابان باشد
و با ابراهیم خلیل علیه السلام در مکانش باید و الهی محشور گرداند این رشتهٔ ... که مثل او در میان فرشتگان نیست
و چهل هزار هزار کس بشفاعت او داخل بهشت شوند و از آنجمله عتق رقبه است مرویست از اهل بیت طاهرین
علیهم السلام که هر کس بندهٔ مؤمنی آزاد کند خانه در بهشت برای او بنا شود و بهر عضوی از او از آتش آزاد شود حتی
فرج بفرج و کافر و مشرک را نشاید آزاد کردن و اگر طفل یا پیر یا عاجزی را آزاد کنند باید نفقه اش بدهند
تا وقتی که خود قدرت بر تحصیل معاش بیابد و بنده که در حال نزع باشد آزاد کردنش سود ندهد

[illegible]

و این مجموع
انشاء الله در ده فصل بیان شود [illegible]
مرویست از اهل بیت طاهرین علیهم السلام
که هر چیز را زکوتیست و زکوة بدن روزه است و روزه سپریست از آتش جهنم و روزه دار همیشه در عبادتست
اگرچه در خواب باشد مادام که غیبت مسلمی نکند و خدای تعالی فرمود روزه مخصوص منست یعنی پنهان ترین عبادتهاست
و از ریا دورتر است پس جزایش بر منست و بوی دهن روزه دار پیش من بهتر است از بوی مشک و یک روز
روزه که خالص برای خدا باشد برابر است با یکسال و هر کس روزهٔ خود را پنهان دارد خدای تعالی فرماید ای ملائکه
بندهٔ من از آتش پناه میجوید پناهش دهید و ملائکه را فرماید که برای روزه داران دعا کنند و دعای ایشان

اجابت فرماید و هر کس یک روز روزه گیرد در شدت گرما و تشنه شود خدای تعالی هزار ملک موکل فرماید که با او ملاطفت
و مهربانی کنند و بشارتش دهند تا وقت که افطار کند و فرماید چه خوش آید مرا از بوی تو ای ملائکه گواه باشید
که گناهانش را آمرزیدم و حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله روزی فرمود میخواهید شما را چیزی تعلیم کنم که شیطان را از
شما دور کند مثل دوری مشرق از مغرب گفتند بلی یا رسول الله فرمود روزه رویش سیاه کند و صدقه پشتش بشکند
و دوستی برای خدا و معاونت بر کارهای خیر بیخش از جا بکند و استغفار رگ دلش قطع کند و خواب روزه دار عبادت
و نفسش تسبیح و عملش مقبول و دعایش مستجابست و هر کس یک روز روزه بگیرد که برو واجب نباشد مغفرت گناهانش بر
خدا او واجب شود و باشد که کسی یک روز روزه گیرد یا دو رکعت نماز گذارد خدای تعالی فرماید بعد ازین هرگز ترا عذاب
نکنم و بهشت او را واجب گرداند و چون روزه دار پیش جمعی وارد شود که چیزی خورند هر موی که در بدنش باشد
برایش تسبیح کند و استغفار نماید و سه چیز است که بلغم قطع کند و حافظه زیاده گرداند روزه و مسواک و تلاوت
قرآن [illegible] مرویست از اهل بیت علیهم السلام که رجب نهریست در بهشت از
عسل هر کس یک روز روزه بگیرد از آن نهر بیاشامد و آتش دوزخ از صد ساله راه دور شود و در روایت دیگر آمده
که هر کس یک روز درین ماه روزه گیرد [illegible] غضب الهی [illegible] و میان او و دوزخ هفتاد خندق خدای تعالی
فاصله کند که عرض هر خندقی مثل ما بین زمین و آسمان باشد و بهشت او را واجب شود و هم از ایشان علیهم السلام
مرویست که هر کس روز اول این ماه روزه گیرد بهشت از او واجب شود و اگر یک روز در میانش بگیرد شفیع گناه
کاران باشد بعدد قبیلهٔ ربیعه و مضر که دو قبیله اند از اعظم قبایل عرب و اگر یک روز در آخرش بگیرد از پادشاهان
بهشت شود و شفیع پدر و مادر و برادر و خواهر و اولاد و عم و عمه و خال و خاله و آشنایان و همسایگان خود شود
که همه مستوجب آتش باشند و نیز مرویست که هر کس درین ماه یک روز از اول و یک روز از میان و یک روز از آخر روزه
بگیرد گناهان گذشته اش همه آمرزیده شود و اگر سه روز روزه بگیرد گناهان گذشته و آینده همه آمرزیده شود
و هم از ایشان علیهم السلام مرویست که هر کس یک روز ازین ماه روزه بگیرد با ما در درجهٔ ما باشد و در وقت شام او را
ده دعای مستجاب باشد اگر برای دنیا دعا کند خدای تعالی عطا فرماید و گرنه بهتر از آنکه از اولیا و اصفیا دعا کرده اند
برای آخرتش ذخیره کند و اگر دو روز گیرد در زمرهٔ صدیقین محشور شود و با ایشان به بهشت رود و هیچ کس از اهل
آسمان و زمین نتوانند بیان کرد آنچه از فضل و کرامت پیش خدای تعالی برای او مهیاست و گناهان گذشته‌اش

همه آمرزیده شود واگر سه روز بگیرد گناهان گذشته وآینده همه آمرزیده شود و هر کس از دوستان وآشنایان
که خواهد شفاعت کند ومحبت وحق او بر خدا واجب شود واگر چهار روز بگیرد از جنون وجذام وبرص واز فتنه
دجّال وعذاب قبر ایمن شود ومثل اجر توابین واوّابین برایش نویسند ونامه اعمالش از دست راست در اوایل
عابدین باو دهند واگر پنج روز بگیرد روز قیامت رویش مثل ماه شب چهارده باشد وبعدد ریگ بیابان عالج
حسنات دهند وبی‌حساب به بهشت رود وگویند هرچه میخواهی از خدا طلب کن واگر شش روز بگیرد چون از قبر
برون آید رویش از آفتاب روشن‌تر باشد وغیر از این نور دیگر باو عطا فرمایند که تمام محشر از آن نورانی شود
واز اهوال قیامت ایمن باشد وبی‌حساب به بهشت رود واگر هفت روز بگیرد هفت در دوزخ براو بسته شود
وآتش بر او حرام گردد واگر هشت روز بگیرد هشت در بهشت بر او گشوده شود واگر نه روز بگیرد روز قیامت او را
نوری عطا کنند که اهل محشر گمان کنند که مگر از انبیاست [illegible] ثوابش اینست که بی‌حساب به بهشت رود واگر ده روز
بگیرد خدای تعالی دو بال باو دهد منظوم بدر ویاقوت که چون برق از صراط بگذرد وسیئاتش بحسنات مبدل گردد
واز جمله مقربین نوشته شود و [illegible] که هزار سال عبادت کرده باشد واگر یازده روز بگیرد روز قیامت
هیچکس مثل او نباشد مگر کسی که آن عمل را بیشتر کرده باشد واگر دوازده روز بگیرد دو حله از سندس واستبرق
بهشت در او پوشند که اگر از آنها را [illegible] تا مغرب را روشن وبویش خوشبوتر از مشک
گرداند واگر سیزده روز بگیرد روز قیامت که هر کس بمحنت وبلیّت گرفتار باشد برای او در سایه عرش خوانی گسترانند
از یاقوت سبز هفتاد مرتبه وسیع‌تر از تمام دنیا که در آن کاسها وصحنها باشد همه از در ویاقوت ودر هر کدام
هفتاد نوع نعمتها باشد که هیچ یک بدیگری شبیه نبود ودر کنار آن بعیش وتنعّم مشغول باشد واگر چهارده
روز بگیرد آنقدر قصرها وثوابها باو دهند که هیچ چشمی ندیده وهیچ گوشی نشنیده باشد واگر پانزده روز بگیرد
روز قیامت در موقف آمنین بایستد وهیچ پیغمبری وفرشته بر او نگذرد مگر که گوید خوشت باد که تو از جمله
مقرّبانی واگر شانزده روز بگیرد از اول جماعتی باشد که بر مرکبهای نور سوار باشند ودر عرصه بهشت سیر کنند
واگر هفده روز بگیرد روز قیامت هفتاد هزار شمع از نور بر صراط گذارند که در روشنی آنها برود وملائکه
بتسلیم وملاطفت مشایعتش کنند واگر هیجده روز بگیرد در جنّت خلد بر سریر در ویاقوت با ابراهیم
خلیل علیه السلام مراحمت نماید واگر نوزده روز بگیرد در جنّت عدن برای او قصری بنا کنند از لؤلؤ در برابر

آدم وابراهیم علیهما السلام کم برهم سلام کنند وباهم صحبت دارند وهر یک روز که روزه گرفته مثل هزار ساله روزه
واگر بیست روز بگیرد چنانست که بیست هزار سال عبادت کرده باشد واگر بیست ویکروز بگیرد بعدد قبیلهٔ ربیعه ومضر گناه
کاران راشفیع باشد واگر بیست ودو روز بگیرد منادی از آسمان ندا کند که ای ولی خدا مژده باد ترا بکرامتی عظیم
ازخداو رفاقت نبیین وصدیقین وشهدا وصالحین واگر بیست وسه روز بگیرد از آسمان ندا کنند که خوشت
باد اندک مشقتی ودر دار السلام همسایه وهمنشین ابراهیم علیه السلام گشتی واگر بیست وچهار روز بگیرد دوقت
رحلت ملک الموت بصورت جوان صاحب جمالی آید دریکدست حریر سبز ومشک اذفر معطر ودر دست دیگر
قدحی طلا مملو شراب جنت ازان شراب باو دهد که سکرات موت آسان شود وبا آن حریر قبض روحش کند
وملائکه هفت آسمان بسوی او استنشاق کنند وسیراب در قبر بخوابد وسیراب بیرون آید تا وارد حوض کوثر
شود واگر بیست وپنج روز بگیرد چون از قبر بیرون آید هفتاد هزار ملک استقبالش کنند وباعلمهای در ویاقوت
وجامهای وزینت های بهشت در او پوشند وگویند ای ولی خدا بشتاب به بخشش خدا واول جماعتی باشد
که با مقربین داخل بهشت شود واگر بیست وشش روز بگیرد در سایهٔ عرش برایش صد قصر از در ویاقوت بنا کنند
وبرسر هر قصری خیمهٔ از حریر بهشت در آنجا بنماید امت [illegible] کند ومردم هنوز مشغول حساب باشند واگر
بیست وهفت روز بگیرد قبرش را بقدر چهار صد ساله راه وسیع کنند واز مشک وعنبر پر کنند واگر بیست وهشت روز
بگیرد میان او ودوزخ هفت خندق فاصله کنند وعرض هر یک پانصد ساله راه باشد واگر بیست ونه روز بگیرد دهم
گناهانش آمرزیده شود هرچند عظیم باشد واگر سی روز تمام بگیرد خدای تعالی ازو راضی شود وهر کس خدا ازو راضی شود
هرگز عذابش نکنند ودر بهشت چهل هزار هزار قصر عطا فرماید وهر قصر چهل هزار هزار خانه ودر هر خانه چهل هزار هزار
خوان ودر هر خوانی چهل هزار هزار کاسه ودر هر کاسهٔ چهل هزار هزار نوع نعمت ودر هر خانهٔ چهل هزار هزار سریر
که طول هر سریر ده هزار ذراع باشد بر هر سریر حوری نشسته هر یکرا سیصد هزار گیسو آویخته وهزار هزار کنیزک
درخدمت ایستاده [illegible] مرویست از حضرت پیغمبر صلی الله علیه وآله که فرمود ماه
شعبان ماه منست که هر کس یک روز ازین ماه روزه گیرد من شفیع او باشم واگر دو روز روزه گیرد گناهان گذشته اش
آمرزیده شود واگر سه روز گیرد ملکی ندا کند که اعمال از سر گیر که گناهت آمرزیده شود وجمعی از آنحضرت از فضل روزه رجب
سؤال کردند فرمود چرا از شعبان نمیپرسید که افضل است از رجب وهم از آنحضرت صلی الله علیه وآله مرویست که هر کس

... آستان قدس رضوی

یکروز از این ماه روزه گیرد گناهانش آمرزیده شود و نیز مرویست که روزه شعبان ذخیرهٔ روز قیامت است و هر کس
درین ماه روزهٔ بسیار گیرد خدای تعالی معیشتش را اصلاح نماید و شر اعدایش را کفایت فرماید و کمترین ثواب
کسی که یک روز از اینماه روزه گیرد اینست که بهشت او را واجب شود و نیز مرویست که هر کس روز اول اینماه روزه گیرد
بهشت او را واجب شود و خدای تعالی برای او هفتاد حسنه نویسد که هر یک حسنه برابر یک ساله عبادت باشد و اگر دو
روز روزه بگیرد گناه عظیمی که موجب هلاکتش باشد محو شود و تا در دنیا باشد هر شبانه روز خدای تعالی برو برحمت
نظر کند و در بهشت هرگز نظر از و بر ندارد و اگر سه روز بگیرد در بهشت هر روز خدای تعالی بر عرش زیارت کند
و هفتاد درجه از در و یاقوت برایش بلند گرداند و اگر چهار روز بگیرد قبرش را وسیع کند و اگر پنج روز بگیرد خدای
تعالی محبت او را در دل مردم جای دهد و اگر شش روز بگیرد از هفتاد نوع بلا ایمن شود و اگر هفت روز بگیرد از ابلیس و
جنودش محفوظ گردد و اگر هشت روز بگیرد از دنیا نرود تا از حوضهای قدس آبش دهند و اگر نه روز بگیرد نکیر و منکر را
در وقت سؤال با او مهربان گردانند و اگر ده روز بگیرد قبرش را هفتاد ذراع در هفتاد ذراع وسیع گردانند و اگر یازده
روز بگیرد یازده ستون نور در قبرش نصب کنند و اگر دوازده روز بگیرد هر روز در قبر هفتاد هزار ملک زیارتش
کنند و اگر سیزده روز بگیرد ملائکه هفت آسمان برایش استغفار کنند و اگر چهارده روز بگیرد همه چیز حتی ماهیان
دریا برایش استغفار کنند و اگر پانزده روز بگیرد خدای تعالی فرماید بعزت خودم قسم که ترا با آتش عذاب نکنم و اگر
شانزده روز بگیرد هفتاد دریای آتش از و خموش شود و اگر هفده روز بگیرد همه درهای دوزخ از و بسته شود و اگر
هیجده روز بگیرد هفتاد هزار قصر از در و یاقوت در بهشت باو دهند و اگر نوزده روز بگیرد همه درهای بهشت برو
گشوده شود و اگر بیست روز بگیرد هفتاد هزار حور العین برایش تزویج کنند و اگر بیست و یکروز بگیرد ملائکه باو مهربانی
و ملاطفت نمایند و اگر بیست و دو روز بگیرد هفتاد حله از سندس و استبرق باو پوشند و اگر بیست و سه روز بگیرد هفتاد
حله از سندس و استبرق در و پوشند و چون از قبر بیرون آید بر مرکبی از نور سوار شده به بهشت رود و اگر بیست و
چهار روز بگیرد شفیع هفتاد هزار کس از اهل توحید باشد و اگر بیست و پنج روز بگیرد از نفاق بری شود و اگر بیست و شش
روز بگیرد از صراط بگذرد و اگر بیست و هفت روز بگیرد از آتش برات یابد و اگر بیست و هشت روز بگیرد رویش نورانی و
و درخشانی باشد و اگر بیست و نه روز بگیرد برضوان اکبر الهی فایز شود و اگر سی روز تمام بگیرد خدای تعالی فرماید که اگر گناه
تو بعدد ستاره و قطرهای باران و برگ درختان و خاک زمین و ریگ بیابان باشد که همه را آمرزیدم و نیز مرویست که هر کس

ماه شعبان را باه رمضان متصل کند کفاره کناهان کذشته و آینده اش باشد و نیز مرویست که هر کس سه روز آخر این ماه
روزه کیرد و بماه مبارک رمضان متصل کند چنان باشد که دو ماه متوالی روزه کرفته باشد و کفاره کناهانش
باشد فصل در فضیلت ماه رمضان مرویست از حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله که فرمود
اکر شما فضایل اینماه را بدانید خدای تعالی را شکر بسیار کنید که این تفضل بشما فرموده هر کس این ماه را روزه
کیرد روز اول کناهانش آمرزیده شود و هزار هزار درجه برایش بلند کنند و پنجاه شهر در بهشت بنا کنند روز دویم
بهر کام که بردارد عبادت یکساله و روزه یکساله نویسند و روز سیوم بعدد هر موی که در بدن دارد قبهٔ در
فردوس عطا فرماید از در سفید که بر بالایش دوازده و در زیرش دوازده خانه از نور باشد و هر خانهٔ هزار
سریر بر هر سریری حوری نشسته و هر روز هزار ملک هر یک با تحفه و هدیهٔ بپیشش آیند و روز چهارم در جنت
خلد هزار قصر عطا فرماید در هر قصری هفتاد هزار خانه در هر خانهٔ هزار سریر بر هر سریر حوری نشسته در خدمت
هر یک هزار کنیزک که مقنعهٔ هر یک از ایشان بهتر است از دنیا و ما فیها و روز پنجم در جنت الماوی هزار
هزار شهر در هر شهری هفتاد هزار خانه در هر خانه هفتاد هزار خوان در هر خوان هفتاد هزار کاسه در هر کاسه
شصت نوع طعام که هیچکدام بدیکری شبیه نبود و روز ششم در جنت السلام صد هزار شهر در هر شهری
صد هزار سرا در هر سرای صد هزار خانه در هر خانه صد هزار سریر که طول هر سریر هزار ذراع باشد بر هر سریر
حوری نشسته از هر یک سی هزار کیسو آویخته با در و یاقوت بافته کیسوی هر یک را کنیزکی در دست کرفته و روز هفتم
ثواب چهل هزار شهید و چهل هزار صدیق عطا فرماید و روز هشتم ثواب عمل شصت هزار عابد و شصت هزار
زاهد عطا فرماید و روز نهم ثواب هزار عالم و هزار معتکف و هزار مرابط فی سبیل الله و روز دهم چنان باشد
که هفتاد هزار حاجت بر آورده باشد و آفتاب و ماه و ستارکان و همه مخلوقات حتی طیور و سباع و سنک و کلوخ
و ماهیان دریا و برک درختان برایش استغفار کنند و روز یازدهم ثواب چهار حج و چهار عمره که هر حج با پیغمبر
و هر عمره با صدیق یا شهیدی کرده باشد و روز دوازدهم سیاتش بدل الحسنات شود و حسناتش مضاعف
کردد که هر حسنه برابر هزار حسنه باشد و روز سیزدهم مثل عبادت اهل مکه و مدینه و بعدد هر سنک و کلوخی میان مکه
و مدینه شفاعتی عطا فرماید و روز چهاردهم چنانست که با آدم و نوح و ابراهیم و موسی و داود و سلیمان ملاقات
کرده و صحبت داشته و چنانست که با هر پیغمبری دویست سال عبادت کرده باشد و روز پانزدهم حوایج دنیا و آخرت

ومنزل نور

و مثل ثواب ایوب عطا فرماید و دعایش مستجاب باشد و حملهٔ عرش برایش استغفار کنند و روز قیامت مثل نور
عطا فرمایند در هر جانبش ده نور و روز شانزدهم چون از قبر بیرون [illegible] هفت حلّه از بهشت در وی پوشانند و بر
مرکبی از بهشت سوار شود و ابری بر سرش از حرارت آن [illegible] سایه کند و روز هفدهم گناهان او و گناهان
آبائش آمرزیده شود و از شدائد روز قیامت ایمن گردد و روز هیجدهم خدای تعالی فرماید که جبرئیل و میکائیل
و اسرافیل و حملهٔ عرش و کروبیین برایش استغفار کنند تا سال دیگر و روز قیامت ثواب انبیا باو عطا
فرماید و روز نوزدهم جمیع ملائکه آسمان و زمین اذن خواسته هر روز بزیارت قبرش آیند هر یک با هدیه و شربتی
از بهشت و روز بیستم هفتاد هزار ملک بر او موکل شوند که از شیاطین محافظتش نمایند و بعدد هر روز که
روزه گرفته ثواب صد ساله روزه عطا فرمایند و میان او و دوزخ خندقی فاصله کنند و ثواب هر کس توریة و انجیل
و زبور و فرقان خوانده و بعدد هر پری از بال جبرئیل عبادت یکساله و ثواب تسبیح حملهٔ عرش و کرسی عطا فرمایند
و بعدد هر آیه از قرآن حوری برایش تزویج کنند و روز بیست و یکم خدای تعالی قبرش را مثل قبور شهدا گرداند و رویش
مثل روی یوسف علیه السلام کند و روز بیست و دویم ملک الموت در وقت قبض روحش چنان آید که بر بالینش
انبیاء میرود و هول نکیر و منکر و هموم دنیا و عذاب آخرت از او برخیزد و روز بیست و سوم با نبیین و صدیقین
و شهدا و صالحین از صراط بگذرد و چنانست که [illegible] هر برهنه را پوشیده باشد و روز بیست و چهارم
از دنیا نرود تا جای خود در بهشت ببیند و ثواب هزار مریض و هزار غریب که بطاعت خدا از وطن رفته باشند
یابد و چنان باشد که هزار بنده از اولاد اسمعیل آزاد کند و روز بیست و پنجم خدای تعالی در زیر عرش برایش هزار
قبه از نور سبز بنا فرماید بر سر هر قبه خیمهٔ از نور و فرماید ای بندهٔ من در پناه عرش من در این قبه‌ها بیاسای و از
نعمتهای بهشت تنعم نمای و از هر بیم و اندوه در امان باش و هزار تاج نور بر سرش نهند بر مرکبی از نور سوار شود
که زمامش از نور باشد و بر زمامش هزار حلقه از طلا و بر هر حلقه ملکی موکل و در دست هر ملک عمودی از نور تا داخل
بهشت شود و اولین و آخرین از حال او در تعجب باشند و روز بیست و ششم خدای تعالی برحمت برو نظر کند و همه گناهانش را
بیامرزد مگر خون و مال مردم و روز بیست و هفتم چنانست که هر مؤمن و مؤمنه را نصرت کرده و هفتاد هزار برهنه را
پوشانیده و هزار مرابط فی سبیل الله را خدمت کرده و جمیع کتب الهی را خوانده باشد و روز بیست و هشتم
خدای تعالی در جنت خلد صد هزار شهر از نور و در جنت المأوی صد هزار قصر از نقره و در جنت نعیم صد هزار خانه

از عنبر اشهب و در جنت فردوس صد هزار شهر در هر شهری هزار حجره و در جنت الجلال صد هزار منبر از مشک در درون
هر منبر هزار خانه در هر خانه هزار سریر در هر سریر حوری نشسته عطا فرماید و روز بیست و نهم هزار هزار منزل قبه
سفید در هر قبه سریری از کافور بر هر سریری هزار مسند از سندس سبز بر هر مسند حوری نشسته هفتاد هزار حله پوشیده
و هشتاد هزار گیسو مکلل بدر و یاقوت آویخته عطا فرماید و چون سی روز تمام شود بعدد هر روز که روزه گرفته ثواب هزار
شهید و هزار صدیق و عبادت پنجاه ساله عطا فرماید و هر روز که روزه داشته برابر روزه هزار روز باشد و بعدد
هر درخت و گیاه که از آب رود نیل رسته درجات بلند گرداند و از عذاب ایمن باشد و بر صراط بگذرد و بهشت را دری است
ریان نام که تا روز قیامت گشوده نشود آن روز بگشاید و رضوان خازن بهشت گوید ای روزه داران ماه مبارک
رمضان از امت محمد صلی الله علیه و آله و سلم از این در داخل بهشت شوید پس حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله فرمود کسی که در این ماه آمرزیده
نشود در کدام ماه خواهد شد و تفصیل سایر روزه های مستحب هر یک ان شاء الله در جای خود بیاید

مرویست از اهل بیت طاهرین علیهم السلام که روزه گرفتن همین از خوردن و آشامیدن نیست بلکه چون روزه گیری
باید چشم و گوش و موی و پوست و همه جوارح و اعضایت از حرام و قبیح در روزه باشد و روز صیام مثل سایر ایام
نباشد با مردم مجادله و منازعه مکن و دروغ مگوی و دشنام مده و قسم مخور و مده مردم را حق ناداده خود را مرنجان
و آزار مکن حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله زنی را دید روزه دار که کنیز خود را دشنام داد حضرت آن زن را طلبید و طعامی
طلبیده فرمود بخور گفت من روزه دارم فرمود چگونه روزه داری که دشنام میدهی روزه همین امساک از طعام و شراب
نباشد و چون کسی روزه دار را دشنام دهد او بگوید من روزه دارم مثل تو دشنام نمیدهم خدای تعالی فرماید بنده من
بروزه پناه برد او را از آتش پناه دادم و نیز مرویست که در روزه و در شبانه روز جمعه و در شب مطلقا و در شبانه روز
ماه مبارک رمضان و کسی که محرم باشد و در حرم مکه معظمه شعر خواندن نشاید اگرچه در مدایح اهل بیت علیهم السلام
باشد و مراد ازین شعر آنست که مشتمل بر کذب و هجو و طعن یا بر خیالات و اغراقات و دعوی های باطل و غیر ذلک و
امثال این باشد چنانکه در میان شعرا شایع است اگرچه موضوعش حق باشد مثل مدح اهل بیت علیهم السلام و اگرچه شان ایشان
ارفع از آن باشد اما اگر معانی حق و واقعی باشد و موضوعش نیز حق باشد مثل مناجات و موعظه و مدح اهل بیت علیهم السلام
ظاهر و مباح است و روزه دار افضل اینست که مضمضه و استنشاق نکند مگر برای نماز فریضه و بچوب تر مسواک نکند اما
اگر چوب خشک باشد و بآب تر کند و حرکت دهد تا آبش همه بریزد قصوری ندارد و سرمه که مشک داشته باشد یا طعمش در گلو محسوس شود

در چشم نکشند و جامه تر نپوشند مگر بعد از افشردن آن و در آب نشستن قصوری ندارد مگر زنان را و مشک و نرگس و ریحان و هر گیاه خوشبو نبوید که اینجمله برای صایم مکروهست امّا سایر عطرها و کلها و بخور قصوری ندارد بلکه تعطیر و بخور برای صایم مستحبست و مرویست که روزه دار در اوّل روز تعطیر کند عقلش زایل نشود

مرویست از اهل بیت طاهرین علیهم السّلم که در ماه مبارک رمضان افضل نیست که ترک سحور نکنند و در غیر آن اگر خواهند سحور کنند و اگر نخواهند نکنند و هر کس همیشه سحور کند اگر افطار بآب تنها کند که قوت بر صوم دهر یابد و خدای تعالی بر سحور کنندگان صلوات و رحمت فرستد و هر کس در وقت سحور و افطار انّا انزلناه بخواند چنانست که در راه خدا بخون خود غلطیده باشد

مرویست از اهل بیت طاهرین علیهم السّلام که حضرت پیغمبر صلّی الله علیه و آله افطار بحلوا میفرمود و اگر حلوا نمیبود بقند یا خرما و اگر هیچکدام نمیبود بآب نیم گرم و افطار بآب نیم گرم معده و جگر را پاک کند و بوی دهن خوش کند و دندان محکم گرداند و چشم را قوت و جلا دهد و گناهان از دل بشوید و رگهای جهنده را تسکین دهد و صفرا بشکند و بلغم قطع کند و حرارت معده و صداع را زایل گرداند و [illegible] انتظار نکشد افطار بعد از نماز شام کند که روزه بنماز ختم شود و دعا در وقت افطار مستجاب باشد و فضل قراءت انّا انزلناه در فصل سابق گذشت و اگر در وقت افطار بگوید یا عَظِيمُ یا عَظِيمُ اَنْتَ اللّٰهُ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ اِغْفِرْ لِيَ الذَّنْبَ الْعَظِيمَ اِنَّهُ لا يَغْفِرُ الذَّنْبَ الْعَظِيمَ اِلّا اَنْتَ یا عَظِيمُ از گناه پاک شود [illegible] و ایضا در وقت افطار بگوید بِسْمِ اللّٰهِ لَكَ صُمْنا وَ عَلیٰ رِزْقِكَ اَفْطَرْنا فَتَقَبَّلْ مِنّا اِنَّكَ اَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

مرویست از اهل بیت طاهرین علیهم السّلم که هر کس صایمی را افطار فرماید مثل ثواب او داشته باشد و هر عبادت [illegible] که بقوّت آن طعام کند در ثواب شریک باشند و افطار فرمودن صایم افضل است از روزه که خود گیرد و اگر در ماه رمضان افطار فرماید چنانست که بنده آزاد کند و کفاره گناهان گذشته [illegible] باشد و حضرت امام محمد باقر علیه السّلم بیکی از اصحاب فرمود میتوانی که در ماه مبارک رمضان هر شب ده بنده از اولاد اسمعیل آزاد کنی گفت مالم باینقدر وفا نکند پس یک یک کم میفرمود و میگفت نمیتوانم تا بیک بنده رسید و گفت نمیتوانم پس فرمود میتوانی هر شب یک مسلم را افطار فرمائی گفت بلی [illegible] مسلم را نیز فرمود مقصودم همین بود که افطار فرمودن مؤمنی مثل آزاد کردن بنده ایست از اولاد اسمعیل

مرویست از اهل بیت طاهرین علیهم السّلم که در خانه برادر مؤمن افطار کردن هفتاد مرتبه افضل است از روزه که گرفته و چون کسی روزه غیر واجب داشته و بر مؤمنی وارد شود و تکلیف افطارش کند افطار کند و او را مسرور سازد

واگرچه بعد از عصر باشد برابر است با ده روز روزه واگر اظهار نکرده و منت نگذاشته افطار کند مثل یکسال روزه باشد
وازین حدیث و سایر احادیث بسیار که در سرور مؤمن وارد شده توان دانست که بهر وجه افطار کردن بسبب سرور یا
رفع کدورت او باشد باید کرد واگرچه درخانه او نباشد [illegible] مرویست از اهل بیت طاهرین علیهم السلام
که افضل اوقات برای اعتکاف ماه مبارک رمضانست اینکه مرویست که اعتکاف نباشد مگر در عشر آخر ماه رمضان
وده روز اعتکاف در ماه رمضان برابر است با دو حج و دو عمره و اعتکاف کمتر از سه روز نباشد و بیشتر هر قدر
خواهد تواند و اصل اعتکاف مستحب است چون دو روز بگذرد روز سیوم واجب شود و همچنین هر روز سیوم واجب
باشد مثل ششم و نهم و دوازدهم پس در روز اول و دویم باختیار تواند فسخ اعتکاف نمودن و بیرون رفتن و روز
سیوم بیضرورت نتواند بیرون رفت و شرطست در اعتکاف روزه داشتن پس کسی که روزه نتواند داشت اعتکاف
صحیح نباشد و هر روزه که باشد مجزی بود خواه واجب و خواه غیر آن و نیز شرطست که در مسجدی باشد که امام عادل در آن
نماز گذارده باشد و افضل مساجد برای اعتکاف [illegible] الحرام و مسجد رسول صلی الله علیه و آله و مسجد کوفه است و در ایام
اعتکاف بیضرورت بیرون نباید رفت و جایز است رفتن برای نماز جمعه یا حضور جنازه یا عیادت مریض و مجلا
حقی از حقوق دین و کار ضروری [illegible] بیرون [illegible] جائی ننشیند تا آنکه بمسجد خود عود کند و نماز در غیر
آن مسجد نگذارد مگر آنکه نماز جمعه یا در مکه معظمه که در هر موضع از مکه که نماز گذارد صحیح باشد و حرام است در ایام اعتکاف
مباشرت [illegible] خواه روز و خواه شب و در این ایام از بوی خوش و ریاحین و مجادله با مردم و بیع و شری احتراز باید نمود
و مستحب است وقت رفتن باعتکاف با خدا شرط کند که اگر امری سانح شود بیرون رود که چون این شرط کرده باشد هر وقت
که امری عارض شود بیرون تواند رفت و حرجی برو نباشد خواه پیش از روز سیوم و خواه بعد از آن

[illegible] و مقصود [illegible] باب در دوازده فصل بیان شود

[illegible] مرویست از اهل بیت طاهرین علیهم السلام که عهد خلافت و ولایت امیر المؤمنین صلوات الله علیه در غدیر
خم درین روز بود و درین روز حضرت صاحب الزمان صلوات الله علیه ظهور خواهد کرد و برکات درین روز بسیار
واقع شده مستحب است درین روز روزه داشتن و غسل کردن و جامهای پاکیزه پوشیدن و تعطر نمودن و خواندن
هر یک از آیة الکرسی و این دعا بعد از ایام سال اَللّٰهُمَّ هٰذِهِ سَنَةٌ جَدِيدَةٌ وَأَنْتَ مَلِكٌ قَدِيمٌ أَسْأَلُكَ
خَيْرَهَا وَخَيْرَ مَا فِيهَا وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا وَشَرِّ مَا فِيهَا وَأَسْتَكْفِيكَ مَؤُونَتَهَا وَشُغْلَهَا يَا ذَا الْجَلَالِ

والاکرام

وَالْاِكْرامِ و هر كس دراين روز بعد از نماز عصر چهار ركعت نماز بگذارد در ركعت اوّل بعد از الحمد ده انّا انزلناه و در دويم
ده قل يا ايها الكافرون و در سيوم ده قل هو الله و در چهارم ده معوّذتين بخواند و بعد از فراغ سجده شكر كند و در
سجده اين دعا بخواند پنجاه ساله گناهش آمرزيده شود اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الْاَوْصِياءِ الْمَرْضِيِّينَ وَ
عَلٰى جَمِيعِ اَنْبِيائِكَ وَرُسُلِكَ بِاَفْضَلِ صَلَواتِكَ وَبارِكْ عَلَيْهِمْ بِاَفْضَلِ بَرَكاتِكَ وَصَلِّ عَلٰى اَرْواحِهِمْ
وَاَجْسادِهِمْ اَللّٰهُمَّ بارِكْ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَبارِكْ لَنا فِي يَوْمِنا هٰذَا الَّذِي فَضَّلْتَهُ وَكَرَّمْتَهُ وَشَرَّفْتَهُ
وَعَظَّمْتَ قَدْرَهُ بارِكْ لِي فِيما اَنْعَمْتَ عَلَيَّ حَتّٰى لا اَشْكُرَ اَحَدًا غَيْرَكَ وَوَسِّعْ عَلَيَّ فِي رِزْقِي
يا ذَا الْجَلالِ وَالْاِكْرامِ اَللّٰهُمَّ ما غابَ عَنِّي مِنْ شَيْءٍ فَلا يَغِيبَنَّ عَنِّي عَوْنُكَ وَحِفْظُكَ وَما
فَقَدْتُ مِنْ شَيْءٍ فَلا يَفْقِدْنِي عَوْنُكَ عَلَيْهِ حَتّٰى لا اَتَكَلَّفَ ما لا اَحْتاجُ اِلَيْهِ يا ذَا الْجَلالِ وَالْاِكْرامِ
و نوشتن هفت سلام با مشك و زعفران [illegible] ميدهد آن امانست از نور و ديگر از علل و امراض چنانكه
مشهور است در مجموعه نيز بنظر رسيده مروي از حضرت امير المؤمنين صلوات الله عليه و خواندن يا محوّل الحول و
الاحوال حوّل حالنا الى احسن الحال [illegible] است [illegible] بنظر رسيده
[illegible] مرويست از اهل بيت [illegible] عليهم السّلام كه حضرت پيغمبر صلّى الله عليه و آله چون ماه نو
ميديد ميگفت يا اَيُّهَا الْمُطِيعُ [illegible] لَكُوتِ الْجَبَرُوتِ بِالتَّقْدِيرِ رَبِّي وَرَبُّكَ
اللهُ اَللّٰهُمَّ اَهِلَّهُ عَلَيْنا بِالْاَمْنِ وَالْاِيمانِ وَ[illegible] وَالسَّلامَةِ وَالْاِحْسانِ وَكَما بَلَّغْتَنا اَوَّلَهُ
فَبَلِّغْنا آخِرَهُ وَاجْعَلْنا شَهْرًا مُبارَكًا تَمْحُو فِيهِ [illegible] وَتُثْبِتُ لَنا فِيهِ الْحَسَناتِ وَتَرْفَعُ لَنا
فِيهِ الدَّرَجاتِ يا عَظِيمَ الْخَيْراتِ و اگر خواهد دعا [illegible] را بخواند كه اتم و اكمل است و هر كس وقت ديدن
[illegible] هفت مرتبه الحمد بخواند در آن ماه چشمش از رمد ايمن باشد و هر كه [illegible] ماه پنير بخورد اميد هست كه در آن ماه دعا و
حاجتش رد نشود و اوّل هر ماه دو ركعت نماز بگذارد در ركعت اوّل بعد از [illegible] مرتبه قل هو الله و در ركعت دويم سي مرتبه
انّا انزلناه بخواند و آنچه مقدور شود تصدق كند و سلامت آنماه را از خداي تعالى بخرد و هر كس در هر ماه حضرت امام حسين عليه
السّلام را زيارت كند ثواب صد هزار شهيد از شهداء بدر يابد و سنت است در هر ماه سه روز روزه داشتن پنجشنبه
اوّل و آخر ماه و چهارشنبه ميان ماه كه برابر است با صوم دهر و وسوسه خاطر را دفع كند از ائمه طاهرين عليهم السّلام
از سبب اين روزه سؤال نمودند فرمودند پنجشنبه براي آنكه اعمال بر خداي تعالى عرض ميشود خوبست با روزه عرض شود .

وچهارشنبهٔ میان ماه روز عذابست وارکان آتش در چهارشنبه آفریده شده و خدای تعالی جمیع امم سابقه را در چهارشنبه
میان ماه عذاب کرده و روزه امانست از عذاب و اگر در اول ماه دو پنجشنبه باشد اول افضل است و اگر در آخر ماه دو
پنجشنبه باشد آخر افضل است و اگر مانعی یا بسبب مشقتی روزه گرفتن دشوار باشد قضا کنند بایک درهم که تخمیناً هفتاد
دینار است یا یک مد گندم یا غیر آن طعامها که تخمیناً بوزن تبریز یکمن و یکچاریک است تصدق کنند و روایات بسیار آمده
که تصدق افضل است و در یکی ازین روایات آمده که اینقدر تصدق در نظر راوی کم نمود امام علیه السلام فرموده مؤمنی را
طعام دادن افضل است از یکماه روزه گرفتن و نیز مرویست که هر کس در یکی از ماههای حرام که رجب و ذی القعده و ذو الحجه و محرم است
پنجشنبه و جمعه و شنبه روزه گیرد عبادت هشتصد ساله برایش نوشته شود اینماه اول سنه
هجریه است مرویست از اهل بیت طاهرین علیهم السلام که هر کس هر سال روز اول اینماه دو رکعت نماز گذارد و بعد از سلام
و بعد از سلام سه مرتبه بگوید اَللّٰهُمَّ اَنْتَ الْاَبَدِیُّ الْقَدِیمُ الْعَفُوُّ الْغَفُورُ الرَّحِیمُ وَهٰذِهِ سَنَةٌ جَدِیدَةٌ
فَاَسْئَلُكَ الْعِصْمَةَ فِیهَا مِنَ الشَّیْطَانِ الرَّجِیمِ وَالْقُوَّةَ عَلٰی هٰذِهِ النَّفْسِ الْاَمَّارَةِ بِالسُّوءِ وَالْاِشْتِغَالِ
بِمَا یُقَرِّبُنِی اِلَیْكَ یَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ وَالْفَضْلِ وَالْاِنْعَامِ یَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ خدای تعالی دو ملک بر
موکل گرداند که در بقیهٔ عمر شیطان را ازو دفع کنند و از بلای نفس اماره و پیروی هوا و هوس محافظتش نمایند و بر
طاعات و حسنات اعانتش کنند و روز دهم اینماه قضیهٔ کربلا واقع شده و بنی امیه و اتباع ایشان لعنهم الله باین روز
تبرک کردند و د... هر کس درین روز روزه گیرد و یا آن تبرک کند با آل زیاد لعنهم الله در جهنم باشد و هر کس درین روز
ذخیره گذارد خدای تعالی نفاق در دلش اندازد و برکت ازو و از اولاد و اهل بیتش بردارد و شیطان در آن شریک شود
و اگر سعی در کاری از کارهای دنیا کند ساخته نشود و اگر شود مبارک نباشد و هر کس درین روز دست از حوایج دنیا باز دارد خدای
تعالی حوایج دنیا و آخرتش را برآرد و از اعظم مستحبات درین روز مشغول مصیبت حضرت امام حسین علیه السلام و اهل بیت
و اقربا و اصحاب علیهم السلام که اعظم و اشد بلایا است بودن و بهیأت مصیبت زدگان محزون و گریان و جامه و گریبان
گشودن و تا یکساعت بعد از عصر دست از طعام و شراب و لذات و شهوات کشیدن و بعد از آن باندک تربت مقدس
افطار نمودن که هر کس امروز را روز مصیبت و گریهٔ خود گرداند خدای تعالی روز قیامت را روز فرح و سرور او گرداند و هر کس مصیبت
اهل بیت علیهم السلام را یاد کند و بگرید و دیگران را بگریاند روز قیامت در درجهٔ ایشان باشد و چشمش نگرید در روزی که همه
گریان باشند هر کس یکقطره اشک بریزد بر ... که از ایشان ریخته یا حقی که بظلم از ایشان رفته یا عرضی که بیحرمت گشته

یا برای یکی از شیعیان بگمت در بهشت باشد و حقب را بهشتاد سال و بیشتر نیز تفسیر کرده اند و گریه برای حضرت امام حسین علیه السلام
گناهان عظیم را بریزد و هرکس برای حضرت گریه کند و اشک بر رویش روان شود همه گناهانش صغیر و کبیر و قلیل و کثیر آمرزیده
شود و گر مرثیه در شان آنحضرت بخواند و بگرید و دیگری را بگریاند و اگر گریه نیاید خود را گریه ناک گرداند بهشت او را واجب
شود و هرکس زیارت آنحضرت کند روز قیامت هیچ گناه بر و نباشد و هرکس قاتلانش را لعنت کند در غرفهای بهشت با اهل بیت
طاهرین علیهم السلام باشد و هرکس هرگاه یاد آنحضرت کند بگوید یا لیتنی کنت معهم فافوز فوزا عظیما چنانست که در خدمت
آنحضرت شهید شده باشد و هرکس بفرح ایشان فرحناک و بحزن ایشان محزون باشد با ایشان در درجات عالی بهشت
باشد و هرکس شب عاشورا در پیش قبر آنحضرت بگذراند چنانست که در عرصه کربلا در خدمت آنحضرت شهید شده و در خون خود
غلطیده باشد و هرکس روز عاشورا زیارت قبر مقدس آنحضرت کند چنانست که خدا را بر عرش زیارت کند و بهشت او را واجب
شود و حضرت امام محمد باقر علیه السلام فرمود که هر [illegible] زیارت قبر آنحضرت کند ثواب دو هزار حج و دو
و دو هزار غزوه که در خدمت حضرت پیغمبر و ائمه طاهرین صلوات الله علیهم کرده باشد برایش ثبت شود و اگر از [illegible]
باشد و نتواند بآنجا حاضر شدن چون روز [illegible] بر بامی بلند برآید [illegible]
کند و گریه و نوحه کند و دو رکعت نماز [illegible] و بر [illegible] قاتلانش [illegible] و اهل بیت خود را بگ[illegible] و در خانه خود
مصیبت برپای دارد و یکدیگر را تعزیه کنند [illegible] مصائبنا بالحـ[illegible] و جعلنا
وایاکم من الطالبین بثاره مع ولیه الامام المهدی من آل محمد [illegible]
ثوابها و ثواب مصیبت هر نبی و رسول و وصی و صدیق و شهید از اول دنیا تا روز قیامت برای ایشان [illegible]
راوی پرسید که طریقه تعلیم کن مرا که درین روز از دور یا نزدیک زیارت کنم فرمود باینطریق زیارت کن
بگوی بعد از آن چنین سلام کن که مذکور میشود بعد از آن دو رکعت نماز بگذار که خدای تعالی صد هزار هزار درجه
نویسند و چنان باشد که در خدمت آن حضرت شهید کشته باشی و با شهدا در درجات ایشان شریک باشی بحیثیتی
که هیچ از ایشان ممتاز نباشی و ثواب زیارت هر نبی و رسول و ملک و هرکس و هرکسی زیارت آنحضرت کرده
از روزی که شهید شده برای تو نوشته شود و اگر هر روز چنین زیارت کنی همین ثواب داشته باشی السلام
علیک یا ابا عبد الله السلام علیک یا ابن رسول الله السلام علیک یا خیرة الله وابن خیرته
السلام علیک یا ابن امیر المؤمنین وابن سید الوصیین السلام علیک یا ابن فاطمة الزهراء سیدة

نِسَاءِ الْعَالَمِينَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ثَارَ اللهِ وَابْنَ ثَارِهِ وَالْوِتْرَ الْمَوْتُورَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَى الْاَرْوَاحِ الَّتِي
حَلَّتْ بِفِنَائِكَ وَاَنَاخَتْ بِرَحْلِكَ عَلَيْكُمْ مِنِّي جَمِيعًا سَلَامُ اللهِ مَا بَقِيتُ وَبَقِيَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ يَا اَبَا عَبْدِ اللهِ
لَقَدْ عَظُمَتِ الرَّزِيَّةُ وَجَلَّتْ وَعَظُمَتِ الْمُصِيبَةُ بِكَ عَلَيْنَا وَعَلَى جَمِيعِ اَهْلِ الْاِسْلَامِ وَجَلَّتْ وَعَظُمَتْ
مُصِيبَتُكَ فِي السَّمٰوَاتِ عَلَى جَمِيعِ اَهْلِ السَّمٰوَاتِ فَلَعَنَ اللهُ اُمَّةً اَسَّسَتْ اَسَاسَ الظُّلْمِ وَالْجَوْرِ
عَلَيْكُمْ اَهْلَ الْبَيْتِ وَلَعَنَ اللهُ اُمَّةً دَفَعَتْكُمْ عَنْ مَقَامِكُمْ وَاَزَالَتْكُمْ عَنْ مَرَاتِبِكُمُ الَّتِي رَتَّبَكُمُ
اللهُ فِيهَا وَلَعَنَ اللهُ اُمَّةً قَتَلَتْكُمْ وَلَعَنَ اللهُ الْمُمَهِّدِينَ لَهُمْ بِالتَّمْكِينِ مِنْ قِتَالِكُمْ بَرِئْتُ
اِلَى اللهِ وَاِلَيْكُمْ مِنْهُمْ وَمِنْ اَشْيَاعِهِمْ وَاَتْبَاعِهِمْ وَاَوْلِيَائِهِمْ يَا اَبَا عَبْدِ اللهِ اِنِّي سِلْمٌ لِمَنْ سَالَمَكُمْ وَحَرْبٌ لِمَنْ
حَارَبَكُمْ اِلَى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ وَلَعَنَ اللهُ آلَ زِيَادٍ وَآلَ مَرْوَانَ وَلَعَنَ اللهُ بَنِي اُمَيَّةَ قَاطِبَةً وَلَعَنَ اللهُ
ابْنَ مَرْجَانَةَ وَلَعَنَ اللهُ عُمَرَ بْنَ سَعْدٍ وَلَعَنَ اللهُ شِمْرًا وَلَعَنَ اللهُ اُمَّةً اَسْرَجَتْ وَاَلْجَمَتْ وَ
تَنَقَّبَتْ وَتَهَيَّأَتْ لِقِتَالِكَ بِاَبِي اَنْتَ وَاُمِّي لَقَدْ عَظُمَ مُصَابِي بِكَ فَاَسْئَلُ اللهَ الَّذِي اَكْرَمَ
مَقَامِي وَاَكْرَمَنِي بِمَقَامِي هٰذَا اَنْ يَرْزُقَنِي طَلَبَ ثَارِكَ مَعَ اِمَامٍ مَنْصُورٍ مَنْصُوبٍ مَعْصُومٍ
مِنْ اَهْلِ بَيْتِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَاَنْ يَجْعَلَنِي عِنْدَكَ وَجِيهًا بِالْحُسَيْنِ فِي الدُّنْيَا وَ
الْآخِرَةِ يَا اَبَا عَبْدِ اللهِ اِنِّي اَتَقَرَّبُ اِلَى اللهِ وَاِلَى رَسُولِهِ وَاِلَى اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَاِلَى فَاطِمَةَ وَاِلَى
الْحَسَنِ وَاِلَيْكَ بِمُوَالَاتِكَ وَبِالْبَرَاءَةِ مِمَّنْ قَاتَلَكَ وَنَصَبَ لَكَ الْحَرْبَ وَبِالْبَرَاءَةِ مِمَّنْ اَسَّسَ
اَسَاسَ الظُّلْمِ وَالْجَوْرِ وَاَبْرَءُ اِلَى اللهِ وَاِلَى رَسُولِهِ اَسَاسَ ذٰلِكَ وَبَنَى عَلَيْهِ بُنْيَانَهُ وَجَرَى ظُلْمُهُ
وَجَوْرُهُ عَلَيْكُمْ وَعَلَى اَشْيَاعِكُمْ بَرِئْتُ اِلَى اللهِ وَاِلَيْكُمْ مِنْهُمْ وَاَتَقَرَّبُ اِلَى اللهِ وَاِلَى رَسُولِهِ ثُمَّ
اِلَيْكُمْ بِمُوَالَاتِكُمْ وَمُوَالَاةِ وَلِيِّكُمْ وَبِالْبَرَاءَةِ مِنْ اَعْدَائِكُمْ وَالنَّاصِبِينَ لَكُمُ الْحَرْبَ وَبِالْبَرَاءَةِ مِنْ
اَشْيَاعِهِمْ وَاَتْبَاعِهِمْ اِنِّي سِلْمٌ لِمَنْ سَالَمَكُمْ وَحَرْبٌ لِمَنْ حَارَبَكُمْ وَوَلِيٌّ لِمَنْ وَالَاكُمْ وَعَدُوٌّ لِمَنْ عَادَاكُمْ
فَاَسْئَلُ اللهَ الَّذِي اَكْرَمَنِي بِمَعْرِفَتِكُمْ وَمَعْرِفَةِ اَوْلِيَائِكُمْ وَرَزَقَنِي الْبَرَاءَةَ مِنْ اَعْدَائِكُمْ اَنْ يَجْعَلَنِي
مَعَكُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاَنْ يُثَبِّتَ لِي عِنْدَكُمْ قَدَمَ صِدْقٍ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاَسْئَلُهُ اَنْ يُبَلِّغَنِي
الْمَقَامَ الْمَحْمُودَ الَّذِي لَكُمْ عِنْدَ اللهِ وَاَنْ يَرْزُقَنِي طَلَبَ ثَارِي مَعَ اِمَامٍ هُدًى ظَاهِرٍ نَاطِقٍ مِنْكُمْ
وَاَسْئَلُ اللهَ بِحَقِّكُمْ وَبِالشَّاْنِ الَّذِي لَكُمْ عِنْدَهُ اَنْ يُعْطِيَنِي بِمُصَابِي بِكُمْ اَفْضَلَ مَا يُعْطِي مُصَابًا

اَبَدًا خ ل
عَلَيْهِ خ ل
وَعَلَى الْحُسَيْنِ وَعَلَى اَوْلَادِ الْحُسَيْنِ وَعَلَى اَصْحَابِ الْحُسَيْنِ
مَا لَاكَ خ ل
سَالَمَكَ خ ل
حَارَبَكَ خ ل

بمصيبته مصيبة ما اعظمها واعظم رزيتها في الاسلام وفي جميع السموات والارض اللهم
اجعلني في مقامي هذا ممن تناله منك صلوات ورحمة ومغفرة اللهم اجعل محياي محيا
محمد وآل محمد ومماتي ممات محمد وآل محمد اللهم ان هذا يوم تبركت به بنو امية وابن
آكلة الاكباد اللعين ابن اللعين على لسانك ولسان نبيك في كل موطن وموقف وقف
فيه نبيك اللهم العن ابا سفيان ومعوية ويزيد بن معوية وآل مروان عليهم منك
اللعنة ابد الابدين وهذا يوم فرحت به آل زياد وآل مروان بقتلهم الحسين اللهم
فضاعف عليهم اللعن منك والعذاب اللهم اني اتقرب اليك في هذا اليوم وفي موقفي هذا
وايام حيوتي بالبراءة منهم واللعنة عليهم وبالموالاة لنبيك وآل نبيك عليهم السلام
بعد از ان صد مرتبه بگوي اللهم العن اول ظالم ظلم حق محمد وآل محمد وآخر تابع له على ذلك اللهم
العن العصابة التي جاهدت الحسين وشايعت وبايعت وتابعت على قتله اللهم العنهم جميعا بعد از ان
صد مرتبه بگوي السلام عليك يا ابا عبد الله وعلى الارواح التي حلت بفنائك وانا خت برحلك
عليك مني سلام الله ما بقيت وبقي الليل والنهار لا جعله الله آخر العهد مني لزيارتك
السلام على الحسين وعلى علي بن الحسين وعلى اولاد الحسين وعلى اصحاب الحسين بعد از ان بگوي اللهم خص انت
اول ظالم باللعن مني وابدا به اولا ثم الثاني والثالث والرابع اللهم العن يزيد خامسا
والعن عبيد الله بن زياد وابن مرجانة وعمر بن سعد وشمرا وآل ابي سفيان وآل زياد
وآل مروان الى يوم القيمة بعد از ان سجده كن وبگوي اللهم لك الحمد حمد الشاكرين لك على مصابهم
الحمد لله على عظيم رزيتي اللهم ارزقني شفاعة الحسين يوم الورود وثبت لي قدم صدق
عندك مع الحسين واصحاب الحسين الذين بذلوا مهجهم دون الحسين عليه السلام

بعضي از اعاظم علماء در كتب خود نقل كرده اند كه هر روز از اينجا ده مرتبه اين دعا بخواند
از بلاهايي كه در اينجا نازل شود ايمن باشد يا شديد القوى يا شديد المحال يا عزيز يا عزيز يا عزيز اللهم
ذلت بعزتك جميع خلقك فاكفني شر خلقك يا محسن يا مجمل يا منعم يا مفضل يا لا اله الا انت سبحانك

إني كنت من الظالمين فاستجبنا له ونجيناه من الغم وكذلك ننجي المؤمنين وصلى الله على محمد
وآله الطيبين ومستحب است در بيستم ماه كه اربعين عاشوراست زيارت حضرت امام حسين عليه السلام مرويست از حضرت
امام حسن عسكري كه پنج چيز از علامات مؤمن است صلوة احدى وخمسين وزيارت اربعين وتختم باليمين وتعفير الجبين والجهر
ببسم الله الرحمن الرحيم پس چون خواهد زيارت كند وقت ارتفاع روز بگويد السلام على ولي الله وحبيبه السلام
على خليل الله ونجيبه السلام على صفي الله وابن صفيه السلام على الحسين المظلوم الشهيد
السلام على أسير الكربات قتيل العبرات اللهم إني أشهد أنه وليك وابن وليك و
صفيك وابن صفيك الفائز بكرامتك أكرمته بالشهادة وحبوته بالسعادة واجتبيته
بطيب الولادة وجعلته سيدا من السادة وقائدا من القادة وذائدا من الذادة و
أعطيته مواريث الأنبياء وجعلته حجة على خلقك من الأوصياء فأعذر في الدعاء ومنح النصح
وبذل مهجته فيك ليستنقذ عبادك من الجهالة وحيرة الضلالة وقد توازر عليه من غرته
الدنيا وباع حظه بالأرذل الأدنى وشرى آخرته بالثمن الأوكس وتغطرس وتردى في هواه و
أسخطك وأسخط نبيك وأطاع من عبادك أهل الشقاق والنفاق وحملة الأوزار المستوجبين
للنار فجاهدهم فيك صابرا محتسبا حتى سفك في طاعتك دمه واستبيح حريمه اللهم
فالعنهم لعنا وبيلا وعذبهم عذابا أليما السلام عليك يابن رسول الله عليك يابن سيد
الأوصياء أشهد أنك أمين الله وابن أمينه عشت سعيدا ومضيت حميدا ومت فقيدا
مظلوما شهيدا وأنا أشهد أن الله منجز ما وعدك ومهلك من خذلك ومعذب
من قتلك وأشهد أنك وفيت بعهد الله وجاهدت في سبيله حتى أتاك اليقين فلعن الله
من قتلك ولعن الله من ظلمك ولعن الله أمة سمعت بذلك فرضيت به اللهم إني أشهدك
أني ولي لمن والاه وعدو لمن عاداه بأبي أنت وأمي يابن رسول الله أشهد أنك كنت نورا
في الأصلاب الشامخة والأرحام الطاهرة لم تنجسك الجاهلية بأنجاسها ولم تلبسك المدلهمات
من ثيابها وأشهد أنك من دعائم الدين وأركان المسلمين وأشهد أنك الإمام البر التقي

الرضي

الرَّضِيُّ الزَّكِيُّ الْهَادِي الْمَهْدِيُّ وَاَشْهَدُ اَنَّ الْاَئِمَّةَ مِنْ وُلْدِكَ كَلِمَةُ التَّقْوَى وَاَعْلَامُ الْهُدَى وَالْعُرْوَةُ
الْوُثْقَى وَالْحُجَّةُ عَلَى اَهْلِ الدُّنْيَا وَاَشْهَدُ اَنِّي بِكُمْ مُؤْمِنٌ وَبِاِيَابِكُمْ مُوقِنٌ بِشَرَايِعِ دِينِي وَخَوَاتِيمِ عَمَلِي
وَقَلْبِي لِقَلْبِكُمْ سِلْمٌ وَاَمْرِي لِاَمْرِكُمْ مُتَّبِعٌ وَنُصْرَتِي لَكُمْ مُعَدَّةٌ حَتَّى يَاْذَنَ اللهُ لَكُمْ فَمَعَكُمْ لَا مَعَ عَدُوِّكُمْ
صَلَوَاتُ اللهِ عَلَيْكُمْ وَعَلَى اَرْوَاحِكُمْ وَاَجْسَادِكُمْ وَشَاهِدِكُمْ وَغَائِبِكُمْ وَظَاهِرِكُمْ وَبَاطِنِكُمْ
آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ بعد از ان دو رکعت نماز گذارد و هر دعا که خواهد بکند

اکثر شیعه بر آنند که در نهم این ماه قتل عمر بن الخطاب لعنه الله واقع شده و اهل تواریخ و بعضی از علمای شیعه درین خلاف کرده اند اما حدیثی صحیح درین روایت شده و خلاصه مضمون آن چنانست که دو کس از شیعیان گویند روز نهم ربیع الاول بود که رفتیم بخانه محمد بن اسحق قمی که از اعاظم اصحاب امام علی النقی علیه السلام بود محمد غسل کرده از خانه بیرون آمده و هنوز ازار نکشوده و اعضای خود را خشک نکرده بود ما از دیدن او تعجب روداد گفت نه چنانست که شما گمان کرده اید بلکه امروز عید است و من غسل عید کرده ام گفتیم مگر شیعیان را بغیر اضحی عید دیگر هست گفت بلی پس ما را بجانب برده نشستیم پس گفت من با جماعت شیعیان در همین روز که نهم ربیع الاول است رفتیم بخانه سیدی خود امام علی النقی علیه السلام و آنحضرت هر یک از ملازمان و خدم را فرموده جامهای نو پوشیده بودند و مجمره در پیش آنحضرت بود و تبخیر میفرمود ما گفتیم پدر و مادر ما فدای تو باد مگر اهل بیت را فرح و عیدی تازه شده فرمود که امروز نزد اهل بیت حرمتش عظیم تر است از امروز که حذیفه بن الیمانی در همین روز بخدمت جدم رسول الله رفت و آنحضرت با امیر المؤمنین و حسن و حسین علیهم السلام طعام تناول میفرمودند و آنحضرت در روی ایشان تبسم و شکفتگی میفرمود و با حسنین میفرمود بخورید گوارا بادا شما را برکت امروز که درین روز خدای تعالی دشمن خود و دشمن جد شما را هلاک میکند و دعای مادر شما را اجابت مینماید دعای شیعیان و دوستان شما را قبول میفرماید بخورید که امروز است که شوکت دشمن جد شما شکسته میشود بخورید که امروز است که فرعون اهل بیت من و ظالم ایشان و غاصب حق ایشان هلاک میشود حذیفه گوید من گفتم یا رسول الله در میان امت تو کسی هست که این بی ادبی تواند کرد فرمود بلی یکی از منافقین که دعوی ریاست و خلافت کند و مردم را دعوت نماید و از راه خدا برگرداند و کتاب خدا را تحریف کند و سنت مرا تغییر دهد و میراث فرزند مرا غصب کند و خود را امام و مقتدای مردم گرداند و اموال خود را از حرام گیرد و در معصیت صرف کند و برادر و وزیر مرا تکذیب نماید و دختر مرا از حق خود منع کند و دختر مرا نفرین کند و خدای تعالی اجابت فرماید حذیفه گوید من گفتم چرا از خدا نمیخواهی که او را در حیات تو هلاک گرداند

فرمود نمیخواهم که خلاف قضای خدا کنم اما از و خواستم که روزی را که او را هلاک میکند بر سایر ایام تفضیل دهد تا دوستان من

و شیعیان و دوستان اهل بیت من آن روز را عید کنند پس خدای تعالی فرمود که من ملائکه هفت آسمان را امر کرده ام که

آن روز را عید کنند برای شیعیان و دوستان شما و فرموده ام که کرسی کرامت مرا درین روز برابر بیت المعمور نصب کنند و مرا

ثنا گویند و برای شیعیان و دوستان شما استغفار کنند و کرام الکاتبین را فرموده ام که از آن روز تا سه روز دیگر

قلم از خلق بر دارند و هیچ خطیئه بر ایشان ننویسند و این روز را برای تو و برای اهل بیت تو و شیعیان شما عید

گردانیدم و بعزت و جلال خود که هر کس امروز را عید گیرد او و همه اقربا و خویشان او را ثواب جن و انس عطا فرمایم

و هر کس امروز بر خود و بر عیال خود توسعه کند مالش را زیاده گردانم و هر سال درین روز صد هزار کس از شیعیان و محبان

شما را از آتش آزاد گردانم و طاعتشان را ثواب دهم و گناهشان بیامرزم و اعمالشان قبول نمایم حذیفه گوید پس آنحضرت

صلی الله علیه و آله برخواسته بخانه ام سلمه تشریف ارزانی فرمود و من هیچ شک نداشتم درین که آن منافق عمر بن الخطاب خواهد بود

تا آنکه بعد از حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله آمد آنچه کرد از غصب فدک نمود و حضرت فاطمه صلوات الله علیها بر و نفرین کرد

و خدای تعالی اجابت فرمود و روز نهم ربیع الاول کشته شد پس من بخدمت حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه رفتم فرمود ای

حذیفه بیاد می آری آن روز را که بخدمت حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله آمدی و فضایل آن روز را بیان فرمود گفتم بلی فرمود والله

که امروز همان روز است و مؤید این حدیث احادیث دیگر که در فضل این روز روایت شده مثل آنکه هر کس درین روز تصدق

و احسان کند آمرزیده شود و نیز بعضی نقل کرده اند که سنت است درین روز طعام مؤمنان و احسان نمودن و خوش

با ایشان و توسعه در نفقه و پوشیدن جامه نو و شکر و عبادت کردن اما روزه درین روز روایت شده و هفدهم

این ماه مولود حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله و روزه این روز برابر یکساله روزه است و مستحب است درین روز تصدق

کردن و زیارت مقدسه نمودن

مرویست از اهل بیت طاهرین علیهم السلام

که ماه رجب ماهیست عظیم الشان رفیع المنزله منسوبست بحضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه خدای تعالی درین ماه

حسنات مضاعف کند و سیئات محو گرداند و مستحب است احیا داشتن شب اول اینماه و مرویست که هر که یکشب

درینماه احیا دارد آتش دوزخ بر و حرام شود و شفاعتش برای هفتاد هزار کس از گناهکاران مقبول باشد

و مرویست که حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله در مقبره میگذشت لمحه توقف کرده فرمود اهل این مقبره معذب بودند بر ایشان

رحم کردم و از خدای تعالی خواستم که عذاب ایشان تخفیف فرماید تخفیف فرمود و اگر ایشان یکروز از ماه رجب روزه میداشتند

ویکشب بعبادت برخواستند ازین عذاب ایمن میبودند و هر مؤمن و مومنه که یکروز ازینماه روزه دارد و یکشب بعبادت
برخیزد خدای تعالی یکسال روزه و عبادت و هزار حج و هزار عمره و هزار جهاد و هزار عتق رقبه از اولاد اسمعیل و هزار دینار
طلا تصدق عطا فرماید و چنانست که اسیران امت مرا بخرد و آزاد کند و هزار گرسنه سیر کند و از عذاب قبر و هول
منکر و نکیر ایمن شود کسی تعجب نموده گفت این همه ثواب برای کسی است که یکروز روزه گیرد و یکشب بعبادت برخیزد در ینماه
فرمود بلی برای کسی که انکار قدرت خدا نکند بر اینکه اینقدر عبادت را این همه ثواب تواند داد و فرمود اگر کسی قادر
برخواستن شب نباشد بعد از نماز عشا و قبل از وتیره [illegible] رکعت نماز گذارد و هر سوره که خواهد بخواند از خدای تعالی
امید دارم که همین ثواب با و عطا فرماید و نیز روایت که هرکس در ینماه تصدق کند برای خدا و امید ثواب خدای تعالی
در بهشت آنقدر ثواب عطا فرماید که هیچ چشمی ندیده و هیچ گوشی نشنیده و بخاطر هیچکس نرسیده باشد و مستحب است
شب اول اینماه خواندن این دعا بعد از نماز عشا اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ اَنَّكَ مَلِكٌ وَاَنَّكَ عَلى كُلِّ شَيْءٍ
مُقْتَدِرٌ وَاَنَّكَ ما تَشاءُ مِنْ اَمْرٍ يَكُونُ اَللّٰهُمَّ اِنّي اَتَوَجَّهُ اِلَيْكَ بِنَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ نَبِيِّ الرَّحْمَةِ صَلَّى اللهُ
عَلَيْهِ وَآلِهِ يا مُحَمَّدُ يا رَسُولَ اللهِ اِنّي اَتَوَجَّهُ بِكَ اِلَى اللهِ رَبِّكَ وَرَبّي لِيُنْجِحَ طَلِبَتي اَللّٰهُمَّ بِنَبِيِّكَ
مُحَمَّدٍ وَالْاَئِمَّةِ مِنْ اَهْلِ بَيْتِهِ اَنْجِحْ طَلِبَتي [illegible] حاجتی که خواهد بخواهد و هرکس اول اینماه زیارت امام حسین
علیه السلم کند گناهانش آمرزیده شود البته و نیز روایت که هرکس روز اول و میان و آخر اینماه غسل کند از گناه پاک شود مثل
روزی که متولد شده و سلمان فارسی رحمة الله علیه روایت کند از حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله که فرمود هرکس در ینماه سی رکعت
نماز گذارد در هر رکعت بعد از الحمد سه مرتبه قل هو الله احد و سه مرتبه قل یا ایها الکافرون بخواند ده رکعت در اول ماه
و بعد از فراغ دستها برداشته بگوید لا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لا شَريكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ يُحْيي وَيُميتُ وَهُوَ
حَيٌّ لا يَمُوتُ بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ عَلى كُلِّ شَيْءٍ قَديرٌ اَللّٰهُمَّ لا مانِعَ لِما اَعْطَيْتَ وَلا مُعْطِيَ لِما مَنَعْتَ وَلا
يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ و دستها بر رو بمالد و ده رکعت در میان ماه و بعد از فراغ دستها برداشته بگوید لا اِلٰهَ
اِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لا شَريكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ يُحْيي وَيُميتُ وَهُوَ حَيٌّ لا يَمُوتُ بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ عَلى كُلِّ شَيْءٍ قَديرٌ
اِلٰهاً واحِداً اَحَداً صَمَداً لَمْ يَتَّخِذْ صاحِبَةً وَلا وَلَداً و دستها بر رو بمالد و ده رکعت در آخر ماه و بعد از فراغ دستها
برداشته بگوید لا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لا شَريكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ يُحْيي وَيُميتُ وَهُوَ حَيٌّ لا يَمُوتُ
بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ عَلى كُلِّ شَيْءٍ قَديرٌ وَصَلَّى اللهُ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطّاهِرينَ وَلا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ اِلّا بِاللهِ

دستها بر رو بمالد و هر حاجتی که خواهد طلب نماید مستجاب شود و خدای تعالی میان او و جهنم هفت خندق فاصله کند که عرض
هر خندق مثل ما بین آسمان و زمین باشد و بهر رکعت هزار هزار رکعت برایش نویسند و با منیّت و سلامت از صراط بگذرد
و چنان باشد که تمام اینماه روزه داشته باشد تا سال دیگر از جملهٔ نماز گذارندگان نوشته شود و هر روز ثواب شهیدی
از شهداء بدر برایش نویسند و هر که یکروز در ینماه روزه دارد عبادت یکساله نویسد و هزار درجه بلند گرداند و هم از
آنحضرت علیه السلام مرویست که ثواب روزه هر روز اینماه را بیان فرمود چنانکه در باب سابق بتفصیل گذشت بعد از آن
سؤال کردند که اگر کسی نتواند روزه گرفتن چه کند تا این ثواب دریابد فرمود هر روز در ینماه یک نان تصدق کند بخدا قسم
که همهٔ آن ثواب بیابد و بیشتر از آن و اگر همه خلق آسمان و زمین جمع شوند عشر ثواب آن نتوانند نوشت پرسیدند که اگر
که اگر قادر برین تصدق نباشد چه کند فرمود هر روز صد مرتبه بگوید سُبْحَانَ الْإِلٰهِ الْجَلِيلِ سُبْحَانَ مَنْ لَا يَنْبَغِي
التَّسْبِيحُ إِلَّا لَهُ سُبْحَانَ الْأَعَزِّ الْأَكْرَمِ سُبْحَانَ مَنْ تَعَطَّفَ بِالْمَجْدِ وَتَكَرَّمَ بِهِ سُبْحَانَ مَنْ لَبِسَ
الْعِزَّ وَهُوَ لَهُ أَهْلٌ و نیز مرویست که خدای تعالی فرموده که هر کس در رجب هزار مرتبه بگوید أَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ ذَا الْجَلَالِ وَ
الْإِكْرَامِ مِنْ جَمِيعِ الذُّنُوبِ وَالْآثَامِ [illegible] اینماه [illegible] من خدای تعالی باشم و سه مرتبه چنین فرموده و مستحب است
هر روز در ینماه خواندن این دعا اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ صَبْرَ الشَّاكِرِينَ لَكَ وَعَمَلَ الْخَائِفِينَ مِنْكَ وَيَقِينَ
الْعَابِدِينَ لَكَ اَللّٰهُمَّ أَنْتَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ وَأَنَا عَبْدُكَ الْبَائِسُ الْفَقِيرُ أَنْتَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ وَأَنَا الْعَبْدُ
الذَّلِيلُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَامْنُنْ بِغِنَاكَ عَلَى فَقْرِي وَبِحِلْمِكَ عَلَى جَهْلِي وَبِقُوَّتِكَ عَلَى ضَعْفِي
يَا قَوِيُّ يَا عَزِيزُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الْأَوْصِيَاءِ الْمَرْضِيِّينَ وَاكْفِنِي مَا أَهَمَّنِي مِنْ أَمْرِ الدُّنْيَا
وَالْآخِرَةِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ و نیز هر روز اینماه این دعا بخوانند که مرویست از حضرت صاحب الزمان صلوات الله
علیه اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَعَانِي جَمِيعِ مَا يَدْعُوكَ بِهِ وُلَاةُ الْمَأْمُونُونَ عَلَى سِرِّكَ الْمُسْتَبْشِرُونَ
بِأَمْرِكَ الْوَاصِفُونَ لِقُدْرَتِكَ الْمُعْلِنُونَ لِعَظَمَتِكَ أَسْأَلُكَ بِمَا نَطَقَ فِيهِمْ مِنْ مَشِيَّتِكَ فَجَعَلْتَهُمْ
مَعَادِنَ لِكَلِمَاتِكَ وَأَرْكَانًا لِتَوْحِيدِكَ وَآيَاتِكَ وَمَقَامَاتِكَ الَّتِي لَا تَعْطِيلَ لَهَا فِي كُلِّ مَكَانٍ يَعْرِفُكَ
بِهَا مَنْ عَرَفَكَ لَا فَرْقَ بَيْنَكَ وَبَيْنَهَا إِلَّا أَنَّهُمْ عِبَادُكَ وَخَلْقُكَ فَتْقُهَا وَرَتْقُهَا بِيَدِكَ بَدْؤُهَا
[illegible] وَعَوْدُهَا إِلَيْكَ أَعْضَادٌ وَأَشْهَادٌ وَمُنَاةٌ وَأَذْوَادٌ وَحَفَظَةٌ وَرُوَّادٌ فَبِهِمْ مَلَأْتَ سَمَاءَكَ
[illegible] أَنْ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ فَبِذٰلِكَ أَسْأَلُكَ وَبِمَوَاقِعِ الْعِزِّ مِنْ رَحْمَتِكَ وَبِمَقَامَاتِكَ وَعَلَامَاتِكَ

ان تصلي على محمد وآله وان تزيدني ايمانا وتثبيتا يا باطنا في ظهوره وظاهرا في بطونه ومكنونه
يا مفرقا بين النور والديجور يا موصوفا بغير كنه ومعروفا بغير شبه حاد كل محدود وشاهد
كل مشهود وموجد كل موجود ومحصي كل معدود وفاقد كل مفقود ليس دونك من معبود اهل
الكبرياء والجود يا من لا يكيف بكيف ولا يؤين باين يا محتجبا عن كل عين يا ديموم يا قيوم
وعالم كل معلوم صل على محمد وآله وعلى عبادك المنتجبين وبشرك المحتجبين وملائكتك المقر بين
وبهم الصافين الحافين وبارك لنا في شهرنا هذا المرجب المكرم وما بعده من اشهر الحرم واسبغ
علينا فيه النعم واجزل لنا فيه القسم وابرز لنا فيه القسم باسمك الاعظم الاعظم الاجل
الاكرم الذي وضعته على النهار فاضاء وعلى الليل فاظلم واغفر لنا ما تعلم منا ولا نعلم
واعصمنا من الذنوب خير العصم واكفنا كوافي قدرك وامنن علينا بحسن نظرك ولا تكلنا
الى غيرك ولا تمنعنا من خيرك وبارك لنا فيما كتبته لنا من اعمارنا واصلح لنا ناجية اسرارنا خبيئة
واعطنا منك الامان واستعملنا بحسن الايمان وبلغنا شهر الصيام وما بعده من الايام
والاعوام يا ذا الجلال والاكرام [illegible] اللهم اني اسئلك بالمولودين في
رجب محمد بن علي الثاني وابنه علي بن محمد المنتجب واتقرب بهما اليك خير القرب يا من اليه
المعروف طلب وفيما لديه رغب اسئلك سؤال مقترف مذنب قد اوبقته ذنوبه واوثقته عيوبه
فطال على الخطايا دؤوبه ومن الرزايا خطوبه يسئلك التوبة وحسن الاوبة والنزوع عن
الحوبة ومن النار فكاك رقبته والعفو عما في ربقته فانت يا مولاي اعظم امله وثقته
اللهم واسئلك بمسائلك الشريفة ووسائلك المنيفة ان تتغمدني في هذا الشهر برحمة
منك واسعة ونعمة وازعة ونفس بما رزقتها قانعة الى نزول الحافرة ومحل الآخرة وما هي اليه
صائرة وهركس در ماه رجب وشعبان ورمضان هر روز وهر شب هر يك از الحمد وآية الكرسي وقلاقل اربع سه مرتبه
وسبحان الله والحمد لله ولا اله الا الله والله اكبر ولا حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم سه مرتبه بخواند اللهم
صل على محمد وآل محمد وعلى كل ملك ونبي سه مرتبه اللهم اغفر للمؤمنين والمؤمنات سه مرتبه واستغفر
مرتبه بگويد وروايت ديگر سه مرتبه انا انزلناه وسه مرتبه اللهم اغفر لي ولوالدي
كما ربياني صغيرا

بیرون آمده همه گناهانش آمرزیده شود اگرچه بعدد ستارهٔ آسمان و قطرهٔ باران و برگ درختان و کف دریا و ریگ بیابان
باشد و بعدد هر حرف ازین ورد شفاعت دوستان و آشنایان بکند و هرکس درین سه ماه این عمل بجا آرد اگرچه در
مدت عمر یکمرتبه باشد بعدد هر حرف از آن هفتاد هزار حسنه عطا فرمایند که هریک سنگین تر از کوه احد باشد و
هفتصد حاجتش برآورده شود در وقت قبض روح و هفتصد در قبر و هفتصد در وقتی که از قبر بیرون آید و
هفتصد در وقتی که نامهای اعمال متفرق شوند و هفتصد در وقت میزان و هفتصد در وقت صراط
هرکس پنجشنبهٔ اول اینماه روزه گیرد و شب جمعهٔ اول که آنرا شب رغایب گویند میان نماز شام و خفتن دوازده رکعت
نماز گذارد در هر رکعت بعد الحمد سه مرتبه انا انزلناه و دوازده مرتبه قل هو الله بخواند هر دو رکعت بیک سلام و چون
از مجموع نماز فارغ شود هفتاد مرتبه صلوات فرستد بعد از آن سجده کند و هفتاد مرتبه بگوید سُبُّوحٌ قُدُّوسٌ رَبُّ
الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ بعد از آن سر بردارد و هفتاد مرتبه بگوید رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَتَجَاوَزْ عَمَّا تَعْلَمُ إِنَّكَ
أَنْتَ الْعَلِيُّ الْأَعْظَمُ بعد از آن مرتبهٔ دیگر سجده کند و آنچه در سجدهٔ اول گفته بود هفتاد مرتبه بگوید و حاجتی که
داشته در سجود بگوید بخواهد مستجاب شود و گناهانش آمرزیده شود اگرچه مثل دریا و وزن کوهها و برگ درختان و ریگ بیابان
باشد و شفیع هفتصد کس از اهل بیت خود باشد که همه مستوجب آتش باشند هرکس ایام بیض اینماه روزه
گیرد و شبهایش بعبادت بسر برد و شب پانزدهم صد رکعت نماز بگذارد در هر رکعت ده مرتبه قل هو الله احد بخواند
و چون فارغ شود هفتاد مرتبه استغفار کند شر اهل آسمان و زمین و شر ابلیس و جنودش از او دفع شود و اگر در آن
ماه بمیرد شهید باشد و هزار حاجتش برآورده شود پانصد در دنیا و پانصد در آخرت و نیز مرویست که هرکس درین شب
دوازده رکعت نماز گذارد در هر رکعت بعد الحمد سی مرتبه قل هو الله بخواند و بعد از فراغ صد مرتبه استغفار و تحمید
و تکبیر کند و اگر باین عبارت گوید مجزی بود أَسْتَغْفِرُ اللهَ ذَا الْمَجْدِ وَالْكِبْرِيَاءِ تا آن شب از سال دیگر حسنه
برو نویسند و بعدد هر قطره که در آنسال از آسمان آید حسنه نویسند و بعدد هر کوهی بود که کرده در بهشت
قصری از زبرجد سبز و بعدد هر حرف قرآن که خوانده شهری از یاقوت سرخ عطا فرمایند و تاج کرامت بر سرش
نهند و مستحب است در روز پانزدهم اینماه زیارت امام حسین علیه السلام کیفیت این عمل در کتب
ادعیه بانحاء مختلفه مذکور است و سند هیچیک از آنها در احادیث معلوم نیست و احتمال دارد که مشایخ
رحمهم الله اعمال یکدیگر را که هرکدام علیحده برای روز پانزدهم روایت شده باشد با حیل استفتاح مخلوط هم

شعبان روز نیمه

ذکر کرده باشند و سبب اختلاف و تشویش گشته باشد اما کیفیت آن بنحوی که در حدیث وارد شده آنست که فاطمه
نام زنی بود از ذریت امام حسن علیه السلام و حضرت امام جعفر علیه السلام را شیر داده بود پسر او داود را منصور
خلیفه عباسی مدتی محبوس کرده اراده قتل داشت روزی فاطمه بخدمت حضرت علیه السلام غمگین و محزون رفت
آنحضرت فرمود ماه رجب نزدیکست ایام بیض آن ماه روزه بگیر و در روز پانزدهم اول ظهر چهار رکعت نماز بگذار در
رکعت اول بعد الحمد الم نشرح و در دویم قل یا ایها الکافرون و در سیوم انا انزلناه و در چهارم اذا زلزلت بخوان
و بعد از نماز ظهر چهار رکعت دیگر بگذار در رکعت اول بعد الحمد قل هو الله و در دویم قل اعوذ برب الفلق و در سیوم
قل اعوذ برب الناس و در چهارم انا اعطیناک الکوثر بخوان بعد از ان ذکر و تسبیح میکرده باش تا وقت عصر
داخل شود پس نماز عصر در اول وقت بگذار چون سلام دهی تسبیحات اربع والحمد و آیة الکرسی و قل هو الله
و صلوات بر پیغمبر و آلش هر یک صد مرتبه بعد از ان [illegible] بنی اسرائیل و کهف و لقمن و یس و صافات
و حم سجده و حم عسق و دخان و انا فتحنا و اذا وقعت و سورة الملک و ن والقلم و اذا السماء انشقت تا آخر
قرآن و اگر از خواندن قرآن عاجز باشی بجای آن الحمد [illegible] آیة الکرسی [illegible] مرتبه و قل هو الله هزار مرتبه بخوان
بعد از ان رو بقبله این دعا بخوان که [illegible] دعا [illegible] دعاء استفتاح باین سبب نام شده
که هر گاه خوانده شود درهای آسمان گشوده گردد [illegible] بخواهند مستجاب شود فاطمه گوید چون این
عمل بجای آوردم و خوابیدم و جمیع انبیا و ملائکه را که درین دعا مذکورند صلوات برایشان فرستادم در خواب دیدم
که میگویند ای ام داود مژده باد ترا که ما همه برای تو دعا کردیم و حاجت مستجاب شد پس بیدار شدم و اندک وقتی
بیش نگذشت که داود آمد و گفت در بند و زندان بودم که در نصف شب بخواب دیدم ترا که جماعتی بسیار در اطراف تو ایستاده
بودند یکی از ایشان با من گفت ای داود بدعای مادرت خدای تعالی ترا نجات داد برخیز بیدار شدم رسول منصور
ایستاده بود [illegible] پس بیرون آورد و پنجهزار درهم بمن [illegible] روانه خدمت شدم دعا اینست صدق الله العظیم الذی

بسم الله الرحمن الرحیم

لا اله الا هو الحی القیوم ذو الجلال والاکرام الرحمن الرحیم الحلیم الکریم الذی لیس کمثله شیء وهو
السمیع البصیر شهد الله انه لا اله الا هو والملائکة واولوا العلم [illegible] هو
العزیز الحکیم وبلغت رسله الکرام وانا علی ذلک من الشاهدین [illegible] اللهم
لک المجد ولک [illegible] ولک القهر ولک النعمة ولک العظمة ولک الر[illegible]

ولك السلطان ولك البهاء ولك الامتنان ولك التسبيح ولك التقديس ولك التهليل ولك
التكبير ولك ما يرى ولك ما لا يرى ولك ما فوق السموات العلى ولك ما تحت الثرى ولك الارضون
السفلى ولك الآخرة والاولى ولك ما ترضى به من الثناء والحمد والشكر والنعماء اللهم صل على
جبرئيل امينك على وحيك والقوي على امرك والمطاع في سمواتك ومحال كراماتك المتحمل لكلماتك
الناصر لاوليائك المدمر لاعدائك اللهم صل على ميكائيل ملك رحمتك والمخلوق لرأفتك
والمستغفر المعين لاهل طاعتك اللهم صل على اسرافيل حامل عرشك وصاحب الصور المنتظر
لامرك الوجل المشفق من خيفتك اللهم صل على حملة العرش الطاهرين وعلى السفرة الكرام البررة
الطيبين وعلى ملائكة الكرام الكاتبين وملائكة الجنان وخزنة النيران وملك الموت والاعوان
يا ذا الجلال والاكرام اللهم صل على ابينا آدم بديع فطرتك الذي كرمته بسجود ملائكتك و
ابحته جنتك اللهم صل على امنا حواء المطهرة من الرجس المصفاة من الدنس المفضلة من الانس
المترددة بين محال القدس اللهم صل على هابيل وشيث وادريس ونوح وهود وصالح وابراهيم
واسمعيل واسحق ويعقوب ويوسف والاسباط ولوط وشعيب وايوب وموسى وهرون ويوشع وميشا
والخضر وذي القرنين ويونس والياس واليسع وذي الكفل وطالوت وداود وسليمان وزكريا وشعيا
ويحيى وتورخ ومتى وارميا وحيقوق ودانيال وعزير وعيسى وشمعون وجرجيس والحواريين والاتباع
وخالد وحنظلة اللهم صل على محمد وآل محمد وبارك على محمد وآل محمد كما صليت وباركت ورحمت
وترحمت على ابراهيم وآل ابراهيم انك حميد مجيد اللهم صل على الاوصياء والسعداء والشهداء وائمة
الهدى اللهم صل على الابدال والاوتاد والسياح والعباد والمخلصين والزهاد واهل الجد والاجتهاد
واخصص محمدا واهل بيته بافضل صلواتك واجزل كراماتك وبلغ روحه وجسده مني تحية وسلاما
وزده فضلا وشرفا وكرما حتى تبلغه اعلى درجات الشرف من النبيين والمرسلين والافاضل المقربين
وصل على من سميت ومن لم اسم من ملائكتك وانبيائك ورسلك واهل طاعتك واوصل
صلواتي اليهم والى ارواحهم واجعلهم اخواني فيك واعواني على دعائك اللهم اني استشفع بك
اليك وبكرمك الى كرمك وبجودك الى جودك وبرحمتك الى رحمتك وباهل طاعتك اليك واسألك

اللهم

اللهم بكل ما سألك به أحد منهم من مسألة شريفة غير مردودة وبما دعوك به من دعوة
مجابة مجيبة يا الله يا رحمن يا رحيم يا حليم يا كريم يا عظيم يا جليل يا منيل يا جميل يا كفيل يا وكيل
يا مقيل يا مجير يا خبير يا منير يا مبين يا سميع يا مديل يا مجيل يا كبير يا قدير يا بصير يا شكور يا بر
يا طهر يا طاهر يا قاهر يا ظاهر يا باطن يا ساتر يا محيط يا مقتدر يا حفيظ يا متجبر يا قريب يا ودود يا
حميد يا مجيد يا مبدئ يا معيد يا شهيد يا محسن يا مجمل يا منعم يا مفضل يا قابض يا باسط يا هادي
يا مرسل يا مرشد يا مسدد يا معطي يا مانع يا دافع يا رافع يا باقي يا واقي يا خلاق يا وهاب يا تواب
يا فتاح يا نفاح يا مرتاح يا من بيده كل مفتاح يا نفاع يا رؤوف يا عطوف يا كافي يا شافي يا معافي
يا مكافي يا وفي يا مهيمن يا عزيز يا جبار يا متكبر يا سلام يا مؤمن يا أحد يا صمد يا نور يا مدبر يا فرد
يا وتر يا قدوس يا ناصر يا باعث يا وارث يا [illegible] يا متعالي يا مصور يا مسلم يا متحبب
يا قائم يا دائم يا عليم يا حكيم يا جواد يا باري يا بار يا سار يا عدل يا فاصل يا ديان يا حنان يا منان
يا سميع يا خفير يا معين يا ناشر يا غافر يا قديم يا [illegible] يا مميت يا محيي يا نافع يا رازق
يا مقتدر يا مسبب يا مغيث يا مغني يا [illegible] يا خالق يا [illegible] يا راصد يا حاضر يا جابر يا حافظ يا ق
شديد يا غياث يا عائد يا قابض يا من علا فاستعلى فكان بالمنظر الأعلى يا قريب فدنى وبعيد فنأى
ويعلم السر وأخفى يا من إليه التدبير وله المقادير يا من العسير عليه يسير يا من هو على ما يشاء قدير يا
الرياح يا فالق الإصباح يا باعث الأرواح يا ذا الجود والسماح يا راد ما قد فات يا ناشر الأموات يا جامع
الشتات يا رازق من يشاء وفاعل ما يشاء كيف يشاء يا ذا الجلال والإكرام يا حي يا قيوم يا حي
حين لا حي يا حي يا محيي الموتى يا حي لا إله إلا أنت بديع السماوات والأرض يا إلهي صل على محمد وآل محمد
وارحم محمدا وآل محمد وبارك على محمد وآل محمد كما صليت وباركت ورحمت وترحمت على إبراهيم وآل إبراهيم
إنك حميد مجيد وارحم ذلي وفاقتي وفقري وانفرادي ووحدتي وخضوعي بين يديك واعتمادي
عليك وتضرعي إليك أدعوك دعاء الخاضع الذليل الخاشع الخائف المشفق البائس المهين الحقير
الجائع الفقير العائذ المستجير المقر بذنبه المستغفر منه المستكين لربه دعاء من أسلمته ثقته
ورفضته أحبته وعظمت فجيعته دعاء حرق حزين ضعيف مهين بائس مسكين بك مستجير اللهم

وأسألك بأنك مليك وأنك ما تشاء من أمر يكون وأنك على ما تشاء قدير وأسألك بحرمة هذا
الشهر الحرام والبيت الحرام والبلد الحرام والركن والمقام والمشاعر العظام وبحق نبيك عليه وآله السلام
يا من وهب لآدم شيث ولإبراهيم إسمعيل وإسحق ويا من رد يوسف على يعقوب ويا من كشف بعد البلاء
ضر أيوب يا راد موسى على أمه وزائد الخضر في علمه ويا من وهب لداود سليمان ولزكريا يحيى ولمريم
عيسى يا حافظ بنت شعيب يا كافل ولد أم موسى أسألك أن تصلي على محمد وآل محمد وأن تغفر لي ذنوبي
كلها وتجيرني من عذابك وتوجب لي رضوانك وإحسانك وغفرانك وجنانك وأن تفك عني كل حلقة
بيني وبين من يؤذيني وتفتح لي كل باب وتلين لي كل صعب وتسهل كل عسير وتخرس عني كل ناطق بسوء
وتكف عني كل باغ وتكبت كل عدو وحاسد وتمنع مني كل ظالم وتكفيني كل عائق يحول بيني وبين حاجتي
ويحاول أن يفرق بيني وبين طاعتك ويثبطني عن عبادتك يا من ألجم الجن المتمردين وقهر عتاة
الشياطين وأذل رقاب المتجبرين ورد كيد المتسلطين عن المستضعفين أسألك على ما تشاء
وتسهيلك لما تشاء كيف تشاء أن تجعل قضاء حاجتي فيما تشاء بعد از آن سجده کن و هر دو رو را
بر خاک بگذار و بگوی اللهم لك سجدت وبك آمنت فارحم ذلي وفاقتي واجتهادي وتضرعي ومسكنتي
وفقري إليك يا رب وجهد کن تا اشک از چشمت بیاید اگر چه بقدر سر سوزنی باشد که علامت اجابت
اینماه روزه داشتن کفاره دویست ساله گناهست [illegible] روز مبعث مرویست که شب بیست و هفتم رجب که صباحش
حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله بنبوت مبعوث شده بهتر است از هر چه آفتاب بر او تابیده و نیز روایت که در ماه رجب شبی
هست که هر کس در آن شب خواب بر خود حرام کند و مشغول عبادت باشد خدای تعالی جسدش را بر آتش حرام کند و هفتاد هزار
ملک با او مصافحه کنند و برایش استغفار نمایند تا آن شب از سال دیگر و مستحب است در این شب صلوات بسیار بر آن حضرت
فرستادن و هر کس از شیعیان که در این شب عمل کند اجر شصت ساله عمل یابد کسی از حضرت امام محمد تقی علیه السلام
پرسید که در این شب چه عمل کنیم فرمود چون بعد از نماز خفتن بخوابید و پیشتر از نصف شب هر وقت که بیدار شوید دوازده
رکعت نماز بگذارید و بعد از هر دو رکعت الحمد و معوذتین و قل هو الله و قل یا ایها الکافرون و انا انزلناه و آیة الکرسی
هر یک را هفت مرتبه بخوانید بعد از آن بگوئید الحمد لله الذي لم يتخذ ولدا ولم يكن له شريك في الملك ولم
يكن له ولي من الذل وكبره تكبيرا اللهم إني أسألك بمعاقد عزك على أركان عرشك

ومنتهى الرحمة من كتابك وباسمك الاعظم الاعظم الاعظم وذكرك الاعلى الاعلى الاعلى وبكلماتك التامات
ان تصلي على محمد وآل محمد وان تفعل بي ما انت اهله بعد از ان هر چه خواهد دعا كند ومستحب است خواندن اين دعا در شب
اللهم اني اسئلك بالتجلي الاعظم في هذه الليلة من الشهر المكرم وان تصلي على محمد و[illegible]
وآله وان تغفر لنا ما انت به منا اعلم يا من يعلم ولا يعلم اللهم بارك لنا في ليلتنا هذه التي بشرف
الرسالة فضلتها وبكرامتك اجللتها وبالمحل الشريف احللتها اللهم فانا نسئلك بالمبعث الشريف و
السيد اللطيف والعنصر العفيف ان تصلي على محمد وآله وان تجعل لنا اعمالنا في هذه الليلة وفي سائر
الليالي مقبولة وذنوبنا مغفورة وحسناتنا مشكورة وسيئاتنا مستورة وقلوبنا بحسن القول مسرورة
وارزاقنا من لدنك باليسر مدرورة اللهم انك ترى ولا ترى وانت بالمنظر الاعلى وان اليك الرجعى و
المنتهى وان لك المماة والمحيا وان لك الآخرة والاولى اللهم انا نعوذ بك ان نذل ونخزى وان
نأتي ما عنه تنهى اللهم انا نسئلك الجنة برحمتك ونستعيذ بك من النار فاعذنا منها بقدرتك ونسئلك
من الحور العين فارزقنا بعزتك واجعل اوسع ارزاقنا عند كبر سننا واحسن اعمالنا عند اقتراب اجلنا و
اطل في طاعتك وما يقرب اليك ويحظي عندك ويزلف لديك اعمارنا واحسن في جميع احوالنا وامورنا معرفتنا
ولا تكلنا الى احد من خلقك فيمن علينا وتفضل علينا بجميع حوائجنا للدنيا والآخرة وابدء بآبائنا وجميع اخواننا
المؤمنين في جميع ما سألناك لانفسنا يا ارحم الراحمين اللهم انا نسئلك باسمك العظيم وملكك القديم ان
تصلي على محمد وآل محمد وان تغفر لنا الذنب العظيم انه لا يغفر الذنب العظيم الا العظيم وهذا رجب المكرم الذي اكرمتنا
اول اشهر الحرم واكرمتنا به من بين الامم فلك الحمد يا ذا الجود والكرم فاسئلك به وباسمك الاعظم الاعظم
الاجل الاكرم الذي خلقته فاستقر في ظلك فلا يخرج منك الى غيرك ان تصلي على محمد واهل بيته الطاهرين
وان تجعلنا من العاملين فيه بطاعتك والآملين فيه لشفاعتك اللهم اهدنا الى سواء السبيل واجعل
مقيلنا عندك خير مقيل في ظل ظليل وملك جزيل فانك حسبنا ونعم الوكيل اللهم اقلبنا مفلحين منجحين غير
مغضوب عليهم ولا الضالين برحمتك يا ارحم الراحمين اللهم اني اسئلك بعزائم مغفرتك وبواجب رحمتك والسلامة
من كل اثم والغنيمة من كل بر والفوز بالجنة والنجاة من النار اللهم دعاك الداعون ودعوتك وسألك السائلون
وسألتك وطلب الطالبون وطلبت اليك اللهم انت الثقة والرجاء واليك منتهى الرغبة والدعاء اللهم فصل على محمد

وآله واجعل اليقين في قلبي والنور في بصري والنصيحة في صدري وذكرك بالليل والنهار على لساني ورزقا واسعا غير ممنون ولا محظور فارزقني وبارك لي فيما رزقتني واجعل غناي في نفسي ورغبتي فيما عندك برحمتك يا ارحم الراحمين بعد از آن سجده كند و بگويد الحمد لله الذي هدانا لمعرفته وخصنا بولايته ووفقنا لطاعته بعد از آن سر بردارد و بگويد اللهم اني قصدتك بحاجتي واعتمدت عليك بمسئلتي وتوجهت اليك بائمتي وسادتي اللهم انفعنا بحبهم واوردنا موردهم وارزقنا مرافقتهم وادخلنا الجنة في زمرتهم برحمتك يا ارحم الراحمين و مستحب است غسل كردن درين شب و درين روز و روزه اين روز برابر است با شصت ماه و در روايت ديگر هفتاد سال و مستحب است درين روز دوازده ركعت نماز گذاردن بعد الحمد هر سوره كه خواهد بخواند و بعد از هر دو ركعت اين دعا بخواند الحمد لله الذي لم يتخذ ولدا ولم يكن له شريك في الملك ولم يكن له ولي من الذل وكبره تكبيرا يا عدتي في مدتي يا صاحبي في شدتي يا وليي في نعمتي يا غياثي في رغبتي يا نجاحي يا حافظي في غيبتي يا كالئي في وحدتي يا انيسي في وحشتي انت الساتر عورتي فلك الحمد وانت المقيل عثرتي فلك الحمد وانت الناعش صرعتي فلك الحمد صل على محمد وآل محمد واستر عورتي وآمن روعتي واقلني عثرتي واصفح عن جرمي وتجاوز عن سيئاتي في اصحاب الجنة وعد الصدق الذي كانوا يوعدون چون از مجموع نماز و دعا فارغ شود الحمد و قل هو الله و معوذتين و قل يا ايها الكافرون و انا انزلناه و آية الكرسي هر يكرا هفت مرتبه بخواند بعد از آن هفت مرتبه بگويد لا اله الا الله والله اكبر وسبحان الله والحمد لله ولا حول ولا قوة الا بالله و بعد از آن هفت مرتبه بگويد الله الله ربي لا اشرك به شيئا و هرچه خواهد دعا كند و مستحب است درين روز خواندن اين دعا يا من امر بالعفو والتجاوز وضمن على نفسه العفو والتجاوز يا من عفا وتجاوز اعف عني وتجاوز يا كريم اللهم وقد اكدى الطلب واعيت الحيلة والمذهب ودرست الآمال وانقطع الرجاء الا منك وحدك لا شريك لك اللهم اني اجد سبل المطالب اليك مشرعة ومناهل الرجاء لديك مترعة وابواب الدعاء لمن دعاك مفتحة والاستعانة لمن استعان بك مباحة واعلم انك لداعيك بموضع اجابة وللصارخ بمرصد اغاثة وان في اللهف الى جودك والضمان بعدتك عوضا من منع الباخلين ومندوحة عما في ايدي المستاثرين وانك لا تحتجب عن خلقك الا ان تحجبهم الاعمال دونك وعلمت ان افضل زاد الراحل اليك عزم ارادة يختارك بها وقد ناجاك بعزم الارادة قلبي فاسئلك ملهوف

مكروب فرجت عن قلبه او مذنب خاطئ غفرت له او معافى اتممت نعمتك عليه او فقير اهديت غناك اليه
ولتلك الدعوة عليك حق وعندك منزلة الا صليت على محمد وآل محمد وقضيت حوائجي حوائج الدنيا و
الآخرة هذا رجب المرجب المكرم الذي اكرمتنا به اول اشهر الحرم اكرمتنا به من بين الامم يا ذا الجود
والكرم ونسئلك به وباسمك الاعظم الاعظم الاعظم الاجل الاكرم الذي خلقته واستقر في ظلك فلا
يخرج منك الى غيرك ان تصلي على محمد واهل بيته الطاهرين وتجعلنا من العاملين فيه بطاعتك و
الآملين فيه لشفاعتك اللهم واهدنا الى سواء السبيل واجعل مقيلنا عندك خير مقيل في ظل ظليل
فانك حسبنا ونعم الوكيل والسلام على عباده المصطفين وصلواته عليهم اجمعين اللهم بارك يومنا
هذا الذي فضلته بكرامتك جللته وبالمنزل الكريم انزلته وصل على من فيه الى عبادك ارسلته و
بالمحل الرفيع احللته اللهم صل عليه وآله صلاة دائمة تكون لك شكرا ولنا ذخرا واجعل لنا من امرنا
يسرا واختم لنا بالسعادة الى منتهى آجالنا وقد قبلت اليسير من اعمالنا وبلغنا برحمتك افضل آمالنا
انك على كل شيء قدير وصلى الله على سيدنا محمد وآله الطاهرين وسلم [illegible]

مرویست از اهل بیت طاهرین علیهم السلام که اینماه [illegible] آمده و درین ماه اعمال عباد را بالا برند و حسنات
هفتاد برابر مضاعف شود و سیئات محو گردد و گناهان [illegible] درینماه قسمت شود و زیاده شود چنانکه در ماه
رمضان و بهشت را زینت کنند و خدای تعالی از عرش نظر کند بر عابدان و روزه گیران اینماه و بایشان با حمله عرش مباهات کند
و فضایل روزه اینماه بتفصیل در باب سابق گذشت و هرکس درینماه صدقه دهد خدای تعالی آنرا تربیت فرماید و زیاده گرداند تا روز
قیامت مثل کوه احد و در روایت دیگر آمده که هرکس هر روز درینماه هفتاد مرتبه استغفار کند گناهانش آمرزیده شود اگرچه بعدد
ستارگان آسمان باشد و در زمره حضرت پیغمبر و آله صلی الله علیهم محشور شود و هرکس درین ماه هر روز هفتاد مرتبه بگوید استغفر الله
واسئله التوبة خدای تعالی برائت از نار و جواز بر صراط و دخول دار القرار عطا فرماید و هرکس هر روز درین ماه هفتاد مرتبه
بگوید استغفر الله الذی لا اله الا هو الرحمن الرحیم الحی القیوم واتوب الیه خدای تعالی آنرا در افق مبین ثبت گرداند پرسیدند
که افق مبین کدامست حضرت امام علیه السلام فرمود صحرائیست در پیش عرش که در آن جویها جاریست و مستحب است که در هر روز این
ماه وقت ظهر و در شب نصف ماه بخوانند این صلوات اللهم صل على محمد وآل محمد شجرة النبوة وموضع الرسالة
ومختلف الملائكة ومعدن العلم واهل بيت الوحي اللهم صل على محمد وآل محمد الفلك الجارية في اللجج الغامرة

محمد

يامن من ركبها ويغرق من تركها المتقدم لهم مارق والمتاخر عنهم زاهق واللازم لهم لاحق اللهم صل على
وآل محمد الكهف الحصين وغياث المضطر المستكين وملجا الهاربين وعصمة المعتصمين اللهم صل على محمد و
آل محمد صلوة كثيرة تكون لهم رضاء ولحقهم اداء وقضاء بحول منك وقوة يا رب العالمين اللهم
صل على محمد وآل محمد الطيبين الابرار الاخيار الذين اوجبت حقوقهم وفرضت طاعتهم وولايتهم اللهم
صل على محمد وآل محمد واعمر قلبي بطاعتك ولا تخزني بمعصيتك وارزقني مواساة من قترت عليه من
رزقك بما وسعت علي من فضلك ونشرت علي من عدلك واحييتني تحت ظلك وهذا شهر نبيك سيد
رسلك شعبان الذي حففته منك بالرحمة والرضوان الذي كان رسول الله صلى الله عليه وآله يداب
في صيامه وقيامه في لياليه واياه بخوعا لك في اكرامه واعظامه الى محل حمامه اللهم فاعنا على
الاستنان بسنته فيه ونيل الشفاعة لديه اللهم واجعله لي شفيعا مشفعا وطريقا اليك مهيعا
واجعلني له متبعا حتى القاك عني راضيا وعن ذنوبي غاضيا فاوجبت لي منك الرحمة والرضوان و
انزلتني دار القرار ومحل الاخيار حضرت امام حسين عليه السلام متولد شده مستحب است در اين روز روزه داشتن
وخواندن اين دعا اللهم اني اسئلك بحق المولود في هذا اليوم الموعود بشهادته قبل استهلاله وولادته
بكته السماء ومن فيها والارض ومن عليها ولما يطا لابتيها قتيل العبرة وسيد الاسرة الممدود بالنصرة
يوم الكرة المعوض من قتله ان الائمة من نسله والاوصياء من عترته والشفاء في تربته والفوز معه
في اوبته بعد قائمهم وغيبته حتى يدركوا الاوتار ويثاروا الثار ويرضوا الجبار ويكونوا خير انصار صلى الله
عليهم مع اختلاف الليل والنهار اللهم فبحقهم اليك اتوسل واسال سؤال مقترف معترف مسيئ الى
نفسه مما فرط في يومه وامسه يسئلك العصمة الى محل رمسه اللهم فصل على محمد وعترته واحشرنا
في زمرته وبوئنا معه دار الكرامة ومحل الاقامة اللهم وكما اكرمتنا بمعرفته فاكرمنا بزلفته وارزقنا مرافقته
وسابقته واجعلنا ممن يسلم لامره ويكثر الصلوة عليه عند ذكره وعلى جميع اوصيائه واهل اصفيائه
الممدودين منك بالعدد الاثنى عشر النجوم الزهر والحجج على جميع البشر اللهم لنا في هذا اليوم خير موهبة
وانجح في لدية كما وهبت الحسين لمحمد جده وعاذ فطرس بمهده فنحن عائذون بقبره من بعده نشهد
تربته وننتظر اوبته امين رب العالمين مروايت كه هركس ايام بيض ماه شعبان روزه كيرد -

خداي تعالى برايش هزار حسنه نويسد و هزار سيئه از وي محو كند و هزار درجه بلند گرداند و هر كس نصف شعبان و شب عيد فطر احيا دارد دلش نميرد روزي كه دلها همه مرده باشند و شب نصف شعبان بعد از شب قدر بهترين شبهاست درين شب گناهان كبيره آمرزيده و حوايج برآورده و دعا مستجاب شود و هر كس زيارت حضرت امام حسين عليه السلام كند گناهان گذشته و آينده اش آمرزيده شود و نيز مرويست كه هر كس شب نصف شعبان و شب فطر و شب عرفه در يكسال زيارت آنحضرت كند خداي تعالى برايش هزار حج و هزار عمره نويسد و هزار حاجتش را برآرد در دنيا و آخرت و هر كس درين شب سبحان الله والحمد لله والله اكبر ولا اله الا الله هر يك را صد مرتبه بگويد گناهان گذشته اش همه آمرزيده شود و حوايج دنيا و آخرتش برآورده گردد خواه آنچه سوال كند و خواه آنچه نكند و حضرت امام محمد باقر عليه السلام فرمود هر كس درين شب بعد از نماز خفتن دو ركعت نماز كند در ركعت اول بعد الحمد قل يا ايها الكافرون و در دويم قل هو الله احد بخواند و بعد از سلام سي و سه مرتبه سبحان الله و سي و سه مرتبه الحمد لله و سي و چهار مرتبه الله اكبر بگويد بعد از ان بگويد يا من اليه ملجأ العباد في المهمات واليه يفزع الخلق في الملمات يا عالم الجهر والخفيات يا من لا يخفى عليه خواطر الاوهام والخطرات يا رب الخلائق والبريات يا من بيده ملكوت الارضين والسموات انت الله لا اله الا انت امت اليك بلا اله الا انت فيا لا اله الا انت اجعلني في هذه الليلة ممن نظرت اليه فرحمته وسمعت دعاءه فاجبته وعلمت استقالته فاقلته وتجاوزت عن سالف خطيئته وعظيم جريرته فقد استجرت بك من ذنوبي ولجات اليك في ستر عيوبي اللهم فجد علي بكرمك وفضلك واحطط خطاياي بحلمك وعفوك وتغمدني في هذه الليلة بسابغ كرامتك واجعلني فيها من اوليائك الذين اجتبيتهم لطاعتك واخترتهم لعبادتك وجعلتهم خالصتك وصفوتك اللهم اجعلني ممن سعد جده وتوفر من الخيرات حظه واجعلني ممن سلم فنعم وفاز فغنم واكفني شر ما اسلفت واعصمني من الازدياد في معصيتك وحبب الي طاعتك وما يقربني منك ويزلفني عندك سيدي اليك يلجأ الهارب ومنك يلتمس الطالب وعلى كرمك يعول المستقيل التائب ادبت عبادك وانت الغفور الرحيم اللهم فلا تحرمني ما رجوت من كرمك ولا تؤيسني من سابغ نعمك ولا تخيبني من جزيل قسمك في هذه الليلة لاهل طاعتك واجعلني في جنة من شر بريتك ربي ان لم اكن اهل ذلك وانت اهل الكرم والعفو والمغفرة جد علي بما انت اهله لا بما استحقه فقد حسن

بك وتحقق رجائي لك وتعلقت نفسي بكرمك فانت ارحم الراحمين واكرم الاكرمين اللهم واخصصني من كرمك
بجزيل قسمك واعوذ بعفوك من عقوبتك واغفر لي الذنب الذي يحبس عني الخلق ويضيق علي الرزق حتى اقوم بصالح
رضاك وانعم بجزيل عطائك واسعد بسابغ نعمائك فقد لذت بحرمك وتعرضت لكرمك واستعذت بعفوك من عقوبتك
وبحلمك من غضبك فجد بما سالتك وانل ما التمست منك اسالك بك لا بشيء هو اعظم منك بعد از ان سجده کند
صد مرتبه بگوید یا رب وهفت مرتبه یا الله وده مرتبه لا حول ولا قوة الا بالله بعد از ان صلوات بفرستد وهر حاجت
که خواهد سؤال کند والله که اگر بعدد قطره باران حاجت بخواهد که خدای تعالی بفضل وکرم خود همه را عطا فرماید وهر کس در این شب
دو رکعت نماز گذارد در هر رکعت بعد الحمد ده مرتبه قل هو الله احد بخواند وچون فارغ شود سجده کند ودر سجده بگوید اللهم
لك سجد سوادي وخيالي وبياضي يا عظيم كل عظيم اغفر لي ذنبي العظيم فانه لا يغفره غيرك هفتاد و
دو هزار سیئه محو شود وهفتاد ودو هزار [illegible] نوشته شود واز والدینش هفتاد هزار سیئه محو شود ودر این شب حضرت صاحب
الزمان صلوات الله علیه [illegible] واین دعا که مروی است از آن حضرت در این شب بخوانند اللهم صل على محمد وآل محمد سيد
المرسلين وخاتم النبيين وحجة رب العالمين [illegible] في الميثاق المصطفى في الظلال المطهر من كل آفة البريء من كل
عيب المؤمل للنجاة المرتجى [illegible] اللهم وشرف بنيانه وعظم برهانه وافلج حجته
وارفع درجته واضئ نوره [illegible] الفضيلة والوسيلة والدرجة الرفيعة وابعثه مقاما
محمودا يغبطه به الاولون والآخرون وصل على امير المؤمنين ووارث المرسلين وقائد الغر المحجلين وسيد الوصيين
وحجة رب العالمين وصل على الحسن بن علي امام المؤمنين ووارث المرسلين وحجة رب العالمين وصل على الحسين
بن علي امام المؤمنين ووارث المرسلين وحجة رب العالمين وصل على علي بن الحسين امام المؤمنين ووارث المرسلين
وحجة رب العالمين وصل على محمد بن علي امام المؤمنين ووارث المرسلين وحجة رب العالمين وصل على جعفر بن محمد امام
المؤمنين ووارث المرسلين وحجة رب العالمين وصل على موسى بن جعفر امام المؤمنين ووارث المرسلين وحجة رب العالمين
وصل على علي بن موسى امام المؤمنين ووارث المرسلين وحجة رب العالمين وصل على محمد بن علي امام المؤمنين ووارث
المرسلين وحجة رب العالمين وصل على علي بن محمد امام المؤمنين ووارث المرسلين وحجة رب العالمين وصل على الحسن بن
علي امام المؤمنين ووارث المرسلين وحجة رب العالمين وصل اللهم على الخلف الهادي المهدي امام المؤمنين ووارث
المرسلين وحجة رب العالمين اللهم صل على محمد واهل بيته الائمة الهادين العلماء الصادقين الابرار المتقين دعائم دينك

وارکان

وأركان توحيدك وحججك على خلقك وخلفائك في أرضك الذين اخترتهم لنفسك واصطفيتهم على عبادك و
ارتضيتهم لدينك وخصصتهم بمعرفتك وجللتهم بكرامتك وغشيتهم برحمتك وربيتهم بنعمتك وغذيتهم
بحكمتك وألبستهم نورك ورفعتهم في ملكوتك وحففتهم بملائكتك وشرفتهم بنبيك صلواتك عليه
وآله اللهم صل عليهم صلوة كثيرة دائمة طيبة لا يحيط بها إلا أنت ولا يسعها إلا علمك ولا يحصيها
أحد غيرك اللهم صل على وليك المحيي سنتك القائم بأمرك الداعي إليك الدليل عليك حجتك على
خلقك وخليفتك في أرضك وشاهدك على خلقك عبادك اللهم أعز نصره ومد في عمره وزين الأرض
بطول بقائه اللهم اكفه بغي الحاسدين وأعذه من شر الكائدين وازجر عنه إرادة الظالمين وخلصه من أيدي
الجبارين اللهم أعطه في نفسه وذريته وشيعته ورعيته وخاصته وعامته وعدوه وجميع أهل الدنيا ما تقر به
عينه وتسر به نفسه وبلغه أفضل ما أمله في الدنيا والآخرة إنك على كل شيء قدير اللهم جدد به ما امتحى
من دينك وأحي به ما بدل من كتابك وأظهر به ما غير من حكمك حتى يعود دينك به وعلى يديه غضا
جديدا خالصا لا شك فيه ولا شبهة معه ولا باطل عنده ولا بدعة لديه اللهم نور بنوره كل ظلمة وهد بركنه
كل بدعة واهدم بعزته كل ضلالة واقصم به كل جبار واخمد بسيفه كل نار وأهلك بعدله كل جور وأجر حكمه
على كل حكم وأذل بسلطانه كل سلطان اللهم أذل كل من ناواه وأهلك كل من عاداه وامكر بمن كاده واستأصل
من جحد حقه واستهان بأمره وسعى في إطفاء نوره وأراد إخماد ذكره اللهم صل على محمد المصطفى وعلي المرتضى
وفاطمة الزهراء والحسن الرضا والحسين المصطفى وجميع الأوصياء مصابيح الدجى وأعلام الهدى ومنار التقى والعروة الوثقى
والحبل المتين والصراط المستقيم وصل على وليك وولاة عهدك والأئمة من ولده ومد في أعمارهم وزد في آجالهم وبلغهم
أقصى آمالهم دينا ودنيا وآخرة إنك على كل شيء قدير وايضا مستحب است در شب خواندن اين دعا اللهم بحق
ليلتنا ومولودها وحجتك وموعودها التي قرنت إلى فضلها فضلا فتمت كلمتك صدقا وعدلا لا مبدل لكلماتك ولا معقب
لآياتك نورك المتألق وضياؤك المشرق والعلم النور في طخياء الديجور الغائب المستور جل مولده وكرم محتده والملائكة شهده والله
ناصره ومؤيده إذا آن ميعاده والملائكة أمداده سيف الله الذي لا ينبو ونوره الذي لا يخبو والحلم الذي لا يصبو مدار الدهر
ونواميس العصر وولاة الأمر والمنزل عليهم ما يتنزل في ليلة القدر وأصحاب الحشر والنشر تراجمة وحيه وولاة أمره ونهيه
اللهم فصل على خاتمهم وقائمهم المستور عن عوالمهم وأدرك بنا أيامه وظهوره وقيامه واجعلنا من أنصاره وأقرن

عليه و

صل

سالمين

وَمِنَ السُّوءِ قائمين وَبِحَقِّهِ غانمين وَبِصُحْبَتِهِ ناعمين وَفي دَوْلَتِهِ وَأَحْيِنا في خُلَصائِهِ وَاكْتُبْنا في أَعْوانِهِ ثارنا بثاره

بِرَحْمَتِكَ يا أَرْحَمَ الرّاحِمينَ وَالْحَمْدُ لِلّهِ رَبِّ الْعالَمينَ وَصَلَّى اللّهُ عَلى مُحَمَّدٍ خاتَمِ النَّبِيّينَ وَالْمُرْسَلينَ وَعَلى أَهْلِ بَيْتِهِ

الصّادِقينَ وَعِتْرَتِهِ النّاطِقينَ وَالْعَنْ جَميعَ الظّالِمينَ وَاحْكُمْ بَيْنَنا وَبَيْنَهُمْ يا أَحْكَمَ الْحاكِمينَ ودر روز نصف

اینماه ارواح انبیا علیهم السلام اذن خواسته بزیارت قبر حضرت امام حسین علیه السلم آیند وهرکس درین روز زیارت قبر آنحضرت

کند صد وبیست هزار پیغمبر با او مصافحه کنند ویکسال گناه بر ونه نویسند واگر سال دویم زیارت کند گناهانش آمرزیده شود

ودر روایت دیگر آمده که هرکس درین روز سه سال پی در پی زیارت آنحضرت کند گناهانش البته آمرزیده شود ودر شب آخر شعبان

وشب اول ماه رمضان این دعا بخواند اَللّهُمَّ اِنَّ هذَا الشَّهْرَ الْمُبارَكَ الَّذي اُنْزِلَ فيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِلنّاسِ

وَبَيِّناتٍ مِنَ الْهُدى وَالْفُرْقانِ قَدْ حَضَرَ فَسَلِّمْنا فيهِ وَسَلِّمْهُ لَنا وَتَسَلَّمْهُ مِنّا في يُسْرٍ مِنْكَ وَعافِيَةٍ يا مَنْ أَخَذَ

الْقَليلَ وَشَكَرَ الْكَثيرَ اِقْبَلْ مِنِّي الْيَسيرَ اَللّهُمَّ اِنّي أَسْأَلُكَ أَنْ تَجْعَلَ لي اِلى كُلِّ خَيْرٍ سَبيلاً وَمِنْ كُلِّ ما لا تُحِبُّ

مانِعاً يا أَرْحَمَ الرّاحِمينَ يا مَنْ عَفى عَنّي وَعَنْ ما خَلَوْتُ بِهِ مِنَ السَّيِّئاتِ يا مَنْ لَمْ يُؤاخِذْني بِارْتِكابِ الْمَعاصي

عَفْوَكَ عَفْوَكَ عَفْوَكَ يا كَريمُ اِلهي وَعَظْتَني فَلَمْ أَتَّعِظْ وَزَجَرْتَني عَنْ مَحارِمِكَ فَلَمْ أَنْزَجِرْ فَما عُذْري فَاعْفُ عَنّي

يا كَريمُ عَفْوَكَ عَفْوَكَ اَللّهُمَّ اِنّي أَسْأَلُكَ الرّاحَةَ عِنْدَ الْمَوْتِ وَالْعَفْوَ عِنْدَ الْحِسابِ عَظُمَ الذَّنْبُ مِنْ عَبْدِكَ

فَلْيَحْسُنِ التَّجاوُزُ مِنْ عِنْدِكَ يا أَهْلَ التَّقْوى وَيا أَهْلَ الْمَغْفِرَةِ عَفْوَكَ عَفْوَكَ اَللّهُمَّ اِنّي عَبْدُكَ وَابْنُ عَبْدِكَ ابْنُ

أَمَتِكَ ضَعيفٌ فَقيرٌ اِلى رَحْمَتِكَ وَأَنْتَ مُنْزِلُ الْغِنى وَالْبَرَكَةِ عَلَى الْعِبادِ قاهِرٌ مُقْتَدِرٌ أَحْصَيْتَ أَعْمالَهُمْ وَقَسَمْتَ

أَرْزاقَهُمْ وَجَعَلْتَهُمْ مُخْتَلِفَةً أَلْسِنَتُهُمْ وَأَلْوانُهُمْ خَلْقاً مِنْ بَعْدِ خَلْقٍ لا يَعْلَمُ الْعِبادُ عِلْمَكَ وَلا يَقْدِرُ الْعِبادُ قَدْرَكَ

وَكُلُّنا فَقيرٌ اِلى رَحْمَتِكَ فَلا تَصْرِفْ عَنّي وَجْهَكَ وَاجْعَلْني مِنْ صالِحِ خَلْقِكَ فِي الْعَمَلِ وَالْأَمَلِ وَالْقَضاءِ وَالْقَدَرِ

اَللّهُمَّ أَبْقِني خَيْرَ الْبَقاءِ وَأَفْنِني خَيْرَ الْفَناءِ عَلى مُوالاةِ أَوْلِيائِكَ وَمُعاداةِ أَعْدائِكَ وَالرَّغْبَةِ وَالرَّهْبَةِ

مِنْكَ وَالْخُشُوعِ وَالْوَفاءِ وَالتَّسْليمِ لَكَ وَالتَّصْديقِ بِكِتابِكَ وَاتِّباعِ سُنَّةِ رَسُولِكَ اَللّهُمَّ ما كانَ في قَلْبي

مِنْ شَكٍّ أَوْ رَيْبَةٍ أَوْ جُحُودٍ أَوْ قُنُوطٍ أَوْ فَرَحٍ أَوْ مَرَحٍ أَوْ بَطَرٍ أَوْ خُيَلاءَ أَوْ رِياءٍ أَوْ سُمْعَةٍ أَوْ شِقاقٍ أَوْ نِفاقٍ أَوْ كُفْرٍ

أَوْ فُسُوقٍ أَوْ عِصْيانٍ أَوْ عَظَمَةٍ أَوْ شَيْءٍ لا تُحِبُّ فَأَسْأَلُكَ يا رَبِّ أَنْ تُبَدِّلَني مَكانَهُ ايماناً بِوَعْدِكَ وَوَفاءً بِعَهْدِكَ

وَرِضاً بِقَضائِكَ وَزُهْداً فِي الدُّنْيا وَرَغْبَةً فيما عِنْدَكَ وَأَثَرَةً وَطُمَأْنينَةً وَتَوْبَةً نَصُوحاً أَسْأَلُكَ ذلِكَ يا رَبَّ

الْعالَمينَ اِلهي أَنْتَ مِنْ حِلْمِكَ تُعْصى وَمِنْ كَرَمِكَ وَجُودِكَ تُطاعُ فَكَأَنَّكَ لَمْ تُعْصَ وَأَنَا وَمَنْ لَمْ يَعْصِكَ سُكّانُ أَرْضِكَ

فكن علينا

فکن علینا جواداً وبالخیر عواداً یا ارحم الراحمین وصلّ علی محمّد وآله صلوةً لا تحصی ولا تعدّ ولا یقدّر قدرها
غیرک یا ارحم الراحمین

مرویست از اهل بیت طاهرین علیهم السلام

که اینماه سیّد ماههاست اولش رحمت ومیانش مغفرت وآخرش اجابت دعوات وآزادی از آتش وحضرت پیغمبر صلی الله
علیه وآله در فضایل اینماه خطبه ادا فرمود ومجمل مضمونش اینست که اینماه افضل ماههاست یکنماز تطوع در شبهای
اینماه مثل نماز هفتاد شب است در سایر ماهها واجر تطوع وتصدق وسایر اعمال خیر در اینماه مثل اجر فریضه است در غیر
آن ودر اینماه اهل حاجت واعمار وارزاق مردم نوشته شود وارزاق مؤمنان در اینماه زیاد گردد وهر کس در اینماه مؤمنی
افطار فرماید چنانست که بنده آزاد کند وگناهان گذشته اش آمرزیده شود کسی گفت ماهمه قادر بر این نیستیم فرمود خود را
از آتش نگاه دارید اگرچه بنصف خرما یا بشربتی باشد وهر کس در اینماه خدمت ومشقت از خادم خود تخفیف دهد خدای تعالی
روز قیامت حساب ورا تخفیف دهد ومؤمنان در اینماه ... کرامت او بیند ونفسشان تسبیح وخوابشان
عبادت ودعاشان مستجاب وعملشان مقبول پس در اینماه بنیتهای صادق ودلهای پاکیزه از گناه توفیق روزه
آن وتلاوت قرآن مسئلت کنید وبجوع وعطش اینماه جوع وعطش روز قیامت یاد آورید وبر فقرا تصدق وبر کوچکان
ترحم وبر بزرگان توقیر وتکریم نمائید وصله ارحام بجا آورید وزبان از ... ودل ... به بندید وچشم از حرام بپوشید
وگوش از آن بکشید وبر ایتام مردم رحم کنید تا بر ایتام شما رحم کنند ودر وقت صلوات که افضل اوقاتست از گناهان
استغفار کنید ودستها بدعا بر دارید که خدای تعالی بر بندگان برحمت نظر کند چون او را طلبند لبیک گوید وچون مناجات
کنند اجابت کند بنماید وچون دعا کنند عطا فرماید نفوس شما در گرو عملست پس باستغفار خلاص کنید وپشتهای شما از گناه
سنگین است پس بطول رکوع وسجود بار از دوش خود سبک گردانید ودرهای بهشت در اینماه گشوده است سوال کنید
تا بر شما نبندند ودرهای دوزخ بسته است تضرع نمائید تا بر شما نگشایند وشیاطین مسجون ومحبوسند استغاثه کنید تا بر شما
مسلط نگردند نشوند وشقی کسی است که درین ماه از مغفرت خدا محروم ماند وکسی که در اینماه آمرزیده نشود کی آمرزیده شود مگر آنکه
بعرفات حاضر شود وهر کس دست از شر خود بدارد از مردم باز گیرد خدای تعالی غضب خود را از او باز گیرد وهر کس تطوعی بجا آرد از
آتش بری شود وهر کس یتیمی را اکرام کند خدای تعالی او را اکرام کند وهر کس صلوات بر من فرستد میزانش سنگین گرداند
روزی که میزانها سبک باشد وهر کس یک آیه از قرآن بخواند چنانست که در ماه دیگر ختم قرآن کند وهر شب ... جمعی را
از آتش آزاد شوند مگر کسی که افطار بمسکری کند یا صاحب بدعت یا صاحب شطرنج باشد ودر شب جمعه مثل آن ...

شده آزاد شوند و هر کس در این ماه روزه گیرد و قدری از شبهایش عبادت کند و مواظبت بر نمازها و محافظت نماز جمعه نماید

عید نماید و بطن و فرج خود را از حرام حفظ کند و مردم را نیازارد و نرنجاند خدای تعالی گناهان گذشته و آینده اش بیامرزد و از آتش

آزادش گرداند و در بهشت نزولش فرماید و شفاعتش را برای اهل توحید بعدد ریگ عالج قبول فرماید این بود بیان مجملی

از مکارم اخلاق و محاسن افعال در این ماه اذکار و اوراد بیانش آنکه چون ماه مبارک دیده شود رو به قبله بگوید اَللّٰهُمَّ

اَهِلَّهُ عَلَيْنَا بِالْاَمْنِ وَالْاِيمَانِ وَالسَّلَامَةِ وَالْاِسْلَامِ وَالْعَافِيَةِ الْمُجَلَّلَةِ وَالرِّزْقِ الْوَاسِعِ وَدَفْعِ الْاَسْقَامِ

اَللّٰهُمَّ ارْزُقْنَا صِيَامَهُ وَقِيَامَهُ وَتِلَاوَةَ الْقُرْآنِ فِيهِ اَللّٰهُمَّ سَلِّمْهُ لَنَا وَتَسَلَّمْهُ مِنَّا وَسَلِّمْنَا فِيهِ

و دعاء روایت از صحیفه کامله نیز بخواند و هر کس در این ماه یکی از سه شب و آن میان با آخر بکربلا حاضر شود و زیارت حضرت

امام حسین علیه السلام کند گناهانش بریزد مثل برگ از درخت و از گناه پاک مثل روزی که متولد شده و چنان باشد که حج و عمره

گذارده بود و هر شب از این ماه این دعا را بخواند اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَفْتَتِحُ الثَّنَاءَ بِحَمْدِكَ وَاَنْتَ مُسَدِّدٌ لِلصَّوَابِ بِمَنِّكَ وَاَيْقَنْتُ

اَنَّكَ اَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ فِي مَوْضِعِ الْعَفْوِ وَالرَّحْمَةِ وَاَشَدُّ الْمُعَاقِبِينَ فِي مَوْضِعِ النَّكَالِ وَالنَّقِمَةِ وَاَعْظَمُ الْمُتَجَبِّرِينَ

فِي مَوْضِعِ الْكِبْرِيَاءِ وَالْعَظَمَةِ اَللّٰهُمَّ اَذِنْتَ لِي فِي دُعَائِكَ وَمَسْاَلَتِكَ فَاسْمَعْ يَا سَمِيعُ مِدْحَتِي وَاَجِبْ يَا رَحِيمُ

دَعْوَتِي وَاَقِلْ يَا غَفُورُ عَثْرَتِي فَكَمْ يَا اِلٰهِي مِنْ كُرْبَةٍ قَدْ فَرَّجْتَهَا وَهُمُومٍ قَدْ كَشَفْتَهَا وَعَثْرَةٍ قَدْ اَقَلْتَهَا وَرَحْمَةٍ قَدْ نَشَرْتَهَا وَحَلْقَةِ

بَلَاءٍ قَدْ فَكَكْتَهَا اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذُّلِّ وَكَبِّرْهُ تَكْبِيرًا

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ بِجَمِيعِ مَحَامِدِهِ كُلِّهَا عَلَى جَمِيعِ نِعَمِهِ كُلِّهَا اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي لَا مُضَادَّ لَهُ فِي مُلْكِهِ وَلَا مُنَازِعَ لَهُ فِي اَمْرِهِ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي لَا شَرِيكَ

لَهُ فِي خَلْقِهِ وَلَا شَبِيهَ لَهُ فِي عَظَمَتِهِ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الْفَاشِي فِي الْخَلْقِ اَمْرُهُ وَحَمْدُهُ الظَّاهِرِ بِالْكَرَمِ مَجْدُهُ الْبَاسِطِ بِالْجُودِ يَدَهُ الَّذِي

لَا تَنْقُصُ خَزَائِنُهُ وَلَا يَبِيدُ مُلْكُهُ وَلَا تَزِيدُهُ كَثْرَةُ الْعَطَاءِ اِلَّا كَرَمًا وَجُودًا اِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الْوَهَّابُ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْاَلُكَ قَلِيلًا

مِنْ كَثِيرٍ مَعَ حَاجَةٍ بِي اِلَيْهِ عَظِيمَةٍ وَغِنَاكَ عَنْهُ قَدِيمٌ وَهُوَ عِنْدِي كَثِيرٌ وَهُوَ عَلَيْكَ سَهْلٌ يَسِيرٌ اَللّٰهُمَّ اِنَّ عَفْوَكَ

عَنْ ذَنْبِي وَتَجَاوُزَكَ عَنْ خَطِيئَتِي وَصَفْحَكَ عَنْ ظُلْمِي وَسَتْرَكَ عَنْ قَبِيحِ عَمَلِي وَحِلْمَكَ عَنْ كَثِيرِ جُرْمِي عِنْدَ مَا

كَانَ مِنْ خَطَائِي وَعَمْدِي اَطْمَعَنِي فِي اَنْ اَسْاَلَكَ مَا لَا اَسْتَوْجِبُهُ مِنْكَ الَّذِي رَزَقْتَنِي مِنْ رَحْمَتِكَ وَ

اَرَيْتَنِي مِنْ قُدْرَتِكَ وَعَرَّفْتَنِي مِنْ اِجَابَتِكَ فَصِرْتُ اَدْعُوكَ آمِنًا وَاَسْاَلُكَ مُسْتَاْنِسًا لَا خَائِفًا وَلَا وَجِلًا

مُدِلًّا عَلَيْكَ فِيمَا قَصَدْتُ فِيهِ اِلَيْكَ وَاِنْ اَبْطَاَ عَنِّي عَتَبْتُ بِجَهْلِي عَلَيْكَ وَلَعَلَّ الَّذِي اَبْطَاَ عَنِّي

هُوَ خَيْرٌ لِي لِعِلْمِكَ بِعَاقِبَةِ الْاُمُورِ فَلَمْ اَرَ مَوْلًى كَرِيمًا اَصْبَرَ عَلَى عَبْدٍ لَئِيمٍ مِنْكَ عَلَيَّ يَا رَبِّ اِنَّكَ تَدْعُونِي

عزلوه

[Right margin note, written diagonally:] در بیان آنکه ... لیلة القدر را در ماه ... [illegible]

آمده است

عنك وتتحبب فاتبغض اليك وتتودد الي فلا اقبل منك كان لي التطول عليك ثم لم يمنعك ذلك من الرحمة
لي والاحسان الي والتفضل علي بجودك وكرمك فارحم عبدك الجاهل وجد عليه بفضل احسانك انك جواد
كريم الحمد لله مالك الملك مجري الفلك مسخر الرياح فالق الاصباح ديان الدين رب العالمين الحمد لله على حلمه بعد
علمه والحمد لله على عفوه بعد قدرته والحمد لله على طول اناته في غضبه وهو القادر على ما يريد الحمد لله خالق
الخلق وباسط الرزق ذي الجلال والاكرام والفضل والاحسان الذي بعد فلا يرى وقرب فشهد النجوى تبارك
وتعالى الحمد لله الذي ليس له منازع يعادله ولا شبيه يشاكله ولا ظهير يعاضده قهر بعزته الاعزاء و
تواضع لعظمته العظماء فبلغ بقدرته ما يشاء الحمد لله الذي يجيبني حين اناديه ويستر علي كل عورة وانا اعصيه
ويعظم النعمة علي فلا اجازيه فكم من موهبة هنيئة قد اعطاني وعظيمة مخوفة قد كفاني وبهجة مونقة قد
اراني فاثني عليه حامدا واذكره مسبحا الحمد لله الذي لا يهتك حجابه ولا يغلق بابه ولا يرد سائله ولا يخيب
امله الحمد لله الذي يؤمن الخائفين وينجي الصالحين ويرفع المستضعفين ويضع المستكبرين ويهلك ملوكا
ويستخلف آخرين الحمد لله قاصم الجبارين مبير الظالمين مدرك الهاربين نكال الظالمين صريخ المستصرخين موضع حاجات
الطالبين معتمد المؤمنين الحمد لله الذي من خشيته ترعد السماء وسكانها وترجف الارض وعمارها وتموج البحار
ومن يسبح في غمراتها الحمد لله الذي يخلق ولم يخلق ويرزق ولا يرزق ويطعم ولا يطعم ويميت الاحياء ويحيي الموتى
وهو حي لا يموت بيده الخير وهو على كل شيء قدير اللهم صل على محمد عبدك ورسولك وامينك وصفيك وحبيبك
وخيرتك من خلقك وحافظ سرك ومبلغ رسالاتك افضل واحسن واجمل واكمل وازكى وانمى واطيب
واطهر واسنى واكثر ما صليت وباركت وترحمت وتحننت وسلمت على احد من عبادك وانبيائك ورسلك
وصفوتك واهل الكرامة عليك من خلقك اللهم وصل على علي امير المؤمنين ووصي رسول رب العالمين وصل
على الصديقة الطاهرة فاطمة الزهراء سيدة نساء العالمين وصل على سبطي الرحمة وامامي الهدى الحسن والحسين
سيدي شباب اهل الجنة وصل على ائمة المسلمين علي بن الحسين ومحمد وجعفر وموسى وعلي ومحمد وعلي والحسن
والخلف الهادي المهدي حججك على عبادك وامنائك في بلادك صلاة كثيرة دائمة اللهم صل على ولي امرك القائم
المؤمل والعدل المنتظر واحففه بملائكتك المقربين وايده بروح القدس يا رب العالمين اللهم اجعله الداعي
الى كتابك والقائم بدينك استخلفه في الارض كما استخلفت الذين من قبله مكن له دينه الذي ارتضيته له

أبدله من بعد خوفه أمنا يعبدك لا يشرك بك شيئا اللهم أعزه وأعزز به وانصره وانتصر به انصره نصرا عزيزا
واجعل له من لدنك سلطانا نصيرا
وافتح له فتحا يسيرا اللهم أظهر به دينك وملة نبيك حتى لا يستخفي بشيء من الحق اللهم إنا نرغب
إليك في دولة كريمة تعز بها الإسلام وأهله وتذل بها النفاق وأهله وتجعلنا فيها من الدعاة إلى طاعتك
والقادة إلى سبيلك وترزقنا بها كرامة الدنيا والآخرة اللهم ما عرفتنا من الحق فحملناه وما قصرنا
عنه فبلغناه اللهم المم به شعثنا واشعب به صدعنا وارتق به فتقنا وكثر به قلتنا وأعزز به ذلتنا
وأغن به عائلنا واقض به عن مغرمنا واجبر به فقرنا وسد به خلتنا ويسر به عسرنا وبيض به وجوهنا
وفك به أسرنا وأنجح به طلبتنا وأنجز به مواعيدنا واستجب به دعوتنا وأعطنا به فوق رغبتنا يا خير
المسؤولين وأوسع المعطين اشف به صدورنا وأذهب به غيظ قلوبنا واهدنا به لما اختلف فيه من الحق
بإذنك إنك تهدي من تشاء إلى صراط مستقيم وانصرنا على عدوك وعدونا إله الحق آمين اللهم إنا نشكو
إليك فقد نبينا وغيبة إمامنا وكثرة عدونا وقلة عددنا وشدة الفتن بنا وتظاهر الزمان علينا
فصل على محمد وآله وأعنا على ذلك بفتح منك تعجله وبضر تكشفه ونصر تعزه وسلطان حق تظهره ورحمة
منك تجللناها وعافية منك تلبسناها برحمتك يا أرحم الراحمين وهر سحر در ماه این دعا بخوانند
يا عدتي في كربتي ويا صاحبي في شدتي ويا وليي في نعمتي ويا غايتي في رغبتي أنت الساتر عورتي والمؤمن
روعتي والمقيل عثرتي فاغفر لي خطيئتي اللهم إني أسألك خشوع الإيمان قبل خشوع الذل في النار يا واحد
يا أحد يا صمد يا من لم يلد ولم يولد ولم يكن له كفوا أحد يا من يعطي من سأله تحننا منه ورحمة ويبتدئ
بالخير من لم يسأله تفضلا منه وكرما بكرمك الدائم صل على محمد وآل محمد وهب لي رحمة واسعة
جامعة أبلغ بها خير الدنيا والآخرة اللهم إني أستغفرك لما تبت إليك منه ثم عدت فيه
وأستغفرك لكل خير أردت به وجهك فخالطني فيه ما ليس لك اللهم صل على محمد وآل محمد
واعف عن ظلمي وجرمي بحلمك وجودك يا كريم يا من لا يخيب سائله ولا ينفد نائله يا من علا فلا
شيء فوقه ودنا فلا شيء دونه صل على محمد وآل محمد وارحمني يا فالق البحر لموسى الليلة الليلة
الساعة الساعة اللهم طهر قلبي من النفاق وعملي من الرياء ولساني من الكذب وعيني
من الخيانة فإنك تعلم خائنة الأعين وما تخفي الصدور يا رب هذا مقام العائذ بك من النار

مخافة أحد من الخلق

وأعطنا به سؤلنا وبلغنا به من الدنيا والآخرة آمالنا

هذا مقام المستجير

المحاريب آلا انت من النار هذا مقام

هذا مقام المستجير بك من النار هذا مقام المستغيث بك من النار هذا مقام من يبوء بخطيئته
ويعترف بذنبه ويتوب الى ربه هذا مقام البائس الفقير هذا مقام الخائف المستجير هذا مقام المحزون
المكروب هذا مقام المغموم المهموم هذا مقام الغريب الغريق هذا مقام المستوحش الفرق هذا مقام
من لا يجد لذنبه غافرا غيرك ولا لضعفه مقويا الا انت ولا لهمه مفرجا سواك يا الله يا كريم لا تحرق
وجهي بالنار بعد سجودي لك وتعفيري بغير منّ مني عليك بل لك الحمد والمنّ والتفضل علي ارحم اى رب
اى رب [illegible] شدة ضعفي وقلة حيلتي ورقة جلدي وتبدد اوصالي وتناثر لحمي وجسمي وجسدي
ووحدتي ووحشتي في قبري وجزعي من صغير البلاء اسئلك يا رب قرة العين والاغتباط يوم الحسرة و
الندامة بيض وجهي يوم تسود فيه الوجوه آمني من الفزع الاكبر اسئلك البشرى يوم تقلب فيه القلوب
والابصار والبشرى عند فراق الدنيا الحمد لله الذي [illegible] في حوائجي واعده ذخرا ليوم فاقتي الحمد
لله الذي ادعوه ولا ادعو غيره ولو دعوت غيره لم يستجب لي دعائي الحمد لله الذي ارجوه ولا ارجو غيره ولا ارجو ت
غيره لا خلف رجائي الحمد لله المنعم المحسن المجمل المفضل ذي الجلال والاكرام ولي كل نعمة وصاحب
كل حسنة ومنتهى كل رغبة وقاضي كل حاجة اللهم صل على محمد وآل محمد وارزقني اليقين وحسن
الظن بك واثبت رجاءك في قلبي واقطع رجائي عمن سواك حتى لا ارجو غيرك ولا اثق الا بك يا لطيفا
لما تشاء الطف بي في جميع احوالي بما تحب وترضى يا رب اني ضعيف على النار فلا تعذبني بالنار يا رب ارحم
دعائي وتضرعي وخوفي وذلي ومسكنتي وتعويذي وتلويذي يا رب اني ضعيف عن طلب الدنيا وانت
واسع كريم اسئلك يا رب بقوتك على ذلك وقدرتك عليه وغناك عنه وحاجتي اليه ان ترزقني في عامي
هذا وشهري هذا ويومي هذا وساعتي هذه رزقا تغنيني به عن تكلف ما في ايدي الناس من رزقك الحلال
الطيب اي رب منك اطلب واليك ارغب واياك ارجو وانت اهل ذلك لا ارجو غيرك ولا اثق الا بك يا ارحم الراحمين
يا رب اني ظلمت نفسي فاغفر لي وارحمني وعافني يا سامع كل صوت ويا جامع كل فوت ويا بارئ النفوس بعد الموت
يا من لا تغشاه الظلمات ولا تشتبه عليه الاصوات ولا يشغله شيء عن شيء اعط محمدا افضل ما سالك
وافضل ما سئلت له وافضل ما انت مسؤول له الى يوم القيمة وهب لي العافية حتى تهنئني المعيشة واختم
لي بخير حتى لا تضرني الذنوب اللهم رضني بما قسمت لي حتى لا اسال احدا شيئا اللهم صل على محمد

وآل محمد وافتح لي خزائن رحمتك رحمة لا تعذبني بعدها في الدنيا والآخرة وارزقني من فضلك الواسع
رزقا حلالا طيبا لا تفقرني الى احد بعده سواك تزيدني به لك شكرا واليك فاقة وفقرا وبك عمن
سواك غنى وتعففا يا محسن يا مجمل يا منعم يا مفضل يا مليك يا مقتدر صل على محمد وآل محمد واكفني المهم
كله واقض لي بالحسنى وبارك لي في جميع اموري واقض لي جميع حوائجي اللهم يسر لي ما اخاف تعسيره
فان تيسير ما اخاف تعسيره عليك سهل يسير وسهل لي ما اخاف حزونته ونفس عني ما اخاف غمه و
اصرف عني ما اخاف بليته يا ارحم الراحمين اللهم املا قلبي حبا لك وخشية منك وتصديقا
بكتابك وايمانا بك وفرقا منك وشوقا اليك يا ذا الجلال والاكرام اللهم ان لك علي حقوقا فتصدق
بها علي وللناس قبلي تبعات فتحملها عني وقد اوجبت لكل ضيف قرى وانا ضيفك فاجعل قراي الليلة
الجنة يا وهاب الجنة يا وهاب المغفرة ولا حول ولا قوة الا بك ... ارجميع
شرور فتنها وانتهاي دين ودنياد رحمنا واما ان سدا ي ... ا باشد نا سال ديكر اللهم اني اسألك
باسمك الذي دان كل شيء وبرحمتك التي وسعت كل شيء وبعزتك التي خضع لها كل شيء وبجبروتك
التي غلبت كل شيء وبعلمك الذي احاط بكل شيء يا نور يا قدوس يا اول قبل كل شيء يا باقي بعد كل
شيء يا الله يا رحمن صل على محمد وآل محمد واغفر لي الذنوب التي تنزل النقم واغفر لي الذنوب التي
تقطع الرجاء واغفر لي الذنوب التي تديل الاعداء واغفر لي الذنوب التي ترد الدعاء واغفر لي الذنوب
التي يستحق بها نزول البلاء واغفر لي الذنوب التي تحبس غيث السماء واغفر لي الذنوب التي تعجل
الفناء واغفر لي الذنوب التي تورث الندم واغفر لي الذنوب التي تهتك العصم والبسني درعك الحصينة
التي لا ترام وعافني من شر ما احاذر بالليل والنهار في مستقبل سنتي هذه اللهم رب السماوات
السبع ورب الارضين السبع المثاني والقرآن العظيم ورب اسرافيل وميكائيل وجبرئيل ورب محمد صلى الله
عليه وآله سيد المرسلين وخاتم النبيين اسألك بك وبما سميت به نفسك يا عظيم انت الذي تمن
بالعظيم وتدفع كل محذور وتعطي كل جزيل وتضاعف الحسنات بالقليل والكثير وتفعل ما تشاء يا قدير
يا الله يا رحمن يا رحيم صل على محمد واهل بيته والبسني مستقبل سنتي هذه سترك ونضر وجهي بنورك
واحببني بمحبتك وبلغني رضوانك وشريف كرامتك وجسيم عطيتك من خير ما انت معطيه احدا من خلقك

والبسني

ه وكف عني
ا ن و م

وألبسني مع ذلك عافيتك يا موضع كل شكوى وشاهد كل نجوى وعالم كل خفية ودافع ما يشاء من بلية يا كريم
العفو يا حسن التجاوز توفني على ملة إبراهيم وفطرته وعلى دين محمد وسنته وعلى خير الوفاة فتوفني موالياً لأ ليائك
معادياً لأعدائك اللهم وجنبني في هذه السنة كل عمل أو قول أو فعل يباعدني منك واجلبني إلى كل عمل أو قول
أو فعل يكون مني أخاف ضرر عاقبته وأخاف مقتك إياي عليه حذار أن تصرف وجهك الكريم عني فأستوجب
به نقصاً من حظ لي عندك يا رؤوف يا رحيم اللهم اجعلني في مستقبل سنتي هذه في حفظك وفي جوارك
وفي كنفك وجللني ستر عافيتك وهب لي كرامتك عز جارك وجل ثناؤك ولا إله غيرك اللهم اجعلني
تابعاً لصالح من مضى من أوليائك وألحقني بهم واجعلني مسلماً لمن قال بالصدق عليك منهم وأعوذ بك
اللهم أن تحيط بي خطيئتي وظلمي على نفسي واتباعي لهواي واشتغالي بشهواتي فيحول ذلك بيني وبين رحمتك
ورضوانك فأكون منسياً عندك متعرضاً لسخطك ونقمتك اللهم وفقني لكل عمل صالح ترضى به عني و
قربني إليك زلفى اللهم كما كفيت نبيك محمداً صلواتك عليه وآله هول عدوه وفرجت همه وكشفت غمه وصدقته و عدك
وأنجزت له عهدك اللهم فبذلك فاكفني هول هذه السنة وآفاتها وأسقامها وفتنتها وشرورها وأحزانها
وضيق المعاش فيها وبلغني برحمتك كمال العافية بتمام دوام النعمة عندي إلى منتهى أجلي أسألك أن تغفر
لي ما مضى من الذنوب التي أحصرتها كرام ملائكتك علي وأن تعصمني من الذنوب من عمري إلى منتهى أجلي يا الله
يا رحمن صل على محمد وأهل بيت محمد وآتني كل ما سألتك ورغبت إليك فيه فإنك أمرتني بالدعاء وتكفلت بالإجابة
يا أرحم الراحمين
إن الله وملائكته يصلون على النبي يا أيها الذين آمنوا
صلوا عليه وسلموا تسليماً لبيك يا رب وسبحانك اللهم صل على محمد وآل محمد كما صليت وباركت على
إبراهيم وآل إبراهيم إنك حميد مجيد اللهم ارحم محمداً وآل محمد كما رحمت إبراهيم وآل إبراهيم إنك حميد مجيد
اللهم سلم على محمد وآل محمد كما سلمت على نوح في العالمين اللهم امنن على محمد وآل محمد كما مننت
على موسى وهارون اللهم صل على محمد وآل محمد كما هديتنا به اللهم صل على محمد وآل محمد كما شرفتنا
به اللهم صل على محمد وآل محمد وابعثه مقاماً محموداً يغبطه به الأولون والآخرون على محمد وآله السلام
كلما طلعت شمس أو غربت على محمد وآله السلام كلما طرفت عين أو ذرفت على محمد وآله السلام كلما سبح الله
ملك أو قدسه السلام على محمد وآله في كل وقت وحين السلام على محمد وآله في الأولين السلام [illegible]

في الاخرين السلام على محمد وآله في الدنيا والاخرة اللهم رب البلد الحرام ورب الركن والمقام ورب الحل والحرام ابلغ
محمدا نبيك وآله عنا السلام اللهم اعط محمدا من البهاء والنضرة والسرور والكرامة والغبطة والوسيلة و
المنزلة والمقام والرفعة والشفاعة عندك يوم القيمة افضل ما تعطي احدا من خلقك واعط محمدا فوق ما تعطي
الخلائق من الخير اضعافا كثيرة لا يحصيها غيرك اللهم صل على محمد الطيب والطهر وازكى وانمى وافضل ما صليت على
الاولين والاخرين وعلى احد من خلقك يا ارحم الراحمين اللهم صل على امير المؤمنين ووال من والاه وعاد من عاداه
وضاعف العذاب على من شرك في دمه اللهم صل على فاطمة بنت نبيك محمد صلى الله عليه وآله والعن من آذى نبيك
فيها اللهم صل على الحسن والحسين امامي المسلمين ووال من والاهما وعاد من عاداهما وضاعف العذاب على من شرك
في دمهما اللهم صل على علي بن الحسين ومحمد بن علي وجعفر بن محمد وموسى بن جعفر وعلي بن موسى ومحمد بن علي وعلي
بن محمد والحسن بن علي [illegible] ائمة المسلمين ووال من والاهم وعاد من عاداهم وضاعف العذاب على من ظلمهم اللهم صل
على الخلف من بعدهم امام المسلمين ووال من والاه وعاد من عاداه وعجل [illegible] اللهم صل على الطاهر والقاسم وابراهيم
بني نبيك اللهم صل على [illegible] بنتي نبيك [illegible] والعن من آذى نبيك فيهما اللهم صل على الخيرة من ذرية
نبيك اللهم اخلف نبيك في اهل بيته [illegible] اللهم اجعلنا من عددهم ومددهم وانصارهم
على الحق في السر والعلانية [illegible] ودمائهم وكف عنا عنهم وعن كل مؤمن ومؤمنة بأس كل
باغ وطاغ انت آخذ بناصيتها انك اشد بأسا واشد تنكيلا [illegible] اللهم هذا شهر رمضان الذي
انزلت فيه القرآن هدى للناس وبينات من الهدى والفرقان وهذا شهر الصيام وهذا شهر القيام وهذا شهر الانابة
وهذا شهر التوبة وهذا شهر المغفرة والرحمة وهذا شهر العتق من النار والفوز بالجنة وهذا شهر فيه ليلة القدر التي
هي خير من الف شهر اللهم صل على محمد وآل محمد واعني على صيامه وقيامه وسلمه لي وسلمني فيه واعني عليه بافضل
عونك ووفقني فيه لطاعتك وطاعة رسولك واوليائك صلى الله عليهم وفرغني فيه لعبادتك ودعائك وتلاوة
كتابك واعظم لي فيه البركة واحسن لي فيه العافية واصح فيه بدني واوسع فيه رزقي واكفني فيه ما اهمني و
استجب فيه دعائي وبلغني فيه رجائي اللهم صل على محمد وآل محمد واذهب عني فيه النعاس والكسل والسأمة والفترة
والقسوة والغفلة والغرة وجنبني فيه العلل والاسقام والهموم والاحزان والاعراض والامراض والخطايا والذنوب
[illegible] السوء والفحشاء والجهد والبلاء والتعب والعناء انك سميع الدعاء اللهم صل على محمد وآل محمد واعذني فيه من الشيطان الرجيم

ومن

وهمزه ولمزه ونفثه ونفخه ووسوسته وتثبيطه وكيده ومكره وحبائله وخدعه وامانيه وغروره وفتنته و
شركه واحزابه واتباعه واشياعه واوليائه وشركائه وجميع مكائده اللهم صل على محمد وآل محمد وارزقنا قيامه و
صيامه وبلوغ الامل فيه وفي قيامه واستكمال ما يرضيك عني صبرا واحتسابا وايمانا ويقينا ثم تقبل ذلك مني
بالاضعاف الكثيرة والاجر العظيم يا رب العالمين اللهم صل على محمد وآل محمد وارزقني فيه الحج والعمرة والاجتهاد
والقوة والنشاط والانابة والتوبة والتوفيق والقربة والخير المقبول والرهبة والرغبة والتضرع والخشوع والرقة
والنية الصادقة وصدق اللسان والوجل منك والرجاء لك والتوكل والثقة بك والورع عن محارمك مع صالح القول
ومقبول السعي ومرفوع العمل ومستجاب الدعوة ولا تحل بيني وبين شيء من ذلك بعرض ولا مرض ولا هم ولا غم
ولا سقم ولا غفلة ولا نسيان بل بالتعاهد والتحفظ لك وفيك والرعاية لحقك وحق اوليائك والوفاء بعهدك
ووعدك برحمتك يا ارحم الراحمين اللهم صل على محمد وآل محمد واقسم لي فيه افضل ما تقسمه لعبادك الصالحين
واعطني فيه افضل ما تعطي اولياءك المقربين من الرحمة والمغفرة والتحنن والاجابة والعفو والمغفرة الدائمة والعافية و
المعافاة والعتق من النار والفوز بالجنة وخير الدنيا والآخرة اللهم صل على محمد وآل محمد واجعل دعائي فيه اليك
واصلا ورحمتك وخيرك الي فيه نازلا وعملي فيه مقبولا وسعيي فيه مشكورا وذنبي فيه مغفورا حتى يكون نصيبي
فيه الاكثر وحظي فيه الاوفر اللهم صل على محمد وآل محمد ووفقني فيه لليلة القدر على افضل حال تحب ان يكون
عليها احد من اوليائك وارضاها لك ثم اجعلها لي خيرا من الف شهر وارزقني فيها افضل ما رزقت احدا ممن بلغته
اياها واكرمته بها واجعلني فيها من عتقائك من جهنم وطلقائك من النار وسعداء خلقك بمغفرتك ورضوانك
يا ارحم الراحمين اللهم صل على محمد وآل محمد وارزقنا في شهرنا هذا الجد والاجتهاد والقوة والنشاط وما تحب
وترضى اللهم رب الفجر وليال عشر والشفع والوتر ورب شهر رمضان وما انزلت فيه من القرآن ورب جبرئيل
وميكائيل واسرافيل وجميع الملائكة المقربين ورب ابراهيم واسماعيل واسحاق ويعقوب والاسباط ورب موسى وعيسى
وجميع النبيين والمرسلين ورب محمد خاتم النبيين صلواتك عليهم اجمعين واسألك بحقك عليهم وبحقهم
عليك وبحقك العظيم لما صليت عليه وآله وعليهم اجمعين ونظرت الي نظرة رحيمة ترضى بها عني رضى لا سخط
علي بعده ابدا واعطيتني جميع سؤلي ورغبتي وامنيتي وارادتي وصرفت عني ما اكره واحذر واخاف على نفسي
وما لا اخاف وعن اهلي ومالي واخواني وذريتي اللهم اليك فررنا من ذنوبنا فآونا تائبين وتب علينا مستغفرين

متعوذين واعذنا مستجيرين واجرنا مستسلمين ولا تخذلنا راهبين وامنا راغبين وشفعنا سائلين واعطنا
انك سميع الدعاء قريب مجيب اللهم انت ربي وانا عبدك واحق من سال العبد ربه ولم يسال العباد
مثلك كرما وجودا يا موضع شكوى السائلين ومنتهى حاجة الراغبين ويا غياث المستغيثين ويا
مجيب دعوة المضطرين ويا ملجا الهاربين ويا صريخ المستصرخين ويا رب المستضعفين ويا كاشف
كرب المكروبين ويا فارج هم المهمومين ويا كاشف الكرب العظيم يا الله يا رحمن يا رحيم يا ارحم الراحمين
صل على محمد وال محمد واغفر لي ذنوبي وعيوبي واساءتي وظلمي وجرمي واسرافي على نفسي وارزقني
من فضلك ورحمتك فانه لا يملكهما احد غيرك واعف عني واغفر لي كل ما قد سلف من ذنوبي واعصمني فيما
بقي من عمري واستر علي وعلى والدي وولدي وقرابتي واهل حزانتي ومن كان مني بسبيل من المؤمنين و
المؤمنات في الدنيا والاخرة فان ذلك كله بيدك وانت واسع المغفرة فلا تخيبني يا سيدي ولا ترد [illegible]
ولا ترد يدي الى نحري حتى تفعل ذلك بي وتستجيب لي جميع ما سالتك وتزيدني من فضلك فانك على كل شيء قدير و
نحن اليك راغبون اللهم لك الاسماء الحسنى والامثال العليا والالاء [illegible] اسالك باسمك بسم الله الرحمن الرحيم
ان كنت قضيت في هذه الليلة تنزل الملائكة والروح فيها ان تصلي على محمد وال محمد وان تجعل اسمي في السعداء
وروحي مع الشهداء واحساني في عليين واساءتي مغفورة وان تهب لي يقينا تباشر به قلبي وايمانا لا يشوبه
شك ورضى بما قسمت لي وآتني في الدنيا حسنة وفي الاخرة حسنة وقني برحمتك عذاب النار وان لم تكن
قضيت في هذه الليلة تنزل الملائكة والروح فيها فاخرني في ذلك وارزقني فيها ذكرك وشكرك وطاعتك
وحسن عبادتك فصل على محمد وال محمد بافضل صلواتك يا ارحم الراحمين يا احد يا صمد يا رب محمد اغضب اليوم
لمحمد ولابرار عترته واقتل اعداءهم بددا واحصهم عددا ولا تدع على ظهر الارض منهم احدا ولا تغفر لهم ابدا
يا حسن الصحبة يا خليفة النبيين انت ارحم الراحمين البدي البديع الذي ليس كمثله شيء والدائم غير
الغافل والحي الذي لا يموت انت كل يوم في شان انت خليفة محمد وناصر محمد ومفضل محمد اسالك ان تنصر وصي محمد
وخليفة محمد والقائم بالقسط من اوصياء محمد صلواتك عليه وعليهم اجمعين واعطف عليهم نصرك يا لا اله الا
انت [illegible] لا اله الا انت صل على محمد وال محمد واجعلني معهم في الدنيا والاخرة واجعل عاقبة امري الى غفرانك ورحمتك
يا ارحم الراحمين [illegible] كذلك سميت نفسك يا سيدي باللطيف بلى انك لطيف [illegible] محمد وال محمد والطف لنا اللهم

صل على محمد وآل محمد وارزقني الحج والعمرة في عامنا هذا وتطول علي بجميع حوائجي والآخرة للدنيا بعد از ان سه
مرتبه بگوید استغفر الله ربي واتوب اليه ان ربي قريب مجيب استغفر الله ربي واتوب اليه ان ربي رحيم ودود
استغفر الله ربي واتوب اليه انه كان غفارا اللهم اغفر لي انك ارحم الراحمين رب اني عملت سوءا وظلمت
نفسي فاغفر لي ذنبي انه لا يغفر الذنوب الا انت استغفر الله الذي لا اله الا هو الحي القيوم الحليم العظيم
الكريم الغافر للذنب العظيم واتوب اليه استغفر الله ان الله كان غفورا رحيما بعد از ان بگوید اللهم
اني اسئلك ان تصلي على محمد وآل محمد وان تجعل فيما تقدر من الامر العظيم المحتوم في ليلة القدر من
القضاء الذي لا يرد ولا يبدل ان تكتبني من حجاج بيتك الحرام المبرور حجهم المشكور سعيهم المغفور ذنبهم
المكفر عنهم سيئاتهم وان تجعل فيما تقضي وتقدر ان تطيل عمري وتوسع رزقي وتؤدي عني امانتي و
ديني امين رب العالمين اللهم اجعل لي [illegible] من حيث احتسب ومن حيث لا احتسب
واحرسني [illegible] وصل على محمد وآله [illegible] كثيرا وایضا هر روز در این ماه این
دعا بخواند تا حق تعالی بحق این ماه گناهانش را بیامرزد اللهم رب شهر رمضان الذي انزلت فيه القرآن وافترضت
على عبادك فيه الصيام ارزقني حج بيتك الحرام في هذا العام وفي كل عام واغفر لي الذنوب العظام
فانه لا يغفرها غيرك يا ذا الجلال والاكرام و [illegible] فرمود هر که این دعا بخواند گناهانش تا روز
قیامت آمرزیده شود اللهم ادخل على اهل القبور السرور اللهم اغن كل فقير اللهم اشبع كل جائع اللهم
اكس كل عريان اللهم اقض دين كل مدين اللهم فرج عن كل مكروب اللهم رد كل غريب الى وطنه
اللهم فك كل اسير اللهم اصلح كل فاسد من امور المسلمين اللهم اشف كل مريض اللهم سد فقرنا
بغناك اللهم غير سوء حالنا بحسن حالك اللهم اقض عنا الدين واغننا من الفقر انك على كل شيء قدير
و ورد هر شبانه روز با نوافلش در اعمال ماه رجب گذشت و مستحب است غسل کردن در شب یازدهم و نوزدهم و بیست یکم
و بیست سیم و در شب بیست و سیم دو مرتبه یکی اول شب و یکی آخر شب [illegible] عمل خیر در این شب برابر است
با عمل هزار ماه که شب قدر در آن نباشد و روز قدر نیز در فضل و شرف مثل شب قدر است و احکام حوادث هر سال از خیر و
شر و [illegible] و معصیت همه در شب قدر تقدیر میشود و اخبار آن همه بر امام زمان علیه السلام نازل میشود و در شب قدر از اول
شب تا طلوع صبح ملائکه و روح بر امام علیه السلام نازل میشوند و اخبار و احکام تمام سال را از جانب [illegible] بامام میگویند

و هرچه در این شب تقدیر میشود محتوم باشد و خلاف آن واقع نشود و آنچه از احادیث مفهوم میشود اینست که مجموع احکام و تقدیرات
شب قدر در سه شب تمام میشود شب نوزدهم و بیست و یکم و بیست و سیوم ابتدای آن در شب نوزدهم میشود و تمامش در شب بیست و سیم
و مستحب است که هر سه شب را احیا داشتن شب بیست و یکم و شب بیست و سیم که تعیین احکام درین دو شب میشود و مستحب است
که در شب بیست و سیم نشسته و ایستاده و در سجود و در همه احوال بلکه در مدت عمر همیشه مکرر بگویند اللّهمّ یا ذا المجد الشامخ
والسلطان الباذخ صلّ علی محمّد و آل محمّد و کن لولیّک محمّد بن الحسن فی هذه الساعة و فی کلّ ساعة ولیّا و
حافظا و قائدا و ناصرا و دلیلا و عینا حتّی تسکنه ارضک طوعا و تمتّعه طویلا و حضرت امام جعفر علیه السلام فیها
فرمود هر کس در شب بیست و سیم این ماه سوره عنکبوت و روم بخواند والله که از اهل بهشت باشد و الله نمیگویم و نمیترسم
که درین قسم گناه داشته باشم و نیز فرمود هر کس درین شب هزار مرتبه انا انزلناه بخواند اعتقاد و یقینش بولایت ما شدید
تر شود و اگر بخواهد چیزی در خواب ببیند که سببی آن ... شود و نیز مرویست که هر کس در ثلث آخر این ماه خصوصا در شب نوزدهم قرآن
بگشاید و بگوید اللّهمّ انّی اسئلک بکتابک المنزل و ما فیه و فیه اسمک الاعظم الاکبر و اسمائک
الحسنی و ما یخاف و یرجی ان تجعلنی من عتقائک من النار پس هر حاجت که خواهد بخواهد البتّه
مستجاب شود و ادعیه لیالی عشر آخر مرویست که حضرت صادق علیه السلام در ده شب آخر ماه مبارک رمضان بعد از فرایض و نوافل
میگفت اللّهمّ ادّ عنا حقّ ما مضی من شهر رمضان واغفر لنا تقصیرنا فیه و تسلّمه منّا مقبولا و لا تؤاخذنا
باسرافنا علی انفسنا واجعلنا من المرحومین و لا تجعلنا من المحرومین و فرمود هر کس این دعا بخواند هر گناهی که در
آنچه این ماه کرده آمرزیده شود و در بقیه این ماه محفوظ گردد و ایضا در این ده شب این دعا بخواند یا مولج
اللیل فی النهار و مولج النهار فی اللیل و مخرج الحیّ من المیّت و مخرج المیّت من الحیّ یا رازق من یشاء بغیر حساب
یا الله یا رحمن یا رحیم یا الله یا الله یا الله لک الاسماء الحسنی و الامثال العلیا و الکبریاء و الآلاء اسئلک ان
تصلّی علی محمّد و آل محمّد و ان تجعل اسمی فی هذه اللیلة فی السعداء و روحی مع الشهداء و احسانی فی علّیین
و اسائتی مغفورة و ان تهب لی یقینا تباشر به قلبی و ایمانا یذهب الشکّ عنّی و ترضینی بما قسمت لی
و آتنا فی الدنیا حسنة و فی الآخرة حسنة و قنا عذاب النار الحریق و ارزقنی فیها ذکرک و شکرک و الرغبة
الیک و الانابة و التوبة و التوفیق لما وفّقت له محمّدا و آل محمّد صلواتک علیهم ... یا سالخ النهار من اللیل فاذا هم
مظلمون و مجری الشمس لمستقرّها بتقدیرک یا عزیز یا علیم و مقدّر القمر منازل حتّی عاد کالعرجون القدیم یا نور

کل نور

كل نور ومنتهى كل رغبة وولي كل نعمة يا الله يا رحمن يا الله يا قدوس يا ماجد يا واحد يا فرد يا الله يا الله
لك الاسماء الحسنى تا آخر دعا يا رب ليلة القدر وجاعلها خيرا من الف شهر ورب الليل والنهار
والجبال والبحار والظلم والانوار والارض والسماء يا بارئ يا مصور يا حنان يا منان يا الله يا رحمن يا الله يا
قيوم يا الله يا بديع يا الله يا الله تا آخر دعا يا فالق الاصباح وجاعل الليل سكنا والشمس والقمر
حسبانا يا عزيز يا عليم يا ذا المن والطول والقوة والحول والفضل والانعام يا ذا الجلال والاكرام يا الله يا
رحمن يا الله يا فرد يا وتر يا الله يا ظاهر يا باطن يا حي يا لا اله الا انت لك الاسماء الحسنى تا آخر
يا جاعل الليل لباسا والنهار معاشا والارض مهادا والجبال اوتادا يا الله يا قاهر يا الله يا جبار يا الله
يا سميع يا الله يا قريب يا الله يا مجيب يا الله يا الله يا الله لك الاسماء الحسنى تا آخر يا جاعل الليل
والنهار آيتين يا من محى آية الليل وجعل آية النهار مبصرة لتبتغوا فضلا منه ورضوانا يا مفصل كل شيء
تفصيلا يا ماجد يا وهاب يا الله يا جواد يا الله يا الله تا آخر يا ماد الظل ولو شئت لجعلته
ساكنا وجعلت الشمس دليلا ثم قبضته اليك قبضا يسيرا يا ذا الجود والطول والكبرياء والآلاء لا اله الا
انت يا قدوس يا سلام يا مؤمن يا مهيمن يا عزيز يا جبار يا متكبر يا الله يا خالق يا بارئ يا مصور يا الله يا الله
يا الله تا آخر يا خازن الليل في الهواء وخازن النور في السماء ومانع السماء ان تقع على الارض
الا باذنه وحابسهما ان تزولا يا عليم يا غفور يا دائم يا الله يا وارث يا باعث من في القبور يا الله يا الله
تا آخر يا مكور الليل على النهار ومكور النهار على الليل يا عليم يا حكيم يا الله يا رب الارباب وسيد السادات
لا اله الا انت يا اقرب الي من حبل الوريد يا الله يا الله يا الله تا آخر الحمد لله الذي لا شريك له الحمد لله كما
ينبغي لكرم وجهه وعز جلاله وكما هو اهله يا قدوس يا نور القدس يا سبوح يا منتهى التسبيح يا رحمن يا فاعل الرحمة
يا الله يا عليم يا كبير يا الله يا لطيف يا جميل يا الله يا سميع يا بصير يا الله يا الله يا الله تا آخر وايضا مرويست كه هر كس
در نيمه ماه دوازده ركعت نماز كذارد در هر ركعت بعد از الحمد يكبار و پنج مرتبه قل هو الله بخواند وچون از نماز فارغ شود هفتاد
مرتبه بكويد سبحان الله والحمد لله ولا اله الا الله والله اكبر ولا حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم وهفتاد مرتبه
استغفر الله الذي لا اله الا هو الرحمن الرحيم واتوب اليه چشمهاي حكمت از دلش بر زبان جاري شود و زبانش بحكمت
كويا كردد واز آفات دنيا وآخرت ايمن كشته چون از دنيا بيرون رود بسلامت داخل بهشت شود وهنوز سر از سجده آخر نماز

برنداشته باشد که گناهانش آمرزیده شود و ثواب هفتصد قائم اللیل صائم النهار و هفتصد هزار حج و هفتصد هزار عمره عطا شود
واگر در آن سال بمیرد شهید باشد و در روز دوازدهم ماه مبارک دعای صحیفه کامله بخواند
روایت از اهل بیت طاهرین علیهم السلام که شب عید فطر در فضل و شرف کمتر از شب قدر نیست هرکس درین شب زیارت
امام حسین علیه السلام کند گناهان گذشته و آینده ایش آمرزیده شود و فضل احیا داشتن این شب در اعمال ماه
شعبان گذشت و مستحب است غسل کردن در اول و آخر این شب و بعد از نماز شام و نافلهاش سجده کند و در سجده بگوید یا ذا
الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ یا ذَا الطَّوْلِ یا مُصْطَفِیاً مُحَمَّداً وَنَاصِرَهُ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاغْفِرْ لِي كُلَّ ذَنْبٍ أَذْنَبْتُهُ وَنَسِيتُهُ
أَنَا وَهُوَ عِنْدَكَ فِي كِتَابٍ مُبِينٍ بعد از آن صد مرتبه بگوید أَتُوبُ إِلَی اللّٰهِ پس هر حاجتی که خواهد بخواهد ان شاء الله
مستجاب شود و هم درین شب ده مرتبه بگوید یا دَائِمَ الْفَضْلِ الی آخره چنانکه در اعمال شب جمعه گذشت و بعد از چهار نماز
گفتن این تکبیر مستحب است مغرب و عشا و صبح و نماز عید و بعضی از علما واجب دانسته‌اند اللّٰهُ أَكْبَرُ اللّٰهُ أَكْبَرُ لَا إِلٰهَ إِلَّا
اللّٰهُ وَاللّٰهُ أَكْبَرُ اللّٰهُ أَكْبَرُ وَلِلّٰهِ الْحَمْدُ الْحَمْدُ لِلّٰهِ عَلَی مَا هَدَانَا وَلَهُ الشُّكْرُ عَلَی مَا أَوْلَانَا و هرکس درین شب ده رکعت
نماز گذارد در هر رکعت بعد از الحمد ده مرتبه قل هو الله بخواند و در رکوع و سجود بگوید سُبْحَانَ اللّٰهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ
وَاللّٰهُ أَكْبَرُ و بعد از فراغ از نماز هزار مرتبه بگوید أَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ و بعد از آن سجده کند و بگوید یا حَيُّ یا قَیُّومُ یا ذَا الْجَلَالِ
وَالْإِكْرَامِ یا رَحْمٰنَ الدُّنْیَا وَالْآخِرَةِ وَرَحِیمَهُمَا یا أَكْرَمَ الْأَكْرَمِینَ یا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ یا إِلٰهَ الْأَوَّلِینَ وَ
الْآخِرِینَ اغْفِرْ لِي ذُنُوبِي وَتَقَبَّلْ صَوْمِي وَصَلَاتِي وَقِیَامِي هنوز سر از سجده برنداشته باشد که گناهانش آمرزیده
شود و اعمال ماه مبارک از او و از جمیع اهل بلده او و از جمیع اهل توحید از مشرق تا مغرب مقبول شود و دعایشان مستجاب گردد
و گناهانش آمرزیده شود و خدای تعالی از گناهانش تجاوز فرماید اگرچه هفتاد گناه کرده باشد که هر یک عظیم‌تر از ذنوب جمیع عباد
بوده باشد و نیز مرویست که هرکس درین شب شش رکعت نماز گذارد در هر رکعت بعد الحمد پنج مرتبه قل هو الله احد بخواند شفیع اهل
اهل بیت خود گردد اگرچه همه مستوجب دوزخ باشند و در روز عید زیارت حضرت امام حسین علیه السلام مثل صد حج و صد عمره
و صد جهاد است با پیغمبر مرسل یا امام معصوم و سنت است درین روز غسل کردن و وقت غسل از طلوع صبح است تا وقت
نماز عید و نماز عید اگر جماعت مقدور نباشد مستحب است تنها گذاردن و آداب و کیفیت آن چنانست که چون تهیه نماز کند و
متوجه مصلی شود بگوید اللّٰهُمَّ مَنْ تَهَیَّأَ وَتَعَبَّأَ تا آخر دعا چنانکه در آداب جمعه گذشت و چون شروع در نماز کند و چون شروع
بعد از الحمد سبح اسم بخواند بعد از آن شش تکبیر این قنوت بخواند اللّٰهُمَّ أَهْلَ الْكِبْرِیَاءِ وَالْعَظَمَةِ وَأَهْلَ الْجُودِ وَالْجَبَرُوتِ
وَأَهْلَ الْعَفْوِ وَالرَّحْمَةِ وَأَهْلَ التَّقْوَی وَأَهْلَ الْمَغْفِرَةِ أَسْأَلُكَ بِحَقِّ هٰذَا الْیَوْمِ الَّذِي جَعَلْتَهُ لِلْمُسْلِمِینَ عِیداً وَلِمُحَمَّدٍ صَلَّی

علیه ذخرا او مزیدا ان تصلی علی محمد وآل محمد وان تدخلنی فی کل خیر ادخلت فیه محمدا وآل محمد وان تخرجنی
فی کل سوء اخرجت منه محمدا وآل محمد صلواتک علیه وعلیهم اللهم انی اسئلک عبادک الصالحون
واعوذ بک مما استعاذ منه عبادک الصالحون بعد از آن تکبیر هفتم بگوید و رکوع و سجود کند و در رکعت دوم بعد از
الحمد والشمس بخواند بعد از آن چهار تکبیر بگوید بعد از هر تکبیر همان قنوت بخواند بعد از آن تکبیر پنجم بگوید و رکوع و سجود کرده
تشهد و سلام بگوید و بعد از نماز صبح مستحب است خواندن این دعا اللهم انی اتوجه الیک بمحمد امامی وعلی من
خلفی وائمتی عن یمینی وشمالی استتر بهم من عذابک واتقرب بهم الیک زلفی لا اجد احدا اقرب الیک
منهم فهم ائمتی فآمن بهم خوفی من عذابک وسخطک وادخلنی برحمتک الجنة فی عبادک الصالحین اصبحت
بالله مؤمنا موقنا مخلصا علی دین محمد وسنته وعلی دین الاوصیاء وسنتهم آمنت بسرهم وعلانیتهم وارغب
الی الله تعالی فیما رغبوا فیه واعوذ بالله من شر ما استعاذوا منه ولا حول ولا قوة ولا منعة الا بالله العلی
العظیم توکلت علی الله حسبی الله ومن یتوکل علی الله فهو حسبه اللهم انی اریدک فاردنی فاطلب ما عندک فیسره
لی اللهم انک قلت فی محکم کتابک المنزل وقولک الحق [illegible] شهر رمضان الذی انزل فیه القرآن
هدی للناس [illegible] فعظمت شهر رمضان بما انزلت فیه من القرآن الکریم وخصصته بان جعلت فیه
لیلة القدر اللهم وقد انقضت ایامه ولیالیه وقد صرت منه الی ما انت اعلم به منی فاسئلک یا الهی
بما سئلک به ملائکتک المقربون وانبیاؤک المرسلون وعبادک الصالحون ان تصلی علی محمد وآل محمد
وان تقبل منی کل ما تقربت به الیک فیه وتتفضل علی بتضعیف عملی وقبول تقربی وقرباتی واستجابة دعائی
وهب لی من لدنک رحمة واعتق رقبتی من النار وآمنی یوم الخوف من کل فزع ومن کل هول اعددته لیوم
القیمة اعوذ بحرمة الاوصیاء ان ینصرم هذا الیوم ولک قبلی تبعة ترید ان تؤاخذنی بها او خطیئة ترید
ان تقتصها منی لم تغفرها لی اسئلک بحرمة وجهک الکریم یا لا اله الا انت بلا اله الا انت ان ترضی عنی فمن
الآن فارض عنی یا سیدی ومولای الساعة الساعة الساعة واجعلنی فی هذه الساعة وفی هذا الیوم
وفی هذا المجلس من عتقائک من النار عتقا لا رق بعده اللهم انی اسئلک بحرمة وجهک الکریم ان تجعل
یومی هذا خیر یوم عبدتک فیه منذ اسکنتنی الارض اعظمه اجرا واعمه نعمة وعافیة واوسعه رزقا وابتله عتقا
من النار واوجبه مغفرة واکمله رضوانا واقربه الی ما تحب وترضی اللهم لا تجعله آخر شهر رمضان صمته لک

فانه قبلي العود فيه حتى ترضى عني وترضي كل من له قبلي تبعة ولا تخرجني من الدنيا الا انت عني راض اللهم اجعلني
من حجاج بيتك الحرام في هذا العام وفي كل عام المبرور حجهم المشكور سعيهم المغفور ذنبهم المستجاب دعاؤهم المحفوظين
في انفسهم واديانهم وذراريهم واموالهم وجميع ما انعمت به عليهم اللهم اقلبني في مجلسي هذا وفي يومي هذا وفي
ساعتي هذه مفلحا منجحا مستجابا مرحوما صوتي مغفورا ذنبي اللهم فيما شئت واردت وقضيت وحتمت و
انفذت ان تطيل عمري وان تقوي ضعفي وان تجبر فاقتي وان تعز ذلي وان تؤنس وحشتي وان تكثر قلتي وان تدر رزقي
في عافية ويسر وخفض عيش وتكفيني كل ما اهمني من امر اخرتي ولا تكلني الى نفسي فاعجز عنها ولا الى الناس فيرفضوني
وعافني في بدني واهلي وولدي واهل مودتي وجيراني وذريتي وان تمن علي بالامن ابدا ما ابقيتني اللهم اني توجهت
اليك بمحمد وال محمد صلواتك عليهم وقدمتهم اليك امامي وامام حاجتي وطلبتي وتضرعي ومسئلتي فاجعلني بهم
وجيها في الدنيا والاخرة ومن المقربين فانك مننت علي بمعرفتهم فاختم لي بالسعادة انك على كل شيء قدير فانك
وليي ومولاي وسيدي وربي الهي ورجائي وموضع مسئلتي وموضع شكواي ومنتهى رغبتي فلا تخيبن عليك
دعائي يا سيدي ومولاي ولا [illegible] لديك طمعي ورجائي فقد توجهت اليك بمحمد وال محمد صلواتك عليهم وقدمتهم
اليك امامي وامام حاجتي وطلبتي وتضرعي ومسئلتي فاجعلني بهم وجيها في الدنيا والاخرة ومن المقربين فانك مننت
علي بمعرفتهم فاختم لي بالسعادة انك على كل شيء قدير [illegible] عملي وطمعي ورجائي يا الهي ومسئلتي واختم لي
بالسعادة والاسلام والامن والايمان والمغفرة والرضوان والشهادة والحفظ يا منزولا به كل حاجة يا الله يا الله
يا الله انت وليي كل حاجة فتول عاقبتها ولا تسلط علينا احدا من خلقك بشيء لا طاقة لنا به من امر الدنيا وفرغنا لامر
الاخرة يا ذا الجلال والاكرام صل على محمد وال محمد وبارك على محمد وال محمد وسلم على محمد وال محمد وتحنن على محمد وال محمد
كافضل ما صليت وباركت وترحمت وسلمت وتحننت ومننت على ابراهيم وال ابراهيم انك حميد مجيد و[illegible] دعا

صحيفه كامله بخواند يا من يرحم من لا يرحمه العباد تا آخر [illegible] مرويست از اهل بيت طاهرين
عليهم السلام كه زمين در زير كعبه معظمه جمع بود خداى تعالى در روز بيست و پنجم اينماه زمين را كشيد و پهن كرد تا خلق در آن تعيش كنند و روزه اين روز
كفاره هفتاد ساله و مثل روزه شصت ماهست و روايت ديگر مثل روزه هفتاد ساله آمده و روايت ديگر آمده كه قيام اين شب و صيام اين
روز مثل صد ساله عبادتست كه همه روزهايش روزه دارد و شبهايش نماز كند و اجر طاعت و عبادت درين شب مثل اجر عابديست
كه معصيت نكرده باشد و هيچ كس درين شب دعائى نكند مگر كه مستجاب شود و هزار هزار رحمت بر عابدين و ذاكرين اين

شبانه روز نازل شود و درین روز مستحب است دو رکعت نماز در هر رکعت بعد از الحمد پنج مرتبه والشمس بخواند و چون سلام دهد
حولقه بگوید پس بگوید یا مقیل العثرات اقلنی عثرتی یا مجیب الدعوات اجب دعوتی یا سامع الاصوات اسمع صوتی
وارحمنی وتجاوز عن سیئاتی یا ذا الجلال والاکرام یا ارحم الراحمین و ایضا مستحب است خواندن این دعا
اللهم داحی الکعبة وفالق الحبة وصارف اللزبة وکاشف کل کربة اسئلک فی هذا الیوم وهو من ایامک
التی اعظمت حقها واقدمت سبقها وجعلتها عند المؤمنین ودیعة والیک ذریعة وبرحمتک الواسعة
ان تصلی علی محمد عبدک المنتجب فی المیثاق القریب یوم التلاق وفاتق کل رتق والداعی الی کل حق واهل بیته
الاطهار الهداة المنار دعاة الجبار وولاة الجنة والنار واعطنا فی یومنا هذا من عطائک المخزون غیر
مقطوع ولا ممنوع تجمع لنا به التوبة وحسن الاوبة یا خیر مدعو واکرم مرجو یا کفی یا وفی یا من لطفه
خفی الطف لی بلطفک واسعدنی بعفوک وایدنی بنصرک ولا تنسنی کریم ذکرک بولاة امرک وحفظة سرک ان
احفظنی من شوائب الدهر الی یوم الحشر والنشر واشهدنی اولیائک عند خروج نفسی وحلول رمسی وانقطاع
عملی وانقضاء اجلی اللهم واذکرنی علی طول البلی اذا حللت بین اطباق الثری ونسینی الناسون من الوری
واحللنی دار المقامة وبوئنی منزل الکرامة واجعلنی من مرافقی اولیائک واهل اجتبائک واصطفائک وبارک لی فی لقائک
وارزقنی حسن العمل قبل حلول الاجل بریئا من الزلل وسوء الخطل اللهم واوردنی حوض نبینا محمد واهل بیته
صلواتک علیهم واسقنی منه مشربا رویا سائغا هنیئا لا اظما بعده ولا احلاء ورده ولا عنه اذاد واجعله لی
خیر زاد واوفی میعاد یوم یقوم الاشهاد اللهم والعن جبابرة الاولین والاخرین الجاحدین بحقوق اولیائک
المستاثرین اللهم واقصم دعائمهم واهلک اشیاعهم واعلامهم وعجل مهالکهم واسلبهم ممالکهم وضیق
مسالکهم والعن مساهمهم ومشارکهم اللهم وعجل فرج اولیائک واردد علیهم مظالمهم واظهر بالحق قائمهم
واجعله لدینک منتصرا وبامرک فی اعدائک مؤتمرا اللهم احففه بملائکة النصر وبما القیت الیه من الامر فی
لیلة القدر منتقما لک حتی ترضی ویعود دینک به وعلی یدیه جدیدا غضا ویمحض الحق محضا ویرفض الباطل رفضا
اللهم صل علیه وعلی جمیع ابائه واجعلنا من صحبه واسرته وابعثنا فی کرته حتی نکون فی زمانه من اعوانه اللهم
ادرک بنا قیامه واشهدنا ایامه وصل علیه وعلیه السلام واردد الینا سلامه والسلام علیه ورحمة الله و...
مرویست از اهل بیت طاهرین علیهم السلام که روز اول اینماه حضرت ابراهیم علیه السلام تو... ...

روز تزویج حضرت فاطمه علیها السلام بوده مستحب است درین روز نماز حضرت فاطمه علیها السلام و آن نماز درین مقام چنین روایت کرده‌اند
که چهار رکعت است در هر رکعت بعد از الحمد پنجاه مرتبه قل هو الله بخواند و بعد از نماز تسبیح آن حضرت بگوید پس بگوید سُبْحانَ ذِی العِزِّ
الشّامِخِ المُنیفِ سُبْحانَ ذِی الجَلالِ الباذِخِ العَظیمِ سُبْحانَ ذِی المُلْکِ الفاخِرِ القَدیمِ سُبْحانَ مَنْ لَبِسَ البَهْجَةَ وَالجَمالَ
سُبْحانَ مَنْ تَرَدّی بِالنُّورِ وَالوَقارِ سُبْحانَ مَنْ یَری اَثَرَ النَّمْلَةِ فِی الصَّفا سُبْحانَ مَنْ یَری وَقْعَ الطَّیْرِ فِی الهَواءِ سُبْحانَ
مَنْ هُوَ هٰکَذا وَلا هٰکَذا غَیْرُهُ و روزهٔ این روز کفارهٔ شصت سال و مثل روزهٔ نه ماه است و روزهٔ روز هشتم که یوم الترویه گویند کفارهٔ
یکسال و روز نهم که یوم عرفه است کفارهٔ نود سال و روزهٔ تمام این نه روز برابر با صوم دهر است و هر روز از اول ماه تا شب عید
بعد از نماز صبح و پیش از شام این دعا بگوید اَللّٰهُمَّ هٰذِهِ الاَیّامُ الَّتی فَضَّلْتَها عَلَی الاَیّامِ وَشَرَّفْتَها قَدْ بَلَّغْتَنیها بِمَنِّکَ وَرَحْمَتِکَ بلّغتنیها
فَاَنْزِلْ عَلَیْنا مِنْ بَرَکاتِکَ وَاَوْسِعْ عَلَیْنا فیها مِنْ نَعْمائِکَ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَهْدِیَنا فیها لِسَبیلِ الهُدی
وَالعَفافِ وَالغِناءِ وَالعَمَلِ فیها بِما تُحِبُّ وَتَرْضی اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ یا مَوْضِعَ کُلِّ شَکْوی وَیا سامِعَ کُلِّ نَجْوی وَیا شاهِدَ کُلِّ مَلَاءٍ
وَیا عالِمَ کُلِّ خَفِیَّةٍ اَنْ تُصَلِّیَ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَکْشِفَ عَنّا فیهَا البَلاءَ وَتَسْتَجیبَ لَنا فیهَا الدُّعاءَ وَتُقَوِّیَنا فیها وَتُعینَنا
وَتُوَفِّقَنا فیها لِما تُحِبُّ رَبَّنا وَتَرْضی وَعَلی مَا افْتَرَضْتَ عَلَیْنا مِنْ طاعَتِکَ وَطاعَةِ رَسُولِکَ وَاَهْلِ وِلایَتِکَ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ
یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَهَبَ لَنا فیهَا الرِّضا اِنَّکَ سَمیعُ الدُّعاءِ فَلا تَحْرِمْنا خَیْرَ ما تُنْزِلُ فیها مِنَ السَّماءِ
وَطَهِّرْنا مِنَ الذُّنُوبِ یا عَلّامَ الغُیُوبِ وَاَوْجِبْ لَنا فیها دارَ الخُلُودِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَلا تَتْرُکْ لَنا ذَنْباً اِلّا غَفَرْتَهُ وَلا هَمّاً
اِلّا فَرَّجْتَهُ وَلا دَیْناً اِلّا قَضَیْتَهُ وَلا غائِباً اِلّا اَدَّیْتَهُ وَلا حاجَةً مِنْ حَوائِجِ الدُّنْیا وَالآخِرَةِ اِلّا سَهَّلْتَها وَیَسَّرْتَها اِنَّکَ عَلی
کُلِّ شَیْءٍ قَدیرٌ اَللّٰهُمَّ یا عالِمَ الخَفِیّاتِ یا راحِمَ العَبَراتِ یا مُقیلَ العَثَراتِ یا مُجیبَ الدَّعَواتِ یا رَبَّ الاَرَضینَ وَالسَّماواتِ
یا مَنْ لا یَتَشابَهُ عَلَیْهِ الاَصْواتُ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنا فیها مِنْ عُتَقائِکَ وَطُلَقائِکَ مِنَ النّارِ وَالفائِزینَ بِجَنَّتِکَ
وَالنّاجینَ بِرَحْمَتِکَ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ وَصَلَّی اللّٰهُ عَلی سَیِّدِنا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ و هر کس درین روز ده مرتبه این تهلیل بگوید لا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ
عَدَدَ اللَّیالی وَالدُّهُورِ لا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ عَدَدَ اَمْواجِ البُحُورِ لا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَرَحْمَتُهُ خَیْرٌ مِمّا یَجْمَعُونَ لا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ عَدَدَ الشَّوْکِ وَ
الشَّجَرِ لا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ عَدَدَ الشَّعْرِ وَالوَبَرِ لا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ عَدَدَ الحَجَرِ وَالمَدَرِ لا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ عَدَدَ لَمْحِ العُیُونِ لا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ
فِی اللَّیْلِ اِذا عَسْعَسَ وَالصُّبْحِ اِذا تَنَفَّسَ لا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ عَدَدَ الرِّیاحِ فِی البَراری وَالصُّخُورِ لا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ مِنَ الیَوْمِ اِلی یَوْمِ یُنْفَخُ
فِی الصُّورِ خدای تعالی در بهشت بعدد هر تهلیل درجه از دُر و یاقوت عطا فرماید که مابین هر دو درجه صد ساله راه سوار سریع باشد و در هر
مدینه در هر مدینه قصری از یک پاره گوهر که مفصلی در آن نباشد و در هر مدینه منازل و خانه‌ها و غرفه‌ها و تختها و حور العین و مسندها

و فروش و بساطها و زینتها و زیورها و طعامها و خدام و انهار و اشجار که در اصفهان از وصف آن عاجز باشند و چون از
قبر بیرون آید هر مویش از نور درخشان باشد و هفتاد هزار ملک استقبالش نموده رفاقتش کنند و چون بدر بهشت رسند
او پیش پیش و ملائکه در عقب داخل شوند و میروند تا بشهری رسند که بیرونش از یاقوت سرخ و درونش از زبرجد سبز باشد و در آن
شهر اصناف خلایق که در بهشت باشند و با او گویند ای ولی خدا این شهر از آن تست و ما فرشتگانیم و وقتی که آن تهلیل میگفتی
ما با تو بودیم و مژده باد ترا با فضل از این ثواب که خدای تعالی برای تو در دار السلام در جوار خود مهیا فرموده و هر کس شب عرفه
زیارت قبر حضرت امام حسین علیه السلام کند از همه شرور آن سال ایمن گردد و فضایل دیگر در عمل شعبان گذشت و هر کس روز عرفه
زیارت آنحضرت کند خدای تعالی برایش هزار هزار حج که با حضرت قایم علیه السلام و هزار هزار عمره که با حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله
کرده باشد نویسد و عتق هزار هزار رقبه و هزار هزار اسب که در راه خدا بجهاد فرستد ثبت کند و در میان ملائکه او را صدیق و در
زمین کروبی نام کنند و بروایت دیگر مثل هزار جهاد [illegible] وم کنند و خدای تعالی پیش از آنکه متوجه اهل
عرفات شود اول متوجه زوار آن حضرت شود و حوایج ایشان بر آرد و گناهانشان بیامرزد و سؤال ایشان اجابت فرماید
و بعد از آن متوجه اهل عرفات شده ایشان را [illegible] و هر کس شب عید اضحی زیارت آنحضرت کند گناهان گذشته
و آینده اش آمرزیده شود و نیز مرویست که زیارت آنحضرت [illegible] عمره و بیست جهاد است با پیغمبر مرسل
یا امام معصوم و در روز عید مثل صد حج و صد عمره و صد غزو [illegible] عمره و هزار غزوه راوی گوید من گفتم
پس اگر حج کند چون باشد حضرت امام علیه السلام آشفته و غضبناک نگاه کرد و فرمود هر مؤمنی که در فرات غسل کند و زیارت آنحضرت
کند بهر گامی یک حج [illegible] عمره با تمام مناسک برایش نویسد و روز عرفه دعای صحیفه کامله بخواند و شب عید بگوید اللهم من تهیّا
چنانکه در روز جمعه گذشت و مستحب است احیا داشتن این شب که درهای آسمان در این شب گشوده باشد و نماز عید و تعقیب آن مثل
نماز عید فطر است و هر کس در منی باشد بعد از پانزده نماز و در غیر منی بعد از ده نماز که اولش نماز ظهر عید است این تکبیر بگوید و بعضی
از مشایخ [illegible] الله اکبر الله اکبر لا اله الا الله والله اکبر و لله الحمد الله اکبر علی ما هدانا
والله اکبر علی ما رزقنا من بهیمة الانعام والحمد لله علی ما ابلانا فصل و شرف این عید زیاده از آنست
که توان بیان نمود اما بذکر شمه از آن این مجموعه را مزین گردانیم و گوئیم مرویست از حضرت امام رضا علیه السلام که روز قیامت چهار
روز را مانند عروس زینت کرده پیش خدا برند عید فطر و اضحی و روز جمعه و عید غدیر و غدیر در آن میان مانند ماه است
در میان ستارگان و این روزیست که حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله امیر المؤمنین علیه السلام را در منزل غدیر خم بامامت [illegible]

تعیین نمود و خدای تعالی بآن فضیلت نعمت خود را بر بندگان تمام و دین خود را برایشان کامل گردانید و درین روز خدای تعالی جبرئیل علیه السلام را می
فرماید تا کرسی در برابر بیت المعمور نصب کرده بر آن بر آید و ملائکهٔ آسمانها در اطرافش جمع گشته حمد و ثنای خدا گویند و صلوات بر حضرت
پیغمبر و اهل بیتش علیهم السلام فرستند و برای شیعیان و دوستان ایشان استغفار کنند و کرام الکاتبین را فرماید که سه روز
قلم از ایشان برگیرند و خطیئه برایشان ننویسند و گناهان بیامرزد و کربتها تفریج نماید دعاها اجابت فرماید و اعمال قبول کند و هر کس
این روز را عید کند و بر عیال خود و بر دوستان و شیعیان توسعهٔ نعمت نماید خدای تعالی مالش را زیاد کند و از آتش آزادش
کند و هر کس درین روز در روی مؤمنی تبسم کند خدای تعالی روز قیامت برو برحمت نظر کند و هزار حاجتش بر آورد و قصری از در
در بهشت برایش بنا فرماید و هر کس درین روز زینت کند خدای تعالی هر خطیئهٔ صغیره و کبیره از او بیامرزد و جماعت ملائکه بفرستد
که تا آن روز از سال دیگر برایش حسنات نویسند و درجات بلند گردانند و اگر بمیرد شهید و اگر بماند سعید باشد و اگر مؤمنی را
طعام دهد چنانست که جمیع انبیا و صدیقین را طعام داده باشد و اگر زیارت مؤمنی کند خدای تعالی قبرش را وسیع گرداند و هفتاد
نور بقبرش فرستد و هر روز هفتاد هزار ملک بقبرش فرستد و او را دلداری کنند و مژدهٔ بهشت دهند و در روایت دیگر آمده که درین
یکدیگر را زیارت کنید و بسلام و مصافحه ملاقات نمائید و یکدیگر را باین عید تهنیت و مبارکباد نمائید و بگوئید الحمد لله الذی اکرمنا
بهذا الیوم و جعلنا من الموفین بعهده الینا و میثاقه الذی واثقنا به من ولایة ولاة امره والقوام بقسطه
و لم یجعلنا من الجاحدین والمکذبین بیوم الدین و با یکدیگر ملاطفت و شکفتگی کنید و با یکدیگر احسان و اکرام و بر و صله
بجا آرید و مؤمنان را بلباسهای نیکو و بوهای خوش و طعام لذیذ بنوازید و مسرور سازید و برای عیال و اطفال بقدر استطاعت
تهیهٔ اسباب عید و سرور کنید و با ضعفا و فقرا بقدر وسع احسان و اعانت نمائید و یکدرهم احسان درین روز مثل هزار هزار
درهم است و روزهٔ امروز برابرست با روزهٔ تمام عمر دنیا و اگر کسی از ابتدای دنیا تا انقضای آن عمر کند و همیشه روزه بگیرد و شبها عبادت
کند برابر روزهٔ امروز نشود و در روایت دیگر شده که روزهٔ امروز در هر سال برابرست با صد حج و صد عمره و هر کس درین روز اعانت مؤمنی کند
یا قرض بمؤمنی دهد ثواب روزهٔ امروز و عبادت امشب یابد و کسی که امروز روزه دار را برای شب افطار فرماید چنانست که ده فیام مردم را
افطار فرموده باشد که یک فیام صد هزار کس است و چنانست که باین عدد انبیا و صدیقین و شهدا را در پریشانی و قحطی طعام و آب
داده باشد پس چون باشد که جماعت مؤمنان را متکفل احوال شود و با ایشان نماید یکی از جملهٔ اجرش اینست که از کفر و فقر ایمن گردد
و مستحب است درین روز غسل کردن و ذکر و دعا و صلوات بسیار فرستادن و از اعدای اهل بیت و ظالمین ایشان تبرا نمودن و برایشان و استغفار
لعن کردن و حضرت امام رضا علیه السلام فرمود درین روز هر جا که باشی بزیارت امیرالمؤمنین صلوات الله علیه حاضر شو که خدای تعالی از هر مؤمن

و مؤمنه و مسلم و مسلمه گناه شصت ساله بیامرزد و ضعف آنکه در ماه مبارک رمضان و لیلة القدر و لیلة الفطر از آتش آزاد کرده

درین روز آزاد کند و هر کس درین روز هر وقت که خواهد و افضل اینست که نیم ساعت پیشتر از ظهر باشد دو رکعت نماز گذارد در

هر رکعت بعد از الحمد قل هو الله و آیة الکرسی تا خالدون و انا انزلناه هر یک را ده مرتبه بخواند برابر است با صد هزار حج و صد هزار

عمره و هیچ حاجت از حوایج دنیا و آخرت سوال نکند مگر که بر آورده شود هر چه باشد و مستحب است درین روز خواندن این دعا

رَبَّنَا اِنَّنَا سَمِعْنَا مُنَادِیًا یُنَادِی لِلْاِیمَانِ اَنْ اٰمِنُوا بِرَبِّکُمْ فَاٰمَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَکَفِّرْ عَنَّا سَیِّئَاتِنَا

وَتَوَفَّنَا مَعَ الْاَبْرَارِ رَبَّنَا وَاٰتِنَا مَا وَعَدْتَنَا عَلٰی رُسُلِکَ وَلَا تُخْزِنَا یَوْمَ الْقِیٰمَةِ اِنَّکَ لَا تُخْلِفُ الْمِیعَادَ اَللّٰهُمَّ اِنِّی

اُشْهِدُکَ وَکَفٰی بِکَ شَهِیدًا وَاُشْهِدُ مَلَائِکَتَکَ وَاَنْبِیَائَکَ وَحَمَلَةَ عَرْشِکَ وَسُکَّانَ سَمٰوَاتِکَ وَاَرْضِکَ بِاَنَّکَ

اَنْتَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ الْمَعْبُودُ فَلَا نَعْبُدُ سِوَاکَ فَتَعَالَیْتَ عَمَّا یَقُولُ الظَّالِمُونَ عُلُوًّا کَبِیرًا وَاَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُکَ

وَرَسُولُکَ وَاَشْهَدُ اَنَّ اَمِیرَ الْمُؤْمِنِینَ عَبْدُکَ وَمَوْلَانَا رَبَّنَا سَمِعْنَا وَاَجَبْنَا وَصَدَّقْنَا الْمُنَادِی رَسُولَکَ صَلَوَاتُکَ

عَلَیْهِ وَاٰلِهِ اِذْ نَادٰی بِنِدَاءٍ عَنْکَ بِالَّذِی اَمَرْتَهُ اَنْ یُبَلِّغَ مَا اَمَرْتَهُ اَنْ یُبَلِّغَ مَا اَنْزَلْتَ اِلَیْهِ مِنْ وِلَایَةِ وَلِیِّ اَمْرِکَ وَ

حَذَّرْتَهُ وَاَنْذَرْتَهُ اِنْ لَمْ یُبَلِّغْ مَا اَمَرْتَهُ اَنْ تَسْخَطَ عَلَیْهِ وَاَنَّهُ اِذَا بَلَّغَ رِسَالَاتِکَ عَصَمْتَهُ مِنَ النَّاسِ فَنَادٰی مُبَلِّغًا

عَنْکَ اَلَا مَنْ کُنْتُ مَوْلَاهُ فَعَلِیٌّ مَوْلَاهُ وَمَنْ کُنْتُ وَلِیَّهُ فَعَلِیٌّ وَلِیُّهُ وَمَنْ کُنْتُ نَبِیَّهُ فَعَلِیٌّ اَمِیرُهُ رَبَّنَا قَدْ اَجَبْنَا

دَاعِیَکَ النَّذِیرَ مُحَمَّدًا عَبْدَکَ وَرَسُولَکَ اِلَی الْهَادِی الْمَهْدِیِّ عَبْدِکَ الَّذِی اَنْعَمْتَ عَلَیْهِ وَجَعَلْتَهُ مَثَلًا لِبَنِی اِسْرَائِیلَ

عَلِیٍّ اَمِیرِ الْمُؤْمِنِینَ وَمَوْلَاهُمْ وَوَلِیِّهِمْ رَبَّنَا وَاتَّبَعْنَا مَوْلَانَا وَوَلِیَّنَا وَهَادِیَنَا وَدَاعِیَنَا وَدَاعِیَ الْاَنَامِ وَصِرَاطَکَ الْمُسْتَقِیمَ

وَحُجَّتَکَ الْبَیْضَاءَ وَسَبِیلَکَ الدَّاعِیَ اِلَیْکَ عَلٰی بَصِیرَةٍ هُوَ وَمَنِ اتَّبَعَهُ وَسُبْحَانَ اللّٰهِ عَمَّا یُشْرِکُونَ [illegible]

الْهَادِیَ الرَّشِیدَ اَمِیرَ الْمُؤْمِنِینَ الَّذِی ذَکَرْتَهُ فِی کِتَابِکَ فَاِنَّکَ قُلْتَ وَقَوْلُکَ الْحَقُّ وَاِنَّهُ فِی اُمِّ الْکِتَابِ لَدَیْنَا لَعَلِیٌّ حَکِیمٌ

اَللّٰهُمَّ فَاِنَّا نَشْهَدُ بِاَنَّهُ عَبْدُکَ وَالْهَادِی مِنْ بَعْدِ نَبِیِّکَ النَّذِیرِ الْمُنْذِرِ وَصِرَاطُکَ الْمُسْتَقِیمُ وَاَمِیرُ الْمُؤْمِنِینَ وَقَائِدُ

الْغُرِّ الْمُحَجَّلِینَ وَحُجَّتُکَ الْبَالِغَةُ وَلِسَانُکَ الْمُعَبِّرُ عَنْکَ فِی خَلْقِکَ وَاَنَّهُ الْقَائِمُ بِالْقِسْطِ فِی بَرِیَّتِکَ وَدَیَّانُ دِینِکَ وَ

خَازِنُ عِلْمِکَ وَاَمِینُکَ الْمَاْمُونُ الْمَاْخُوذُ مِیثَاقُهُ وَمِیثَاقُ رَسُولِکَ صَلَوَاتُکَ عَلَیْهِ وَاٰلِهِ مِنْ جَمِیعِ خَلْقِکَ وَبَرِیَّتِکَ شَاهِدًا

بِالْاِخْلَاصِ لَکَ وَالْوَحْدَانِیَّةِ بِاَنَّکَ اَنْتَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ وَاَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُکَ وَرَسُولُکَ وَاَنَّ عَلِیًّا اَمِیرُ الْمُؤْمِنِینَ جَعَلْتَ

الْاِقْرَارَ بِوِلَایَتِهِ تَمَامَ وَحْدَانِیَّتِکَ وَکَمَالَ دِینِکَ وَتَمَامَ نِعْمَتِکَ عَلٰی جَمِیعِ خَلْقِکَ وَبَرِیَّتِکَ فَقُلْتَ وَقَوْلُکَ الْحَقُّ اَلْیَوْمَ اَکْمَلْتُ

لَکُمْ دِینَکُمْ وَاَتْمَمْتُ عَلَیْکُمْ نِعْمَتِی وَرَضِیتُ لَکُمُ الْاِسْلَامَ دِینًا فَلَکَ الْحَمْدُ بِمُوَالَاتِهِ وَاِتْمَامِ نِعْمَتِکَ عَلَیْنَا بِالَّذِی جَدَّدْتَ مِنْ عَهْدِکَ

وميثاقك وذكّرتنا ذلك وجعلتنا من اهل الاخلاص والتصديق بميثاقك ومن اهل الوفاء بذلك ولم تجعلنا من اتباع (المغيّرين)
والمبدّلين والمحرّفين والمبتّكين آذان الانعام والمغيّرين خلق الله ومن الذين استحوذ عليهم الشيطان فانساهم
ذكر الله وصدّهم عن السبيل والصراط المستقيم اللهمّ العن الجاحدين والناكثين والمغيّرين والمكذّبين — والمبدّلين نر
بيوم الدين من الاوّلين والآخرين اللهمّ فلك الحمد على انعامك علينا بالهدى الذي هديتنا به الى ولاة امرك من (بعد)
نبيّك الائمّة الهداة الراشدين واعلام الهدى ومنار القلوب والتقوى والعروة الوثقى وكمال دينك وتمام نعمتك
ومن بهم وبموالاتهم رضيت لنا الاسلام دينا فلك الحمد آمنّا وصدّقنا بمنّك علينا بالرسول النذير المنذر
ووالينا وليّهم وعادينا عدوّهم وبرئنا من الجاحدين والمكذّبين بيوم الدين اللهمّ فكما كان ذلك من شانك يا صادق
الوعد يا من لا يخلف الميعاد يا من هو كلّ يوم في شان اذ اتممت نعمتك علينا بموالاة اوليائك المسئول عنهم عبادك (ذلك)
فانّك قلت ثمّ لتسئلنّ يومئذ عن النعيم وقلت وقفوهم انّهم مسئولون ومننت علينا بشهادة الا (خلاص)
وبولاية اوليائك الهداة بعد النذير المنذر السراج المنير واكملت لنا بهم الدين واتممت علينا النعمة وجدّدت علينا
عهدك وذكّرتنا ميثاقك المأخوذ منّا في مبتدإ خلقك ايّانا وجعلتنا من اهل الاجابة ولم تنسنا ذكرك فانّك قلت
واذ اخذ ربّك من بني آدم من ظهورهم ذرّيّتهم واشهدهم على انفسهم الست بربّكم قالوا بلى شهدنا بمنّك ولطفك
فانّك انت الله لا اله الا انت ربّنا ومحمّد عبدك ورسولك نبيّنا وعليّ امير المؤمنين عبدك الذي انعمت به علينا
وجعلته آية لنبيّك وآيتك الكبرى والنبأ العظيم الذي هم فيه مختلفون وعنه مسئولون اللهمّ فكما كان
من شانك ان انعمت علينا بالهداية الى معرفتهم فليكن من شانك ان تصلّي على محمّد وآل محمّد وان تبارك لنا
في يومنا هذا اكرمتنا به وذكّرتنا فيه عهدك وميثاقك واكملت ديننا واتممت علينا نعمتك وجعلتنا بمنّك من
اهل الاجابة والبراءة من اعدائك واعداء اوليائك المكذّبين بيوم الدين فاسئلك يا ربّ تمام ما انعمت — علينا نر
وان تجعلنا من الموقنين ولا تلحقنا بالمكذّبين واجعل لنا قدم صدق مع المتّقين واجعل لنا من المتّقين اماما
يوم ندعو كلّ اناس بامامهم واحشرنا في زمرة اهل بيت نبيّك الائمّة الصادقين واجعلنا من البراء من الذين هم دعاة
الى النار ويوم القيمة هم من المقبوحين واحينا على ذلك ما احييتنا واجعل لنا مع الرسول سبيلا واجعل لنا قدم صدق في (الهجرة)
اليهم واجعل محيانا خير المحيا ومماتنا خير الممات ومنقلبنا خير المنقلب على موالاة اوليائك ومعاداة اعدائك حتّى توفّنا
وانت عنّا راض قد اوجبت لنا جنّتك برحمتك والمثوى في جوارك في دار المقامة من فضلك لا يمسّنا فيها لغوب ربّنا اغفر لنا

ذنوبنا

ذنوبنا وكفر عنا سيئاتنا وتوفنا مع الابرار ربنا وآتنا ما وعدتنا على رسلك ولا تخزنا يوم القيمة انك لا تخلف الميعاد
اللهم احشرنا مع الائمة الهداة من آل رسولك نؤمن بسرهم وعلانيتهم وشاهدهم وغائبهم اللهم اني اسئلك
بالحق الذي جعلته عندهم وبالذي فضلتهم به على العالمين جميعا ان تبارك لنا في يومنا هذا الذي اكرمتنا
فيه بالموافاة لعهدك الذي عهدته الينا والميثاق الذي واثقتنا به من موالات اوليائك والبراءة من اعدائك
ان تتم نعمتك ولا تجعله مستودعا واجعله مستقرا ولا تسلبناه ابدا ولا تجعله مستعارا وارزقنا مرافقة
وليك الهادي المهدي الى الهدى وتحت لوائه وفي زمرته شهداء صادقين على بصيرة من دينك انك على
كل شيء قدير بعد از ان سجده كند وصد مرتبه بگويد شكرا لله
حضرت امير المومنين صلوات الله عليه در ركوع
تصدق خاتم فرمود وآيه تصدق كه نص است در امامت وخلافت آنحضرت واولاد طاهرينش عليهم السلم نازل گشت وگزاردن
نماز روز غدير درين روز همان فضل وثواب دارد [illegible] نبي صلى الله عليه وآله با مشركان مباهله فرمود وآيه
مباهله كه نص است در فضل اهل بيت عليهم السلم نازل گشت و در روايت ديگر آمده كه روز مباهله همان روز بيست وچهارم است
ومشايخ رحمهم الله اين روايت را ظاهرتر [illegible] وبا [illegible] روز مباهله بيست [illegible] است ومستحب است درين روز
هر قدر كه خواهد نماز گذارد وبر روايت ديگر [illegible] نماز گزارد [illegible] دو ركعت هفتاد مرتبه استغفار كند وبعد
از نماز فارغ شود ايستاده نظر بر موضع سجده افكند [illegible] الحمد لله الذي له ما في السموات وما في الارض
الحمد لله الذي خلق السموات والارض وجعل الظلمات والنور ثم الذين كفروا بربهم يعدلون الحمد لله الذي عرفني ما كنت
به جاهلا ولولا تعريفه اياي لكنت هالكا اذ قال وقوله الحق قل لا اسئلكم عليه اجرا الا المودة في القربى فبين
لي القرابة فقال سبحانه انما يريد الله ليذهب عنكم الرجس اهل البيت ويطهركم تطهيرا فبين لي اهل البيت بعد
القرابة ثم عرفنا انبائنا عن الصادقين الذين امرنا بالكون معهم والرد اليهم بقوله سبحانه يا ايها الذين امنوا اتقوا الله
وكونوا مع الصادقين واوضح عنهم وابان عن صفتهم بقوله جل ثناؤه فقل تعالوا ندع ابناءنا وابناءكم ونساءنا
ونساءكم وانفسنا وانفسكم ثم نبتهل فنجعل لعنة الله على الكاذبين لك الشكر يا رب ولك المن حيث هديتني
وارشدتني حتى لم يخف علي الاهل والبيت والقرابة وعرفتني نساءهم واولادهم ورجالهم اللهم اني اتقرب
اليك بذلك المقام الذي لا يكون اعظم منه فضلا للمومنين ولا اكثر رحمة لهم بتعريفك اياهم شانه وابانتك فضل
اهله الذين بهم ادحضت باطل اعدائك وثبت بهم قواعد دينك ولولا هذا المقام المحمود انقذتنا به ودللتنا على

الحمد لله رب العالمين الحمد لله فاطر السموات والارضين

اتباع المحقين من اهل بيت نبيك الصادقين عنك الذين عصمتهم من لغو المقال ومدانس الافعال الخصم اهل الاسلام وظهرت
كلمة اهل الالحاد وفعل اولي العناد فلك الحمد ولك المن ولك الشكر على نعمائك واياديك اللهم فصل على محمد وآل
محمد الذين افترضت علينا طاعتهم وعقدت في رقابنا ولايتهم واكرمتنا بمعرفتهم وشرفتنا باتباع آثارهم
وثبتنا بالقول الثابت الذي عرفوناه فاعنا على الاخذ بما بصرونا واجزهم عنا افضل الجزاء بما نصحوا لخلقك
وبذلوا وسعهم في بلاغ رسالتك واخطر بنفسه في اقامة دينك وعلى اخيه ووصيه والهادي الى دينه والمقيم
سنته علي امير المؤمنين وصل على الائمة من ابنائه الصادقين الذين وصلت طاعتهم بطاعتك وادخلنا
بشفاعتهم دار كرامتك يا ارحم الراحمين اللهم هؤلاء اصحاب الكساء والعباء يوم المباهلة اجعلهم شفعاءنا
اسئلك بحق ذلك المقام المحمود واليوم المشهود ان تغفر لي وتتوب علي انك انت التواب الرحيم اللهم اني
اشهد ان ارواحهم وطينتهم واحدة وهي الشجرة التي طاب اصلها واغصانها وارقها اللهم ارحمنا بحقهم و
اجرنا من مواقف الخزي في الدنيا والآخرة بولايتهم واوردنا موارد الامن من اهوال يوم القيمة بحبهم واقرارنا
بفضلهم واتباعنا آثارهم واهتدائنا بهداهم واعتقادنا ما عرفونا من توحيدك ووقفونا عليه من تعظيم
شانك وتقديس اسمائك وشكر آلائك ونفي الصفات ان تحلك والعلم ان يحيط بك والوهم ان يقع عليك فانك
اقمتهم حججا على خلقك ودلائل على توحيدك وهداة تنبه عن امرك وتهدي الى دينك وتوضح ما اشكل على
عبادك وبابا للمعجزات التي يعجز عنها سواك وبها تبين حجتك وتدعوا الى تعظيم السفير بينك وبين خلقك
وانت المتفضل عليهم حيث قربتهم من ملكوتك واختصصتهم بسرك واصطفيتهم لوحيك واورثتهم غوامض
تأويلك رحمة بخلقك ولطفا بعبادك وحنانا على بريتك وعلما تنطوي عليه ضمائر امنائك وما يكون في
شأن صفوتك وطهرتهم في منشئهم ومبتدئهم من نفس نفيس اليهم وابنتهم برهانا على من عرض بسوء لهم فاستجابوا
لامرك وشغلوا انفسهم بطاعتك وملأوا اجزائهم من ذكرك وامروا قلوبهم بتعظيم امرك وجزوا اوقاتهم فيما
يرضيك وخلوا دخائلهم من معاريض الخطرات الشاغلة فجعلت قلوبهم مكامن لارادتك وعقولهم مناصب
لامرك ونهيك والسنتهم تراجمة لسنتك ثم اكرمتهم بنورك حتى فضلتهم من بين اهل زمانهم والاقربين اليهم
فخصصتهم بوحيك وانزلت اليهم كتابك وامرتنا بالتمسك بهم والرد اليهم والاستنباط منهم اللهم انا قد تمسكنا
بهم فارزقنا شفاعتهم حين يقول الخائبون فما لنا من شافعين ولا صديق حميم فاجعلنا من الصادقين لهم المنتظرين

اجمعين

لِاَيَامِهِمُ النَّاظِرِينَ اِلَى شَفَاعَتِهِمْ وَلَا تُضِلَّنَا بَعْدَ اِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً اِنَّكَ اَنْتَ الْوَهَّابُ آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى اَخِيهِ وَصِنْوِهِ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَقِبْلَةِ الْعَارِفِينَ وَعَلَمِ الْمُهْتَدِينَ وَثَانِي الْخَمْسَةِ الْمَيَامِينِ الَّذِينَ فَخَرَ
بِهِمُ الرُّوحُ الْاَمِينُ وَبَاهَلَ اللهُ بِهِمُ الْمُبَاهِلِينَ فَقَالَ وَهُوَ اَصْدَقُ الْقَائِلِينَ فَمَنْ حَاجَّكَ فِيهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ
فَقُلْ تَعَالَوْا نَدْعُ اَبْنَاءَنَا وَاَبْنَاءَكُمْ وَنِسَاءَنَا وَنِسَاءَكُمْ وَاَنْفُسَنَا وَاَنْفُسَكُمْ ثُمَّ نَبْتَهِلْ فَنَجْعَلْ لَعْنَتَ اللهِ عَلَى الْكَاذِبِينَ
ذَلِكَ الْاِمَامُ الْمَخْصُوصُ بِمُوَاخَاتِهِ يَوْمَ الْاِخَاءِ وَالْمُؤْثِرُ بِالْقُوتِ بَعْدَ ضُرِّ الطَّوَى وَمَنْ شَكَرَ اللهُ سَعْيَهُ فِي هَلْ اَتَى وَمَنْ شَهِدَ
بِفَضْلِهِ مُعَادُوهُ وَاَقَرَّ بِمَنَاقِبِهِ جَاحِدُوهُ مَوْلَى الْاَنَامِ وَمُكَسِّرُ الْاَصْنَامِ وَمَنْ لَمْ تَاْخُذْهُ فِي اللهِ لَوْمَةُ لَائِمٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ مَا
طَلَعَتْ شَمْسُ النَّهَارِ وَاَوْرَقَتِ الْاَشْجَارُ وَعَلَى النُّجُومِ الْمُشْرِقَاتِ مِنْ عِتْرَتِهِ وَالْحُجَجِ الْوَاضِحَاتِ مِنْ ذُرِّيَّتِهِ روز اخر ماه هر کس دو
رکعت نماز گذارد در رکعت اول بعد از حمد ده مرتبه قل هو الله و در دوم ده مرتبه آیة الکرسی بخواند و بعد از سلام بگوید اللّهم ما عملتُ
فِي هَذِهِ السَّنَةِ مِنْ عَمَلٍ نَهَيْتَنِي عَنْهُ وَلَمْ تَرْضَهُ وَنَسِيتُهُ وَلَمْ تَنْسَهُ وَدَعَوْتَنِي اِلَى التَّوْبَةِ مِنْهُ بَعْدَ جُرْاَتِي عَلَيْكَ اَللّٰهُمَّ
اِنِّي اَسْتَغْفِرُكَ مِنْهُ فَاغْفِرْ لِي اَللّٰهُمَّ وَمَا عَمِلْتُ مِنْ عَمَلٍ يُقَرِّبُنِي اِلَيْكَ فَاقْبَلْهُ مِنِّي وَلَا تَقْطَعْ رَجَائِي مِنْكَ يَا كَرِيمُ خدای تعالی گناهان
آن سال او را بیامرزد پس شیطان فریاد کند که ای وای [illegible] تعب [illegible] کشیدم

روایت [illegible] امام همام [illegible] علیهما السلم که حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله
فرمود که چون روز قیامت خدای تعالی بندگان همگی را محشور [illegible] گرداند و بقاع و اماکن و روزها و شبها و ساعتها و شبهای
جمعه و ماهها و سالها همه را محشور گرداند و از ایشان بر احوال بندگان شهادت طلب فرماید پس برای هر کس بطاعت و عمل صالح شهادت دهند
بسعادت ابد فایز گردد و در زمره سعدا منسلک گردد و برای هر کس بمعصیت و عمل شر شهادت دهند بشقاوت ابد معذب شود پس تهیه
روز قیامت کنید و ترک معاصی نمایید که در آن روز بتقوی امید خلاص و بطاعت خدا چشم داشت نجات باشد و هر کس حرمت ماه رجب و شعبان
بشناسد و این دو ماه را در طاعت و عبادت بماه مبارک رمضان متصل گرداند این سه ماه شاهدان او باشند و روز قیامت منادی ندا
کند و گوید ای رجب و شعبان و رمضان چگونه بود این مصاحبت بنده خدا با شما و چون گذرانید طاعت خدا را در شما پس ایشان گویند خدایا
این بنده تو چون با ما بود جهد در طاعت تو میکرد و سعی در تحصیل تو مینمود و بعبادت و طاعت محبت و رحمت تو میجست پس از ملائکه که بر این
سه ماه موکلند شهادت طلبد ایشان گویند خدایا رجب و شعبان و رمضان راست گفتند ما این بنده را ندیدیم مگر در طاعت و عبادت
و تحصیل رضای تو بر احسان با بندگان تو اینها همه را از روی فرح و ابتهاج با آرزوی رحمت و امید عفو و مغفرت تو میکرد و از آنچه
تو او را منع فرموده بودی احتراز مینمود و هرچه موجب رحمت و سبب مغفرت تو بودی شتافت و مبادرت میکرد و با آن فرح و سرور مینمود

وسایر جوارح روزه میداشت و روزها را بتشنگی روزه میگذرانید و شبها را به تعب عبادت بروز می‌آورد و نفقه و اکرام و صدقه و احسان
بفقرا و مساکین بسیار میکرده و صحبت این سه ماه را خوب داشت و وداع ایشان را خوب کرد و بعد از ان نیز بر طاعت و عبادت باقی
بود و هتک حرمت امر و نهی تو مینمود پس خدای تعالی آن بنده را امر بجنت فرماید و ملایکه با تحفها و عطایا و کرامات استقبالش
کنند و بتجلی از نور رش نشانند و مرکبهای براق برایش مهیا کردانند و بنعمتهای باقی و منازل دائمی برند که هرگز از آنجا بیرون
نیاید و جوانان آنرا هرگز پیری نبود و سرورش را غم در عقب نباشد و نوشش از کهنگی ایمن باشد و از کدورت محنت مصون
و مشقت عذاب مامون و در منازل شریفه و درجات رفیع مکرم و منیع باشد و هم آنحضرت صلی الله علیه و آله فرمود چون روز
اول شعبان شود شیطان لشکر خود را در اطراف زمین متفرق سازد و گوید سعی کنید و بندگان خدا را بگیرید و از راه
خدا بگردانید و خدای تعالی ملائکه را در اطراف زمین منتشر سازد و فرماید بندگان مرا مدد کنید و هدایت نمائید مگر کسی که ابا
و سرکشی کند و طغیان ورزد که او داخل جنود ابلیس شود ... و روز اول شعبان فرماید درخت طوبی را که شاخهایش بدنیا آویخته
شود و درخت زقوم را که شاخهایش بدنیا آورد بعد از ان منادی ... خدا ندا کند و گوید ای بندگان خدا این
شاخهای طوبی است محکم بگیرید خود را بآنها در آویزید تا شما را به بهشت برند و این شاخهای زقوم است از آنها بگریزید
تا شما را بجهنم نبرند بعد از ان فرمود ... هر کس عملی از اعمال خیر کند بشاخی از شاخهای
طوبی چسبیده و هر کس عملی از اعمال شر کند بشاخی از شاخهای زقوم چسبیده بعد از ان فرمود پس هر کس امروز روزه
بگیرد بشاخی از طوبی چسبیده و هر کس نماز تطوعی کند بشاخی چسبیده و هر کس صدقه دهد بشاخی چسبیده و هر کس مظلمه
از کسی عفو کند بشاخی چسبیده و هر کس میان زن و شوهر یا والد و ولد یا خویش و خویش یا همسایه و همسایه یا بیگانه
و بیگانه اصلاح رنجش و کدورت کند بشاخی چسبیده و هر کس قرض دار پریشانی را مهلت دهد یا چیزی از حق خود باو ببخشد
بشاخی چسبیده و هر کس ادای دین کهنه که صاحبش از ان مایوس گشته باشد بشاخی چسبیده و هر کس سفیهی یا جاهلی را
از غیبت و عرض مؤمنی منع کند بشاخی چسبیده و هر کس ذکر خدا و شکر نعمتهای او کند بشاخی چسبیده و هر کس عیادت بیماری
کند بشاخی چسبیده و هر کس تشییع جنازه کند بشاخی چسبیده و هر کس صاحب مصیبتی را تعزیه کند بشاخی چسبیده و هر کس
بر والدین یا یکی از ایشان نیکی آرد بشاخی چسبیده یا اگر ایشان یا یکی از ایشان از او آزرده باشند عذرخواهی کند و رضای
ایشان تحصیل نماید بشاخی چسبیده و همچنین هر کس هر کاری از کارهای خیر کند بشاخی از شاخهای طوبی چسبیده باشد و هر کس
عملی از اعمال شر کند بشاخی از شاخهای زقوم چسبیده باشد و هر کس در نماز فریضه تقصیر کند و حق آنرا ضایع گرداند بشاخی از ان چسبیده

و هر کس

و هر کس فقیری پیش او آید که خبر از حالش داشته باشد و قادر بر حاجت او باشد و او را واگذارد تا منتشر گشته و مضطر باشد بشاخی چسبیده
و هر کس از او عذر تقصیری و بدی خواهد و قبول نکند بلکه برنجاندش بشاخی چسبیده و هر کس میان زن و شوهر یا والد و ولد یا دو خویش
یا دو همسایه یا دو دوست یا دو شریک نزاع و فساد کند بشاخی چسبیده و هر کس بر قرض دار پریشانی که حالش را داند تنگ گیرد بشاخی چسبیده
و هر کس قرضی داشته باشد و از صاحب حق چیزی کم کند و حقش را پیر دهد بشاخی چسبیده و هر کس یتیمی را برنجاند و بر او ظلم کند بشاخی چسبیده
و هر کس غیبت مؤمنی کند و هتک عرض مؤمنی نماید بشاخی چسبیده و هر کس غنای حرام کند بشاخی چسبیده و هر کس قبایح افعال خود و انواع
ظلم خود را نقل کند و بآن تفاخر کند بشاخی چسبیده و هر کس از روی تکبر بعیادت مریضی نرود بشاخی چسبیده و هر کس از باب استخفاف
ترک تشییع جنازه یا ترک تعزیه صاحب مصیبتی کند بشاخی چسبیده و هر کس عقوق والدین یا یکی از ایشان کند یا ایشان از او آزرده باشند
و تحصیل رضا و عذر خواهی ایشان نکند و حال آنکه قادر باشد بشاخی چسبیده و همچنین هر کس مرتکب فعلی از افعال شر شود بشاخی از
زقوم چسبیده باشد و او را میکشیده باشد تا بجهنم بعد از [illegible] نگاه [illegible] میکرد و اظهار سرور و شکفتگی میفرمود بعد از آن نگاه
بر زمین کرد و اظهار آزردگی و دلگیری نمود بعد از آن [illegible] فرمود بخدایی که [illegible] اختیار کرده نموده که دیدم درخت
طوبی را که جمیع شاخهای آن آویخته اند بهم [illegible] آویخته و بعضی [illegible] و بعضی بچند شاخ هر کس بحسب کار خیری
که کرده و دیدم زید بن حارث را که پسر خوانده آنحضرت بود [illegible] شاخ [illegible] او را بر همه کس بالاتر برد از این جهت خندان شدم
و چون نگاه بر زمین کردم دیدم درخت زقوم را که جمیع [illegible] بجهنم بعضی دیدم بیکشاخ چسبیده و بعضی
بدو شاخ و بعضی بچند شاخ هر کس بحسب قبایحی که کرده و بعضی [illegible] منافقین را دیدم بهمه شاخهای زقوم چسبیده بودند و ایشان را فرو برد تا
اسفل درکات جهنم و از این جهت دلگیر شدم بعد از آن نگاه بر آسمان کرد و خندان شد و نگاه بر زمین کرد و دلگیر گشت پس فرمود که چنانچه
من دیدم شما میدیدید روزها را بجگرهای تشنه و گرسنه بروزه میگذرانیدید و شبها را به تعب و مشقت عبادت بروز می آوردید و مالهای خود را
بصدقه تمام میکردید و جانهای خود را در جهاد میباختید گفتند پدر و مادر و اهل و فرزند ما فدای تو باد چه دیده فرمود چون شاخهای طوبی بهشت
رجوع کردند منادی از جانب خداوند ندا کرد که ای ملائکه به بینید هر کس امروز بشاخی از طوبی چسبیده او را بکشید آنقدر که سایه آن شاخ می افتد از
هر جانب خانها و قصرها و نعمتهای بهشت باو دهند بعضی از ایشان را از هر جانب هزار ساله راه عطا کنند و بعضی را سه برابر و بعضی را چهار برابر
و همچنین هر کس را بقدر عملش و چون شاخهای زقوم بجهنم فرو رفتند منادی از جانب خدا ندا کرد که ای خزان جهنم به بینید هر کس امروز بشاخی
از زقوم چسبیده بقدر حرارت و ظلمت آن شاخ از همه جانب برای او از آتش خانها و منازلها کنید و مارها و عقربها و زنجیرها و غلها و عذابها برایش
مهیا گردانند پس برای بعضی یک ساله راه و برای بعضی دو ساله راه و صد ساله و بیشتر و کمتر هر کس را بقدر عملش عذابی مقرر کنند بعد از آن بر اطراف

زمین نگاه میکرد و گاهی بسرور و گاهی بانگشت میشمرد پس خوشا بانانکه اطاعت خدا میکنند و بنا اخبار آویخته اند که خدای تعالی چون بایشان اکرام نمود
شیاطین متوجه ایشان شده اند کرا کنند و خدای تعالی ملائکه را فرموده که با شیاطین محاربه و مقاتله میکنند و شیاطین را میکشند و دور میسازند
و بدانانکه معصیت کنند و شیاطین ایشانرا گمراه کرده بجهنم میفرستند بعد از آن فرمود پس تعظیم امروز کنید و قدرش را بدانید و حرمتش
بشناسید که بسا مردم که امروز سعید شوند و بسا مردم که امروز شقی گردند [illegible] و مقصود
ازین باب انشاء الله در دوازده فصل بیان شود [illegible] مرویست از اهل بیت طاهرین
صلوات الله علیهم اجمعین که چون کسی تزویج کند نصف دینش محفوظ گردد پس در نصف دیگر احتیاط و ملاحظه خود نماید و دو رکعت
نماز صاحب اهل و عیال افضل است از هفتاد رکعت عزب و هیچ بنائی در اسلام پیش خدای دوستتر از نکاح نیست و هیچ خرابی دشمن تر
از فرقت و طلاق نه و خدای از غایت دشمنی بالطلاق ذکر آن در قرآن بسیار فرموده و اکثر خیر در زنان باشد و حضرت پیغمبر صلی الله
علیه و آله فرموده چه مانعست مؤمن را ازین که تزویج کند شاید از او اولاد بهم رسند که بذکر و عبادت خدا زمین را سنگین کنند
و نیز فرمود تزویج کنید و تحصیل اولاد نمائید که روز قیامت [illegible] بر سایر امم مفاخرت و مباهات کنم حتی طفلی از شما که ساقط شود
و سقط شما غضبناک و خشم آلود بر در بهشت ایستاده باو گویند داخل شو گوید [illegible] نشوم تا اول والدین من داخل نشوند پس
خدای تعالی ملکی را فرماید که والدینش را [illegible] در بهشت [illegible] مکانی از مشک و عنبر و زعفران برای آبای خود استغفار
کنند و نیز فرمود رذل ترین اموات آنانند که [illegible] و حضرت [illegible] علیه السلام فرمود دوست ندارم که تمام دنیا و ما فیها
از من باشد و یک شب عزب بخوابم بعد از آن فرمود دو رکعت نماز متاهل بهتر است از آنکه عزب شبها نماز کند و روزها روزه گیرد و هر کس
خواهد پاک و پاکیزه پیش خدای تعالی رود با زوجه برود و کسی که از ترس پریشانی ترک تزویج کند بخدا بدگمان باشد که فرموده [illegible] پریشانها
باشید نکاح کنید تا شما را غنی گردانم و هر کس از اقربای خود برای رضای خدا و صله رحم تزویج کند خدای تعالی تاج ملک پادشاهی بر سرش نهد
و بنده که خدای تعالی خواهد خیر دنیا و آخرت برایش جمع گرداند دل خاشع و زبان ذاکر و جسدی بر بلاها صابر و زوجه مؤمنه که هرگاه
نظر بر او کند مسرور شود و چون خدمتی فرماید اطاعت کند و چون از او غایب شود خود را و مال او را محافظت نماید عطا فرماید و نیز روایت که بهترین
شفاعتها اینست که میان دو کس کنی تا تزویج بهم رسد و هر کس این سعی کند بهر گامی که بردارد و هر کلمه که بگوید خدای تعالی برایش یکساله ثواب نویسد
که شبهایش نماز و روزهایش روزه باشد و نیز اجری عطا فرماید هر کدام در قصری از در و یاقوت و هر کس عزبی تزویج کند از جمله جمعی باشد
که خدای تعالی روز قیامت نظر رحمت برایشان دارد و از جمله سعادت مرد اینست که دخترش در خانه شوهر حایض شود و هر کس در مفارقت
میان زن و شوهر سعی کند بغضب و لعنت خدا گرفتار شود و بدوزخ معذب گردد و هر کس در اصلاح میان ایشان سعی کند اجر هزار شهید یابد

[illegible]

و بهر کامی که بردارد دو کلمه که گویید یکسال عبادت نویسند با روزه روزها و نماز شبها

و روایت از

اهل بیت طاهرین علیهم السلام که هر کس متعه کند برای رضای خدا و مخالفت منکرین بهر کلمه که با او تکلم کند و هر مرتبه که دست بجانب او برد برایش حسنه نویسند و چون نزدیکی کند گناهی از او آمرزیده شود و چون غسل کند بعدد هر موی که در بدنش آب رسیده گناهان از او آمرزیده شود و جبرئیل بحضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله گفت که خدای تعالی میفرماید هر کس از امت تو متعه کند گناهانش آمرزیدم و کسی از حضرت امام جعفر علیه السلام از متعه سؤال کرد فرمود دوست ندارم که کسی از دنیا برود و سنتی از سنن رسول الله مانده باشد که بجا نیاورده باشد و یکی با حضرت گفت قسم خورده ام که متعه نکنم فرمود عهد کرده که اطاعت خدا نکنی والله که اگر اطاعت نکنی معصیت کرده باشی و مردی بخدمت امام محمد باقر علیه السلام معروض داشت که دختر عم من مال بسیار دارد و بمن پیغام کرده میدانی که بسیار مردم مرا خواستگاری کردند راضی نشدم و رغبتی بمردان ندارم اما چون شنیده ام که خدای تعالی و رسول او متعه را حلال کرده اند و عمر حرام کرده میخواهم اطاعت ایشان و مخالفت این کنم مرا متعه کنی حضرت حضرت فرمود برو متعه کن که خدای بر هر دو صلوات و رحمت [illegible] طلب اولاد کنید که در رحم ایشان خیر و برکت است و نیز مرویست که چون کسی کنیزی بگیرد باید هر چهل روز [illegible] مباشرت کند باید [illegible] اگر نکند پس اگر زنا کند گناهش بر او باشد و نیز روایات آمده که متعه حلال است بر کسی که [illegible] زوجه خود دور شده باشد و یکی از ائمه طاهرین علیه السلام بموالی خود نوشته الحاح در متعه کنید [illegible] که ایشان را آزرده شوند و حضرت امام جعفر علیه السلام باصحاب خود فرمود شما را که خدای تعالی بزن مستغنی [illegible] از اینکه در جاها نامناسب ببینید و ننگ شما باشد

و روایتست از اهل بیت طاهرین علیهم السلام که زنان را قیمت نباشد که زن خوب بهتر است از طلا و نقره و زن بد خاک از او بهتر است و هم از ایشان علیهم السلام فرمودند که زنان نجیب مناسب اختیار کنید که فرزند بحال او شبیه میشود و کسی که زن برای مال یا جمال خواهد از آن محروم شود و اگر برای دین و ایمان اختیار کند از مال و جمال بهره مند گردد و حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه فرمود زن گندم گون سیاه چشم بزرگ سرین میان بالا اختیار کن و اگر از او راضی نباشی مهرش بر من باشد که ایشان نجیب تر باشند و بهترین زنان آنست که عفیفه و ولود باشد و در میان مردم خود عزیز و در پیش شوهر مطیع بود و اگر شوهرش از او آزرده باشد خواب نکند تا او را راضی گرداند و برای شوهر زینت کند و از نامحرمان پوشیده باشد و چون با او خلوت کند مطیع باشد و مثل اسب سرکش سرکشی ننماید و بدترین زنان آنست که درین صفات خلاف این باشد کسی بخدمت حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله گفت هر گاه بخانه میروم زوجه ام استقبال میکند چون بیرون می آیم مشایعت میکند و اگر مرا دلگیر ببیند دلداری کند و تسلی دهد آنحضرت فرمود خدا را در زمین جمعی باشند که کارهای او را انتظام دهند و این زن از جمله ایشانست و او را نصف اجر شهیدی باشد و برکت زن آنست که خفیفة المؤنه باشد و دادنش

آسان و مهرش سبک باشد و شآمت زن در آنکه مؤنتش بسیار و ولادتش دشوار و مهرش سنگین باشد

مرویست از اهل بیت طاهرین علیهم السلام که سنت است تزویج در شب باشد که شب برای استراحت و لذة آفریده شده و گر تزویج در تحت الشعاع
واقع شود طفل از ساقط گشتن ایمن نباشد و اگر قمر در عقرب باشد از آن تزویج خیر نه بیند و اگر در وقت گرمای روز باشد رود بمفارقت
انجامد بلکه باید در طرفین روز باشد که هوا ملایم باشد و چون اراده تزویج کند اول دو رکعت نماز گذارد و حمد خدا کند بعد از آن بگوید
اَللّٰهُمَّ اِنّی اُرِیدُ اَنْ اَتَزَوَّجَ اَللّٰهُمَّ فَقَدِّرْ لِی مِنَ النِّسَاءِ اَحْسَنَهُنَّ خَلْقاً وَ خُلْقاً وَ اَعَفَّهُنَّ فَرْجاً وَ اَحْفَظَهُنَّ لِی فِی نَفْسِهَا
وَ مَالِی وَ اَوْسَعَهُنَّ رِزْقاً وَ اَعْظَمَهُنَّ بَرَکَةً وَ اقْضِ لِی مِنْهَا وَلَداً طَیِّباً تَجْعَلُهُ لِی خَلَفاً فِی حَیٰوتِی وَ بَعْدَ مَوْتِی و مستحب
ابتدا کردن تزویج بخطبهٔ مشتمل بر حمد و صلوات و موعظه و ترغیب بنکاح و این خطبهٔ رضویه علیه السلام افضل خطب این باب است اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِی
حَمِدَ فِی الْکِتَابِ نَفْسَهُ وَ افْتَتَحَ بِالْحَمْدِ کِتَابَهُ وَ جَعَلَ الْحَمْدَ اَوَّلَ جَزَاءِ مَحَلِّ نِعْمَتِهِ وَ آخِرَ دَعْوَی جَنَّتِهِ وَ اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلٰهَ
اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لَا شَرِیکَ لَهُ شَهَادَةً اَخْلَصَهَا لَهُ وَ اَدَّخَرَهَا عِنْدَهُ وَ صَلَّی اللّٰهُ عَلَی مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النُّبُوَّةِ وَ خَیْرِ الْبَرِیَّةِ وَ
عَلَی آلِهِ الْاَئِمَّةِ الْبَرِیَّةِ الرَّحْمَةِ وَ شَجَرَةِ النِّعَمِ وَ مَعْدِنِ الرِّسَالَةِ وَ مُخْتَلَفِ الْمَلَائِکَةِ وَ الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِی کَانَ فِی عِلْمِهِ السَّابِقِ
وَ کِتَابِهِ النَّاطِقِ وَ بَیَانِهِ الصَّادِقِ اِنَّ اَحَقَّ الْاَسْبَابِ بِالصِّلَةِ وَ الْاَثَرَةِ وَ اَوْلَی الْاُمُورِ بِالرَّغْبَةِ فِیهِ وَ التَّقْدِیرِ سَبَبٌ
اَوْجَبَ نَسَباً وَ اَمْرٌ اَعْقَبَ غِنیً فَقَالَ جَلَّ ثَنَاؤُهُ وَ هُوَ الَّذِی خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَراً فَجَعَلَهُ نَسَباً وَ صِهْراً وَ کَانَ رَبُّکَ قَدِیراً
وَ قَالَ وَ اَنْکِحُوا الْاَیَامَی مِنْکُمْ وَ الصَّالِحِینَ مِنْ عِبَادِکُمْ وَ اِمَائِکُمْ اِنْ یَکُونُوا فُقَرَاءَ یُغْنِهِمُ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهِ وَ اللّٰهُ وَاسِعٌ
عَلِیمٌ وَ لَوْ لَمْ یَکُنْ فِی الْمُصَاهَرَةِ وَ الْمُنَاکَحَةِ آیَةٌ مُحْکَمَةٌ وَ لَا سُنَّةٌ مُتَّبَعَةٌ وَ لَا اَثَرٌ مُسْتَفِیضٌ لَکَانَ فِیمَا جَعَلَ اللّٰهُ مِنْ
بِرِّ الْقَرِیبِ وَ تَقْرِیبِ الْبَعِیدِ وَ تَأْلِیفِ الْقُلُوبِ وَ تَشْبِیکِ الْحُقُوقِ وَ تَکْثِیرِ الْعَدَدِ وَ تَوْفِیرِ الْوَلَدِ لِنَوَائِبِ الدَّهْرِ وَ حَوَادِثِ الْاُمُورِ
مَا یَرْغَبُ فِی دُونِهِ الْعَاقِلُ اللَّبِیبُ وَ یُسَارِعُ اِلَیْهِ الْمُوَفَّقُ الْمُصِیبُ وَ یَحْرِصُ عَلَیْهِ الْاَدِیبُ الْاَرِیبُ فَاَوْلَی النَّاسِ بِاللّٰهِ مَنِ
اتَّبَعَ اَمْرَهُ وَ اَنْفَذَ حُکْمَهُ وَ اَمْضَی قَضَاءَهُ وَ رَجَی جَزَاءَهُ وَ فُلَانُ بْنُ فُلَانٍ مَنْ قَدْ عَرَفْتُمْ حَالَهُ وَ جَلَالَهُ دَعَاهُ رِضَا نَفْسِهِ
وَ اَتَاکُمْ اِیثَاراً لَکُمْ وَ اخْتِیَاراً لِخِطْبَةِ فُلَانَةَ بِنْتِ فُلَانٍ کَرِیمَتِکُمْ وَ بَذَلَ لَهَا مِنَ الصَّدَاقِ کَذَا وَ کَذَا فَتَلَقَّوْهُ بِالْاِجَابَةِ وَ
اَجِیبُوهُ بِالرَّغْبَةِ وَ اسْتَخِیرُوا اللّٰهَ فِی اَمْرِکُمْ یَعْزِمْ لَکُمْ رُشْدَکُمْ اِنْ شَاءَ اللّٰهُ نَسْأَلُ اللّٰهَ اَنْ یُلْحِمَ بَیْنَکُمْ بِالْبِرِّ وَ التَّقْوَی وَ یُؤَلِّفَهُ
بِالْمَحَبَّةِ وَ الْهَوَی وَ یَخْتِمَهُ بِالْمُوَافَقَةِ وَ الرِّضَا اِنَّهُ سَمِیعُ الدُّعَاءِ لَطِیفٌ لِمَا یَشَاءُ [illegible] مرویست از
اهل بیت طاهرین علیهم السلام که در شب زفاف پیش از آنکه داماد و عروس پیش هم آیند داماد دو رکعت نماز گذارد بعد از آن حمد خدا کند
و صلوات بفرستد و بگوید اَللّٰهُمَّ ارْزُقْنِی اِلْفَهَا وَ وُدَّهَا وَ رِضَاهَا بِی وَ اجْمَعْ بَیْنَنَا بِاَحْسَنِ اجْتِمَاعٍ وَ اَیْسَرِ ائْتِلَافٍ فَاِنَّکَ

تحب الحلال

تحب الحلال وتكره الحرام و جمعی که حاضر باشند آمین بگویند و عروس نیز چنین کند اما اول دعا را چنین بگوید اللهم ارزقنی
الفه و وده و رضاه بی و چون پیش هم آیند و لقبله دست بر پیشانی عروس گذاشته بگوید اللهم علی کتابک تزوجتها
وفی امانتک اخذتها وبکلماتک استحللتها فان قضیت لی فی رحمها شیئا فاجعله مسلما مسلما
[illegible] لا تجعله [illegible]
[illegible] خواهد بگوید اللهم بامانتک اخذتها وبکلماتک استحللتها فان قضیت
لی منها ولدا فاجعله مبارکا تقیا من شیعة آل محمد ولا تجعل للشیطان فیه شرکا ولا نصیبا و پای عروس را
بشوید و آن آب را از در خانه تا آخر خانه بپاشد هفتاد قسم حاجت از آن خانه بیرون رود و هفتاد قسم برکت داخل شود و هفتاد
برکت بر عروس فرود آید که برکتش بهر گوشه خانه برسد و عروس از جنون و جذام و برص ایمن گردد تا در آن خانه باشد و در هفته
اول عروس از خوردن شیر و سرکه و گشنیز و سیب ترش احتراز کند که رحم را سرد و عقیم گرداند و اگر سرکه خورده باشد که حایض شود هرگز از
حیض پاک نشود و گشنیز ولادت را دشوار کند و سیب ترش حیض را [illegible]

مرویست از اهل بیت طاهرین علیهم السلام که روزی [illegible] بخدمت حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله [illegible] از زوج خود شکایت کرد فرمود اگر فضل
مباشرت را بداند تقصیر نخواهد کرد گفت کدام است آن فضیلت فرمود هر گاه متوجه او شود چنان است که در راه خدا شمشیر کشیده باشد
و چون مجامعت کند گناهان از او بریزد مثل برگ درخت و چون غسل کند از گناهان پاک شود و هم از آن حضرت صلی الله علیه و آله
مرویست که با ابوذر رحمه الله فرمود که با اهل خود مقاربت کن تا ثواب یابی ابوذر گفت با اهل خود صحبت دارم و ثواب نیز داشته باشم
فرمود بلی همچنانکه حرام گناه دارد حلال نیز ثواب دارد و نیز مرویست که هر کس زنان و کنیزان زیاده از آنکه تواند با ایشان مجامعت کرد
جمع کند و ایشان زنا کنند گناه ایشان بر او باشد   مرویست که در وقت مجامعت اگر بسم الله نگوید شیطان
در جماع با او شریک شود و نطفه که بسته شود شیطان در آن شریک باشد و شرکت شیطان موجب کفر و نفاق و عداوت اهل بیت
علیهم السلام و لا اقل سبب فسوق و معاصی در فرزند باشد و اگر بسم الله بگوید از شر و شرکت شیطان ایمن گردد و اگر باین عبارت
که مرویست از حضرت امام جعفر صادق بگوید افضل است بسم الله الرحمن الرحیم الذی لا اله الا هو بدیع السموات
والارض اللهم ان قضیت منی فی هذه اللیلة خلیفة فلا تجعل للشیطان فیه شرکا ولا نصیبا ولا حظا
واجعله مؤمنا مخلصا مصفی من الشیطان ورجزه جل ثناؤک و نیز مرویست که اگر بگوید بسم الله وبالله
اللهم جنبنی الشیطان وجنب الشیطان ما رزقتنی اگر فرزندی شود هرگز از شیطان مضرت باو نرسد و اگر خواهد در
وقت مجامعت بگوید اللهم ارزقنی ولدا واجعله تقیا زکیا لیس فی خلقه زیادة ولا نقصان واجعل عاقبته

الی الخیر و در اثنای مجامعت حرف زدن موجب لالی و گرفتگی زبان فرزند باشد و نگاه کردن بفرج زن موجب کوری فرزند باشد
و اگر مرد زودتر فارغ شود باید صبر کند تا زن نیز حاجت خود را بر آورد که گاه باشد که زن بحالتی از پیش مرد برخیزد که اگر بغلام
سیاهی برخورد در آویزد و هر کدام خرقهٔ جدا بردارند و هر دو یک خرقه استعمال نکنند که اگر آب مرد و زن بر سر هم افتد مورث عداوت
میان ایشان شود و در آنجا که کسی ایشان را به بیند یا صدای ایشان بشنود خواه طفل و خواه غیر آن نباشد که سبب زنا در آن
فرزند شود و رو و پشت بقبله نباشد و اگر محتلم شده باشد تا غسل نکند جماع نکند که سبب جنون در فرزند باشد اما اگر بعد از
مجامعت مرتبهٔ دیگر خواهد وضو کافی بود و در وقت حیض جماع کردن مورث جذام یا برص یا شد در فرزند و ایضا روایات
بسیار آمده که هیچکس بغض و عداوت اهل بیت علیهم السلام ندارد مگر کسی که ولد الزنا یا شرک شیطان باشد یا در ایام حیض
نطفه اش بسته باشد و حضرت امام جعفر علیه السلام فرمود اگر نعمت محبت ما را در دل خود یابید مادر خود را بسیار دعا کنید
که با پدر شما خیانت نکرده و مرویست که سه چیز بدن را لاغر کند و گاه باشد که موجب هلاک گردد شکم پر بحمام رفتن و شکم
پر جماع کردن و با زن پیر مجامعت کردن و مرویست که ایستاده جماع کردن سبب بول فراش باشد در فرزند و بر
بام خانه جماع نکند که فرزند منافق و صاحب بدعت و مرائی شود و در آفتاب نکند که فرزند در تمام عمر پریشان باشد
و در زیر درخت میوه دار نباشد که فرزند جلاد و قاتل [illegible] ریز شود و اگر زن حامله باشد بی وضو جماع نکند که فرزند کور دل و بخیل بشود
و اگر از زن غیری شهوت بحرکت آید با آن شهوت با زن خود جماع نکند که فرزند مخنث و دیوانه شود و اگر در کشتی نشسته باشد
مجامعت نکند و اگر جنب باشد با زن در میان جای خواب قرآن نخواند که بیم آن باشد که آتشی از آسمان آید و هر دو را بسوزد
و اگر زن جنب باشد و از جای خود برخیزد تا آنجا سرد نشود دیگری بر آنجا ننشیند اوقات مجامعت چند وقت سنت است
مجامعت شب جمعه بعد از نماز خفتن که فرزند از جملهٔ اعاظم و اکابر دین شود و روز جمعه بعد از عصر که فرزند از جملهٔ مشاهیر علما شود و شب
دوشنبه که فرزند حافظ قرآن و راضی بقسمت خود باشد و شب سه شنبه که فرزند مؤمن و رحیم دل و سخی شود و زبانش از غیبت
و بهتان پاک باشد و شب پنجشنبه که فرزند از جملهٔ علما یا اکابر شود و روز پنجشنبه وقت ظهر که فرزند کارساز مردم باشد و دین و دنیایش
بسلامت بود و شیطان نزدیکش نشود تا آنکه پیر شود و شب اول ماه مبارک رمضان نیز مستحب است مجامعت کردن و در چند وقت مکروه است
میان اذان و اقامت که فرزند بخون ریزی حریص شود و میان طلوع صبح و طلوع آفتاب و از غروب آفتاب تا ذهاب شفق مغرب و وقت
طلوع و غروب آفتاب که آفتاب زرد باشد و روزی که آفتاب گرفته باشد و شبی که ماه گرفته باشد و شبانه روزی که زلزله شود
یا بادهای سرخ و زرد و سیاه وزد که درین اوقات فرزند بی عیبی نباشد و در اول و میان و آخر ماه که زن یا فرزند را بیم جنون

وجذام باشد و در تحت الشعاع ماه که فرزند ساقط شود و بعد از ظهر که فرزند احول شود و در شب عید قربان که فرزندش شش انگشت
یا چهار انگشت باشد و در نصف ماه شعبان که فرزند شوم و معیوب باشد و در آخر شعبان که فرزند خون ریز و
معین ظالمین باشد و اول شب که فرزند ساحر شود و دنیا را بر آخرت اختیار کند و سه شبانه روز پیش از آنکه بسفر
برود زن [illegible] که فرزند [illegible] بین شود و شبی که فردا ایش بسفر میرود که فرزند مال خود را در باطل و حرام صرف کند

مرویست از اهل بیت طاهرین علیهم السلام که چون کسی را فرزند نشود هر صبح و شام هفتاد مرتبه بگوید سُبْحَانَ
اللّٰه بعد از ان ده مرتبه اَسْتَغْفِرُ اللّٰه بعد از ان نه مرتبه سُبْحَانَ اللّٰه بعد از ان یکمرتبه اَسْتَغْفِرُ اللّٰه راوی گوید مرا فرزند
نمیشد باین طریقه عمل نمودم اولاد بسیار شد و بسیار مردم را تعلیم کردم همه را فرزندان بسیار شد طریقهٔ دیگر
سجده کند و در سجده بگوید رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً اِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا وَاَنْتَ
خَيْرُ الْوَارِثِينَ راوی گوید من چنین کردم یکسال [illegible] که [illegible] و [illegible] هد فرزند پسر شود پیش از آنکه از حمل
چهار ماه تمام شود زن را روی بقبله بنشانند و آیة الکرسی بخوانند و دست بر پهلویش گذاشته بگوید خدایا این را محمد نام کردم
خدای تعالی آنرا پسر گرداند پس چون متولد شود اگر [illegible] خدای [illegible] مبارک گرداند و اگر نام دیگر کند پس خدای تعالی
اگر خواهد او را بگذارد و گرنه او را ببرد طریقهٔ دیگر مرویست [illegible] نام [illegible] را علی نام کند البته پسر شود طریقهٔ دیگر
در وقت مجامعت که مهیای این کار شده باشد دست راست بر [illegible] گذاشته هفت انا انزلناه بخواند [illegible]
من چنین کردم هفت پسر از پی یکدیگر آمد و بسیار مردم کردند و همه را اولاد ذکور بسیار شد و درین مجموعه از کار دیگر [illegible]
نیز مناسب این مقام بتقریبات گذشته

مرویست از اهل بیت
طاهرین علیهم السلام که چون زن حامله شود مثل کسی است که روزه گیرد و به نفس و مال خود در راه خدا جهاد کند و چون وضع حمل کند
ثوابش را از بسیاری نتوان دانست و چون شیر دهد هر یک مرتبه مکیدن پستان چنانست که بنده از اولاد اسمعیل آزاد کند
و چون طفل را از شیر بگیرد فرشته ندا کند که اعمال از سر گیر که گناهت همه آمرزیده شد و اگر در عرض این مدت بمیرد شهید باشد
و نیز مرویست که اگر در نفاس بمیرد روحش را در قبر نگذارند بلکه بهشت خدا برند و آنجا باشد تا روز قیامت و دیوان حساب برایش
نگشایند و مرویست که زن حامله به بسیار بخورد فرزند جمیل شود و اگر در ایام حمل کندر بخورد فرزند قوی دل و عاقل شود و اگر
پسر باشد شجاع باشد و اگر دختر باشد بزرگ سرین و در نظر شوهرش عظیم و صاحب منزلت گردد و چون وضع حمل کند اول غذا
خرما بخورد فرزند حلیم و عاقل شود و در روایت دیگر نه عدد و در وقت ولادت زنان را از خانه بیرون کنند که [illegible] مرتبه نظر زنان بر
عورت

طفل بیفتد و اگر وضع حمل دشوار باشد بر کوزهٔ پر آب سه مرتبه بخوانند بِسْمِ اللّٰهِ الَّذِي لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ سُبْحَانَ اللّٰهِ رَبِّ
السَّمٰوَاتِ وَرَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَهَا لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا عَشِيَّةً أَوْ ضُحَاهَا كَأَنَّهُمْ يَوْمَ
يَرَوْنَ مَا يُوعَدُونَ لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا سَاعَةً مِنْ نَهَارٍ و قدری از آن آب بیاشامد و قدری بر میان هر دو پستان و میان
کتفش بپاشند باذن الله تعالی باسانی وضع حمل کند طریقهٔ دیگر بنویسد و بر ران زن [illegible]
[illegible] الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا يُرِيدُ اللّٰهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ وَيُهَيِّئْ لَكُمْ مِنْ أَمْرِكُمْ مِرْفَقًا وَهَيِّئْ لَنَا مِنْ
أَمْرِنَا رَشَدًا وَعَلَى اللّٰهِ قَصْدُ السَّبِيلِ ثُمَّ السَّبِيلَ يَسَّرَهُ أَوَلَمْ يَرَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضَ كَانَتَا رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا
وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ أَفَلَا يُؤْمِنُونَ وَآيَةٌ لَهُمُ اللَّيْلُ نَسْلَخُ مِنْهُ النَّهَارَ فَإِذَا هُمْ مُظْلِمُونَ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَإِذَا هُمْ
مِنَ الْأَجْدَاثِ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَ مَا يُوعَدُونَ لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا سَاعَةً مِنْ نَهَارٍ طریقهٔ دیگر انا انزلناه بنویسند
و بشویند و زن بیاشامد و از آن آب بر فرج او بپاشند طریقهٔ دیگر در پیش او انا انزلناه بخوانند زود وضع حمل شود طریقهٔ دیگر
بر پشت پیمانه که غله با آن کیل کنند این جدول را بنویسند و زن بر سر آن بنشیند

اربعة	ثلثة	اثنين
[illegible]	سبعة	[illegible]

مرویست از اهل بیت عصمت علیهم السلام که چون طفل متولد شود دیلمش از آنکه نافش
ببرند بقدر عدسی جا و شیر [illegible] کنند و دو [illegible] در [illegible] یکقطره در دماغ چپ بچکانند و در گوش راست
اذان و در چپ اقامت بگویند از ترس [illegible] و از شر [illegible] ایمن شود و نیز مرویست که اذان و اقامت گفتن امان است
از جنون و جن و شیطان و کام طفل را با تربت امام حسین علیه السلام و آب فرات و اگر نباشد آب باران بردارند و مرویست
که هر کس با آب فرات کام بردارند دوست اهل بیت علیهم السلام باشد و حضرت امیر المؤمنین علیه السلام فرمود اگر کوفیان کام اطفال
خود را با آب فرات برمیداشتند شیعه ما میبودند و نیز مرویست که کام طفل را با خرما بردارید که حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله
کام امام حسن و امام حسین علیهما السلام را با خرما برداشت و مرویست که طفل هنوز متولد نشده باشد نام بگذارید که اگر بی نام
ساقط شود در روز قیامت از پدر گله کند که چرا مرا نام نگذاشتی و مستحب است که چون طفل متولد شود تا هفت روز او را محمد و اگر دختر
باشد فاطمه گویند بعد از آن اگر خواهند نام دیگر کنند و اول حق فرزند بر پدر آنست که او را نام خوب گذارد که روز قیامت هر کس
بنام خود او را بخوانند و مرویست که راست‌ترین نامها آنست که بندگی در او باشد مثل عبد الله و عبد الرحمن و امثال آن و فضل اسماء اسماء
انبیا و ائمه است علیهم السلام در هر خانه که نام محمد یا یکی از انبیاء باشد خدای تعالی هر صبح و شام ملکی فرستد تا اهل آن خانه را مبارکباد
گویند و برای ایشان دعای خیر و برکت کند و حضرت امام محمد باقر علیه السلام از طفلی پرسید چه نام داری گفت محمد فرمود کنیت چیست

امتحانش کنم گفت فرمود برو وامتحان کن رفت وزن دیگر کرد زن اول کمال خود نابت بود وطیش وناخوشی کرد بخدمت حضرت آمد حکایت کرد فرمود
حالا راست میگوئی ونیز مرویست که در کارها با زنان مشوره مکنید واگر کنید خلاف ایشان کنید که برکت در مخالفت ایشانست وازبدان
ایشان بگریزید واز نیکان برحذر باشید در خیرات اطاعتشان مکنید تا در شر طمع نکنند وایشانرا بهر حمامی وعروسی وعزائی رخصت مدهید
ومجلا مگذارید که هر وقت بهر جا خواهند روند که موجب دغلیم باشد ومردی که زن خود را بهر جا رخصت دهد سر از زیر در بدر رخش افکند
وابن مجموع انشاء الله در ده فصل بیان شود
مرویست از اهلبیت طاهرین علیهم السلام که عاقل را نشاید سفر کردن مگر بسه وجه یا تحصیل زاد آخرت یا مرمت معیشت یا [illegible] که حرام نباشد
ونیز مرویست که سفر کنید تا صحت یابید وحج کنید تا غنی گردید ونیز مرویست که چون خدای تعالی رزق کسی را در جای تقدیر کرده باشد حاجتی
برای او در آنجا برانگیزد که بضرورت بآنجا حرکت کند ونیز مرویست که [illegible] سفر [illegible] کند دین خود را در معرض تلف آورد و در
تحصیل [illegible] حرص [illegible] باشد
مرویست از اهلبیت طاهرین علیهم السلام که سفر وسایر مطالب
در صبح شنبه وپنجشنبه مبارکست روز شنبه اگر سنگی [illegible] حرکت کند خدای تعالی آنرا [illegible] بجای خود برساند وروز پنجشنبه روزیست
که خدای تعالی ورسول او واهل وملائکه علیهم السلام آنرا دوست [illegible] علیه وآله اکثر غزوات در روز پنجشنبه متوجه میشدند وظفر
می یافتند ودر روز سه شنبه خدای تعالی آهن را برای حضرت داود نرم [illegible] که [illegible] روز باید [illegible] کند واحادیث بسیار آمده
که روز چهارشنبه روز نحس است وخدای تعالی اکثر امم سالفه را در این روز عذاب کرده وارکان آتش را در این روز آفریده اما حدیث دیگر
روایت شده که روز چهارشنبه بخدا شکایت کرد که بندگان تو مرا نحس میدانند فرمود نحسی برای کافران وسعدی برای مؤمنانی ودر روایت دیگر
آمده که کسی از حضرت امام موسی علیه السلام پرسید که مردم سفر در چهارشنبه آخر شوم میدانند فرمود هر کس بمخالفت جمعی که فال ها بد میزنند
وچیزها را شوم میشمارند در چهارشنبه آخر سفر کند از آفات وعاهات بسلامت وعافیت مراجعت کند ونیز مرویست که هر کس روز
جمعه پیش از نماز بسفر رود ملکی ندا کند که خدای تعالی ترا باز نگرداند واز حضرت پیغمبر صلی الله علیه وآله مرویست که فرمود روز دوشنبه برای دشمنان
ما آفریده شده مشرکان قریش در این روز بر من برآمدند ومن در این روز از مکه هجرت کردم ودر این روز رحلت خواهم نمود وعلی در این روز کشته
خواهد شد وحسن در این روز مسموم شود ودر این روز رحلت کند ونیز مرویست که جمعی [illegible] عزم سفر کرده رفتند که حضرت امام جعفر علیه السلام را
وداع کنند فرمود شما از امروز چون امید خیر وبرکت دارید کدام روز [illegible] روز باشد که حضرت پیغمبر صلی الله علیه وآله در این روز
از میان ما رفته ودر این روز وحی از ما منقطع شده ودر روایت دیگر قضیه کربلا در این روز واقع شده ودر روایت دیگر اهل بیت را [illegible]

روی نداده مگر درین روز امروز مروید فردا که سه شنبه است بروید که آهن در سه شنبه نرم شده و سفر آسان گذرد و هم از آنحضرت علیه السلام
مرویست که روز دوشنبه سفر مکنید و از پی کار مروید و سرّ نحوست روز عاشورا در فصل اعمال ماه محرم گذشت اما نحوست روز یکشنبه
چنانکه مشهور است در بعضی از کتب علما مسطور است اما حدیثی بنظر نرسیده و روایت دیگر آمده که با روزها دشمنی مکنید تا با شما دشمنی نکنند
و روایات بسیار آمده که تصدق کنید و هر روز خواهید بسفر روید که بصدقه همه بلاها دفع شود و مرویست که هر کس قمر در عقرب بسفر رود
در آن سفر خیر نبیند و اگر تحت الشعاع سفر کند سفر صعب و دشوار گذرد و تحقیق عمل بنجوم در فصل جزئیات عادات گذشت
مرویست از اهل بیت طاهرین علیهم السلام که اول تحصیل رفیق کنید بعد از آن
عزم سفر نمائید و نیز مرویست که سه کس ملعونند کسی که طعام خود را تنها بخورد و کسی که تنها خوابد و کسی که تنها بسفر رود و چون
شیطان ایشان را تنها بیند جرأتش زیاده شود و از ... که یک کس شیطانست و دو کس دو شیطانند و سه کس مصاحبند و چهار کس
رفیقند و نیز مرویست که بهترین رفقا چهار کس است و نیز مرویست که هیچ جمعی زیاده از هفت نباشند مگر آنکه قال و قیل و غوغا در
میان ایشان بسیار باشد و اگر کسی در سفر منفرد و تنها شود بگوید ما شاء الله لا حول و لا قوة الا بالله اللهم آنس وحشتی
واعنّی علی وحدتی وادّ غیبتی و از جمله اسباب سفر آنکه انگشتر عقیق و تربت مقدس با خود یا در میان رختها داشته باشد
تا از دزد و آفات محفوظ باشد چنانکه در مباحث سابقه گذشت و مسواک و آینه و شانه و سرمه و مقراض با خود بردارد و نیز مرویست
که از جمله شرف مردانست که برای سفر توشه و آذوقه خوب تهیه کند و حضرت امام زین العابدین هرگاه بحج و عمره میرفتند قند و حلویات و
امثال آنها برمیداشتند و حضرت صادق علیه السلام فرمود از جمله وصیت لقمان با پسرش این بود که چون بسفر روی شمشیر و موزه و عمامه
و خیمه و خیک آب و سوزن و ریسمان و ادویه آنچه ترا و رفقا را در کار باشد بردار و با رفقا در کارها موافقت کن مگر در معصیت و نیز
مرویست که هر کس در سفر عصائی بادام تلخ با خود دارد زمین برایش طی شود و چون در وقت رفتن عصای بادام بگیرد این آیه
از سوره قصص بخواند وَلَمَّا تَوَجَّهَ تِلْقَاءَ تا وَاللهُ عَلَى مَا نَقُولُ وَكِيلٌ از هر سبع درنده و حیوانی گزنده و دزد و درنده ایمن باشد
تا آنکه بخانه اش مراجعت کند و هفتاد و هفت فرشته تا وقت مراجعت با او باشند و برایش استغفار کنند و عصا در دست داشتن
نفی فقر کند و شیطان را دور گرداند و هر کس اعانت مؤمن مسافری کند در حاجتی از حوائج خدای تعالی هفتاد و سه کربت از او بردارد و از
غموم و هموم دنیا و آخرت نجاتش دهد و کربت روز قیامت از و برگیرد و هر کس کحل خود در مانده باشد و انگشت حسرت بدندان
ندامت گزد و در روایت دیگر آمده که خدای تعالی بر وی سه کربت در دنیا و هفتاد کربت در آخرت از او برگیرد و مرویست که چون مؤمن سفر کند لازم است

که دوستان را خبردار کند تا چون مراجعت کند به دیدنش آیند

مرویست از اهل بیت طاهرین علیهم السلام
که چون کسی عزم سفر کند بگوید اَللّٰهُمَّ خَلِّ سَبِیلَنَا وَاَحْسِنْ مَسِیرَنَا وَاَعْظِمْ عَافِیَتَنَا و نیز مرویست که مسافر هیچ جانشینی برای اهل خود
نگذارد بهتر از آنکه وقت بیرون رفتن دو رکعت نماز گذارد و بعد از آن بگوید اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْتَوْدِعُکَ الْیَوْمَ دِینِی وَنَفْسِی وَمَالِی وَ
اَهْلِی وَوَلَدِی وَجِیرَانِی وَاَهْلَ خِزَانَتِی الشَّاهِدَ مِنَّا وَالْغَائِبَ وَجَمِیعَ مَا اَنْعَمْتَ بِهِ عَلَیَّ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنَا فِی کَنَفِکَ وَ
مَنْعِکَ وَعِیَاذِکَ وَعِزِّکَ عَزَّ جَارُکَ وَجَلَّ ثَنَاؤُکَ وَامْتَنَعَ عَائِذُکَ وَلَا اِلٰهَ غَیْرُکَ تَوَکَّلْتُ عَلَی الْحَیِّ الَّذِی لَا یَمُوتُ
وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِی لَمْ یَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ یَکُنْ لَهُ وَلِیٌّ مِنَ الذُّلِّ وَکَبِّرْهُ تَکْبِیرًا وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ کَثِیرًا وَسُبْحَانَ اللّٰهِ بُکْرَةً وَاَصِیلًا که هر چه
درین دعا سؤال کند خدای تعالی عطا فرماید و حضرت امام محمد باقر علیه السلام چون اراده سفر مینمود عیال خود را در خانه جمع میفرمود
و همین دعا میخواند و ادعیه بیرون آمدن از خانه در فصل عادات گذشت و چون خواهد از خانه بیرون آید تحت الحنک ببندد
و حضرت امام رضا علیه السلام فرمود من ضامنم که چون کسی وقت بیرون رفتن تحت الحنک ببندد از دزد و سوختن و غرق شدن ایمن
باشد و بسلامت بازگردد و اگر نبسته باشد و بلائی برسد که دوا ندانسته باشد بغیر خود ملامت نکند و چون از خانه بیرون
آید بر در خانه رو براهی که میرود بایستد و الحمد و آیة الکرسی و قل هو الله و معوذتین هر یک را برابر رو و بجانب راست و چپ
بخواند بعد از آن بگوید اَللّٰهُمَّ احْفَظْنِی وَاحْفَظْ مَا مَعِی وَبَلِّغْنِی وَبَلِّغْ مَا مَعِی وَسَلِّمْنِی وَسَلِّمْ مَا مَعِی بِبَلَاغِکَ الْحَسَنِ
و هر چه با اوست بسلامت مراجعت کند و نیز بگوید بِاللّٰهِ اَسْتَفْتِحُ وَبِاللّٰهِ اَسْتَنْجِحُ وَبِمُحَمَّدٍ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ اَتَوَجَّهُ اَللّٰهُمَّ
سَهِّلْ لِی فِی کُلِّ حُزُونَةٍ وَذَلِّلْ لِی کُلَّ صُعُوبَةٍ وَاَعْطِنِی مِنَ الْخَیْرِ کُلِّهِ اَکْثَرَ مِمَّا اَرْجُو وَاصْرِفْ عَنِّی مِنَ الشَّرِّ مَا اَحْذَرُ فِی
عَافِیَةٍ یَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ و کسی بخدمت حضرت امام علی النقی عرض نمود که از حضرت صادق علیه السلام در هر ماهی چند روز نحس است روایت
شده و بسا باشد که در آن ایام حاجتی یا سفری ضرور شود فرمود شیعیان ما چون اعتماد و وثوق بجد کنند و از روی اخلاص
و یقین متمسک بولایت ما شوند اگر بدریاهای مواج پرطوفان و صحرای خون آشام در میان سباع و اعادی انس و جان روند که خدای
تعالی ایشان را محافظت فرماید و هیچ ضرر بایشان نرسد صبح و شام سه مرتبه بگوی اَصْبَحْتُ اَللّٰهُمَّ مُعْتَصِمًا تا آخر دعا که در اوراد صبح
و شام گذشت از هر مخوف و محذوری در حصن حصین باشی و اگر در یکی از روزهای نحس عزم کنی وقتی که خواهی روانه شوی الحمد و قل هو الله
و معوذتین و آیة الکرسی و انا انزلناه و این پنج آیه از سوره آل عمران اِنَّ فِی خَلْقِ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ تا اِنَّکَ لَا تُخْلِفُ الْمِیعَادَ
و این دعا بخواند اَللّٰهُمَّ بِکَ یَصُولُ الصَّائِلُ وَبِقُدْرَتِکَ یَطُولُ الطَّائِلُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ لِکُلِّ ذِی حَوْلٍ اِلَّا بِکَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِکَ اَشْهَدُ
بِصَفْوَتِکَ مِنْ خَلْقِکَ وَخِیَرَتِکَ مِنْ بَرِیَّتِکَ مُحَمَّدٍ نَبِیِّکَ وَعِتْرَتِهِ وَسُلَالَتِهِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَیْهِ وَعَلَیْهِمْ وَاکْفِنِی شَرَّ

هذا اليوم وضرّه وارزقني خيره واقض لي في منصرفاتي بحسن العافية وبلوغ المحبة والظفر بالامنية وكفاية الطاغية الغوية وكل ذي قدرة على اذية حتى اكون في جنة وعصمة من كل بلاء ونقمة وابدلني من المخاوف فيه امنا ومن العوائق فيه يسرا حتى لا يصدني صاد عن المراد ولا يحل بي طارق من اذى العباد انك على كل شيء قدير والامور اليك تصير يا من ليس كمثله شيء وهو السميع البصير وايضا وقت بيرون رفتن هرچه بقدر شود تصدق كند وبگويد اللهم اني اشتريت سلامتي في سفري هذا بهذا كه از آفات ايمن گردد وحضرت سجاد عليه السلام چون بسفر ميرفت همين كه پاي مبارک در رکاب ميگذاشت تصدق ميكرد وچون بسلامت رجوع مينمود بشكرانه آن تصدق ديگر ميفرمود واگر بسفر حج وعمره رود وچون از خانه بيرون آيد بگويد لا اله الا الله الحليم الكريم لا اله الا الله العلي العظيم سبحان الله رب السموات السبع ورب الارضين السبع وما فيهن وما بينهن ورب العرش العظيم والحمد لله رب العالمين وصلى الله على محمد وآله الطاهرين اللهم كن لي جارا من كل جبار عنيد ومن كل شيطان مريد بسم الله دخلت وبسم الله خرجت اللهم اني اقدم بين يدي نسياني وعجلتي بسم الله وما شاء الله لا حول ولا قوة الا بالله في سفري هذا ذكرته او نسيته اللهم انت المستعان على الامور كلها وانت الصاحب في السفر والخليفة في الاهل اللهم هون علينا سفرنا واطو لنا الارض وسيرنا فيها بطاعتك وطاعة رسولك اللهم اصلح لنا ظهرنا وبارك لنا فيما رزقتنا وقنا عذاب النار اللهم اني اعوذ بك من وعثاء السفر وكآبة المنقلب وسوء المنظر في الاهل والمال والولد اللهم انت عضدي وناصري اللهم اقطع عني بعده ومشقته واصحبني فيه واخلفني في اهلي بخير لا حول ولا قوة الا بالله اللهم اني عبدك وهذا حملانك والوجه وجهك والسفر اليك وقد اطلعت على ما لم يطلع عليه احد غيرك فاجعل سفري هذا كفارة لما قبله من ذنوبي وكن عونا لي عليه واكفني وعثه ومشقته ولقني من القول والعمل رضاك فانما انا عبدك وبك ولك مرويست از اهل بيت طاهرين عليهم السلام كه چون جمعي مسافر را وداع كنند بگويند زودكم الله التقوى ووجهكم الى كل خير وقضى لكم كل حاجة وسلم لكم دينكم ودنياكم وردكم الى سالمين سالمين واگر خواهند بگويند احسن الله لك الصحابة واكمل لك المعونة وسهل لك الحزونة وقرب لك البعيد وكفاك المهم وحفظ لك دينك وامانتك وخواتيم عملك ووجهك لكل خير عليك بتقوى الله استودع الله نفسك سر على بركة الله عز وجل وچون مسافر روانه شود از عقبش آية الكرسي بخوانند واذان واقامت بگويند واز ان بگويند اللهم الطف به في تيسير كل عسير فان تيسير العسير عليك يسير اسئلك اليسر والعافية والمعافاة الدائمة في الدنيا والآخرة وچون مسافر از ياران جدا شود بگويد اللهم اعني على اهاويل الدنيا والآخرة ومصيبات الليالي والايام واكفني شر

ما يعمل الظالمون في الارض [illegible]

[illegible] مروبست از اهل بيت طاهرين عليهم السلام

كه چون پای در رکاب گذاری بگوی بسم الله الرحمن الرحيم بسم الله والله اكبر و سایر آداب سوار شدن در فصل خود
گذشت و چون مسافر شود و بر پشت مرکب قرار گیرد بگوید بسم الله ولا قوة الا بالله الحمد لله الذي هدانا للاسلام ومن علينا بمحمد
صلى الله عليه سبحان الذي سخر لنا هذا وما كنا له مقرنين وانا الى ربنا لمنقلبون والحمد لله رب العالمين اللهم انت
الحامل على الظهر والمستعان على الامر اللهم بلغنا بلاغا تبلغ به الى رحمتك ورضوانك ومغفرتك اللهم لا طير الا طيرك
ولا خير الا خيرك ولا حافظ غيرك و چون مرکب روانه شود بگوید خرجت بحول الله وقوته بغير حول مني وقوة ولكن بحول
الله وقوته برئت اليك يا رب من الحول والقوة اللهم اني اسئلك من فضلك الواسع رزقا حلالا طيبا انسوقه الي وانا
خائض في عافية بقوتك وقدرتك اللهم اني سرت في سفري هذا بلا ثقة ورجاء لسواك فارزقني في ذلك شكرك
وعافيتك ووفقني لطاعتك وعبادتك حتى ترضى [illegible] چون [illegible] شود بگوید اللهم اني استودعك ديني
ونفسي ومالي ودنياي وآخرتي وخاتمة عملي [illegible] من كل آفة وعاهة [illegible] من كل زلل وخطاء يا سميع يا قريب
يا حفيظ يا مجيب اجب دعائي يا رحيم يا كريم يا كريم و نیز [illegible] اللهم بك [illegible] اليك توجهت وبك اعتصمت انت ثقتي
ورجائي اللهم اكفني ما اهمني وما لا اهتم له وما انت اعلم به [illegible] اغفر لي وارحمني و نیز بگوید بسم الله
مخرجي وباذنه خرجت وقد علم قبل ان اخرج خروجي [illegible] حسبي توكلت على الاله الاكبر توكل
مفوض اليه امره مستعين به على شئونه مستزيد من فضله مبرئ نفسه من كل قوة الا به خروج ضرير خرج الى
من يكشفه وخروج فقير خرج الى من يسده وخروج عائل خرج بعيلته الى من يغنيها وخروج من ربه اكبر ثقته واعظم
رجائه وافضل امنيته الله ثقتي في جميع اموري كلها به فيها جميعا استعين ولا شيء الا ما شاء الله في علمه اسأله
خير المخرج والمدخل لا اله الا هو اليه المصير و نیز بگوید اللهم اني خرجت في وجهي هذا بلا ثقة مني بغيرك ولا رجاء اوي اليه
الا اليك ولا قوة اتكل عليها ولا حيلة الجا اليها الا طلب رضاك وابتغاء رحمتك وتعرضا لرزقك وسكونا الى حسن
عائدتك وانت اعلم بما سبق لي في علمك في هذا مما احب واكره اللهم فاصرف عني مقادير كل بلاء ومقضي
كل لاواء وابسط علي كنفا من رحمتك ولطفا من عفوك وحرزا من حفظك وسعة من رزقك وتماما من نعمائك
وجماعا من معافاتك ووفق لي فيه يا رب جميع قضائك على موافقة هواي وحقيقة املي وادفع عني ما احذر
وما لا احذر على نفسي وديني ومالي وما انت اعلم به مني واجعل ذلك خيرا لآخرتي ودنياي مع ما اسئلك ان

تخلفني فيمن خلفت ورائي من ولدي واهلي ومالي واخواني وجميع حزانتي بافضل ما خلفت به غائبا من المؤمنين
في تحصين كل عورة وحفظ كل محذور وصرف كل مكروه وكمال ما تجمع لي به الرضا والسرور في الدنيا والآخرة ثم ارزقني شكرك
وذكرك وطاعتك وعبادتك حتى ترضى وبعد الرضا اللهم اني استودعك ديني ونفسي ومالي واهلي وولدي وذريتي
واخواني اللهم احفظ الشاهد منا والغائب عنا اللهم احفظنا واحفظ ما معنا اللهم اجعلنا في جوارك ولا تسلبنا
ولا تغير ما بنا من نعمة وعافية وفضل و نيز بگويد اللهم اسعدنا بهذه الحركة وامددنا باليمن والبركة وقنا سوء
القدر واكفنا مهمات السفر وقرب لنا البعد والنوى وسهل لنا السير والسرى ووفقنا لطي المراحل وانزلنا خير المنازل
واحفظ مخلفينا واجمع بيننا وبينهم باحسن آمالنا وامانينا سالمين غانمين تائبين آئبين برحمتك يا ارحم
الراحمين و چون بر سر راه رسد هفت عدد سنگ ریزه بردارد و بر هر یک ده مرتبه بگوید قل من يكلؤكم بالليل والنهار
من الرحمن بل هم عن ذكر ربهم معرضون و در سوی راهها بیندازد و با خود نگاه دارد از آفات محفوظ گردد و اگر در راه چیزی ببیند که بفال
خوش نیاید بگوید اعتصمت بك يا رب من شر ما اجد في نفسي فاعصمني من ذلك و بهر بلندی که بر آید تکبیر و چون بزیر آید
تسبیح بگوید و چون بر سر بلندیها رسد بگوید لا اله الا الله والله اكبر والحمد لله رب العالمين لك الشرف على كل شرف
هرچه در پشت سر باشد از صحرا و کوه و غیر آن بتهلیل او تهلیل و هرچه در پیش رو باشد بتکبیر او تکبیر گویند و چون بصحرای خوفناک
رسد بگوید یا ارض ربي وربك الله اعوذ بالله من شرك وشر ما فيك وشر ما خلق فيك ومن شر ما يجاوز عليك
اعوذ بالله من شر كل اسد واسود وحية وعقرب ومن ساكن البلد ومن شر والد وما ولد افغير دين الله يبغون
وله اسلم من في السموات والارض طوعا وكرها واليه يرجعون الحمد لله بنعمته وحسن بلائه علينا اللهم
صاحبنا في السفر وافضل علينا فانه لا حول ولا قوة الا بالله بعد از آن سوره الهیکم بخواند از شر سباع و هوام و حیات
وعقارب ایمن شود و ایضا از حضرت صادق علیه السلام مرویست که اگر در صحرا از جن و یا انس خوف داشته باشی دست راست
بر فرق سر بگذار و باواز بلند این آیه بخوان افغير دين الله يبغون تا اليه ترجعون و اگر از غول و جن بترسد باواز بلند اذان بگوید
و آیة الکرسی بخواند و بعضی علما در کتب ذکر کرده اند که اگر کسی در محل خوفناک باشد یا در حربی واقع شود چهار سنگ ریزه بردارد
یکی را بجانب راست و دویم را بجانب چپ و سیوم را از بالای سر به پشت سر و چهارم را به پیش رو اندازد و هر مرتبه بگوید وقوله الحق
وله الملك بسلامت از آن ورطه نجات یابد و آن لشکر شکست یابد ان شاء الله و ایضا اگر در راه خوفناک باشد پنج سنگ ریزه
بردارد باین طریق اول را که بردارد بگوید الله دویم جبرئیل سیوم موسی چهارم محمد پنجم ابراهیم و با خود نگاه دارد ان شاء الله و حرز

الی

از سباع و کلاب در فصل حرز و تعویذ گذشت و اگر راه گم کند بگوید یا صالح یا ابا صالح ارشدونا الی الطریق یرحمکم الله
و اگر در دریا باشد بگوید یا حمزه مرویست که صالح بر صحراها و حمزه بر دریاها موکلست و اگر خواهد بگوید بسم الله ذی الشان
عظیم البرهان شدید السلطان کل یوم هو فی شان یوم ما شاء الله کان و ما لم یشأ لم یکن و لا حول و لا
قوة الا بالله و کسی پیاده باشد انا انزلناه بخواند از ماندگی ایمن شود و مرویست که با رفقا بجمعیت برود که اگر کسی در سفر
از رفیق آن قدر جدا شود که از نظر غایب شود اعانت کشتن او کرده باشد و در خونش شریک بود و احادیث بسیار آمده که خدای تعالی
اول شب را برای استراحت آفریده خود و چهارپایان در اول شب استراحت کنید و آخر شب راه روید که راه در آخر شب زود طی شود
و آداب و حقوق دواب در فصل خود گذشت

مرویست از اهل بیت طاهرین علیهم السلام که
چون منزل پایان شود بگوید اللهم انی اسئلک خیرها و اعوذ بک من شرها اللهم حببنی الی اهلها و حبب
صالحی اهلها الی و چون بمنزل نزدیک شود بگوید اللهم [illegible] الارضین و ما اقللت و رب الریاح
و ما ذرت و رب الانهار و ما جرت عرفنا خیرها [illegible] و خیر اهلها انک علی کل شیء قدیر اللهم یسر لی ما کان
فیها من خیر و وفق لی ما کان فیها من بر و [illegible] و اجب لی الدعوات و ادخلنی مدخل
صدق و اخرجنی مخرج صدق و اجعل لی من لدنک سلطانا نصیرا و چون فرود آید بگوید رب انزلنی منزلا مبارکا
و انت خیر المنزلین و ایدنی بما ایدت به الصالحین [illegible] فی کل وقت و حین اعوذ بکلمات
التامات من شر ما خلق و ذرء و برء خدای تعالی خیر آن منزل را روزی کند و شرش را از و دفع گرداند و چون مکانی اختیار کند
پیش از آنکه بنشیند دو رکعت نماز گذارد و بعد از آن بگوید رب انزلنی منزلا مبارکا و انت خیر المنزلین و ایضا بگوید اللهم
ارزقنا خیر هذه البقعة و اعذنا من شرها اللهم اطعمنا من جناها و اعذنا من وباها و حببنا الی اهلها و حبب
صالحی اهلها الینا خیرات آن منزل روزی و شرورش مدفوع شود و چون خواهد بنشیند بگوید بسم الله الذی لا یضر مع اسمه
شیء فی الارض و لا فی السماء و اگر در منزل خوف سباع باشد بگوید اشهد ان لا اله الا الله وحده لا شریک له له
الملک و له الحمد بیده الخیر و هو علی کل شیء قدیر اللهم انی اعوذ بک من شر کل سبع تا در آن منزل باشد از شر
ایشان ایمن باشد و اگر از دزد خوف داشته بگوید یا ودود یا ودود یا ذا العرش المجید یا فعالا لما یرید اسئلک
بعزتک التی لا ترام و ملکک الذی لا یضام و بنورک الذی ملأ ارکان عرشک ان تکفینی شر اللصوص
یا مغیث اغثنی یا مغیث اغثنی و سایر اذکار و آیات برای حرز از دزد در فصل تعویذ و فصل آداب خواب گذشته و چون

از آنمنزل کوچ کند دو رکعت نماز کذارد و انمنزل و اهل آن و ملائکه آنرا وداع کند که در هر موضعی جمع از ملائکه باشند و بکوید اَلسَّلامُ
عَلیٰ مَلائِکَةِ اللّٰهِ الحافِظِینَ اَلسَّلامُ عَلَینا وَعَلیٰ عِبادِ اللّٰهِ الصّالِحِینَ مرویست از اهل بیت
طاهرین علیهم السلام که چون داخل کشتی شوی بکوی بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیمِ وَمَا قَدَرُوا اللّٰهَ حَقَّ قَدْرِهِ وَالْاَرْضُ جَمِیعاً
قَبْضَتُهُ یَوْمَ الْقِیٰمَةِ وَالسَّمٰوٰاتُ مَطْوِیّٰاتٌ بِیَمِینِهِ سُبْحٰانَهُ وَتَعٰالیٰ عَمّٰا یُشْرِکُونَ بِسْمِ اللّٰهِ مَجْرٖیهٰا وَمُرْسٰیهٰا
اِنَّ رَبِّی لَغَفُورٌ رَحِیمٌ که امانست از غرق شدن و اکر امواج متلاطم شود بکوی یا حَیُّ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ سُبْحٰانَکَ اِنِّی
کُنْتُ مِنَ الظّٰالِمِینَ و آیة الکرسی بخوان و روایت دیکر آمده که بر دست چپ تکیه کن و با دست راست اشاره بموجها نموده
بکوی قِرِّی بِقَرارِ اللّٰهِ عَزَّ وَجَلَّ وَاسْکُنِی بِسَکِینَةِ اللّٰهِ جَلَّ وَعَزَّ وَلا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ اِلّا بِاللّٰهِ الْعَلِیِّ الْعَظِیمِ راوی کوید در
دریای بودم همین که موجها بلند شد چنین کردم ساکن کشت چنانکه کویا هرکز نبوده
مرویست از اهل بیت طاهرین علیهم السلام که از جمله وصایای لقمان با پسرش این بود که مادامی که سوار باشی قرائت
کتاب الله کن و مادامی که مشغول کاری باشی ذکر و تسبیح کن و وقتی که بیکار باشی دعا کن و چون با جمعی رفیق باشی در کارها
با ایشان مشورت نمای و با ایشان ابتدا بخوشنکی کن و در کارها با ایشان مدد کن و رفاقت چنان کن که ایشان از نجابتی
و ایشان را ذلیل نکردانی و خود نیز ذلیل ایشان نشوی حضرت امام جعفر علیه السلام فرمود کرم و مروت بفسق و فجور نیست بلکه
مروت مرد اینست که خوان نعمتش در بیرون خانه اش کشاده باشد و مروت دو قسم است اول در حضر و آن تلاوت قرآن است و ملازمت
مساجد و سعی در حوایج مؤمنان دوم در سفر و آن خوبی و بسیاری توشه است و بذل آن بر رفقا و کتمان احوال ایشان بعد از
مفارقت و کثرت مزاح بنحوی که معصیتی در آن نباشد و فرمود چون با جمعی رفیق باشی اکر توانی که همیشه دست احسان تو
بر سر ایشان باشد چنان کن که رزق بقدر مروت و مؤنت بقدر معونت و صبر بقدر بلا نازل میشود و کسی از آنحضرت علیه السلم
سؤال کرد که سفر با جمعی رفیق میشوم و با ایشان توسعه میکنم و احسان بسیار میکنم فرمود با چنین مردم مخلوط و مصاحب
مباش که اکر ایشان نیز مثل تو سلوک کنند از عهده بیرون نیایند و کرنه ذلیل شوند بلکه با امثال خود مخالطت کن
و هم بسته باش یعنی اوضاع و سرانجام شما در میان هم نباشد بلکه همچنانکه در خانهای خود در حضر میباشید و آنقدر که مقدور است
و اطعام کنید و نیز مرویست که با کسی که در وسعت مال از شما زیاده باشد مخالطت و رفاقت مکنید که سبب مذلت شما شود
و با کسی که قدر شما را چنانکه شما قدر او را میدانید نداند رفاقت مکنید مرویست از اهل بیت
علیهم السلام که هر روز در ایام سفر برای حفظ و وصول باهل این دعا بخوان یا جامِعاً بَیْنَ اَهْلِ الْجَنَّةِ عَلیٰ تَألِیفٍ مِنَ

القلو

القلوب وشتت تواصل الجسم في المحبة ويا جامعا بين طاعته وبين خلقه لها يا مفرج حزن كل محزون ويا مسهل
كل غربة يا ارحم الراحمين ارحمني في غربتي بحسن الحفظ والكلاءة والعونة وفرج ما بي من الشوق والحزن
بالجمع بيني وبين احبائي يا مؤلفا بين الاحبة صل على محمد وآل محمد ولا تفجعني بانقطاع رؤيتي بكل مسئلة
اسئلك وادعوك فاستجب لي وذلك دعائي اياك فارحمني برحمتك يا ارحم الراحمين و مرویست که سفر قطعه
از عذاب است چون در سفر قضاء حاجت خود کردید زود مراجعت کنید واکر مسافر شب داخل خانه شود بکوید آئبون تائبون
عابدون راکعون ساجدون لربنا حامدون اللهم لك الحمد على حفظك اياي في سفري وحضري اللهم اجعل
اوبتي هذه اوبة مباركة ميمونة مقرونة بتوبة نصوح توجب لي بها السعادة يا ارحم الراحمين و بیشتر ازانکه مشغول
کاری شود دو رکعت نماز کذارد و بعد از نماز در سجده صد مرتبه بکوید شکرا لله و تصدق بکند و مرویست که مروت نیست نقل کردن
احوال سفر از خیر و شر و مستحب است تحفه و هدیه برای [illegible] و کسی از سفر حج آمده باشد او را همچنان با
غبار راه معانقه کند چنانست که اسلام حجر الا[illegible] و تهنیت حاج چنین [illegible] تقبل الله منك واخلف عليك
نفقتك وغفر ذنبك

[illegible] شود ازین باب انشاء الله در ده فصل
بیان شود [illegible]

مرویست از [illegible] علیه السلام که هر کس حج یا عمره کذارد از کبر بری و از کناه پاک
شود چنانکه از مادر متولد شده و [illegible] روایت که [illegible] بهشت است [illegible] کناهست و چون مشغول تهیه اسباب حج
برای هر کاری از ان هر کام که بردارد [illegible] بکذارد ده حسنه نویسند و ده سیئه محو کنند و ده درجه بلند کردانند تا وقتی که از تهیه
اسباب فارغ شود و چون سوار شود هر کام که مرکب بکذارد و بردارد همان حسنات نویسند و سیئات محو کنند و چون طواف
خانه و سعی صفا و مروه کند از کناه پاک شود چنانکه از مادر متولد شده و رمی جمرات ذخیره روز قیامت باشد و چون حلق
کند بهر موی روز قیامت نوری عطا فرماید و روایت دیکر آمده که چون تلبیه کوید بهر تلبیه ده حسنه نویسند و ده سیئه محو کنند
و چون هفت مرتبه طوف کند خدای تعالی از برایش ذخیره کند و شرم دارد که بعد از ان عذابش کند و چون در مقام ابراهیم دو
رکعت نماز کذارد هزار حج برایش نویسند و چون سعی صفا و مروه کند چنانست که هفتاد مؤمن آزاد کند و چون وقوف عرفات
بجا آرد کناهانش آمرزیده شود اکرچه مثل ریک عالج و قطره باران و ستاره آسمان باشد و چون رمی جمرات کند بهر جمرة ده حسنه
نویسند و چون قربان کند بهر قطره خون حسنه نویسند و چون از همه مناسک فارغ شود از همه کناهان پاک شود و چهار ماه بعد از ان
کناه برو ننویسند مکر آنکه کبیره کند و حاج و معتمر در جوار خدا مهمان او باشند اکر بمیرند به بهشت روند و اکر بمانند از کناه پاک باشند

واگر دعا کنند اجابت کند واگر سؤال کنند عطا فرماید واگر خموش باشند ابتدا نماید واگر شفاعت کنند قبول کند و یکدرهم که صرف کنند
هزار هزار برابر عوض دهد و روایت دیگر آمده که اگر در وقت رفتن بمیرند آمرزیده شوند واگر احرام بسته بمیرند لبیک گویان محشور شوند
واگر در مراجعت بمیرند از همه گناهان پاک باشند و هرکس درین راه در رفتن یا آمدن بمیرد از فزع اکبر قیامت ایمن باشد و نیز مرویست
که هر مؤمن هفتاد مرتبه تلبیه کند خدای تعالی هزار ملک گواه گیرد برای نجات او از نفاق و از آتش و چون بحرم رسد فرود آمده غسل کند
و کفش را در دست گرفته از روی تواضع پا برهنه داخل حرم شود خدای تعالی صدهزار حسنه برایش نویسد و صدهزار سیئه محو کند
و صدهزار درجه بلند گرداند و صدهزار حاجتش را برآرد و چون داخل مکه شود با خشوع و تسلیم گناهانش را بیامرزد و چون داخل
مسجد الحرام شود و نظرش بر کعبه افتد گناهانش را بیامرزد و کفایت مهماتش نماید و چون سعی صفا و مروه کند ملائکه برایش شفاعت
کنند و خدای تعالی قبول شفاعتشان فرماید و نیز مرویست که اهل حج سه قسم اند اول آنکه گناه گذشته و آینده اش همه آمرزیده شود
دویم آنکه گناه گذشته اش آمرزیده شود سیوم آنکه اهل و مالش از حوادث محفوظ گردد و این قسم کسی است که حجش مقبول نشود و
هرکس بعرفات حاضر شود دعایش البته مستجاب شود خواه مؤمن و خواه منافق مؤمن را در دنیا و آخرت و مخالف را در دنیا و نیز مرویست
که چون مؤمن وقوف عرفات بجا آرد از هر ولایت که باشد اهل آن ولایت از مؤمنان همه آمرزیده شوند و کسی از صادق
علیه السلام پرسید که گناه که عظیم تر است فرمود کسی که مناسک حج بجا آورد بعد از آن چنان داند یا شک داشته باشد که گناهش
آمرزیده نشد و چون اهل حج در منازل خود نزول کنند منادی ندا کند که اگر بدانید که بچه درگاه آمده اید یقین کنید که هرچه
درین سفر صرف کرده اید عوض یابید با مغفرت گناهان و نیز مرویست که یک درهم در حج افضل است از دو هزار هزار درهم در غیر
از وجوه بر و کسی از حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله پرسید که من مال بسیار دارم علی الفور چه کار بکنم که اجر حج یابم فرمود اگر کوه ابو قبیس
تمام زر باشد و همه را در راه خدا صرف کنی اجر حج نیابی و روایت دیگر آمده که اگر کسی به نیت غیر خالص و نفقه غیر طیب حج گذارد
خدای تعالی گناهانش را بیامرزد و خلق را از و راضی گرداند و اگر به نیت خالص و نفقه طیب حج گذارد او را در رفیق اعلی در زمره
انبیا و صدیقین و شهدا و صالحین جا دهد و نیز مرویست که اهل قبور آرزو کنند که بعوض تمام دنیا و ما فیها ایشان را یک حج
باشد و نیز مرویست که هرکس چهار حج گذارد از فشار قبر ایمن شود و چون بمیرد حجهایی که گذارده با بهترین صورتی داخل قبر او
شوند و در روز قیامت نمازگزارند و ثواب نماز ایشان همه از او باشد و یک رکعت آن نماز برابر است با هزار رکعت نماز آدمی و اگر پنج
حج دارد هرگز عذابش نکنند و اگر ده حج گذارد هرگز حسابش نکنند و هرکس حج بسیار کند بهر یک حج شهری در بهشت
برایش بنا کنند در هر شهری خانها و غرفهای بسیار که در آنها حوریان باشند در خدمت هر یک سیصد کنیزک که بحسن و جمال ایشان
زنان

هیچ چشمی ندیده و هرکس چون از حج مراجعت در خاطر داشته باشد که بار دیگر بحج آید عمرش دراز شود و اگر در خاطر داشته
باشد که دیگر نیاید اجلش نزدیک و عذابش مهیا گردد و حضرت امام جعفر علیه السلام از کسی پرسید که چرا هر سال بحج نمی آئی گفت شغل عیال
مانعست فرمود چون تو بمیری که متکفل ایشان باشد بسر که و زیت قناعت کن و هر سال بحج بیا و مرویست که هرکس مستطیع
باشد و هر پنج سال یکمرتبه حج نکند محروم باشد و هرکس بسبب حاجتی از حوایج دنیا ترک حج کند اهل حج از مناسک فارغ شوند و
هنوز حاجتی او بر نیامده باشد و هیچ کس از حج باز نماند مگر بسبب گناهی که کرده و هرکس حجة الاسلام بی ضرورت عظیم یا مرضی
یا مانعی از سلاطین بمیرد یهودی یا نصرانی محشور شود و مرویست که اگر کسی در حج مانع کسی شود در دنیا از آفتی ایمن نباشد و عقوبتی
که در آخرت برایش مهیا شود کسی بحضرت امام جعفر علیه السلام گفت مردی با من مشورة حج نمود من گفتم تو پریشانی و بر تو [illegible]
و مانع او شدم فرمود منتظر یکسال بیماری باش پس یکسال بیماری کشیدم اما آداب و ادعیه مناسک حج چون طول عظیم دارد و ذکر آن درین
مختصر مناسب نبود لهذا ارتکاب ننمودیم

[illegible] از آن حضرت صلی الله علیه و آله مرویست
که فرمود هرکس مرا زیارت کند روز قیامت در جوار من باشد و شفاعت من او را واجب شود و هرکس در مکه یا مدینه بمیرد از حساب ایمن
باشد و هرکس مرا بعد از وفات زیارت کند چنانست که [illegible] باشد [illegible] آمدن نداشته باشد سلام بمن بفرستد
که بمن میرسد و هم آنحضرت صلی الله علیه و آله بحضرت امام حسین [illegible] ای فرزند هرکه [illegible] ترا یا پدر ترا یا برادر ترا زیارت کند
از گناه پاکش گردانم و بهشت او را واجب شود و در روایت [illegible] قیامت خلاص کنم و در درجه رفیق
خود گردانم و نیز مرویست که هرکس آنحضرت را زیارت کند چنانست که خدا را در عرش زیارت کرده باشد

[illegible] صلوات الله علیهم از ایشان علیهم السلام مرویست که هر امامی را بر گردن اولیا و شیعیان خود عهدی ثابت است
و از جمله تمام وفای آن عهد زیارت قبور ایشانست پس هرکس زیارت ایشان کند ایشان شفیع او باشند و هر یک از ایشان را [illegible]
کند چنانست که رسول الله صلی الله علیه و آله را زیارت کرده باشد و نیز مرویست که هرکس یکی از ایشان را زیارت کند و دو رکعت نماز در آن
روضه گذارد یک حج مقبول برایش نویسند و اگر چهار رکعت نماز گذارد دو حج و یک عمره نوشته شود و حضرت پیغمبر بحضرت امیر المؤمنین
علیهما و آلهما الطاهرین فرمود یا علی خدای تعالی قبر تو و قبور اولاد ترا بقعها از بهشت گردانیده و دلهای اصفیاء خود را مایل
ایشان تحمل مشقتها کنند و قبور ایشان را تعمیر نمایند و زیارت ایشان کنند یا علی ایشان اهل شفاعت و اهل حوض [illegible]
[illegible] در بهشت یا علی هرکس تعمیر قبور شما کند چنانست که در بنای بیت المقدس اعانت سلیمان علیه السلام کرده باشد و هرکه
شما کند برابر است با هفتاد حج بعد از حجة الاسلام و از گناه پاک شود مثل آنکه از مادر متولد شده و نعیم بهشت برای اولیاء شما و محبان شما

مهیاست که هیچ چشمی ندیده و هیچ گوشی نشنیده و هیچ خاطری نرسیده و از حضرت فاطمه علیها السلام مرویست که فرمود هر کس سه روز بر پدرم و بر من سلام کند در ایام حیوة یا بعد از وفات ما بهشت او را واجب شود

مرویست از اهل بیت طاهرین علیهم السلام که هر مؤمنی که زیارت آنحضرت کند خدای تعالی برایش اجر صد هزار شهید نویسد و گناه گذشته و آینده اش را بیامرزد و در زمرهٔ آمنین محشور شود و حسابش آسان گردد و در وقت رفتن ملائکه استقبالش کنند و در وقت مراجعت مشایعتش نمایند تا بخانه اش رسانند و اگر بیمار شود عیادتش کنند و اگر بمیرد تشییع جنازه اش نمایند و برایش استغفار کنند کسی بحضرت امام جعفر علیه السلام گفت از کوفه بخدمت تو آمده ام و زیارت حضرت امیر المؤمنین علیه السلام نکردم فرمود بد کردی اگر نه از اولیاء ما میبودی نگاه بر تو نمیکردم زیارت نمیکنی کسی را که خدا و انبیا و ملائکه و مؤمنان زیارتش میکنند و ایضا مرویست که چون کسی پیاده بزیارت آنحضرت رود بهر گامی یک حج و یک عمره برایش نویسند و اگر پیاده مراجعت کند بهر گامی دو حج و یک عمره نویسند و در روایت دیگر آمده که هر کس بزیارت آنحضرت رود بهر گامی حجی و عمرهٔ مقبول برایش نوشته شود و خدای تعالی باتش نبرد قدمی که در زیارت آنحضرت غبار گرفته خواه سواره و خواه پیاده

مرویست از اهل بیت طاهرین علیهم السلام که هر که زیارت آنحضرت کند و او را امام مفترض الطاعه داند کمترین اجرش اینست که گناه گذشته و آینده اش همه آمرزیده شود و زیارت آنحضرت فرض است بر هر مسلم و حضرت صادق علیه السلام از کسی پرسید که چند حج کرده گفت نوزده فرمود که بیست حج تمام کنی ثواب یک زیارت امام حسین است و در روایت دیگر آمده که زیارت آنحضرت برابر است با بیست حج و پنج عمره و نیز مرویست که حضرت صادق علیه السلام فرمود زیارت حضرت امام حسین علیه السلام مثل حج و عمره است و اضعاف مضاعف آن راوی گوید پرسیدم مثل چند حج و عمره است فرمود نتوان شمرد گفتم صد گفت میتوان شمرد گفتم هزار فرمود بیشتر بعد از آن فرمود نعمت خدا را هر چند بشماری تمام نشود و نیز مرویست که زیارت آنحضرت برابر است با آنکه هزار بنده آزاد کنی و هزار اسب با زین و لجام در راه خدا بجهاد فرستی و امانست از هدم و غرق و حرق و همه آفات و موجب درازی عمر و زیادی رزق است و ایام زیارت آنحضرت داخل ایام عمر نیست و ترک زیارت آنحضرت سبب نقصان عمر و رزق است و حضرت امام علیه السلام فرمود اگر بگویم کسی که ترک زیارت آنحضرت کرده بمیرد ایمانش ناقص باشد و اگر بهشت رود مرتبه اش از مرتبه مؤمنان پست تر باشد و نیز مرویست که اگر کسی بزیارت آنحضرت رود نه برای نام و شهرت و غرض دنیا از گناه پاک شود مثل جامهٔ شسته از کثافت و بهر گام که بگذارد یک حج و چون عمره نوشته شود و شفاعتش برای پنجاه کس از گناه کاران مقبول است و هیچ چیز در آن روضه از خدا نخواهد مگر آنکه عطا فرماید و یکدرهم که درین راه صرف کند ده هزار برابر در بهشت عوض دهد و چهار هزار فرشته و بروایت دیگر هفتاد هزار فرشته با موهای ژولیده

غبار آلوده بر قبر آنحضرت موکّلند و گریه میکنند تا روز قیامت چون کسی بزیارت رود استقبالش کنند و چون مراجعت نماید مشایعتش کنند
و اگر بیمار شود هر صبح و عصر عیادتش نمایند و چون بمیرد بر او نماز گذارند و تا روز قیامت برایش استغفار کنند و نیز روایت که هر کس
بزیارت آنحضرت رود هزار ملک از راست و چپ با او رفاقت کنند و خدای تعالی هزار حج و هزار عمره برایش نویسد که با پیغمبر یا وصی پیغمبر کرده
باشد و ایضاً مرویست که چون کسی تهیهٔ زیارت آنحضرت کند اهل آسمان یکدیگر را مژده دهند و چون از خانه بیرون آید خواه سواره
و خواه پیاده خدای تعالی چهل هزار فرشته موکّل فرماید که بر او صلوات فرستند تا بروضهٔ مقدسه رسد و چون بر در روضه ایستاده بگوید
السلام علیک یا وارث آدم صفوة الله تا آخر چنانکه در فصل آداب زیارت انشاء الله بیاید بعد از آن بجانب قبر مقدس روانه شود
بهر گامی که بگذارد و بردارد ثواب آن دارد که در راه خدا در خون خود غلطیده باشد بعد از آن دست بر قبر مبارک گذاشته بگوید
السلام علیک یا ابا عبد الله تا آخر چنانکه بیاید بعد از آن بکناری رفته مشغول نماز شود خدای تعالی و ملائکه بر او صلوات فرستند تا وقتی
که فارغ شود و هر رکعت نماز که در آن روضه گذارد ثواب [illegible] رقبه و هزار ایستادن در معرکه جهاد با پیغمبر
مرسل عطا فرماید و چون از آنجا برخیزد ملکی ندا کند که [illegible] خوشت باد که [illegible] همه آمرزیده شد و اگر در آن سال
بمیرد خدای تعالی خود متولی قبض روحش شود و چون روانه [illegible] بر او صلوات فرستند تا بخانهٔ خود رسد پس در
خانهٔ او مقام نموده تسبیح و تهلیل و تقدیس خدا میکرده باشند [illegible] باشد بعد از آن در تغسیل و تکفین
و نماز بر او حاضر باشند بعد از آن در قبر او مقیم شوند و ذکر و تسبیح و تقدیس [illegible] تا روز قیامت و ثوابش همه برای او نوشته
شود و نیز روایت دیگر آمده که نماز فریضه در پیش قبر مقدس آنحضرت برابر است با حج و نافله برابر است با عمره این بود فضایل زیارت
مطلق آنحضرت و فضایل زیارات مخصوصه در باب اعمال شهور گذشت

کسی از حضرت
امام محمد تقی علیه السلام پرسید زیارت حضرت امام حسین علیه السلام افضل است یا زیارت امام رضا علیه السلم فرمود زیارت پدرم افضل است
که حضرت امام حسین علیه السلام را همه کس زیارت کنند و زیارت پدرم مخصوص شیعیان و دوستان ماست و نیز مرویست که هر کس
زیارت آنحضرت کند و معترف بامامت او باشد گناهان گذشته و آینده اش همه آمرزیده شود اگر چه بعدد ستارهٔ آسمان و قطرهٔ باران
و برگ درختان باشد و روز قیامت در برابر منبر حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله منبری برای او نصب کنند تا وقتی که خدای تعالی از حساب خلق
فارغ شود و آنحضرت علیه السلام خود فرموده هر کس مرا که در غربتم زیارت کند ثواب صد هزار شهید و صد هزار صدیق و صد هزار حج و صد
هزار جهاد خدا او را عطا فرماید و با ما محشور شود و در درجات رفیع بهشت رفیق ما باشد و من و پدران من شفیع او باشیم نجات یابد اگر چه مثل
گناه جن و انس داشته باشد و هم آنحضرت علیه السلام فرمود هر کس مرا زیارت کند روز قیامت سه وقت او را دریابم و از اهوال و شداید خلاصش

كردانم وقتي كه نامهاي اعمال در جيب راست متفرق باشند ووقتي كه اعمال خلق را بميزان سنجند ووقتي كه قدمها بر صراط مي لغزيده باشد
ونيز فرموده زيارت من برابر است با هزار حج وهزار عمره راوي گويد كه از حضرت امام محمد تقي عليه السلام از روي تعجب پرسيدم كه چنين حديثي از پدرت
روايت كنند فرمود بلي والله با هزار هزار حج برابر است براي كسي كه حق او بشناسد وبداند كه امام مفترض الطاعة است ونيز مرويست كه هر كس زيارت
آنحضرت كند ويكشب در آن روضه بگذراند چنانست كه خدا را برعرش زيارت كند ونيز مرويست كه زايران ائمه طاهرين صلوات الله عليهم در بهشت
همنشين وهمصحبت ايشان باشند وزايران حضرت امام رضا درجه اش از همه بلندتر باشد وهر كس داخل آن روضه شود روز قيامت از آتش
ايمن وحضرت پيغمبر صلى الله عليه وآله فرمود فرزندي از من در خراسان مدفون شود هيچ مؤمني او را زيارت نكند مگر اينكه خداي تعالى بدنش را بر آتش حرام كند
وبهشت براي او واجب گرداند وهيچ مكروبي زيارتش نكند مگر اينكه كربتش را فرج دهد وهيچ گناهكاري زيارتش نكند مگر اينكه گناهش را بيامرزد
وحضرت امام جعفر عليه السلام فرمود فرزندي از من در طوس كشته شود هر كس او را زيارت كند من در روز قيامت دستش را گرفته داخل بهشت كنم اگرچه از اهل كباير
باشد وهر كس را حاجتي باشد غسل كرده زيارت آنحضرت كند وپيش سر مبارك دو ركعت نماز گزارده در قنوت حاجت خود را بطلبد مستجاب شود اگر معصيت
يا قطع رحم نباشد [illegible] مستحب است براي زيارت هر يك از ايشان عليهم السلام
غسل كردن ودر وقت غسل گفتن اَللّٰهُمَّ طَهِّرْنِي وَطَهِّرْ قَلْبِي وَاشْرَحْ لِي صَدْرِي وَاَجْرِ عَلَى قَلْبِي مَحَبَّتَكَ وَعَلَى لِسَانِي مِدْحَتَكَ
وَالثَّنَاءَ عَلَيْكَ فَاِنَّهُ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِكَ وَقَدْ عَلِمْتُ اَنَّ قِوَامَ دِينِي اَلتَّسْلِيمُ لِاَمْرِكَ وَالْاِتِّبَاعُ لِسُنَّةِ نَبِيِّكَ
وَالشَّهَادَةُ عَلَى جَمِيعِ خَلْقِكَ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْهُ لِي طَهُورًا وَشِفَاءً وَنُورًا اِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَصَلَّى اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ اَجْمَعِينَ
وجامهاي پاك پوشيدن وتعطير نمودن وبا وقار وسكينه ذكر تسبيح وصلوات بر ايشان متوجه شدن اما در زيارت حضرت امام حسين عليه السلام
مستحب است تعطير نكردن وبندهاي جامه گشودن واز لذتها وشيرينيها اجتناب نمودن وبهيأت مصيبت زدگان متوجه گشتن وچون
بر در روضات مقدسات رسد اول بانيطريق اذن بطلبد اَللّٰهُمَّ اِنِّي قَدْ وَقَفْتُ عَلَى بَابِ بَيْتٍ مِنْ بُيُوتِ نَبِيِّكَ وَقَدْ اَمَرْتَ النَّاسَ
اَنْ لَا يَدْخُلُوهُ اِلَّا بِاِذْنِكَ فَقُلْتَ يَا اَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ اِلَّا اَنْ يُؤْذَنَ لَكُمْ اَللّٰهُمَّ وَاِنِّي اَعْتَقِدُ حُرْمَةَ نَبِيِّكَ
فِي غَيْبَتِهِ كَمَا اَعْتَقِدُهَا فِي حَضْرَتِهِ وَاَعْلَمُ اَنَّ رُسُلَكَ وَخُلَفَاءَكَ اَحْيَاءٌ يُرْزَقُونَ فَرِحِينَ بِمَا آتَيْتَهُمْ مِنْ فَضْلِكَ وَ
يَسْتَبْشِرُونَ بِالَّذِينَ لَمْ يَلْحَقُوا بِهِمْ مِنْ خَلْفِهِمْ اَلَّا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ وَاَنَّهُمْ يَرَوْنِي فِي مَكَانِي وَيَسْمَعُونَ كَلَامِي وَ
يَرُدُّونَ عَلَى سَلَامِي وَاَنَّكَ حَجَبْتَ عَنْ سَمْعِي كَلَامَهُمْ وَسَلَامَهُمْ وَفَتَحْتَ سَمْعِي بِلَذِيذِ مُنَاجَاتِهِمْ وَاِنِّي اَسْتَاْذِنُكَ وَاَسْتَاْذِنُ
رَسُولَكَ وَخُلَفَاءَكَ الْمَفْرُوضَ عَلَيَّ طَاعَتُهُمْ وَاَسْتَاْذِنُ الْمَلَائِكَةَ الْمُوَكَّلِينَ بِهٰذِهِ الْبُقْعَةِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ اَيُّهَا الْمَلَائِكَةُ
الْمُوَكَّلُونَ بِهٰذَا الْمَشْهَدِ الشَّرِيفِ بِاِذْنِ اللهِ وَاِذْنِ رَسُولِهِ وَاِذْنِ خُلَفَائِكَ اَدْخُلُ هٰذَا الْبَيْتَ فَكُونُوا مَلَائِكَةَ اللهِ اَعْوَانِي وَكُونُوا اَنْصَارِي

حتي ادخل

... کتابخانه ... آستان قدس ...
نمبر ... ۱۱۵

حتی ادخل وادعو الله بفنون الدعوات واعترف لله بالعبودیة وللنبی والائمة بالطاعة و در وقت داخل شدن بگوید
بسم الله وعلی ملة رسول الله صلی الله علیه واله اشهد ان لا اله الا الله وحده لا شریك له واشهد ان محمدا
عبده ورسوله واشهد ان علیا ولی الله پس رو بضریح مقدس و پشت بقبله ایستاده زیارت کند بعد از ان نماز زیارت بگذارد
و در دعا و مسئلت آنقدر که تواند برای خود و والدین و اقربا و سایر مؤمنان سعی نماید و در کتب مزار چنین گفته اند که نماز در بالای سر
باید گذارد اما در توقیعات از حضرت صاحب الزمان صلوات الله علیه کسی پرسید که نماز در چه موضع بگذاریم فرمود پیش روی قبر و بالای سر و پایین
نشاید ایستاد که پیش روی امام و پهلوی او نتوان ایستاد بلکه در پشت قبر نماز کنید و ذکر زیارت نامهای ایشان علیهم السلام بتفصیل از حوصله
این رساله بیرون و کتب مزار بآن مشحون است لیکن بجهة آنکه این رساله از فضل ذکر آن یکباره محروم نباشد بروایتی مختصری از ان مشرف شود
که مرویست از حضرت امام رضا علیه السلام السلام علیك یا رسول الله السلام علیك یا حبیب
الله السلام علیك یا صفوة الله السلام علیك یا امین الله ... یا حجة الله اشهد انك قد نصحت
لامتك وجاهدت فی سبیل الله وعبدته ... حتی اتاك الیقین فجزاك الله افضل ما جزی نبیا عن امته اللهم
صل علی محمد وال محمد افضل ما صلیت علی ابراهیم وال ابراهیم انك حمید مجید ... حضرت صادق علیه السلام که بعد از آنکه سلام کردی در
بالای سر مبارك دوش چپ بقبر مقدس داده رو بقبله ... اشهد ان لا اله الا الله وحده لا شریك له واشهد انك رسول
الله وانك محمد بن عبد الله واشهد انك قد بلغت رسالات ربك ونصحت لامتك وجاهدت فی سبیل الله وعبدت
الله مخلصا حتی اتاك الیقین بالحکمة والموعظة الحسنة وادیت الذی علیك من الحق ورؤفت بالمؤمنین و
غلظت علی الکافرین فبلغ الله بك افضل شرف محل المکرمین الحمد لله الذی استنقذنا بك من الشرك والضلالة اللهم
فاجعل صلاتك وصلوة ملائکتك المقربین وانبیائك المرسلین وعبادك الصالحین واهل السموات والارضین
ومن سبح لك یا رب العالمین من الاولین والاخرین علی محمد عبدك ورسولك ونبیك وامینك ونجیك وحبیبك
وصفیك وخاصتك وصفوتك وخیرتك من خلقك اللهم واعطه الدرجة الرفیعة واته الوسیلة من الجنة
وابعثه مقاما محمودا یغبطه به الاولون والاخرون اللهم انك قلت ولو انهم اذ ظلموا انفسهم جاؤك فاستغفروا الله
واستغفر لهم الرسول لوجدوا الله توابا رحیما الهی فقد اتیت نبیك مستغفرا تائبا من ذنوبی فصل علی محمد وال محمد
واغفرها یا سیدی اتوجه بك وباهل بیتك الی الله تعالی ربك وربی لیغفر لی ذنوبی بعد از ان پناه بقبر مقدس برده از روی
خضوع و اعتماد بر آن و پشت گرمی بآن پشت بقبر داده رو بقبله بگوید اللهم الیك الجأت امری وبقبر نبیك اسندت ظهری و

قبلتك التي رضيتها لمحمد صلى الله عليه وآله استقبلت وجهي اللهم لا تبدل اسمي ولا تغير جسمي ولا تستبدل بي غيري
اصبحت وامسيت لا املك لنفسي خيرا ارجو ولا اصرف عنها شرا احذره الا بك وحدك لا شريك لك اللهم زدني منك
بخير فانه لا راد لقضائك اللهم زيني بالتقوى وجملني بالعافية واغمرني بالنعم وارزقني شكر العافية انك على
كل شيء قدير وهر حاجت که داشته باشد درین موضع طلب کند که سزاوارترین اماکن باجابت این مکانست
السلام عليك يا امين الله في ارضه وحجته على عباده السلام عليك يا امير المؤمنين
اشهد انك جاهدت في الله حق جهاده وعملت بكتابه واتبعت سنن نبيه صلى الله عليه وآله حتى دعاك الله
الى جواره وقبضك اليه باختياره والزم اعدائك الحجة مع ما لك من الحجج البالغة على جميع خلقه اللهم فاجعل
نفسي مطمئنة بقدرك راضية بقضائك مولعة بذكرك ودعائك محبة لصفوة اوليائك محبوبة في ارضك و
سمائك مشتاقة الى فرحة لقائك متزودة التقوى ليوم جزائك مستنة بسنن اوليائك مفارقة لاخلاق
اعدائك مشغولة عن الدنيا بحمدك وثنائك پس رو بر قبر گذاشته بگوید اللهم ان قلوب المخبتين اليك
والهة وسبل الراغبين اليك شارعة واعلام القاصدين اليك واضحة وافئدة العارفين منك فازعة و
اصوات الداعين اليك صاعدة وابواب الاجابة لهم مفتحة ودعوة من ناجاك مستجابة وتوبة من
اناب اليك مقبولة وعبرة من بكى من خوفك مرحومة والاغاثة لمن استغاث بك موجودة والاعانة
لمن استعان بك مبذولة وعداتك لعبادك منجزة وزلل من استقالك مقالة واعمال العاملين لديك
محفوظة وارزاقك الى الخلائق من لدنك نازلة وعوائد المزيد اليهم واصلة وذنوب المستغفرين مغفورة
وحوائج خلقك عندك مقضية وجوائز السائلين عندك موفرة وعوائد المزيد متواترة وموائد المستطعمين
معدة ومناهل الظماء مترعة اللهم فاستجب دعائي واقبل ثنائي واجمع بيني وبين اوليائي بحق محمد
وعلي وفاطمة والحسن والحسين انك ولي نعمائي ومنتهى مناي وغاية رجائي في منقلبي ومثواي حضرت امام محمد باقر علیه السلم
فرمود هر کس از شیعیان ما که حضرت امیر المؤمنین یا یکی دیگر از ائمه را علیهم السلام باین طریق زیارت کند زیارتش را در حقه از نور گذارند
وخدای تعالی آنرا با خاتم محمد صلی الله علیه وآله مختوم سازد وبحضرت قایم علیه السلم سپارد تا وقتی که با تحیت وکرامت وبشارت بصاحبش
رساند وباید دانست که اگر باین طریقه یکی دیگر از ائمه را علیهم السلم زیارت کند بجای لفظ امیر المؤمنین نام آن امام را باید گفت
ودر همین ضریح مقدس حضرت آدم ونوح علیهما السلم را نیز زیارت کند ودر زیارت حضرت آدم علیه السلم بگوید السلام علیک یا صفی الله

السلام علیك

السلام عليك يا حبيب الله السلام عليك يا نبي الله السلام عليك يا امين الله السلام عليك يا خليفة الله
في ارضه السلام عليك يا ابا البتراده صلوات الله عليك وعلى روحك وعلى بدنك وعلى الطاهرين من ولدك
وذريتك صلوة لا يحصيها الا هو ورحمة الله وبركاته السلام عليك يا بنت رسول الله
السلام عليك يا بنت حبيب الله السلام عليك يا بنت خليل الله السلام عليك يا بنت خير خلق الله السلام
عليك ايتها المعصومة المظلومة السلام عليك ايتها المحدثة العليمة ورحمة الله وبركاته اشهد الله ورسوله و
ملائكته اني راض عمن رضيت عنه ساخط على من سخطت عليه متبرئ ممن برئت منه موال لمن واليت معاد
لمن عاديت مبغض لمن ابغضت محب لمن احببت وكفى بالله شهيدا وحسيبا وجاريا ومثيبا
بر در ضريح مقدس ايستاده بگويد السلام عليك يا وارث ادم صفوة الله السلام عليك يا وارث
نوح نبي الله السلام عليك يا وارث عيسى روح الله السلام عليك يا وارث ابراهيم خليل الله السلام عليك
يا وارث موسى نجي الله السلام عليك يا وارث محمد سيد رسل الله السلام عليك يا وارث علي امير المؤمنين
وخير الوصيين السلام عليك يا وارث اخيه الحسن الزكي [illegible] الرضي [illegible] السلام عليك ايها الوصي البار
التقي السلام عليك وعلى ملائكة الحافين بك اشهد انك قد اقمت الصلوة واتيت الزكوة وامرت بالمعروف
ونهيت عن المنكر وعبدت الله خالصا مخلصا حتى اتيك اليقين السلام عليك ورحمة الله وبركاته بعد از ان
بجانب ضريح مقدس رو دست بر آن گذاشته بگويد السلام عليك يا ابا عبد الله السلام عليك يا حجة الله ورحمة
الله وبركاته بعد از ان بگويد لعن الله امة قتلتك ولعن الله امة ظلمتك ولعن الله امة سمعت بذلك فرضيت
به مولاي يا ابا عبد الله اشهد الله وملائكته وانبياءه ورسله اني بكم مؤمن وبايابكم موقن بشرايع ديني وخواتيم
عملي فصلوة الله عليكم وعلى ارواحكم وعلى اجسادكم وعلى شاهدكم وعلى غائبكم وظاهركم وباطنكم ورحمة الله وبركاته
وبعد از ان در پيش پاي مبارک آنحضرت علي اکبر را زيارت کند وبگويد السلام عليك يا ابن رسول الله السلام عليك يا ابن
امير المؤمنين السلام عليك يا ابن الحسين الشهيد السلام عليك ايها الشهيد المظلوم لعن الله امة قتلتك ولعن الله
امة ظلمتك ولعن الله امة سمعت بذلك فرضيت به بعد از ان شهدا را زيارت کند وبگويد السلام عليكم يا اولياء الله
واحباءه السلام عليكم يا اصفياء الله واوداءه السلام عليكم يا انصار دين الله وانصار نبيه وانصار امير المؤمنين
وانصار الحسن والحسين طبتم وطابت الارض التي فيها دفنتم وفزتم فوزا عظيما فيا ليتني كنت معكم فافوز معكم

وچون از نماز و دعا فارغ شود بزیارت عباس رفته بگوید اَلسَّلامُ عَلَیْکَ اَیُّهَا الْعَبْدُ الصّالِحُ الْمُطیعُ لِلّٰهِ وَلِرَسُولِهِ وَلِاَمیرِ الْمُؤْمِنینَ
وَالْحَسَنِ وَالْحُسَیْنِ وَعَلَیْکَ السَّلامُ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَکاتُهُ وَعَلیٰ رُوحِکَ وَبَدَنِکَ اَشْهَدُ اَنَّکَ مَضَیْتَ عَلیٰ ما مَضیٰ عَلَیْهِ الْبَدْرِیُّونَ
الْمُجاهِدُونَ فی سَبیلِ اللّٰهِ الْمُناصِحُونَ لَهُ فی جِهادِ الْاَعْداءِ الْمُبالِغُونَ فی نُصْرَةِ اَوْلِیائِهِ فَجَزاکَ اللّٰهُ اَفْضَلَ وَاَوْفَرَ جَزاءِ اَحَدٍ
وَفیٰ بِبَیْعَتِهِ وَاسْتَجابَ لَهُ دَعْوَتَهُ وَحَشَرَکَ مَعَ النَّبِیّینَ وَالصِّدّیقینَ وَالشُّهَداءِ وَالصّالِحینَ وَحَسُنَ اُولٰئِکَ رَفیقاً
و مرویست که حضرت امام جعفر علیه السلام از کسی پرسید که هر روز زیارت امام حسین علیه السلام میکنی گفت نه فرمود چه جفا میکنید با آنحضرت بعد از آن
فرمود هر ماه میکنی گفت نه فرمود هر سال میکنی گفت گاهی میشود باز فرمود چه جفا میکنید با آنحضرت چه شود اگر هر روز یکمرتبه زیارت آنحضرت کنید گفت
خانه ما دور است همیشه مقدور نیست فرمود بر بام خانه برآی و بجانب راست نگاه کن بعد از آن بجانب چپ نگاه کن بعد از آن سر بآسمان
بالا کن بعد از آن متوجه روضه مقدس شده بگوی اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا اَبا عَبْدِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَکاتُهُ یک
حج و یک عمره برای تو نوشته شود [illegible] که در مشاهد مقدسه مجزی بود مروی از حضرت امام رضا علیه السلام اَلسَّلامُ عَلیٰ اَوْلِیاءِ اللّٰهِ
وَاَصْفِیائِهِ اَلسَّلامُ عَلیٰ اُمَناءِ اللّٰهِ وَاَحِبّائِهِ اَلسَّلامُ عَلیٰ اَنْصارِ اللّٰهِ وَخُلَفائِهِ اَلسَّلامُ عَلیٰ مَحالِّ مَعْرِفَةِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلیٰ
مَعادِنِ حِکْمَةِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلیٰ مَساکِنِ ذِکْرِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلیٰ عِبادِ اللّٰهِ الْمُکْرَمینَ الَّذینَ لا یَسْبِقُونَهُ بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِاَمْرِهِ یَعْمَلُونَ اَلسَّلامُ
عَلیٰ مَظاهِرِ اَمْرِ اللّٰهِ وَنَهْیِهِ اَلسَّلامُ عَلَی الْاَدِلّاءِ عَلَی اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَی الْمُسْتَقِرّینَ فی مَرْضاتِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَی الْمُمَحَّصینَ فی طاعَةِ اللّٰهِ
اَلسَّلامُ عَلَی الَّذینَ مَنْ والاهُمْ فَقَدْ والَی اللّٰهَ وَمَنْ عاداهُمْ فَقَدْ عادَی اللّٰهَ وَمَنْ عَرَفَهُمْ فَقَدْ عَرَفَ اللّٰهَ وَمَنْ جَهِلَهُمْ فَقَدْ جَهِلَ اللّٰهَ
وَمَنِ اعْتَصَمَ بِهِمْ فَقَدِ اعْتَصَمَ بِاللّٰهِ وَمَنْ تَخَلّیٰ مِنْهُمْ فَقَدْ تَخَلّیٰ مِنَ اللّٰهِ اُشْهِدُ اللّٰهَ اَنّی حَرْبٌ لِمَنْ حارَبَکُمْ وَسِلْمٌ لِمَنْ سالَمَکُمْ
مُؤْمِنٌ بِما آمَنْتُمْ بِهِ کافِرٌ بِما کَفَرْتُمْ بِهِ مُحَقِّقٌ لِما حَقَّقْتُمْ مُبْطِلٌ لِما اَبْطَلْتُمْ مُؤْمِنٌ بِسِرِّکُمْ وَعَلانِیَتِکُمْ مُفَوِّضٌ فی ذٰلِکَ کُلِّهِ
اِلَیْکُمْ لَعَنَ اللّٰهُ عَدُوَّکُمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ وَضاعَفَ عَلَیْهِمُ الْعَذابَ الْاَلیمَ وَاَبْرَاُ اِلَی اللّٰهِ مِنْهُمْ وَالسَّلامُ عَلَیْکُمْ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَکاتُهُ
[illegible] بگوید اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا مَوْلایَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا حُجَّةَ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا صِفْوَةَ اللّٰهِ
اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا خالِصَةَ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا اَمینَ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وَلِیَّ اللّٰهِ سَلامَ مُوَدِّعٍ لا قالٍ وَلا سَئِمٍ
فَاِنْ اَمْضِ فَلا عَنْ مَلالَةٍ وَاِنْ اُقِمْ فَلا عَنْ سُوءِ ظَنٍّ بِما وَعَدَ اللّٰهُ الصّابِرینَ لا جَعَلَهُ اللّٰهُ یا مَوْلایَ آخِرَ الْعَهْدِ مِنّی لِزِیارَتِکَ
وَرَزَقَنِی الْعَوْدَ اِلیٰ مَشْهَدِکَ وَالْمَقامَ فی حَرَمِکَ وَجَعَلَنی مَعَکُمْ فِی الدُّنْیا وَالْآخِرَةِ [illegible]
[illegible] مرویست از اهل بیت طاهرین علیهم السلام که اگر کسی برای دیگری از روی تبرع حج کند ثواب ده حج یابد و اگر اجرت گیرد و حج کند نه حج
ازو باشد و یک حج از صاحب مال و روایت دیگر آمده که گناه او و والدین و اولاد و برادر و خواهر و عم و عمه و خال و خاله اش همه آمرزیده شود و نیز

او را

مرویست که اگر هزار کس را در حج با خود شریک کنی هریک از ایشان را ثواب حجی باشد بی آنکه از حج تو چیزی کم شود و ثواب این احسان علیحده
باشد و همچنین است اگر زیارت تبرع کند یا کسی را شریک گرداند و بعد از فراغ از حج یا زیارت بگوید اَللّٰهُمَّ اَشْرِكْ فِي حَجَّتِي وَنُسُكِي
وَصَلَوٰتِي و اگر زیارت باشد بگوید فِي زِيَارَتِي اَبِي وَاُمِّي وَفُلَانًا وَفُلَانًا و هرکرا خواهد نام ببرد وَجَمِيعَ اَهْلِ بَلَدِي حُرِّهِمْ وَ
عَبْدِهِمْ وَاَبْيَضِهِمْ وَاَسْوَدِهِمْ وَحَيِّهِمْ وَمَيِّتِهِمْ و اگر بنیابت حج یا طواف کند بگوید اَللّٰهُمَّ تَقَبَّلْ حَجَّتِي يَا طَوَافِي وَصَلَوٰتِي
عن فلان و فلان هرکرا خواهد و اگر زیارت بنیابت کند بعد از فراغ از کارهای خود بگوید اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ مِنْ اَبِي وَ
اُمِّي و هرکرا خواهد پس بهریک از ایشان که بگوید که برای تو حج یا طواف و نماز و زیارت کردم راست گفته باشم

مرویست از اهل بیت طاهرین علیهم السلم که هرکس نظر بر کعبه کند و حق او را بشناسد
گناهانش آمرزیده شود و مهمات دنیا و آخرتش کفایت شود و مادامی که نظرش بر کعبه باشد حسنه برایش نویسند و سیئه محو کنند و خدای تعالی را
در حوالی کعبه صد و بیست رحمت شصت از طواف کنندگان و بیست [illegible] و بیست از نگاه کنندگان و هرکس در یکی از حرمین بمیرد
از اهوال قیامت ایمن باشد و اگر در مابین حرمین بمیرد [illegible] حساب برایش گشوده نشود [illegible] کعبه بمیرد از فزع اکبر ایمن باشد و یک
سبحان الله گفتن در مکه افضل است از خراج تمام عراق [illegible] هرکس [illegible] قرآن کند از دنیا نرود تا جای خود در بهشت
ببیند و چیزی خوردن در مکه مثل روزه یکسال است [illegible] ثواب [illegible] عبادتست در جای دیگر و هرکس یکسال
مجاور مکه باشد گناهان او و اهل بیت او و هرکس برای او [illegible] گناهانش آمرزیده شود و هرکس در آنجا سجده کند
چنانست که در راه خدا در خون خود غلطیده باشد و یکنماز در آنجا برابر است با صد هزار نماز و یکدرهم صدقه برابر است با صد هزار درهم
و هرکس یکنماز فریضه در آنجا گذارد نمازهای گذشته و آینده اش تا وقت اجلش همه مقبول شود و هرچند بخانه کعبه نزدیکتر باشد افضل است
و در مسجد منی هفتصد نبی و بروایت دیگر هزار نبی نماز گذارده و هرکس در آنجا صد رکعت نماز گذارد برابر است با هفتاد ساله عبادت
و صد تسبیح در آنجا برابر است با عتق رقبه و صد تکبیر با احیاء نسمه و صد تحمید با خراج عراقین که در راه خدا صدقه دهند و یکنماز در مسجد
رسول الله صلی الله علیه و آله در مدینه برابر است با ده هزار نماز و یکدرهم صدقه برابر است با صد هزار درهم و دو رکعت نماز در مسجد قبا برابر است
با یکعمره و کوفه حرم امیر المؤمنین است و قبور انبیا و مرسلین و اوصیا و مؤمنین در آنجا بسیار است و در مسجد اعظم کوفه هزار نبی و هزار
وصی نماز گذارده و حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله در شب معراج در آن مسجد نماز گذارده یکنماز فریضه در آنمسجد برابر است با هزار نماز و یک
نافله در آنجا برابر است به پانصد نماز و یکعمره و نشستن در آنجا بی ذکر و تلاوت عبادت است و در مسجد سهله هر نبی و وصی نماز گذارده و
خانه حضرت ابراهیم و ادریس علیهما السلم در آن مسجد است و در آن مسجد سنگیست که صفت همه انبیا را از آنجا برداشته اند و هر غمگینی که

در آن مسجد در میان شام و خفتن دو رکعت نماز گذارد و دعا کند خدای تعالی از آن غم نجاتش دهد

مرویست از اهل بیت طاهرین علیهم السلام که هر کس امام زاده عبد العظیم را در ری زیارت کند چنانست که امام حسین علیه السلام را زیارت کرده باشد و هر کس فاطمه بنت موسی الکاظم علیهما السلام را در قم زیارت کند بهشت او را واجب شود و هم از ایشان علیهم السلام مرویست که هر کس قادر بر زیارت ما نباشد صلحاء شیعه ما را زیارت کند ثواب زیارت ما یابد و مخفی نماند که بسیار احادیث که در فضل زیارت در باب اول کتاب گذشت ائمه است از ایام حیوة و بعد از وفات و آداب زیارت مؤمنان بعد از این ان شاء الله بیاید

این مجموع ان شاء الله در ده فصل بیان شود

مرویست از اهل بیت طاهرین علیهم السلام که وصیت حقیست لازم بر هر مسلم و هر کس هر چه وصیت کند بنحوی که ظلم و جور و ضرر بورثه نرساند چنانست که در حیوة خود تصدق کرده باشد و هر کس مالی باشد و برای خویشان که میراث نمیبرند چیزی وصیت نکند اعمالش بمعصیت ختم شود و حضرت امام جعفر علیه السلام فرمود که هر کس وقت وفات وصیت را خوب نکند مروت و عقلش ناقص باشد پرسیدند که وصیت چون باید کرد فرمود چون حالت موت را مشاهده کنند و مردم جمع شوند بگوید اللّهمّ فاطر السّموات والارض عالم الغیب والشّهادة الرّحمن الرّحیم اللّهمّ انّی اعهد الیک فی دار الدّنیا انّی اشهد ان لا اله الّا انت وحدک لا شریک لک وانّ محمّداً عبدک ورسولک صلّی الله علیه وآله وانّ الجنّة حقّ والنّار حقّ وانّ البعث حقّ والحساب حقّ والقدر حقّ والمیزان حقّ وانّ الدّین کما وصفت وانّ الاسلام کما شرعت وانّ القول کما حدّثت وانّ القرآن کما انزلت وانّک انت الله الحقّ المبین جزی الله محمّداً عنّا خیر الجزاء وحیّا محمّداً وآله بالسّلام اللّهمّ یا عدّتی عند کربتی ویا صاحبی عند شدّتی ویا ولیّ نعمتی الهی واله آبائی لا تکلنی الی نفسی طرفة عین کنت اقرب من الشّرّ وابعد من الخیر وآنس فی القبر وحشتی واجعل لی عهداً یوم القاک منشوراً بعد از آن هر وصیت که خواهد بکند و اما صحیفه شهادت شیخ طوسی رحمه الله در مصباح ذکر نموده که اول آنکس بگوید بسم الله الرّحمن الرّحیم اشهد ان لا اله الّا الله وحده لا شریک له واشهد انّ محمّداً عبده ورسوله صلّی الله علیه وآله وانّ الجنّة حقّ وانّ النّار حقّ وانّ السّاعة حقّ آتیة لا ریب فیها وانّ الله یبعث من فی القبور بعد از آن بنویسد بسم الله الرّحمن الرّحیم شهد الشّهود المسمّون فی هذا الکتاب انّ اخاهم فی الله فلان بن فلان اشهدهم واستودعهم واقرّ عندهم انّه یشهد ان لا اله الّا الله وحده لا شریک له وانّ محمّداً عبده ورسوله صلّی الله علیه وآله وانّ علیّاً ولیّ الله وامامه وانّ الائمّة من ولده ائمّته وانّ اوّلهم الحسن والحسین وعلیّ بن الحسین ومحمّد بن علیّ وجعفر بن محمّد وموسی بن جعفر وعلیّ بن موسی ومحمّد بن علیّ وعلیّ بن محمّد والحسن بن علیّ والقائم الحجّة علیهم السلام

وان الجنة

وَاَنَّ الْجَنَّةَ حَقٌّ وَاَنَّ النَّارَ حَقٌّ وَاَنَّ السَّاعَةَ اٰتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَاَنَّ اللّٰهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ وَاَنَّ مُحَمَّدًا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ
وَاٰلِهِ رَسُولُهُ جَاءَ بِالْحَقِّ وَاَنَّ عَلِيًّا وَلِيُّ اللّٰهِ وَخَلِيفَةٌ مِنْ بَعْدِ رَسُولِ اللّٰهِ وَمُسْتَخْلَفُهُ فِي اُمَّتِهِ مُؤَدِّيًا لِاَمْرِ رَبِّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى
وَاَنَّ فَاطِمَةَ بِنْتَ رَسُولِ اللّٰهِ وَابْنَيْهَا الْحَسَنَ وَالْحُسَيْنَ اِبْنَا رَسُولِ اللّٰهِ وَسِبْطَاهُ اِمَامَا الْهُدَى وَقَائِدَا الرَّحْمَةِ وَاَنَّ عَلِيًّا وَ
مُحَمَّدًا وَجَعْفَرًا وَمُوسٰى وَعَلِيًّا وَمُحَمَّدًا وَعَلِيًّا وَالْحَسَنَ وَالْحُجَّةَ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ اَئِمَّةٌ وَقَادَةٌ وَدُعَاةٌ اِلَى اللّٰهِ جَلَّ وَعَزَّ وَحُجَّةٌ عَلٰى
عِبَادِهِ بعد از ان بکويد تا جماعت شهادت خود را بنويسند بعد از ان بکويند نَسْتَوْدِعُكَ اللّٰهَ وَالشَّهَادَةَ وَالْاِقْرَارَ وَالْاِخَاءَ
مُوْدَعَةٌ عِنْدَ رَسُولِ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ نَقْرَأُ عَلَيْكَ السَّلَامَ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ بعد از ان صحيفه را پيچيده شهود مهر
خود و مهر خود و مهر ميت را نيز بر ان کذارند و با جريده در پهلوي ميت بکذارند و صحيفه را بکافور بنويسند و اکر با تربت مقدس نويسند
چنانکه درين زمان متعارفست تواند بود که افضل باشد

[illegible]

مرويست از اهل بيت طاهرين عليهم السلام [illegible] کلمات فرج و شهادتين و اقرار بائمه طاهرين
عليهم السلام تلقين کنند و اکر بت پرستي اين اقرار کند [illegible] طمع بکند و از مهالک نجات يابد و هر کس آخر کلامش لا اله الا الله
باشد از اهل بهشت باشد و نيز اين دعا تلقين [illegible] يَا مَنْ يَقْبَلُ الْيَسِيرَ وَيَعْفُو عَنِ الْكَثِيرِ
اِقْبَلْ مِنِّي الْيَسِيرَ وَاعْفُ عَنِّي الْكَثِيرَ اِنَّكَ اَنْتَ [illegible] يس در پيش بيمار بخوانند بعد د هر حرف
از ان ده ملک نازل شوند که برايش استغفار کنند و [illegible] بکذارند و چون حالش متغير شود پيش از
انکه قبض روحش شود رو بقبله اش بخوابانند چنانکه کف پا بجانب قبله باشد که چون چنين کنند خداي تعالي برحمت متوجه او شود تا انکه
قبض روحش شود و اکر نزع روح دشوار باشد بر جاي نمازش که در ان نماز ميکذارده بخوابانند زود خلاص شود و نيز مرويست
که درين حال پيش هيچکس سوره صافات نخوانند مکر انکه زود نجات يابد و در وقت احتضار جنب و حايض حاضر نباشند که ملايکه متاذي
شوند و چون قبض روحش شود دستهايش دراز کنند و دهنش را به بندند و چشمش را بپوشند و در وقت چشم پوشيدن بکويند
اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِفُلَانٍ وَارْفَعْ دَرَجَتَهُ فِي الْمَهْدِيِّينَ وَاخْلُفْهُ فِي عَقِبِهِ فِي الْغَابِرِينَ وَاغْفِرْ لَنَا وَلَهُ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ
و باز ماندکانش بکويند اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِي وَلَهُ وَعَقِّبْنِي مِنْهُ عُقْبَى حَسَنَةً و ميت را تنها نکذارند که شيطان در و تصرف کند
و مرويست از امير المؤمنين صلوات الله عليه که چون مؤمن روز پنجشنبه بعد از ظهر تا روز جمعه وقت ظهر بميرد از فشار قبر ايمن شود
و شفاعتش براي کناه کاران بعدد قبيله ربيعه و مضر مقبول باشد و اکر روز شنبه بميرد خداي تعالي هرکز او را با يهود در آتش جمع نکند
و اکر روز دوشنبه بميرد او را با بني اميه جمع نکند و اکر روز سه شنبه بميرد با ما محشور شود در رفيق اعلي با ما باشد و اکر روز چهارشنبه بميرد

روز قیامت ایمن و بسعادت الهی فایز گردد و در دار فضل خدا مقام کند که از مشقت و تعب ایمن باشد بعد از آن فرمود مؤمن در هر حال
و در هر ساعت که بمیرد صدیق و شهید باشد و اگر مؤمن گناه تمام اهل زمین داشته باشد چون از دنیا برود همین مردن کفاره همه آن باشد
و نیز فرمود که از حبیب خود رسول الله شنیدم که فرمود هر کس لا اله الا الله باخلاص بگوید از شرک بری باشد و هر کس از شرک بری باشد
داخل بهشت شود و این جماعت شیعیان و دوستان تو اند که روز قیامت لا اله الا الله محمد رسول الله علی ابن ابی طالب [illegible] گویان
از قبر بیرون آید پس حلّها و تاجها و اکلیلها و اسبهای نجیب از بهشت آرند و هر یک از ایشان را حله پوشند و تاج شاهی و اکلیل کرامت
بر سرش نهند و بر اسبها سوار شده داخل شوند و از فزع اکبر ایمن باشند و ملائکه فوج فوج آیند و مژده بشارت دهند و ایضا حضرت امیر المؤمنین
صلوات الله علیه فرمود من برای شش کس ضامن بهشت شوم کسی که صدقه برای مسکینی برد و بمیرد و کسی که بعیادت مریضی رود و بمیرد و کسی که
در راه خدا بجهاد رود و بمیرد و کسی که بنماز جمعه بیرون رود و بمیرد و کسی که بحج بیرون رود و بمیرد و کسی که بتشییع جنازه بیرون رود
و بمیرد و حضرت امام محمد باقر علیه السلام فرمود کسی که آخرش بلا اله الا الله یا بیکروزه روزه یا بصدقه ختم شود داخل بهشت شود و حضرت صادق
علیه السلام فرمود چون مؤمنی در غربت بمیرد که زنان [illegible] بر او گریه کنند مواضعی که در آنجا عبادت کرده و درهای آسمان
که اعمالش بالا میرفته و فرشتگان که [illegible] بوده اند گریه کنند [illegible] فرمود چون غریب بحال موت نزدیک شود بجانب راست
نگاه کند و کسی را نه بیند پس سر بالا کند خداوند [illegible] فرماید [illegible] از من باشد بعزت و جلال خودم که اگر از این علت بجا
و هم بطاعت خود فرستم و اگر قبض روحت [illegible] کرامت [illegible] مرویست از اهل بیت طاهرین علیهم السلام
که اکرام میت اینست که زود دفنش کنند و انتظار طلوع و غروب نکشند و هر کس مؤمنی را غسل دهد و در آن وقت بگوید اَللّٰهُمَّ
هٰذا بَدَنُ عَبْدِکَ الْمُؤْمِنِ وَقَدْ اَخْرَجْتَ رُوحَهُ مِنْهُ وَفَرَّقْتَ بَیْنَهُما فَعَفْوَکَ عَفْوَکَ یکساله گناهش غیر کبایر
آمرزیده شود و اگر خواهد همین تنها بگوید عَفْوَکَ خدای تعالی از او عفو فرماید و نیز مرویست که هر کس غسل دهد و عیوبی که از
او بیند پنهان دارد و بکسی نگوید از گناه پاک شود چنانکه از مادر متولد شده و بهر مویی از او ثواب عتق رقبه یابد و صد درجه
برایش بلند شود و اگر عیوبش را پنهان ندارد اجرش باطل شود و عیوبش در دنیا و آخرت رسوا شود و هر کس مؤمنی را کفن کند چنانست
که تا روز قیامت [illegible] داده باشد و هر کس قبر برای مؤمن بکند چنانست که تا روز قیامت او را خانه مناسبی داده باشد و خدای تعالی
جسدش را بر آتش حرام کند و خانه در بهشت عطا فرماید و کفن هر چند قیمت تر باشد افضل است که زینت میت است و اگر جامه باشد که در
آن نماز گذارده یا عبادتی کرده باشد افضل است و اگر کسی در حیوة خود تهیه کفن برای خود کند هر مرتبه که نظرش بر آن افتد اجر یابد و دو جریده از
چوب تر با میت گذارند اگر نخل خرما باشد و گرنه هر چوب که باشد و مرویست که تا رطوبت در جریده باقیست عذاب و حساب از میت دفع شود

[illegible]

و نیز مرویست که عذاب و حساب همه در یکساعت باشد که میت داخل قبر شود و مردم متفرق شوند پس چون جریده با میت باشد از عذاب
بالکلیه ایمن باشد [illegible]

مرویست از اهل بیت طاهرین
[illegible] کسی بشنوند بگویند انا لله وانا الیه راجعون اللهم اکتبه فی المحسنین واجعل کتبه فی علیین
واخلف [illegible] فی الغابرین اللهم لا تحرمنا اجره ولا تفتنا بعده واغفر لنا وله و چون جنازه بینند بگویند الله اکبر
هذا ما وعدنا الله ورسوله وصدق الله ورسوله اللهم زدنا ایمانا وتسلیما الحمد لله الذی تعزز بالقدرة وقهر
العباد بالموت هیچ فرشته در آسمان نماند مگر آنکه از آواز او بگوید و ایضا چون جنازه بینند بگویند الحمد لله الذی لم یجعلنی
من السواد المخترم و هر کس جنازه را از چهار جانب بگیرد چهل کبیره از او آمرزیده شود و روایت دیگر آمده که هر کس یک پای جنازه را
بگیرد بیست و پنج کبیره آمرزیده شود و اگر چهار طرف را بگیرد از گناه پاک شود چنانکه از مادر متولد شده و در وقت گرفتن بگوید
بسم الله وبالله وصلی الله علی محمد وآله اللهم اغفر [illegible] المؤمنین [illegible] جانب چپ تابوت را با دوش راست خود
بگیرد و همچنین بترتیب از پشت تابوت برود تا جانب [illegible] است تابوت را با دوش چپ [illegible] میت داخل قبر شود ملکی ندا کند
که اول تحفه تو بهشت است و اول تحفه جمعی که با جنازه تو آمده اند مغفرت [illegible] هر که تشییع جنازه کند چهار قیراط ثواب برایش
نویسند یکی برای رفاقت و یکی برای تعزیت و روایت دیگر آمده [illegible] تشییع [illegible] کنند [illegible] تا دفن کنند و خاک بر او ریزند هر گامی
که آمده یک قیراط ثواب نویسند و هر قیراط مثل کوه احد باشد [illegible] تشییعش کنند و برایش استغفار کنند تا روز
قیامت

مرویست از اهل بیت طاهرین علیهم السلام که هر کس بر میتی نماز گذارد جبرئیل با هفتاد هزار فرشته
بر و نماز گذارند و گناه گذشته و آینده اش آمرزیده شود و طریقه آن چنانست که پنج تکبیر بگوید میان هر دو تکبیر شهادتین بگوید و صلوات
بفرستد و برای میت دعا کند و ظاهر اینست که خصوص عبارتی واجب نیست بلکه بهر عبارت که باشد مجزیست و افضل اینست که اگر میت مؤمن باشد
میان هر دو تکبیر چنین بگوید اشهد ان لا اله الا الله وحده لا شریک له وان محمدا عبده ورسوله انا لله وانا
الیه راجعون الحمد لله رب العالمین رب الموت والحیوة صل علی محمد واهل بیته جزی الله محمدا عنا
خیر الجزاء بما صنع بامته وبما بلغ من رسالات ربه اللهم عبدک بن عبدک ابن امتک ناصیته بیدک خلا
عن الدنیا واحتاج الی رحمتک وانت غنی عن عذابه اللهم انا لا نعلم منه الا خیرا وانت اعلم اللهم ان کان
محسنا فزد فی احسانه وتقبل منه وان کان مسیئا فاغفر له ذنبه وارحمه وتجاوز عنه برحمتک اللهم
الحقه بنبیک وثبته بالقول الثابت فی الحیوة الدنیا والاخرة اللهم اسلک بنا وبه سبیل الهدی واهدنا

وَاِيّاهُ صِراطَكَ الْمُسْتَقِيمَ عَفْوَكَ عَفْوَكَ مرويست كه چون جهل كس بر ميت نماز كذارند و بكويند اللّهُمَّ اِنّا لا نَعْلَمُ مِنْهُ اِلّا خَيْرًا

خداي تعالى فرمايد شهادت شما را قبول كردم وكناهان او را كه من ميدانم وشما نميدانيد آمرزيدم واكر مستضعف باشد بعد از شهادتين صلوات

بفرستد و براي مؤمنان دعا كند بعد از ان بكويد اَللّهُمَّ اغْفِرْ لِلَّذِيْنَ تابُوا وَاتَّبَعُوا سَبِيْلَكَ وَقِهِمْ عَذابَ الْجَحِيْمِ واكر مجهول

باشد يعني مذهبش معلوم نباشد بعد از دعاي مؤمنان بكويد اَللّهُمَّ اِنَّ هذَا النَّفْسَ اَنْتَ اَحْيَيْتَها وَاَنْتَ اَمَتَّها اَللّهُمَّ

وَلِّها ما تَوَلَّيْتَ وَاحْشُرْها مَعَ مَنْ اَحَبَّتْ واكر طفل باشد بكويد اَللّهُمَّ اجْعَلْهُ لِاَبَوَيْهِ وَلَنا سَلَفًا وَفَرَطًا وَاَجْرًا و بر طفل

كمتر از شش سال نماز نكذارد و چون شش ساله شود نماز مستحب است و چون بالغ شود واجب شود واكر مخالف مذهب باشد بكويد اَللّهُمَّ

اَلْعَنْ عَبْدَكَ اَلْفَ لَعْنَةٍ مُؤْتَلِفَةٍ غَيْرَ مُخْتَلِفَةٍ اَللّهُمَّ اَخْزِ عَبْدَكَ فِي عِبادِكَ وَبِلادِكَ وَاَصْلِهِ حَرَّ نارِكَ

اَذِقْهُ اَشَدَّ عَذابِكَ فَاِنَّهُ كانَ يُوالِي اَعْدائَكَ وَيُعادِي اَوْلِيائَكَ وَيُبْغِضُ اَهْلَ بَيْتِ نَبِيِّكَ و درين نماز كه

بجهار تكبير بايد نمود چنانكه حضرت پيغمبر صلّى الله عليه وآله بر نماز منافقين چنين ميكرده

مرويست از اهل بيت طاهرين عليهم السّلام كه اموات خود را از اماكن ... دور كنيد ومكان شريف براي قبر اختيار نمائيد كه همسايه

خوب چنانكه در زندكي نفع ميرساند در مرده كي نيز نفع ميرساند ومرويست ... ت را يكمرتبه بشتاب داخل قبر مكنيد بلكه دو سه ذراع دورتر

از قبر ساعتي بكذارند كه تهيه جواب سؤال كيرد وكسي كه درون قبر ميرود بايد برهنه ... ونامحرم نباشد وسر و پا برهنه كند وبندهاي

جامه بكشايد وميت را اكر مرد باشد از ... پاي داخل قبر كنند ... مقدم دارند واكر زن باشد از پهلوي قبر بعرض داخل كنند وكسي

داخل قبر ميشود در وقت داخل شدن بكويد بِسْمِ اللهِ وَبِاللهِ وَعَلى مِلَّةِ رَسُوْلِ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ اَللّهُمَّ اِلى رَحْمَتِكَ

لا اِلى عَذابِكَ اَللّهُمَّ افْسَحْ لَهُ فِي قَبْرِهِ وَلَقِّنْهُ حُجَّتَهُ وَثَبِّتْهُ بِالْقَوْلِ الثّابِتِ وَقِنا وَاِيّاهُ عَذابَ الْقَبْرِ پس استعاذه

كند والحمد وقل هو الله ومعوذتين وآية الكرسي بخواند وچون ميت را در قبر بكذارد بكويد بِسْمِ اللهِ وَفِي سَبِيْلِ اللهِ وَعَلى مِلَّةِ رَسُوْلِ

اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ اَللّهُمَّ اِنْ كانَ مُحْسِنًا فَزِدْ فِي اِحْسانِهِ وَاِنْ كانَ مُسِيْئًا فَتَجاوَزْ عَنْهُ وَاَلْحِقْهُ بِنَبِيِّهِ مُحَمَّدٍ

صَلَواتُكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَصالِحِ شِيْعَتِهِ وَاهْدِنا وَاِيّاهُ اِلَى الصِّراطِ الْمُسْتَقِيْمِ اَللّهُمَّ عَفْوَكَ عَفْوَكَ اَللّهُمَّ

اجْعَلْها رَوْضَةً مِنْ رِياضِ الْجَنَّةِ وَلا تَجْعَلْها حُفْرَةً مِنْ حُفَرِ النِّيْرانِ ومكرر براي ميت استغفار كند وميت را

روي بقبله بر پهلوي راست بخواباند وبند كفن از سر و پا بكشايند وروي راستش را برهنه كرده بر خاك كذارد وقدري تربت مقدس

با او بكذارد وبعد از ان دست چپ بر بازوي چپ ميت كذاشته حركت شديدش دهد وبكويد اي فلاني چون از تو سؤال كنند

بكو اَللهُ رَبِّي وَمُحَمَّدٌ نَبِيِّي وَالْاِسْلامُ دِيْنِي وَالْقُرْآنُ كِتابِي وَعَلِيٌّ اِمامِي وَالْحَسَنُ وَالْحُسَيْنُ وَعَلِيٌّ وَمُحَمَّدٌ وَجَعْفَرٌ

و موسى

وموسى وعلي ومحمد وعلي والحسن والحجة القائم ائمتي ويكمرتبه ديكر همين را اعاده كند بعد از ان كويد انسيتي باز بزبان ديكر
بكويد يس بكويد ثبّتك الله بالقول الثابت هداك الله الى الصراط المستقيم عرّف الله بينك وبين اوليائك
في مستقرٍّ من رحمته بعد از ان بكويد اللهم جافِ الارض عن جنبيه واصعد بروحه ولقّنه منك برهانا
اللهم عفوك عفوك ودر وقت خشت چيدن بكويد اللهم صِلْ وحدته وآنِسْ وحشته واسكن اليه من رحمتك
رحمة تغنيه بها عن رحمة من سواك وچون خواهد بيرون آيد بكويد انا لله وانا اليه راجعون والحمد لله رب العا لمين
اللهم ارفع درجته في اعلى عليين واخلف على عقبه في الغابرين يا رب العالمين واز طرف پاي قبر بيرون آيد
وچون خاک بر قبر ريزند هر كس قدري خاک در دست كرفته بكويد ايمانا بك وتصديقا ببعثك هذا ما وعدنا الله ورسوله
وصدق الله ورسوله اللهم زدنا ايمانا وتسليما بعد از ان بريزد بهر ذره از ان حسنه برايش نويسند ومستحب است مرتبه
با پشت دست ريختن وخويش خاک نريزند كه مورث [illegible] كه از همان قبر بيرون آمده داخل نكنند
كه بر ميت سنكين شود وقبر را بقدر چهار انكشت [illegible] بلند كنند ومربع بسازند [illegible] بر بريزند ابتدا از پيش سر از جانب
قبله كنند واز پيش رو بكردانند تا از زير پايه [illegible] تا [illegible] آب باقي باشد از عذاب قبر ايمن
باشد بعد از ان دست بر قبر كذارند چنانكه انكشتان [illegible] بكويد اللهم آنس وحشته وارحم غربته
وآمن روعته وصل وحدته واسكن اليه من رحمتك رحمة [illegible] بها عن رحمة من سواك واحشره مع من
كان يتولاه وحضرت صادق صلوات الله عليه فرمود چه شود اكر اهل ميت ملاقات منكر ونكير را از ميت خود دفع كنند كسي پرسيد
چون كنند فرمود بعد از دفن كردن كه مردم همه متفرق شوند كسي كه اولي بميت باشد دهن پيش سر ميت برده باواز بلند بكويد
يا فلان بن فلان هل انت على العهد الذي فارقتنا عليه من شهادة ان لا اله الا الله وحده لا شريك
له وان محمدا عبده ورسوله سيد النبيين وان عليا امير المؤمنين وسيد الوصيين وان ما جاء به محمد
صلى الله عليه وآله حق وان الموت حق وان البعث حق وان الساعة آتية لا ريب فيها وان الله يبعث
من في القبور كه چون اين را بكويد منكر با نكير كويد بيا برويم كه تلقينش كرده شد مرويست
از اهل بيت طاهرين عليهم السلام كه چون كسي را مصيبت رسد بايد مصيبت حلت حضرت پيغمبر صلى الله عليه وآله ياد آرد كه عظيم ترين
مصيبتهاست وصبر كند واسترجاع كند يعني بكويد انا لله وانا اليه راجعون وحمد خدا كند كه چون چنين كند رضا بقضاء خدا
داده وثوابش بر خدا باشد واكر صبر نكند قضاء خود كذشته باشد واجرش باطل شود ودر پيش خدا مذموم بود وهر كس در بلا

و مصیبت صبر کند خدای تعالی سیصد درجه برایش بلند گرداند که میان هر دو درجه مثل مابین آسمان و زمین باشد و چون صبر کند
و انا لله و انا الیه راجعون بگوید خدای تعالی فرماید صلوات بر او فرستم و از زمرهٔ هدایت یافتگان شمارم و گناهش را همه بیامرزم غیر از
کبایر و اگر این عبارت را نیز اضافه آن کند اللّهمّ أجُرْني علی مُصِيبَتي وَاخْلُفْ لي خَيْراً منها خدای تعالی بهتر از آن عطا فرماید و هر که
که مصیبتی بیاد آید اگر چه بعد از مدتی باشد بگوید انا لله وانا اليه راجعون والحمد لله ربّ العالمين اللّهمّ أجُرْني على
مُصِيبَتي وَاخْلُفْ عليّ افضل منها همان اجر اول مصیبت داشته باشد و از مرتبه بیشتر از این که گفته باشد تا حال همه گناهانش
آمرزیده شود و مرویست که چون فرزند کسی بمیرد خدای تعالی از ملائکه پرسد که از بندهٔ من فرزند دلبندش را گرفتید چه کرد گویند استرجاع
و حمد کرد پس فرماید در بهشت خانه برایش بنا کنید و خانهٔ حمد نام کنید و نیز مرویست که یک فرزند کسی که پیشتر از او برود بهتر است برای او
از هفتاد پسر که بمانند و همه در راه خدا جهاد کنند و نیز مرویست که خدای تعالی کریمتر از آنست که فرزند مومن را از او بگیرد و بعد از آن
هرگز او را عذاب نکند و اطفال که پیشتر بروند والدین را از دوزخ دور کنند و دست ایشان را گرفته داخل بهشت کنند کسی پرسید که اگر کسی را
فرزند نباشد از این فضل محروم خواهد بود فرمود برادران مومن بمنزلهٔ فرزند یکدیگرند و مرویست که اگر کسی در مصیبت دست بر زانو
زند یا کسی هنگامهٔ نوحه ساز کند اجرش باطل شود [illegible] مرویست از اهل بیت طاهرین
علیهم السلام که کسی را تعزیه کردن و تسلیه دادن موجب بهشت است و هر کس صاحب مصیبتی را تعزیه کند مثل اجر او یابد بی آنکه چیزی
از او کم شود و هر کس زنی مصیبت رسیده را تعزیه کند خدای تعالی او را در سایهٔ عرش خود پناه دهد روزی که هیچکس را پناهی نباشد و هر کس
محزونی را تسلی دهد روز قیامت او را حله از بهشت بپوشانند با زینت و بهجت تمام و مرویست که مردی پسرش وفات کرده بود و جزع
و بی تابی میکرد حضرت صادق صلوات الله علیه بتعزیهٔ او رفته فرمود خود را بمصیبت رسول الله صلی الله علیه و آله تسلی ده که اعظم مصایب است
گفت پسرم بی ... و لهو و معاصی بود جزع من از این جهت است فرمود پیش رو سه چیز در پیش دارد شهادت لا اله الا الله و رحمت بی نهایت
خدا و شفاعت رسول الله صلی الله علیه و آله یکی از این سه ان شاء الله از او فوت نخواهد شد و مرویست که هر کس متکفل احوال یتیمی شود تا آنقدر که
که او را مستغنی گرداند بهشت او را واجب شود و هر کس از روی ترحم دست بر سر یتیمی مالد بعدد هر موی از آن برایش حسنه نوشته شود
و روز قیامت بعدد هر یک از آن نوری عطا کنند و چون یتیم گریه کند عرش بر خود بلرزد پس خدای تعالی فرماید که این بندهٔ مرا که در کوچکی پدر
و مادرش را از او گرفته ام میگریاند بعزت و جلال و ارتفاع که هر مومن که او را تسلی دهد بهشت برای او واجب گردانم
[illegible] مرویست از اهل بیت طاهرین علیهم السلام که هیچ شب بر میت سخت تر از شب اول نگذرد پس
در شب اول بر میت رحم کنید و اگر مقدور نشود دو رکعت نماز گذارید در رکعت اول بعد از حمد آیة الکرسی یکمرتبه و در دوم انا انزلناه

ده مرتبه بخواند و بعد از سلام بگوید اللهم صل علی محمد و آل محمد وابعث ثوابهما الی قبر فلان که تمام ساعت خدای تعالی هزار
ملک بقبر او فرستد هر کدام با حلّه از بهشت و قبرش را وسیع گرداند تا روز قیامت و برای کسی که این نماز را کند ده چهل درجه
بلند گرداند و بعدد هر چه آفتاب بر و تابیده حسنات عطا فرماید و هر کس بقصد میت تصدق کند خدای تعالی امر فرماید که هزار ملک
هر یک طبقی از نور در دست بقبر او در آیند و بر و سلام کنند و گویند که این هدیه فلانی است که برای تو فرستاده و آنکس را در بهشت
هزار شهر و هزار حوری و هزار حلّه عطا فرماید و هزار حاجتش را بر آورد و هر کس برای میت عمل خیر مثل نماز و روزه و حج و طواف و زیارت
و صدقه و دعا و عتق رقبه و تلاوت قرآن و غیر آن هدیه کند هر وقت باشد خدای تعالی اجر او را ده برابر یا بیشتر مضاعف گرداند
و میت را از آن نفع رساند و عذابش تخفیف دهد اگر چه کافر باشد و گاه باشد که میت در تنگنای عذابی باشد که خدای تعالی او را
از آن نجات دهد و با او گویند این نجات بسبب هدیه فلانی است و میت از هدیه و دعا و استغفاری که برایش کنند خوشحال شود
و چند کس را که همه مؤمنان را در یک نماز یا حج یا غیر آن شریک کند ثواب [illegible] علیحده رسد و میت خود هر عمل خیر که
در ایام حیوة کرده باشد مثل تصنیفی و صدقه و کتابت [illegible] کتابت [illegible] یا درختی [illegible] آبی بکند یا کسی را تعلیم چیزی
یا هدایت و دلالت بچیزی یا غیر آن از اعمال خیر بکند تا [illegible] باشد [illegible] و هر کس بتعلیم و دلالت او عمل کند مثل آن ثواب
برای او ثابت باشد مگر آنکه از صاحب عمل چیزی کم شود و نیز [illegible] که بعد از موت ذکر بخیر کنند و عیوب و
سیئاتش را پوشیده دارند و نیز مرویست که اول صحیفه مؤمن [illegible] ببینند اگر خیر است خیر و اگر شر است شر
[illegible]
مرویست از اهل بیت طاهرین علیهم السلام که بزیارت قبور بروید که باعث رقت قلب و اشک چشم
و یاد آخرت است و چون کسی بزیارت قبور رود اهل قبور خبردار شوند و با او انس گیرند و شکفته و مسرور شوند چنانکه در زندگی به دیدن
روند و چون از آنجا برود ایشان را وحشت رو دهد و مفارقت اثر کند و هر کس زیارت قبر والدین یا یکی از ایشان [illegible] در جمعه کند ثواب
حج برایش نویسند و بعد از زیارت و دعا والدین حاجتی که داشته باشد بخواهد که انشاء الله مستجاب شود و چون خواهد بر اهل مقابر
سلام کند بگوید السلام علی اهل الدیار من المؤمنین والمسلمین رحم الله المستقدمین والمستأخرین وانا ان شاء الله
بکم لاحقون و چون اراده دعا کند بگوید اللهم جاف الارض عن جنوبهم وصاعد الیک ارواحهم ولقهم منک
رضوانا واسکن الیهم من رحمتک ما تصل به وحدتهم وتونس به وحشتهم انک علی کل شیء قدیر و گر خواهد
بگوید اللهم ارحم غربتهم وصل وحدتهم وآنس وحشتهم وآمن روعتهم واسکن الیهم من رحمتک
ما یستغنون بها عن رحمة من سواک والحقهم بمن کانوا یتولونه و نیز مرویست که هر کس بر اهل مقابر چنین سلام کند که

اَهل صح

اَلسَّلامُ عَلی اَهلِ لا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ مِن اَهلِ لا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ لا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ کَیفَ وَجَدتُم قَولَ لا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ نَحنُ نَقولُ لا اِلٰهَ
اِلَّا اللّٰهُ یا لا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ مَن لا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ بِحَقِّ لا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ اِغفِر لِمَن قالَ لا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاحشُرنا فی زُمرَةِ مَن
قالَ لا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ مُحَمَّدٌ رَسولُ اللّٰهِ خدای تعالی او را ثواب پنجاه ساله عبادت عطا فرماید و پنجاه ساله سیئات او و والدین
عفو فرماید و هر کس داخل مقبره شود بگوید اَللّٰهُمَّ رَبَّ هٰذِهِ الاَرواحِ الفانِیَةِ وَالاَجسادِ البالِیَةِ وَالعِظامِ النَّخِرَةِ الَّتی
خَرَجَت مِنَ الدُّنیا وَهِیَ بِکَ مُؤمِنَةٌ اَدخِل عَلَیهِم رَوحاً مِنکَ وَسَلاماً مِنّی بعدد هر کس از زمان آدم تا روز قیامت
برای حسنات نویسند و هر کس در مقبره یک آیه از قرآن بخواند خدای تعالی ثواب هفتاد نبی با و عطا فرماید و هر کس برای اموات از خدای
طلب رحمت کند از آتش نجات یابد و خندان داخل بهشت شود و اگر در مقبره سوره یس بخواند بعدد اهل آن مقبره برایش حسنات
نویسند و عذاب از آن مقبره تخفیف دهند و اگر آیة الکرسی بخواند و ثوابش را باهل قبور هدیه کند بعدد هر حرفی از آن ملکی برای او
تسبیح کند تا روز قیامت و اگر یازده مرتبه قل هو الله بخواند و ثوابش را باهل مقبره هدیه کند بعدد ایشان ثواب و حسنات یابد
و اگر دست بر قبر گذارد و هفت مرتبه انا انزلناه بخواند از فزع اکبر روز قیامت ایمن باشد و او و صاحب قبر هر دو آمرزیده شوند
و خدای تعالی ملکی را فرستد که در پیش آن قبر عبادت کند و ثوابش برای صاحب قبر نوشته شود و چون از قبر بیرون آید بر هیچ
خوفی و هولی نگذرد مگر آنکه خدای تعالی آنرا از او دفع گرداند تا آنکه داخل بهشت شود و مرویست از حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله که فرمود اگر
کسی بر سر اخگر آتش بنشیند تا جامه بسوزد تا آتش ببدنش رسد دوست‌تر دارم که بر سر قبری بنشیند اما بر سر قبور براه رفتن و پا گذاشتن
قصور ندارد مرویست که چون داخل مقبره شوید بر قبور پا بگذارید که اگر صاحب قبر مؤمن باشد راحت یابد و گرنه الم یابد اما ظاهر
که قبور اکابر دین و علما را رعایت ادب باید نمود و مرویست که حرمت مؤمن بعد از مردن مثل حرمت اوست در زندگی
[illegible] مرویست از حضرت صادق صلوات الله علیه که فرمود حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله در شب معراج از
جناب الهی سؤال نمود که خدایا کدام عمل در پیش تو افضل است فرمود یا احمد هیچ چیز پیش من افضل از توکل و رضا بقسمت
من نیست یا احمد واجب است محبت من جمعی را که در طاعت من با هم دوستی کنند و در معصیت من از هم دوری نمایند و بر من
توکل کنند و محبت من علت و غایت و نهایت ندارد و برای دوستان خود هر علم عزت و قرب که در پیش خود بلند گردانم علمی بازاء
آن در پیش خلق پست گردانم ایشانند جمعی که حاجات خود را بمخلوقین نبرند و بطونشان از حلال خفیف و لذت و نعمتشان در
دنیا ذکر و محبت و رضاء من یا احمد اگر خواهی اورع ناس باشی در دنیا زاهد و باخرت راغب باش گفت خدایا در دنیا چون زاهد
و باخرت چون راغب باشم فرمود خود را از طعام و شراب و لباس دنیا سبکبار دار و دل بر ذخیره دنیا مدار و از ذکر و یاد من

فقال الهی

غافل مباش گفت دوام ذکر ترا چون تحصیل کنم فرمود بخلوت از ناس و بغض ترش و شیرین دنیا و فراغ شکم و مشاغل دنیا یا احمد بپرهیز
از آنکه مانند اطفال هر سرخ و زرد که بینی میل کنی و هر ترش و شیرین که یابی فریفته شوی گفت خدایا بعملی دلالت فرمای که بتو نزدیک شوم
فرمود شب را بنهار بیدار دار و روز را بجوع بشب آر یا احمد بعزت و جلال خود که هیچ کس برای من ضامن چهار چیز نشود مگر که
از اهل بهشتش کنم دائم زبانش را از بیفایده و دلش را از خیالهای باطل ببندد و بداند که من احوال او را می بینم و میدانم و روشنی چشم
بجوع باشد گفت لذت و حلاوت گرسنگی و خاموشی و خلوت نتیجه اینها چیست فرمود حکمت و معرفت و حفظ دل از خیالهای باطل و
نزدیکی خدا و زهد در دنیا و حزن و خفت مؤنت و کلام حق یا احمد میدانی چه وقت بنده بمن نزدیک شود گفت فرمود وقتی
که گرسنه یا در سجده باشد یا احمد عجب دارم از سه کس کسی که در نماز میداند که در پیش که ایستاده و با که در مناجات است
و با این حال خواب آلوده بباشد و کسی که قوت یکروزه دارد و فکر فردا [illegible] که نمیداند که من از او راضی ام یا نه و خنده میکند
یا احمد در بهشت قصرهاست از لؤلؤ که هیچ مفصلی ندارد [illegible] خواص بندگان من [illegible] هر روز هفتاد مرتبه بر ایشان نظر کنم و تکلم
و در هر نظر هفتاد برابر پادشاهی [illegible] ایشان را [illegible] باشند ایشان محو لذت ذکر
باشند فرمود آنانند که زبان از فضول کلام و شکم از [illegible] یا احمد [illegible] با خدا محبت با فقراست و نزدیکی ایشان
گفت فقرا کیانند فرمود آنانکه از دنیا بقلیلی راضی باشند [illegible] باشند و با کسی شکایت نکنند و دروغ
نگویند و بدنیا فرحناک و بفقدان غمناک نشوند یا احمد [illegible] اگر خواهی بمن نزدیک شوی ایشان را بخود
نزدیک کن و اگر خواهی از من دور باشی ایشان را از خود دور کن که ایشان دوستان منند یا احمد خود را بلباسهای نازک و طعامهای
لذیذ و بساطهای نرم میارای که نفس مأوای هر شر و رفیق هر سوء است اگر بطاعت میخوانی ترا بمعصیت میخواند در طاعت مخالفت
و در معصیت موافقت میکند اگر گرسنه شود شکوه کند و اگر سیر گردد سرکشی از سر گیرد و اگر فقیر شود غضبناک شود و اگر مستغنی شود
متکبر شود و اگر از حوادث ایمن گردد از خدا غافل شود نفس قرین شیطانست نفس مثل شتر مرغ است بسیار میخورد و بار برنمیدارد دل
[illegible] رنگش خوش آینده و طعمش تلخست یا احمد دنیا و اهل دنیا را دشمن دار و آخرت و اهل آخرت را دوست دار گفت خدایا ایشان
کیند فرمود اهل دنیا کسی که خواب و خوردن و خنده و خفتن ایشان بسیار باشد و بقسمت خود راضی نشود و چون با کسی بد کنند عذرخواهی نکنند
و کسی از ایشان عذر خواهد قبول نکنند در طاعت کاهل و ناتوان و در معصیت دلیر و توانا املشان طویل و اجلشان قریب محاسبه نفس خود نکنند
[illegible] میکنند قلیل العلم کثیر الکلام بر عاقبت خود نترسند و از حال [illegible] نه در نعمت شکور و نه در شدت صبور خود را با [illegible] بینند
[illegible] که ندارند دعوی کنند و عیوب ناس گویند یا احمد عیب اهل دنیا بسیار است اما جهل و حماقت [illegible] تکبر و ضلالت در پیش

مردم عقلا و در پیش عارفین جهلاء یا احمد اهل آخرت رویشان تنک و حیاشان بسیار حمق و مکرشان قلیل و خیر و نفعشان
کثیر مردم از ایشان در راحت و ایشان از خود در تعب کلامشان سنجیده عقل و همیشه در محاسبهٔ نفس چشمشان در خواب و دلشان
بیدار چشمشان گریان و دلشان بذکر خدا در کار وقتی که مردم را از غافلان نویسند ایشان را از ذاکران نویسند در اول نعمت
حمد شیوه و در آخر شکر پیشه دعاشان در پیش خدا مرفوع و کلامشان محبوب و مسموع ملائکه با ایشان خشنود و مانع ذکر خدا از
ایشان مفقود علما را بملاطفت پیروی کنند و جهال را برحمت هدایت نمایند موت هر کس یکمرتبه باشد و ایشان از شدت
مجاهدهٔ نفس و مخالفت هوس روزی هفتاد مرتبه بمیرند و از ضعف و ناتوانی بهر بادی بلرزند و در وقت عبادت چون ستون محکم
بایستند و دلشان خالی از هر شغلی غیر خدا بعزت و جلال خودم که چون روحش از بدن مفارقت کند بزندگی خوشی زنده اش
گردانم و ملک الموت را بر او مسلط نکنم بلکه خود متولی قبض روحش شوم و درهای آسمان را برای روحش بگشایم و حجابها را از پیش خود
و او بردارم و بهشتها را امر فرمایم تا زینت کنند و حور العین را [illegible] تماشا شوند و ملائکه را تا بر ایشان صلوات فرستند
و درختان را تا بیار آیند و میوه ها را [illegible] و بادی از [illegible] فرمایم تا گردهای مشک و کافور برای او بی آتش
بخور کنند و در میان من و آن روح هیچ پرده [illegible] نباشد [illegible] اکرام و رحمت و رضوان به پیش خود خوانم ای کاش
می‌بینی که ملائکه چون او را دست بدست گیرند یا احمد اهل آخرت طعام گوارا نیابند تا خدای خود را نشناسند و از
مصیبت محزون نشوند تا سیئات خود را [illegible] باشند و از عبادت فرصت استراحت نیابند و
ایشان در دنیا راحتی نبوده باشد و چون براحت رسند مونس ایشان اشک چشمانست که در شبها بر رویشان روان شود و هم نشینان
ملائکه باشند و همرازشان خدای بزرگشان دلشان در سینه از غایت خون و الم مجروح همیشه مشتاق آخرت یا احمد میدانی
که زاهدان در پیش من چه مرتبه دارند گفت نه فرمود روز قیامت که خلایق همه گرفتار حساب باشند ایشان از آن ایمن باشند
و کمترین عطیه که بایشان عطا کنم اینست که کلیدهای بهشت همه را بایشان دهم تا از هر در که خواهند درون روند و ایشان را در مقام
خوشی در پیش خود بنشانم و انواع لذت از مکالمهٔ خود بایشان عطا کنم و چهار در بر ایشان بگشایم یکی آنکه هدیه و کرامات و عطایا
از پیش من داخل شوند و یکی آنکه هر وقت خواهند بی مشقت و تعب تماشای من کنند و یکی آنکه تماشای مخالفین و ظالمین کنند در جهنم
که چون بانواع معذب‌اند و یکی آنکه حور العین و خدام بر ایشان داخل شوند گفت خدایا این زاهدان کیانند فرمود آنانکه دل بسته
بخانه که از خرابیش غمگین شوند و نه بفرزندی که از مرگش محزون گردند و نه بمالی که از رفتنش مهموم باشند و نه بکسی که آشنایند [illegible]
ایشان مانع شود از خدا و نه زیادتی قوتی دارند که از ایشان سؤال کنند و نه جامهٔ نازک فاخر بپوشند یا احمد روی زاهدان

زرد است از تعب عبادت شب و روزه روز زبانشان کند است مگر در ذکر خدا دلهای ایشان در سینه از کثرت مخالفت
آرزوها پاره پاره و بدنشان از کثرت مجاهده زار و نزار و در کمال سعی در عبادت بی آرام و بیقرار ولیکن نه از شوق
جنت و نه خوف نار بلکه چون خدا را شناخته و اهل عبادت یافته بیقرار عبادت گشته‌اند گفت خدایا آیا از امت من
کسی را این رتبه عطا فرموده فرمود یا احمد این درجه اولیا و صدیقین است از امت تو و غیر امت تو گفت خدایا
زهاد کدام امت بیشتر اند فرمود زهاد بنی اسرائیل در میان زهاد امت تو مثل یک موی سیاه است در گاو سفید حضرت پیغمبر
صلی الله علیه و آله فرمود بعد از آن خدا را حمد و شکر بسیار نمودم و از برای زهاد دعا کرده گفتم خدایا بر ایشان رحم کن و ایشان و دین ایشان را
که ایشان بآن راضی گشته اند حفظ کن و ایشان را ایمان عطا نمای که بعد از آن شک نکنند و ورعی که بعد از آن بدنیا رغبت ننمایند
و خوفی که بعد از آن غافل نشوند و علمی که بعد از آن جهل نداشته باشند و عقلی که بعد از آن از حمق ایمن باشند و نزدیکی که بعد از آن
دوری نه بینند و خشوعی که قساوت در عقب آن نباشد و ذکری که نسیان در پی آن نبود و عزتی که بعد از آن خواری نه بینند و صبری
که بعد از آن جزع نکنند و حلمی که بعد از آن بیتابی [illegible] و ایشان را [illegible] کردان [illegible] و ایشان را با آفات دنیا و
آفات نفوس خود و وساوس شیطان بینا گردان [illegible] ایمن [illegible] یا احمد از عبادت و ورع
غافل مباش که اول و میان و آخر دین همه ورع است و [illegible] مثل کشتیست چنانکه از دریا بغیر کشتی
نتوان گذشت هم چنین زاهد بی ورع از دنیا نتواند نجات یافت یا احمد [illegible] بنده گشوده شود و [illegible] در بهشت مردم
مکرم و در بهشت خدا عزیز و معظم گردد یا احمد خموشی پیشه کن که معمورترین دلها دل اهل ورع و خاموشانست و خرابترین دلها دل
بیهوده گویانست یا احمد عبادت ده جزو است نه جزوش طلب حلالست اگر مطعم و مشرب خود را از حرام پاک کنی در حفظ و پناه من باشی
گفت خدایا اول عبادت چیست فرمود اول عبادت روزه و خموشی است یا احمد میدانی نتیجه روزه چیست گفت نه فرمود کم خوردن و
کم گوئی و نتیجه خموشی حکمت است و نتیجه حکمت معرفت و یقین و چون بنده صاحب یقین شود پروا از سختی و سستی دنیا نکند و چون چنین
شود از منع کرده من راضی باشد و چون بقضای من عمل کند سه صفت با او عطا فرمایم شکری که مخلوط بجهل نباشد و ذکری که مخلوط بنسیان
نبود و محبتی که بر من غیر مرا اختیار نکند پس چون مرا دوست دارد من او را دوست دارم و خلق را دوست او گردانم
بعظمت و جلال خود [illegible] پس علم خواص خلق خود را از او پوشیده ندارم و در شب و روز همراز او باشم
از غیر من قطع شود و کلام خود و کلام ملائکه خود با او بشنوانم و سر خود را که از خلق پنهان داشته‌ام با او بشنوانم
تا خلق از او حیا کنند و گناهانش بیامرزم و دلش را خزینه اسرار خود کنم و پرده از احوال بهشت و دوزخ و اهوال

تا همه را مشاهده کند و قبرش را منور کردانم و شدت موت و ظلمت قبر و لحد و هول قیامت نبیند و نصب میزان و نشر دیوان برایش کنم و بود از آن
کاهی می افتد و کاهی برمیخیزد تا آنکه از صراط بگذرد و ملک این بنده خود را بالاتر از ملک همه ملوک کردانم و بهشت و نعیم بهشت را
برای او مهیا کنم و عقلش را مستغرق معرفت خود کردانم و چون ملک الموت برو نازل شود کوید خوشت باد که خدای عز و جل مشتاق تست
ای دوست خدای درهای آسمان که اعمال تو از آن بالا میرفت و محراب و مصلای تو همه بر تو کریه میکنند و ملائکه بر سرش ایستاده باشند
هر یک جامی از کوثر و جامی از شراب بهشت در دست چون روحش از بدن بیرون آید از آن آب و شراب باو دهند تا سکرات و تلخی موت
زایل شود و مژده آتش دهند پس از دست ملائکه پرواز کند و به پیش خدا رود کمتر از چشم بر هم زدنی و میان او و خدا هیچ حجاب و مانعی
نباشد پس در جانب راست عرش بنشینند پس خدای تعالی از و سوال کند که دنیا را چون گذاشتی کوید بعزت و جلال تو که از بس خوف تو داشتم
از دنیا خبر نداشتم پس خدای تعالی میکوید راست میکوئی اگرچه بدنت در دنیا بود اما روحت همیشه با من میبود و من از ظاهر و باطنت خبر
دارم هرچه خواهی سوال کن تا عطا نمایم [illegible] در جنت من [illegible] پس آن روح کوید که تو معرفت خود مرا عطا فرمودی
که بآن از همه چیز مستغنی شدم بعزت و جلال تو که اگر مرا [illegible] میکردند یا هفتاد مرتبه میکشتند بسخترین انحاء کشتن که دنیا
تو پیش من از همه چیز بهتر [illegible] بود [illegible] که هرچه دارم [illegible] دارم اگر تو مرا اکرام نمیکردی ذلیل میبودم و اگر نصرت
نمیدادی مغلوب میبودم و اگر تو تقویت نمینمودی [illegible] میبودم و اگر تو مرا رحمت نمیپوشیدی اول مرتبه که معصیت کردم هلاک میگشتم
چون رضای تو میخواهم که عقل مرا تمام کردی تا ترا شناختم و حق را از باطل دانستم و امر از نهی و علم از جهل و نور از ظلمت تمیز کردم پس خدای تعالی
فرماید بعزت و جلال خودم که میان من و تو هیچ حجاب نباشد تا هر وقت خواهی به پیش من آئی با دوستان خود چنین کنم یا احمد میدانی
کدام زندکی کواراتر و کدام حیوة باقی است کفت خدایا نمیدانم فرمود زندکی کوارا آنست که صاحبش از ذکر من ماندن شود و نعمت
مرا فراموش نکند و از حق من غافل نکردد و حق مرا بشناسد و شب و روز طالب رضای من باشد و اما حیوة باقی کسی دارد که طاعت من کند
تا دنیا در نظرش ذلیل شود و آخرت عظیم کردد و خواهش مرا بر خواهش خود اختیار کند و بر وفق رضای من نماید و مرا چنانکه حق تعظیم منست
تعظیم کند و بداند که من از و غافل نیستم و شب و روز مرا در نظر داشته باشد تا از معصیت من کریزان باشد و دلش را از صفات ذمیمه و
نیتهای باطل پاک کند تا شیطان در دلش راه نیابد و شیطان را دشمن دارد و اطاعتش نکند و چون باین طریقه عمل نماید دلش را از محبت
خود زنده میکردانم و هیچ چیز را بر من اختیار نکند و هرچه کند و کوید برای من کند و چشم و کوش دلش را بکشایم تا بچشم دل عظمت مرا بیند
و بکوش دل حکمت مرا بشنود و دنیا را برو تنگ کردانم و لذت دنیا را از دلش بیرون کنم و از دنیا و مافیها بیزارش کنم چنانکه شبان
[illegible] کوسفند [illegible] و کرک بیشتر ساند و چون چنین شود از مردم کریزان کردد و از دنیای فانی که خانه شیطانست دل بردارد

[illegible]

وشتاق آخرت که خانهٔ رحمن است شود و بعظمت و هیبت او زینت کند اینست بندگی که او را حیوة باقی یا احمد کسی که عقل ندارد
غنی نیست و کسی که جهل ندارد فقیر نیست یا احمد میدانی بچه چیز ترا افضل از سایر انبیا کردم گفت نمیدانم فرمود بسبب یقین و حسن خلق
و سخاوت و رحم بر خلق و همچنین مؤمنانی که دنیا بایشان محکم است باین صفات این رتبه یافته اند یا احمد قول و فعلت را برای
من کن و بدنت را متواضع گردان تا هرگز از من غافل نشوی که هر کس از من غافل شود از و پروا نکنم هر جا که هلاک شود یا احمد عقل را
پیش انداز که از دست رود کار فرمای که هر کس عقل را بکار فرماید خطا نکند و بعلمی که ترا عطا کرده ام عمل نمای تا علم اولین و آخرین برای تو
جمع شود و چون چنین کنی آنقدر معرفت در دلت اندازم که هیچکس وصف آن نتواند و بهر راه خیر ترا هدایت کنم و قوت عبادت بدهم
و عبادت ترا در چشم و دلت شیرین گردانم تا هیچ چیز را از آن دوستر نداری یا احمد اگر خواهی حلاوت ایمان دریابی گرسنگی را
پیشهٔ خود و خموشی را شیوهٔ زبان و خوف را لازم دل گردان اگر چنین کنی نجات یابی و گرنه هلاک شوی یا احمد بعزت و جلال
خودم که اول عبادت عابدین و توبه ایشان و تقرب ایشان [illegible] و تنهای از اهل دنیا و اول معصیت
سیری و بیفایده گوئی و اختلاط اهل دنیا یا احمد چون بنده گرسنگی و خموشی پیشه کند حکمت در او [illegible] اگر چه کافر باشد
اما اگر کافر باشد آن حکمت بر او حجت باشد و [illegible] فراغت شود پس آنچه نمیدید ببیند و آنچه [illegible]
عیوب خود [illegible] باشد تا بآن مشغول شود و از عیوب مردم [illegible] شیطان و حیلهای نفس خود [illegible]
[illegible] یا احمد هیچ عبادت [illegible] پس کسی که [illegible]
مثل کسیست که نماز ایستد و قرائت کند یا احمد میدانی چه وقت عابد عابد باشد گفت نمیدانم فرمود وقتی که هفت صفت در و
[illegible] از حرام باز دارد و خموشی که از کلام بیفایده باز دارد و خوفی که روز بروز گریه اش زیاد شود و حیائی که در خلوت [illegible] کند
و کم خوری که بقدر ضرورت خورد و دنیا را دشمن دارد که آنرا دشمن دارم و خوبان را دوست دارد که من ایشان را دوست دارم یا احمد چنین
که کسی گوید من خدا را دوست دارم تا آنکه از دنیا بقوتی و جامهٔ سهلی راضی شود و عمر خود را در عبادت من کند و خموشی را پیشه کند
و توکل بر من کند و گریه بسیار و خنده کم کند و مخالفت هوا و هوس کند مسجد خانه اش و علم مصاحبش و زهد همنشینش و علما دوستانش و فقرا رفقا
باشند و طالب رضای من باشد و از غضب من بگریزد و از اهل دنیا و از معاصی گریزان باشد و خود را مشغول ذکر من و تسبیح من دارد و در
وعده صادق باشد و بعهد وفا کند و دلش از صفتها [illegible] و فکرهای باطل پاک باشد و عارض از شک و ریا و تقصیر پاک باشد و در فرا[illegible] یقین
سعی تمام کند [illegible] بثواب و هرب از عذاب من باشد و رفیق و همنشین دوستان باشد یا احمد اگر بنده مثل تمام اهل آسمان و زمین
[illegible] مثل ایشان نماز کند و مثل ملائکه [illegible] طعام نکشد و مثل عابد [illegible] لباسهای [illegible] و بآن [illegible] ذره [illegible]

حب دنیا یا حب ریاست یا نام یا آوازه یا زینت دنیا باشد در جوار من راه نیابد و محبت خود را از دلش بردارم و دلش را تاریک کنم تا مرا
فراموش کند و حلاوت محبت خود را از او بچشانم و بر تو باد رحمت و سلام من و ایضاً از حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله مرویست که خدای تعالی فرموده ای آدمیزاد
تو انصاف نمی آری و شرم نداری همیشه من با تو بنعمت و رحمت و شفقت و دوستی و مهربانی میکنم و تو با من بذنوب و معاصی مخالفت و دشمنی میکنی
همیشه خیر و رحمت من بر تو نازل میشود و شر و مخالفت تو پیش من می آید هر شب و روز فرشته کریم از تو عمل قبیح نزد من می آرد اگر تو وصف خود
از کسی بشنوی و بدانی که ترا میگوید هر آینه دشمن خود شوی مرا در وقت غضب یاد کن تا من ترا در وقت غضب یاد کنم و هم از آنحضرت صلی الله
علیه و آله مرویست که منادی از پیش عرش ندا کند که ای بنی آدم خدای تعالی شما را سلام میرساند و میگوید من شما را اشتیاق خود میکنم و شما مشتاق
من نمیشوید و شما را از خود میترسانم و نمیترسید شبها را بخواب و روزها را بغفلت میگذرانید پس این راه دور و دراز را کی طی میکنید و هم آنحضرت
صلی الله علیه و آله بحضرت امیرالمؤمنین علیه السلام فرمود یا علی ترا وصیت چند میکنم مادام که آنرا محافظت کنی همیشه در خیر باشی یا علی بهترین
جهاد اینست که چون صبح برخیزی ظلم کسی در خاطر نداشته باشی هر کسی که مردم از زبانش ترسند از اهل دوزخ باشد بدترین مردم کسیست
که از ترس شر و زبانش اکرامش کنند یا علی بدترین مردم کسیست که آخرت ... و بدتر از و کسیست که آخرت خود را بدنیای دیگری بفروشد
یا علی کسی قبول عذر نکند خواه راست و خواه دروغ بشفاعت من نرسد یا علی بهشت حرام است بر هر فحاش هرزه گو که از هر چه گوید
و باد گویند پروا نکند یا علی مزاح ... برود ... برود زنهار ملال و کاهلی بخود راه مده که چون ملال
یابی صبر بر حق نکنی و چون کاهل شوی ادای ... نتوانی یا علی ... مگر سوء خلق را که صاحب خلق بد از هر گناه که توبه
آید در گناه دیگری افتد بلکه توان داشت یا علی ... بهشت خشتی از طلا و خشتی از نقره آفریده دیوارش از یاقوت و سقفش از زبرجد
و ریگش از لؤلؤ و خاکش از زعفران اذفر گردانیده بعد از آن فرموده تکلم کن گفت لا اله الا الله الحی القیوم سعادت یافت هر کس داخل
من شد فرمود بعزت و جلال من که داخل تو نشود شرابخوار و سخن چین و دیوث و اعوان ظلمه و مخنث و نباش و عشار و قاطع رحم یا علی
چند کس از این امت کافرند بخدا سخن چین و کسی که جستجوی اسرار مردم کند و دیوث و کسی که زنی بحرام یا زنی محرم یا حیوانی را نکاح
کند و کسی که در فتنه سعی کند و کسی که صلاح حرب با اهل حرب مسلمین فروشند و مانع زکوة و مستطیع که حج نکرده بمیرد یا علی سه چیز از
مکارم اخلاق است در دنیا و آخرت عفو کردن از کسی که بر تو ظلم کند و صله کردن با کسی که از تو قطع کند و حلم ورزیدن از کسی که
با تو ناخوشی کند یا علی نماز چند کس مقبول نشود بنده که از صاحبش بگریزد و زنی که شوهرش را برنجاند و از و دوری کند و مانع زکوة
یا علی هر کس هشت صفت داشته باشد حقیقت ایمان برایش کامل بود و درهای بهشت برایش گشوده شود وضو را بر آب سازد و نماز را
در وقت با حقوق خود گذارد و زکوة مال دهد و غضب خود را حفظ کند و زبان نگاه دارد و از گناهان استغفار کند و خیر خواهی

اهل بیت طاهرین علیهم السلام کند یا علی مجالست سه طائفه دل را بمیراند اغنیا و ارذال و زنان یا علی سه چیز از حقیقت ایمانست
صدقه در وقت پریشانی و انصاف بحق و بذل علم بمتعلم یا علی سه چیز است که هر کس نداشته باشد عملش تمام نبود ورعی
که از معاصی نگاهش دارد و خلقی که با مردم مدارا کند و حلمی که جهل جاهلان را بگذراند یا علی دو ساله راه برو بر والدین و یکساله
برای صلهٔ رحم و یکمیل بعیادت مریض و دو میل بتشییع جنازه و سه میل باجابت دعوت و چهار میل بزیارت مؤمن و پنج میل
بمدد درمانده و شش میل باعانت مظلوم و در استغفار تقصیر مکن یا علی چون کسی بمیرد مردم گویند چه گذاشته
ملائکه گویند چه آورده یا علی سه چیز مورث قساوتست شنیدن غنا و صید کردن بلهو و بدر خانه سلاطین رفتن یا علی
هر کس خلقش نیکوتر و حلمش زیادتر و برّش با قربا بهتر و انصافش بیشتر از همه کس بمن شبیه‌تر و هم آنحضرت صلی الله علیه و آله بابوذر رحمه الله
فرمود یا اباذر وصیت مرا محافظت نمای تا در دنیا و آخرت نجات یابی خدا را چنان عبادت کن که گویا او را می‌بینی که اگر
تو او را نه بینی او ترا می‌بیند یا اباذر اهل بیت من کشتی نوح اند هر کس پناه بایشان برد نجات یابد و هر کس از ایشان باز ماند
هلاک شود یا اباذر پنج چیز را پیش از پنج چیز غنیمت دان جوانی پیش از پیری و صحت پیش از بیماری و غنی پیش از فقر و فرصت
را پیش از بی فرصتی و زندگی پیش از مرگ یا اباذر چون کار خیر بخاطرت رسد تاخیر مکن که نمیدانی بعد از این چه شود اگر بعد از این
جای کار دیگر بتوان کرد و گرنه ازین کار محروم نباشی بسا کسی که روز را بشب رساند و بفردا نرساند یا اباذر خود را در دنیا غریب
شمار یا مثل مسافر انگار و از جملهٔ مردگان پندار چون صبح برخیزی در فکر شام مباش و چون بشام رسی خیال صباح مدار یا اباذر
عمر را غنیمت شمار و بر عمر بخیل‌تر از درم و دینار باش یا اباذر حقوق خدا بیش از آنست که توان دانست و نعمتهای او بیش از آنکه
توان شمرد غیر این چاره نیست که صبح و شام در استغفار و توبه باشی یا اباذر مومن از خطیئه گریزان‌تر باشد که صید از دام یا اباذر
آدمی گناه کند و باین سبب از روزی خود محروم شود یا اباذر کاری که نفعی ندارد مکن و حرفی که فایده ندارد مگو و زبان را بیش از آن
حفظ کن که مار احفظ میکنی یا اباذر جمعی در بهشت نگاه کنند و جمعی را در درجات بالاتر از خود ببینند گویند خدایا ما و ایشان
در دنیا با هم میبودیم چرا ایشان را بر ما تفضیل فرمودی فرماید هیهات ایشان گرسنه و تشنه میبودند و شما سیر و سیراب میبودید
ایشان عبادت میکردند و شما میخوابیدید ایشان مشقت میکشیدند و شما راحت میکردید یا اباذر چشم من بنماز روشن است
چنانکه چشم گرسنه و تشنه بطعام و آب و تشنه از طعام و آب سیر میشوند و من از نماز سیر نشوم یا اباذر خوشا جمعی که روز قیامت علمی شاهی
افراشته به بهشت سبقت کنند ایشانند که در سحرها و غیر آن بمساجد سبقت کنند یا اباذر دنیا زندان مؤمن و بهشت کافرانست
مؤمن در دنیا نباشد مگر محزون و چون محزون نباشد که هرگز از بلا فارغ نیست و چون از دنیا برود براحت رسد یا اباذر

ابوذر

هیچ عبادتی مثل آن نیست که همیشه محزون باشی اگر توانی گریه کن و اگر نتوانی دل را غمگین دار و خود را بگریه آر که دل سخت از خدا دور است یا اباذر هر کس حسنه کند و تکیه بر آن کرده از معصیت ایمن شود مستوجب غضب خدا شود یا اباذر دانا کسی است که خود را بر مشقت دارد و کار آخرت کند و نادان کسی است که پیرو هوای نفس خود باشد و خود را بآرزوها فریب دهد یا اباذر دنیا و هر چه در دنیاست ملعونست مگر آنچه برای خدا باشد یا اباذر خدای تعالی بهر کس اراده خیر دارد او را در دین دانا و در دنیا زاهد گرداند و بعیوب نفس خود بینا کند یا اباذر چون کسی را بینی که ترک دنیا کرده سخن او بشنو که دلش از حکمت پر است یا اباذر من دعا کردم که خدا رزق من و دوستان مرا قدر کفاف کند و اعدای مرا مال بسیار دهد یا اباذر از خدا به پرهیز و بمردم منما که از خدا بهتری و دلت را خبر نباشد یا اباذر هر چه میکنی حتی خوردن و خوابیدن نیت رضای خدا کن تا از آن ثواب یابی یا اباذر بهشت میخواهی آرزوی دنیا از دل بیرون کن و همیشه منتظر مرگ باش و از خدا حیا کن گفت ما همه از خدا حیا میکنیم فرمود حیا این نیست حیا آنست که مقابر و مرگ را فراموش نکنی و در خوردن و پوشیدن از حلال و حرام بی پروا نباشی هر کس کرامت آخرت خواهد ترک زینت دنیا کند چون چنین باشی از اهل دوستی خدا باشی یا اباذر اگر یکی از زنان بهشت در شب تاریک نگاه بر زمین کند از نور طلعت او تمام روی زمین روشن تر از ماه شود در شب بدر و تمام اهل زمین عطر او بشنوند و اگر جامه از جامهای بهشت را در دنیا بگشایند هیچ کس تاب دیدنش نیارد و همه بیهوش بیفتند یا اباذر جوانی که برای خدا ترک لذات و شهوات دنیا کند و جوانی را در طاعت به پیری رساند اجر هفتاد و دو صدیق داشته باشد یا اباذر کسی که چون اذان نماز شنود اجابت کند و مساجد را خوب عمارت کند ثوابش بهشت باشد گفت عمارت مسجد کدام است فرمود آنکه در مسجد آواز بلند نکنی و مشغول لغو و باطل و بیع و شری نشوی و اگر نه چنین کنی در قیامت حسرت و ندامت کشی یا اباذر تا در مسجد باشی ملائکه بر تو صلوات فرستند و هر نفسی که کشی درجه بلند کنند و ده حسنه نویسند و ده سیئه محو کنند یا اباذر کسی که متقی نباشد یا در اکل و شرب و لباس تمیز حلال و حرام یا محاسبه نفس خود نکند مثل کسی که با کمال دقت محاسبه شریک و تجار کند یا اباذر خدای تعالی فرموده بعزت و جلال خودم که هیچ بنده رضای مرا بر رضای خود اختیار نکند مگر آنکه نفسش را غنی گردانم و قصد و فکرش را صرف آخرت کنم و آسمان و زمین را ضامن رزقش گردانم و من برای او بجای تجارت هر تاجر باشم یا اباذر اگر آدمی از رزق خود بگریزد چنانکه از مرگ میگریزد رزقش باو میرسد چنانکه مرگ باو میرسد یا اباذر خدای تعالی نظر بمال و جمال نکند بلکه نظر بدل و اعمال کند یا اباذر کسی که فرج و زبان را حفظ کند داخل بهشت شود گفت مگر ما را بحرفی که گوییم مواخذه کنند فرمود مگر مردم را سر از بر بدوزخ مگر حاصل زبان یا اباذر کسی که خواهد مردم در پیش او بر سر پا ایستند جای خود را در آتش مهیا داند یا اباذر کسی که بقدر ذره کبر در دلش باشد بوی بهشت نشنود تا توبه کند

یا اباذر کسی قادر باشد امّا برای تواضع خدا ترک زینت دنیا کند و خود را پیش خدا ذلیل و حقیر گرداند و مال خود را در غیر معصیت صرف
کند و بر فقرا و مساکین ترحم نماید و با اهل علم و دانش مخالطت کند بهترین امّت من باشد خوشا کسی که ظاهر و باطنش خوب باشد و شر
خود را از مردم باز دارد و بعلم خود عمل کند و هرچه زیاد از مؤنت عیال باشد در طاعت صرف کند و حرف بیفایده نگوید و از حضرت
امیر المؤمنین صلوات الله علیه مرویست که فرمود عجب از کسی که بندگان را بزر میخرد و آزاد میکند چرا آزادان را باحسان نمیخرد که بنده
کند و عجب از کسی که امید رحمت از بالاتر از خود دارد چون بر پایین تر از خود رحم نکند و عجب از کسی که از ترس مرض از طعام پرهیز کند
چون از ترس عقاب از گناه پرهیز نکند و حضرت امام جعفر علیه السلام بجمیع شیعیان میفرمود ای معاشر شیعه شما زینت ما باشید و ننگ
ما مباشید با مردم خوب سلوک کنید و زبان خود نگاه دارید و از فضول کلام و قبایح افعال احتراز نمایید و هم آنحضرت علیه السلام
بعبدالله بن جندب که از اصحاب آنحضرت بود فرمود یا عبدالله ابلیس دامهای خود را برای اولیا در پیچ از غرور گسترده و حال
آنکه آخرت در نظر ایشان چنان جلوه کرده که هیچ چیز را بر آن اختیار نکنند بعد از آن آه آه بر دلهای که از نور الهی لبریز شده
و دنیا در نظرشان مثل مار ارقم یا عدو اعجم آمده [illegible] انس که [illegible] اهل دنیا وحشت کرده ایشان اولیا و منند بحق و خدا
بایشان دفع هر آفت و بلا از اهل دنیا نماید یا ابن جندب بر هر کس که ما را شناخته واجب است که [illegible] روز و هر شب محاسبه نفس
خود کند اگر حسنه کرده باشد خدا را شکر کند و طلب زیادتی نماید و اگر سیئه کرده باشد استغفار کند و در صدد تلافی باشد
تا روز قیامت ذلیل نباشد خوشا بنده که چشم بر نعمت اهل دنیا و زینت ظاهر ایشان نداشته باشد و بر آن رشک نبرد و خوشا بنده
که مشغول طلب آخرت باشد و بآرزوهای باطل دنیا از راه نرود یا ابن جندب اگر شیعیان براه راست آیند و اطاعت ما کنند
ملائکه با ایشان مصافحه کنند و هیچ چیز از خدا طلب نکنند مگر که عطا فرماید یا ابن جندب برای گناهکاران شیعه بد مگویید و خدا
برای توفیق و توبه ایشان تضرع و استغاثه کنید که هرکس تولا بما کند و از اعدای ما تبرا نماید و اگر چیزی داند بگوید و آنچه نداند بر او
مشکل باشد ساکت شود از [illegible] یا ابن جندب بر عمل تکیه مکنید که هلاک شوید و اعتماد بر رحمت [illegible] نموده جرأت بر گناه
مکنید که نجات نیابید گفتم [illegible] ات باید فرمود کسی که دلش میان خوف و رجا مضطرب باشد مثل کبوتر در چنگال باز و عقاب یا ابن
جندب شب خواب کم کن و [illegible] کم گوی که هیچ عضوی شکرش کمتر از چشم و زبان نیست مادر سلیمان بن داود بسلیمان گفت
ای فرزند خواب کم کن که هر که [illegible] بسیار کند محتاج شود روزی که محتاج بعمل خود باشد یا ابن جندب شیطان را دامهاست که مردم را بآن فریب دهد
و گمراه کند از آنها پرهیز کنید [illegible] در دام میارید گفت یا ابن رسول الله آن کدام است فرمود یکی آنکه منع بر و احسان بمؤمنان کند
دیگر آنکه از صلوات و فواید [illegible] داند هیچ [illegible] ادنی مثل نقل اقدام باحسان و برادران و زیارت ایشان نیست [illegible] ی برجمع که

نمازها را فراموش کنند و درشان آن مساهله نمایند تا از اوقات خود بگذرد و حدود و ارکانش ضایع شود مگر با آیات و احکام خدا
استهزا میکنند و از مواعظ [illegible] نصایح او پروا ندارند ایشانند که خدا در قرآن فرموده که در آخرت ایشانرا نصیبی و با ایشان
سخن نگویم و از سیئات پاک نگردانم و بعذاب الیم معذب گردانم یا ابن جندب هر کس با مؤمن غش ورزد و تحقیرش کند و با
او عداوت نماید ماوایش جهنم باشد و هر کس بر مؤمن حسد برد ایمان در دلش چون نمک در آب بگدازد یا ابن جندب هر کس برای
حاجت مؤمن سعی کند چنانست که سعی میان صفا و مروه کرده باشد و هر کس قضاء حاجت مؤمن کند چنانست که در بدر و احد
در خون خود غلطیده باشد خدای هیچ امتی را عذاب نکرده مگر وقتی که بحقوق فقرا استهانت کرده اند یا ابن جندب شیعیان
ما برسان و بگوی که خیالهای باطل مکنید و [illegible] که بولایت ما دست رس نباشد مگر بورع و عبادت و مسادات اخوان مؤمنان و
شیعه ما نیست کسی که بر مردم ظلم کند یا ابن جندب شیعیان ما را بچند صفت توان شناخت سخا و بذل اخوان و فرایض
و نوافل شبانه روز شیعیان ما [illegible] نکنند [illegible] با عدا تملق و از ارشان [illegible] الکنند اگر چه از گرسنگی
بمیرند و محافظت [illegible] او کنارها چون داخل شهری
شوی بی نام و نشان [illegible] گناه آمرزیده شود مگر عقوق اهل ولایت ما و هم
بمقبول نشود مگر آنکه بر سبیل ریاست و سروری کند یا ابن جندب اگر خو [illegible] ابراهیم خلیل باشی باید مصیبت دنیا
بر خود آسان کنی و همیشه مرگ را در نظر داری و آنقدر بر دنیا اعتماد باشی که بر [illegible] ذخیره نکنی و بدانکه از مال دنیا هر چه فرستی
مال تو باشد و هر چه بگذاری بر آن حسرت بری یا ابن جندب هر کس خود را از مال خو [illegible] برای دیگری جمع کرده باشد و هر کس
پیروی هوا کند اطاعت دشمن خود کرده باشد و هر کس اعتماد بر خدا کند دنیا و آخرتش [illegible] در نعمت شکور و در شقت صبور باش
نعمت ترا موجب غفلت و بلیه موجب جزع نشود آنقدر امید برحمت دار که بسبب اعتماد [illegible] معصیت نکنی و آنقدر خوف از عقاب دار
که از رحمت نومید نشوی درشت و ناخوش مباش که مردم از تو دوری کنند و حقیر و ذلیل مباش [illegible] خفیف شوی باید از خود دور
و خصومت و با کم از خود سخریه و استهزا مکن و با مردم در کارها منازعه منمای و مطیع سفها [illegible] در [illegible] هر کس خفیف مکرداند
در کارها تامل کن و خیر و شرش را تمیز نمای تا در آن درنمانی و پشیمان نشوی طبیب نفس خو [illegible] هر کسی احسان کنی بکثرت ذکر و منت
باطل مگردان بلکه بهتر از آن [illegible] آن ضم کن و خموشی پیشه کن که اگر عالمی زینت [illegible] باشد و اگر جا [illegible] بود یا ابن جندب عیسی
مریم با اصحاب خود گفت اگر شما [illegible] که جامه از [illegible] عورتش [illegible] همه بگشائید یا [illegible] پوشید گفتند همه میپوشیم فرمود
[illegible]

[illegible] بینی شد ۱۳۲۱ ش